

ROKOLYA GÁBOR

A POLGÁRI KÖZJEGYZŐSÉG
PROZOPOGRÁFIÁJA (1858–1949)

2. KÖTET

LEVÉLTÁRI SEGÉDLETEK 11.

ROKOLYA GÁBOR

A POLGÁRI KÖZJEGYZŐSÉG
PROZOPOGRÁFIÁJA
(1858–1949)

Budapest Főváros Levéltára • Budapest, 2025

A borítón
Budapesti és Pest megyei közjegyzők találkozója Kecskeméten (1929)

Sorozatszerkesztő
KENYERES ISTVÁN

A szakbibliográfiát összeállította és szerkesztette
ROKOLYA GÁBOR

A prozopográfiát szerkesztette és lektorálta
NAGY SÁNDOR
SARUSI-KISS BÉLA

Fotó és fénykép feldolgozás
HAJDÚ JÓZSEF

A kötetet tervezte és technikai szerkesztő
DEMETER GYÖRGYI

Borítóterv
HOLOZSAI ÁDÁM

A kézirat lezárva: 2025. május 16.

A könyv a polgári közjegyzőség 150 éves jubileumán jelent meg.

© Rokolya Gábor, 2025.

Kiadja Budapest Főváros Levéltára (bfl@bparchiv.hu)
Felelős kiadó: Dr. Kenyeres István
Nyomta és kötötte: Virtuóz Nyomdaipari és Kiadó Kft.
ISBN 978-615-5635-34-2ö
ISBN 978-615-5635-36-6
ISSN 0209-651X

J

Jaczkovits (1945 után Jánosfy) István dr. (*1891)

Királyi közjegyző, Munkács 2. székhely, 1939–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

1891-ben született Duquesne (USA, Pennsylvania állam) városában. Görögkatolikus. Apja Jaczkovits István, anyja Dzubay Ilona. Nőtlen. Gyermeke nem született. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Ung vármegye közgyűlése főszolgabírónak választotta meg a szerednyei járásba. A Kassai Ügyvédi Kamara Szerednye székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben Munkács 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással megszűnt. Tagja volt Szerednye város képviselőtestületének. A Bereg–Máramarosi Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Szerednyei Hitelszövetkezet közgyűlése a szövetkezet elnökének választotta meg. Elnöke volt a Szerednyei Vadásztársulatnak.

Forrás: Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939.*, 1942.; Az Őslakó. 1941. 5. szám.

Jagasich Sándor dr. dunaszekcsői és rácgeörcsönyi (1867–1933)

Királyi közjegyző, Ipolyság, 1906–1920., Tamási, 1920–1933., Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1867. szeptember 13-án született Söptén. Római katolikus. Nemes. Apja dunaszekcsői és rácgeörcsönyi Jagasich Kálmán közbirtokos, később királyi kataszteri igazgató, anyja Gaár Johanna. Házasságot 1901-ben Harrer Irénnel kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1887–1889). A jogi doktori oklevelét 1896. február 1-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1900. október 3-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gaár Frigyes szombathelyi (1890–1901) és Rónay Károly budapesti közjegyző irodájában (1901–1904). A Budapesti Közjegyzői Kamara választmánya 1904-ben tartós helyettesnek rendelte ki néhai Schiller Antal ipolysági közjegyző irodájának vezetésére. Az igazságügyminiszter 1906-ban Ipolyságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-ban Tamásiba helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1933-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Tamási nagyközség képviselőtestületének és Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának. Ügyvezető elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt helyi szervezetét. 1933. február 16-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Salköveskút róm. kat. ker. akv. 376/1867.; Budapest VI. ker. ház. akv. 1107/1901., I. ker. hal. akv. 399/1903.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.

Jakab Géza sándorházi és nagyváradi (1846–1918)

Királyi közjegyző, Kiskőrös, 1894–1902., Újpest, 1902–1918., Budapesti Közjegyzői Kamara.

196. *Jakab Géza*

1846. október 15-én született Gyöngyösön. Római katolikus. Apja sándorházi Jakab Mihály ügyvéd, később gyöngyösi polgármester, anyja fajkürthy Kürthy Amália. Első házasságot 1868 körül nemesfalvi Balásovich Idával kötött. Második házasságot – első felesége 1877-ben bekövetkezett halálát követően –, 1879-ben Mezey Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1865. július 15-én tette le. Az 1870-es években ügyvédi gyakorlatot folytatott Gyöngyösön. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1883–1886), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Zimányi Alajos budapesti közjegyző irodájában (1886–1894). A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete segédpénztárosának választotta meg (1890). Az igazságügyminiszter 1894-ben Kiskőrösre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1902-ben Újpestre helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Magyar Vöröskereszt kiskőrösi szervezete 1898-ban elnökének választotta meg. A Magyar Királyi Közjegyzők Nyugdíjintézete 1902-ben elnökének választotta meg. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg (1903–1911). A Gyöngyös című hetilap felelős szerkesztője (1878–1879). 1906-ban a Magyar Királyi Közjegyzők Nyugdíjintézete a tiszteletbeli elnöki címmel tüntette ki. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete alelnökének (1906), majd elnökének választotta meg (1909). 1918. október 1-én hunyt el Újpesten.

Publikációi: *Az örökösödési jog köréből.* A Jog. 1898. 6. szám.; *Érvényes-e a vak által kézjegyének közjegyzői hitelesítésével kiállított magán-okirat?* Közjegyzők Lapja. 1899. 6. szám.; *Kényszer telekkönyvi ügyekben.* Közjegyzők Lapja. 1899., 22., 23. szám.; *A közjegyzői levéltárak kiselejtezése.* Közjegyzők Lapja. 1899. 7. szám.; *Egy kis védekezés.* Közjegyzők Lapja. 1899. 7. szám.; *A hagyaték tárgyalási díj megállapítása kérdéséhez.* Közjegyzők Lapja. 1899. 11., 12. szám.; *Közjegyzői okirattárak kiselejtezése.* Közjegyzők Lapja. 1899., 18., 19., 20. szám.; *A közjegyzői nyugdíjintézet új alapszabályainak tervezete.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1910. 7. szám.

Forrás: Gyöngyös róm. kat. ker. akv. 314/1846., ház. akv. 38/1879.; Újpest hal. akv. 1016/1918.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sándorházi és nagyváradi Jakab Gézáné nemesfalvi Balásovich Ida gyászjelentése, 1877. május 7.; Rokolya Gábor: *A polgári kor újpesti közjegyzői.* Újpesti Helytörténeti Értesítő. 2009. 4. szám.; Pesti Hírlap. 1890. 347. szám.; Budapesti Közlöny. 1894. 111. szám.; Pesti Hírlap. 1898. 61. szám.; Közjegyzők Lapja. 1899.; Pesti Napló. 1901. 28. szám.; Budapesti Közlöny. 1902. 234. szám.; Budapesti Napló. 1902. 285. szám.; Budapesti Hírlap. 1909. 81. szám.; Pesti Hírlap. 1915. 199. szám.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Szinnyei József: *Magyar Írók Élete és Munkái.* 5. kötet. Budapest, 1894.

Jakab Lajos sándorházi dr. (1863–1927)

Királyi közjegyző, Igal, 1925–1927., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1863. február 3-án született Penyigén, Jakab István Lajos néven. Református. Apja Jakab Lajos református lelkész, anyja Tariska Janka. Házasságot 1893-ban Burger Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykanizsai Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1875-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Debreceni Református Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1890. december 16-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1892. június 27-én tette le. Ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten (1892–1894), Sásdon (1894–1911), Dombóváron (1911–1923). 1923-ban előbb ügyvédként praktizált Budapesten, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Rhorer Géza budapesti közjegyző irodájában (1924–1925). Az igazságügyminiszter 1927-ben Igalra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tolna vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A Külső–Somogyi Református Egyházmegye közgyűlése az egyházi törvényszék tanácsbírójának választotta meg. 1927. március 4-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 1755.; Penyige ref. ker. akv. 3/1863.; Szeged Belvárosi róm. kat. ház. akv. 71/1893.; Budapest I. ker. hal. akv. 769/1927.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Jakab Zoltán szentgericei dr. (1882–1962)

Királyi közjegyző, Igal, 1927–1931., Szentes 2. székhely, 1931–1934., Balassagyarmat, 1934–1949., Pécsi-, Szegedi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1882. január 11-én született Homoródszentmártonban. Unitárius. Nemes. Apja szentgericei Jakab Gyula Udvarhely vármegye alispánja, anyja Zathureczki Ilona. Házasságot 1911-ben, Szabadkán Láng Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányait a Székelyudvarhelyi Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1901-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1908. február 1-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1909. április 3-án tette le. Ügyvédi tevékenységet folytatott Fogarason, Zernesten, Oklándon és Székelyudvarhelyen. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Rusa Ernő szigetvári, Róhrer Géza budapesti, Jakab Lajos igali közjegyzők irodáiban (1922–1927). Az igazságügyminiszter 1927-ben Igalra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1949-ben állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 év elején megszűnt. A Magyarországi Unitárius Egyház felügyelő gondnokának, egyházi tanácsosnak választotta meg. 1962. január 6-án hunyt el Balassagyarmaton.

197. Jakab Zoltán

Forrás: Balassagyarmat hal. akv. 9/1862.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Janits Imre klopódiai dr. (1856–1933)

Királyi közjegyző, Esztergom, 1903–1914., Budapest IX. kerület, 1914–1933., Budapesti Közjegyzői Kamara.

198. Janits
Imre

1856. október 24-én született Felsőelefánton. Római katolikus. Nemes. Apja klopódai Janits Károly földbirtokos, anyja nozdrovicai Nozdroviczky Anna. Házasságot 1885-ben Ottó Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nyitrai Piarista Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a bécsi Theresianumban és a Budapesti Tudományegyetemen végzett. Az ügyvédi vizsgát 1881-ben tette le. Nyitra vármegye közgyűlése főszolgabírónak nevezte ki a nyitrai járásba (1882–1892). 1892-ben Nyitra vármegye főjegyzőjének választották meg. 1897–1899 között ügyvédi gyakorlatot folytatott Nyitrán. Az igazságügyminiszter 1903-ban Esztergomba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1914-ben Budapest IX. kerület 1. számú székhelyére nevezték ki királyi közjegyzőnek. A Magyar Királyi Közjegyzők Nyugdíj Egyesülete és a Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1925–1933). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A nyitrai választókerület országgyűlési képviselőjének választották meg (1895–1901). A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület ügyvivő alelnökének választották meg. A Nyitrai Hitelbank Rt. közgyűlése és a Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja, mint Rt. igazgatósági tag a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg (1902). A Hungária Hengergőzmalom Rt., Nyitra közgyűlése (1898) és a Párkányi Hitelbank Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági elnökének (1903) választotta meg. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt esztergomi szervezetét. Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagja volt (1929–1933). Tagja volt az Országos Kaszinónak, a Tisza István Társaskörnek, választmányi tagja a MOKTÁR-nak. A király 1912-ben királyi tanácsosi címmel, a kormányzó 1926-ban kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1933. február 3-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Nitra Dolné Mesto róm. kat. ház. akv. 25/1885.; Budapest IX. ker. hal. akv. 475/1933.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Sturm Albert: *Országgyűlési Almanach 1897–1901.* Budapest, 1897.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette): *A magyar feltámadás lexikonja.* Budapest, 1932.

Janka Sándor arдай dr. (1885–1961)

Királyi közjegyző, Vásárosnamény, 1929–1938., Orosháza 2. székhely, 1938–1949., Debreceni-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1885. március 8-án született Beregszászon. Református. Nemes. Apja arдай Janka Sándor főgimnáziumi tanár, anyja balázsfalvi Fazekas Erzsébet. Házasságot nagybányai Horthy Arankával, majd 1918-ban, Vásárosnaményban Máté Lenkével kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Beregszászi Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1903-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1913-ban tette le. A Máramaroszigeti Ügyvédi Kamara Beregszász székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1914–1917. között a 39. honvéd tábori tarackos ezred kötelékében teljesített, hadnagyi rangban katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Károly-csapatkereszt, Polgári Hadi Érdemérem. 1917/1918-ban Beregszász város helyettes rendőrkapitányának nevezték ki. 1920-ban a Debreceni Ügyvédi Kamara Vásárosnamény székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1929-ben Vásárosnaményba nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1938-ban Orosháza 2. számú székhelyére nevezték ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Virilista jogon tagja volt Beregszász, majd Vásárosnamény és Orosháza városok képviselőtestületének, Szatmár–Bereg és Békés vármegyék törvényhatósági bizottságának. A Beregi Református egyházmegye egyházi törvényszéki bírójának választotta meg. Elnökként vezette az Országos Református Szeretet Szövetség kerületi szervezetét. A Vásárosnaményi Református Egyházközség presbiterének választotta meg. A TESZ kerületi elnöke, a Szatmár vármegyei Tűzoltó Szövetség választmányi tagja volt. Elnöke a Magyar Vöröskereszt orosházi fiókjának, ügyvezető elnöke a Magyar Tűzharcosok Szövetsége orosházi szervezetének. Az Orosházi Tenisz és Korcsolyázó Egylet, valamint az Orosházi Kaszinó választmányi tagjának választotta meg. Alelnöke volt a Nemzeti Munkaközösség orosházi szervezetének. A Vásárosnaményi Takarékpénztár Rt. közgyűlése megbízta a jogtanácsosi feladatok ellátásával és felügyelőbizottsági tagjának, a Friedländer Bernát és Fia Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg (1923). A Bereg című napilap szerkesztője. Szatmár–Bereg vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A kormányzó kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1961. november 13-án Orosházán hunyt el.

Publikációi: *Az én cimbóráim*. A vadászkutya. 1940. 1., 1943. 4., 1944. 3. szám.

Forrás: Orosháza hal. akv. 264/1961.; Dömjén Miklós (szerkesztette): *Szatmár és Bereg vármegyék fejlődés és története. (Trianon után)*. Budapest, 1932.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. I. kötet A–L*. Budapest, 1940.; Nagy Magyar Compass. 1922.; Gazdasági, Pénzügyi, Tőzsdei Compass 1931–1932.; Budapesti Közlöny. 1912. 157., 1920. 262., 1929. 147., 1930. 2., 1938. 51., 1939. 108. szám.; Szatmár és Bereg. 1928. 42. szám.; Békés vármegye Hivatalos Lapja 1940. 2. szám.; Honvédségi Közlöny. 1917. 120. szám.; Magyar Kereskedők Lapja. 1923. 24. szám.; Orosházi Friss Újság. 1939. 36. szám.; Orosházi Friss Hírek. 1941. 262., 1942. 50., 1943. 5., 42. szám.

Jánosy (1848-ig Jankovits) Pál (1824–1888)

Királyi közjegyző, Gödöllő 1. székhely, 1875–1888., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1824. december 4-én született Galgagyörkön. Evangélikus. Szlovák. Apja Jankovits Pál csizmadiamester, anyja Matsitska Mária. Házasságot Skornicsek Franciskával kötött. Középiskolai tanulmányait az Aszódi Evangélikus Gimnáziumban végezte, ahol Petőfi Sándor iskolatársa volt az 1837–1838. tanévben. Pest–Pilis–Solt vármegye közgyűlése szolgabírónak választotta meg a váci járásba. 1861 körül tett ügyvédi vizsgát, 1862-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Gödöllőn. Az igazságügyminiszter 1875-ben Gödöllőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Gödöllő és Vidéke Pince-, és Szüretelő Szövetkezet felügyelő bizottsági tagjának választotta meg (1880–1888). 1888. április 7-én hunyt el Gödöllőn.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Közlöny. 1848. 187. szám.; Sürgöny. 1861. 242., 1862. 288. szám.; Borászati Lapok. 1883. 26. szám.; Ellenőr. 1875. 101. szám.; Iglódi Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1886.; Budapesti Hirlap. 1887. 210. szám.; Budapesti Közlöny. 1870. 137. szám.; Fővárosi Lapok. 1888. 100. szám.; Klamár Balázs: *Érdekességek. A matricula lapjain megbújó történetek. (Jánossy Béla közlése.)* www.kulturaszod.hu, letöltés napja: 2021. szeptember 14.

Jármy Béla jármí és szolnoki dr. (1881–1961)

Királyi közjegyző, Kisvárd, 1929–1933., Sátoraljaújhely, 1933–1949., Debreceni-, Kassai Közjegyzői Kamara.

1881. május 25-én született Császlón. Református. Nemes. Apja jármí és szolnoki Jármy Ödön földbirtokos, anyja sajjógalgóczi és bilkei Galgóczy Magdolna. Házasságot 1906-ban, Szatmárnémetiben kölcsi Kölcsy Magdával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1897–1901). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1905-ben tette le. A Debreceni Ügyvédi Kamara 1905-ben Fehérgyarmat székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban honvéd-husár főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. 1922-ben a Nyíregyházi Ügyvédi Kamara Nyíregyháza székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1929-ben Kisvárdára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1933-ban Sátoraljaújhelyre helyezték át közjegyzőnek. 1941-ben a Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg, amely tisztséget 1943-ig töltötte be. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői megbízatása 1950 év elején megszűnt. 1911–1918 között két alkalommal a fehérgyarmati választókerület országgyűlési képviselőjének választották meg. 1920-ban Szabolcs vármegye főispánjának választották meg. A főispáni tisztséget 1922-ig látta el. Virilista jogon tagja volt Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottságának. A Keleti Labdarúgó Szövetség (LASZ) társelnöke volt. Elnökként vezette a Nemzeti Egység Pártja sátoraljaújhelyi szervezetét. Igazgatósági tagnak választották meg a következő gazdasági társaságok: Szatmár Vármegyei Takarékpénztár Fehérgyarmat, Csenger és Vidéke Takarékpénztár Rt., Demecseri Ipartelep Rt., Szabolcsi Hitelbank Rt., Kisvárdai Villamossági és Műmalom Rt., Szabolcsi Áruforgalmi és Kereskedelmi Rt., Gazdasági és Kereskedelmi Hitelintézet Rt. Kisvárd, Fehérgyarmati Népbank Rt., Vulkán Vasöntöde és Gépgyár Rt. Kisvárd. A Sátoraljaújhely Város Közművei üzemi bizottsági

tagnak választott meg. Szabolcs vármegye közgyűlése az örökös törvényhatósági bizottsági tag címmel tüntette ki. 1961. február 3-án hunyt el Sátoraljaújhelyen.

Forrás: Császló ref. ker. akv. 6/1881.; Sátoraljaújhely hal. akv. 16/1961.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Jármí és szolnoki Jármí Ödön gyászjelentése. 1914. december 11.; Dr. Csorba Csaba szíves adatközlése a sátoraljaújhelyi életrajzi adattárból (Kézirat.); Entresz Ferenc (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass* 1923., 1927–1929.; Galánthai Nagy Sándor: *Nagy Magyar Compass*. 1933., 1940. 1943.; Központi Értesítő. 1923. 23., 1938. 22., 1941. 20., 1942. 39. szám.; Felsőmagyarországi Reggeli Hírlap. 1941. 165. szám.; Zemplén vármegye Hivatalos Lapja. 1934. 15. szám.; Nemzeti Sport. 1928. 164. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1922. 4. szám.

Jedlicska Béla dr. (1860–1936)

Királyi közjegyző, Palánka, 1890–1903., Szeged, 1903–1934., Szentgotthárd, 1934–1936., Szegedi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1860. augusztus 13-án született Martonfű-pusztán. Római katolikus. Apja Jedlicska Pál földbirtokos, anyja Nágel Mária. Házaságot 1891-ben, Novákon zalavári Horváth Jolánnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi és az Iglói Evangélikus Főgimnáziumokban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1883-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1886. szeptember 28-án tette le. Közjegyzőjelöltként Steinbach István budapesti, közjegyzőhelyettesként Szent Vidor makói királyi közjegyző irodáiban teljesített szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1890-ben Palánkára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1903-ban áthelyezték közjegyzőnek Szeged 2. számú székhelyére. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1923-ban a kamara elnökének választotta meg. A Magyar Királyi Közjegyzők Nyugdíj Egyesülete elnökének választotta meg. 1934-ben Szentgotthárdra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szeged szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A Szegedi Városi Párt elnökének választotta meg. A Dél-magyarországi Közművelődési Egylet alelnöke, majd tiszteletbeli elnöke volt. A szoborállító bizottság elnökeként felügyelte a szegedi Rákóczi-szobor felállítását. A Városi Dalárda elnöke, a Szeged-Belvárosi Kaszinó választmányi tagja volt. A közjegyzői kamarák képviselőjében felsőházi póttagnak választották meg. A Szegedi Gazdasági Bank Rt. közgyűlése a társaság, a Szeged-délvidéki Általános Fogyasztási Szövetkezet a szövetkezet igazgatósági tagjának választotta meg. A kormányzó 1929-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. A Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara az örökös tiszteletbeli elnöke címmel ismerte el a közjegyzői közéletben végzett munkásságát (1934). 1936. augusztus 18-án hunyt el Szegeden.

199. Jedlicska Béla

Forrás: Szeged hal. akv. 922/1936.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 933/1953.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette): *A magyar társadalom lexikonja*. Budapest, 1930.

Jelen Miklós csejthei dr. (1888–1979)

Királyi közjegyző, Pécs 3. székhely, 1941–1950., Pécsi Közjegyzői Kamara.

200. Jelen
Miklós

1888. május 7-én született Kolozsváron. Római katolikus. Apja Jelen József városi tisztviselő, anyja Marschalkó Polixénia. Házasságot Tichy Kornéliával (Nellivel) kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte (1865–1873). Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1910-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1913. október 16-án tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott Jelen Gyula kolozsvári ügyvéd irodájában (1910–1913). A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1913-ban Kolozsvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1915–1918 között frontszolgálatot teljesített a császári és királyi 35. tábori ágyúszred kötelékében, előbb az orosz, utóbb az olasz harctéren. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, Kisezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. 1919 tavaszán a proletárdiktatúra elől Kolozsvárra menekült, ahonnan az ősszel tért vissza. 1919-től között ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten. 1925-ben átjegyeztette magát a Pécsi Ügyvédi Kamarához. Az igazságügyminiszter 1941-ben Pécs 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálata Pécsen 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1950–1960 között ügyvédi gyakorlatot folytatott Pécsen. 1979. június 5. előtt hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 4918.; Magyar Nemzet. 1979. 129. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

201. Jelich
Mihály

Jelich Mihály dr. /Mišo Jelić/ (1881–1961)

Királyi közjegyző, Zsablya, 1941., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1881. december 17-én született Hercegszántón. Római katolikus. Horvát (sokác). Apja Jelich Mihály földműves, anyja Filakovics Márta. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Zombori Állami Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1903–1907). Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. május 17-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt Baján. A Szabdkai Ügyvédi Kamara 1913-ban Baja székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban az orosz és a szerb fronton harcolt. 1914–1915 között, Belgrád elfoglalása után a katonai rendőrség vezető tisztviselője volt. 1920-ban tartalékos főhadnagyként szerelt le. Kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis). 1941-ben az illetékes járási katonai parancsnok ideig-

lenes megbízással Zsablyára nevezte ki katonai közjegyzőnek. Szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Katonai kinevezését az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1941-ben megszűnt. 1941–1952 között ügyvédként praktizált Baján. Tagja volt Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. A Ferenc–csatorna Társulat közgyűlése és a Bajai Közgazdasági Bank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Bács–Bodrog vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. Az ÁVH 1952-ben nyomozást indított ellene, majd a bíróság Koppándy József és társai ellen indított fegyveres szervezkedés és kémkedés büntette miatt életfogytiglani szabadságvesztésre ítélte. 1957-ben kegyelemben részesítették a koncepció perben hozott ítélet további végrehajtása alól. 1961. február 5-én hunyt el Baján.

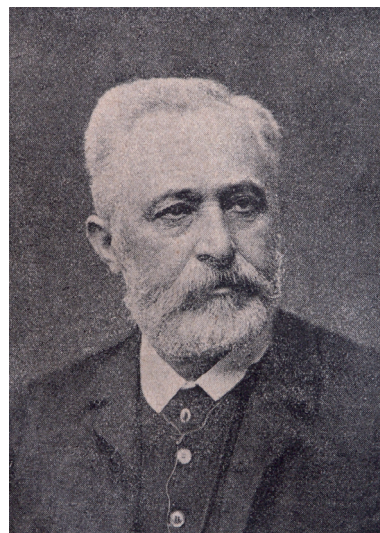
Publikációja: (Mišo Jelić): *Sabrana djela*. Priredio: Živko Mandić. Croatica, Budimpešta, 2000.

Forrás: Szantova román. kat. ház. akv. 155/1881.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Jeszenszky Danó kisjeszeni (1824–1906)

Királyi közjegyző, Balassagyarmat, 1875., Budapest IV. kerület (Belváros), 1879–1899., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1824. január 5-én született Losoncon. Evangélikus. Nemes. Apja kisjeszeni Jeszenszky Sámuel földbirtokos, törvényszéki bíró, anyja Árvay Anna. Házasságot 1852 körül Tóth Vilmával kötött. Középiskolai tanulmányait a Losonci Református és a Selmecbányai Evangélikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Evangélikus Jogakadémián folytatott. Pozsonyban közösen bérelt lakást Petőfi Sándorral. Az ügyvédi vizsgát 1848-ban tette le. 1849-ben fogalmazó volt a Pénzügyminisztériumban. Az 1848/1849. évi szabadságharcban a Nógrád megyei önkéntes nemzetőr zászlóalj hadnagya, 1849-ben Losonc város katonai parancsnoka volt. 1850–1875 között ügyvédi tevékenységet folytatott Balassagyarmaton. A Balassagyarmati Ügyvédi Kamara elnökének választotta meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Balassagyarmatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1879-ben áthelyezték közjegyzőnek Budapest IV. (Belváros) 1. számú közjegyzői székhelyére. 1884-ben a Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete alelnökének választotta meg. 1889-ben megválasztották a Budapesti Közjegyzői Kamara választmányi tagjának. Közjegyzői szolgálata 1899-ben a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. A Balassagyarmati Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1867-ben a társaság igazgatósága elnökének választotta meg. 1863-ban a Balassagyarmati Polgári Dalárda elnöke volt. A Felvidéki Magyar Közlöny szerkesztője (Balassagyarmat, 1862–1863). Tagja volt a Kisfaludy Társaságnak. A Petőfi Társaság pénztárosának választották meg. 1906. október 27-én Budapesten hunyt el.

202. Jeszenszky
Danó

Publikációi: *Losoncz története*. In: Losonczy Phönix. Pest, 1851.; *Apotheosis Kazinczy Ferenc emlékére*. Balassagyarmat, 1859.; *Költemények*. (Temérdek.) Első kiadás. Budapest, 1888. *Költemények*. (Temérdek.) Második bővített kiadás. Budapest, 1905.

Forrás: Lučenec evang. ker. akv. 3/1824.; Budapest IX. ker. hal. akv. 190/1906.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

Jeszenszky István dr. (1864–1924)

Királyi közjegyző, Budapest X. kerület, 1896–1898., Budapest IV. kerület (Belváros) 1. székhely, 1899–1924., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1864. május 24-én született Losoncon. Evangélikus. Nemes. Apja kisjeszeni Jeszenszky Danó kir. közjegyző, anyja Tóth Vilma. Házasságot 1918-ban Jeszenszky Rozália Eugéniával (Reuss (Reisz) Jennyvel) kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1889. január 14-én vette kézhez. Az ügyvédi vizsgát 1891. május 11-én tette le. 1887-től közjegyzőjelöltként dolgozott Jeszenszky Danó budapesti közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Jeszenszky Danó budapesti és Cottely Géza bonyhádi közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1896-ban Budapest X. kerületébe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagja volt (1920–1924). A kormányzó 1922-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1924. augusztus 1-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest III. ker. akv. ház. akv. 192/1918., V. ker. hal. akv. 1082/1924.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Jeszenszky István gyászjelentése. 1924. augusztus 1.; Tolna vármegye. 1891. 46. szám.

Jeszenszky Elek nagyjeszeni dr. (1877–1932)

Királyi közjegyző, Orosháza 1. székhely, 1920–1932., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1877. december 10-én született a Temes megyei Máslakon. Evangélikus. Nemes. Apja nagyjeszeni Jeszenszky Ignác községi jegyző, anyja Mázor Lujza. Házasságot 1903-ban Havas Ármin takarékpénztári könyvelő leányával, Erzsébettel kötött. Második házasságot – első felesége halála után –, 1921-ben Tóth Magdolnával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1895-ben tette le. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Evangélikus Jogakadémián (1895–1897), a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Mázor Elemér mezőberényi, majd szarvasi ügyvéd irodájában. Békés vármegye közgyűlése szolgabírónak választotta meg. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1912-ben Nagyhalma gy székhellyel jegyezte be a kamara tagjai sorába. Az I. világháborúban tartalékos főhadnagyi rangban teljesített katonai szolgálatot. Tartalékos századosnak léptették elő. Katonai kitüntetései: III. osztályú Katonai Érdemkereszt a vitézségi érem szalagján (két alkalommal), Károly-csapatkereszt, Bronz Katonai

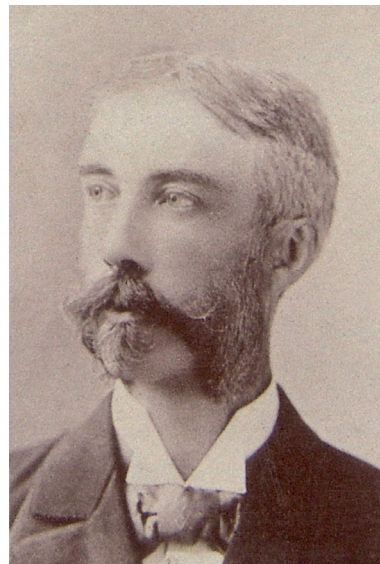
Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, Sebesültek Érme. Közigazgatási szolgálatot teljesített Szakáll Adorján orosházi közigazgató irodájában (1918–1920). Az igazságügyminiszter 1920-ban Orosháza 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közigazgatónak. Közigazgatói szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Orosháza község képviselőtestületének és Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette az Egységes Párt orosházi szervezetét. Elnöke volt az Orosházi Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, az Orosházi Polgári Dalárdának és az Orosházi Lövész Egyletnek. Tagként lépett be a Magyar Autóklubba. A Délvidéki Autóklub és az Orosházi Filharmonikus Egyesület választmányi tagjának választotta meg. A Magyar–Olasz Bank közgyűlése a társaság orosházi fiókja igazgatósági tagjának választotta meg. Békés vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főszolgabírója címmel tüntette ki. 1932. április 24-én hunyt el Orosházán.

Forrás: Orosháza ház. akv. 121/1903., 88/1921., hal. akv. 169/1932.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Jeszenszky Elek gyászjelentése. 1932. április 24.; Gergely Gábor Arnold: *Békés megyei fejek*. Békéscsaba, 1929.; Az Eperjesi Jogakadémia Értesítője. 1895–1896.; Békés Vármegye Hivatalos Lapja. 1899. 28., 1928. 44. szám.; Budapesti Közlöny. 1912. 119., 1920. 154. szám.; Ügyvédi Kamarai Közlöny. 1911. 5. szám.; Pesti Napló. 1903. 63. szám.; Ellenzék. 1916. 137. szám.

Jeszenszky Sándor kisjeszeni és folkusfalvi (1851–1918)

Királyi közigazgató, Besztercebánya, 1880–1917., Pozsonyi Közigazgatói Kamara.

1851. február 11-én született Csejten. Evangélikus. Nemes. Apja kisjeszeni és folkusfalvi Jeszenszky Lajos, anyja okolicsnói Okolicsányi Jozefa. Házasságot 1888-ban Besztercebányán ivánci Kherndl Ilonával kötött. Közigazgatási szolgálatot teljesített Martiny Ede besztercebányai közigazgató irodájában (1875–1880). Az igazságügyminiszter 1880-ban Besztercebánya 1. számú körzetébe nevezte ki királyi közigazgatónak. Közigazgatói szolgálata 1917-ben a lemondásával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Besztercebánya város képviselőtestületének és Zólyom vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt besztercebányai szervezetét. A Besztercebányai evangélikus egyházközség presbiterének választotta meg. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egylet tiszteletbeli elnöki címmel tüntette ki. 1918. január 20-án hunyt el Besztercebányán.

Forrás: Daróczi Zoltán: *Nemesi évkönyv 1924*. Budapest, 1924.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Jeszenszky Sándor gyászjelentése. 1918. január 20.; Budapesti Közlöny. 1880. 168. szám.; BFL IX. 260. Budapesti Közigazgatói Kamara iratai.; Fővárosi Lapok. 1888. 154. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1917. 12. szám.; Magyarország. 1918. 22. szám.

203. Jeszenszky
Sándor

Joannovits Jenő dr. szabadfalvi (1879–1947)

Királyi közjegyző, Budapest VII. kerület 4. székhely, 1921–1933., Budapest IX. kerület 1. székhely, 1933–1939., Budapest XI. kerület 2. székhely, 1939–1946., Szentgotthárd, 1946., Budapesti-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1879. április 4-én született Baján. Római katolikus. Nemes. Apja szabadfalvi Joannovits Demeter (Döme) törvényszéki, majd ítélőtáblai bíró, anyja Michitsch Mária. Nőtlen. Gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait a Zombori és a Temesvári Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Egy éves önkéntes katonai szolgálatát 1901/1902-ben teljesítette. A jogi doktori oklevelét 1906. október 27-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1909. július 2-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt Budapesten. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Hedry Aladár (1910, 1917–1918), Rupp Zsigmond (1910–1917) és Kiss József (1918–1921) budapesti közjegyzők irodáiban. 1914–1918 között a 12. számú császári és királyi dzsídásrezred kötelékében teljesített harctéri szolgálatot. Századosként szerelt le. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1921-ben Budapest VII. 4. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1933-ban áthelyezték Budapest, IX. kerület 1. számú, 1939-ben 2. számú székhelyére, majd 1946-ban Szentgotthárdra helyezték, ekkor egyben lemondott a közjegyzői megbízásáról. 1947. június 30-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Baja Belváros róm. kat. ker. akv. 159/1879.; Budapest XII. ker. hal. akv. 1244/1947.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Rapcsányi Jakab: *Baja és Bács–Bodrog vármegye községei*. Budapest, 1934.; Magyar Közlöny. 1946. 202. szám.

Justh Dezső dr. (1866–1938)

Királyi közjegyző, Felsővisó, 1896–1900., Huszt, 1900–1917., Beregszász, 1917–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Berehove, 1919–1930. ?, Notárska Komora Slovenská, Bratislava.

1866. április 25-én született Rozsnyón. Evangélikus. Apja Justh János rozsnyói gimnáziumi tanár, anyja nemes Pósch Petronella. Házasságot 1896-ban Pazár Erzsébettel kötött. Gyermek nem született. 1891-ben a Budapesti Ügyvédi Kamara Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1892-ben lemondott az ügyvédi állásáról. 1892–1893 között Bradács Gyula ungvári közjegyző irodájában előbb közjegyzőjelöltként, majd közjegyzőhelyettesként (1893–1896) dolgozott. A Kassai Közjegyzői Kamara választmánya 1895-ben tartós helyettesnek rendelte ki Abaújszántóra. Az igazságügyminiszter 1896-ban Felsővisóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1900-ban Husztra, 1917-ben Beregszászra helyezték át. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése 1913-ban a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Desider Justh néven csehszlovák állami közjegyző volt 1919-től Beregszászon. A Magyar-

országi Kir. Közjegyzőhelyettesek egyesülete választmányi tagjának választotta meg. A Felsővisói Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg (1897–1900). Tagként belépett a Felsővisói Kaszinóba. Elnökként vezette a Huszti Dalárdát. A Nemzeti Munkapárt huszti szervezete elnökének választotta meg. A Ruszinsz-kői Méhész Egylet Beregszász és Vidéke Méhész Köre alelnökének választotta meg. 1938. február 11-én hunyt el Szekszárdon.

Forrás: Rožnava evang. ker. akv. 34/1866., ház. akv. 16/1896.; Szekszárd hal. akv. 62/1938.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Justh Dezső gyászjelentése. 1938. február 11.; Budapesti Közlöny. 1891. 282., 1892. 53., 1895. 170., 1900. 256., 1917. 45. szám.; Ung. 1893. 7. szám.; Magyarország. 1898. 73. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1898., Budapest, 1902. 258. szám.; Pesti Napló. 1910. 56. szám.; Királyi Közjegyzők Közlönye. 1913. 5. szám.; Kárpáti Magyar Hírlap. 1921. 149. szám.; Nyírvidék. 1926. 108. szám.; Kárpáti Vadász. 1928. 5. szám.; Kárpáti Magyar Gazda. 1933. 7. szám.; Nemzeti Újság. 1938. 34. szám.; Tökölly Gábor: *Ki-kicsoda Rozsnyón?* Somorja, 1999.

K

Kabdebó Ferenc talpasi dr. (1853–1910)

Királyi közjegyző, Fogaras, 1888–1892., Marosvásárhely 2. székhely, 1892–1910., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1853 márciusában született Székelykeresztúron. Örmény katolikus. Örmény. Nemes. Apja talpasi Kapdebó Antal, anyja Szenkovics Jozefa. Házasságot 1884-ben, Szamosújváron Simay Gergely brassói törvényszéki elnök leányával, Rozáliával kötött. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Ügyvédként praktizált Brassóban. Az igazságügyminiszter 1888-ban Fogarasra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1892-ben Marosvásárhely 2. számú székhelyére helyezték át. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1900-ban a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1877-ben a Kolozsvári Egyetemi Hallgatók szervezete elnökének választotta meg. Tagja volt Marosvásárhely város képviselőtestületének. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt Maros megyei szervezetét. Az EMKE Brassó megyei szervezete elnökének választotta meg. A Kemény Zsigmond Irodalmi Társaság munkájában alelnökként vett részt. A Marosvásárhelyi Kereskedelmi és Iparbank Rt. közgyűlése a társaság igazgatóságának elnökének választotta meg. Főgondnoka volt a marosvásárhelyi római katolikus egyházközségnek. A Székelység című napilap munkatársa. A Nemzeti Munkapárt marosvásárhelyi szervezete a tiszteletbeli elnök címmel tüntette ki. 1910. március 25-én hunyt el Marosvásárhelyen.

Publikációi: *Költemények*. Nagyszeben, 1879.; *Egy szó! „a nemzetiségi kérdés államethikai világitásban” című röpirathoz*. Nagyszeben 1879.; *A jogügyletekről*. Jogtudományi Közlöny. 1884. 26. szám.; *Perbeli egyezés által ítélet nélkül eskü állapítható-e meg?* A Jog. 1888. 36. szám.; *Mi a teendő, ha az örökös a hagyatéki tárgyalásra megjelenni nem akar?* A Jog. 1889. 3. szám.; *Elévült váltó birtokosának jogai a váltókezelés ellen*. A Jog. 1889. 4. szám.; *Egy érdekes telekkönyvi eset*. A Jog. 1889. 6. szám.; *A bírák ügye*. A Jog. 1889. 13. szám.; *A telekkönyvi rendtartás 74. §-ához. (Megjegyzések Ocsvay Árpádnak)* A Jog. 1889. 21. számában 182. lap alatt megjelent cikkére) A Jog. 1889. 25. szám.; *Váltóóvás nem tele-*

pített váltónál, ha a telepes van kitéve. A Jog. 1889. 40. szám.; *A közigazgatási reformról.* A Jog. 1890. 28. szám.

Forrás: Gudenus János József: *Örmény eredetű magyar nemesi családok genealógiája.* Budapest, 2010.; Fővárosi Lapok. 1883. 265. szám.; Ellenzék. 1884.22. szám.; Budapesti Közlöny. 1888. 14., 108. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Kabdebó Ferenc gyászjelentése. 1910. március 26.; Székely Napló. 1910. 3. szám.; Szabadság. 1907. 231. szám.; Székely Lapok. 1910. 43. szám.; Fővárosi Lapok. 1884. 26. szám.; Magyar Polgár. 1877. 254. szám.; Budapesti Hírlap. 1904. 343. szám.

Kaczián Kálmán dr. (1883–1951)

Királyi közjegyző, Nagyvárád 2. székhely, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1883. szeptember 3-án született Nagyvárádon. Római katolikus. Apja Kaczián Károly vaskereskedő, anyja káli Hegedűs Jozefa. Házasságot Szilágyi Máriával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradi Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1912-ben a Nagyváradi Ügyvédi Kamara Nagyvárád székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az I. világháborúban a 4. honvéd gyalogezred kötelékében hadapródként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyvárád 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A háború után ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Nagyvárádon. Az Országos Magyar Párt nagyváradi szervezete intézőbizottsági tagjának választotta meg. Igazgatósági tagja a Nagyváradi Sport Egyletnek, tagja a Nagyváradi Katolikus Körnek, a Katolikus Népszövetségnek, a Magyar Színpártoló Egyesületnek. A Baross Szövetség nagyváradi szervezete alelnökének a Nagyváradi Hangya Szövetkezet közgyűlése a szövetkezet igazgatósági tagjának választotta meg. 1951-ben hunyt el Nagyvárádon.

Forrás: Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival.* Budapest, 1941.; Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939., 1942.; Új Élet. 1946. 195. szám.; Világosság. 1946. 298. szám.; Magyar Nemzet. 1976. 88. szám.; Family Search honlapon található családfa, Kaczián Kálmán Lajos, LR97-8CW azonosító.

Káldi (1877-ig Kadelburg) Gyula dr. (1865–1936)

Királyi közjegyző, Szekszárd 1. székhely, 1900–1936., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1865. szeptember 25-én született Verbászon. Izraelita; 1883-ban kikeresztelkedett, illetőleg római katolikus vallásra tért át. Apja dr. Kadelburg (Káldi) Sándor verbászi községi orvos, anyja Schönstein Amália. Házasságot Literáty Ödön ügyvéd, országgyűlési képviselő leányával, Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányait Baján végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1883–1887). A jogi doktori oklevelét 1889. október 5-én kapta meg. Közjegyzőjelöltként dolgozott Zarka Dénes és Tokaji Nagy Lajos budapesti közjegyzők irodáiban (1887–1890). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Desits Gyula szentgotthárdi, majd Kiss Aladár, később Rupp Zsigmond budapesti közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1900-ban Szekszárd 1. számú székhelyére

nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szekszárd város képviselő-testületének és Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának. A szekszárdi Nemzeti Tanács beválasztotta a tagjai sorába. A Szekszárd és Környéke Strandfürdő Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1936. október 2-án hunyt el Szekszárdon.

Publikációi: *A közjegyzői díjak és költségek megállapításáról.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 7. szám.; *Észrevételek az örökösödési eljárásról szóló 1894. XVI. t.cz. egy némely szakaszára.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1896. 1. szám.

Forrás: Budapest Belváros róm. kat. ker. akv. 326/1883.; Budapest IX. ker. ház. akv. 342/1899.; Szekszárd hal. akv. 356/1936.; Budapesti Közlöny. 1877. 225. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

204. Káldi Gyula

Kállay Endre dr. (1882–1945)

Királyi közjegyző, Komárom–Óváros, 1939–1944., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1882. szeptember 25-én született Újszőnyben. Római katolikus. Nemes. Apja Kállay Tivadar néptanító, anyja zétényi Csukás Mária. Házasságot 1919-ben, Komáromban Lenhardt Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Munkácsi Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1902. júniusában tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1909-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1911-ben tette le. A Győri Ügyvédi Kamara 1911-ben Komárom székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1940-ben Komárom–Óvárosba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Cseh és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara 1941-ben a titkárának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1937-ben az Egyesült Magyar Párt révkomáromi szervezete az elnökének választotta meg. 1938-ban megválasztották a Magyar Nemzeti Tanács elnökének. 1942-ben felsőházi tagnak jelölték ki Komárom törvényhatósági jogú város képviselőjében. Világi elnöke volt a Komáromi római katolikus egyházközségnek. A Komáromi Hírlap (1911–1919), a Komáromi Lapok (1937–1944), és a Katolikus Értesítő (1937–1944) című lapok felelős szerkesztője. A Jókai Közművelődési és Múzeum Egyesület ügyészének választotta meg. A Komáromi Football Club a klub örökös díszelnöke címmel tüntette ki. 1945. április 2-án, menekülés közben szovjet bombatámadás áldozata lett Hainburg an der Donau mellett.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Ószőny róm. kat. ker. akv. 81/1882.; Botlik József: *Nemzetünket szolgálták. A visszatartott területek felsőházi és képviselőházi tagjai a Magyar Országgyűlésben (1938–1944).* Budapest, 2020.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival.* Budapest, 1941.

Kálmán Antal kisóczi és szentandrási dr. (1855–1915)

Királyi közjegyző, Szenice, 1888–1913., Budapest X. kerület, 1913–1915., Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

205. *Kálmán
Antal*

szenicei szervezetét. Tagként lépett be a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetségébe. A király érdemes közéleti tevékenységét elismerve királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1915. január 15-én hunyt el Budapesten.

1855. december 17-én született Szenicén. Római katolikus. Nemes. Apja kisóczi és szentandrási Kálmán Pál nyitrai esküdt, földbirtokos, anyja kelemenfalvi Rakovszky Mária. Házasságot 1888-ban Császár-Jánoki Annával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1883. június 2-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1884. június 24-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gászner Béla budapesti közjegyző irodájában (1883–1888). Az igazságügyminiszter 1888-ban Szenicére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmány tagjának (1905–1906), majd a választmány póttagjának (1910–1911) választotta meg. 1913-ban áthelyezték közjegyzőnek Budapest X. kerületébe. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. A Szabadelvű Párt, majd a Nemzeti Munkapárt szenicei szervezete az elnökének választotta meg. Elnökként vezette az Országos Magyar Szövetség

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest Belváros róm. kat. ház. akv. 150/1888.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 153/1915.; Kálmán Antal gyászjelentése. 1915. OSZK gyászjelentések gyűjteménye.; Szluha Márton: *Nyitra vármegye nemes családjai. I. kötet.* Budapest, 2003.; Budapesti Közlöny. 1888. 267., 1910. 217. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1913. 1. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905. 4., 1916. 4., 1910. 4., 1911. 3. szám.; Pesti Hírlap. 1904. 224., 1915. 16. szám.; Pesti Napló. 1915. 16. szám.

Kalmár Lajos (1851–1884)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1880–1884., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1851. november 30-án született Sződön. Római katolikus. Apja Kalmár Nándor kincstári tiszttartó, anyja Buchberger Terézia. Házasságot 1877-ben Szegeden kötött Babarczy Flórával, Babarczy József ügyvéd lányával. Középiskolai tanulmányait Vácon és a Pozsonyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1875-től közjegyzőhelyettes volt Szegeden. 1879-ben tartós helyettes volt Krečsmáry Béla lippai közjegyző irodájában, majd Aradon lett közjegyzőhelyettes. Az igazságügyminiszter 1880-ban Kőszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1884. március 18-án hunyt el Kőszegen.

Forrás: Budapesti Közlöny 1880. 295., 1881. 85. szám.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Kamarás (1881-ig Prohászka) Imre (1849–1928)

Királyi közjegyző, Bácsalmás, 1885–1928., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1849. augusztus 4-én született Érsekújváron. Római katolikus. Szlovák. Apja Prohászka József gazda, anyja Bresztyák Katalin. Házasságot 1883-ban Bukvay János gödöllői királyi kertész leányával, Bertával kötött. 1875-ig díjazott joggyakornok a Budapesti Királyi Ítéltáblán. 1875/1876-ban ügyvédi gyakorlatot folytatott Budapesten. 1876-tól közjegyzőjelölt Újvidéken, majd Szabadkán teljesített közjegyzőhelyettesi szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1885-ben Bácsalmásra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Bácsalmás község képviselőtestületének és Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bácsalmási Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1928. május 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Nové Zámky róm. kat. ker. akv. 1848–1852. 64. pag.; Gödöllő róm. kat.

ház. akv. 21/1883.; Budapest VI. ker. hal. akv. 726/1928.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

206. Kamarás
Imre

Kaminszky Mihály (1852–1908)

Királyi közjegyző, Nagyszőlős, 1885–1908., Kassai Közjegyzői Kamara.

1852-ben született. Görögkatolikus. Ruszin. Apja Kaminszky János ruszkóczi görögkatolikus lelkész, anyja Goits Anna. Házasságot Papp Annával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kassai Premontrei Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1870-ben tette le. 1881-ben a Máramarosszigeti Ügyvédi Kamara Ungvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1882-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Szmrecsányi László kassai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1885-ben Nagyszőlősrre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagyszőlős város képviselőtestületének és Ugocsa vármegye törvényhatósági bizottságának. Tagja volt az Ungvári Dalárdának. Ung vármegye közgyűlése 1878-ban a tiszteletbeli aljegyző címmel tüntette ki. 1908. április 29-én hunyt el Nagyszőlősen.

Forrás: Kassai Premontrei Főgimnázium Értesítője. 1869–1870.; Ung. 1878. 24., 1905. 46. szám.; Budapesti Közlöny. 1881. 225., 1882. 26., 1884. 171., 1885. 244. szám.; Ugocsa. 1893. 15., 1896. 38. szám.; Magyarország. 1894. 267. szám.; Munkács. 1885. 45. szám.; Szamos. 1911. 184. szám.; Heti Szemle. 1900. 45. szám.

Kántor (1898-ig Singer) Győző dr. (*1879)

Királyi közjegyző, Ilosva, 1913–1918., Nagyszőlős, 1918–1919., Ilosva, 1941–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Vinohradyiv, 1919–1922., Notárska Komora Slovenska, Bratislava.

1879. augusztus 10-én született Zólyomban. Izraelita. Apja Singer (Kántor) Lajos államvasúti főellenőr, anyja Scheiber Anna. 1904-ben Balassagyarmaton kötött házasságot Vajda Piroskával, Vajda Vilmos biztosítótársulati titkár leányával. A Balassagyarmati Ügyvédi Kamara Balassagyarmat székhellyel 1904-ben jegyezte be a tagjai sorába. 1906-ban a Rimaszombati Ügyvédi Kamara tagjaként Rimaszécsen folytatott ügyvédi gyakorlatot. 1907–1913 között Budapesten volt ügyvéd. Az igazságügyminiszter Ilosvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Csehszlovák állami közjegyző volt Nagyszőlősön (1919–1922). Ügyvédként parkatizált Nagyszőlősön 1922–1933 között. 1933-ban beregszászi közjegyzőhelyettesnek nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyszőlősre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői tevékenysége 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Az Ilosva községi hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1916–1918).

Publikációi: *A B. P. 385. §-a 2. pontjához*. Jogtudományi Közlöny. 1905. 48. szám.; *A szövetkezeti biztosítás*. Pécsi Közlöny. 1906. 221. szám.; *Kötelező állami tűzbiztosítás*. Pesti Hírlap. 1906. 223. szám.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 3117.; Zvolen izr. szül. akv. 142/1879.; Balassagyarmat ház. akv. 75/1904.; Mihók-féle Magyar Compass. 1898., Budapesti Közlöny. 1904. 230., 1906. 1., 1913. 267., 1918. 73. szám.; Központi Értesítő. 1916. 1., 1918. 55. szám.; Ung. 1913. 49. szám.; Keleti Újság. 1933. 29. szám.

Kánya Gyula dr.

Királyi közjegyző, Nyárádszereda, 1898–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Római katolikus. Apja Kánya József, anyja Balog Julianna. Középiskolai tanulmányait a Csíksomlyói Katolikus Főgimnáziumban végezte. 1885-ben közjegyzőjelöltként dolgozott Baktsi Gáspár csíkszeredai közjegyző irodájában. A Csíkszeredai Törvényszéken díjtalan joggyakornok volt (1885). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gidófalvy István szászrégeni közjegyző irodájában. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara 1892-ben tartós helyettesnek rendelte ki az elhunyt Demeter Domokos gyergyószentmiklósi közjegyző irodájának vezetésére. Közjegyzőhelyettes volt Tüzes Karácsony dési közjegyző irodájában (1898-ig). Az igazságügyminiszter 1898-ban Nyárádszeredára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Maros–Torda vármegye törvényhatósági bizottsági tagja volt.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Kánya János gyászjelentése. 1900. július 18.; Budapesti Közlöny. 1885. 148., 1898. 14. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1898. 2. szám.; Fővárosi Lapok. 1891. 46. szám.; Székely Nemzet. 1892. 144. szám.; Maros–Torda vármegye Hivatalos Lapja 1906. 46. szám.

Kaprinay-Krassich Endre dr. (1845–1902)

Királyi közjegyző, Kismarton, 1875–1902., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1845. szeptember 12-én született Pakson, Kaprinai András József Mihály néven. Római katolikus. Apja Kaprinai Endre (Kaprinay-Krannssich András László) dr. váci, illetve szekszárdi ügyvéd, anyja Hajnich Borbála. Házasságot velikei és besenyői Skublics Annával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pesti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1864-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1871. július 19-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1874. június 22-én tette le. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte Neuhofer János ügyvéd irodájában (1865–1869). 1869-ben segédfogalmazónak nevezték ki a Pesti Királyi Ítéltáblára. 1872-ben fogalmazó volt a Magyar Királyi Kúrián. A király 1874-ben aljárásbírónak nevezte ki a Budapesti Királyi Fenyítő Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kismartonba. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara fegyelmi bírójának nevezte ki (1892). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kismarton város képviselőtestületének és Sopron vármegye törvényhatósági bizottságának. A Kismartoni Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1880–1902). A Kismartoni Polgári Fiú-, és Leányiskola gondnoka, a gondnokság elnöke volt. Tagként belépett a Magyar Kárpát Egyesületbe (1888). 1902. március 24-én hunyt el Kismartonban.

207. Id.
Kaprinay-
Kranssich
Endre

Publikációi: *A kir. közjegyzőnek a leltározással és hagyatéki tárgyalással való megbízatása az 1877. évi XX. tc. alapján.* Magyar Igazságügy. 1877.; *Köthető-e az örökösödési eljárás szerint oly osztályos egyezség, melyben a túlélő házastárs a hagyatékot természetben veszi át s az örökösöket pénzben elégíti ki-, és kell-e az erről felvett tárgyalási jegyzőkönyvhöz külön okirat vagy külön jegyzőkönyv?* Folyóirat a perenkivüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára 1896. 7. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Paks róm. kat. ker. akv. 197/1845.; Kismarton hal. akv. 15/1902.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Andreas von Kaprinay Kranssich gyászjelentése. 1902. március 24.; Kismartoni Polgári Fiú-, és Leányiskola Értesítője. 1881., 1901.; A Jog. 1886. 52. szám.; Központi Értesítő. 1880. 19. szám.; Pesti Hírlap. 1892. 255. szám.; Magyar Kárpát Egyesület Évkönyve 1888.

Kaprinay-Krassich Endre dr. (1878–1950)

Királyi közjegyző, Mátészalka, 1913–1933., Budapest XI. kerület 2. székely, 1933–1939., Budapest XII. kerület, 1939–1949., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1878. augusztus 18-án született Kismartonban. Római katolikus. Apja Kaprinay-Krassich Endre kismartoni kir. közjegyző, anyja velikei és besenyői Skublics Anna. Házasságot 1908-ban nemes Herman Katalinnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Soproni Szent Asztrik Bencés Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1896-ban tette le. 1895/1896-ban

208. *Ifj.
Kaprinay-
Kranssich
Endre*

Mátészalkai Közgazdasági Bank Rt. (1937) és a Szatmár vármegyei Gazdasági Bank Rt. (1938) társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. A Mátészalka és Vidéke Vadásztársaság elnökének választotta meg (1925). A kormányzó 1941-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1950. június 7-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Kaposvár ház. akv. 193/1908.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 1444/1950.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kaprinay-Kranssich Endre. Budapest, 1950. június 9.; Szatmár-Bereg. 1930. 14. szám.; Nagy Magyar Compass. 1914.; Magyar Compass. 1937., 1938.; Vadászat. 1925. 13. szám.

Kasza László dr. tamásfalvi (1895–1938)

209. *Kasza
László*

Királyi közjegyző, Hatvan, 1936–1938., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1895. augusztus 15-én született Marcaliban. Római katolikus. Nemes. Apja tamásfalvi dr. Kasza Sándor marcali közjegyző, anyja Páhy Malvin. Házasságot 1932-ben Grössinger Máriával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban, 1914–1918 között teljesített harctéri szolgálatot. Tartalékos tüzér főhadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem két alkalommal, Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme. A jogi doktori oklevelét 1920. április 10-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1923. december 17-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1920–1923), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített apja, Kasza Sándor marcali közjegyző irodájában (1924–1936). 1936-tól közjegyző Hatvanban. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Magyar Autó Club 1934-ben a választmányi tagjának választotta meg. 1938. november 23-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közigygyzói Kamara iratai.; Marcali róm. kat. ker. akv. 151/1895.; Karmacs ház. akv. 20/1932.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 1978/1938.; Barbarits Lajos: *Nagykanizsa*. Budapest, 1929.; Autó-Traktor. 1934. 5. szám.

Kasza Sándor tamásfalvi dr. (1863–1943)

Királyi közjegyző, Marcali, 1894–1943., Pécsi Közigygyzói Kamara

1863. június 11-én született Alsókövesd pusztán (Bakóca mellett). Római katolikus. Nemes. Apja tamásfalvi Kasza Sándor uradalmi ispán, anyja Schmidt Johanna. Házasságot Páhy Malvinnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián (1881), a Budapesti Tudományegyetemen és a Ferenc József Tudományegyetemen, Kolozsváron végezte. Jogi doktori oklevélét 1888. június 15-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1890. június 23-án tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott a Bodó, Toldi, Polgár, Rimanóczi ügyvédek irodáiban (1886–1890). Ügyvédként praktizált Budapesten (1890–1892), Sásdon (1892–1894), Marcaliban (1894). Az igazságügyminiszter 1894-ben Marcaliba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közigygyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának és Marcali város képviselőtestületének. A Marcali Katolikus Egyházközség világi elnökének választotta meg. Elnökként vezette a Magyar Vöröskereszt marcali szervezetét. A szervezetben végzett munkáját elismerve a Magyar Vöröskereszt II. osztályú díszjelvényével tüntették ki. 1943. március 25-én hunyt el Marcaliban.

210. Kasza Sándor

Forrás: MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közigygyzói Kamara iratai.; Felsőmindszent róm. kat. ker. akv. 45/1863.; Marcali hal. akv. 25/1943.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közigygyzói Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2016.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach*. Budapest, 1940.; Csillag Attila: *Királyi közjegyzők Marcaliban*. In: Huszár Mihály (szerkesztette): *Marcali Múzeum. A Marcali Városi Helytörténeti Múzeum Évkönyve*. Marcali, 2010.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Emlékkönyve*. Kaposvár, 2000.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–BaML VIII. 2. Pécsi Püspöki Joglíceum iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai.

Katona István dr. (1901–1946)

Királyi közjegyző, Hajdúböszörmény, 1944–1947., Debreceni Közigygyzói Kamara.

1901. július 28-án született Léván. Apja dr. Katona János állami tanítóképzőintézeti tanár, anyja Holló Margit. Házasságot 1941-ben, Nyíregyházán Illés Jolán Zsófiával kötött. Közigygyzőjelöltként dolgozott (1939–1942), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített (1943) Kovách Dénes nyíregyházi közjegyző irodájában. A Debreceni Közigygyzói

Kamara tartós helyettesnek rendelte ki a törökszentmiklósi közjegyzői iroda vezetésére. Az igazságügyminiszter 1944-ben Hajdúböszörménybe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1944-ben karpaszományos tizedesként, illetve őrzetőként katonai szolgálatot teljesített. Budapest ostroma idején, 1945. január 18-án szovjet fogságba esett. 1946. szeptember 12-én (vagy 21-én), katonai kórházban hunyt el a romániai Focșaniban. (Halálát csak később anyakönyvezték, miután a Nyíregyházi Járásbíróság 1956-ban holtta nyilvánította.)

Forrás: MNL–OL Katonák a Gulágon adatbázis, Katona István őrzetű; Budapest V. ker. hal. akv. 69/1957.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1944. 01. 28.; Nyírvidék. 1939. 121. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1943. 10. szám.; Budapesti Közlöny. 1944. 23. szám.; Uj Szó. 1945. 81. szám.

Katrics Kálmán dr. (1877–1947)

Királyi közjegyző, Técső, 1940–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1877-ben született Dombókon. Római katolikus. Apja Katrics József, anyja Téhu Klára. Házasságot 1908 előtt Juhászovits Antal ökörmézei görögkatolikus leányával, Gizellával kötött. Középiskolai tanulmányait a Munkácsi Állami Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Ökörmézön. A Máramaroszigeti Ügyvédi Kamara 1907-ben Ökörmező székhellyel vette fel a tagjai közé. 1915-ben ügyvédi irodája székhelyét a Győri Ügyvédi Kamara illetékességi területére, Ógyallára helyezte át. 1918-ban Máramaroszigeten praktizált ügyvédként. 1921-ben az Egri Ügyvédi Kamara Gyöngyös székhellyel vette fel az ügyvédek nyilvántartásába. Az igazságügyminiszter 1940-ben Técsőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással ért véget. A Debreceni Közjegyzői Kamara 1945 nyarán Seress István putnoki közjegyző helyettesítésére rendelte ki. A Máramaroszigeti Jogakadémia tanára volt. Tagja volt Heves vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a NEP gyöngyösi szervezetét. Az Ökörmezői Takarékpénztár Rt. igazgatósága 1917-ben megbízta a jogtanácsosi feladatok ellátásával. Az Egyházmegyei Takarékpénztár Rt. (Eger) közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1930–1944). A Heves Vármegye című lap szerkesztőbizottságának tagja Elnöke volt a Magyar Élet Pártha Máramaros vármegyei szervezetének (1940–1944). Heves vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1947. január 30-án hunyt el Putnokon.

Publikációja: *A ruthén és kazárkérdés az ökörmezői járásban*. Máramarosziget, 1911.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Id. Juhászovits Antal gyászjelentése. 1908. szeptember 20.; Budapesti Közlöny. 1907. 116., 1915. 80., 103., 214., 1918. 116. szám.; Független Magyarország. 1905. 1011. szám.; Ung. 1918. 28. szám.; Egri Népújság. 1921. 257. szám.; Eger. 1934. 220., 1935. 40., 1936. 203. szám., Esti Kurír. 1935. 182. szám., Borászati Lapok. 1939. 9. szám.; Nagy Magyar Compass. 1917., 1930.; Magyar Élet Pártértesítője. 1943. 7. szám.; Magyar Közlöny. 1945. 140. szám.; Magyar Nemzet. 1947. 30. szám.

Kazinczy (1901-ig Offenheimer) Gyula dr. kazinci (1844–1914)

Királyi közjegyző, Kassa 2. székhely, 1875–1914., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1844. április 24-én született. Izraelita, 1861-ben kikeresztelkedett, illetőleg római katolikus vallásra tért át. Apja dr. Offenheimer Vilmos, anyja Sonnenschein Anna. 1901-től nemes. Házasságot krajnikfalvai Krajnik Máriával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1875 előtt ügyvédként praktizált Pesten. Az igazságügyminiszter 1875-ben Kassa 2. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. A Kassai Közjegyzői Kamara előbb titkárának, majd alelnökének választotta meg (1875–1914). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Angol–Magyar Bank Rt. igazgatósága a bank főtitkárának nevezte ki (1871). A Budapesti Gép Téglagyár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósága tagjának választotta meg (1872). Virilista jogon tagja volt Kassa szabad királyi város képviselőtestületének és Abauj–Torna vármegye törvényhatósági bizottságának. A Kassai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1907–1914). Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt kassai szervezetét. A Kassai Premontrei Főgimnázium Segélyező Egylete választmányi tagjának választotta meg. Tagja volt a Magyarországi Kárpát Egyesületnek. A Sztanisicsi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1901-ben vezetéknévét, a nyelvújító Kazinczy Ferenc iránti tiszteletből, illetőleg az őt örökbefogadó anyós, krajnikfalvai Kraynik Imréné kazinczi Kazinczy Eugénia kívánságára, Kazinczyra változtatta. A király 1901-ben nemesi címet és nemesi előnevet adományozott a részére. Közéleti tevékenysége elismeréseként az uralkodó 1911-ben udvari tanácsosi címmel tüntette ki. 1914. augusztus 28-án hunyt el a délvidéki Őrszálláson (Sztanisics).

Forrás: Stanisic' róm. kat. ker. akv. 158/1861.; Pest Ferencváros róm. kat. ker. akv. 434/1873.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. krajnikfalvai Kraynik Imréné kazinczi Kazinczy Eugénia gyászjelentése. 1903. szeptember 26.; Mária Mihókova: *Slovník Košických Osobností 1848–1918*. Košice, 1995.; Felsőmagyarország. 1914. szeptember 1.; Ellenőr. 1871. 320. szám.; Budapesti Közlöny. 1872. 191., 1875. 82. szám.; Budapesti Hírlap. 1901. 133. szám.; Központi Értesítő. 1915. 29. szám.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve. 1879.; Kassai Premontrei Főgimnázium Értesítője. 1891.; MNL–OL A 57. Királyi Könyvek. 70. kötet. 477. rekord.; Cifra Mariann: *Zseni a panteon kertjében. Kazinczy Eugénia pályája*. Századvég. 68. szám. Nőrtörténet. 2013.

Keck László dr. (1870–1942)

Királyi közjegyző, Siklós, 1928–1942., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1870. november 17-én született Gyönkön. Református. Apja Keck Antal királyi postames-ter, anyja Decker Amália. Házasságot 1897-ben kötött Grosch József gyönki ügyvéd leányával, Karolinával. Középiskolai tanulmányait a Gyönki Gimnáziumban és a Nagykőrösi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1888–1893). A jogi doktori oklevelét 1894. december 10-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1898-ban tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Eötvös Károly budapesti ügyvéd irodájában (1895–1898). Ügyvédként praktizált Gyönkön (1898–1928). Az igazságügyminiszter 1928-ban Siklóstra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Gyönk nagyközség képviselőtestületének és Tolna vármegye törvényhatósági bizottságá-

nak. A Gyönki Takarékpénztár Rt. közgyűlése előbb a társaság ügyészének, majd az igazgatóság alelnökének, a Gyönki Úri Kaszinó elnökének választotta meg. Elnökként vezette az Egységes Párt siklósi szervezetét. A Tolnai Református Egyházkerület ügyészének, a Külső–Somogyi Református Egyházmegye tanácsbírájának a Gyönki Református Gimnázium fenntartó testülete helyettes elnökének választotta meg. A kormányzó 1925-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1942. december 17-én Pécsen hunyt el.

Forrás: Gyönk ház. akv. 18/1897.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai 1884/145.

Keczer Ákos lipóczi dr. (1860–1933)

Királyi közjegyző, Mezőkövesd, 1893–1933., Kassai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1860-ban született. Római katolikus. Nemes. Apja lipóczi Keczer Gyula földbirtokos, anyja krompachi Egerer Zsófia. Házasságot 1888 körül Amtmann Mariannával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Jezsuita Főgimnáziumban, az Eperjesi Evangélikus Líceumban (1872), a Budapesti Piarista Főgimnáziumban (1875), és a Budapesti Állami V. Kerületi Berzsényi Főgimnáziumban (1876–1878) végezte. Az érettségi vizsgát 1878-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1879–1883). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Miskolcon. Az igazságügyminiszter 1893-ban Mezőkövesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Borsod–Gömör és Kishont vármegye törvényhatósági bizottságának. A Mezőkövesdi Népbank Rt. közgyűlése az igazgatóság elnökének választotta meg (1910). 1933. január 2-án hunyt el Mezőkövesden.

Publikációi: *A közjegyzői helyettesítésről.* Folyóirat a perenkivüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1896. 2. szám.; *Tanúvallomásokról közjegyzői okiratba vétele.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 7. szám.; *Okiratszövegezés, tekintettel az illetékhatalomra.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905. 7. szám.; *A házassági szerződések gyámhatósági jóváhagyásáról.* Folyóirat a perenkivüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 1–2. szám.; *Lehet-e kir. közjegyző részvénytársaságnak igazgatósági vagy felügyelő bizottsági tagja?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 3. szám.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1892. 277., 1930. 199., 1943. 86. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1931. 3., 1947. 1. szám.; Magyar Közlöny. 1945. 31. szám.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Pénzügyi Compass 1910–1911.*; Borsod, Gömör és Kishont vármegye Hivatalos Lapja. 1928. 2. szám.; Budapesti Piarista Főgimnázium Értesítője. 1875.; Budapesti V. kerületi Berzsényi Főgimnázium Értesítője. 1878.; Eperjesi Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1872.; Kalocsai Érseki Főgimnázium Értesítője. 1871.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára 1892.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1879–1880.

Kecskeméthy Béla dr. (1869–1932)

Királyi közjegyző, Ógyalla, 1911–1919., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1869. szeptember 22-én született Csúzon. Római katolikus. Nemes. Apja Kecskeméthy István szolgabíró, járszfalusi közbirtokos, anyja Barta Mária. Házasságot először 1893-ban szunyogdi Ejury Olgával, másodsor – első neje 1924-ben bekövetkezett halálát követően –, Folkusházy Mártával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A századforduló körül járszfalusi birtokán gazdálkodott. A Győri Ügyvédi Kamara 1906-ban Járszfa székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter Ógyallára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-tól a Pozsonyi Ügyvédi Kamara tagjaként folytatott ügyvédi gyakorlatot Ógyallán. A Perbétei Hitelszövetkezet, mint az Országos Hitelszövetkezeti Központ tagja közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1908–1913). Az Érsekújvári Takarékbank Rt.–Novozamska Sporobanka uő. spol. társaság közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1922–1932). Elnökként vezette a Keresztényszocialista Párt ógyallai járási szervezetét. Komárom vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli árvaszéki ügyésze címmel tüntette ki (1906). 1932. május 1-én hunyt el Ógyallán.

Forrás: Csúz róm. kat. ker. akv. 47/1869.; Bratislava sv. Martina róm. kat. ház. akv. 135/1893.; Magyar Nemzet-ségi Zsebkönyv. Budapest, 1905.; Igazságügyi Közlöny. 1906. 4., 1911. 8. szám.; Központi Értesítő. 1908. 18., 1913. 52. szám.; Magyarság. 1924. 211. szám.; Magyar Compass. 1925.; Komáromi Lapok. 1932. 35. szám.

Kelényi Pál dr. (1904–1989)

Királyi közjegyző, Pestvidék 2. székhely, 1947–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1904. augusztus 22-én született Budapesten. Izraelita. Apja Kelényi Jakab bútorgyári kár-pitossegeő, anyja Weisz Szerén. Házasságot 1930-ban, Miskolcon Fischer Ármin könyv-kereskedő leányával, Lillával kötött. Középiskolai tanulmányait a Miskolci Református Főgimnáziumban végezte. Az 1920-as évek második felében magántisztviselőként dolgozott. Jogi tanulmányokat Szegeden, a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Miskolcon. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1933. október 19-én tette le. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1939-ben Miskolc székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1944-ben zsidó származása miatt törölték a kamarai tagok sorából. 1940–1945 között munkaszolgálatos katonai kötelezettséget teljesített, majd 1945 elején szovjet hadifogságba esett. Az Elhagyott Javak Kormánybiztosságán miniszteri biztosnak nevezték ki Miskolcra (1945–1947). Az igazságügyminiszter 1947-ben Pestvidék 2. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. 1949-ben lemondott a közjegyzői tisztségéről. Ezt követően a Lóértékesítő (Állatforgalmi Egyesülés) Nemzeti Vállalat központi ellenőre és jogi osztályának ügyésze volt. 1951-től a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja. Az 1958-as felülvizsgálat alkalmával az ügyvédi hivatás gyakorlására alkalmatlannak minősítették. A Miskolci Előre

211. Kelényi
Pál

Sportklub ügyészenek választotta meg (1933). 1981-ben az aranydiplomáját, 1987-ben a vasdiplomáját vette át Szegeden. 1989. szeptember 4-én hunyt el Torontóban.

Publikációi: *Kövezet vámmmentességet a kereskedőknek és iparosoknak*. Miskolci Hírlap. 1934. 220. szám.; *Élelmiszerek áráért nem lehet lefoglalni a napi 5 pengő alatti keresetet*. Miskolci Hírlap. 1935. 287. szám.; *Megszigorítják a kényszeregyezségi eljárást*. Felső magyarországi Reggeli Hírlap. 1937. 265. szám.; *Hozzászólás a magyarországi válóperekhez*. Chicago és Környéke. 1976. 51. szám.; *Védjük meg társadalmunkat*. Chicago és Környéke. 1978. 18. szám.; *Megszűnik a magyar telekkönyv*. Chicago és Környéke. 1980. 29. szám.; *Harmadszázados évforduló*. Chicago és Környéke 1983. 10. szám.; *Megszigorítják az örökségek átutalását*. Chicago és Környéke. 1983. 48. szám.; *Tò be or not to be?* Chicago és Környéke. 1984. 48. szám.; *A közhitel*. Chicago és Környéke 1985. 7. szám.; *Lehet halállal sújtani?* Chicago és Környéke. 1987. 19. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Köjegyzoí Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 9712.; Nyírvidek. 1933. 22. szám.; Szabad Magyarország. 1945. 209. szám.; Reggeli Hírlap. 1930. 260. szám.; Miskolci Hírlap. 1933. 241., 1934. 220., 1935. 287. szám.; Felső magyarországi Reggeli Hírlap. 1937. 265. szám.; Budapesti Közlöny. 1944. 152. szám.; New Yorki Magyar Élet. 1969. 1. szám.; Chicago és Környéke 1976–1987.; Csongrád Megyei Hírlap. 1981. 217., 1988. 212. szám.; Magyar Nemzet. 1989. 234. szám.

Keller Lőrinc dr. (1886–1945)

Királyi közjegyző, Kúla, 1941–1944., Szegedi Köjegyzoí Kamara.

1886. november 17-én született Kúlán. Római katolikus. Apja Keller Antal földbirtokos, anyja Marth Éva. Házasságot Kocsis Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Jezsua Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1906-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen (1906–1908) és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végezte. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913-ban tette le. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1913-ban Kúla székhellyel jegyezte be az ügyvédek lajstromába. Az I.

212. Keller
Lőrinc

világháború alatt az 52. gyalogezred kötelékében harcolt. 1918-ban tartalékos főhadnagyi rangban szerelt le. Katonai kitüntetései: Ezüst Vitézségi Érem II. osztálya, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme, Háborús Emlékérem. A háború után Szerbiához csatolt szülőhelyén folytatta ügyvédi gyakorlatát. 1941-ben az illetékes járási katonai közigazgatás vezetője ideiglenes megbízással közjegyzőnek nevezte ki. Az igazságügyminiszter 1941-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kulára. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Köjegyzoí megbízatása 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1924-ben a Magyar Országos Párt külai képviselőjelöltje volt. Elnökként a Külai Népkört vezette (1939–1940). 1942-ben a Keresztúr–Verbászi Leccapoló Társulat miniszteri biztosának nevezték ki. A kormányzó 1942-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1945. március 31-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest II. ker. hal. akv. 421/1945.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Juhász András: *A külső Népkör 140 éve*. Újvidék, 2008.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. 4. kötet*. Budapest, 1944.; Csuka Zoltán: *A visszatért Délvidék*. Budapest, 1941.; De Sgardelli Caesar: (szerkesztette): *A Délvidék haditörténete 1914–1918*. Budapest, 1941.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Kellner Ignác (1851–1902)

Királyi közjegyző, Beszterce, 1884–1902., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1851 körül született. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte (1870–1874). Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gorove Antal (1880) és Gászner Béla (1880–1884) budapesti közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1884-ben Besztercére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Német nyelvű bírósági tolmácsnak nevezték ki a Besztercei Törvényszékre. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1902. december 26-án hunyt el Besztercén.

Publikációi: *Beszélgések Fitz–Geraldal. Az erdélyi oláh kérdésről*. Budapesti Hirlap. 1893. 359. szám.; *A magyar s az oláh faj fizikai összehasonlítása*. Budapesti Hirlap. 1894. 215. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1872–1873.; Budapesti Közlöny. 1884. 172., 1900. 124. szám.; Pesti Hirlap. 1902. 357. szám.

Kenderesy János dr. (1891–1966)

Királyi közjegyző, Rétság, 1932–1935., Tamási, 1935–1949., Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

213. Kenderesy János

1891. október 8-án született Székelyhídon. Református. Apja Kenderesy Lajos szatócsüzlet tulajdonos, anyja Fábry Erzsébet. Házasságot 1932-ben, Budapesten Babó Klárával kötött. Középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1915. január 2-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1918. július 2-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Debrecenben. A Nagyszebeni Kir. Törvényszék elnöke 1915-ben törvényszéki jegyzőnek nevezte ki a törvényszékre. Menekült törvényszéki jegyzőként nyugalmazták. 1921-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Budapesten. 1924-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kiss József budapesti közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1932-ben Rétságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba 1949-ben átvették. 1950-ben állami közjegyző volt Csurgón, majd Dombóváron. 1950. év végén elbocsátottak a szolgálatból. 1954-ben üzletkötő

volt az Állami Biztosító Dunharaszti kirendeltségénél. Tagja volt a Tamási Kaszinónak és a Tamási Társaskörnek. A Tamási Vadásztársaság elnökének választotta meg. 1966. augusztus 7-én, mint nyugdíjas pénzbeszedő, dunaharaszti lakos hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5269.; Budapest II. ker. hal. akv. 750/1966.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Kenessey Ferenc kenesei dr. (1863–1919)

Királyi közjegyző, Németújvár, 1905–1919., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1863. október 4-én született Veszprémben. Református. Nemes. Apja kenesei Kenessey Móric veszprémi ügyvéd, majd királyi közjegyző, anyja vönöczki Pap-Kovács Emília. Házasságot 1905-ben Kutassy Ignác honvéd-huszártábornok leányával, Arankával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait Veszprémben és Sopronban végezte. Jogi tanulmányokat a Győri Jogakadémián folytatott. A Budapesti Tudományegyetemen 1889-ben szerzte meg a jogi doktorátust. Az ügyvédi vizsgát 1891-ben tette le. Közjegyzőjelölt, majd közjegyzőhelyettes volt apja, Kenessey Móric veszprémi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1905-ben Németújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmánya póttagjának (1906), majd tagjának választotta meg (1907-től). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1919. július 9-én hunyt el Németújváron.

Publikációi: *Pár szó „Az örökbefogadási szerződés nem örökösödési szerződés” című cikkhez.* Közjegyzők Lapja. 1899. 6. szám.

214. Kenessey
Ferenc

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Veszprém ref. ker. akv. 30/1863., polgári ház. akv. 45/1905.; Németújvár hal. akv. 41/1919.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1906. 9., 1907. 10. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949.* Budapest, 2024.

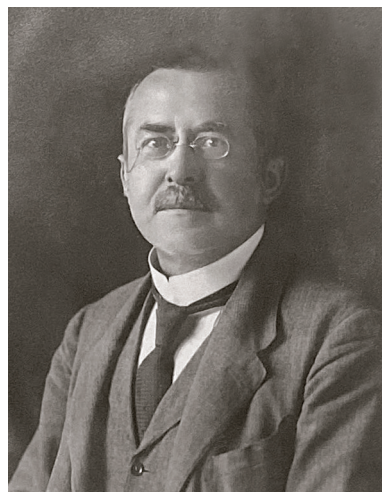
Kenessey Kálmán kenesei dr. (1868–1920)

Királyi közjegyző, Veszprém 1. székhely, 1920–1921., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1868. január 18-án született Veszprémben. Református. Nemes. Apja kenesei Kenessey Móric veszprémi ügyvéd, majd királyi közjegyző, anyja vönöczki Pap-Kovács Emília. Házasságot Fromm Mária Jolánnal kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait Veszprémben és Eperjesen végezte. Az érettségi vizsgát 1886-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi pályáját joggyakornokként kezdte a Veszprémi Királyi Törvényszéken. A király 1896-ban járásbíróvá al bírónak ne-

vezte ki a Nagytapolcsányi Járásbíróságra. 1899-ben áthelyezték a Nagykőrösi Járásbíróságra. 1911-ben járásbírói (járásbíróági elnöki) kinevezést kapott és a Székesfehérvári Járásbíróságon teljesített szolgálatot. 1916-ban nyugdíjba vonult és címzetes királyi ítélőtáblai bíró címet kapott. 1916-tól közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Kenessey Móric veszprémi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1920-ban Veszprém 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1920. október 3-án hunyt el Balatonarácson.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Veszprém ref. ker. akv. 6/1868. Daróczy Zoltán királydaróczi: *Nemesi évkönyv 1925–26*. Budapest, 1927.; Budapesti Közlöny. 1919. 2. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1920. 6.; Komáromi Lapok. 1920. 77. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

215. Kenessey
Kalmán

Kenessey Móric kenesei (1837–1918)

Királyi közjegyző, Veszprém, 1875–1918., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1837. november 9-én született Szilasbárháson. Református. Nemes. Apja kenesei Kenessey Antal szolgabíró, később alispán, az úrbéri törvényszék elnöke, anyja tagyosi Csapó Anna. Házasságot 1861-ben Pap-Kovács Emiliával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pápai Református Kollégiumban végezte. Jogi tanulmányait 1860-ban fejezte be. Veszprém vármegye közgyűlése a nagyvázsonyi járás főszolgabírájának választotta meg. 1865-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Veszprém-ben. Veszprém vármegye közgyűlése a vármegye tisztí főügyészének választotta meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Veszprém-ben nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1884-ben megválasztották a Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete alelnökének. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara alelnökének (1882), majd elnökének (1884–1904) választotta meg. A kamara 1904-ben az örökös díszelnöki címmel tüntette ki. 1905-ben a kamara választmányi póttagjának, 1906-ban a kamara titkárának nevezték ki. Közjegyzői szolgálata 1918-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Veszprém szabad királyi város képviselőtestületének és Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának. A Veszprémi Református Egyházmegye főgondnokának, valamint világi tanácsbírájának választotta meg. Tagja volt a Veszprémi Zenekedvelők Egyesületének (1892). A király a közéleti tevékenységét elismerve 1917-ben udvari tanácsosi címmel tüntette ki. 1918. december 26-án hunyt el Veszprém-ben.

216. Kenessey
Móric

Forrás: Mezőszilas ref. ker. akv. 1822–1857. 209. pag.; Tótvázsony ref. 1838–1874. ház. akv. 24. pag.; Veszprém hal. akv. 741/1918.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Királyda-

róczy Daróczy Zoltán: *Nemesi évkönyv 1925–26*. Budapest, 1927.; Varga Béla: *Veszprém megyei életrajzi lexikon*. Veszprém, 2014.

Kenéz Lajos dr. (1894–1967)

Királyi közjegyző, Nagyszalonta 2. székhely, 1941–1945., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1894. július 25-én született Nagyszalontán. Református. Apja Kenéz Sándor, anyja Nagy Zsuzsanna. Házasságot 1923-ban Nagy Júliával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyvárad Állami Gimnáziumban végezte. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1923. október 1-én tette le. 1923-tól a Debreceni Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédként praktizált Debrecenben. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Pesthy János nagykőrösi közjegyző irodájában (1927–1934) és (1939–1941). 1935–1938 között ügyvédként praktizált Nagykőrösön. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyszalonta 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Szegedi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki a gyulai közjegyzői iroda (1945–1947) és a hódmezővásárhelyi közjegyzői iroda (1948) vezetésére. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kovács Zoltán kispesti (1947–1948) és Pekker Emil bicskei (1948–1949) közjegyzők irodáiban. A Budapesti Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki a kalocsai közjegyzői iroda vezetésére (1948). 1949-ben állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot látott el Hódmezővásárhelyen (1950) és Csongrádon (1950–1955). 1939-ben a Nagykőrösi Fűszerkereskedők Egyesülete titkárának választotta meg. 1967. február 1-én hunyt el Gyulán.

Forrás: Debrecen ház. akv. 213/1923.; Gyula hal. akv. 64/1967.; Csatár István (szerkesztette): *Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye és Keskemét törvényhatósági jogú város adattára*. Pécs, 1939.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1941. 03. 31.; Budapesti Közlöny. 1923. 245., 1938. 23. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 10. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1948. 3. szám.; Vásárhelyi Független Újság. 1948. 133. szám.; Szegedi Kis Újság. 1938. 23. szám.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Kepes János dr. (1886–1944)

Királyi közjegyző, Székesfehérvár, 1919–1944., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1886. március 2-án született New Yorkban, John Henry Kepes (Kepes Henrik János) néven. Izraelita, majd áttért a római katolikus vallásra. Apja Kepes Jakab József földbirtokos, malomtulajdonos, anyja Zipser Berta. Házasságot 1912-ben Márkus Ibolykával, Márkus Dezső kúriai bíró, jogi szakíró lányával kötött. Középiskolai tanulmányait Budapesten és a Nagybányai Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1903. június 28-án tette le. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végezte. A jogi doktori diplomáját 1908. április 10-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1911. június 13-án tette le. Ügyvédjelöltként (1907–1911) majd ügyvédként dolgozott Budapesten (1911–1913). Közjegyzőjelöltként dolgozott Mihálkovics Tivadar győri közjegyző irodájában (1913–1917). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Holitscher Szigfrid budapesti királyi közjegyző irodájában (1917–1919). Az igazságügyminiszter 1919-ben Székesfehérvár 2. számú székhelyére nevezte ki királyi

közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete a központi bizottsága tagjának választotta meg. A Királyi Közjegyzők Közlönye főszerkesztője volt (1922–1924). 1944. május 31-én a jogfosztó rendelkezések alapján állásából felmentették. Tagja volt Székesfehérvár szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. Székesfehérvár szabad királyi város közgyűlése a tiszteletbeli főügyész címmel ismerte el a város javára végzett munkásságát. Tanított a Székesfehérvári Kereskedelmi Főiskolán. A Vörösmarty kör központi háznagya, a Székesfehérvári Múzeum Egylet ügyvezető alelnöke, a Székesfehérvári Zenekedvelők Egyesülete elnöke és a Székesfehérvári Torna Klub választmányi tagja volt. A Dunántúli Fakereskedelmi és Ipari Rt. (1920–1925), a Közgazdasági Bank és Takarékpénztár Rt. (1920), a Dunántúli Műszaki és Kereskedelmi Rt. (1922), valamint a Hirlapkiadó szövetkezet (1928) és a Magyar Általános Takarékpénztár Rt. társaságok közgyűlései székesfehérvári fiókja (1937) a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. A Színerváralja című újság munkatársa. A kormányzó érdemes közéleti tevékenységét elismerve 1934-ben a kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1944. júniusában az auschwitzi koncentrációs táborban gyilkolták meg. A Magyar Országos Közjegyzői Kamara 2019-ben Székesfehérváron emléktáblát avatott a tiszteletére.

217. Kepes
János

Publikációi: *Közjegyzői díjak és az örökösödési illeték*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1916. 2–3. szám.; *Előjegyzés bírói utasításra az osztálykivonatban*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1916. 6. szám.; *Közjegyzők naptára*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1916. 10. szám.; *Leltári érték emelése a hagyatéki tárgyalás során*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 1–2., 5–6. szám.; *Az évkönyv sorsa*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 7. szám.; *A vagyonátruházási illetékekről szóló új törvény (1918. évi XI. tv.-cz.)* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1918. 7–8., 9–10. szám.; *A hagyatéki kimutatás*. Állami Közjegyzők Közlönye. 1919. 1–2. szám.; *Lényeges változások a magánjogban*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1922. 1. szám.; *A kir. közjegyzők IV-ik országos kongresszusa*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1923. 1. szám.; *A fertőzés büntette, hagyatéki iktatókönyv*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 5. szám.; *Királyi Közjegyzők Háza*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 9. szám.; *Házassági szerződés a K. e. 311/10 évből*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 10. szám.; *A tartási szerződések illetéke*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1930. 9. szám.; *Adó és illetékjog. Az új adó és illetékpótlékok*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 4. szám.; *Távollévők gondnokának vagyonállag változtatása iránti jogköre*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 7. szám.; *Adalékok egy Decreta Synodalia öröklési fejezetéhez. Öröklés katolikus papok hagyatékában*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 1. szám.; *Jegyzetek az új örökösödési díjszabáshoz*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1935. 4. szám.; *Királyi közjegyzői díjszabás. (Illetékjogi útmutatóval ellátott V-ik kiadás.)* Székesfehérvár, 1940.; *Jövedelem adó ingatlan átruházásnál*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1943. 5. szám.; *Az illetékekre vonatkozó jogszabályok módosítása*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1943. 7., 8. szám.; *Az illeték kötelező lerovásának mellőzése hagyatékoknál*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 2. szám.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 3734.; Budapest V. ker. ház. akv. 290/1912.; Rókolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2017.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette):

A magyar társadalom lexikonja. Budapest, 1930.; Family Search honlapon található utalás a New York City Births 1846–1909 adatbázisra, illetve a 453972. azonosítószámú 1886. március 2-i anyakönyvi bejegyzésre.

Kerese Imre kereseszegi dr. (1838–1886)

Királyi közjegyző, Mohács, 1875–1886., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1838. július 24-én született Németbólyon. Római katolikus. Nemes. Apja kereseszegi Kerese György sellyei uradalmi ügyvéd, anyja Schusster Mária. Házasságot Goócs Annával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte (1847–1854). Az érettségi vizsgát 1854-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Joglyceumban folytatott. Baranya vármegye közgyűlése a mohácsi járásba esküdtnek nevezte ki (1861–1862). 1862-ben Mohács város főjegyzőjének választották meg. 1867–1871 között szolgabíró volt a mohácsi járásban. 1872-től ügyvédi tevékenységet folytatott Mohácson. Az igazságügy-miniszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Mohácsra. A Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmány póttagjának választotta meg (1875). Közjegyzői szolgálata 1886-ban a halálával szűnt meg. Tagja volt Mohács város képviselőtestületének. 1865-ban alapító tagja volt a Mohácsi Úri Kaszinónak. A Mohácsi Úri Kaszinó tagjai 1885-ben a kaszinó igazgatójának választották meg. 1886. augusztus 15-én hunyt el Bad Gleichenbergben.

Forrás: Bóly róm. kat. ker. akv. 110/1838.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Keresztes Gyula csikbámfalvi (1844–1879)

Királyi közjegyző, Módos, 1875–1879., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1844-ben született. Római katolikus. Nemes. Apja csikbámfalvi Keresztes György a kiskisbármányi kincstári uradalom tisztartója, anyja Svanda Karolin. Házasságot Rupcsics Ilnával kötött. Jogi tanulmányait a Pesti Tudományegyetemen végezte. Torontál vármegye közgyűlése 1870-ben a vármegye esküdtjének választotta meg. A király aljárásbírójának nevezte ki a Módosi Királyi Járásbíróságra. 1873-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Módoson. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Módosra. Közjegyzői szolgálata 1879-ben a halálával szűnt meg. 1879. május 22-én hunyt el Módoson.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.* Budapest, 2017.; Lendvai Miklós: *Temes vármegye nemes családjai. 3. kötet.* Budapest, 1905.

Keresztes Gyula nagybacsoni dr. (1883–1932)

Királyi közjegyző, Gyula 2. székhely, 1925–1932., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1883. augusztus 26-án született. Római katolikus. Nemes. Apja dr. nagybacsoni Keresztes Gyula ügyvéd, aradi városi főügyész, anyja Probst Józsa. Házasságot 1921-ben az elvált Weszely Borbálával kötött (akitől 1928-ban maga is törvényesen elvált). Gyermeke nem született. Kolozsváron végzett jogot. Ügyvédi tevékenységet folytatott Aradon, apja iro-

dájában, majd önállóan, a Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara tagjaként Erdődön. A gyulai 2. honvéd gyalogezred tartalékos hadnagya volt. 1922-ben repatriált Magyarországra. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot végzett Baranyi Antal battonyai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1925-ben Gyula 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Gyula város képviselőtestületének és Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. A Gyulai Atlétikai Klub és a Gyulai Levente Egyesület elnökének választották meg. 1932. szeptember 27-én, házassági konfliktusával kapcsolatosan, öngyilkosságot követett el Gyulán.

Forrás: Budapest VIII. ker. ház. akv. 411/1921.; Gyula hal. akv. 535/1932.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Keresztes Gyula gyászjelentése. 1932. szeptember 27.; Békés. 1917. 47., 1923. 6., 1926. 101., 1927. 41., 1931. 6., 1932. 76. szám.; Esti Kurír. 1932. 217. szám.; 8 Órai Újság. 1932. 217. szám.; Budapesti Közlöny. 1925. 294. szám.; Budapesti Hírlap. 1923. 6. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 7. szám.; Aradi Közlöny. 1932. 226. szám.

Keresztszeghy Lajos püspöki és keresztszegi dr. (1821–1903)

Királyi közjegyző, Nagykaroly 2. székhely, 1875., Debreceni Közjegyzői Kamara.

Az igazságügyminiszter 1875-ben kinevezte királyi közjegyzőnek Nagykaroly 2. számú székhelyére. Közjegyzői állását azonban nem foglalta el.

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők részében található!

Forrás: Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1875.

Kern Lajos dr. (1862–1914)

Királyi közjegyző, Topolya, 1895–1902., Szeged, 1902–1911., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1862. szeptember 2-án született Bácsfeketehegyen. Evangélikus. Apja Kern Lajos földműves gazdálkodó, anyja Pechtl Éva. Házasságot 1890-ben Günther Vilmos pozsonyi lisztkereskedő leányával, Irmával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1882–1887). A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1895-ben Kúla székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az egyéves önkéntes katonai szolgálatát a szabadkai 6. számú honvéd gyalogezred kötelékében teljesítette (1897). Az igazságügyminiszter 1895-ben Topolyára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1911-ben, a fegyelmi bíróság ítélete alapján hivatalvesztéssel szűnt meg. Hivatali bűncselekmények miatt szabadságvesztésre ítélték, amelyből 1913-ban szabadult. Szabadulása után írnokként dolgozott egy ügyvédi irodában. Tagja volt Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szegedi Dalárdát, alelnökként a Délvidéki Magyar Közművelődési Egyesületet (1903–1908). Az Alföldi Bank Rt. (1907–1908), a Délmagyarországi Közgazdasági Bank Rt. (1907–), a Szeged–Alföldi Takarékpénztár Rt. (1907–) és a Szatymazi Ártézi Fürdő Rt. (1907–1911) társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1914. november 26-án hunyt el Szegeden.

Publikációi: René Chateaubriand: *Abencerage viszontagságai*. (Fordítás.) Szeged, 1911., Jacques Rocafort: *Párisi levelek*. (Fordítás) Budapest, 1913.

Forrás: Feketić róm. kat. ker. akv. 41/1862.; Bratislava evang. ház. akv. 14b/1890.; Szeged hal. akv. 1667/1914.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Szekeres Ágnes: *A szegedi királyi közjegyzők és utódaik 1875–1949*. Somogyi Könyvtári Műhely, Szeged, 2003. 1. szám., Szegedi Napló. 1911.

Késmárczky Aladár dr. (1888–1948)

Királyi közjegyző, Sárvár, 1947., Kalocsa 2. székhely, 1947–1948., Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1888. május 11-én született a Zágráb megyei Sáson. Evangélikus. Apja Késmárczky Gusztáv vasúti hivatalnok, anyja joódi Gorzó Olga. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Állami Főreáliskolában végezte. Az érettségi vizsgát 1906-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1928. március 5-én teljesítette. 1906–1922 között a MÁV-nál dolgozott tisztviselőként. Ügyvédjelölt volt Pécsen (1922–1928). A Pécsi Ügyvédi Kamara Pécs székhellyel jegyezte be tagjának (1928–1936). 1936-tól Bácsbokodon praktizált ügyvédként. 1938-tól ismét Pécsen folytatott ügyvédi tevékenységet. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Müllherr Alajos pécsi közjegyző irodájában (1940–1946). Az igazságügyminiszter 1947-ben Sárvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1947-ben áthelyezték Kalocsa 2. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1906-ban az Eötvös Önképzőkör tagja volt. 1948. február 7-én hunyt el Kalocsán.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Kisasszond róm. kat. ker. akv. 9/1888.; Kalocsa hal. akv. 24/1948.; Pécsi Állami Főreáliskola Értesítője. 1905–1906.; Budapesti Magyar Királyi Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1912–1913.; Budapesti Közlöny. 1928. 67., 1938. 232., 1940. 1. szám.; Dunántúl. 1926. 82. szám.; Dunántúli Népszava. 1948. 38. szám.

Kesseő (Kesső) Géza dr. (1889–1956)

Királyi közjegyző, Vámosmikola, 1932., Mezőcsát, 1932–1946., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1889. december 9-én született Szerencsen. Római katolikus. Apja Kesső Géza dr. szerencsi ügyvéd, anyja Thern Etelka. 1918-ban kötött házasságot Erős Annával. Középiskolai tanulmányait a Sárospataki Református Főgimnáziumban és az Iglói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. 1913-tól ügyvédjelölt volt Szerencsen, majd joggyakornokként a Máramaroszigeti Kir. Ügyészségre osztották be, ahol 1914-ben ügyészségi megbízottá nevezték ki. Joggyakorlatot teljesített a Máramaroszigeti Kir. Törvényszéken is. 1914-ben jegyzővé nevezték ki a Debreceni Kir. Járásbíróságra. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban az orosz fronton harcolt. Tartalékos tüzer főhadnagyként szerelt le. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1919-ben tette le. 1921-től ügyvédként praktizált Mezőcsáton. Az Országos Ügyvéd Szövetség miskolci csoportja választmányi tagjának választotta

meg. 1932-ben királyi közjegyzőnek nevezték ki Vámosmikolára, majd pár nappal később – Pápay Károly közjegyzővel cserélve –, visszakerült Mezőcsátra. Közjegyzői szolgálata 1946-ban szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Mezőcsát nagyközség képviselőtestületének, és Borsod, Gömör és Kishont k. e. e. vármegye törvényhatósági bizottságának. A Jegyzők Egyesülete mezőcsáti csoportja ügyészenek választotta meg (1923). Elnökként vezette a Nemzeti Élet Pártja mezőcsáti szervezetét és a Frontharcos Szövetség mezőcsáti csoportját. Borsod, Gömör és Kishont k. e. e. vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli alügyésze címmel tüntette ki. 1956. február 8-án, mint nyugdíjas hunyt el Balatonfenyvesen.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Szerencs ref. ker. akv. 46/1889.; Balatonfenyves hal. akv. 2/1956.; polgári ház. akv. 25/1918.; Csikváry Antal: *Borsod vármegye*. Budapest, 1939.; Budapesti Közlöny. 1913. 17., 1914. 51., 124. szám.; Magyar Jövő. 1923. 159., 1924. 54. szám.; Miskolci Napló. 1927. 138. szám.; Vásárhelyi Reggeli Ujság. 1932. 221. szám.; Reggeli Hírlap. 1938. 270. szám.

Keszthelyi Zoltán vitész dr. (1893–1983)

Királyi közjegyző, Nagyvárad 4. székhely, 1941–1944., Budapest II. kerület 1. székhely, 1946–1949., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1893. december 2-án született Nagyváradon. Római katolikus. Apja Keszthelyi Zoltán dr. Bihar vármegyei főjegyző. Első házasságát 1921-ben, Kaposváron Erdős Erzsébettel, a másodikat – első neje 1966-ban bekövetkezett halálát követően –, Károlyi Máriával kötötte. Középiskolai tanulmányait a Nagyvárad Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1911 júniusában tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1911–1915). Az olasz hadszíntéren 1914–1915 között, mint tüzér főhadnagy a 17. ágyúszred kötelékében, a tengeri partvédelem területén teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis), I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem. A jogi doktori oklevelét 1918-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1926 októberében tette le. 1919-től ügyvédjelöltként dogozott Nagyváradon. A 1920–1922 között malom-ellenőr volt Kaposváron. 1922–1924 között gabonakereskedéssel foglalkozott Sásdon. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1925-ben Sásd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Sásd és Vidéke Hitelszövetkezet ügyvezető igazgatójának választotta meg (1924–1940). 1940-ben ügyvédként praktizált Nagyváradon. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyvárad 4. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1946-ban Budapest II. kerület 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Budapest II. kerületében 1950-től teljesített állami közjegyzői szolgálatot. Állami közjegyzői szolgálata 1952-ben szűnt meg. A Vitézi Szék nagyvárad i járása hadnagyának nevezték ki (1942–1944). A Nagyvárad i Sport Egyet (NSE) vívó szakosztálya elnökének választották meg (1942–1944). A La Roche Faipari Rt. társaság közgyűlése a felügyelő bizottság tagjának választotta meg (1942–1944). 1946-ban a Budapest II. kerületi Nemzeti Bizottság tagja volt. A kormányzó vitézzé avatta. 1983. február 8-án hunyt el Budapesten.

Publikációja: *Több a róka, mint a nyúl*. Gyöngyös-Halászi Takách Gyulával közösen. Magyar Vadászújság. 1939. 1. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest II. ker. hal. akv. 301/1966.; Borovszky Samu (szerkesztette): *Bihar vármegye és Nagyvárad*. Budapest, 1901.; *Vitézek Albuma*. Budapest, 1939.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Keszthelyi Zoltánné Erdős Erzsébet gyászjelentése. 1966. március, Keszthelyi Zoltán gyászjelentése. 1983. február 8.; Nagy Magyar Compass. 1942.; Magyar Vadászújság. 1939. 1. szám.; Nemzeti Újság. 1941. 63. szám.

Keviczky Lajos keveházi és keviczei dr. (1844–1910)

Királyi közjegyző, Nagytapolcsány, 1876–1910., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1844. március 8-án született Bakabányán. Evangélikus. Nemes. Apja keveházi és keviczei Kevitzky Imre földbirtokos, bakabányai városi hivatalnok, anyja Demiány Ludovika. Házasságot 1873 körül Cselka Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányait a Selmecbányai Evangélikus Gimnáziumban végezte. 1876-ig a Beszercebányai Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédként praktizált Bozókön. Az igazságügyminiszter 1876-ban Nagytapolcsányra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1910-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagytapolcsány város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nagytapolcsányi Állami Polgári Fiú-, és Leányiskola gondnoksága elnökének választották meg. Tagja volt az Országos Régészeti és Embertani Társulatnak (1885). 1910. április 5-én hunyt el Nagytapolcsányban.

Publikációja: *A közjegyzői nyugdíjintézet kérdéséhez*. Közjegyzők Lapja. 1899. 10. szám.

Forrás: Pukanec evang. ker. akv. 15/1844.; Budapesti Közlöny. 1876. 132. szám.; Nagytapolcsányi Állami Polgári Fiú-, és Leányiskola Értesítője. 1908.; Archeológiai Értesítő. 1885. 1. füzet.; A Hon. 1874. 210. szám.; Törvény-széki Csarnok. 1876. 5. szám.; Budapesti Hírlap. 1897. 100., 1910. 84. szám.; Vasárnapi Újság. 1914. 13. szám.

Kikindai (1880-ig Ströbl) Ferenc (1823–1901)

Királyi közjegyző, Nagyikinda, 1875–1901., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1823. október 5-én született Nagyikindán. Római katolikus. Apja Ströbl József városi tanácsos, anyja Rechner Márta. Házasságot Fuchs Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait Szabadkán és Szegeden végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián és a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1861-ben tette le. Torontál vármegye közgyűlése 1848-ban esküdtnak választotta meg az újpécsi járásba. 1849-ben szolgabírónak választották meg az újpécsi járásba. Dobsa Lajos szabadcsapatában századosként szolgált az 1848–1849. évi szabadságharcban. 1850-ben az osztrák hadbíróság várfogságra ítélte. 1855-ben Szenthuberten községi jegyző volt. 1860-ban Perjámosra szolgabírónak, Nagyikindán a kiváltságos kerület tanácsnokának, valamint a kerületi törvényszék elnökének választották meg (1860–1869). 1869-ben ügyvédként praktizált Nagyikindán. A király 1871-ben a Nagyikindai Törvényszék mellett működő ügyészség vezetőjének nevezte ki. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Nagyikindára. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1878-ban iskolálatogató (tanfelügyelő) volt Nagyikindán. 1883-ban a nagyikindai gimnáziumi bizottság alelnökének, a Hungária Könyvnyomtató Részvénytársaság (1885) és a Nagyikindai Népbank Rt. közgyűlései a társaságok igazgatóságai

elnökének választották meg. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt nagyikikindai szervezetét (1892). Elnöke volt a Nagyikikindai Kaszinónak és a Vöröskereszt nagyikikindai szervezetének. A Nagyikikindai római katolikus egyházközség világi elnökének választotta meg. 1901. augusztus 20-án hunyt el Nagyikikindán.

Forrás: Kikinda róm. kat. ker. akv. 89. pag.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; Bona Gábor: *Századosok az 1848/1849. évi szabadságharcban. 2. kötet*. Budapest, 2009.; Dušan Dejanać: *Leksikon poznatih kikindana*. Kikinda, 2004.; Torontál. 1901. 35. szám.

Kikindai (1880-ig Ströbl) Győző dr. (1861–1919)

Királyi közjegyző, Törökkanizsa, 1897–1902., Nagyikikinda, 1902–1919., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1861. január 19-én született Szenthuberten. Római katolikus. Apja Ströbl (Kikindai) Ferenc királyi közjegyző, anyja Fuchs Mária. Házasságot 1888 körül Manojlovits Ilonával (Lenkával) kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1879–1883). A jogi doktori oklevelét 1886. május 22-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1887. december 9-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként, majd közjegyzőhelyettesként dolgozott apja, Kikindai Ferenc nagyikikindai közjegyző irodájában (1884–1886, 1888–1897). Időközben ügyvédjelölt volt Várnay Imre nagyikikindai ügyvéd irodájában (1886–1887). Az igazságügyminiszter 1897-ben Törökkanizsára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Temesvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1907-ben a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A Nagyikikindai Népbank Rt. és a Nagyikikindai Hitelszövetkezet közgyűlései a társaságok igazgatóságai tagjának választották meg. 1919. november 3-án hunyt el Nagyikikindán.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; Dr. Adalbert Karl: *Grosz Kikinda–Deutsches Heimatbuch. 1750–1945. Band 3*. Stuttgart, 1986.; Fővárosi Lapok. 1888. 124. szám.

Király (1887-ig König) Géza dr. (1880–1937)

Királyi közjegyző, Gyulafehérvár, 1913–1919., Aradi Közjegyzői Kamara.

1880. november 27-én született. Római katolikus. Apja König (1887-től Király) Pál dévai reáliskolai tanár, anyja Lázár Ilona. Házasságot 1906 körül erzsébetvárosi Issekutz Győző országgyűlési képviselő leányával, Mária Heléna Irmával kötött. 1906-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott a Nagyszebeni Ügyvédi Kamara tagjaként Erzsébetvárosban. Ügyvédi tevékenysége székhelyét 1907-ben Segesvárra helyezte át. Az igazságügyminiszter 1913-ban Gyulafehérvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Ügyvédként praktizált Gyulafehérváron (1920–1925), Marosvásárhelyen (1925–1933), majd Kolozsváron (1933–1937). Szében vármegye közgyűlése a tiszteletbeli megyei ügyész címmel tüntette ki. Az Erzsébetvárosi Hírlap című újság

főszerkesztője (1907). A Transsylvania Bank Rt. igazgatósága megbízta a bank jogtanácsosi feladatainak ellátásával. 1937. január 5. körül hunyt el Kolozsváron.

Forrás: Erdélyrészi Jogi Közlöny. 1907. 1., 1908. 22. szám.; Budapesti Közlöny. 1913. 111. szám.; Keleti Újság. 1933. 96., 99. szám.; Magyar Lapok. 1937. 4. szám.; Medgyesi Újság. 1907. 19., 1913. 387. szám.; Erdélyi Lapok. 1933. 264. szám.; Keleti Újság. 1933. 269. szám.; *Századunk névváltoztatásai 1800–1893*. Budapest, 1895.; Gudenus János József: *Örmény eredetű magyar nemesi családok genealógiája*. Budapest, 2010.

Király Kálmán nemes dr. (1872–1945)

Királyi közjegyző, Tornalja, 1912–1919., 1938–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

1872. május 22-én született Putnokon. Református. Nemes. Apja nemes Király János kézműves, anyja nemes Bodnár Erzsébet. 1896-ban Budapesten Takács Máriával kötött házasságot. Középiskolai tanulmányait Rimaszombaton, az Egyesült Protestáns Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Tornalján. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1898-ban Tornalja székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1912-ben Tornaljára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-tól ügyvédként praktizált Tornalján. 1938-ban újból kinevezték Tornaljára magyar királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Gömöri Református egyházmegye közgyűlése az egyházmegye gondnokának és az egyházi törvényszék világi tanácsbírájának választotta meg. 1945-ben hunyt el.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Putnok ref. ker. akv. 26/1872.; Budapest VI. ker. ház. akv. 1031/1896.; Forgón Mihály: *Gömör–Kishont vármegye nemes családjai*. Somorja, 1997.; Peterdi Vera: *Tárgyak nyomában II. A gömöri Tornalljai család története. 19–20. századi élet és lakáskörülményei*. In: Történeti Múzeumi Szemle. Budapest, 2006. Szerkesztette: Ihász István – Pintér János.; Igazságügyi Közlöny. 1898. 12. szám.; Független Magyarország. 1905. 1014. szám.; Budapesti Közlöny. 1912. 296. szám.; Pesti Hírlap. 1928. 226., 1939. 58. szám.; Budapesti Közlöny Hivatalos Értesítője. 1939. 117. szám.

Király (1898-ig Králik) Károly dr. (1886–1946)

Királyi közjegyző, Zenta 2. székhely, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1886. december 10-én született Baján. Római katolikus. Apja Králik (Király) Lajos, anyja Oszvald Mária. Házasságot 1917-ben Zentán Madasy Gabriellával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Jezsuita Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1904-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1906–1910). A jogi doktori oklevelét 1911. április 4-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1913-ban tette le. A Szabadkai Ügyvédi Kamara Ada székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Zenta megyei város katonai parancsnoka ideiglenesen megbízta a közjegyzői feladatok ellátásával. Az igazságügyminiszter 1941-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Zenta 2. számú székhelyére. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának

választotta meg. Közjegyzői megbízatása az impériumváltással, 1944-ben szűnt meg. A Zentán 1922. szeptember 17-én alakult Magyar Párt alapítója és a párt intézőbizottsági tagja volt. Vezette a Katolikus Ifjúsági Kört, valamint tagja volt a helyi olvasókörnek. 1946. május 31-én hunyt el Balatonbogláron.

Forrás: Baja Belváros róm. kat. ker. akv. 578/1886.; Balatonboglár hal. akv. 21/1946.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Csuka János: *A délvidéki Magyarság története. 1918–1941*. Budapest, 1995.; Csuka Zoltán (szerkesztette): *A visszatért Délvidék*. Budapest, 1941.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Kirileszku Gyula kétegyházi dr. (1845–1912)

Királyi közjegyző, Kisjenő, 1887–1912., Aradi Közjegyzői Kamara.

218. Király
Károly

1845. március 3-án született Kétegyházán. Ortodox. Nemes. Román. Apja Kirileszku Péter kétegyházi ortodox főesperes, anyja nemes Nicoara (Nyikora) Mária. Házasságot 1873-ban tarcali Habinay Gizellával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte (1856–1864). Az érettségi vizsgát 1864-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Nagyváradai Jogakadémián és a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1864–1868). Békés vármegye közgyűlése 1868-ban esküdtnek választotta meg. A király 1871-ben aljárásbírónak nevezte ki a Gyulai Kir. Járásbíróságra. 1882-ben törvényszéki bírónak nevezték ki a Gyulai Kir. Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1887-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kisjenőre. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1895-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt kisjenői szervezetét. A Gyulai Sport Klubnak tagja, a Békés–Gyulai Polgári Olvasókörnek (Kaszinó) választmányi tagja volt. A király 1904-ben az érdemes közéleti tevékenységét elismerve kétegyházi előnévvel nemesi címet adományozott a részére. 1912. szeptember 18-án hunyt el Kisjenőn.

219.
Kirileszku
Gyula

Forrás: Kétegyháza ortodox ker. akv. 25/1845.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kirileszku Gyula gyászjelentése. 1912. szeptember 18.; Kempelen Béla: *Magyar Nemesi Családok. 6. kötet*. Budapest, 1913.; *Kisvárosi polgárok. Források 1866–1919. Forráskiadványok a Békés Megyei Levéltárból*. 27. Szerk.: Héjja Juliana Erika – Erdész Ádám. Gyula, 2010.; Szarvasi Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1856–1864.; Békés. 1870. 29., 1871. 41., 1886. 48., 1901. 24., 1912. 38. szám.; Békésmegyei Közlöny. 1886. 11., 1898. 70., 1904. 61. szám.; Budapesti Közlöny. 1882. 14. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1904–1912.; Nagy Iván: *Magyarország családai*, Bozók Lajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Kis Pál dr. (1905–1965)

Királyi közjegyző, Hódmezővásárhely 1. székhely, 1947–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1905. december 31-én született Hódmezővásárhelyen. Apja Kis Pál földbirtokos, anyja Krizsán Zsuzsanna. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Hódmezővásárhelyi Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1925-ben tette le. Jogi tanulmányokat Szegeden, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1929-ben kapta meg. A Szegedi Ügyvédi Kamara 1936-ban Hódmezővásárhely székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1947-ben nevezte ki Hódmezővásárhely 1. számú székhelyére közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1950–1958 között ismét ügyvédként praktizált Hódmezővásárhelyen. Az 1956-os forradalom hódmezővásárhelyi helyi eseményeiben aktívan részt vett. Az igazságügyminiszter erre való hivatkozással törölte az ügyvédi kamarai tagságát. A Magyar Szociáldemokrata Párt hódmezővásárhelyi szervezetének ügyésze volt. 1965. június 7-én hunyt el Hódmezővásárhelyen.

Forrás: Hódmezővásárhely szül. akv. 12/1906., hal. akv. 298/1965.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Imolya Imre: *Vásárhelyi Jogászmanach.* Hódmezővásárhely, 2011.; Vásárhelyi Friss Újság. 1936. 61. szám.; Budapesti Közlöny. 1937. 28. szám.; Alföldi Újság. 1947. 112. szám.; Csongrád Megyei Hírlap. 1965. 134. szám.

Kisfaludy Sándor kisleludi (1841–1909)

Királyi közjegyző, Tata, 1875–1909., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1841. június 5-én született Téten. Római katolikus. Nemes. Apja kisleludi Kisfaludy Dénes közbirtokos, anyja nemes Szabó Polixena (Apollónia). Házasságot 1871-ben Major Idával kötött. A király 1872-ben aljárásbírónak nevezte ki a Tatai Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1875-ben Tatára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Tata város képviselőtestületének és Komárom vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt tatai szervezetét. Tagja volt a Komárom megyei Gazdasági Egyletnek. A király 1907-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1909. március 11-én hunyt el Tatán.

Forrás: Tét róm. kat. ker. akv. 1827–1852. 79. pag.; Tata róm. kat. ház. akv. 19/1871., polgári hal. akv. 33/1909.; Borovszky Samu: *Komárom vármegye.* Budapest, 1907.; Kisfaludy László: *A kisleludi Kisfaludy család története.* Debrecen, 2004.; Szluha Márton: *Vas vármegye nemes családjai. I. kötet A–K.* Budapest,

220. *Kisfaludy
Sándor*

2011.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1909., Magyar Nemzet. 1904. 64. szám.; Budapesti Hírlap. 1901. 213. szám.; Pesti Hírlap. 1920. 155. szám.; Népszava. 1899. 66. szám.

Kiss Aladár romhányi dr. (1848–1927)

Királyi közjegyző, Budapest IX. kerület 1. székhely, 1885–1913., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1848. június 20-án született Pesten. Római katolikus. Apja Kiss József miniszteri számvivő tiszt, később biztosítási főpénztáros, anyja Bauer Terézia. Házasságot 1883-ban Tömöry Gizellával, a Pesti Magyar Kereskedelmi Bankot egykor igazgató Tömöry Jenő leányával kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. 1875-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Ökröss Bálint budapesti közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1885-ben kinevezte közjegyzőnek Budapest IX. kerület 1. számú székhelyére. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmány póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1913-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. A király 1914-ben udvari tanácsos címmel tüntette ki. 1927. december 16-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 1847–1851. 157. pag., ház. akv. 193/1883.; Budapest IV. ker. hal. akv. 935/1927.; Budapesti Hirlap. 1883. 184. szám.; Ügyvédek Lapja. 1901. 5., 1914. 1. szám.; Dunántúl. 1914. 40. szám.; Az Újság. 1911. 44., 1925. 17. szám.; Pesti Hirlap. 1927. 287. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1928. 3. szám.

221. Kiss
Aladár

Kiss Antal dr. vitéz (1894–1943)

Királyi közjegyző, Tokaj, 1939–1942., Kunszentmárton, 1942–1943., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1894. január 27-én született Tiszadobon. Református. Apja Kiss Imre földműves, anyja Steiner Julianna. Házasságot 1922-ben Balogh Ilona büdszentmihályi tanítónővel kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháború alatt a cs. és kir. 63. gyalogezred kötelékében, tartalékos századosként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Károly-csapatkereszt, Arany Vitézségi Érem, Nagyezüst Vitézségi Érem, Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Tiszalökön. A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara 1931-ben Büdszentmihály (ma: Tiszavasvári) székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben Tokajra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Kérelmére 1942-ben Kunszentmártonba helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Büdszentmihályi Villamossági Rt. igazgatósága a társaság jogtanácsosi feladatainak ellátásával bízta meg. A kormányzó 1922-ben vitézzé avatta. 1943. augusztus 9-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Tiszadob ref. ker. akv. 6/1894.; Büdszentmihály ház. akv. 15/1922.; Debrecen hal. akv. 1351/1943.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. dr. Kiss Antal gyászjelentése. 1943. augusztus 9.; Vitézek Albuma. 1939.; Budapesti Közlöny. 1942. 49. szám.

Kiss Aurél nemeskéri dr. (1881–1956)

Királyi közjegyző, Vasvár 1. székhely, 1932., Győr 3. székhely, 1932–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1881. március 2-án született Győrszigeten. Római katolikus. Nemes. Apja nemeskéri dr. Kiss Gábor törvényszéki, később kúriai bíró, anyja Kränzlein Ida. Házasságot bozovicsi Jovesko Izabellával, bozovicsi Jovesko János tábornok lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Győri Bencés Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1898. június 11-én tette le. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. Jogi doktori oklevelét 1902. szeptember 13-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1906. május 21-én tette le. A Győri Ügyvédi Kamara 1906-ban Győr székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban előbb hadnagy, főhadnagy a 11. vadász zászlóaljnál, majd sebesülését követően hadbíró századosként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján, Koronás Arany Érdemkereszt, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme, Jubileumi érem, 25 éves Tűzoltó Szolgálati Kereszt, Német Lovagrend Mária keresztje. A

222. Kiss Aurél Győri Ügyvédi Kamara közgyűlése a választmány póttagjának (1920), majd a választmány tagjának (1925) választotta meg. Az igazságügyminiszter 1932-ben Vasvár 1. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1932-ben Győr 3. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. 1949-ben elmozdították a közjegyzői állásából. Győr szabad királyi város közgyűlése a tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1956. június 6-án hunyt el Győrben.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Győrsziget róm. kat. ker. akv. 23/1881.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Bozovicsi Jovesko Jánosné gyászjelentése.; Biczó Zoltán: *Győri Jogász Almanach*. Győr, 2011.

Kiss Bálint dr. (1882–1948)

Királyi közjegyző, Nagykapos, 1939–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

1882. szeptember 16-án született Ungváron. Református. Apja Kiss József, anyja Kiss Júlia. Házasságot Nagy Saroltával kötött. Gyermeke nem született. Jogi tanulmányokat a Kecskeméti Református Jogakadémián, Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen, valamint a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Kassai Ügyvédi Kamara tagjaként 1912-től folytatott ügyvédi gyakorlatot Nagykaposon. Az igazságügyminiszter

1939-ben Nagykaposra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Tagja volt a Nagykaposi járási képviselőtestületnek. Elnökként vezette a Magyar Nemzeti Párt nagykaposi szervezetét. A Magyar Közművelődési Egyesület elnökének választotta meg. Elnöke volt a MÉP nagykaposi járási szervezetének. A Szlovénzkői Tiszáninnyi Református Egyházkerület világi főjegyzőjének és az Ungi Egyházmegye világi tanácsbírájának választották meg. 1948. augusztus 15-én, 65 évesen hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest VIII. ker. hal. akv. 1621/1948; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939.*, 1942.; Ung. 1912. 8. szám.; Az Őslakó. 1941. 5. szám.; Budapesti Közlöny. 1939. 239. szám.; Kiss Gyula (szerkesztette): *A Magyarországi Református Egyház Egyetemes Névtára 1941.* Budapest, 1941.

Kiss Dezső dr. (1884–1952)

Királyi közjegyző, Csepreg, 1933., Ráckeve, 1933–1946., Budapest VII. kerület, 1946–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1884. december 8-án született Budapesten. Izraelita, később kikeresztelkedett, illetve római katolikus vallásra tért át. Apja dr. Kiss József közjegyzőhelyettes, később budapesti királyi közjegyző, udvari tanácsos, anyja Königsbaum (Királyfi) Sarolta. Első házassága válással végződött. Második házasságát 1939-ben Politzer Margittal kötötte. Jogi tanulmányokat Budapesten, a Pázmány Péter Tudományegyetemen végzett. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1913. október 20-án tette le. 1913–1915 között közjegyzőjelöltként dolgozott, 1915-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apja, Kiss József budapesti közjegyző irodájában. Az I. világháború alatt tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. A Budapesti Közjegyzői Kamara választmányi 1929-ben tartós helyettesnek rendelte ki az elhunyt Petró Béla budapesti közjegyző irodájának vezetésére. Az igazságügyminiszter 1933-ban Csepregre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara elnökségét félreállító Ideiglenes Intéző Bizottság tagja volt 1945/1946-ban. 1947–1949 között a Budapesti Közjegyzői Kamara alelnökének választották meg. Állami szolgálatba átvették, azonban állami közjegyzői szolgálata 1952-ben munkáltatói felmondással szűnt meg. 1952. október 26-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Közjegyzői Magyar–Német műszótár.* Budapest, 1928.; *Tévhit a közjegyzői kinevezésekről.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 9. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest izr. szül. akv. 2010/1884.; Budapest VIII. ker. ház. akv. 603/1939., hal. akv. 2136/1952.

Kiss Elemér dr. (1886–1945)

Királyi közjegyző, Pécsvárad, 1935–1945., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1886. augusztus 9-én született Zalaegerszegen. Római katolikus. Apja Kis Dénes polgári iskolai tanító, anyja Vittek Anna. Házasságot 1923-ban Kovács Irénnel kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevélt 1908. május 30-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1913. április 21-én tette le. 1913-tól ügyvédként praktizált Alsólendván. Az I. világháborúban az orosz hadszíntéren teljesített katonai szolgálatot. Tartalékos főhadnagyként szerelt le. A Pécsi Közjegyzői Kamara 1919-ben tartós helyettesként rendelte ki az elhunyt Laubhaimer Oszkár alsólendvai közjegyző irodájának vezetésére. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Plihál Viktor, majd Örley György nagykanizsai közjegyző irodájában (1920–1935). Az igazságügyminiszter 1935-ben Pécsváradra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata halálával ért véget. A Pécsvárad Társaskör elnökének választotta meg. Szervező tiszteje volt a Frontharcos Szövetség pécsvárad szervezetének. 1945. szeptember 13-án hunyt el Pécsváradon.

Forrás: Zalaegerszeg róm. kat. ker. akv. 212/1886.; Nagykanizsa ház. akv. 208/1923.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Szeghalmy Gyula (szerkesztette): *Dunántúli vármegyék.* Budapest, 1938.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai. 1927/409.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Kiss Emil dr. (1857–1929)

Királyi közjegyző, Dárda, 1910–1920., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1857. március 8-án született Mesztegyőn. Római katolikus. Apja Kiss József községi jegyző, anyja Müller Franciska Eleonóra. Házasságot Pribék Karolinával (Saroltával) kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1875-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Joglíceumban (1875–1879) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Népfelkelő (tartalékos) tiszthelyettesként részt vett Bosznia–Hercegovina okkupációjában (1878). A jogi doktori oklevelét 1882-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1884-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Schulhof Géza és Kiss Ignác ügyvédek irodáiban. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1884-ben Dárda székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1910-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Dárdára. Közjegyzői szolgálata 1920-ban az impériumváltással ért véget. 1920-tól az Eszéki Ügyvédi Kamara tagjaként Dárdán folytatott ügyvédi gyakorlatot. Tagja volt Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt dárdai járási szervezetét. A baranyavári járás országgyűlési képviselőjének választotta meg (1901–1905). A Dárdai Kaszinó 1906-ban elnökének, 1903-ban a baranyavári járás katolikus autonómiai kongresszusi képviselőjének választották meg. A Dél-Baranya című hetilap szerkesztője. Baranya vármegye közgyűlése 1890-ben a tiszteletbeli megyei főügyész címmel tüntette ki. 1929. október 29-én hunyt el Dárdán.

Publikációja: *Nemzeti Erők.* Dél-Baranya. 1905.1. szám.

Forrás: Pécs Belváros róm. kat. ház. akv. 44/1884.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Kiss József dr. (1851–1942)

Királyi közjegyző, Budapest X. kerület, 1900–1912., Budapest V. kerület 4. székhely, 1912–1939., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1851. szeptember 1-én született Ipolyvarbón. Izraelita. Apja Klein Mózes, anyja Schlesinger Rebeka. (A születési anyakönyvbe már Kis József néven vezették be.) Házasságot Königsbaum (Királyfi) Saroltával, majd az ő halálát követően 1922-ben Szabó Jozefával (Józsaival) kötött. Középiskolai tanulmányait a Losonci Állami Főgimnáziumban és a Miskolci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1869-ben tette le. Az Egyéves önkéntes katonai szolgálatát 1872/1873-ban a 38. Molinári ezredben teljesítette. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1885. március 30-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén gyakornok volt a Pénzügyminisztériumban. Közjegyzőjelöltként (1880–1885), majd közjegyzőhelyettesként (1885–1889) dolgozott Ökröss Bálint, Jeszenszky Danó (1889–1892), Gászner Béla (1895, 1896–1900) valamint Kiss Aladár budapesti közjegyzők irodáiban. 1892–1895 között ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten. Az igazságügyminiszter 1900-ban Budapest X. kerületébe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1939-ben a közjegyzői állásról történt lemondásával szűnt meg. Tagja volt Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának. Választási elnök volt a Budapest VIII. kerületi választókerületben. A VIII. kerületi Józsefvárosi Kör alelnökének választotta meg. Választmányi póttagja volt a Gyógyult Elmebetegeket Segítő Egyesületnek. Tagja volt a Tisza István Társaságnak, a Tisztviselő Egyesületnek és a Fészek Clubnak. A király a közéleti tevékenységét értékelve 1911-ben udvari tanácsosi címmel tüntette ki. 1942. október 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai. ; Szécsény izr. szül. akv. 3/1851.; Budapest IX. ker. ház. akv. 449/1922., VIII. ker. hal. akv. 1990/1942., XIX. ker. hal. akv. 276/1955.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kiss József gyászjelentése. 1942.; *A magyar társadalom lexikonja. 2. kiadás*. Budapest, 1931.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1939. 3., 1940. 3. szám.; Az Est. 1916. 198., 1917. 52. szám.; Pesti Hírlap. 1908. 303., 1911. 57. szám.; Világ. 1911. 151. szám.; Pesti Napló. 1900. 130. szám.; 8 órai Újság. 1942. 10. 06.; Losonci Állami Főgimnázium Értesítője. 1938.

Kiss Lajos (1873–1944)

Királyi közjegyző, Salgótarján, 1927–1938., Hatvan, 1938–1946., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1873. november 24-én született Somban. Református. Apja Kiss István földműves, anyja Farkas Julianna. Házasságot 1915-ben Gyöngyös (Perler) Paula polgári iskolai tanárnővel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykőrösi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1901. június 19-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1906. május 5-én tette le. A Szolnoki Kir. Törvényszék elnöke joggyakornoknak nevezte ki a törvényszékre. A Jászapati Kir.

Járásbírószágon aljegyző, majd bírósági jegyző volt. A király aljárásbírónak nevezte ki a Karcagi Kir. Járásbírószágra, majd bírónak a Balassagyarmati Kir. Törvényszékre. Az I. világháborúban, 1914–1918 között a 2. honvéd gyalogezred kötelékében teljesített harctéri szolgálatot Szerbiában és Montenegróban. Tartalékos századosként szerelt le. Katonai kitüntetések: Károly-csapatkereszt. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Sztranyavszky Géza balassagyarmati közjegyző irodájában (1921–1927). 1927-ben királyi közjegyzőnek nevezték ki Salgótarjánba. 1936-ban helyezték át Hatvanba. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Nógrád és Hont k. e. e. vármegye törvényhatósági bizottságának. Alelnöke volt a Nemzeti Egységpárt salgótarjáni szervezetének. A Salgótarjáni református egyházközösség presbiterének választotta meg. 1944. május 4-én hunyt el Hatvanban.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Som ref. ker. akv. 25/1873.; Tolna ház. akv. 9/1915.; Ladányi Miksa: *Nógrád és Hont megye*. Budapest, 1934.

Kiss Péter dr. (1877–1930)

Királyi közjegyző, Teke, 1918–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1877. augusztus 1-én született Szabadkán. Római katolikus. Apja Kiss Mihály szabadkai lakos, mélykúti kisbirtokos, anyja Kiss Mária. Baján kötött házasságot Bodrogi Ernesztinával, Bodrogi Gyula bajai közjegyző lányával. 1904-ben rendőrkapitány volt Szabadkán. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1913-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Bodrogi Gyula bajai közjegyző irodájában volt közjegyzőhelyettes. Az igazságügyminiszter 1918-ban Tekére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A szerb megszállás nyomán kiutasították Mélykútról, ahol rövid ideig ügyvédi gyakorlatot folytatott. 1921-től ügyvéd Jánoshalmán, előbb a Pécsi-, majd a Kalocsai Ügyvédi Kamara tagjaként. Bács-Bodrog vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli ügyésze címmel tüntette ki. Tagja volt a Kiskunhalasi Szőlősgazdák és Gyümölcs-termelők Egyesületének. 1930. december 27-én hunyt el Tátraszéplakon.

Publikációi: *A jövő politikája*. (Röpirat.) 1922.; *Tervezetek az ingatlan adósság rendezéséhez*. (Röpirat.) 1935.; *Dal a Spártai fiúkról*. (Vers.) 1924.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 3961.; Szabadka Szent Teréz róm. kat. ker. akv. 883/1877.; Baja ház. akv. 57/1904., hal. akv. 320/1932.; Hirn László – Saulich Antal: *Bácskai fejek*. Baja, 1928.; Pesti Hírlap. 1913.18., 1922. 41. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1918. 4., 1941. 6. szám.; Budapesti Közlöny. 1919. 36., 1922. 121. szám.; Kiskunhalas Helyi Értesítője. 1924. 78., 1935. 34. szám.

Klein Andor dr. (1884–1950)

Királyi közjegyző, Kispeszt 2. székhely, 1946–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1884. december 30-án született Késmárkon. Izraelita. Apja dr. Klein Ignác szepesófalui ügyvéd, anyja Pollner Ernesztina. Házasságot 1914-ben Moskovitz Jolánnal kötött. Anna leánya az 1930-as években Tömpe Andrásához, Kata pedig Schöpflin Gyulához ment férj-

hez. Középiskolai tanulmányait a Késmárki Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1901-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1910. október 31-én tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott Szepesófalu. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1910-ben Szepesófalu székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A 67. cs. és kir. gyalogezred kötelékében tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. A Tanácsköztársaság alatt a Proletárjog című folyóirat kiadóhivatalának vezetője, amely miatt később a Magyarországi Közjegyzőhelyettesek Egyesülete kizárta tagjai közül. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Holitscher Szigfrid (1919–1922) és Stamberger Ferenc budapesti (1922–1925), Weisz Bernát békéscsabai (1925–1929) és Hédervári Lehel újpesti (1929–1930) közjegyzők irodáiban. Ügyvédként praktizált Budapesten (1930–1941, 1945–1946). 1945-ben az elhunyt Fodor Antal közjegyző irodájába tartós helyettesként rendelték ki. Az igazságügyminiszter 1946-ban Kispeszt 2. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. Szlovák és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba átvették. 1950-ben Budapest XVIII–XIX. kerületében volt állami közjegyző. A Felsőmagyarország című lap munkatársa. 1950. május 22-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Hol a helyünk?* Kassai Munkás 1918.; *A közjegyzői munka*. Proletárjog 1919.; *A hatáskör kiterjesztése felé*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 3. szám.

223. Klein Andor

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 6955., IX. 282. a. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. 6 jogászakder-lap Klein Andor.; Budapesti VIII. ker. hal. akv. 1262/1950.; Az Est. 1914. 58. szám.

Klszák Imre dr. (1880–1928)

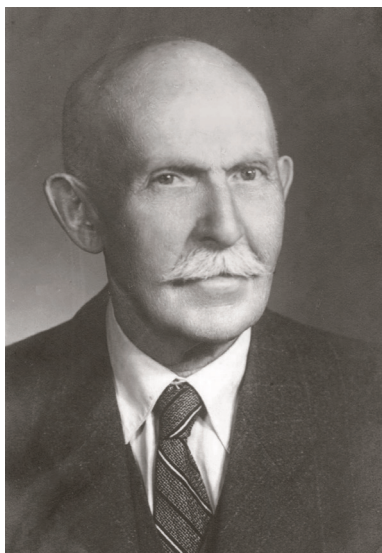
Királyi közjegyző, Galánta, 1914–1919., Szirák, 1925–1928., Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1880. január 5-én született Szenicen. Evangélikus. Szlovák. Apja Klszák Gusztáv takarékpénztári igazgató, anyja Subert Emma. Házasságot 1912 körül, Érsekújváron Meskó Brigittával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1897-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1903. április 4-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1906. május 21-én tette le. 1903-tól közjegyzőjelöltként dolgozott, 1906-tól közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Rabár Endre érsekújvári közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1914-ben Galántára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Az I. világháború alatt harctéri szolgálatot teljesített. Tartalékos tüzér századosként szerelt le. Közjegyzői szolgálata az impériumváltásig tartott. 1925-ben Szirákra nevezték ki közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Érsekújvári Sport Egyesület 1907-ben a titkárának választotta meg. 1923-ban a Keresztényszocialista Párt körzeti elnöke volt Galántán. 1928. október 1-én hunyt el Szirákon.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Senica evang. ker. akv. 7/1880.; Szirák hal. akv. 43/1928.; Pozsonyi Evangélikus Lyceum Értesítője. 1896., 1907.; Ferenc József Tudományegyetem Almanachja 1903.; Budapesti Hirlap. 1912. 259. szám.; Prágai Magyar Hirlap. 1923. 153. szám.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1928. 10. 04.; Tóth János: *Régi idők érsekújvári focijának kiváló labdarúgói és tisztségviselői*. Érsekújvár, 2011.; Angyal Béla: *Dokumentumok az Országos Keresztényszocialista Párt történetéhez. 1919–1936*. Somorja–Dunaszerdahely, 2004.

Kmoskó Béla dr. (1872–1957)

Királyi közjegyző, Léva, 1938–1944., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

224. Kmoskó
Béla

1872. június 7-én született Vámosladányban. Római katolikus. Apja Kmoskó Benedek, anyja Zsille Ludovika. Első házasságát Mocsy Zolnával, a másodikat Honecz Jolánnal kötötte. Középiskolai tanulmányait a Selmecbányai Evangélikus Líceumban és a Nyitrai Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1891-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1892–1896). A Pozsonyi Ügyvédi Kamara tagjaként Léván folytatott ügyvédi tevékenységet. Az igazságügyminiszter 1938-ban Lévára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Tagja volt Léva város képviselőtestületének. A 48-as Függetlenségi Párt lévai szervezete (1907) és a Függetlenségi Köztársasági Párt lévai szervezete (1919) elnökének választotta meg. A Lévai Kaszinó 1927-től elnökének választotta meg. A Magyar Nemzeti Párt lévai körzete elnökének választotta meg (1931–1939). A Podluzánka és Szikince Patakszabályozási Társulat ügyvezető elnöke volt. Elnökként vezette a Magyar Nemzeti Tanács lévai járási szervezetét. A Lévai Római katolikus egyházközség világi elnökének választották meg. A Magyar Vöröskereszt Egylet Bars és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék szervezetének alelnöke volt (1943). A Lévai Sport Egylet elnökének is megválasztották. A Lévai Takarékpénztár Rt. közgyűlése az igazgatóság elnökének, a Nyitrai és Társa Irodalmi és Nyomdai Rt. (1910), a Bars Megyei Népbank Rt. (1905) és a Verebélyi Takarékpénztár Rt. (1910) közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjainak választották meg. A kormányzó 1944-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1957. július 25-én hunyt el Dunaharasztn.

Forrás: Schubert Tódor: *A Lévai Casino 75 éves jubileumi emlékkönyve*. Léva, 1935.; Bars és Hont közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék évkönyve. Budapest, 1943.; Prágai Magyar Hirlap. 1928. 64., 150., 1929. 30., 1931. 79., 156., 1938. 248. szám.; Magyar Országos Tudósító. 1939. május 24-i szám.; Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja 1892.; Központi Értesítő. 1905. 49., 1910. 14., 49. szám.; Pesti Hirlap. 1907. 75. szám.; Magyarország. 1919. 6. szám.; Dunántúl. 1944. 46. szám.; Népakarat. 1957. 175. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kmoskó Mihály gyászjelentése. 1957. július 25.

Kochanovszky Pál kohanóczi dr. (1845–1914)

Királyi közjegyző, Vágújhely, 1875–1914., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1845. február 7-én született Csejtén. Római katolikus. Nemes. Apja kohanóczi Kochanovszky Flóris vágújhelyi földbirtokos, anyja Frideczky Józefa. Házasságot 1881 előtt nádasi Tersztyánszky Izabellával kötött. Ügyvéd volt Galgócon. Az igazságügyminiszter 1875-ben Vágújhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Vágújhely város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt vágújhelyi szervezetét. A Galgóczi Hitelintézet cégvezetője volt. A király 1904-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1914. január 21-én hunyt el Vágújhelyen.

Forrás: Čachtice róm. kat. ker. akv. 1820–1851. 138. pag.; Nové Mesto nad Váhom róm. kat. ker. akv. 85/1881.; Budapesti Közlöny. 1873. 97., 1874. 220., 1875. 82. szám.; Nemzet. 1887. 1692. szám.; Budapesti Hirlap. 1914. 21. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kochanovszky Pál gyászjelentése. 1914. január 21.; Szluha Márton: *Nyitra vármegye nemes családjai. I. kötet A–K*. Budapest, 2003.

Koczkar Zsigmond (1848–1934)

Királyi közjegyző, Hódság, 1892., Zombor 1. székhely, 1892–1918., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1848. március 9-én született Zomborban. Római katolikus. Apja Koczkar Mihály zombori ügyvéd, Zombor szabad királyi város főbírája, anyja Lippay Vilma. Házasságot Vujevich Arankával kötött. Középiskolai tanulmányait a Bajai Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián és a Kecskeméti Jogakadémián folytatott (1865–1870). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1875-ben tette le. A Zombori Királyi Törvényszék elnöke 1871-ben jegyzőnek nevezte ki a törvényszékre. 1873-ban ügyvédjelölt volt Zomborban. A király 1876-ban aljárásbírónak nevezte ki a Zombori Királyi Járásbíróságra. 1882-ben járásbírónak (a járásbíróság elnökének) nevezték ki a Zombori Királyi Járásbíróságra. 1887–1892 között a Szabadkai Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi gyakorlatot folytatott Zomborban. Az igazságügyminiszter 1892-ben Hódságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői megbízatása 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. 1877-től tagja volt Zombor szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. Az 1887–1892. választási ciklusra országgyűlési képviselőnek választották meg a zombori választókerületben. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt zombori szervezetét. Választmányi tagja volt a Zombori Magyar Olvasókörnek (Kaszinó). A Bács–Bodrog vármegyei Gazdasági Egyesület alelnökének és a Zombori Korcsolyázó Egyesület elnökének választották meg. A Felső Jegricksai Vízelecsapoló Társulat munkáját miniszteri biztosként irányította. A Baja–Zombor–Újvidék Helyi Érdekű Vasúttársaság, a Bács–Bodrog Vármegyei Egyesült Helyi Érdekű Vasutak Rt., a Bács Megyei Agrár Takarékpénztár Rt. közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. A Zombori Export Gőzmalom Rt. közgyűlése a társaság igazgatóságának elnökévé választotta meg. A király 1911-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1934. november 3-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Zombor róm. kat. ker. akv. 105/1848.; Budapest I. ker. hal. akv. 1712/1934.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; F. Cirk Zsuzsa: *Látjátok feleim... Barangolás a Szent Rókus temetőben*. Tóthfalu, 2003.; Gulyás Gizella: *A zombori Hollósy festmény*. Hungarológiai Közlemények. 1982. 3. szám.; Borovszky Samu (szerkesztette): *Bács-Bodrog vármegye. 2. kötet*. Budapest, 1909.; Grosschmid Gábor: *A Zombori Magyar Olvasókör félévszázados története*. Zombor, 1894.; Sturm Albert (szerkesztette): *Országgyűlési Almanach 1887–1892.*, Budapest, 1892.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL XI. Kiténtések előterjesztései (1911–1930) Koczár Zsigmond.; Rokolya Gábor: *Azok a szép Koczár lányok*. Notarius Hungaricus. 2017. 1. szám.

Kollár Győző dr. (1862–1940)

Királyi közjegyző, Szentlőrinc, 1903–1940., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1862. december 22-én született Baján. Római katolikus. Apja Kollár Antal könyvkereskedő, anyja Helmsdorfer Jozefa. Házaságot 1891-ben Hoffer Melániával, Hoffer Károly pécsi székesegyházi énekes lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Bajai Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1882–1885). Jogi doktori oklevelét 1889. május 18-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1890-ben tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1890-ben jegyezte be Budapest székhellyel a tagjai sorába. 1891-ben áthelyezte ügyvédi működése székhelyét Zomborba. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Koczár Zsigmond zombori közjegyző irodájában (1892–1903). Az igazságügyminiszter 1903-ban Szentlőrincre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Szentlőrinci Üri Kaszinó választmányi tagjának választotta meg. Elnökként vezette a Római Katolikus Gazdakört. A Szentlőrinci Fillérszövetkezet közgyűlése a szövetkezet felügyelő bizottsági tagjának, a Szentlőrinci Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1940. március 12-én hunyt el Pécsen.

225. Kollár
Győző

Publikációi: *Zombori Polgári Kaszinó Egylet története*. (1867–1892.) Zombor, 1892.; *Nyílt kérdések és feleletek. Perújítás számadási perben*. (Felelet A Jog. 1888. 58. számában foglalt nyílt kérdésekre.) A Jog. 1889. 3., 1891. 28. szám.; *Az özvegyi jog kérdéséhez*. A Jog. 1890. 29. szám.; *A végrehajtási törvény 168. §-ához*. A Jog. 1895. 35. szám.; *A hagyaték tárgyalásra való meg nem jelenés és következményei az új (1894. XVI. t. cz.) örökösödési eljárásban*. Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 6. szám.; *A helyettesítés bejelentése*. Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1896. 4. szám.; *A telekkönyvi jog a német birodalmi polgári törvénykönyv tervezetében*. Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1896. 6. szám.

Forrás: Baja róm. kat. ker. akv. 564/1862.; Pécs Székesegyház. róm. kat. ház. akv. 48/1891.; Pécsi Figyelő. 1891. 67. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Matolay Károly – Zsadányi Oszkár: *Bananya vármegye Trianon után tíz évvel. 1919–1929*. Mohács, 1930.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Kollár (1903-ig Kohn) Lajos dr. (1900–1982)

Királyi közjegyző, Szolnok 2. székhely, 1946–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1900. szeptember 24-én született Budapesten. Izraelita. Apja Kohn (Kollár) Móric magánhivatalnok, anyja Holczer Paulina. Házasságot 1919-ben Schrank Margittal kötött. Második házasságra – első neje 1974-ben bekövetkezett halálát követően –, Knapp Rozáliával lépett. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Kalocsai Ügyvédi Kamara 1930-ban Kalocsa székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1941-ben önként lemondott kamarai tagságáról. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Sziklay Zoltán kalocsai (1925), Szilágyi Elek püspökladányi (1941), Barcs Ernő budapesti (1946) és Feri Sándor budapesti (1946) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1946-ban Szolnok 2. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba átvették. 1950–1956 között állami közjegyzői szolgálatot látott el a Szentendrei Járásbíróság mellett. A Pest Megyei Ügyvédi Kamara Szentendre székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1982. február 27-én hunyt el Budapesten.

226. Kollár Lajos

Forrás: MNL–HBML IX. 272. Debreceni Közjegyzői kamara iratai.; Budapest VI. ker. szül. akv. 2838/1900., ház. akv. 3468/1919.; Budapesti Közlöny. 1941. 4., 25., 1946. 17. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1930. 8. szám.; Fővárosi Közlöny. 1946. 17., 1946. 48. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 193. szám.; Amerikai Magyar Népszava. 1982. 16. szám.; Magyar Nemzet. 1974. 266., 1982. 67. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kollár Lajos gyászjelentése. 1982. február 27.

Koncsik Béla dr. (1882–1949)

Királyi közjegyző, Jászberény 2. székhely, 1929–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1882. április 6-án született Jászberényben. Római katolikus. Nemes. Apja Koncsik István ügyvéd, Jászberény város polgármestere, anyja Eigen Ilona. Házasságot 1919-ben Imrik Ilona tanítónővel kötött. Az Egri Ügyvédi Kamara 1909-ben Jászberény székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1929-ben Jászberény 2. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. Virilista jogon tagja volt Jászberény Rt. város képviselőtestületének és Jász–Nagykun–Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a NEP járási szervezetét. A Jászsági Földbirtokosok és Iparosok Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezete a szövetkezet, a Jászberényi Tejszövetkezet, mint az Országos Tejszövetkezeti Központ a szövetkezet és a Jászberényi Gazdasági Takarékpénztár Rt. közgyűlése az igazgatóság tagjainak választotta meg. 1946-ban népbírósági eljárást indítottak ellene, amely 1949-ben felmentéssel zárult. 1949-ben hunyt el Jászberényben.

Forrás: Jászberény róm. kat. ker. akv. 320/1882.; Jásztelek ház. akv. 29/1919.; Sugárné Koncsik Aranka: *Jászberény temetői*. Jászberény, 2006.; MNL–HBML IX. 272. Debreceni Közjegyzői Kamara iratai.; Pesti Hírlap. 1909. 187. szám.; Központi Értesítő. 1916. 5., 1940. 21. szám.; Budapesti Közlöny. 1929. 9. szám.; Magyar Pénzügyi Compass. 1923.; Nagy Magyar Compass. 1929.

Konkoly-Thege Sándor dr. (1876–1943)

Királyi közjegyző, Nagyigmánd, 1918–1919., Pápa, 1919–1939., Budapest VI. kerület, 1939–1943., Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1876. november 23-án született Komáromban. Református. Nemes. Apja Konkoly-Thege Kálmán vármegyei aljegyző, anyja alsószopori Nagy Antónia. Házasságot 1907-ben Mácsay Zsófiával, Mácsay Lajos uradalmi főszámvevő lányával kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. 1904-től Komáromban, majd Tatán folytatott ügyvédi tevékenységet. Az I. világháborúban, a 31. honvéd gyalogezredben századosi rangban teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Arany Érdemkereszt a kardokkal ékesítve, Károly-csatarkereszt. Az igazságügyminiszter 1918-ban Nagyigmándra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1919-ben Pápára, 1939-ben Budapest VI. kerületébe helyezték át. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmány tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pápa megyei város képviselőtestületének és Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának.

227. *Konkoly-Thege Sándor*

A Pápai Református egyházmegye tanácsbírójának választotta meg. Elnöke volt a Levente Egyesület pápai szervezetének és ügyvezető elnöke a Revíziós Liga pápai szervezetének. A kormányzó 1932-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1943. szeptember 24-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Komárno ref. ker. akv. 1/1877.; Nagymágocs ház. akv. 27/1907.; Budapest XII. ker. hal. akv. 1941/1943.;

228. *Konrád Gyula*

Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.

Konrád Gyula kézdisárfalvi dr. (1893–1950)

Királyi közjegyző, Veszprém 2. székhely, 1947–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1893. április 26-án született Nyíregyházán. Római katolikus. Nemes. Apja Konrád Gyula pénzügyi titkár, anyja Takács Mária. Nőtlen. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Budapesti Kir. Büntetőtörvényszék elnöke 1915-ben joggyakornoknak nevezte ki a törvényszékre. 1918-ban rendőrbíró volt a királyhidai határállomáson. A Közélelmezési Minisztériumban dolgozott minisztériumi megbízottként (1918–1921). 1921-től ügyvédjelölt Budapesten. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1923. június 26-án tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1923-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Tóth Aladár budapesti (1927–1929) és Kovács Nagy Sándor gödöllői közjegyző

irodájában (1929–1947). A Magyarországi Kir. Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete 1938-ban választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1947-ben közjegyzőnek nevezte ki Veszprém 2. számú székhelyére. Állami szolgálatba átvették. 1950-ben állami közjegyző volt a Veszprémi Járásbíróság mellett. 1950. január 17-én hunyt el Budapesten.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5930.; Nyíregyháza róm. kat. ker. akv. 121/1893.; Budapest II. ker. hal. akv. 47/1950.; Budapesti Közlöny. 1924. 283., 1927. 281. szám.; Fővárosi Közlöny. 1926. 39. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 10., 1938. 2. szám.; Az Est. 1918. 211. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1947. 4. szám.

Kormányi (1870-ig Klein) Miksa (1839–1899)

Királyi közjegyző, Vál, 1897–1899., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1839. május 26-án született Podolinban. Római katolikus. Apja Klein (Kormányi) József podolini magyar királyi postamester, anyja Schlitz Katalin. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1857-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1877-ig ügyvédként praktizált Budapesten. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1877-ben Podolin székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1880-ban Szepesolasziba tette át az ügyvédi működése székhelyét. 1883-ban lemondott ügyvédi hivatásáról. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Újvidéken (1892) és Szegeden (1895–1897). Az igazságügyminiszter Vádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Szepesolaszi Gazdasági Kör 1884-ben a titkárának választotta meg. 1899. január 20-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai, IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 535.; Podolin róm. kat. ker. akv. 1826–1843. 80. pag.; Budapest II. ker. hal. akv. 211/1899.; BFL VII.152. a. Zimányi Alajos közjegyző iratai. Okiratok. 1899/32. Kormányi Miksa végrendelete. 1899. január 12.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kormányi Miksa gyászjelentése. 1899. január 20.; Egri Cisztercita Gimnázium Értesítője. 1856–1857.; Pesti Napló. 1859. 2904. szám.; Kiss Gyula: *Igazságügyi tiszti névtár és az első folyamodású királyi bíróságok szervezete. 1–2.* Budapest, 1879.; *Törvénytörvények Csarnok.* 1877. 33. szám.; *A Jog.* 1895. 45. szám.; *Századunk névváltoztatásai. Helytartósági és miniszteri engedéllyel megváltoztatott nevek gyűjteménye 1800–1893.* Budapest, 1895.; Budapesti Közlöny. 1879. 200., 1880. 246., 1883. 292. szám.; *Közigazdasági Értesítő.* 1884. 1. szám.; *Szegedi Híradó.* 1892. 298. szám.

Kormos Béla balatoni (1838–1901)

Királyi közjegyző, Nagyszentmiklós, 1875–1881., Versec, 1882–1896., Budapest VIII. kerület, 1896–1901., Temesvári-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1838. március 15-én született Egerben. Római katolikus. Nemes. Apja Kormos Ferenc káplós, gazdálkodó, anyja Szalay Rozália. Házasságot 1867-ben kisjókai Ágoston József ügyvéd leányával, Rózával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az

1860-as években ügyvéd Pesten. 1869-ben fogalmazónak, 1871-ben titkárnak nevezték ki a Belügyminisztériumba. Gróf Ráday Gedeon királyi biztos mellett ügyészként vett részt az alföldi betyárvilág felszámolásában. 1875-ben Nagyszentmiklóásra nevezték ki királyi közjegyzőnek. A Temesvári Közjegyzői Kamara a választmány tagjának választotta meg. 1882-ben Versecre, 1896-ban Budapest VI. kerületébe helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Verseci Magyar Közművelődési Egyesület elnökének (1885–1888), az EMKE tiszteletbeli tagjának választotta meg. Pest–Pilis–Solt vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli ügyésze címmel tüntette ki. Szépirodalmi írásai jelentek meg a *Hölgyfutárban* és a *Vasárnapi Újságban*, publicisztikái pedig a *Pesti Naplóban* és a *Délvidéki Nemzetőrben*. A király a közéletben szerzett érdemeiért a Ferenc József Rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1901. március 5-én hunyt el Budapesten.

Publikációja: *Közbiztonsági állapotunk*. I–III. *Pesti Napló*. 1869. november 4–7.

229. Kormos

Béla

Forrás: Eger róm. kat. ker. akv. 1835–1845. 219. pag.; Pest Belváros róm. kat. ház. akv. 56/1867.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Csapó Csaba: *Ráday Gedeon és a szegedi királyi biztosság. A „betyárvilág” felszámolása*. Pécs, 2007.; Edvi Illés Károly: *Emlékeim a szegedi várból*. Szerkesztette: Nánási László. Kecskemét, 2009.; Budapesti Hírlap. 1889. augusztus 14. 1901. március 6.; *Vasárnapi Újság*. 1901.; Rokolya Gábor: *Az alföldi betyárvilág közjegyző felszámolói 2. Balatoni dr. Kormos Béla*. Notarius Hungaricus. 2015. 2. szám.

Kornay (Chorin) Károly (1823–1899)

Királyi közjegyző, Arad 1. székhely, 1876–1899., Aradi Közjegyzői Kamara.

1823 körül született Aradon. Evangélikus. (Szülei izraelita vallásúak voltak.) Apja Chorin Henrik kereskedő, a Chorin és Weidenfeld cég társtulajdonosa, anyja Gottlieb Teréz. Maga Chorin Ferenc ügyvéd, országgyűlési képviselő rokona. Házasságot Keller Erzsébettel kötött. 1853-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Aradon. Az igazságügyminiszter 1876-ban Arad 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Aradi Közjegyzői Kamara választmányi tagjának és fegyelmi bírójának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Arad szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. Az Aradi Kir. Főgimnázium Segélyező Egyletének tagja, az Aradi Jótékony Nőegylet titkára volt. Az Arad megyei Vasutak Rt., az Első Aradi Gőzkeményítő gyár Rt. és az Aradi Első Takarékpénztár Rt. társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. 1899. október 27-én, 76 évesen hunyt el Aradon.

Publikációja: *A közjegyzői okirat keltezése, ha felvétele több napra esik. Észrevételek Dr. Grubiczy László székesfehérvári kir. közjegyző úrnak vonatkozó fejtegetéseire*. Magyar Igazságügy. 1880. 3. szám.

Forrás: Budapest Terézváros róm. kat. ker. akv. 699/1886.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kornay Károly gyászjelentése, 1899. október 27.; Wiener Zeitung. 1834. 274. szám.; Budapesti Hírlap. 1853. 212. szám.;

Sürgöny. 1861. 283. szám.; Budapesti Közlöny. 1868. 255. szám.; A Hon. 1869. 209. szám.; Törvénytörvény. 1876. 82., 92. szám.; Békés Megyei Közlöny. 1881. 111. szám.; Pesti Napló. 1885. 205–207., 1896. 277. szám.; Budapesti Hírlap. 1899. 299. szám.; Aradi Kir. Főgimnázium Értesítője. 1884.; Mihók-féle Magyar Compass. 1899.

Koronthály Jenő kisvicsápi dr. (1847–1914)

Királyi közjegyző, Szakolca, 1907–1914., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1847. október 9-én született Szottinán. Római katolikus. Nemes. Apja kisvicsápi Koronthály Jenő megyei esküdt, földbirtokos, anyja tomkaházi Tomka Anna. Házasságot 1878 előtt pottornay és mezőcsáti Pottornay Gizellával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1868–1872). A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1876-ban Szottina székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Ügyvédi tevékenysége székhelyét 1878-ban Sasvárra, 1881-ben Szenicére helyezte át. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kálmán Antal szenicei közjegyző irodájában (1890–1907). Az igazságügyminiszter 1907-ben Szakolcára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1914. január 20-án Szakolcán hunyt el.

Forrás: Senica róm. kat. ker. akv. 1832–1854. 111. pag.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1868–1869. Buda, 1869.; Budapesti Közlöny. 1878. 212., 1890. 128., 1907. 19. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Koronthály Jenő 1914. január 20.; Magyar Jogász. 1881. 94. szám.; Magyar Themis. 1876. 14. szám.; Budapesti Hírlap. 1914. 22. szám.; Szluha Márton: *Nyitra vármegye nemes családjai. I. kötet A–K*. Budapest, 2003.

Kósa Béla dr. (*1876)

Királyi közjegyző, Tasnád, 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1876-ban született Kispetriben. Református. Házasságot 1907 körül dálnoki Kovács István érkávi földbirtokos leányával, Lilivel (Erzsébet) kötött. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1895-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1903-ban Tasnád székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1906-tól ügyészségi megbízott a Zilahi Kir. Ügyészség kerületében. 1931-ben a Magyar Párt helyi jelöltjeként Tasnád város bírájává választották meg. Az igazságügyminiszter 1940-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Tasnádra. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt tasnádi szervezetét. Elnöke volt az Országos Magyar Párt tasnádi tagozatának. Az Erdélyi Párt szilágysági szervezete elnöki tanácságának választotta meg. A Magyar Népközség szilágysági tagozata intézőbizottsági tagjának a Tasnádi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság elnök-vezérigazgatójának választotta meg.

Forrás: Osvát Kálmán: *Erdélyi Lexikon*. Oradea–Nagyvárad, 1928.; Budapesti Közlöny. 1903. 37., 1906. 261. szám.; Székely Nemzet. 1903. 32. szám.; Ellenzék. 1940. 109., 1941. 90. szám.; Nagykaroly és Vidéke. 1907. 45., 1909. 5., 1912. 40. szám.; Aradi Közlöny. 1930. 44. szám.; Keleti Újság. 1931. 18. szám.; Magyar Polgár. 1902. 204. szám.; Kolozsvári Református Főgimnázium Értesítője. 1905.

Kossa Endre (1852–1914)

Királyi közjegyző, Billéd, 1883–1887., Módos, 1887–1914., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1852. szeptember 27-én született Hódmezővásárhelyen. Római katolikus. Apja Kossa László hódmezővásárhelyi ügyvéd, törvényszéki elnök, anyja Hoigl Mária. Házasságot S. Székely Matilddal kötött. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1879. november 17-én tette le. 1874-ig polgármesteri fogalmazó Hódmezővásárhelyen. A Makói Királyi Törvényszék elnöke írnoknak nevezte ki a törvényszékre (1874–1875). 1875-től közjegyzőjelöltként dolgozott Hoffer Antal makói, 1876-tól Szilágyi Gyula hódmezővásárhelyi közjegyző irodájában. Kossa Endre hódmezővásárhelyi ügyvédnél ügyvédjelölt volt (1878–1879). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Szentés Vidor makói közjegyzői irodájában. Az igazságügyminiszter 1883-ban Billédre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1880-ban szerb nyelvű bírósági tolmácsnak nevezték ki a Pancsovai Királyi Törvényszékre. 1887-ben Módosra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1914-ben hunyt el Módoson.

Forrás: Hódmezővásárhely ref. ker. akv. 1067/1852.; Hód-Mező-Vásárhely. 1874. 29., 1894. 79. szám.; Természettudományi Közlöny. 1915. 617–618. füzet.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Kószó István dr. (1864–1932)

Királyi közjegyző, Szeged 1. székhely, 1929–1932., Szegedi Közjegyzői Kamara.

230. *Kószó
István*

1864. december 17-én született Zákányszéken. Római katolikus. Apja Kószó Ferenc földműves, anyja Király Erzsébet. Házasságot Szabó Etelkával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szegedi Piarista Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1886-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1891-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt Budapesten, majd Szegeden. A Szegedi Ügyvédi Kamara 1891-ben Szeged székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1929-ben Szeged 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi pótagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Szeged szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A Függetlenségi és 48-as Párt szegedi szervezetét elnökként vezette. 1919-ben az Antibolsevista Komité alelnöke volt. 1917-ben országgyűlési képviselőnek, 1920-ban nemzetgyűlési képviselőnek, 1922-ben ismét országgyűlési képviselőnek választották meg a szegedi 2. választókerületben. A miniszterelnök államtitkárnak nevezte ki a Belügyminisztériumba. 1926/1927-ben tagja volt a Felsőháznak. Szeged szabad királyi

város törvényhatósági bizottsága 1929-ben a törvényhatósági bizottság örökös tagja címmel tüntette ki. 1932. június 7-én hunyt el Szegeden.

Forrás: MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Szekeres Ágnes: *A szegedi királyi közjegyzők és utódaik 1875–1949*. Szeged, 2003.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kószó István gyászjelentése. 1932. június 7.; Lengyel László – Vidor Gyula: *Nemzetgyűlési Almanach 1922–1927*. Budapest, 1922.; Freissberger Gyula: *Országgyűlési Almanach az 1927–1931. évi országgyűlésre. II. kötet: Felsőház*. Budapest, 1927.; *A Magyar Társadalom Lexikonja*. Budapest, 1930.

Kosza Gábor dr.

Királyi közjegyző, Erzsébetváros, 1903–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Oradea, 1919–?, Camera Notarilor Publici Oradea.

Anyai ágon Dorgó Albert kolozsvári királyi közjegyző rokona. Házasságot 1896-ban, Székelykeresztúron nagytóti Apáthy Piroskával, nagytóti Apáthy Gyula ítélőtáblai bíró lányával kötött. Jogi tanulmányait Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végezte. 1889-ben joggyakornoknak nevezték ki a Nagyszebeni Törvényszékre. 1888-tól joggyakornok, 1891-től aljegyző, 1894-től jegyző volt a Nagyszebeni Királyi Törvényszéken. A király 1895-ben albírónak nevezte ki az Erzsébetvárosi Törvényszékre. 1899-től alügyész az Erzsébetvárosi Kir. Ügyészségen. Az igazságügyminiszter 1903-ban Erzsébetvárosba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Az impériumváltás után Nagyváradra nevezték ki román királyi közjegyzőnek.

Forrás: Kőszeg hal. akv. 32/1959.; Budapesti Közlöny. 1888. 137. 1891. 52., 1894. 244., 1895. 16., 1899. 299., 1903. 61. szám.; Magyar Polgár. 1884. 237., 1885. 103. szám.; Székely-Udvarhely. 1896. 23. szám.; Budapesti Hírlap. 1889. 58., 64. szám.; Pesti Hírlap. 1891. 64. szám.; OSZK Gyászjelentések gyűjteménye. Nagytóti Apáthy Gyula ítélőtáblai bíró gyászjelentése. 1908. április 3.

Kottán Vilmos dr. (1893–1959)

Királyi közjegyző, Élesd, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1893. május 17-én született Élesden. Református. Apja Kottán Imre, anyja Killián Franciska. 1920-ban, Kisbárdon kötött házasságot Fiber Mária Renével. Középiskolai tanulmányait a Székelyudvarhelyi Református Főgimnáziumban végezte (1902–1910). Az érettségi vizsgát 1910-ben tette le. Az I. világháború alatt tartalékos hadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, 3. osztályú Katonai Érdemkereszt. 1928-ban Szeghalom székhellyel jegyezték be a Szegedi Ügyvédi Kamara tagjainak sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Élesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1945-től ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Szeghalmon. Bihar vármegye törvényhatósági bizottsági tagjának választották meg (1940). Bihar vármegye aljegyzője volt (1940). Elnökként vezette a Magyar Frontharcos Szövetség szeghalmi csoportját. 1959. december 24-én, mint ügyvéd hunyt el Szeghalmon.

Forrás: Szeghalom hal. akv. 6/1960.; Budapesti Közlöny. 1928. 295., 1940. 265. szám.; Székelyudvarhelyi Református Főgimnázium Értesítője. 1905.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség részére. 1916. 160. szám.

Kotzó Jenő dr. (1883–1973)

Királyi közjegyző, Nagyvárád 1. székhely, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1883. július 11-én született Gyorokon. Református. Apja Kotzó Károly Garba község jegyzője, anyja Silberleitner Karolina. Házasságot 1913-ban Navratil Gizellával (Gigóval) kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait Temesváron és a Hódmezővásárhelyi Református Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyváradi Jogakadémia és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1909-ben tette le. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi tevékenységet folytatott Nagyvárád székhellyel (1909–1919, 1940–1941). Választmányi tagja volt a Nagyváradi Ügyvédi Kamarának. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyvárád 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagyvárád város képviselőtestületének és Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. Társelnöke volt a Radikális Párt nagyváradi szervezetének (1917). Az Új Nagyvárád című napilap főszerkesztője (1912–1919). Az Új Nagyvárád Hírlapkiadó Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1918). Az Országos Magyar Párt Bihar megyei és nagyváradi szervezetét előbb alelnökként (1922–1929), majd elnökként vezette (1929–1931). 1926-ban a román parlament országgyűlési képviselőjének, az érmelléki református egyházmegye egyházmegyei tanácsbírójának, az Élesdi Bank Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsága elnökének választotta meg (1910). 1973-ban hunyt el Nagyvárádon.

Forrás: Budapest VIII. ház. akv. 951/1913.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival.* Budapest, 1941.; Budapesti Közlöny. 1909. 129. szám.; Magyar Compass. 1910.; Világ. 1917. 161. szám.; Központi Értesítő. 1918. 42. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kotzó Károly gyászjelentése. 1914. március 31.; Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia.* Satu-Mare, 1934.

Kovách Dénes dr. (1901–1973)

Királyi közjegyző, Mezőkövesd, 1933., Nyíregyháza 2. székhely, 1933–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1901. április 13-án született Nyíregyházán. Református. Apja dr. Kovách Elek nyíregyházi kir. közjegyző, anyja Korányi Anna. Házasságot 1927-ben Szabó László nyugalmazott kúriai bíró, nyíregyházi ügyvéd leányával, Nórával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nyíregyházi Református (Kossuth Lajos) Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1918-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Debreceni Ügyvédi Kamara Nyíregyháza székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1929-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apja, Kovách Elek nyíregyházi közjegyző irodájában. A Nyíregyházi Törvényszék elnöke 1930-ban francia nyelvű hites tolmácsnak nevezte ki a törvényszékre (1930). A Közjegyzői Nyugdíjintézet közgyűlése a választmány tagjának

választotta meg (1932). Az igazságügyminiszter 1933-ban Mezőkövesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1933-ban dr. Kovách Elekkel történt kölcsönös csere következtében Nyíregyháza 2. számú székhelyére helyezték át. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1946–1949). Állami szolgálatba átvették. 1950-ben állami közjegyző volt a Vásárosnaményi Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1951-től ügyvédként praktizált Nyíregyházán. Az igazságügyminiszter 1957-ben politikai okokból törölte az ügyvédi bejegyzését. 1958-tól jogtanácsosként dolgozott. Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottsági tagja volt. A Nyíregyházi református egyházközség presbiterének, a Középszabolcsi Református Egyházmegye világi tanácsbírájának (1935) választotta meg. Elnökként vezette a Nyíregyházi Rotary Klubot (1935–1938). A Nyíregyháza Vidéki Kisvasutak Rt. és a Nyíregyháza Vilamossági Rt. társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg. 1973. április 4-én hunyt el Nyíregyházán.

Publikációja: *Ellentétek a szombathelyi kamara 30/6–1931. kk. számú határozata körül.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 7. szám.

Forrás: Nyíregyháza szül. akv. 431/1901.; Bán István: *Arctalan szolgálok.* Szabolcs–Szatmár–Beregi Szemle. 2007. 4. szám.; Bordé Katalin: *A Nyíregyházi Rotary Club története.* Szabolcs–Szatmár–Beregi Szemle. 2009. 3. szám.; Nyírvidék – Szabolcsi Hírlap. 1927. 1., 229., 1935. 101., 1936. 234. szám.; Központi Értesítő. 1938. 1., 1946. 17., 1947. 46. szám.; Budapesti Közlöny. 1929. 85., 1933. 51., 1933. 52. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1938.; Pesti Hírlap. 1932. 277. szám.; Nyíregyházi Kossuth Lajos Főgimnázium Értesítője. 1928.; Igazságügyi Közlöny. 1929. 85. szám.

Kovách Elek dr. (1860–1947)

Királyi közjegyző, Nyíregyháza 2. székhely, 1893–1933., Mezőkövesd, 1933., Debreceni Közjegyzői Kamara.

231. Kovách
Elek

1860. november 9-én született Nyíregyházán. Református. Apja Kovách Gergely 1848/49-es főhadnagy, földbirtokos, később királyi járásbíró, anyja Kovács Erzsébet. Keresztzülei Lónyay Menyhért, későbbi miniszterelnök, és felesége, Kappel Emília voltak. Házasságot 1890-ben Korányi Annával, Korányi Imre nyíregyházi gyógyszerész leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nyíregyházi Református Algimnáziumban és az Iglói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1879-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1879–1883). A Debreceni Ügyvédi Kamara Nyíregyháza székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Somogyi Gyula nyíregyházi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1893-ban Nyíregyháza 2. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1933-ban dr. Kovách Dénessel történt kölcsönös csere következtében Mezőkövesd székhelyre helyezték át közjegyzőnek. Ezt követően lemondott a közjegyzői tisztségéről.

Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottsági tagja volt. A Nyíregyházi református egyház-község főgondnokának választották meg (1908–1941). A Nyíregyházi Termény és Áruraktár Rt., a Szabolcsi Hitelbank Rt., a Részvénytársaság Villamos és Közlekedési Vállalatok, a Nyíregyházi Takarékpénztár és a Nyíregyházi Mezőgazdasági Szövetkezet társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1947. március 30-án hunyt el Nyíregyházán.

Publikációi: *Az uzsora természete és korlátozásáról*. Budapest, 1882.; *A váltóóvás érvényességének kérdéséhez*. A Jog. 1897. 10. szám.; *Megjegyzések egy kúriai ítélethez*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 8. szám.; *Örökség visszautasítása: ajándékozás*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1943. 4. szám.

Forrás: Nyíregyháza ref. ker. akv. 37/1860., róm. kat. ház. akv. 12/1890.; Nyírvidék – Szabolcsi Hirlap. 1924. 281., 1933. 98., 1941. 26., 1942. 224. szám.; Kiss József: *A Magyarországi Református Egyház megye Névtára 1935*. Budapest, 1935.; Pesti Tudománygyetem Almanachja 1877–1878.; Magyar Compass. 1892.; Budapesti Közlöny. 1893. 72., 1933. 52. szám.; Athenaeum Nagy Képes Naptára 1904.; Iglói Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1879.; Központi Értesítő. 1908. 32., 1927. 43., 1941. 32. szám.; Entresz Ferenc (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass*. Budapest, 1928.; Magyar Nép. 1947. 74. szám.

Kovács Lajos dr. (†1910)

Királyi közjegyző, Gyergyószentmiklós, 1893–1908., Bethlen, 1908–1910., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1869-ben tett érettségi vizsgát a Debreceni Református Kollégiumban. Az igazságügyminiszter 1893-ban Gyergyószentmiklóstra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Előzőleg Kolozsváron volt közjegyzőhelyettes. 1908-ban Bethlenbe helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1907-ben belépett a Függetlenségi és 48-as Pártba. 1910-ben hunyt el Bethlenben.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1893. 80., 1908. 61. szám.; Ellenzék. 1907. 261. szám.; Szatmár és Vidéke. 1909. 39. szám.

Kovács Ferenc técsői, tasnádi és huszti (1838–1919)

Királyi közjegyző, Losonc, 1875–1913., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1838. május 7-én született Losoncon. Református. Nemes. Apja técsői, tasnádi és huszti Kovács Benjámin gimnáziumi tanár, igazgató, anyja nemes Lukács Mária. Házasságot 1869-ben Karap Emmával kötött. Középiskolai tanulmányait a Losonci Református Főgimnáziumban és a Nagykovácsi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudománygyetemen folytatott. 1863-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Losoncon. 1865-ben a Debreceni Református Jogakadémia tanárának nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1875-ben Losoncra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1913-ban a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt losonci szervezetét (1901). Tagja volt a Felsőmagyarországi Közművelődési Egyletnek (1898). A Losonci Magyar Királyi Állami Főgimnázium Ifjúsági Segélyező

Egylete elnökének választották meg (1897). A király 1893-ban királyi tanácsos, 1914-ben udvari tanácsos címmel tüntette ki. 1919. szeptember 30-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Egyetemes és részterü egyházjog alaptanai különös tekintettel a magyarhoni evangéliumi egyházra*. Debrecen, 1866., 2. kiadás: 1870.; *Római jog. Előadva rendszeresen, történetileg a mai érvényére tekintettel*. Debrecen, 1868., 2. kiadás: 1870.; *Magyarország és Ausztria statisztikája. Tekintettel a többi nevezetesebb európai állam életmozzanataira*. Debrecen, 1869.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Lucenec ref. ker. akv. 1800–1895. 85. pag.; Debrecen ref. ház. akv. 314/1869.; Budapest II. ker. hal. akv. 1528/1919.; Losonci Magyar Királyi Állami Főgimnázium Értesítője. 1897.; Budapesti Hírlap. 1898. 298., 1901. 192. szám.; Szinnyi József: *Magyar írók élete és munkái*. Budapest, 1893–1914.

Kovács Gábor miskolci dr. (1863–1930)

Királyi közjegyző, Szerencs, 1908–1930., Kassai, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1863 körül született. Apja miskolci Kovács Sámuel téglási uradalmi ispán, anyja Bigai Borbála. Házasságot Somogyi Margittal kötött. A Kassai Ügyvédi Kamara 1890-ben Szerencs székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1908-ban Szerencs székhellyel nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1930-ban a halálával szűnt meg. Tagja volt Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának. 1901-ben a Kossuth-párt országgyűlési képviselőjelöltjeként lépett fel a megyeszékhely területén. Elnökként vezette a TESZ szerencsi szervezetét. Az Alsó-Zempléni református egyházmegye egyháztörvényszéki tanácsbírájának választotta meg. A Sárospataki jogakadémia tanári képviselője volt. 1930. szeptember 9-én, 67 évesen hunyt el Szerencsen.

Forrás: Szerencs hal. akv. 68/1930.; Téglás ref. ker. akv. 17/1865.; Budapesti Közlöny. 1890. 185., 1908. 174., 237., 1930. 209. szám.; Felsőmagyarország. 1901. 213. szám.; Zemplén. 1908. 24., 1928. 82. szám.; Sárospataki Református Lapok. 1912. 41. szám.; A Reggel. 1948. 26. szám.

Kovács Gerő (*1857)

Királyi közjegyző, Mócs, 1901–1910., Szamosújvár, 1910–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1857. december 18-án született Páncélcsehen. Református. Nős. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1876-ban tette le. A király albírónak nevezte ki a Kolozsvári Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1901-ben Mócsra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1904-től ügyészségi megbízottként rendelték ki a Kolozsvári Kir. Ügyészség kerületébe. 1910-ben áthelyezték Szamosújvárra. Közjegyzői megbízatása 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1922-ben Budapesten élt.

Forrás: Magyarország Tiszti Cím és Névtára 1898.; Magyar Polgár. 1901. 194. szám.; Kolozsvári Református Kollégium Értesítője. 1872.; Budapesti Hírlap. 1901. 13. szám.; Budapesti Közlöny. 1904. 13., 1910. 11. szám.; Az Újság. 1912. 161. szám.; Budapesti Czim- és Lakásjegyzék 1922–1923.

Kovács Géza dr. (1892–1955)

Királyi közjegyző, Kiskunhalas 2. székhely, 1930–1933., Mezőkövesd, 1933–1948., Budapesti-, Miskolci Közjegyzői Kamara.

1892. május 9-én született Szepsiben. Református. Apja Kovács Béla, anyja Andorko Mária. Házasságot 1930-ban gyergyószentmiklósi dr. Kary Saroltával, vitéz gyergyószentmiklósi Kary Béla altábornagy lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Sárospataki Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Kassai Jogakadémián, valamint Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1913-ban kapta meg. 1913-tól ügyvédjelölt volt Kecskeméten, illetve joggyakornok a Budapesti Kir. Ítéltábla területén. Az I. világháborúban a 3. honvéd huszárezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bormz Signum Laudis, Arany Érdemkereszt a vitézségi érem szalagján. A háború végén tartalékos főhadnagyként szerelt le. 1921-ben ügyvédi tevékenységet folytatott Nyíregyházán, 1922-től pedig Abaújszántón. Az igazságügyminiszter 1930-ban Kiskunhalas 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1933-ban Mezőkövesdre helyezték át közjegyzőnek. 1948-ban az igazságügyminiszter elmozdította a közjegyzői állásából. 1955. április 16-án, mint közjegyző és zsujtai lakos, hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest IV. ker. ház. akv. 131/1930., VIII. ker. hal. akv. 850/1955.; Budapesti Közlöny. 1913. 218., 1921. 109., 1922. 38., 1930. 12. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári kor kiskunhalasi közjegyzői. Halasi Múzeum 4. Emlékkönyv a Thorma János Múzeum 140. évfordulójára*. Kiskunhalas, 2015.; F. Szabó Géza: *Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye ismertetője és címtára. Második közzététel*. Budapest, 1930.

Kovács József (1848–1891)

Királyi közjegyző, Tokaj, 1875–1877., Kassai Közjegyzői Kamara.

1849. augusztus 17-én született Debrecenben. Református. Apja Kovács Dániel, anyja szunyoghi Szunyogh Mária. Házasságot 1876-ban, Nagykárolyban zanathi Zanathy Emmával kötött. Rokonságban állt a kor neves színészeivel, Szerdahelyi Kálmánnal és Prielle Kornéliával. Az 1870-es évek elején ügyvédi gyakorlatot folytatott Nagykárolyban. Az igazságügyminiszter 1875-ben Tokajba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1877-ben megszűnt, mivel – miután fegyelmi úton ideiglenesen felfüggesztették –, lemondott állásáról. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1877-ben Nagykároly székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1891. november 28-án Nagykárolyban hunyt el.

Forrás: Debrecen ref. ker. akv. 1849–1852. 46. pag.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kovács József gyászjelentése. 1891. november 28., Pesti Napló. 1873. 269. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 252., 1877. 34., 76. szám.; Fővárosi Lapok. 1872. 298., 1876. 5., 174. szám.; Szatmármegyei Közlöny. 1899. 31. szám.

Kovácsy Albert farcádi dr. (*1875)

Királyi közjegyző, Marosvásárhely, 1908–1919., 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Târgu Mureș, 1920–1940., Camera Notarilor Publici Târgu Mureș.

1875. augusztus 18-án született Brassóban. Római katolikus. Nemes. Apja farcádi Kovácsy Dénes cipésmester, anyja lemhényi Hankó Róza. Házasságot Lestyán Judittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Brassói Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1899-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1900-ban tette le. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1900-ban Székelyudvarhely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1908-ban Marosvásárhely 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata az impériumváltással 1919-ben szűnt meg. 1920-tól román királyi közjegyző volt Marosvásárhelyen. A Marosvásárhelyi (román) Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1921–1927). Az igazságügyminiszter 1940-ben ismét Marosvásárhely 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői megbízása 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista joga tagja volt Székelyudvarhely város képviselőtestületének, Marosvásárhely város képviselőtestületének, Maros–Torda vármegye és Udvarhely vármegye törvényhatósági bizottságának. 1906-ban országgyűlési képviselőnek választották meg a székelyudvarhelyi választókerületben (1906–1908). A Székelyföldi Kereskedelmi Bank Rt. az igazgatóságának alelnökének (1942), a Polgári Takaré-, és Hitelszövetkezet az igazgatóság tagjának választotta meg (1911). Elnökként vezette a Katolikus Népszövetség marosvásárhelyi szervezetét (1927). Udvarhely vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tiszti főügyésze címmel tüntette ki. 1946-ban Marosvásárhelyen élt.

Publikációi: *A közjegyzőhelyettesi kérdésről.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 9. szám.; *A közjegyzők társadalmi helyzete és a díjszabás.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 3–4. szám.; *Az erdélyi telekkönyvek állapota.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1942. 2. szám.; *Észrevételek az 1720/1944. M. E. rendelethez.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1944. 6. szám.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5025.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1906–1911.* Budapest, 1906.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival.* Budapest, 1941.; A Ma. 1927. 107. szám.; Székely Nép. 1911. 11., 1942. 43. szám.; Szabad Szó. 1946. 213. szám.; Damó Jenő: *Ki kicsoda? Az erdélyi és bánsági közélet lexikonja.* Temesvár–Arad, 1931.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Könczey Lajosné. 1921.

Kovácsy Zoltán hadadi dr. (1884–1967)

Királyi közjegyző, Letenye, 1928., Kispeszt, 1929–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1884. október 23-án született Budapesten. Református. Nemes. Apja hadadi Kovácsy János államvasúti mérnök, anyja Kinizsy Ilona. Házasságot 1914-ben Nagy Ilonával, majd 1945-ben, Kispesztben – első felesége 1943-ban bekövetkezett halála után –, Szakolczay Mártával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait az Erzsébetvárosi Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1902-ben tette le. Jogi tanulmá-

nyokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1908. szeptember 19-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1910. július 2-án tette le. A Kecskeméti Törvényszék elnöke fogalmazónak nevezte ki a törvényszékre (1908–1910). Ügyvédi tevékenységet folytatott előbb Kecskeméten, majd Szatmárnémetiben. A király 1913-ban aljárásbírónak nevezte ki a Galántai Járásbíróságra. 1914-ben áthelyezték járásbírónak (a járásbíróság elnökének) a Székesfehérvári Járásbíróságra. 1920-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Székesfehérváron. Az igazságügyminiszter 1928-ban Letenyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1929-ben Kispestre helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Virilista jogon tagja volt Fejér vármegye és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. Székesfehérváron vezetője volt a Gazdasági Munkás Jogvédő Irodának. A Székesfehérvári Református Egyházközség presbiterének, a Vértessaljai Református Egyházmegye, valamint a Székesfehérvári és Fejér megyei Protestáns Kör ügyészének választotta meg. A Kispesti Református Egyházközség főgondnoka volt. A Kispesti Kaszinóba, valamint a Pestszentlőrinci Kaszinóba egyaránt tagként lépett be. Elnökként vezette a NEP kispesti szervezetét. Fejér vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A kormányzó 1943-ban Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1967. január 11-én hunyt el Kispesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest Kálvin tér ref. ker. akv. 867/1884.; Budapest VIII. ker. ház. akv. 57/1914.; Kispest hal. akv. 392/1943.; Budapest XIX. hal. akv. 17/1967.; *Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye ismertetője és címtára*. Budapest, 1931.; *Magyar Társadalom Lexikonja*. 2. kiadás. Budapest, 1931.; Székesfehérvári Naptár. 1929.; Fejér vármegye Hivatalos Lapja. 1923. 14. szám.

Kovaliczky Elek dr. (1863–1933)

Királyi közjegyző, Homonna, 1891–1900., Sátoraljaújhely, 1901–1933., Kassai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1863. augusztus 3-án született Eperjesen. Görögkatolikus. Apja Kovaliczky István Sáros megyei ügyész, később eperjesi törvényszéki bíró, anyja Varjon Mária. Házasságot 1891-ben Antal Margittal, Antal Emil kassai városi uradalmi ügyész leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Eperjesi Katolikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1887. november 28-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Dobay Sándor eperjesi (1884–1886), közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kazinczy Gyula kassai közjegyző irodájában (1887–1891). Az igazságügyminiszter 1891-ben Homonnára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése 1910-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. A Kassai Királyi Közjegyzői Kamara alelnöke (titkára) volt 1914–1916 között, míg a kamara elnöki tisztségét 1916–1918 között töltötte be. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete 1917-ben a központi bizottsági tagjának választotta meg. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta (1920–1933). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Sátoraljaújhely város képviselő-

testületének és Zemplén vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nemzeti Munkapárt sátoraljaújhelyi szervezetét elnökként vezette (1910). Alapító tagja volt a Sátoraljaújhelyi Kazinczy Körnek (1902). Zemplén vármegye képviselőjében felsőházi póttag volt. A Sárospataki Jogakadémia a Jogtudományi Államvizsgálati bizottság tagjának választotta meg (1913). Az Osztrák–Magyar Bank Sátoraljaújhelyi Intézete bírálótanácsi tagjának választotta meg (1913). A Sátoraljaújhelyi Polgári Takarékpénztár és Hitelegylet Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta (1922). A kormányzó 1924-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1933. január 20-án hunyt el Sátoraljaújhelyen.

Publikációi: *Az örökösödési osztály a közjegyző előtt.* A Jog. 1887. 1. szám.; *Az 1886. VII. törvény cikk 34. §-ának értelmezése.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 3. szám.; *Adó-, és illetékügyek.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 7. szám.; *Közjegyzői irodák átadása.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 10. szám.; *A kir. közjegyző tanúsítványa a kir. Curia joggyakorlatában.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905. 6. szám.; *A kassai kir. ítélőtábla két határozata.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1909. 2., 3. szám.; *El nem fogadott congressusi indítványok.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 10. szám.; *Adalékok a közjegyzői törvények reformjáról* Budapest, 1911.; *Szemelvények az osztályt tartalmazó jegyzőkönyvi kivonatokról vonatkozó bírói gyakorlatból.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 8. szám.; *A Kassai Királyi Közjegyzői Kamara története 1875–1918.* Sátoraljaújhely, 1925.; *Bizonnyítás a közjegyzői okirattal szemben.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 3. szám.; *Megjegyzések az örökösödési eljárás novellájára vonatkozó végrehajtási utasításhoz.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 4. szám.; *Válasz Barcs Ernő dr. budapesti kir. közjegyző cikkére az örökösödési eljárás novellájára vonatkozó végrehajtási utasítás tárgyában.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 5. szám.; *A közjegyzői okiratok végrehajthatósága.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 6. szám.; *Adatok az új közjegyzői díjszabáshoz.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 10. szám.; *Az új örökösödési eljárás során a kir. közjegyző ügykörébe utalt tennivalókról.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1928. 1. szám.; *A közjegyzői okiratok végrehajthatósága.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1928. 8. szám.; *Hagyatéki ügykezelés bírósági ellenőrzése.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 1. szám.; *Az örökösödési eljárás egyszerűsítése és gyorsítása kérdéséhez.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 2. szám.

Forrás: Prešov róm. kat. ker. akv. 40/1863.; Sátoraljaújhely hal. akv. 24/1933.; Košice róm. kat. ház. akv. 50/1891., ker. akv. 113/1893.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1939–1942.* Budapest, 1942.

Kováts Kálmán dr. (1880–1943)

Királyi közjegyző, Balatonfüred, 1939–1942., Pécs 2. székhely, 1942–1943., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1880. december 25-én született Miskolcon. Református. Apja Kovács Lajos ügyvéd, a Miskolci Ügyvédi Kamara későbbi elnöke, anyja Szmekovszky Adél. Házasságot 1921-ben, Miskolcon hetei Bakó Gizellával, Morvay László főhadnagy, Borsod megyei árvászéki ülnök özvegyével kötött. Középiskolai tanulmányait a Miskolci Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1899. június 22-én tette le. Jogi tanulmányokat az Egri

232. Kováts
Kálmán

Érseki Jogakadémián (1900) és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Egyéves önkéntes katonai szolgálatát 1904/1905-ben a miskolci 10. számú gyalogezred kötelékében teljesítette. Tartalékos hadnagyként szerelt le. A jogi doktori diplomáját 1909. június 29-én kapta meg. Szakmai pályafutását Miskolcon kezdte ügyvédjelöltként (1904–1909). Ügyvédi tevékenységet folytatott Miskolcon (1909–1939). 1914-ben az orosz hadszíntéren teljesített katonai szolgálatot. 1915. március 22-én, Przemyśl ostroma alatt orosz hadifogságba esett. A hadifogságból 1920. november 3-án tért vissza. Tartalékos főhadnagyként szerelt le. 1933-ban a Miskolci Ügyvédi Kamara elnökének választották meg. Az igazságügyminiszter 1939-ben Balatonfüredre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1942-ben Pécs 2. számú székhelyére helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Miskolc város tiszti főügyésze, a Miskolci Önkéntes Tűzoltó Szövetség és a Tiszántúli Kerületi Kálvin Szövetség ügyésze volt. Tagként alapította a Miskolci Közvélemény Asztaltársaságot. Elnökként vezette a Miskolci Polgári Kaszinó Egyesületet. 1943. március 22-én hunyt el Pécsen.

Forrás: Miskolc Avaz ref. ker. akv. 304/1880.; Pesti Hirlap. 1915. 97. szám.; Reggeli Hirlap. 1921. 294. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Kováts Nagy Sándor dr. (1883–1955)

Királyi közjegyző, Gödöllő 2. székhely, 1929–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1883. március 27-én született Búzásbocsárdon. Református. Apja Kováts Nagy Ferenc, anyja Sylvester Leontin. 1922-ben Budapesten kötött házasságot Koricsánszky Ilonával. Középiskolai tanulmányait a Nagyenyedi Református Bethlen Kollégiumban végezte. Az érettségi vizsgát 1900. június 29-én tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. október 20-án tette le. 1914-ben felvételt nyert a Budapesti Ügyvédi Kamara tagjai közé. 1915–1917 között az olasz, 1918-ban az orosz fronton teljesített harctéri szolgálatot. Katonai kitüntetései: II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. 1919-ben részt vett a móri ellenforradalmi mozgalomban. Az igazságügyminiszter Gödöllő 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői működése 1950. év elején megszűnt. 1920-ban Bihar vármegye főispánjának nevezték ki. 1922-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a cséffai választókerületben (1922–1927). 1922–1929 között ismét a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja, de tényleges ügyvédi gyakorlatot nem folytatott. A Kisgazdák és Földművesek Szövetkezete jogtanácsosának választotta meg (1922). A Gazdabank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1923) Virilista jogon tagja volt Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. 1955. március 25-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közigazgatási Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 4345.; Budapest VI. ker. ház. akv. 2080/1922., I. ker. hal. akv. 30/1955.; Lengyel László – Vidor Gyula: *Nemzetgyűlési Almanach 1922–1927. A nemzetgyűlés tagjainak életrajzi adataival*. Budapest, 1922.; Nyírvidek. 1923. 279. szám.; *A Magyar Társadalom Lexikonja*. Budapest, 1930.; Nagyenyedi Református Kollégium Értesítője. 1900.; Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye Hivatalos Lapja. 1938.

Kováts Ödön dr. (1905–1989)

Királyi közjegyző, Szászrégen 1. székhely, 1940., Kolozsvári Közigazgatási Kamara.

1905. március 5-én született Kolozsváron. Római katolikus. Apja Kováts Ödön, anyja Kún Eszter. Középiskolai tanulmányait a Marosvásárhelyi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Kolozsvári Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevélét 1936-ban kapta meg. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara tagjaként Marosvásárhelyen folytatott ügyvédi tevékenységet. Az illetékes katonai közigazgatás vezetője 1940-ben ideiglenes megbízással Szászrégen 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az igazságügyminiszter az ideiglenes megbízását nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. 1946-tól közjegyzőhelyettes Pápán. 1950-től Celldömölkön, 1958-tól pedig Körmenten állami közjegyző. Később közjegyző a Szombathelyi Járásbíróságon. Alapító tagja volt a Szászrégen és Vidéke Hitelszövetkezetnek. A Szászrégeni Magyar Iparos Olvasókör ügyészenek, a Szászrégeni Országzászló Egylet titkárának választotta meg. Elnökként vezette a Szászrégeni Levente Egyesületet ügyvezető elnökként a Turul Sport Egyletet. Tagja volt az EKE-nek. 1989. február 2-án, 84 évesen hunyt el Szombathelyen.

Forrás: Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival*. Budapest, 1941.; Székely Nép. 1942., 1944. 56. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 285. szám.; Vas Népe. 1975. 262., 276., 1989. 31. szám.

Kovátsfy (1863-ig Kovátsevis) Ágoston (*1841)

Királyi közjegyző, Kúla, 1875–1886., Szegedi Közigazgatási Kamara.

1841. augusztus 6-án született Kúlán. Római katolikus. Nemes. Apja Kovátsevis (Kovátsfy) Alajos királyi uradalmi kasznár, később a Zombori Királyi Törvényszék elnöke, anyja Tomasits Vilma. Házasságot Sztehlo Emmával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Ügyvédi vizsgára 1862. szeptember 29-én bocsájtották. Bács–Bodrog vármegye főispáni helytartója 1864-ben, mint korábbi tiszteletbeli aljegyzőt, harmad-aljegyzővé nevezte ki. Később a vármegye törvényszéki aljegyzőjének (1867), vármegyei jegyzőnek és törvényszéki ülnöknek (1868) választották meg. A Zombori Királyi Törvényszék bírójának nevezték ki (1872–1875). Az igazságügyminiszter 1875-ben Kúlára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közigazgatási szolgálata 1886-ban lemondással szűnt meg. A Szabadkai Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi tevékenységet folytatott Kúlán (1886–1911). 1912-ben törölték a kamarai tagok sorából. A Kúlai Takarékszövetkezet Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg (1881–1882).

Forrás: Kúla róm. kat. ker. akv. 1826–1845. 352. fol.; Zombor róm. kat. ker. akv. 191/1874.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kovácsfi Sztéhló Emma gyászjelentése. 1874. augusztus 1.; Sörgöny. 1862. 200., 1863. 85., 1864. 170. szám.; Budapesti Közlöny. 1873. 113. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1912. 1. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Kozányi Pál kozányi dr. (1896–1948)

Királyi közjegyző, Gyula 2. székhely, 1937–1943., Budapest VI. kerület 4. székhely, 1943–1948., Szegedi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1896. április 24-én született Halmiban. Római katolikus. Nemes. Apja dr. kozányi Kozányi Zsigmond ügyvéd, anyja homoródszentpáli Szentpály Ilona. Házasságot csikcsatószegei és szentimrei Györffy Annával, végül szigethi Györffy Klárával kötött (tőle utóbb törvényesen elvált). Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta. Az orosz hadszíntéren harcolt 1916. február 1-től, ahol július 1-én orosz hadifogságba esett, amelyből 1918. május 11-én szabadult. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1923. június 1-én tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Benkő Lajos ceglédi (1927–1931), Cholnoky Imre budapesti (1931–1935), vitéz Somogyi Béla budapesti (1935–1937) közjegyzők irodáiban. A Kir. Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete 1937-ben elnökének választotta meg. Az igazságügyminiszter 1937-ben Gyula 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1943-ban Budapest VI. kerület 4. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Békés Megyei Hírlap felelős szerkesztője (1938) volt. 1948. december 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 2376/1948.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kozányi Pál gyászjelentése. 1948. december 5.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 2. szám.; Békés Megyei Közlöny. 1938. 199. szám.; Új Magyarság. 1940. 189. szám.

233. Kozma Endre

Kozma Endre kissolymósi dr. (1875–1916)

Királyi közjegyző, Székelykeresztúr, 1907–1912., Kiskunfélegyháza, 1912–1916., Kolozsvári-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1875. szeptember 11-én született Kolozsváron. Unitárius. Nemes. Apja kissolymósi Kozma Ferenc gimnáziumi tanár, kir. tanfelügyelő, anyja héjjasfalvi Imreh Julianna. Házasságot Geréb Ilonával, Geréb Márton kolozsvári református kollégiumi tanár leányával kötött. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A doktori oklevelét 1899. február 11-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1901. november 11-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Gidófalvy István kolozsvári közjegyző, kamarai elnök irodájában (1899–1907). Az igazságügyminiszter 1907-ben Székelykeresztúrra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1912-ben Kiskunfélegyházára helyezték át.

Közjegyzői szolgálata 1916-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kiskunfélegyháza város képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt kiskunfélegyházi szervezetét. A Székelykeresztúri Unitárius Főgimnázium felügyelő gondnokának választották meg. 1916. augusztus 2-án hunyt el Kiskunfélegyházán.

Forrás: Kiskunfélegyháza hal. akv. 658/1916.; Keleti Ujság. 1934. 248. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári kor félegyházi közjegyzői*. In: Fábíán Gyula – Nagy Janka Teodóra (szerkesztette): *Sicut aequum est homini iustum, aequum, bona fide. Emlékkötet Nánási László tiszteletére*. Kolozsvár, 2022.

Kozma György kissolymosi vitéz dr. (1887–1957)

Királyi közjegyző, Élesd, 1918–1919., Nagyigmánd, 1921., Alsólendva, 1921–1925., Zalaegerszeg 2. székhely, 1925–1926., Hódmezővásárhely 1. székhely, 1926–1938., Debrecen 1. székhely, 1938–1939., Budapest III. kerület 2. székhely, 1939–1941., Debrecen 1. székhely, 1941–1947., Hajdúnánás, 1947–1949., Debreceni-, Pécsi-, Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1887. április 24-én született Kolozsváron. Unitárius. Nemes. Apja kissolymosi Kozma Ferenc gimnáziumi tanár, kir. tanfelügyelő, anyja héjjasfalvi Imreh Julianna. Házasságot 1919-ben, Érmi-hályfalván Lovass Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Unitárius Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1905-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori diplomáját 1910-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1913-ban tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el bátyja, Kozma Endre kiskunfélegyházi közjegyző irodájában (1914–1918). Az I. világháborúban, hadnagyként teljesített katonai szolgálatot, majd emléklapos tüzér századosnak léptették elő (1914–1918). Katonai kitüntetései: Katonai Érdemkereszt 3. osztálya a kardokkal, Bronz és Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a vitézségi érem szalagján a kardokkal, Sebesülési Érem, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1918-ban Élesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg.

1921-ben Nagyigmándra, majd ugyancsak 1921-ben Alsólendvára (ténylegesen Zalaegerszegré) helyezték át. A közjegyzői székhelyének elnevezése 1925-ben Zalaegerszeg 2. számú székhelyre változott. 1926-ban Hódmezővásárhelyre, 1938-ban Debrecen 1. számú székhelyre, 1939-ben Budapest III. kerület 2. számú székhelyre, 1941-ben ismét Debrecen 1. számú székhelyre, 1947-ben Hajdúnánásra helyezték át. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Tagja volt a Frontharcosok Szövetségének, a Magyar Országos Véderő Egyletnek és a Magyar Nemzeti Szövetségnek. Elnökként vezette a TESZ Hódmezővásárhelyi területi szervezetét. A Magyarországi Unitárius Egyház Duna–Tiszamenti kerülete főgondnokának és a Hódmezővásárhelyi Unitárius Egyházközség gondnokának választották meg. A kormányzó vitézzé avatta és 1935-ben

234. Kozma György

királyi kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. Megkapta a TESZ Jubiláris Érdemkereszt I. osztálya kitüntetését. 1941-ben Nemzetvédelmi Keresztrel tüntették ki. 1951-ben Belényessy László, Kincs Pál és Beniczky Ferenc századosok ellen indított koncepciók perben letöltendő szabadságvesztésre ítélték. 1957. november 24-én hunyt el Budapesten, a Gyűjtőfogház Börtönkórházában.

Publikációja: *Benito Mussolini és a 10 éves fasizmus*. Hódmezővásárhely, 1932.

Forrás: Budapest VIII. ker. hal. akv. 2615/1957.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2017.; Rokolya Gábor: *Az államosított közjegyzőség története*. Budapest, 2019.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette): *A magyar társadalom lexikonja. 2. kiadás*. Budapest, 1931.

Kozma János /Ioan T. Cosma/dr. (*1882)

Királyi közjegyző, 1940., Kolozsvár, Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Cluj, 1921–1940., Camera Notarilor Publici Cluj.

1882. szeptember 11-én született Erdőszáda községben. Görögkatolikus. Román. Apja görögkatolikus esperes. 1920-ban a Kolozsvári Törvényszék első (fő)ügyészének nevezték ki. Tagja volt az Erdélyt Egyesítő Bizottságnak. 1921-ben megbízott államtitkár, majd 1921 decemberében a román igazságügyi miniszter királyi közjegyzőnek nevezte ki Kolozsvárra. Erdélyben kinevezték a bírói és ügyvédi vizsgabizottság elnökének. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara 1923-ban elnökének választotta meg, amely tisztséget 10 éven keresztül töltött be. A Kolozsvári Háztulajdonosok Szövetsége, valamint a Bankbetétesek Erdélyi Szindikátusa az elnökének választotta meg. Az 1937. május 15-én alakult Román Közjegyzők Általános Szövetsége az alakuló ülésen a szövetség elnökévé választotta. A szövetség folyóiratának, a Notariatul Public-nak alapító főszerkesztője lett. Kinevezték a kolozsvári Gheorghe Barițiu Állami Gimnázium iskolatanácsa elnökének. A Kolozsvári Vívóklub egyesület az elnökének választotta meg. A román király a Román Korona Érdemrend parancsnoki keresztjével tüntette ki. Az illetékes magyar járási közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással megbízta a közjegyzői feladatok ellátásával. A végleges kinevezését nem várta meg, hanem átment a román fennhatóság alatt maradt Dél-Erdélybe.

Forrás: Cluj–Kolozsvár. 1921. 278. szám.; Ellenzék. 1921. 266. szám.; Viitorul. 1923. 4735. szám.; Keleti Újság. 1931. 246. szám.; Curentul. 1937. 3532. szám.

Kölgyessy Adrián Antal (1879-ig Adrián Antal) kölgyesi dr. (1858–1923)

Királyi közjegyző, Hátszeg, 1900–1920., Aradi Közjegyzői Kamara.

1858-ban született Lamacson. Római katolikus. 1879-ben Kölgyessy Antal lakócsai közalapítványi uradalmi számtartó és Krátky Alojzia fogadta örökbe, a családnév és nemesi cím átruházása mellett. Házasságot kozmatelki Csath Irmával kötött. Jogi tanulmányokat a Pécsi Jogakadémián folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1886. május 31-én tette le. Aradon teljesített közjegyzőhelyettesi szolgálatot 1885–1890 és 1892–1900 között. A Zalaegerszegi Ügyvédi Kamara 1890-ben Marcali székhellyel jegyezte be a tagjai sorába.

1895-ben a Közjegyzőhelyettesek Kongresszusa előkészítő bizottsága, tagjának választották meg. Az Aradi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki 1898-ban kénosi Sándor József dévai, 1900-ban Bernád Antal hátszegi közjegyző irodájának helyettesítésére. Az igazságügyminiszter 1900-ban Hátszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1920-ban az impériumváltással ért véget. Virilista jogon tagja volt Hátszeg rendezett tanácsú város képviselőtestületének és Hunyad vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt hátszegi szervezetét. 1923. július 12-én hunyt el Cegléden.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kölgyessy Antalné Krátky Alojzia gyászjelentése. 1887. augusztus 20.; Budapesti Közlöny. 1879. 253. szám.; Kopcsányi Károly: *A Pécsi jogakadémia múltja s jelene*. Pécs, 1897.; Dénes Károly (szerkesztette): *Hunyadvármegyei Almanach 1909–1911. (I–III. kötet.)* Déva, 1909–1911.; Igazságügyi Közlöny. 1900. 6. szám.; Budapesti Közlöny. 1892. 125., 1898. 201. szám.; Pécsi Napló. 1895. 263. szám., Ceglédi Hírmondó. 1923. 1. szám.

235. Kölgýessy
Adrián Antal

Kölgýessy Adrián Mihály kölgýesi dr. (1886–1924)

Királyi közjegyző, Petrozsény, 1917–1919., Zirc, 1919–1920., Cegléd, 1920–1924., Aradi-, Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1886. szeptember 29-én született Kaposváron. Római katolikus. Nemes. Apja kölgýesi Kölgýessy Adrián Antal ügyvéd, később királyi közjegyző, anyja kozmatelki Csath Irma. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait az Aradi Királyi Főgimnáziumban és a Dr. László Mihály Nyilvánosjogi Főgimnáziumában végezte. Az érettségi vizsgát 1904. június 17-én tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített apja, Kölgýessy Adrián Antal hátszegi kir. közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1917-ben Petrozsénybe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata az impériumváltással 1919-ben szűnt meg. 1919-ben Zirc, 1920-ban Cegléd 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. 1924. július 30-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Kaposvár róm. kat. ker. akv. 326/1886.; Budapest III. ker. hal. akv. 541/1924.; Dr. László Mihály nyilvános főgimnáziuma és nevelőintézete Értesítője. 1904–1912.; Budapesti Közlöny. 1917. 114. szám.

Kőnig Sándor dr. (1881–1953)

Királyi közjegyző, Szentgotthárd, 1936., Szombathely, 1944., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1881. január 25-én született Radafalván. Római katolikus. Apja Kőnig Mihály némethidegkúti községi jegyző, anyja Fink Teréz. Házasságot 1912-ben Gruber Erzsébettel kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta. A jogi doktori diplomáját 1904.

236. König
Sándor

június 25-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1906. november 20-án tette le. A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1906-ban Szentgotthárd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1936-ban Szentgotthárdra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1944-ben Szombathely 1. számú székhelyére nevezték ki közjegyzőnek. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara alelnökének választotta meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Tagja volt Vas vármegye közjóléti bizottságának. 1929-ben a Magyar Bronz Érdemkereszttel tüntették ki. 1953. december 2-án hunyt el Gencsapátiban.

Forrás: Szentgotthárd ház. akv. 5/1912.; Gencsapáti hal. akv. 21/1953.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.

Könyves-Kolonics (1917-ig Kolonics) József dr. (1884–1955)

Királyi közjegyző, Makó, 1947–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1884. január 28-án született Nagylakon. Római katolikus. Apja Kolonics József bogárnemester, anyja Topcsy (Topcsiov) Rozália. 1917-ben Könyves Sámuel fogadta örökbe, család névének átruházása mellett. Házasságot 1911-ben Becker Arankával kötött. Középiszkolai tanulmányait a Makói, Aradi és Nyíregyházi Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát Nyíregyházán, 1902-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori diplomáját 1907-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1911-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén Szegeden, majd Makón volt ügyvédjelölt. Az Aradi Ügyvédi Kamara Nagylak székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1920-ban ügyvédi működése székhelyét Makóra helyezte át. Az igazságügyminiszter 1947-

237. Könyves-
Kolonics József

ben Makóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. 1950-ben állami közjegyzői szolgálatot látott el a Makói Járásbíróság mellett. Közjegyzői szolgálata 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. Tagja volt Csanád vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Országos Köztársasági Párt 1913-ban választmányi tagjának választotta meg. A Függetlenségi és 48-as Párt makói szervezete 1930-ban vezetőjének választotta meg. Alapítója és elnöke volt az Újvárosi Társaskörnek (1928). A Makó és Vidéke Hagyma-, és Zöldségtermesztők Egyesülete elnökének választotta meg. 1932-ben Makó város ügyésze lett. 1944/1945-ben ellátta Makó város polgármesteri feladatait. Csanád vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1955. május 29-én hunyt el Makón.

Publikációi: *Ismét a Püspökkertről.* Makói Friss Újság 1921. március 30.; *Megalakult a Kossuth-Párt.* Makói Reggeli Újság. 1923. december 16.; *Nem lépek be a Kisgazdapártba.* Várospolitikai Szemle. 1937. november 12.; *Március 15.* Várospolitikai

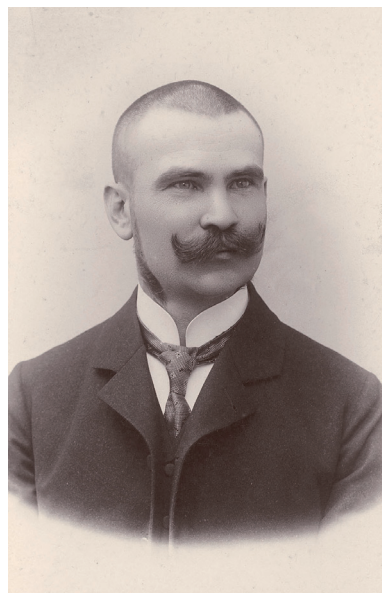
Szemle. 1937. november 12.; *Emlékezés Kesztnér Zoltánra*. Délmagyarország 1942. január 25.; *Régi világ–Új emberek*. Makói Népújság. 1945. január 24.; *Erdei Ferenc dr.* Makói Népújság. 1945. január 31.; *Kossuth Lajos*. Makói Népújság. 1945. február 2.; *Húsvéti gondolatok*. Makói Népújság. 1945. április 1.; *Eckhart Tibor*. Makói Népújság. 1945. május 13.; *Dr. Diósszilágyi Sámuel*. Makói Népújság. 1945. május 20.; *Köszöntöm az olvasót*. Makói Népújság. 1945. június 3.; *Meggyőző erőt*. Makói Népújság. 1945. június 19.; *Két értelműségek*. Makói Népújság. 1946. szeptember 17.; *Pedig*. Délvidéki Független Hírlap 1946. szeptember 21.; *Márton Bálint emlékének*. Délvidéki Független Hírlap. 1946. szeptember 29.; *Halottak napján*. Délvidéki Független Hírlap. 1946. november 3.; *Általános titkos választójog*. Délvidéki Független Hírlap. 1946. december 8.; *Önéletrajzi adalékok*. A Makói Múzeum Füzetei. 23. Makó, 1979.

Forrás: Nagylak ház. akv. 93/1911.; Makó hal. akv. 214/1955.; Rokolya Gábor: *Az államosított közjegyzőség története*. Budapest, 2019.

Körössy (Körösy Dancs) Bertalan dr. (1868–1954)

Királyi közjegyző, Beszterce, 1903–1914., Pozsony, 1914–1919., Budapest VIII. kerület, 1921–1925., Budapest VIII. kerület 1. székhely, 1925–1950., Kolozsvári-, Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1868. augusztus 17-én született Aszalón. Református. Apja Körösy-Dancs János református lelkész, anyja Almási Szalai Katalin. (Később a „körösy” nemesi előnév vált családnévvé.) Házasságot 1926-ban Riedel Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Sárospataki Református Kollégiumban végezte. Jogi tanulmányokat a Debreceni Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. A jogi doktori oklevelét 1892. szeptember 17-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1897. november 19-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Kolozsváron (1893–1897). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Gidófalvy István kolozsvári királyi közjegyző irodájában (1897–1903). Az igazságügyminiszter 1903-ban Besztercére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1914-ben Pozsony 2. számú székhelyre helyezték át közjegyzőnek. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg. 1921-ben Budapest VIII. kerületbe helyezték át közjegyzőnek, majd 1925-től Budapest VIII. kerület 1. székhelyén közjegyző. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése 1939-ben az alelnökének választotta meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. A kormányzó 1932-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1954. január 4-én hunyt el Budapesten.

238. Körössy Bertalan

Publikációi: *Králik Árpád: A nyugdíjintézet kérdéséhez című cikkéhez hozzászólás*. Közjegyzők Lapja. 1899. 9. szám.; *Az 1912: t.-cz. 29. és 30. §-ának (örökösödési eljárási novella) gyakorlati alkalmazásáról*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 5. szám.; *Észrevételek a*

magyar polgári törvénykönyv tervezetének közzérendeletek tételéről szóló második szövegéhez. *A Kolozsvári Közjegyzői Kamara emlékirata*. Beszterce, 1913.; *Közzérendelet tétele a magyar ptkv. második szövege szerint*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 9. szám.; *A kir. közjegyzők főbb kötelességei az örökösödési eljárás novellájában (1927. IV. tc.) és annak végrehajtási rendeletében (11000/1928. I. M.)*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1928. 3. szám.; *Még néhány megjegyzés az örökösödési eljárás novellájához (1927. IV. tc.) és annak végrehajtási rendelethez (11000/1928. I. M.)*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1928. 4. szám.; *Adatok és észrevételek a jegyzői magánmunkálatokhoz, valamint a vonatkozó törvények, belügyminiszteri rendeletek és vármegyei szabályrendeletekhez kapcsolatban a 809. sz. igazságügym. törvényjavaslattal*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 9. szám.; *Megjegyzések az 1930. évi XXXIV t.-cz. 21., 56. 132 és 139. §-aihoz*. Kir. Közjegyzők Közlönye 1931. 10. szám.; *Magyarázatok az 1930. évi XXXIV. tc. 21., 56., 132. és 139. §-ai gyakorlati alkalmazásához*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 2. szám.; *A kir. közjegyzőség szervezeti reform kérdései*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 5.; 6. szám.; *A közjegyzői működési korhatár a polgári peres és nemperes eljárás és az igazságügyi szervezet módosításáról szóló törvényjavaslat előadói szövege*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 7. szám.; *A kir. közjegyzőjelöltek öregségi s rokkantsági biztosításra kötelezetek-e?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 4. szám.

Forrás: Aszaló ref. ker. akv. 16/1868.; Budapest II. ker. ház. akv. 25/1926., VIII. ker. hal. akv. 40/1954.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2017.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette): *A magyar feltámadás lexikonja*. Budapest, 1930.

Kőrössy Dezső dr. (1893–1974)

Királyi közjegyző, Nagyvárád 2. székhely, 1940., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1893. május 28-án született Mezősason. Református. Apja Kőrösy Sándor földbirtokos, anyja csepegő–macskási Oláh Eszter. Első házasságot – mint még jogszigorló – 1919-ben Bartha Gizellával kötött (tőle 1922-ben törvényesen elvált). Második házasságot 1928-ban Czédly Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait Kisújszálláson végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1919-ben kapta meg. Az I. világháborúban katonai szolgálatot teljesített. Tartalékos századosként szerelt le. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Bronz Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Magyar Háborús Emlékérem. A háborút követően a birtokán gazdálkodott. 1926–1927 folyamán ügyvédjelölt volt Szegeden, majd Budapesten. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1928. január 30-án tette le. 1927-től közjegyzőjelöltként dolgozott Brünauer Emil hevesi közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kovaliczky Elek sátoraljaújhelyi (1930), Cholnoky Imre budapesti (1931–1932), Reviczky Jenő ráckevei (1932–1933), Kiss Dezső ráckevei (1933–1938) közjegyzők irodáiban. Az illetékes katonai közigazgatás vezetője 1940-ben kinevezte a Nagyvárád 2. számú közjegyzői székhelyre ideiglenes megbízással. Az igazságügyminiszter a kinevezését nem tartotta fenn, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. A Nemzeti Munkaközpont nagyváradi szervezete díszelnökének választotta meg. A Nagyváradi Unió Rum és Likörgvár Rt. közgyűlése 1941-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A második világháború után Brazíliába emigrált. 1974. december 10-én hunyt el São Paulóban.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közigyazói Kamara iratai., IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Üj. 11482.; Mezősas ref. ker. akv. 28/1893.; Debrecen ház. akv. 874/1919.; Budapest VI. ker. ház. akv. 863/1928.; São Paulo hal. akv. 217745/1974.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet. Erdély az I. és II. kötet pótlásaival*. Budapest, 1941.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Körössy Sándorné csepegő-macs-kási Oláh Eszter gyászjelentése. 1934. április 2.; Igazságügyi Közlöny. 1930. 5. szám.; Magyar Lapok. 1940. 254. szám.; Központi Értesítő. 1941. 11. szám.; Family Search honlap, Brasil, São Paulo, Cártoes de Imigração, 1902–1980. Desider Koeroessy.

Kőszeghy Antal dr. (1893–1975)

Királyi közjegyző, Szentlőrinc, 1940–1949., Pécsi Közigyazói Kamara.

1893. január 24-én született Nagykárolyban. Római katolikus. Apja Kőszeghy Antal, anyja Windpassinger Róza. Házasságot 1917-ben dukai Takács Irén fővárosi tanítónővel kötött. Második házasságra – miután 1927-ben törvényesen elvált első nejétől – a szintén elvált Kiss Erzsébettel, dr. Kiss József budapesti közjegyző leányával lépett. Harmadik alkalommal 1959-ben, Budapesten Tóth Ilonát vette feleségül. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1911. június 21-én tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az első világháború alatt huszonnyolc hónapot volt a hadszíntéren. Tartalékos főhadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetései: III. osztályú Katonai Érdemkereszt a hadidíszítményekkel és kardokkal, Bronz és Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Katonai Érdemkereszt szalagján a kardokkal, Bronz Vitézségi Érem, Sebesülési Érem, II. osztályú Német Vaskereszt, Károly-csapatkereszt. A jogi doktori oklevelét 1925. március 28-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1927. február 21-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén az Országos Központi Hitelszövetkezet fogalmazója, ellenőre, majd a Magyar Köztisztviselők Fogyasztási Szövetkezete ügyésze volt. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1927-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1933-tól közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kiss József, majd Meixner László budapesti közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1940-ben Szentlőrincre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1975. január 26-án hunyt el Budapesten.

Publikációja: *A távollévő örökös ügygondnokának hatásköre*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 4. szám.

Forrás: BFL IX. 282. b Ü. 6500.; Budapest IX. ker. ház. akv. 767/1917., VIII. ker. ház. akv. 1060/1927.; XIV. ker. hal. akv. 263/1975.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közigyazói Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. I. kötet A–L*. Budapest, 1940.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közigyazói Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Krajner Emil hernádfai (1833–1901)

Királyi közjegyző, Budapest IX. kerület 1. székhely, 1875–1878., Budapesti Közigyazói Kamara.

1833. március 8-án született Keszthelyen, Josef Emilius Krajner néven. Római katolikus. Nemes. Apja hernádfai Krajner Imre ügyvéd, földbirtokos, jogtörténész, anyja Asbóth Te-

rézia. Házasságot Aigner Borbálával (Betti) kötött. 1854-től a Pesti Tudományegyetemen tanult jogot. Az 1850-es évek végén gyakornok, 1859-től ideiglenes fogalmazó a Pesti Pénzügyi Ügyészségen. Az ügyvédi vizsgát 1861-ben tette le. Ezt követően ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Budapest IX. kerület 1 számú székhelyére. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálatáról 1878. november 11-én lemondott. Folytatta ügyvédi pályafutását. 1862-ben tagként belépett a Nemzeti Körbe. 1901. május 21-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Keszthely róm. kat. ker. akv. 1819–1833. 296. fol.; Budapest II. ker. hal. akv. 1317/1901.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Krajner Emil. 1901.; *Ämtliches Verzeichniss des Lehr- und Beamten-Personales, so wie der Studirenden an der kais. kön. Universitaet zu Pest im Studien-Jahre 1853/4*. Ofen, 1854.; A Nemzeti Kör Évkönyve 1862–1863., Pest, 1863.; Miklósi-Sikes Csaba: *Köbe vésett történelem. A sümegi városi temetők története és sírjelei 1950-ig*. Sümeg, 2002.; Pappné Beke Judit – Kocsondiné Eisenkorb Györgyi – Márkus Rita: *Keszthelyi Életrajzi Lexikon*. Keszthely, 2010.; Budapesti Hírlap. 1859. 263. szám.; Sürgöny. 1861. 193. szám.; Pesti Napló. 1875. 239. szám.; Magyar Jogász. 1878. 264. szám.; Budapesti Közlöny. 1892. 90. szám.

Králik Árpád dr. (1867–1944)

Királyi közjegyző, Dunaszerdahely, 1895–1907., Nagyszombat, 1907–1919., Budapest VI. kerület 1. székhely, 1923–1941., Szentendre, 1941–1942., Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1867. február 13-án született Alsókubinban, Aloysius Árpád Paulus Králik néven anyakönyvezve. Római katolikus. Apja Králik Alajos alsókubini gyógyszerész tulajdonos, gyógyszerész, anyja Seidler Mária. Házasságot Loeffler Valériával kötött. Középiskolai tanulmányait a Besztercebányai Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1890. december 20-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1892. június 16-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelölt Pozsonyban (1890–1892). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Pohl Károly pozsonyi közjegyző irodájában (1892–1895). Az igazságügyminiszter 1895-ben Dunaszerdahelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1907-ben Nagyszombatba helyezték át közjegyzőnek. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Csehszlovák közjegyzőként működött tovább Nagyszombatban, 1922-től Alsókubinban. 1923-ban repatriált Magyarországra. 1923-ban Budapest VI. kerület 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1941-ben Szentendrére helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pozsony szabad királyi város és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságá-

239. *Králik Árpád*

helyére helyezték át közjegyzőnek. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1941-ben Szentendrére helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pozsony szabad királyi város és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságá-

nak. A Dunáninneni evangélikus egyházkerület egyházi törvényszéki bírójának választotta meg. 1944. december 15-én Budapesten hunyt el.

Publikációi: *Néhány szemelvény*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 1. szám.; *Néhány újabb szemelvény*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 6. szám.; *Osztálykivonatok és külön jegyzőkönyvek*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1935. 5. szám.

Forrás: Dolný Kubin róm. kat. ker. akv. 4/1867.; Budapest II. ker. hal. akv. 736/1944.; Kassai Ujság. 1921. 11., 1922. 130. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Szentmiklóssy Géza: *Magyar feltámadás lexikona*. Budapest, 1930.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., VII. 6. a. Budapesti I–III. kerületi Királyi Járásbíróság iratai. Polgári peres és perenkívüli iratok. 1945. 04179.

Krasznay Gábor krasznai dr. (1862–1928)

Királyi közjegyző, Kisújszállás, 1895–1913., Esztergom, 1914–1928., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1862. július 7-én született Kemecsen. Római katolikus. Nemes. Apja krasznai Krasznay Ádám földbirtokos, Szatmár vármegye árvaszékének helyettes elnöke, anyja Uray Johanna. Házasságot 1888-ban csarolyáni Márton Irmával, Márton László uradalmi igazgató leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szatmárnémeti Katolikus Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1878-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Debreceni Jogakadémián folytatott. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara Nagykároly székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Debrecenben teljesített közjegyzőhelyettesi szolgálatot. Az igazságügyminiszter Kisújszállásra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Debreceni Közjegyzői Kamara a választmány tagjának, titkárának választotta meg. 1914-ben Esztergomba helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Szatmár vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli aljegyzője és tiszteletbeli ügyésze címmel tüntette ki. A kormányzó 1927-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1928. június 3-án hunyt el Esztergomban.

Forrás: Kemecse róm. kat. ker. akv. 31/1862.; Debrecen róm. kat. ház. akv. 82/1893.; Esztergom hal. akv. 179/1928.; Fővárosi Lapok. 1888. 11. szám.; Csízine dr. Schlosser Annamária: *Esztergomi közjegyzők. 1875–1949*. Közjegyzők Közlönye. 2012. május–június.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Krasznay Gábor. 1928.; Budapesti Közlöny. 1887. 168., 1895. 39., 1914. 10. szám.; *Krasznai Pál naplójegyzetei. 1861–1916*. Nyíregyháza, 2010.; Pesti Hírlap. 1888. 221. szám.

240. Krasznay
Gábor

Kratochvill Gyula (1848–1915)

Királyi közjegyző, Békés, 1876–1915., Aradi Közjegyzői Kamara.

1848. március 28-án született Gyulán. Római katolikus. Apja Kratochvill József szabó, anyja Szénási Éva. Házasságot 1882-ben Hücke Szerénával kötött (tőle később elvált). Jogi

241. Kratochvill Gyula 1873. 12. szám.; *Gyula, april elején, 1873.* Békés. 1873.; *Gyula június 20. 1873.* Békés. 1873. 25. szám.; *Gyula július 10. 1873.* Békés, 1873. 28. szám.; *A megyeszékhely kérdéséhez.* Békés. 1873. 41. szám.; *Kell-e nekünk községi oppositio.* Békés. 1874. 13. szám.; *Gyula, április 10.* Békés. 1874. 15. szám.; *A torna-tűzoltó egyesület által kiküldött hármass bizottság jelentése.* Békés. 1874. 36. szám.; *Interpellatio a városi tanácsához.* Békés. 1875. 38. szám.

tanulmányait 1871-ben fejezte be a Nagyváradi Jogakadémián. 1870 körül a Békési Törvényszéken írnokoskodott, 1871-ben ugyanott irodatisztte nevezték ki. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1875-ben tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Miskolczy Barnabás közjegyző irodájában (1875–1876). Az igazságügyminiszter 1876-ban Békésre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1915 szeptemberében lemondással szűnt meg. Tagja volt Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. A Gyulai Polgár Körbe tagként lépett be. A Békési Kaszinó és a Békési Torna Egyesület választmányi tagjának választotta meg. 1915. október 1-én hunyt el Békésen.

Publikációi: *Bimbók.* Kézírtos verseskötet Kratochvill Gyula, Márki Lajos. Márki Sándor és Tót Sándor verseiből. Várad, 1865.; *Jegyzőkönyv a gyulai torna-, és tűzoltó egyesület 1872. április 7-én tartott választmányi üléséről.* Békés. 1872. 2. szám.; *Megyének művelt közönségéhez.* Békés. 1872. 31. szám.; *Teendők II.* Békés. 1872. 32. szám.; *Teendők III.* Békés. 1873. 2. szám.; *Választó polgárságunkhoz.* Békés, 1873. 4. szám.; *Mártius 15-e!* Békés.

Forrás: Gyula róm. kat. ker. akv. 1830–1848. 413. pag., ház. akv. 29/1882.; Békés hal. akv. 562/1915.; Héjja Julianna Erika – Erdész Ádám: *Kisvárosi polgárok. Források 1866–1919.* Forráskiadványok a Békés Megyei Levéltárból 27. Gyula, 2010.; Erdész Ádám: *Egy gyulai polgárcsalád világa. Tanulmányok a Ládics familia történetéből.* Kósa László: *Polgári élet Gyulán a XX. század elején. Kisvárosi kapcsolatrendszer, társas alkalmak, baráti körök egy napló alapján.* Gyulai Füzetek 18. Gyula, 2011.; Erdész Ádám (szerkesztette): *Márki Sándor naplói.* 1. 1873–1892. Gyula, 2015.; Budapesti Közlöny. 1876. 141., 1915. 204. szám.; Békés. 1871. 41., 1874. 19., 1895. 20., 1904. 37., 1905. 7., 1908. 2., 1908. 2., 38., 1913. 44., 1915. 41. szám.; Békés Megyei Közlöny. 1882. 22., 1907. 50. szám, Bozóky Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából.* Budapest, 1889.

Krausz Győző dr. (1862–1944)

Királyi közjegyző, Mohács 1. székhely, 1915–1944., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1862. október 10-én született Gyönkön, Wigdor Krauss néven. Izraelita. Apja Krausz Simon hőgyézi bor- és gabonakereskedő, anyja Weltmann Rozália (Rózi). Házasságot 1896 körül unokahúgával, Wurm Leonával, Wurm Lipót pusztasági nagybérelő leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1881–1884). Jogi doktori oklevelét 1889. február 9-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1890 áprilisában tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Gottlieb Salamon tamási ügyvéd irodájában (1884–1890). 1890-től a Pécsi Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi gyakorlatot folytatott Sásdon. Az igazságügyminiszter 1915-ben Mohács 1. számú

székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A jogfosztó törvények alapján közjegyzői kinevezését 1944. május 31-én hatálytalanították. 1915 előtt Baranya vármegye tiszteletbeli ügyésze volt. A Sásdi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1944 nyarán Auschwitzba deportálták és feleségével együtt meggyilkolták.

Forrás: Gyöngyösi izr. szül. akv. 21/1862.; Szekszárd és Vidéke. 1890. 31. szám.; Tolnamegyei Közlöny. 1896. 41. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai 1890/114.

Krausz József dr. (*1871)

Királyi közjegyző, Huszt, 1917–1919., 1940–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1871. október 22-én született Máramarosszigeten. Római katolikus. Anyja Szilágyi Erzsébet. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornok, 1896-tól aljegyző a Huszti, 1900-tól az Ökörmezői, Técsői, majd ismét a Huszti Kir. Járásbíróságon. A király 1904-ben járásbírói albírónak, 1908-ban járásbírónak (járásbírói elnöknek) nevezte ki a Huszti Kir. Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1917-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Husztra. Közjegyzői szolgálata az impériumváltással szűnt meg. Az 1920-as évek elején még, mint csehszlovák állami közjegyző, Huszt székhellyel folytatta működését. 1940-ben az igazságügyminiszter újból kinevezte közjegyzőnek Husztra. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Baross Szövetség huszti szervezete 1941-ben elnökének választotta meg. A Magyar Turista Egylet huszti szakosztálya 1943-ban az egyesület díszelnökének választotta meg.

Forrás: MNL–HBML IX. 272. Debreceni Közjegyzői Kamara iratai.; Budapesti Közlöny. 1876. 290., 1891. 230., 1896. 227., 1900. 71., 1902. 279., 1908. 61. szám.; Ruzsinszki Magyar Hírlap. 1921. 72. szám.; Minisztertanács ülésének jegyzőkönyvei. 1904. 09. 08., Kárpáti Híradó. 1941. 227. szám.; Magyar Turista Élet. 1943. 9. szám.

242.

Krecsmáry Béla

Krecsmáry Béla (1830–1883)

Királyi közjegyző, Lippa, 1875., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1830. szeptember 26-án született Hódmezővásárhelyen, Albertus Krecsmár néven. Római katolikus. Nemes. Apja Krecsmár Antal uradalmi tisztviselő, anyja Veber Eleonóra. Nős. Önkéntes katona az 53. gyalogezredben. 1848 nyarán átlépett a 3. honvédszászlóaljba. Az 1848/1849. évi szabadságharcban e zászlóalj kötelékében harcolt. 1849 nyarán hadnagy lett a 19. gyalogezred 3. zászlóaljánál, majd a 109. honvédszászlóaljban. A szabadságharc bukása után közlegényként besorozták az osztrák császári hadseregbe. Jogi tanulmányait a Pesti Tudományegyetemen folytatta (1850–1855). 1854-ben írnoknak nevezték ki a Temesvári Császári Királyi Törvényszékre. 1861-ben Temes vármegye

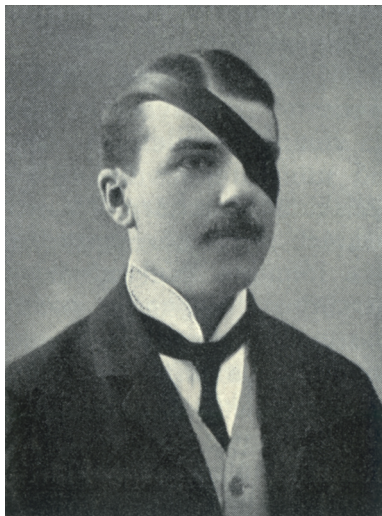
közgyűlése vármegyei esküdtnek választotta meg. 1868-ban árvaszéki előadó volt Temes vármegyében. A király 1872-ben aljárásbírónak nevezte ki a Lippai Királyi Járásbírószágra. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Lippára. Egy havi közjegyzői működés után lemondott az állásáról. Aljárásbíró lett a Temesvári Királyi Járásbírószágon. A király 1876-ban törvényszéki bírónak nevezte ki a Temesvári Királyi Törvényszékre. Tagja volt a Temes vármegyei Honvéd Egyletnek. A Lippai Dalegylet 1865-ben választmányi tagjának választotta meg. 1883. június 2-án hunyt el Bogsánban.

Forrás: Hódmezővásárhely róm. kat. ker. akv. 1825–1841. 151. pag.; Budapesti Hirlap. 1883. 155. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Krenner Zoltán dr. (1879–1950)

Királyi közjegyző, Lippa, 1914–1919., Kiskunfélegyháza, 1936–1941., Budapest VIII. kerület, 1941–1949., Aradi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Lipova, 1919–1923., Camera Notarilor Publici Timiș.

1879. november 18-án született a ruttkai vasútállomáson, Ernestus Zoltán Krenner néven. Krenner Vilmos vasúti főmérnök és Vozáryné Fischer Mária törvénytelen fiaként jött a világra (az apa már az 1880. január 11-i keresztlő alkalmával a nevére vette). A szülők később kötött házassága törvényesítette. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1900–1904). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1907. december 8-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Aradon. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1908-ban Arad székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1914-ben Lippára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői megbízatása az impériumváltással, 1919-ben szűnt meg. 1919-től Lipován (Lippán) román királyi közjegyző a Timiș Camera Notarilor Publici tagjaként. A román igazságügyminiszter az ideiglenes közjegyzői kinevezését nem erősítette meg, így 1923-tól ismét ügyvédként praktizált Aradon. 1927-ben

243. Krenner
Zoltán

repatriált Magyarországra. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Pálmai Lajos, Lénárt Dezső, Barcs Béla budapesti közjegyzők irodáiban (1928–1936). Német és román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Az igazságügyminiszter Kiskunfélegyházára nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Nyugdíjintézete elnökének választotta meg (1938–1943). 1945/1946-ban tagja volt a a Budapesti Közjegyzői Kamara Ideiglenes Intéző Bizottságának. 1946-ban a Budapesti Közjegyzői Kamara elnökének választották meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Tagja volt Arad szabad királyi város törvényhatósági bizottságának és Kiskunfélegyháza rendezett tanácsú város képviselőtestületének. Kiskunfélegyházi Közlöny felelős szerkesztője (1938–1941). A Magyar Élet Pártja kiskunfélegyházi kerületvezetőjének választották meg.

Arad szabad királyi város, valamint Temes vármegye tiszteletbeli főügyészének választották meg. A Magyar Vöröskereszt a Vöröskereszt hadiékítményes Díszjelvényével tüntette ki. Az Aradi Hétfői Újság (1910–1911) és a Kiskunfélegyházi Közlöny (1938–1941) politikai napilapok felelős szerkesztője volt. 1950. március 20-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *A sértett fél a felhatalmazási bűnperekben.*, Magyar nemzetközi magánjog és jogsegély örökösödési ügyekben. Királyi Közjegyzők Közlönye. 1933. 5–6. szám.; *A magyar közjegyzők ünnepe.* Jogtudományi Közlöny. 1934. 43. szám.; *A közjegyzői rendtartás reformja (I–V. közlemény)* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1934. 2–6. szám.; *A közjegyző-helyettesek problémái és a közjegyzői rendtartás reformja.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1935. 1. szám.; *Novella vagy kódex.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1935. 1. szám.; *Reformgondolatok (Első közlemény és Második befejező közlemény).* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1935. 6–7. szám.; *Lemondás az ideiglenes tartásról.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 1. szám.; *Az Ügyvédszövetség előadói jelentése az okirati kényszerről.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1936. 5. szám.; *Reformot!* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1936. 8. szám.; *Telepítési törvény.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1937. 8. szám.; *A kari harmónia szolgálatában.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 10. szám.; *A végrendeletekről szóló új német törvény.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1938. 7. szám.; *A közjegyző feladatai a képviselőválasztásnál.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1939. 4. szám.; *Időszerű kérdések.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1939. 10. szám.; *A jász–kun statutum mai érvényében.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1941. 8. szám.; *A közjegyzői intézmény jövője.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1942. 1. szám.; *Jogos igényeink.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1942. 9. szám.; *Törvényjavaslat a származás bírói megállapításáról és törvényesítéséről.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1942. 9. szám.; *A végintézkedésekre vonatkozó legújabb bírói gyakorlat.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1943. 1. szám.; *Telma Sándor új könyve.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1943. 9. szám.; *Többfokú utóörökös nevezés.* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1944. 1. szám.; *Folytatólagos hagyatéki tárgyalási jegyzőkönyvek bélyegzése.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1944. 2. szám.; *Szokolay Leó új könyve.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1944. 5. szám.; *Van-e a nemes és honorációr házastársak között az ingók tekintetében törvényből folyó szerzeményi közösség?* Királyi Közjegyzők Közlönye. 1944. 7. szám. és 1944. 8. szám.; *A közszerzeményi igény az örökösödési eljárásban.* Jogtudományi Közlöny. 1948. 24. szám.

Forrás: Kremnica róm. kat. ker. akv. 2/1880.; Budapest V. ker. hal. akv. 391/1950.; Ábrahám Barna – Egyri Gábor: *Összeomlás, uralomváltás, nemzetállam-építés 1918–1925. Dokumentumválogatás. I. kötet.* Románia. Budapest, 2019.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.* Budapest, 2017.

Kripp József (1850–1928)

Királyi közjegyző, Pécska, 1880–1919., Aradi Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Pecica, 1920–1925., Camera Notarilor Publici Timiș.

1850 körül született. Apja Kripp József simándi csendbiztos. Római katolikus. Házasságot Efticiu Erzsébettel (Jeftics Elzával) kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1871-ben írnok lett a Borosjenői Kir. Törvényszéken.

Szakmai pályafutását közjegyzőjelöltként kezdte. Az igazságügy-miniszter 1880-ban Pécskára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata az impériumváltással 1919-ben szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1920-ban Pécskára nevezte ki román királyi közjegyzőnek. Román közjegyzői szolgálata 1925-ben szűnt meg. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt (1904) és a Nemzeti Munkapárt pécskai szervezetét (1910). A Pécskai Népbank, mint szövetkezet közgyűlése a bank igazgatóságának elnökévé választotta meg (1903). 1928. április 20-án, 78 évesen hunyt el Aradon.

Forrás: Ábrahám Barna – Egrý Gábor: *Összeomlás, uralomváltás, nemzetállam-építés 1918–1925. Dokumentum válogatás. I. kötet.* Románia. Budapest, 2019.; Pozsonyi Evangélikus Lyceum Értesítője. 1869.; Temesvári Katolikus Gimnázium Értesítője. 1868.; Pesti Tudománygyetem Almanachja. Budapesti Közlöny. 1871. 295., 1880. 30. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1903., Hazánk. 1904. 201. szám.; Pesti Hírlap. 1910. 61. szám.; Aradi Közlöny. 1928. 91. szám.

244. Kripp
József

Kropper Gyula (1852–1924)

Királyi közjegyző, Magyarláros, 1899–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

245. Kropper
Gyula

1852. január 16-án született Krasznabélteken. Római katolikus. Házasságot 1877-ben, Szatmáron Nárcisz Irmával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szatmárnémeti Katolikus Főgimnáziumban végezte (1864–1872). Az érettségi vizsgát 1872-ben tette le. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Evangélikus Jogakadémián folytatott (1872–1875). 1876-tól ügyvédi gyakorlatot folytatott Csengeren, 1879-től Máramarosszigeten, 1882-től Felsővisón, 1883-tól Naszódon, majd Bethlenben, 1896-tól Nagyilondán és 1898-tól Désen. 1899-től kezdve közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Tüzes Karácsony dési közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1899-ben Magyarlárosra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Az EMKE bethleni szervezete 1886-ban az egyesület ügyészének választotta meg. 1896-ban a Nagyilondai Takarékpénztár Rt. ügyészének választották meg. 1924. november 26-án hunyt el Magyarlároson.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kropper Gyula gyászjelentése. 1924. november 26.; Budapesti Közlöny. 1876. 290., 1882. 78., 1883. 161., 1896. 20., 1898. 128., 1899. 139. szám.; Fővárosi Lapok. 1877. 122. szám.; Kiss Gyula: *Igazságügyi Tisztai Névtár és az Első Folyamodású Bíróságok Jegyzéke.* Budapest, 1879.; Eperjesi Evangélikus Jogakadémia Értesítője. 1872.; Szatmárnémeti Katolikus Gimnázium Értesítője. 1864–1872.; Ellenzék. 1886. 90. szám.; Kormos Alfréd: *Pénzügyi Compass. 1896–1897.* Budapest, 1896.

Kuba János /Jan Kuba/ dr. (1824–1898)

Királyi közjegyző, Szakolca, 1875., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1821. május 16-án született Szakolcán. Római katolikus. Szlovák. Apja Kuba József városi polgár, anyja Turkovics Éva. 1855-től folytatott ügyvédi gyakorlatot Szakolcán. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Szakolcára. Közjegyzői szolgálata 1875-ben lemondással szűnt meg. 1848-ban Szakolca szabad királyi város aljegyzőjének választották meg. 1865-ben és 1869-ben is megválasztották országgyűlési képviselőnek a szakolcai választókerületben. A Képviselőház helyettes jegyzőjének választották meg. Virilista jogon tagja volt Szakolca város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. Szakolca szabad királyi város polgármestere volt 1867–1871 között, valamint 1880-ban. A király 1871-ben Szakolca és Trencsén szabad királyi városok főispánjának nevezte ki. A Szakolcai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatóságának elnökévé választotta meg (1868–1880). A Szakolcai Gimnáziumi Segély Egylet elnökévé választották meg (1869–1884). 1874-ben a Vaskorona Rend lovagkeresztjével tüntették ki. 1898. május 6-án, 74 évesen hunyt el Szakolcán.

Forrás: Skalica róm. kat. ker. akv. 1799–1826. 423. pag.; Budapesti Hirlap. 1855. 727. szám.; Budapesti Közlöny. 1869. 296., 1875. 82., 1875. 136. szám.; Közlöny. 1848. 7. szám.; Pesti Napló. 1864. 4226., 1867. 5130., 1868. 8., 1871. 66., 1871. 174. szám.; Központi Értesítő. 1880. 53. szám; Fővárosi Lapok. 1880. 256., 1888. 356. szám.; Ország-Világ. 1889. 2. szám.; Szakolcai Katolikus Gimnázium Értesítője. 1874., 1899.; Vasárnapi Ujság. 1898. 20. szám.

Kubinyi (1918-ig Kaál) Elek dr. nagy-, és felsőolasz (1868–1934)

Királyi közjegyző, Németújvár, 1921., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

Osztárak közjegyző, Güssing, 1922–1934., Österreichisches Notarkammer, Wien.

1868. július 21-én született Majson. Református. Nemes. Apja Kaál Vendel majsai jegyző, anyja Kubinyi Rozália. Házasságot 1918-ban Simon Vilmával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pécsi Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytastott. Jogi doktori diplomáját 1889-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1891. november 10-én tette le. A király előbb törvényszéki jegyzőnek, majd aljárásbrónak nevezte ki az Esztergomi Járásbróságra. 1896-tól Muraszombaton lett ügyvéd. Szerkesztője volt a Muraszombat és Vidéke című lapnak. 1901-től ügyvédi tevékenységet folytatott Erzsébetfalván. A Máramaros-szigeti Ügyvédi Kamara 1905-ben Rahó székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1906-tól ismét ügyvédként praktizált Erzsébetfalván. Közjegyzőhelyettesként dolgozott Charmant Oszkár budapesti (1917–1918), Jakab Géza úpesteri (1918) és Nádoszi Gábor budapesti (1918–1921) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1921. augusztus 17-én Németújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Magyar közjegyzői szolgálata 1922-ben, az impériumváltással megszűnt. Az osztárak igazságügyminiszter 1922-ben osztárak közjegyzőnek nevezte ki Németújvárra (Güssingbe). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Rahói Újság (A tiszavölgyi járás közigazgatási és közművelődési érdekeit szolgáló hetilap) 1906–1908. felelős szerkesztője. 1934. december 21-én hunyt el Németújváron.

Publikációi: *A magyar közjegyzőség jövője*. Magyar Jogi Szemle. 1920. 8. szám.; *Reformok az osztrák közjegyzőségben*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 6. szám.; *A burgenlandi németek*. Magyar Szemle 1928. 5–8. szám.; *Dr. Berzsényi László keszthelyi kir. közjegyző könyvének ismertetése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931.; *Reformmozgalmak*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1933. 1. szám.; *Jogalkotás és jogalkalmazás*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 10. szám.; *Néhány szó a jegyzői magán munkálatokról*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 4. szám.; *Jogalkotás és jogalkalmazás*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 10. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 2462.; Budapest II. ker. ház. akv. 631/1918.; Budapesti Közlöny. 1869. 296., 1875. 82., 1875. 136. szám.; Közlöny. 1848. 7. szám.; Pesti Napló. 1864. 4226., 1867. 5130., 1868. 8., 1871. 66., 1871. 174. szám.; Központi Értesítő. 1880. 53. szám.; Fővárosi Lapok. 1880. 256., 1888. 356. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Kubinyi János felsőkubini és deményfalvi (1872–1915)

Királyi közjegyző, Nagyrőce, 1907–1915., Kassai Közjegyzői Kamara.

1872. február 7-én született Nagyrőcén. Római katolikus. Nemes. Apja Kubinyi Pál felsőkubini és deményfalvi földbirtokos, huszár főhadnagy, anyja Ferdinándy Hermina. Házasságot 1909-ben, Rimaszombaton ölyvödi Vad Margittal kötött. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Markó Sándor rozsnyói közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1907-ben Nagyrőcére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1915-ben a halálával szűnt meg. Az I. világháborúban, mint tartalékos főhadnagy teljesített katonai szolgálatot. 1915. június 25-én a harctéren szerzett sebesülésében hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Az 1894: XVI. tc. 62. §-a*. A Jog. 1899. 44. szám.; *Az 1894: XVI. tc. 4. és 99. §-ai*. A Jog. 1899. 51. szám.; *Az állam praeventív feladata a magánjogi jogszolgáltatás terén*. A Jog. 1905. 22. szám.; *A hagyatéki eljárás köréből*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905. 8. szám.; *Ügyvédközjegyző*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 4. szám.; *Az 1912. évi VII. tc. 29. §-hoz*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 10. szám.; *Az 1912. évi VII. tc. 29. §-hoz*. Jogtudományi Közlöny. 1912. 48. szám.; *Telekkönyvi lejegyzések*. Telekkönyv. 1912.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Revúca róm. kat. ker. akv. 9/1872.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 2132/1915.; Gömöri Hirlap. 1909. 32. szám.; Kovaliczky Elek: *A Kassai Kir. Közjegyzői Kamara története (1875–1918)*. Sátoraljaújhely, 1925.; Szluha Márton: *Liptó vármegye nemes családjai*. Budapest, 2000.

Kukorelly György dr. (1887–1956)

Királyi közjegyző, Érsekújvár, 1939–1944., Titel, 1944., Szombathelyi-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1887. április 4-én született Budapesten. Római katolikus. Apja Kukorelly György lánchidi vámszedő, anyja Pintér Mária. Házasságot 1909-ben Despod Juliannával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1909-ben postatakarékpénztári

hivatalnokként dolgozott. 1910-ben ideiglenes díjtalan számgyakornok, 1913-tól ideiglenes számtiszt a Földművelésügyi Minisztériumban (állásában 1914-ben véglegesítették). Az első világháborúban tartalékos századosként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: 3. osztályú Katonai Érdemkereszt a hadiékítményekkel és kardokkal, Sebesültek Érme, Vöröskereszt II. osztályú díszjelvénye a hadiékítménnyel, Német Vaskereszt I. osztálya, Német Világháborús Emlékérem, Károly-csapatkereszt. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1922. szeptember 8-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén előadó volt a Földművelési Minisztériumban (1910–1922). Előbb a Budapesti Ügyvédi Kamara Budapest, majd a Kaposvári Ügyvédi Kamara Siófok székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. (1922–1939). Az igazságügyminiszter 1939-ben Érsekújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek, 1944-ben Titelre helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1944-ben a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. 1943-tól Nyitra és Pozsony k. e. e. vármegyék képviselőjében felsőházi tag volt. 1944-ben Bars és Hont, valamint Nyitra és Pozsony k. e. e. vármegyék főispánjának nevezték ki. 1956. június 4-én hunyt el Vierzonban (Franciaország).

Forrás: BFL IX. 282. b. Ü. 5763.; Budapest Terézváros róm. kat. ker. akv. 344/1887.; Budapest VIII. ker. ház. akv. 530/1909.; Budapesti Közlöny. 1910. 102., 1913. 130., 1914. 26. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár. 2/a.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Kuna Jenő kuntoplóczi dr. (1845–1915)

Királyi közjegyző, Kevevéra, 1907–1915., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1845 körül született Temesváron. Evangélikus. Nemes. Házasságot Bernolák Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Rozsnyói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1868. április 4-én kapta meg. Gömör–Kishont vármegye közgyűlése 1866-ban vármegyei esküdtnak választotta meg. A király 1877-ben aljárásbírónak nevezte ki a Verseci Járásbíróságra. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1884-ben Versec székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1897-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét áttette Kevevárara. Az igazságügyminiszter 1907-ben Kevevárara nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Verseci Magyar Közművelődési Egyesület az ügyészének választotta meg (1888–1893). Ügyészési megbízottnak nevezték ki a Fehértemplomi Királyi Ügyészség kerületébe (1909). A 48-as Függetlenségi Párt székhelykevei szervezete elnökének választotta meg. 1915 májusában hunyt el Székelykeven.

Forrás: Pesti Hírlap. 1915. 135. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Kurcz Henrik dr. (1876–1944)

Királyi közjegyző, Kúla, 1941., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1876 körül született Óverbáson. Református. Apja Kurz Henrik, anyja Schneider (?) Karolin. Házasságot Röhrig Erzsébettel kötött. Jogi tanulmányokat a Strassbourgi Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1898–1902). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1908-ban tette le. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1908-ban Kúla székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a szabadkai 6. honvéd gyalogezredben teljesített szolgálatot. 1941-ben az illetékes katonai parancsnokság vezetője ideiglenes megbízással kinevezte közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Katonai megbízását az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1941-ben megszűnt. A Kúlai Polgári Kaszinó elnökének választották meg. A Szerb–Horvát–Szlovén Református Egyházmegye, valamint 1942-ben az Alsóbaranya–Bácsi Református Egyházmegye főgondnokának választotta meg. Menekülés közben, 1944. november 22-én, 68 évesen hunyt el Pápán.

Forrás: Pápa hal. akv. 359/1944.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Mák Ferenc: *Magyarok a Vajdaságban 1918–1945*. Zenta, 2013.; Csuka Zoltán (szerkesztette): *A visszatért Délvidék*. Budapest, 1941.; ELTE Egyetemi Levéltár. 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Kux Vilmos dr. (1856–1916)

Királyi közjegyző, Zsolna, 1906–1916., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1856. március 30-án született Híbbén. Izraelita. Apja Kux Samu dr. Liptó vármegye tiszteletbeli főorvosa, németlipcsei járási orvos. Házasságot Hoffmann Idával kötött. Középiskolai tanulmányait az Eperjesi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1873-ban tette le. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Jogakadémián (1873–1875) és a Budapesti Tudományegyetemen (1875–1878) folytatott. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1885-ben Liptóújvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1895-ben kinevezték anyakönyvvezetőnek Liptóújvárra. Az igazságügyminiszter 1906-ban Zsolnára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvű bírósági tolmács volt a Liptóújvári Járásbírószágon. Közjegyzői szolgálata 1916-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Zsolna szabad királyi város képviselőtestületének és Trencsén vármegye törvényhatósági bizottságának. A Zsolnai Takaré-, és Hitelintézet Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsága tagjának (1910–1916), a Liptószentmiklósi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg (1905). A Liptószentmiklósi Izraelita Hitközség választmányi tagjának választották meg (1902–1916). 1916 januárjában hunyt el Zsolnán.

Forrás: Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja. 1875–1879.; Magyar Compass. 1905.; Egyenlőség. 1902. 5. szám.; Budapesti Közlöny. 1895. 296., 1906. 26. szám.; Kormos Alfréd: *Pénzügyi Compass 1910*; Pesti Hirlap. 1895. 239. szám.; Eperjesi Evangélikus Kollégium Értesítője. 1907.; Az Est. 1916. 33. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Kux Samu gyászjelentése. 1898. július 16.

Külley Zoltán dr. (1859–1898)

Királyi közjegyző, Siklós, 1887–1898., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1859. május 23-án született Tiszadadán. Külley Árpád Zoltán néven anyakönyvezték. Református. Apja Külley Adolf kaszaperpusztai uradalmi kasznár, később királyi adótárnok, anyja Igaz Antónia. Házasságot Fejér Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kaposvári Állami Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián (1877–1881) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1883. január 27-én kapta meg. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyző-helyettesi szolgálatot látott el Bánffay Simon pécsi közjegyző irodájában (1882–1887). Az igazságügyminiszter 1887-ben Siklóstra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése választmányi póttagjának, majd választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának. A Felső-Baranyai Református Egyházmegye egyházi törvényszéke tanácsbírájának, a pécsi református egyházközség gondnokának választotta meg. 1898. március 3-án hunyt el Siklóson.

Forrás: Tiszadada ref. ker. akv. 22/1859.; Siklós hal. akv. 26/1898.; Siklós és Vidéke. 1898. 10. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.

L

Laczkó Béla korponai dr. (1882–1944)

Királyi közjegyző, Ungvár 1. székhely, 1940–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

1882. július 27-én született Sátoraljaújhelyen. Római katolikus. Nemes. Apja korponai Laczkó Andor (Endre) posta- és távirdai segédellenőr, anyja Maschek Mária. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Kassai Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Kassai Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban harctéri szolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. A király törvényszéki bírónak nevezte ki a Kassai Törvényszékre. A Kassai Ügyvédi Kamara Kassa székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1940-ben Ungvár 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Ungvári Törvényszék elnöke német, szlovák és cseh nyelvű bírósági tolmácsnak nevezte ki a törvényszék illetékességi területére. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Ung vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Országos Keresztényszocialista Párt tagjaként politikai tevékenységet folytatott. Jogi ügyeket intéző alelnöke volt az Egyesült Magyar Pártnak, míg a Magyar Élet Pártja ungvári szervezetét elnökként vezette. A Magyar Ügyvédek Nemzeti Egyesülete választmányi tagjának választotta meg, tagja volt a Podkarpatszka Ruszi Ügyvédszövetségnek. A Kassai Bank Rt. közgyűlése hitelintézeti felügyelőjének választotta meg. A Tűzharcosok Országos Egyesülete kassai csoportjának szervező tisztje volt. Ügyvezető elnökként vezette az Ungvári Légoltalmi Ligát. Az Ungvári Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Aba-

új-Torna vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1944. április 2-án hunyt el Kassán.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Laczkó Laura gyászjelentése. 1898. november 14.; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közéleti Compass (1919–1939)*. 1942.; Angyal Béla: *Dokumentumok az Országos Keresztényszocialista Párt történetéhez. 1919–1936*. Somorja–Dunaszerdahely, 2004.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1939. 02. 11.; Magyar Országos Tudósító. 1940. 06. 18.; Új Közlöny. 1928. 42. szám.; Magyar Nemzet. 1939. 14. szám.; Kárpáti Magyar Hírlap. 1939. 176., 1940. 153. szám.; Nagy Magyar Compass. 1942.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. I. A–L*. Budapest, 1940.; Csikvári Antal (szerkesztette): *Ungvár és Ung vármegye*. Budapest, 1940.

Lám Gyula szepesszombati dr. (1852–1918)

Királyi közjegyző, Técső, 1898–1899., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1852. augusztus 6-án született Máramaroszigeten. Evangélikus. Nemes. Apja Lám Adolf mérnök. Házasságot 1878-ban pásztélyi Kovács Ilonával, Pásztélyi János munkácsi görög-katolikus püspök leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Munkácsi Állami Főgimnáziumban és a Szatmárnémeti Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Ungváron. A Kassai Ügyvédi Kamara 1873-ban Ungvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Ung vármegye közgyűlése 1895-ben a vármegye tisztí alügyészenek választotta meg. Az igazságügyminiszter 1898-ban Técsőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1899-ben a lemondásával szűnt meg. 1899-ben Ung vármegye tisztí főügyészenek választották meg. Az Ungvári Társaskör 1875-ben a jegyzőjének választotta meg. Az Ung vármegyei Közművelődési Egyesület választmányi tagjának választotta meg. Az Ungvári Evangélikus Egyházközség 1879-ben jegyzőjének, 1890-ben felügyelőjének választotta meg. A király szepesszombati előnévvel nemességet adományozott a részére. 1918. március 2-án hunyt el Ungváron.

Forrás: Hölgyek Lapja. 1878. 40. szám.; Gerő József: *A királyi Könyvek*. Budapest, 1940.; Budapesti Közlöny. 1898. 241. szám.; Ung. 1918. 10. szám.

László Béla dr. vitéz (1891–1947)

Királyi közjegyző, Szekszárd 1. székhely, 1936., Debrecen 2. székhely, 1937–1947., Pécsi-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1891. június 8-án született Brassóban. Római katolikus. Apja László Dénes brassói nagykereskedő, anyja Lázár Irén. Házasságot 1923-ban lendvai Lintner Violával kötött. Az I. világháborúban a császári és királyi 2. huszárezredben teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Legénységi I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. 1923-tól hadbíró főhadnagyként, majd századosi rangban előadó bíró a Debreceni Honvéd Katonai Törvényszéken. 1925-től a Vitézi Rend tagja. 1927-től közjegyzőhelyettes, apósa,

dr. Lintner Sándor debreceni közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter Szekszárd 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1937-ben Debrecen 2. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. A Debreceni Közjegyzői Kamara 1940-ben választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1947. július 14-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Debrecen ház. akv. 604/1923., hal. akv. 1240/1947.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye, vitéz dr. László Béla gyászjelentése. 1947. július 14.; *Vitézek albuma*. Budapest, 1939.; Székely Nemzet. 1878. 169. szám.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. Személyi ügyek. 1923. 3., 13., 1925. 22. szám.; Brassói Lapok. 1924. 6. szám.; Budapesti Közlöny. 1927. 222. szám.; Néplap. 1947. 158. szám.

Laubhaimer Oszkár dr. (1852–1918)

Királyi közjegyző, Alsólendva, 1885–1918., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1852. augusztus 20-án született Nagymartonban. Római katolikus. Apja Laubhaimer József hitbizományi segédtsízt [adjunctus commissarius Nagymarton], anyja Krizmanits Borbála. Első házasságát 1885 körül a temesvári születésű Bartokovics Matilddal kötötte. Második házasságát – első felesége 1886 nyarán, szülés nyomán bekövetkezett halálát követően –, 1889-ben Trepiny Paulával kötötte. Középiskolai tanulmányait Sopronban a Szent Benedek-rendi Szent Asztrik katolikus gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1871-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1871–1875). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1880. május 31-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Geiszler József (1875., 1877–1878) és Gallus Sándor (1875–1877) soproni közjegyzők irodáiban. Ügyvédjelölt volt Mayer Gyula soproni ügyvéd irodájában (1878–1880). A Soproni Ügyvédi Kamara 1880-ban Sopron székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1883-tól közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Kenessey Móríc veszprémi és Gallus Sándor soproni közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1885-ben Alsólendvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1897-ben a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Alsólendva nagyközség képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. Tagja volt a Fertői Csónakázó Társaságnak (1882–1886). 1896-ban Isoó Ferenc ügyvéddel megalapította az Alsólendvai Társaskört. Az Alsólendvai Takarékpénztár Rt. a társaság felügyelő bizottsági tagjának (1886–1897), később az igazgatósági tagjának választotta meg (1897–1918). 1918. december 20-án hunyt el Alsólendván.

246.
Laubhaimer
Oszkár

Forrás: Mattersdorf róm. kat. ker. akv. 83/1852.; Lendava róm. kat. hal. akv. 105/1886.; Pécs Székesegyház róm. kat. ház. akv. 13/1889.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2017.; Rokolya Gábor: *Egy alsólendvai polgár: Dr. Laubhaimer Oszkár életrajza és pályafutása–Dolnjelendavski mešan: življenjska in poklicna pot Dr. Oszkárja Laubheimerja*. Budapest, 2015.

Laucsik Máté /Matej Laučik/ (1829–1903)

Királyi közjegyző, Érsekújvár, 1877–1903., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1829. augusztus 20-án született Szénaváron. Római katolikus. Szlovák. Apja Laucsik Mihály uradalmi gazdatiszt, anyja Krizsán Dorottya. Házasságot 1860-ban Hampek Karolinával kötött. Jogi tanulmányokat a Bécsi és a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1856-tól figyelő (joggyakornok), 1858-tól segéd, 1860-ban vizsgálóbíró a Székesfehérvári Cs. Kir. Megyei Törvényszéken. 1862-ben Fejér megyei szolgabíróvá nevezték ki. 1868-ban gróf Ráday Gedeon miniszteri biztos mellett vizsgálóbíró Szegeden az alföldi betyárvilág felszámolására. Jókai Mór: *A lélekidomár* című regényében róla mintázta a főhős alakját. 1873-ban minisztériumi előadónak nevezték ki a Belügyminisztériumba. Az igazságügy-miniszter 1877-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Érsekújvárra. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Szlovák nyelvű tolmácsnak nevezték ki az Érsekújvári Kir. Járásbíróságra. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A király a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1903. szeptember 21-én hunyt el Érsekújváron.

Forrás: Székesfehérvár róm. kat. ház. akv. 21/1860.; Politikai Ujdonságok. 1856. 22., 1858. 11. szám.; Magyarország. 1862. 7. szám.; Rokolya Gábor: *Az alföldi betyárvilág közjegyzői felszámolói 1. Laucsik Máté (1829–1903)*. Notarius Hungaricus. 201. szám.

Lázár Ferenc dr. (1883–1964)

Királyi közjegyző, Budapest V. kerület, 1919–1949., Budapest X. kerület, 1946–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

247. Lázár
Ferenc

1883. július 9-én született Pápán. Református. Apja dr. Lázár Benő pápai ügyvéd, anyja Makara Gizella. Házasságot 1913-ban heyderi Devich Ilonával, dr. Devich László ítélőtáblai tanácselnök leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pápai Református Kollégiumban és a Budapest VIII. kerületi Állami Zrínyi Miklós Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatott. A Joghallgatók Tudományos Egyesülete elnökének választotta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1910. december 21-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Somogyi Lajos budapesti ügyvéd irodájában (1905–1909). Közjegyzőjelölt (1909–1911), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Cortely Géza budapesti közjegyző irodájában (1911–1919). A Magyarországi Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete elnökének választották meg. Az igazságügyminiszter 1919-ben Budapest V. kerület 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete elnökének (1929–1935),

a Budapesti Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1933–1944). 1945-ben az igazolóbizottság áthelyezte közjegyzőnek Budapest X. kerületbe közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év ele-

jén megszűnt. 1919-ben a Keresztény Nemzeti Párt alapítója volt. Virilista jogon tagja volt Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának (1920–1944). A Belső–Lipótvárosi Keresztény Társaskör alapító elnökének választották meg (1925). A Pozsonyi úti Református Egyházközség főgondnokának választották meg (1931–1941). Budapest székesfőváros képviselőjében felsőházi tagnak választották meg (1926–1944). Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottsága az örökös törvényhatósági bizottsági tag címmel tüntette ki (1930). A Magyar Királyi Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete közgyűlése a tiszteletbeli tagjának választotta meg (1932). A kormányzó 1932-ben kormányfőtanácsosi címmel, 1938-ban a Magyar Érdemrend középkeresztjével, 1942-ben Nemzetvédelmi Keressettel tüntette ki. 1964. december 1-én, mint nyugdíjas ügyvéd hunyt el Budapesten.

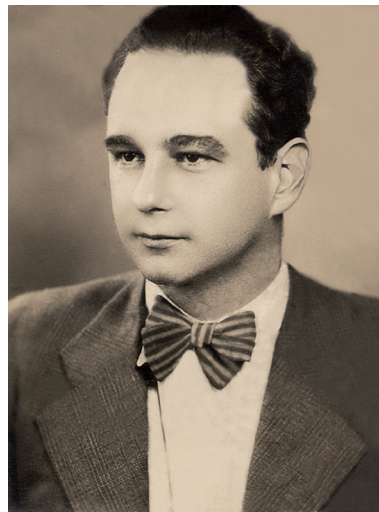
Publikációi: *Ügyleti tanúk alkalmazása idegennyelvű felek közjegyzői okiratainál*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 10. szám.; *Megelőzés a jogélet magánjogi vonatkozásában*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 10. szám.; *Néhány szó a korhatár kérdéséhez*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 7. szám.; *A közjegyzői rendtartás reformjáról*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 4. szám.; *Válasz Dr. Krenner Zoltán „Időszerű kérdések” című cikkére*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1939. 11. szám.; *A közjegyzőség jövője*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 3. szám.; *Közjegyzői törekvések*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1942. 3. szám.

Forrás: Pápa ref. ker. akv. 32a/1883.; Budapest IX. ker. ház. akv. 117/1913., VII. ker. hal. akv. 2125/1964.; Budapesti Hírlap. 1911. 306. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

Léh Tibor dr. (1906–1974)

Királyi közjegyző, Újvidék 3. székhely, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1906. július 22-én született Újvidéken. Római katolikus. Apja Léh Jakab zenetanár, anyja Hippich Klára. Házasságot Nagy Annával kötött. Középiskolai tanulmányait az Újvidéki Állami Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat az Innsbrucki (1925), a Milánói, a Lyoni és a Párizsi (Sorbonne) Tudományegyetemen (1929) folytatott. Jogi doktori oklevelét a Lyoni Tudományegyetemen 1932-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Újvidéken 1938. november 30-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Újvidéken. Az Újvidéki Ügyvédi Kamara 1938-ban Újvidék székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Újvidék 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1945-ben közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Horváth Gedeon kecskeméti közjegyző irodájában. Jogtanácsosként dolgozott a Hejőcsabai Cementgyárban. 1956 után Franciaországba emigrált. Egyetemi tanárnak nevezték ki a Sorbonne Egyetem Jogösszehasonlító Tanszékére (1957–1974). A Párizsi Ügyvédi Kamara Párizs székhellyel vette fel a tagjai sorába (1957–1974). 1974. november 13-án hunyt el Párizsban.

248. Léh Tibor

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL Igazságügyi Minisztérium. K. 579. Általános iratok.

Lehotzky Antal kistrákói és bisztricskai dr. (1870–1942)

Királyi közjegyző, Monor, 1902–1942., Budapesti Közjegyzői Kamara.

249. Lehotzky
Antal

1870. április 25-én született a Turóc megyei Bisztricskán. Evangélikus. Nemes. Apja kistrákói és bisztricskai Lehotzky Lajos ügyvéd, anyja tiszaujhelyi Újhelyi Gabriella. Házasságot 1898-ban beniczei és micsinyei Beniczky Ilonával, Beniczky Lajos Pest megyei alispán leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Besztercebányai és az Eperjesi Evangélikus Főgimnáziumokban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1892. június 18-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1894. június 19-én tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1894-ben Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1902-ben Monor 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmánya tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1897-ben a szucsányi választókerület országgyűlési képviselőjének választották meg.

Virilista joga tagja volt Monor nagyközség képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. A Pest megyei Evangélikus egyházmegye főgondnokának, a Monori és Pilisi evangélikus egyházközség gondnokának választotta meg. A Johannita Rend tiszteletbeli lovagjának választotta meg (1926). Monoron díszközgyűlést tartottak 25 éves közéleti szereplése alkalmából. A kormányzó 1929-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. A Magyar Evangélikus Egyház zsinati ülése a tiszteletbeli főjegyző címmel tüntette ki. 1942. január 30-án hunyt el Monoron.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 1890.; Budapest IX. ker. ház. akv. 1136/1898.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

Leidl Emil kapellenfeldi lovag dr. (1878–1918)

Királyi közjegyző, Gyöngyös, 1909–1918., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1878. augusztus 28-án született Győrben. Római katolikus. Nemes. Apja Leidl Henrik kapellenfeldi lovag mérnök, anyja Harmath Melinda (Linda). A család az osztrák nemességet és a nemesi előnevet a nagyapának a kápolnai csatában az osztrák oldalon való helytállása nyomán nyerte. Házasságot 1906-ban Németh Angélával (Angyalka) kötött. Középiskolai tanulmányait a Szegedi Kegyes Tanítórendi (piarista) Katolikus Főgimnáziumban végezte (1888–1896). Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1896–1900). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1904. február 20-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőhelyettes volt Szabadkán. Az igazságügyminiszter 1909-ben Gyöngyösre nevezte

ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Gyöngyös város képviselőtestületének és Heves vármegye törvényhatósági bizottságának. A Szabadkai Takarékpénztár és Zálogház Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg (1912). A Heves megyei Általános Bank Rt. közgyűlése (1911), a Büchler Testvérek Hengermalom Rt. közgyűlése (1913) és a Visonta–Jókuti Szőlőtelep Rt. (1913) a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg. 1918. március 29-én hunyt el Gyöngyösön.

Forrás: Győr Újváros róm. kat. ker. akv. 129/1878.; Budapest IX. ker. ház. akv. 693/1906.; Gyöngyös hal. akv. 149/1918.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Leidl Emil gyászjelentése. 1918. március 30.; Grazer Zeitung. 1866. 68. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

Lénárd (1880-ig Lenhard) Ernő (1849–1911)

Királyi közjegyző, Keszthely, 1894–1911., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1849. március 10-én született Keszthelyen. Római katolikus. Apja Lenhard János urasági tiszt, uradalmi intéző, anyja Lenk Franciska. Házasságot 1879 körül Schillinszky Jozefával kötött. Ügyvédi gyakorlatot folytatott Keszthelyen (1869–1894). Az igazságügy-miniszter 1894-ben Keszthelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1911-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Keszthely város képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának (1883–1911). Keszthely város tiszti ügyésze volt. Egyik megalapítója a Keszthelyi Múzeumnak és a Keszthelyi Katolikus Főgimnáziumnak. A Keszthelyi Társaskör elnökének választotta meg (1890–1893). Tagja volt a Keszthelyi Úri Kaszinónak. 1911. január 16-án, ügyfele által elkövetett gyilkosság következtében hunyt el Keszthelyen.

Forrás: Keszthely róm. kat. ker. akv. 1834–1852. 249. pag., hal. akv. 17/1911.; Somogyi Hirlap. 1911. 15. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

250. Lénárd
Ernő

Lénárt Ákos kakasfalvi dr. (*1876)

Királyi közjegyző, Nagyatpolcsány, 1910–1919., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1876. április 11-én született. Református. Apja dr. kakasfalvi Lénárt Sándor uradalmi ügyész, ügyvéd és nagyatpolcsányi földbirtokos, anyja sztricezi Nessel Franciska. Házasságot sztricezi Nessel Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1894-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1894–1898). Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Budapesten. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara Nagyatpolcsány székhellyel

jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1910-ben Nagytapolcsányra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-tól ismét ügyvédként praktizált Nagytapolcsányban. Virilista jogon tagja volt Nagytapolcsány város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nagytapolcsányi Szeszfinomító Rt., a Nagytapolcsányi Hitelbank Rt. és a Nyitrai Takarékpénztár Rt. bankok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjaivá választotta.

Forrás: Topolčany róm. kat. ker. akv. 59/1876.; Hódmezővásárhely ref. ker. akv. 452/1876.; Budapesti Közlöny. 1905. 188., 1910. 155. szám.; Kempelen Béla: *Magyar nemesi családok. 6. kötet.* Budapest, 1913.; Pozsonyi Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1888.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja. 1894–1895.; Világ. 1911. 285. szám.; Központi Értesítő. 1912. 2. szám.; Nagy Magyar Compass. 1913.; Új Nemzedék. 1935. 295. szám.; Nemzeti Újság. 1936. 133. szám.; Gerő József: *Királyi Könyvek.* Budapest, 1940.

Lénárt Dezső kakasfalvi dr. (1880–1959)

Királyi közjegyző, Csongrád, 1916–1924., Sopron 2. székhely, 1924–1928., Budapest III. kerület 2. székhely, 1929–1930., Budapest VI. kerület 4. székhely, 1930–1939., Budapest XI. kerület 1. székhely, 1939–1949., Szegedi-, Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1880. október 9-én született Nagytapolcsányban. Református. Nemes. Apja dr. kakasfalvi Lénárt Sándor uradalmi ügyész, ügyvéd és nagytapolcsányi földbirtokos, anyja sztriczai Nessel Franciska. Házasságot 1916-ban Rédek (Róth) Gizellával kötött. Második házasságra – első neje 1945 elején bekövetkezett halála után – 1948-ban, Budapesten Lutz Máriával lépett. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Gimnáziumban (1890–1894) és a Budapesti Református Főgimnáziumban (1894–1898) végezte. Az érettségi vizsgát 1898-ban tette le. Jogi tanulmányait a Pozsonyi Jogakadémián (1898–1900) és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatta (1900–1902). A jogi doktori oklevelét 1903. június 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1909. június 22-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott apja, Lénárt Sándor nagytapolcsányi ügyvéd irodájában (1902–1907). Közjegyzőjelölt volt Kiss Aladár budapesti közjegyző irodájában (1908–1909). 1914-ben, a szerb hadszíntéren az 52. császári és királyi gyalogezred kötelékében tartalékos hadnagyi rendfokozatban teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: 1912–1913-as Emlékkereszt, Katonai Jubileumi Kereszt, I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján, III. osztályú Katonai Érdemkereszt a kardokkal, Károly-csapatkereszt. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Jeszenszky István (1909–1916) és Teőke Béla budapesti (1916) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1916-ban Csongrádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1924-ben Sopron 2. számú székhelyre helyezték át. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara titkárának választotta meg. 1929-ben Budapest III. kerület 2. számú székhelyére, 1930-ban Budapest VI. kerület 4. számú székhelyére, 1939-ben Budapest, XI. kerület 1. számú székhelyére helyezték át. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1949-ben megszűnt. Csongrád nagyközség Nemzeti Tanácsa alelnökének választották meg (1918–1919). A Soproni Autómobil Egyesület elnöke volt (1924–1928).

A Soproni Református Egyházközség gondnokának választotta meg (1924–1928). 1959. január 27-én hunyt el Budapesten.

Publikációja: *Megjegyzések a hagyatéki működési körök megállapításához*. Kir. Köjegyzők Közlönye. 1927. 5. szám.

Forrás: Topolčany róm. kat. ker. akv. 144/1880.; Hódmezővásárhely ref. ker. akv. 1115/1880.; Budapest IX. ker. ház. akv. 353/1916., XI. ker. hal. akv. 435/1945., XII. ker. hal. akv. 142/1959.; BFL IX. 260. Budapesti Köjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kakasfalvi Lénárt Sándor gyászjelentése. 1959. január 28.; Szentmiklóssy Géza (szerkesztette): *A magyar feltámadás lexikona*. Budapest, 1932.; Új Magyarország. 1938. 145. szám.

Leovics Simon /Simeon Leović/ (1827–1900)

Királyi köjegyző, Szabadka, 1875–1900., Szegedi Köjegyzői Kamara.

1827-ben született Zomborban. Pravoszláv (ortodox). Szerb. Apja Leovics Miklós ügyvéd, zombori polgármester. Házasságot Bátics Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait a Zombori Főgimnáziumban végezte. Az 1848/49. évi szabadságharcban a magyar oldalon főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1850). Ügyvédként Praktizált Zomborban, majd Pesten. Az igazságügyminiszter 1875-ben Szabadka 2. számú székhelyére nevezte ki királyi köjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szegedi Királyi Köjegyzői Kamara közgyűlése 1884-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Köjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Pártoló tagja volt a Szabadkai Vívó Társulatnak (1887). 1900. április 8-án hunyt el Szabadkán.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar köjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Csúszó Dezső: *Szabadkai pravoszláv kápolnák*. Bácsország 2013. 4. szám.; Gordana Prčić Vujnović – Viktorija Aladžić – Mirko Grlica: *Gradotvorci–Városteremtők. I. Szabadkai lakóépületek barokktól modernizmusig*. Szabadka, 2008.; Rajšić, Svetislav: *Šubotički brisčanski verski objekti, crkve, kapele, krstovi, spomenici–kipovi, groblja, mauzoleji umetnost smrti–nagrobni spomenici sa epitafima*. Subotica, 2000.; LDIJ Veternik Kiadó, Iványi István: *Szabadka szabad királyi város története. II. rész*. Szabadka, 1892.

Lestyán Adorján csíkszentkirályi (1849–1916)

Királyi köjegyző, Székelyhíd, 1875–1899., Debrecen, 1899–1916., Debreceni Köjegyzői Kamara.

1849. február 26-án született Sarkadon. Római katolikus. Nemes. Apja csíkszentkirályi Lestyán Károly Bihar megyei szolgabíró, anyja csíkszentsimoni Lakatos Ilona (Helena). Házasságot 1873 körül sárosoroszi és ugornyai Toperczer Máriaival kötött. Második házasságra – első felesége 1882-ben, Székelyhídon bekövetkezett halálát követően –, 1892-ben okolicsnai Okolicsányi Ilkával lépett. Jogi tanulmányait a Nagyváradai Jogakadémián 1870-ben fejezte be. 1871-ben esküdtnek választották meg. 1872-ben telekkönyvvezetőnek nevezték ki Székelyhídra. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi köjegyzőnek nevezte ki Székelyhídra. 1899-ben Debrecen 2. számú székhelyére helyezték át. A Debreceni Köz-

jegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1900–1916). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Debrecen szabad királyi város és Hajdú vármegye törvényhatósági bizottságának. A Debreceni Torna Egylet (DTE) elnökének választotta meg. Az Általános Takarékpénztár (Általános Forgalmi Bank) Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsági elnökének választotta meg. A Központi Bank, mint szervezet igazgatóság közgyűlése a bank igazgatósági alelnökének választotta meg. Elnökként vezette a Székelyhídi Úri Kaszinót. A király 1904-ben királyi tanácsos, 1910-ben udvari tanácsos címmel tüntette ki. 1916. június 9-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Sarkad róm. kat. ker. akv. 4/1849.; Budapest Kálvin tér ref. ház. akv. 291/1892.; Debrecen hal. akv. 1510/1916.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Bozók Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából.* Budapest, 1889.

251. *Lestyán
Adorján*

Ligeti (1890-ig Grünfeld) Lajos dr. (1870–1917)

Királyi közjegyző, Abrudbánya, 1910–1917., Aradi Közjegyzői Kamara.

1870-ben született Nagyenyeden. Izraelita. Házasságot 1903-ban Kiss Hajnalkával, dr. Kiss Dávid aradi orvos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyenyedi Református Főgimnáziumban, a Nagykállói Református Főgimnáziumban és a Budapest VIII. kerületi Főreáliskolában végezte. Az érettségi vizsgát 1891-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1901-ben Abrudbánya székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1910-ben Abrudbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1917. szeptember 29-én hunyt el Abrudbányán.

Forrás: *Századunk névváltoztatásai 1800–1893.* Budapest, 1895.; Nagyenyedi Bethlen Kollégium Értesítője. 1881.; Nagykállói Református Főgimnázium Értesítője.; Budapesti Állami Főreáliskola Értesítője. 1891.; Budapesti Közlöny. 1890. 50., 1901. 56., 1910. 250. szám.; Független Magyarország. 1903. 427., 437. szám.

Lincz Ferenc dr. (1838–1885)

Királyi közjegyző, Brassó 1. székhely, 1875–1885., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1838 körül született. Evangélikus. Nős. Jogi tanulmányait 1868-tól a Pesti Tudományegyetemen végezte. 1871-ben segédfogalmazónak nevezték ki a Pesti Semmítőszékre. 1873-ban fogalmazó volt a Pesti Semmítőszéken. Az igazságügyminiszter 1875-ben Brassó 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1875-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1885-ben a halálával szűnt meg. A Brassó városi képviselőtestület tagja. A Brassói Evangélikus Egyházközség presbitériumának tagja. A Brassói Előlegező Egylet a választmá-

nyi tagjának választotta meg. A Brassói Általános Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1885. január 11-én, 47 évesen hunyt el Brassóban.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Pesti Napló. 1875. 194. szám.; Siebenbürgisch–Deutsches Tageblatt. 1877. 948., 1885. 3371., 3376. szám.; Ellenzék. 1885. 11. szám.; Kolozsvár. 1888. 251. szám.; Brassói Kereskedelmi és Iparkamara jelentése 1880–1884. Brassó, 1886.; Mihók Sándor: *Magyar Compass*. 1884.

Lingvay Lajos dr. vitéz (1892–1975)

Királyi közjegyző, Máramarossziget, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1892. június 16-án született Tiszaveresmarton. Református. Apja Lingvay Pál kisbirtokos, anyja Kertész Julianna. Házasságot Csiszár Etelkával kötött. Középiskolai tanulmányait a Máramarosszigeti Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1910-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Máramarosszigeti Református Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. Az 1. honvéd gyalogezred kötelékében tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Arany Vitézségi Érem, I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Károly-csapatkereszt. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen tette le. A Máramarosszigeti Ügyvédi Kamara 1923-ban Máramarossziget székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Máramarosszigetre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata az impériumváltással 1944-ben szűnt meg. Közjegyzőhelyettesként dolgozott Máramarosszigeten (1945–1961). Tagja volt Máramarossziget város képviselőtestületének. A Magyar Országos Párt Máramaros vármegyei szervezete ügyészenek választotta meg. A Magyar Nemzeti Bank máramarosszigeti fiókintézete bíráló testületi tagja volt (1942–1944). A Máramaros Vármegye Közlölet Szövetkezet közgyűlése a szövetkezet igazgatósági tagjának (1944), a Szatmári Református Egyházmegye, a Máramarosszigeti Református Egyházközség és a Máramarosszigeti Református Főgimnázium ügyészenek választotta meg. A Máramarosi Sport Egylet vezetőségi tagja volt. A Máramarosszigeti Polgári Kör választmányi tagjának választotta meg. 1975-ben hunyt el Máramarosszigeten.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Szász Pál gyászjelentése. 1938. június 3.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. Erdély*. Budapest, 1942.; Bartha Lajos – Dereánó Ödön: *Az 1. honvéd gyalogezred története és háborús emlékalbuma*. Budapest, 1939.; Igazságügyi Közlöny. 1941. 4. szám.; Nagy Magyar Compass. 1942.; Központi Értesítő. 1944. 46. szám.

Lintner Sándor lendvai dr. (1866–1944)

Királyi közjegyző, Hajdúböszörmény, 1902–1916., Debrecen 2. székhely, 1916–1936., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1866. november 12-én született Szabadbattyánban. Római katolikus (halálakor református). Nemes. Apja lendvai Lintner Imre vasútállomás-főnök, később államvasúti üzletvezető, címzetes miniszteri tanácsos, anyja Kokály Antónia. Házasságot 1895 körül László Viola fővárosi tanítónővel, kásonjakabfalvai László Kálmán miniszteri titkár leányával kötött. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Jeszenszky Danó (1889–1890), Zimányi Alajos

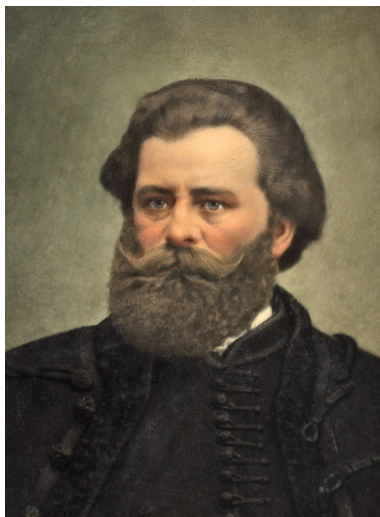
252. *Lintner**Sándor*

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Lendvai Lintner Imre gyászjelentése. 1897. július 21.; BFL IX. 260. Budapesti Közigazgatási Kamara iratai.; Szabadbattyán róm. kat. ker. akv. 65/1866.; Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 304/1870.; Budapest VII. ker. szül. akv. 380/1896., XII. ker. hal. akv. 3098/1944.; Budapesti Közlöny. 1892. 70., 1893. 4., 1901. 295., 1916. 147., 1936. 284. szám.; Budapesti Hírlap. 1898. 114. szám.; Hajdú vármegye Hivatalos Lapja 1905. 43. szám.; Kir. Közigazgatás Közlönye. 1910. 5. szám.; Magyar Kereskedők Lapja. 1924. 2. szám.; Nagy Magyar Compass. 1927.; Központi Értesítő. 1924. 8., 1941. 47. szám.; lendvai dr. Lintner Sándor személyi iratai: adatok az 537/1937. számú útlevelelől (a szerző gyűjteményéből).

(1893–1894), Tokaji Nagy Lajos (1894–1900), Charmant Oszkár budapesti (1900–1902) közigazgatási irodáiban. 1892/1893-ban ügyvédként praktizált Budapesten. Az igazságügyminiszter 1902-ben Hajdúböszörménybe nevezte ki királyi közigazgatásnok. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Debreceni Közigazgatási Kamara közgyűlése 1916-ban a kamara választmányi póttagjának választotta meg. 1916-ban áthelyezték Debrecen 2. számú székhelyére közigazgatásnok. Közigazgatási szolgálata 1936. december 31-én a közigazgatási tisztségről történt lemondással szűnt meg. Tagja volt Debrecen szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A Tiszántúli Gazdák Állattenyésztő és Értékesítő Rt. közgyűlése (1924), a Kuczik Gábor utóda Debreceni Magyar Szalámigyár és Húsipari Rt. közgyűlése (1924–1941), valamint a Debreceni Vásárpénztár Rt. közgyűlése (1924–1941) a társaságok igazgatósági tagjaivá választotta meg. 1944. december 3-án hunyt el Budapesten.

253. *Lipcsey**Péter***Lipcsey Péter bilkei (1820–1902)**

Királyi közigazgatásnok, Eger 1. székhely, 1875–1902., Budapesti Közigazgatási Kamara.

1820. június 4-én született Tiszafüreden. Református. Nemes. Apja bilkei Lipcsey Sámuel földbirtokos, anyja pottornyai Pottornay Lídia. Házasságot 1863-ban Hoffmann Melániával, Hoffmann Ádám újmoldovai bányatulajdonos leányával kötött. 1847-ben a Tiszavölgyi Társulat hevesi társulatának ügyvédje. 1848-ban Heves vármegye közgyűlése a vármegye alügyészének választotta meg. Főszolgabírónak választották meg 1860–1861-ben, valamint 1867–1869-ben a Tiszai járásba. Heves vármegye másod alispánja volt 1869–1872 között. 1872-ben a megyei törvényszék, valamint a megyei árvászek elnökévé nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1875-ben Eger 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közigazgatásnok. Közigazgatási szolgálata a halálával szűnt meg. Az Egri Református Egyházközség főgondnokává választották meg. Választmányi tagja volt az Egri Kaszinónak. 1902. július 15-én hunyt el Újtátrafüreden.

Forrás: Tiszafüred ref. ker. akv. 1804–1852. 69. pag., ház. akv. 18/1863.; Mezőkeresztes róm. kat. ház. akv. 27/1863.; Budapesti Híradó. 1847. 660. szám.; Pesti Napló. 1857. 2354. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Rokolya Gábor: *Templomot építő Lipcseyek.* Notarius Hungaricus. 2014. 6. szám.; Kérészy Barna: *Emlékezéséd néhai bilkei Lipcsey Péter felett.* Eger, 1902.

Lipcsey Péter bilkei dr. (1869–1945)

Királyi közjegyző, Eger, 1904–1945., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1869. szeptember 16-án született Tiszafüreden. Református. Nemes. Apja bilkei Lipcsey Péter királyi közjegyző, anyja Hoffmann Melánia. Házasságot 1906 körül cselkőlehotai Cselkó Margittal kötött. Középiskoláit Egerben és Miskolcon végezte. Jogi tanulmányokat az Egri Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1895. július 1-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1897. február 21-én tette le. Szakmai pályafutását közjegyzőjelöltként kezdte apja, Lipcsey Péter egri közjegyző irodájában (1893–1895). 1895/1896-ban ügyvédjelöltként dolgozott. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Lipcsey Péter egri közjegyző irodájában (1897–1904). A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete választmányi tagjának választotta meg. A Budapesti Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki elhunyt apja irodájának vezetésére (1902–1904). Az igazságügyminiszter 1904-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Eger 1. számú székhelyére. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara titkárának választotta meg (1925–1933). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg.

Virilista jogon tagja volt Eger város képviselőtestületének és Heves vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Alsóborsodi Református Egyházmegye egyházi törvényszéke tanácsbírájának választották meg. Az Egri Református Egyházközség főgondnoka volt 1910-től. Ebben a minőségében egyik kezdeményezője és építetője volt az egri református templomnak. A Magyarországi Kárpát Egyesület „Egri Bükk” osztály ügyvivő alelnökének választották meg (1904–1906). A Tisztviselők Fogyasztási Szövetkezete Eger közgyűlése, valamint a Városi Fürdő Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1910–1913). Az Egri Kaszinó választmányi tagja volt. A Gárdonyi Géza Irodalmi Társaság tiszteletbeli tagjának választotta meg. A kormányzó 1924-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1945. augusztus 7-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *A magyarországi kir. közjegyzők egyletéről.* Közjegyzők Lapja. 1899. 20. szám.; *Az öröklési eljárásról.* Közjegyzők Lapja. 1899. 21. szám.; *Az 1894. XVI. t-cz. 62. és 65. §§-airól.* Közjegyzők Lapja. 1899. 22. szám.; *A hagyaték tárgyalása, ha az örökösök közül senki sem jelenik meg.* Közjegyzők Lapja. 1899. 24. szám.; *Szociális reformok. (Mutatvány szerzőnek e címen megjelent tanulmányából.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1918. 4., 5., 6. szám.; *Szociális reform.* 1918.; *Közjegyzői congressus.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1922. 1. szám.; *Az új illetékrendelet.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 9. szám.

254. Ifj.
Lipcsey Péter

Forrás: Tiszafüred ref. ker. akv. 121/1869.; Budapest XII. ker. hal. akv. 3202/1945.; Hevesvármegyei Hirlap. 1906. 76., 91. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Daróczy Zoltán (szerkesztette): *Nemesi Évkönyv 1925–26*. Budapest, 1927.; Rokolya Gábor: *Templomot építő Lipcseyek*. Notarius Hungaricus. 2014. 6. szám.

Lovasy Ernő dr. (1878–1958)

Királyi közjegyző, Salgótarján, 1918–1921., Nagyigmánd, 1921–1925., Baja, 1925–1926., Kalocsa, 1926–1949., Pécsi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1878. március 17-én született Tiszafüred-Kócspusztán. Római katolikus. Apja Lovasy Ákos földbirtokos, anyja Trencsényi Hermina. Házasságot 1912-ben báró krajovai és topolyai Kray Máriával, Kray István szegedi ítélőtáblai elnök leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1898-ban tette le. 1898/1899-ben egy éves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a császári és királyi 6. tüzérezred kötelékében. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1902. március 22-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1914-ben tette le. 1902–1903 között ügyvédjelöltként dolgozott. Az Újvidéki Törvényszék elnöke aljegyzőnek, majd bírósági jegyzőnek nevezte ki az Újvidéki Járásbíróságra (1903–1914). A Szegedi Ügyvédi Kamara 1914-ben Szeged székhellyel vette fel a tagjai sorába. Tartalékos hadnagyként 1914–1918 között a magyar királyi 302. honvéd gyalogezred kötelékében harcolt. Tartalékos

255. *Lovasy Ernő* századosként szerelt le 1918. november 13-án. Katonai kitüntetései: Ferenc József Katonai Emlékérem, III. osztályú Katonai emlékérem a kardokkal, Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1918-ban Salgótarjánba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1921-ben Nagyigmándra, 1925-ben Bajára, 1926-ban Kalocsára helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Tagja volt a Kalocsai Uri Kaszinónak, a Kalocsai Önkéntes Tűzoltó Egyletnek, a Kalocsai Katolikus Körnek és a Vöröskereszt kalocsai szervezetének. 1958. január 30-án, mint ügyvéd hunyt el Kalocsán.

Forrás: Nagyiván róm. kat. ker. akv. 31/1878.; Szeged ház. akv. 498/1912.; Kalocsa hal. akv. 34/1958.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Löcherer Géza zábói dr. (*1896)

Királyi közjegyző, Rimaszombat, 1939–1944., Kassai Közjegyzői Kamara.

1896-ban született Rimaszombaton. Római katolikus. Apja dr. Löcherer Tamás főorvos, kórházigazgató, anyja Marton Anna Ilona. Középiskolai tanulmányait Rimaszombaton az Egyesült Protestáns Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Törköly József rimaszombati ügyvéd irodájában. 1928-ban tette le az egységes ügyvédi és bírói vizsgát. Ügyvédi tevékenységet folytatott Kovács László rimaszombati ügyvéddel társas irodában. 1934-től Rimaszombat helyettes városbírója, 1939-ben városbírója volt. Az igazságügyminiszter 1939-ben Rimaszombatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Tagja volt Rimaszombat város képviselőtestületének. A Keresztényszocialista Párt 1933-ban, majd az Egyesült Országos Keresztényszocialista és Magyar Nemzeti Párt rimaszombati járási szervezete 1937-ben elnökének választotta meg. A Magyar Nemzeti Tanács rimaszombati szervezetének elnöke volt. A Rimaszombati Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Vezetője volt a Rimaszombati RPOS tenisz szakosztályának, valamint díszelnöke a Magyar Kárpát Egyesület rimavölgyi osztályának.

Forrás: Rimavska Sobotá román. kat. ház. akv. 13/1894.; Budapest II. ker. ház. akv. 436/1914.; *Felvidéki Mártírok és Hősök Aranykönyve*. Budapest, 1940.; *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass*. 1919–1939.; Prágai Magyar Hírlap. 1928. 122., 1929. 224., 1933., 1936. 260., 1937. 3., 59. szám.; Budapesti Hírlap. 1939. 4. szám.; Budapesti Közlöny. 1939. 99. szám.; Magyar Turista Élet. 1939. 7. szám.; Gazdasági, Pénzügyi, Tőzsdei Kompas. 1943–1944.

Lukács (1900-ig Löwy) Izsó (Izidor) dr. (1879–1944)

Királyi közjegyző, Topánfalva, 1914–1918., Baja, 1921–1926., Budapest VII. kerület, 1926–1944., Kolozsvári, Pécsi, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1879. július 27-én született Topánfalván. Izraelita. Apja Löwy Dávid bérlő vállalkozó, anyja Hirsch Kamilla. Házasságot 1903-ban Goldberger Malvinnal, Goldberger Ignác szarvasi kereskedő leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1898-ban tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1903. április 4-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1905. szeptember 9-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Szarvason (1902), illetve Tordán (1903–1905), miközben joggyakorlatot teljesített Kolozsvári Kir. Ítéltábla kerületében. Ügyvédként 1905-től Topánfalván praktizált. Az igazságügyminiszter 1914-ben Topánfalvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1921-ben Bajára, 1926-ban Budapest VII. kerület 3. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben a jogfosztó törvények miatt szűnt meg. A holokaustzt áldozataként – az 1947-es járásbírói holtánnyilvánító végzéssel, 1944. július 15-ével, auschwitz halálozási helyszínnel –, nyilvánították holtá.

Publikációja: *Az új polgári perendtartás 317. § 3-ik pontjának befolyása a bekebelezés alapjául szolgáló magánokiratok alaki kellékeire*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1915. 2. szám.

Forrás: Szarvas ház. akv. 90/1903.; Budapest IV. ker. hal. akv. 351/1949.; Budapesti Közlöny. 1900. 245., 1902. 132. szám.; Békésvármegye Hivatalos Lapja. 1902. 23. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Lukács László hilibi dr. (1909–1970)

Királyi közjegyző, Lengyeltóti, 1947–1950., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1909. október 1-én született Kézdivásárhelyen. Római katolikus. Apja dr. hilibi Lukács Vilmos ügyvéd, később kézdivásárhelyi királyi közjegyző, anyja kilyeni Molnár Eszter tanítónő. Házasságot 1939-ben Lehr Évával, dr. Lehr József orvos leányával kötött. Jogi tanulmányokat Szegeden, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1933. április 24-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1939. április 24-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt Szegeden Politzer Dezső és Lukátsy Géza szegedi ügyvédek irodáiban (1933–1937), majd ügyvédjelölt Simon István balatonboglári ügyvéd irodájában (1937–1939). A Kaposvári Ügyvédi Kamara 1939-ben Balatonboglár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Pécsi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki a Lengyeltóti közjegyzői iroda vezetésére (1945–1947). Az igazságügyminiszter 1947-ben közjegyzőnek nevezte ki Lengyeltóti. Állami közjegyzői szolgálatot teljesített (1950–1955). 1955-ben elbocsátották a közjegyzői állásából. A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara tagjaként Lengyeltóti székhellyel ügyvédként praktizált (1955–1970). 1970. április 3-án, mint ügyvéd, lengyeltóti lakos hunyt el Balatonfüreden.

Forrás: Budapest VII. ker. ház. akv. 728/1939.; Balatonfüred hal. akv. 29/1970.; Pesti Hírlap. 1938. 229. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Emlékkönyve*. Kaposvár, 2000.; Somogy Megyei Ügyvédi Kamara.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai.

Lukács Vilmos hilibi dr.

Királyi közjegyző, Kézdivásárhely, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Római katolikus. Házasságot kilyeni Molnár Eszterrel kötött. Középiskolai tanulmányait a Csíksomlyói Római Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1894-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt és ügyészégi megbízott Kézdivásárhelyen. A Brassói Ügyvédi Kamara 1902-ben Kézdivásárhely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban, népfelkelő századosként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemkereszt, Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Sebesültek Érme, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1941-ben Kézdivásárhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással ért véget. A Függetlenségi és 48-as Párt háromszéki szervezete 1906-ban jegyzőjének választotta meg. A Magyar Védő Egyesület Háromszék megyei szervezetébe 1906-ban tagként lépett be. 1942-ben beválasztották Kézdivásárhely város képviselőtestületébe.

Forrás: *Erdélyi hősök és mártírok aranykönyve*. Budapest, 1941.; Budapesti Közlöny. 1902. 176., 1941. 74. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1902. 12., 1941. 4. szám.; Székely Nép. 1942. 148. szám.; Pesti Hírlap. 1906. 25. szám.; Iparvédelem. 1906. 7. szám.; Erdélyi Lapok 1934. 86. szám.

Lukácsffy Elek nagyküüllőfalvi dr. (*1879)

Királyi közjegyző, Oklánd, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1879-ben született. Római katolikus. Nemes. Apja nagyküüllőfalvi Lukácsffy Elek erdész, lengyelfalvi földbirtokos, anyja ábránfalvi Ugron Ida. Házasságot 1916 előtt Baló Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Székelyudvarhelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1898-ban tette le. 1906-ban ügyvédjelölt, ügyészégi megbízott a Székelyudvarhelyi Kir. Járásbíróságon. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1912-ben Székelyudvarhely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Oklándra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással ért véget.

Forrás: Mezőtúr szül. akv. 375/1916.; Pálmay József: *Udvarhely vármegye nemes családjai. Hasonmás kiadás*. Sepsiszentgyörgy, 2003.; Székelyudvarhelyi Katolikus Főgimnázium Értesítője. 1893–1898.; Igazságügyi Közlöny. 1906. 12., 1912. 5. szám.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. 1914. 6. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1914.; Magyarország. 1900. 181. szám.; Budapesti Közlöny. 1941. 74. szám.

Lukácsffy István nagyküüllőfalvi dr. (1869–1907)

Királyi közjegyző, Székelykeresztúr, 1902–1907., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1869-ben született. Római katolikus. Nemes. Apja nagyküüllőfalvi Lukácsffy Kristóf, anyja Puskás Eliza. Házasságot 1898-ban, Székelyudvarhelyen székelyszenterzsébeti Szakáts Ilonával, Szakáts Mózes főgimnáziumi tanár leányával kötött. Gyermeke nem született. 1896-ban, Kolozsváron avatták jogtudorrá. Az ügyvédi vizsgát 1898-ban Marosvásárhelyen tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Szabó Albert székelyudvarhelyi közjegyző irodájában (1896–1900). A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1900-ban Székelyudvarhely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1902-ben Székelykeresztúrra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Székelykeresztúr község képviselőtestületének, és Udvarhely vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Agrár Takarékpénztár Marosvásárhely Rt. székelykeresztúri fiókja az igazgatósági elnökének választotta meg. Elnökként vezette a Hazai Iparvédő Egyesület székelykeresztúri fiókját. A Székelyudvarhelyi Korcsolyázó Egylet választmányi tagjának választotta meg. 1907. június 24-én hunyt el Székelykeresztúron.

Forrás: Pálmay József: *Udvarhely vármegye nemes családjai. Hasonmás kiadás*. Sepsiszentgyörgy, 2003.; Budapesti Közlöny. 1900. 191., 1902. 249. szám.; Székely-Udvarhely. 1896. 21., 27. szám.; Magyar Hírlap. 1898. 233. szám.; Székely Lapok. 1905. 111. szám.; Ellenzék. 1906. 82. szám.; Unitárius Egyház. 1907. 10. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Lukácsffy István gyászjelentése. 1907. június 24.

Lulyák Antal /Anton Lul'ak/ dr. (†1918)

Királyi közjegyző, Privígye, 1902–1918., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

Római katolikus. Szlovák. Középiskolai tanulmányait a Lévai Piarista Gimnáziumban és a Pozsonyi Katolikus Gimnáziumban végezte. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1877-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1878-ban a Pozsonyi Ügyvédi Kamara tagjaként az ügyvédi tevékenysége székhelyét Privígyére helyezte át. 1899-től egyben ügyészégi megbízott a Privígyei Kir. Járásbíróság mellett. Az igazságügyminiszter 1902-ben Privígyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvű bírósági tolmács volt a Privígyei Járásbíróságon. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. Virilista jogon tagja volt Privígye város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt privígyei szervezetét (1901) és a Privígyei Kaszinót (1897). A Privígyei Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1891), a Privígyei Posztosok Hitel és Termelőszövetkezete közgyűlése (1900) és a Nyitra–Zsámbokrét Vidéki Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1902) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Neczpál Patakszabályozó Társulat közgyűlése 1888-ban az egyesület igazgatósági tagjának választotta meg. 1877-től a Privígyei Gimnáziumi Tápegylet tagja és jegyzője volt. Nyitra vármegye közgyűlése 1907-ben a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1918. szeptember 19-én hunyt el Privígyén.

Publikációja: *Emléklap a Privígye–Bajmóczi ünnep alkalmából 1704–1904*. Nyitra, 1904.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 909.; Budapesti Közlöny. 1877. 122., 1899. 295., 1902. 21., 1918. 223. szám.; Magyar Jogász. 1878. 1. szám.; Törvényszéki Csarnok. 1879. 2. szám.; Privígyei Gimnázium Értesítője. 1877.; Vízügyi Közlemények 1888.; Központi Értesítő. 1891. 34., 1902. 26. szám.; Budapesti Hirlap. 1901. 151., 1907. 301. szám.; Magyar Ipar. 1900. 20. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1899. 5. szám.

Lurtz Károly /Karl Lurtz/ dr. (1864–1917)

Királyi közjegyző, Brassó 1. székhely, 1905–1917., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1864. július 23-án született Brassóban. Evangélikus. Német. Házasságot 1890 körül Wellmann Emíliaval, Wellmann Rudolf nagyszebeni pénzügyi tanácsos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Brassói „Honterus” Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyszebeni Jogakadémián, a Bécsi és a Budapesti Tudományegyetemen, valamint Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1894-ben Marosvásárhelyen tette le. A Brassói Ügyvédi Kamara 1894-ben Brassó székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1905-ben Brassó 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Brassó város képviselőtestületének és Brassó vármegye törvényhatósági bizottságának. A szászhermányi választókerületben 1901-ben országgyűlési képviselőnek választották meg. A Brassói Nemzeti Bank Rt. közgyűlése, és a Barcasági Szász Mezőgazdasági–Kereskedelmi Szövetkezet közgyűlése 1898-ban a társaságok elnökének választotta meg. Feltalálóként jegyzi a *Tisztító készülék henger alakú üreges testek számára*, 19501 lajstromszámú szabadalmat. A Barcasági evangélikus egyházkerület tanácsának tagja volt. 1917. május 12-én hunyt el Brassóban.

Forrás: Budapest V. ker. hal. akv. 47/1946.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1905–1910*. Budapest, 1905.; Fővárosi Lapok. 1890. 147. szám.; Budapesti Közlöny. 1894. 150., 1918. 12. szám.; Központi Értesítő. 1898. 50. szám.

Lux Albert dr. (1844–1906)

Királyi közjegyző, Szakolca, 1882–1900., Malacka, 1900–1906., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1844. szeptember 14-én született a Sáros megyei Palocsán. Izraelita. Apja Lux József Dávid. Házasságot a zalaegerszegi születésű Wahle Jennyvel (Eugéniával), majd – első felesége 1883-ban bekövetkezett halálát követően –, 1885 körül Landesberg Malvinával, dr. Landesberg Miksa bécsi ügyvéd leányával kötött. 1868-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Miskolcon, 1869-től Pesten. 1876-tól közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Máday Sándor, illetve Tokaji Nagy Lajos budapesti közjegyző irodájában. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1879-ben ismét felvette tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1882-ben Szakolcára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1900-ban Malackára helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Budapesti Népoktatási Kör 1873-ban a választmányi tagjának választotta meg. 1871-től a budapesti Corvin Mátyás Páholy, 1872-től a Könyves Kálmán Páholynek tagja, utóbbi felügyelője és titkára volt. 1906. március 7-én hunyt el Malackán.

256. Lux Albert

Publikációi: *Az óvatoló személy jogairól és kötelességeiről*. A Jog. 1894. 20. szám.; *A közjegyzői költségek az örökösödési eljárásban*. A Jog. 1897. 48. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 426., VII. 168 a. Görgei István közjegyző iratai. Okiratok. 1879/0057.; Budapesti Közlöny. 1876. 63., 1879. 215., 1882. 125., 1900. 114. szám.; Borsod–Miskolci Értesítő 1869. 3. szám.; A Hon. 1869. 78., 1873. 104. szám.; Fővárosi Lapok. 1883. 128., 1885. 29. szám.; Kelet. 1906. 4. szám.; Csápoly Gyula: *A szabadkőművelés elleni szövetséget kézikönyve és a magyarországi szabadkőművesek névsora*. Esztergom, 1887.

Lüley Sándor dr. (1865–1916)

Királyi közjegyző, Dunaföldvár, 1913–1916., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1865. április 15-én született Minajon (Ungvár mellett). Római katolikus. Apja Lüley Sándor, anyja Minay Eszter. Házasságot 1894-ben Paksy Béla budapesti gyógyszerész leányával, Margittal kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta (1883–1887). A jogi doktori oklevelét 1889. május 18-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1892. március 14-én tette le. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte az Ungvári Járásbíróságon. Aljegyzőnek nevezték ki 1890-ben a Gálszécsi Kir. Járásbíróságra. 1892-ben a Kassai Ügyvédi Kamara Ungvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1894-ben megválasztották Ungvár város polgármesterének. 1901-től közjegyzőhelyettesi

szolgálatot látott el. Az igazságügyminiszter 1913-ban Dunaföldvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1916. szeptember 30-án hunyt el Dunaföldváron.

Forrás: Pest izr. ház. akv. 315/1871.; Dunaföldvár hal. akv. 215/1916.; Budapest XII. ker. hal. akv. 334/1958.; Ung. 1894. 27. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

M

Maager József /Josef Maager/ (1846–1896)

Királyi közjegyző, Medgyes, 1875–1885., Brassó 1. székhely, 1885–1896., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1846 körül született. Római katolikus. Német. Apja Maager Károly országgyűlési képviselő, Brassó város díszpolgára, anyja Fabricius Friderika. Jogi tanulmányait 1868-tól a Pesti Tudományegyetemen folytatta. 1871-ben segédfogalmazónak nevezték ki a Pesti Semmítőszékre, ahol 1874-ben fogalmazó. 1875-ben az igazságügyminiszter, mint medgyesi ügyvédet és fogalmazót nevezte ki királyi közjegyzőnek Medgyesre. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1884-ben a kamara választmányi póttagjának választotta meg. 1885-ben áthelyezték Brassó 1. számú székhelyére közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1896-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Brassó szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A Brassói Evangélikus Egyházközség presbitériumának tagja volt. 1873-ban a Bécsi Kiállítást szervező magyar bizottság pénztárosának nevezték ki. A király a közéleti tevékenységét értékelve Koronás Arany Érdemkereszttel tüntette ki. 1896. augusztus 25. körül, 50 évesen hunyt el Brassóban.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1885. 185. szám.; Magyar Újság. 1873. 290. szám.; Képes Kiállítási Lapok. 1873. 3. szám.; Székely Nemzet. 1894. 72., 1897. 51. szám.; Gazeta Transilvaniei. 1892. 194., 1896. 8. szám.; Törvényszéki Csarnok. 1871. 52. szám.; Siebenbürgisch–Deutsches Tageblatt. 1896. 6901., 6905. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Carl Maager gyászjelentése. 1887. február 25.

Madarász István felsőpulyai dr. (1863–1934)

Királyi közjegyző, Pécs 1. székhely, 1903–1934., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1863. május 12-én született Tamásiban. Római katolikus. Nemes. Apja felsőpulyai Madarász János ügyész, később királyi közjegyző, anyja meszlényi Simon Ida. Házasságot 1894-ben a Rudnyánszky Istvántól elvált Szallopek Olgával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyszombati Érseki Katolikus Gimnáziumban és Székesfehérváron végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1891. március 7-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott (1886–1889). Közjegyzőjelölt volt apja, Madarász János tamási közjegyző irodájában (1889–1892). Ügyvédként praktizált Tamásiban (1892–1894), majd a Pécsi Ügyvédi

Kamara tagjaként Pécssett (1894–1903). Az igazságügyminiszter Pécs 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete választmányi tagjának, a Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1905–1934). Közjegyzői szolgálata 1934-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pécs szabad királyi város, valamint Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának. A közjegyzői kamarák képviseletében felsőházi tagnak választották meg (1927–1934). A kormányzó 1923-ban kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1934. március 1-én hunyt el Pécssett.

Forrás: Tamási róm. kat. ker. akv. 81/1862.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest 2015.

Madarász János felsőpulyai (1822–1910)

Császári–királyi közjegyző, Tamási, Kaposvári császári–királyi Megyei Törvényszék. Királyi közjegyző, Tamási, 1875–1910., Pécsi Közjegyzői Kamara.

257. Madarász
István

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők részében található!

Máday (1865-ig Mandl) Sándor (1840–1878)

Királyi közjegyző, Budapest IV. kerület 1. székhely, 1875–1878., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1840. november 25-én született Pesten. Izraelita. Joghallgató korában, 1859 őszén – Izidor (János) bátyjával együtt – kikeresztelkedett, illetve római katolikus vallásra tért át. Apja Mandl (1872-től Máday) János pesti nagykereskedő, anyja Totis Eleonóra. Keresztapja Scitovszky János esztergomi érsek volt. Nőtlen. Jogi tanulmányait a Pesti Tudományegyetemen végezte. 1866-tól ügyvédként praktizált Pesten. Ellátta a Pesti Francia Konzulátus jogtanácsosi feladatait. Az igazságügyminiszter 1875-ben Budapest IV. kerület 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1876-ban angol, francia bírósági hites tolmácsnak nevezték ki a Pesti Királyi Törvényszékre. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1873-ban országgyűlési képviselőnek választották meg a fogarasi választókerületben. Képviselői mandátumáról a közjegyzői ki-nevezése miatt 1875-ben lemondott. Az első magyar életbiztosító egyesület alapítója és választmányi tagja volt. A Pesti Bölcsőde Egyesület 1873-ban választmányi tagjának választotta meg. 1875-ben a Francia Becsületrend lovagkeresztjével tüntették ki. 1878. július 15-én hunyt el Bécsben.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Esztergom Viziváros róm. kat. ker. akv. 127-128/1859.; Wien Maria Hietzing Sterbebuch 45/1878.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Máday Sándor gyászjelentése Hietzing, 1878. július 15.; Szinnyey József: *Magyar írók élete és munkái.* Sörgöny. 1865. 208.

szám.; Rendeletek Tára 1876.; Ellenőr. 1875. 137., 1878. 628. szám.; Vasárnapi Újság. 1878. 29. szám.; *Századunk névváltoztatásai. Helytartósági és miniszteri engedéllyel megváltoztatott nevek gyűjteménye. 1800–1893.* Budapest, 1895.

Magyar Ambrus dr. (1856–1938)

Királyi közjegyző, Nagykőrös, 1885–1925., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1856. augusztus 11-én született Nagykőrösön. Református. Nemes. Apja Magyar Pál Nagykőrös város főpolgármestere, később királyi közjegyző, anyja Magyar Katalin. Házasságot 1889-ben néhai Réső Ensel Kálmán pesti ügyvéd leányával, Szerénával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykőrösi Református Gimnáziumban végezte. A Kecskeméti Ügyvédi Kamara 1881-ben Nagykőrös székhellyel vette fel a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Magyar Pál nagykőrösi közjegyző irodájában (1881–1885). Az igazságügyminiszter 1885-ben Nagykőrösre nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmánya póttagjának választotta meg (1913–1914). Közjegyzői szolgálata 1925-ben a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Tagja volt Nagykőrös város képviselőtestületének. Elnökként vezette a Nagykőrösi Városi Kaszinót (1903–1910). 1902-ben a Nagykőrösi Gimnáziumi Ifjúsági Segély Egylet alelnökének választották meg. A Nagykőrösi Népbank Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg (1903–1914). A Nagykőrösi és Dunamelléki Ev. Ref. Tanítóképző Intézet igazgatótanácsi tagjának nevezték ki (1906–1931). Az 1896. évi milleniumi kiállításon bemutatott borait kiállítási éremmel tüntették ki. 1938. október 29-én hunyt el Nagykőrösön.

Forrás: Nagykőrös ref. ker. akv. 324/1856., ház. akv. 25/1889.; Benkó Imre: *Nemes családok Nagykőrösön 1848 előtt. Leszármazási táblákkal és címerekkel.* Nagykőrös, 1908.; Horváth József: *A Nagykőrösi Kaszinó százéves története.* Nagykőrös, 1939.; Horányi-Hohl Gábor: *A „czeglédi” és a nagykőrösi királyi közjegyzők.* Közjegyzők Közlönye. 2013. 5. szám.; Nagykőrösi Református Főgimnázium Értesítője. 1902–1931.; *Dunamelléki Református Egyházkerület jegyzőkönyve 1906;* Budapesti Cím-, és Lakásjegyzék 1914.; Központi Értesítő. 1903. 31. szám.; Alföldi Híradó. 1909. 18. szám.

Magyar Bertalan katonai (1849–1914)

Királyi közjegyző, Topánfalva, 1894–1907., Nagybánya, 1907–1914., Kolozsvári-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1849-ben született. Római katolikus. Nemes. Házasságot 1889 körül, Belényesen Böhm Antóniával kötött. Középiskolai tanulmányait a Debreceni Piarista, a Kassai és a Nagyváradi Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányait 1870-ben fejezte be a Nagyváradi Jogakadémián. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Tamásfalvi Thury Ignác belényesi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1894-ben Topánfalvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1907-ben áthelyezték Nagybányára. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagybánya város képviselőtestületének és Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. Megválasztották a Nagybányai iskolaszék tagjának. 1914. június 27-én hunyt el Nagybányán.

Forrás: Kalocsa hal. akv. 233/1956.; Fővárosi Lapok. 1889. 162. szám.; Budapesti Közlöny. 1894. 101., 1907. 50. szám.; Nagybányai Hírlap. 1914. 26. szám.; Szatmár vármegye Hivatalos Lapja. 1913. 56. szám.; Nagybánya. 1917. 27. szám.; Debreceni Premontrei Gimnázium 1862., Kassai Katolikus Gimnázium 1864., Nagyvárad Gimnázium Értesítője. 1864–1866, Bozók Alajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Százéves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Magyar Pál (1822–1892)

Királyi közjegyző, Nagykőrös, 1875–1885., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1822. szeptember 16-án született Nagykőrösön. Református. Nemes. Apja Magyar Sándor, anyja Bartók Mária. Házasságot 1855 előtt Magyar Katalinnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykőrösi Református Gimnáziumban végezte. 1848-ban Nagykőrös város aljegyzőjének választották meg. Városi főjegyző volt Nagykőrösön (1849–1853). 1853-ban Nagykőrös város polgármesterének választották meg. 1859-től ügyvédként praktizált Nagykőrösön. Az igazságügyminiszter 1875-ben Nagykőrösre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1885-ben a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. A Nagykőrösi Városi Kaszinó elnökének választotta meg (1869–1870, 1875). Nagykőrösi Református Egyházközség presbitere volt. 1885-ben kiállítási nagy érmet nyert az 1882. évi fehér kerti borával. 1892. december 21-én hunyt el Nagykőrösön.

Forrás: Nagykőrös ref. ker. akv. 1822–1841. 6. fol., hal. akv. 491/1892.; Benkó Imre: *Nemes családok Nagykőrösön 1848 előtt. Leszármazási táblákkal és címerekkel*. Nagykőrös, 1908.; Horváth József: *A Nagykőrösi Kaszinó százéves története*. Nagykőrös, 1939.; Kecskeméti Lapok. 1885. 36. szám.; Borászati Lapok. 1885. 21. szám.; Pest Megyei Hírlap. 1892. 246. szám.

Magyary Ferenc dr. (1879–1946)

Királyi közjegyző, Balatonfüred, 1932–1936., Vasvár 1. székhely, 1936–1942., Kapuvár, 1942–1946., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

258. Magyary
Ferenc

1879. október 26-án született Nagyenyeden. Református. Nemes. Apja dr. Magyar Károly Alsó-Fehér megyei tiszti főorvos, anyja Ludvig Berta. Házasságot 1921-ben izbégi Villám Mártával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyenyedi Református Kollégiumban végezte. Az érettségi vizsgát 1897-ben tette le. Jogi doktori oklevelét 1912. október 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. október 19-én tette le. A Gyulafehérvári Ügyvédi Kamara 1914-ben Nagyenyed székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a 2. lovas tüzérezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. 1918 nyarától jogügyi tanácsosi feladatot látott el Erdély közlélmzési kormánybiztosa mellett. 1920-ban repatriált Magyarországra. A Veszprémi Ügyvédi Kamara 1921-ben Balatonfüred székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1932-ben Balatonfüredre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1936-ban Vasvárra,

1942-ben Kapuvárra helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Zala vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1946. június 3-án hunyt el Kapuváron.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest IX. ker. ház. akv. 204/1921.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. [Magyari] Ilonka gyászjelentése. 1886. január 20.; Erdély. 1876. 43. szám.; Budapesti Közlöny. 1914. 7., 1936. 195. szám.; Székely Nép. 1918. 61. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1932. 2., 1942. 12. szám.; Nemzeti Újság. 1942. 12. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Magyary-Kossa Miklós nagysarlói dr. (1863–1922)

Királyi közjegyző, Titel, 1897–1918., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1863. január 1-én született Debrecenben. Római katolikus. Nemes. Apja nagysarlói Magyary-Kossa Károly debrecen-szepespusztai cukorgyári gazdatiszt, anyja Tompa Konstanca. Házasságot 1902-ben Weifert Gizellával, Weifert Hugó pancsovai sörgyáros lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szabadkai Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1881–1885). Az ügyvédi vizsgát 1888. szeptember 28-án tette le. A jogi doktori oklevelét 1893. október 14-én kapta meg. Előbb közjegyzőjelölt, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Matics János újvidéki közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1897-ben Titelre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. Tagja volt az Országos Magyar Vadászati Védegyletnek. 1922. augusztus 5-én hunyt el Titelen.

Forrás: Debrecen ref. ker. akv. 14/1863.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Magyary-Kossa Zoltán nagysarlói dr. (1903–1953)

Királyi közjegyző, Újvidék 2. székhely, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1903. március 5-én született Titelen. Római katolikus. Nemes. Apja nagysarlói Magyary-Kossa Miklós dr. királyi közjegyző, anyja Weifert Gizella. Nőtlen. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Szegeden a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktorrá 1926. március 5-én avatták. Az ügyvédi vizsgát 1934. június 15-én tette le. Közjegyzőjelölt Jedlicska Béla, Bogdán Ernő és Sirsich György szegedi közjegyzők irodájában (1931–1932). A Szegedi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Jeszenszky Elek orosházi közjegyző irodájába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Lázár Ferenc budapesti közjegyző irodájában (1933–1941). A Magyarországi Királyi Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete 1937-ben a központi intézőbizottsága tagjának választotta meg. A Budapesti Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1940-ben a kamara segédtitkárának választotta meg. 1940-ben belépett a Magyar Jogmívesek Társaságába. Az

illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással kinevezte közjegyzőnek Újvidékre. Az igazságügyminiszter 1941-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Újvidék 2. számú székhelyére. A Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara számvizsgálójának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Angol, francia, német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1944. október 23-tól katonai szolgálatra hívták be. 1945. április elején hadifogságba esett, amelyből 16 hónap után szabadult. Tagja volt az Országos Tolmácsvizsgálóbizottságnak. A Budapesti Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Susich Ervin, Török Béla, majd Tárczay Rezső és Kozányi Pál közjegyzők irodáinak vezetésére (1947–1949). Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1949-ben megszűnt. 1942-ben a Lunaforrási Fatermelő Rt. Felügyelő bizottsági tagjának választották meg. 1953. június 17-én, mint segéd munkás hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest VIII. ker. hal. akv. 1212/1953.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Maier Szilviusz /Silvius Maier /dr. (*1886)

Királyi közjegyző, Zilah, 1940., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Zalău, 1920–1940., Camera Notarilor Publici, Oradea.

1886-ban született Pujban. Görögkatolikus. Román. Anyja Barbu Kornélia. Középiskolai tanulmányait az Erzsébetvárosi Állami Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1904-ben tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara Magyarláros székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a 8. hegyi tüzérezred kötelékben tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Károly-csapatkereszt. Az impériumváltás után, 1920-tól román királyi közjegyzőnek nevezték ki Zilahra. Az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással közjegyzőnek nevezte ki Zilahra. A Zilahi Törvényszéken román nyelvű tolmács volt. Az igazságügyminiszter a katonai kinevezését nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1941-ben Zilah székhellyel jegyezte be a tagjai sorába.

Forrás: Honvédségi Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. 1942. 42. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1942. 7. szám.; Budapesti Közlöny. 1916. 54., 1943. 51. szám.; Deseő Lajos: *Erdélyi ezredek a világháborúban*. Budapest, 1941.; Erzsébetvárosi Állami Gimnázium Értesítője. 1913.

Májay Dezső májai dr. (1883–1958)

Királyi közjegyző, Tasnád, 1913–1920., Zirc, 1921–1923., Kaposvár, 1923–1949., Debreceni-, Szombathelyi-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

259. *Májay
Dezső*

1883. május 20-án született Tordán. Unitárius. Nemes. Apja májai Májay István a tordai unitárius gimnázium tanára, anyja Binecz Etelka. Házasságot 1912-ben apagi Evva Sárával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Unitárius Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1901-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1907-ben avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1909-ben tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Marosvásárhelyen, Horváth Károly székelyudvarhelyi, majd Charmant Oszkár budapesti közjegyzők irodáiban (1909–1913). Az igazságügyminiszter 1913-ban Tasnádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-ban Magyarországra repatriált. 1920-ban Zircre, 1923-ban Kaposvár 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. A Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának, kamarai titkárnak választotta meg. Állami közjegyzői szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Tagja volt Kaposvár város képviselőtestületének és Somogy megye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nemzeti Egység Pártja kaposvári szervezetét és a Magyar Élet Pártja kaposvári szervezetét. Alelnöke volt az Erdélyiek Somogy Megyei Társaságának. Egyházi tanácsos volt az unitárius egyház Főtanácsában és a Kaposvári Unitárius Szórvány Egyházközség gondnokának választották meg. A kormányzó 1939-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1958. április 3-án hunyt el Hetesen.

Forrás: Budapest V. ker. ház. akv. 462/1912.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Csillag Attila: *Dr. Májay Dezső a tragikus sorsú kaposvári közjegyző.* Közjegyzők Közönye. 2011. 3. szám.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai.

Major (1899-ig Mayer) József dr. (1895–1944 (?))

Királyi közjegyző, Zombor, 1941., Topolya, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1895. május 10-én született Zomborban. Római katolikus. Apja Mayer (Major) József adótitzt, anyja Meerstätter Emma. Házasságot 1932-ben Bélits Leónával kötött (tőle 1934-ben törvényesen elvált). Második házasságra Schweisgut Margittal lépett. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Zombori M. Kir. Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1913–1914). Az I. világháború alatt népfelkelő hadnagyként harctéri szolgálatot teljesített a 7. közös tábori tüzérezred kötelékében (1915–1918). Katonai kitüntetései: Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. 1920-ban kiutasították Zomborból. Jogi tanulmányait Szegeden, a Fe-

renc József Tudományegyetemen fejezte be (1920–1924). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1925 februárjában tette le. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1925-ben Baja székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1941-ben az illetékes katonai közigazgatás vezetője ideiglenes megbízással Zomborba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az igazságügyminiszter a zombori közjegyzői kinevezését nem erősítette meg, hanem Topolya 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Bajai Ügyvédi Kör titkárának, a Bajai Sport Egyesület elnökének, a Bajai Hajós Egylet háznagyának, a Bajai Daloskör ügyészének választották meg. A kormányzó 1942-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1944. év végén eltűnt.

Forrás: Zombor róm. kat. ker. akv. 167/1895.; Budapesti Hirlap. 1899. 18. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. 4. kötet*. Budapest, 1944.; Hirn László – Szaulich Antal: *Bácskai fejek*. Baja, 1928.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Makay Pál dr. (1854–1911)

Királyi közjegyző, Szilágycseh, 1899–1908., Nagyszőlős, 1909–1911., Debreceni-, Kassai Közjegyzői Kamara.

1854 körül született Nagysomkúton. Római katolikus. Apja Makay Vince nagyváradai polgári iskolai tanár, anyja Balázs Ágnes. Házasságot 1885-ben, Nagyváradon özvegy Bagi Józsefné Beszedits Irénnel kötött. Jogi tanulmányait a Nagyváradai Jogakadémián 1877-ben fejezte be. A Szegedi Ügyvédi Kamara 1885-ben Csongrád székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1886-ban már a Temesvári Ügyvédi Kamara tagja Temesvár székhellyel. Ügyvédként praktizált Nagyváradon is (1886–1899). Az igazságügyminiszter 1899-ben Szilágycsehre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1909-ben Nagyszőlősre helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1911. szeptember 20-án hunyt el Nagyszőlősen.

Forrás: Csongrád róm. kat. ház. akv. 116/1885.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Makay Vince gyászjelentése. 1908. március 17., Makay Pál gyászjelentése. 1911. szeptember 20.; Fővárosi Lapok. 1885. 199. szám.; Budapesti Közlöny. 1885. 78., 136., 1886. 46., 271., 1887. 191. szám, Bozóky Lajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Makoviczky Emil /Miloš Svetozar Makoviczky/ dr. (1865–1902)

Királyi közjegyző, Galgóc, 1899–1902., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1865. november 2-án született Rózsahegyén. Evangélikus. Szlovák. Apja Makoviczky Péter kereskedő, később gyógyszerész, anyja Pálka Anna. Házasságot tvarozsnai és felsőrásztokai Matuska Olgával, tvarozsnai és felsőráasztokai Matuska János lipótószentmiklósi királyi közjegyző lányával kötött. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Zalka Gyula bazini közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1899-ben Galgórcra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1902-ben a halálával szűnt meg. 1899-ben belépett tagként a Magyar Kárpát Egyesületbe. 1902. november 15-én hunyt el Liptószentmiklóson.

Forrás: Partizánska Lupča evang. ker. akv. 63/1865.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Makoviczky Emil gyászjelentése. 1902. november 15.; Budapesti Közlöny. 1899. 151. szám.; Turisták Lapja. 1899.; Budapesti Hírlap. 1902. 319. szám.

260.

*Makoviczky
Emil*

Malonyai Sándor kismutniki (1847–1905)

Királyi közjegyző, Alibunár, 1898–1905., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1847. november 21-én született Kúlán. Római katolikus. Apja kismutniki Malonyai Ignác kincstári ispán, később felügyelő, anyja Csajághy Krisztina. Jogi tanulmányait a Nagyváradi Jogakadémián (1874) és a Pesti Tudományegyetemen folytatta (1867–1871). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1877. június 12-én tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott Czedler János (1874), Arany Károly (1875), Ambrozovics Károly (1875), Vuics János (1876) zombori, Schick János kúlai ügyvédek irodáiban (1876–1877). A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1877-ben Topolya székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1880-ban áthelyezte ügyvédi tevékenységét Kúlára. 1890-ben Magyaróváron praktizált ügyvédként. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Mezey Béla felsőőri, Ziegler Kálmán csáktornyai (1890), Csukássy Károly győri (1890–1891), Gánóczy Flóris székesfehérvári (1892), Sziklay Zoltán kalocsai (1897) és Szláv János újvidéki (1897–1898) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1898-ban Alibunárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg.

261. *Malonyai
Sándor*

meg. 1905. április 16-án hunyt el Alibunáron.

Forrás: Kúla róm. kat. ker. akv. 1846–1865. 37. fol.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Szluha Márton: *Bács–Bodrog vármegye nemes családjai*. Budapest, 2002.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; Bozók Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Mamusich József /Josip Mamučić/ dr. (1879–1955)

Királyi közjegyző, Szabadka 2. székhely, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1879. április 3-án született Szabadkán. Római katolikus. Horvát (bunyevác). Apja Mamuzits István, anyja Budanovich Dominika. Házasságot 1910-ben, Aradon Gulácsy Ilnával, Gulácsy Lajos államvasúti ellenőr leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szabadkai Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1899–1902). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1909-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott előbb Budapesten majd Szabadkán. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1909-ben Szabadka székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1922-től Baján praktizált ügyvédként. Az igazságügyminiszter Szabadka 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1944–1947 között Baján volt ügyvéd. A Szegedi Népbíróság 1947-ben kétévi időtartamra felfüggesztette az ügyvédi gyakorlattól. 1949-ben, mint 28 holdas bajai kulákot, „szabotázs” miatt héthavi börtönrre ítélték. A Lombard-, és Zálogkölcson Rt. Szabadka közgyűlése 1911-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Honszeretet gazdasági szövetkezet (1922) és a Bajai Fakereskedelmi Vállalat Rt. (1940) társaságok közgyűlései a társaságok felügyelő bizottsági tagjának választották meg. Alapító Tulajdonosa és igazgatósági tagja volt a „Mi boltunk” Kereskedelmi Rt-nek (1933) és az Új Élet Nyomda Részvénytársaságnak (1930–1938). Ügyvezető elnökként vezette a Bajai Turul Sport Egyesületet. Szerkesztő tulajdonosa volt a Bajai Újság című keresztény napilapnak. 1955. június 29-én hunyt el Baján.

Forrás: Subotica Szent Teréz róm. kat. ker. akv. 499/1879.; Baja hal. akv. 287/1955.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Gulácsy Géza gyászjelentése, 1903. január 11.; Igazságügyi Közlöny. 1947. 6. szám.; Bácsbodrog Népe. 1949. 31. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Mándi (1913-ig Mandel) András dr. (1890–1949)

Királyi közjegyző, Hajdúnánás, 1933–1947., Debrecen 1. székhely, 1947–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1890. március 11-én született Máramarosszigeten. Református. Apja Mandel Jenő, anyja Mandel (Mándi) Gizella. Házasságot először 1914-ben Gál Alicével, dr. Gál Béla gyulafehérvári városi főügyész leányával, másodsor – törvényes válásukat követően –, 1929-ben irályi Rády Rózsával, Rády Béla főállatorvos leányával, végül – újabb, 1935-ben kimondott válás nyomán –, 1935-ben, Bajnay György debreceni ügyvéd elvált nejjével, Hanák Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szent József Piarista Gimnázium-

ban, Debrecenben végezte. Jogi tanulmányokat a Debreceni Református Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban a 32. számú tábori tüzér ezred kötelékében tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, Koronás Arany Érdemkereszt a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Halász Ákos nagyvárad (1919), Lintner Sándor hajdúnánási (1920–1928) és Keczer Ákos mezőkövesdi (1928–1933) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1933-ban Hajdúnánásra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1945-ben a Hajdúnánáson megalakult igazolóbizottság elnöke, a Független Kisgazdapárt képviselőjeként. 1947-ben belépett a Kommunista Pártba. Ugyanekkor áthelyezték Debrecen 1. számú székhelyére közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Mezőkövesd nagyközség képviselőtestületének és Hajdú vármegye törvényhatósági bizottságának. A Tiszavidéki Mezőgazdák Szövetkezete közgyűlése a szövetkezet felügyelő bizottsági tagjának, majd igazgatósági tagjának (1920–1929), a Hajdúnánási Gazdasági Bank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1933). A Bocskay FC sportklub az alelnökének, a Békessy Béla Vívó Club a háznagyának a Mezőkövesdi Református Egyházközség presbiterének választotta meg. A Piarista Diákszövetség választmányi tagja volt. 1949. március 14-én, Debrecenben öngyilkosságot követett el.

Publikációi: *A valódi közjegyző-helyettesek sérelmei*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 8. szám.; *A törvényes öröklés korlátozásairól*. Jogtudományi Közlöny. 1948. 21–22. szám.

Forrás: Budapest VIII. ker. ház. akv. 412/1929.; Hajdúnánás ház. akv. 92/1935.; Debrecen ház. akv. 582/1924., hal. akv. 432/1949.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Irályi Rády Béla gyászjelentése. 1944. augusztus 1., Mándi András gyászjelentése. 1949. március 14.; Budapesti Közlöny. 1913. 186. szám.; Pesti Napló. 1929. 99. szám.; Pesti Hírlap. 1914. 117., 1929. 51. szám.; Reggeli Hírlap. 1928. 172. szám.; MNL-OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1933. 03. 02.; Nyírvidek. 1923. 142. szám.; Néplap. 1945. 25., 1947. 125. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1947. 6. szám.; Nagy Magyar Compass. 1920.; Központi Értesítő. 1923. 13., 1929. 50., 1933. 29. szám.; Szent József Piarista Gimnázium Értesítője. 1927.; Budapesti Közlöny. 1918. 127., 1919. 29., 1933. 66. szám.; Az Est. 1939. 208. szám.; *A magyar társadalom lexikonja*. 2. bővített kiadás. Budapest, 1931.

Mandics Endre nemesmiliticsi (1847–1893)

Királyi közjegyző, Huszt, 1875–1876., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1847-ben született Huszton. Római katolikus. Nemes. Apja nemesmiliticsi Mandics András, anyja Oroszi Anna. Házasságot 1874 körül ibrányi Ibrányi Máriával, Ibrányi Zsigmond Szabolcs megyei földbirtokos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Bajai Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1866-ban tette le. Máramaros vármegye közgyűlése 1874-ben a vármegye aljegyzőjének választotta meg. A Máramarosi Ügyvédi Kamara 1875-ben Huszt székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1875-ben Husztra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1876-ban megszűnt, mert lemondott a közjegyzői állásáról. A király aljárásbírónak nevezte ki a Huszti Járásbíróságra. 1877-ben áthelyezték aljárásbírónak a Pestvidéki Járásbíróságra. 1880-ban viszhelyezték aljárásbírónak a Huszti Járásbíróságra. 1890-től Huszton, 1891-től Nagyszőlősen praktizált ügyvédként. 1881-ben a Huszti Dalegylet, 1884-ben a Huszti

Műkedvelő Színtársulat, 1885-ben a Huszti Önkéntes Tűzoltó Egyesület elnökének választották meg. 1893. november 11-én hunyt el Nagyszőlősen.

Forrás: Budapest Országút róm. kat. ker. akv. 34/1878.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mandics Endre gyászjelentése. 1893. november 11.; Kiss Gyula: *Igazságügyi tiszti címtár és az első folyamodású királyi bíróságok szervezete*. Budapest, 1879.; Nefelejts. 1874. 37. szám.; Fővárosi Lapok. 1874. 207. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1876. 150., 1877. 121., 1880. 196., 1890. 243., 1891. 161., 1893. 35. szám.; Bereg. 1881. 31. szám.; Pesti Hírlap. 1884. 261. szám.; Budapesti Hírlap. 1885. 74. szám.; Ugocsa. 1889. 36. szám.

Mandics József nemesmiliticsi (1847–1905)

Királyi közjegyző, Técső, 1901–1905., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1847 körül született. Római katolikus. Nemes. Apja nemesmiliticsi Mandics Pál. Házasságot 1876-ban Ember Rózával, Ember Mihály máramarosszigeti kereskedő leányával kötött. A Máramarosi Ügyvédi Kamara 1875-ben Máramarossziget székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az ügyvédi kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának, pénztárosának választotta meg. Ügyvédi tevékenységét 1887-ben megszüntette, majd 1895–1901 között ismét ügyvédként praktizált Máramarosszigeten. Az igazságügyminiszter 1901-ben Técsőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1887-ben Máramarossziget polgármesterének választották meg. A Máramarosszigeti Kereskedelmi és Hitelintézet Rt. közgyűlése a társaság felügyelőbizottsági, majd igazgatósági tagjának választotta meg. Alelnöke volt a Máramarosszigeti Műkedvelő Társaságnak. 1905. november 18-án, 58 évesen hunyt el Técsőn.

Forrás: Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtára. Gyászjelentések gyűjteménye. Mandics József gyászjelentése. 1905. november 20.; Budapesti Hírlap. 1887. 124., 1890. 146. szám.; Ung. 1878. 10. szám.; Magyar Compass. 1878.; Mihók-féle Magyar Compass. 1895.; Fővárosi Lapok. 1876. 136., 1881. 23. szám.; Budapesti Közlöny. 1887. 193., 1901. 127. szám.; Pesti Napló. 1894. 306. szám.; Nemzet. 1895. 4465. szám.; Pesti Napló. 1905. 325. szám.

Maniu Aurél /Aurel Maniu/ dr. (1834–1894)

Császári–királyi közjegyző, Lugos, 1859–1861., Lugosi Császári–királyi Megyei Törvényszék, Királyi közjegyző, Oravicabánya, 1875–1894., Temesvári Közjegyzői Kamara.

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők részében található!

Mannheimer (1901-től Pósfay) Ignác dr. (1828–1903)

Királyi közjegyző, Kecskemét 2. székhely, 1877–1879., Budapest IX. kerület 1. székhely, 1879–1883., Budapest V. kerület 1. székhely, 1883–1896., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1829 körül született a csehországi Reichenau an der Knieschában (Rychnov nad Knežnou). Izraelita. 1897. március 15-én Rómában, feleségével együtt, kikeresztelkedett, illetőleg római katolikus vallásra tért át (miután előzőleg, 1875-ben és 1878-ban született,

1898-ban örökbefogadott fiait 1888-ban már megkereszteltette). Apja Mannheimer Dániel, anyja Weszely Terézia. Házasságot 1863-ban, Bécsben Mannheimer Zsófiával kötött. Második házasságra – miután első nejétől 1871-ben, Pesten elvált –, Friedenthal Szidóniával lépett. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1862 októberében tette le. Ügyvédként praktizált Pesten (1862–1875). A Budapesti Ügyvédi Egylet 1869-ben a választmány tagjának választotta meg. 1871-ben az Ügyvédvizsgáló bizottság tagjának nevezték ki. A Budapesti Ügyvédi Kamara közgyűlése 1875-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1877-ben Kecskemét 2. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1879-ben Budapest IX. kerület 1. számú székhelyre, 1883-ban Budapest V. kerület 1. számú székhelyre helyezték át közjegyzőnek. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg (1883–1893). A Magyarországi Kir. Közjegyzők Országos Egylete központi bizottsága tagjának is megválasztották (1884). Közjegyzői szolgálata 1896-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. 1896-tól ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Budapesten. Sajtóesküdtnek nevezték ki a Budapesti Kir. Törvényszékre. A Ferencvárosi Társaskör választmányi tagjának választották meg. Tagja volt a Pesti Chevrá–Khadisa Izraelita Jótékonyági Egyletnek. A Budapesti Közúti Vaspálya Társaság Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának (1885–1890), majd igazgatósági tagjának választotta meg (1891–1903). 1903. március 6-án, 75 évesen hunyt el Budapesten.

Publikációi: *A bérleti zálogjog törvénykezési rendtartásunkban*. Magyar Themis. 1871. 5–6. szám.; *Vélemény és indítvány*. Magyar Themis. 1873. 18. szám.; *A hivatalnokok vagyongogi felelőssége*. Kis Józsa – Mannheimer Ignác – Weinmann Fülöp: *Véleményes indítványok és tárgyalás*. In: Az V. Magyar Jogászgűlés évkönyve. Budapest, 1874.; *Gesetzartikel vom Jahre 1874 über die königlichen Notare samt Register mit dem Notariatstariff*. Budapest, 1875.

Forrás: BFL IV. 1343. f. Visszaállított Városi Törvényszék iratai. Váloperek. 1870. V. 23., IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 13.; Sopron Szent Mihály róm. kat. ker. akv. 107-108/1888.; Budapest II. ker. hal. akv. 673/1903.; Törvényszéki Csarnok. 1869. 11. szám.; Magyar Themis. 1871. 5–6., 41., 1873. 18., 1875. 5. szám.; A Jog. 1883. 1., 1886. 52. szám.; Pesti Hírlap. 1880. 290., 1883. 250., 1908. 298. szám.; Egyenlőség. 1887. 4. szám.; Pesti Napló. 1896. 108. szám.; Hazánk. 1901. 77. szám.; Budapesti Hírlap. 1885. 69. szám.; Budapesti Cím és Lakásjegyzék 1903–1905.

Márki János sarkadi dr. (1855–1925)

Királyi közjegyző, Gyula 1. székhely, 1892–1925., Aradi-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1855. március 6-án született Kétegyházán. Római katolikus. Nemes. Apja Márky János uradalmi tisztartó, anyja nemes Zay Julianna. Házasságot 1884-ben Terényi Ágnessel, néhai Terényi Lajos Békés megyei alispán leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradi Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1872-ben tette le. A 86. szörényi honvéd zászlóalj kötelékében, hadnagyi rangban teljesített katonai szolgálatot. A Gyulai Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi gyakorlatot folytatott Orosházán. Az igazságügyminiszter 1892-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Gyula 1. számú székhelyére. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata halálával ért véget. Virilista jogon tagja volt Gyula város képviselőtestületének és Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a

Szabadelvű Párt gyulai szervezetét. A Gyulai Polgári Olvasókör választmányi tagjának választotta meg. A Gyulai Római Katolikus Egyházközség világi elnöke volt. A Békés megyei Fehér Kereszt Egyesület 1900-ban az egyesület pénztárosának választotta meg. A Békés megyei Villamossági Rt. közgyűlése (1905–1925), a Gyulavidéki Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1906–1925), a Gyulai Képeretlécgyár Rt. közgyűlése (1912–1925) és a Gyulai István Hentesárú és Húsfeldolgozó Rt. Gyula közgyűlése (1920–1925) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A király 1913-ban sarkadi előnévvel nemesi címet adományozott a részére. A kormányzó 1923-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1925. július 12-én hunyt el Gyulán.

262. Márki János

Források: Kétegyháza róm. kat. ker. akv. 17/1855.; Gyula róm. kat. ház. akv. 2/1884., polgári hal. akv. 352/1925.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Márki János gyászjelentése. 1925. július 12.; Budapesti Közlöny. 1892. 131., 186. szám.; Központi Értesítő. 1905. 65., 1906. 13., 1913. 23., 1921. 37. szám.; Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 8. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905–1924. évfolyamok.; Békés vármegye Hivatalos Lapja. 1913. 35. szám.; Békés. 1900. 22., 1904. 1., 1905. 4., 23., 1912. 22. szám.; Budapesti Hírlap. 1884. 20. szám.; A Magyar Királyi Honvédelmi Minisztérium, a Honvédség és a Csendőrség Névkönyve 1885., Budapest, 1885.; Erdész Ádám (szerkesztette): *Márki Sándor naplói*. 1. Gyula, 2015.; Szilágyi Miklós: *A Gyulai Képeretlécgyár alapítása. (Adatok Grünfeld Jakab üzemszervező tevékenységéhez)*. Békési Élet. 1970. 1. szám.

Markó István dr. (1882–1965)

Királyi közjegyző, Budapest IX. kerület 2. székhely, 1921–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1882. december 27-én született Miskolcon. Evangélikus. Apja dr. Markó László – dr. Markó Sándor rozsnyói közjegyző unokatestvére – megyei főorvos, anyja Radvány Regina. Házasságot 1924-ben Kabók Irmával kötött. Középiskolai tanulmányait a Miskolci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1908/1909-ban egy éves önkéntes katonai szolgálatot látott el. A jogi doktori oklevélet Budapestén, 1909. július 2-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapestén 1911. február 18-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelölt volt Éder Elek miskolci közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Báthor Gábor (1912), Hedry Aladár budapesti (1913), Janits Imre budapesti (1914–1921) közjegyzők irodáiban, valamint Kassán (1913–1914). 1917–1918 között a 15. számú császári és királyi tüzérezred kötelékében teljesített harctéri szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1921-ben Budapest IX. kerület 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot látott el Budapest IX. kerületében. Közjegyzői szolgálata az 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1965. szeptember 10-én, mint nyugdíjas bedolgozó hunyt el Budapestén.

Publikációi: *A cégszerű aláírás közjegyzői hitelesítése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 8. szám.; *Felolvasás és megmagyarázás a közjegyzői rendtartás VIII. és IX. fejezetében*. Kir.

Közjegyzők Közlönye. 1933. 5. szám.; *Közszerzemény?* Jogtudományi Közlöny. 1948. 15–16. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Miskolc evang. ház. akv. 12/1880., ker. akv. 7/1883.; Budapest IX. ker. ház. akv. 731/1924., V. ker. hal. akv. 297/1965.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Markó István gyászjelentése. 1965. szeptember 10.

Markó János dr. (1881–1927)

Királyi közjegyző, Rozsnyó, 1912–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Rožňava, 1919–1922., Notárska Komora Slovenska.

1881. augusztus 12-én született Rozsnyón. Evangélikus. Apja Markó Sándor dr. rozsnyói királyi közjegyző, anyja Sztzehlo Anna. 1906. március 25-én Dobsinán kötött házasságot Nickl Edittel, Nikl Gyula Tivadar és Szontagh Ilona lányával. Középiskolai tanulmányait a Rozsnyói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1904. június 26-án avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát 1907. május 7-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1904–1907), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apja, Markó Sándor rozsnyói közjegyző irodájában (1907–1912). Az igazságügyminiszter 1912-ben Rozsnyóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Az impériumváltás után, csehszlovák állami közjegyzőként még folytatta működését, de 1922-ben felmentették állásából. Ügyvédként praktizált Rozsnyón, a Turócszentmártoni Ügyvédi Kamara tagjaként. A Rozsnyói Evangélikus Gimnázium iskolatanácsosa, a Rozsnyói Társalgási Egylet

263. *Markó János* (Kaszinó) elnöke volt (1916–1927). 1927. december 25-én hunyt el Rozsnyón.

Forrás: Kassai Ujság. 1920. 280., 1922. 178. szám.; Magyar Hirlap. 1927. 294. szám.; Rokolya Gábor: *Az első rozsnyói közjegyző Dr. Markó Sándor élete és munkássága*. Budapest, 2011.; Tököly Gábor: *Ki Kicsoda Rozsnyón*. Somorja, 1999.; Pósch József: *A Rozsnyói Társalgási Egylet százéves története 1831–1931.*, Rozsnyó, 1932.; 5/1906. Dobsinai házassági anyakönyvi kivonat. A szerző gyűjteményéből.

Markó Sándor dr. (1847–1912)

Királyi közjegyző, Rozsnyó, 1875–1912., Kassai Közjegyzői Kamara.

1847. március 18-án született Rozsnyón. Evangélikus. Apja Markó János bőrgyáros és kereskedő, anyja Scheffer Leontina. 1873. augusztus 31-én Eperjesen kötött házasságot Sztzehlo Annával, Sztzehlo János eperjesi evangélikus főesperes és Kéler Matild lányával. Középiskolai tanulmányait a Rozsnyói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1864-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folyta-

tott (1865–1869). A jogtudori oklevelét 1870. június 18-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Pesten 1871. július 3-án tette le. Szakmai pályafutását országgyűlési gyorsíróként kezdte a Parlamentben (1868–1870), ezzel párhuzamosan ügyvédjelöltként dolgozott Szontágh Kálmán rimaszombati ügyvéd irodájában (1868–1871). 1871-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Rimaszombaton. Az igazságügyminiszter 1875-ben Rozsnyóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara titkárnak választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1912-ben a halálával szűnt meg. Rozsnyó bányaváros törvényhatósági bizottságának tagja volt (1875–1912). A Rozsnyói Társalgási Egylet (Kaszinó) elnökének választották meg (1893–1905). A Betléri Evangélikus Egyházközség és a Rozsnyói Evangélikus Egyházközség valamint a Rozsnyói Evangélikus Gimnázium és a Felső Leányiskola főgondnokának választották meg. A Tiszai Evangélikus Egyházkerület főjegyzője volt (1881). Elnökként vezette a Szabadelvű Párt rozsnyói szervezetét (1904). Elnöke volt a gróf Andrássy Dénesné szoborállító bizottságának (1903–1905). A Rozsnyói Takarékszövetkezet és Zalogház Rt. közgyűlése a társaság igazgatósága elnökének választotta meg. A király a közélet terén szerzett érdemeit elismerve 1901-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1912. július 17-én hunyt el Rozsnyón.

Publikációi: *Lehet-e a közjegyzői törvény életbelépte előtt magánokiratba foglalt házassági szerződés alapján jelenleg zálogjogi bekebelezést elrendelni?* Magyar Themis. 1876. 2. szám.; *A gyámügyi törvényjavaslat és a közjegyzőség.* Magyar Themis. 1877. 5–6. szám.; *A csődtörvényjavaslat 93. §-ához.* Magyar Themis. 1880. 13. szám.; *A közjegyző, mint csődbiztos. Észrevételek a képviselőház jogügyi bizottsága által megállapított csődtörvényjavaslat 93. §-hoz.* Jogtudományi Közlöny. 1881. 2. szám.; *A telekkönyvi bejegyzés alaki feltételeiről.* Jogtudományi Közlöny. 1881. 13. szám.; *Észrevételek a közjegyzői novelláris törvényjavaslatra.* Jogtudományi Közlöny. 1883. 44., 48. szám. 50., 52. szám.; *Egy észrevétel a közjegyzői novellához.* *A főrendiház jogásztagjainak figyelmébe ajánlva.* Jogtudományi Közlöny. 1885. 50. szám.; *Észrevételek a hagyatéki eljárásról szóló törvényjavaslat tervezete felett.* Jogtudományi Közlöny. 1889. 49., 50., 1890. 3., 5. 34. 1890. 35. szám.; *Észrevételek az örökösödési eljárásra vonatkozó törvények módosításáról és kiegészítéséről szóló törvényjavaslatra nézve.* Jogtudományi Közlöny. 1891. 42. 44. 45. 47. 49. szám.; *Az örökösödési eljárásról szóló törvényjavaslat.* Jogtudományi Közlöny. 1893. 8., 15., 16., 17., 19. szám.; *A Magyarországi Ág. Hitv. Evang. Keresztény Egyház Alkotmánya.* Budapest, 1893.; *A Kassai Kir. Közjegyzői Kamarának XXV évi története (1875–1900).* Elhangzott a kamara 1900. július 29-i közgyűlésén. Rozsnyó, 1900.; *Szabad-e kir. közjegyzőnek oly részvénytársaság ügyében, melynek igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagja, közjegyzői teendőket végezni, különösen közjegyzői okiratot felvenni?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1910. 10. szám.

264. Markó
Sándor

Forrás: Rožnava evang. ker. akv. 19/1847.; Prešov evang. ház. akv. 10/1873.; Rokolya Gábor: *Az első rozsnyói közjegyző. Dr. Markó Sándor élete és munkássága.* Budapest, 2011.; Pösch József: *A Rozsnyói Társalgási Egylet százéves története 1831–1931.* Rozsnyó, 1932.

Markovics József (1845–1905)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1875–1880., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

265. *Markovics
József*

1845. január 11-én született Szombathelyen. Római katolikus. Apja Markovits József szíjgyártó, anyja Lóskay Erzsébet. Házasságot Witzeneuthner Terézzel kötött. Középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Premontrei Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1864-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1871-ben tette le. 1871-től a Szombathelyi Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi gyakorlatot folytatott Kőszegen. Az igazságügyminiszter 1875-ben Kőszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői állásáról 1880. július 3-án lemondott. 1880-tól ismét ügyvédként praktizált Kőszegen. 1893-ban Kőszeg szabad királyi város tiszti ügyészenek választották meg. A Kőszeg–Szombathely Helyi Érdekű Vasút Rt. Közgyűlése a társaság igazgatósága tagjának választotta meg. A Kőszegi Bencés Gimnázium Segély Egylete az egyesület alelnökének, majd elnökének választotta meg (1891, 1907). A Kőszegi Önkéntes Tűzoltó Egylet pénztárosa, majd

elnöke volt. A Magyar Turista Egylet kőszegi osztályát elnökként vezette (1894). 1905. október 12-én hunyt el Kőszegen.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Szombathelyi róm. kat. ker. akv. 1843–1867. 32. pag.; Kőszeg hal. akv. 144/1905., 71/1936.; Budapesti Közlöny. 1875. 233., 1880. 178., 192. szám.; Kőszegi Bencés Gimnázium Értesítője. 1894.; Kövér István: *100 éves a kőszeg–szombathelyi vasútvonal Dunántúl első helyi érdekű vasútja*. Vasi Szemle. 1983. 3. szám.; Pesti Napló. 1893. 262. szám.; Vas Népe. 1998. 276. szám.; Turisták Lapja. 1896.; Budapesti Hírlap. 1905. 285. szám.

Martiny Ede (1845–1880)

Királyi közjegyző, Besztercebánya 1. székhely, 1875–1880., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1845. július 27-én született Besztercebányán. Evangélikus. Apja Martiny Dániel színész, anyja Baader Karolina. Házasságot 1873-ban Blaho Ludmillával, Blaho Ferenc ügyvéd, királyi ügyész leányával kötött. A középiskola felsőbb osztályait a Soproni Evangélikus Gimnáziumban végezte (1860–1864). Az érettségi vizsgát 1864-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1864–1868). Zólyom vármegye közgyűlése szolgabírónak nevezte ki a vármegye területére. 1875-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Besztercebányán. Az igazságügyminiszter 1875-ben Besztercebánya 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1880. március 19-én hunyt el Besztercebányán.

Forrás: Banská Bystrica evang. ker. akv. 84/1845., hal. akv. 26/1880.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Blahó Ferenc gyászjelentése. 1907. január 4.; Soproni Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1863.; Pesti Tudományegyetem személyzete 1864–1865. Buda, 1864.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Magyar Themis. 1875. 15. szám.; Besztercebányai evangélikus születési (1845) és halotti (1880) anyakönyv, Schermann Ákos adatközlése.

Márton István futásfalvi dr. (*1876)

Királyi közjegyző, Nyárádszereda, 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1876-ban született Nyárádszentannán. Református. Nemes. Apja futásfalvi Márton János nyárádszentannai földbirtokos, anyja Topler Katalin. Házasságot 1914-ben, Kerekegyházán Móczár Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1899-ben kapta meg. 1901-ben az igazságügyminiszter, mint ügyvédjelöltet, aljegyzővé nevezte ki a Nyárádszeredai Járásbíróságra, 1902-ben azonban lemondott állásáról. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1903-ban tette le. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1906-ban Nyárádszereda székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1940-ben Nyárádszerdára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Elmenekült, de a háború után visszatért Nyárádszeredára. Tagja volt Maros–Torda vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nyárádszeredai Hitelszövetkezet Rt. közgyűlése a társaság elnök–vezérigazgatójának választotta meg. Elnökként vezette a Nyárádszeredai Magyar Kaszinót és a Nyárádszeredai Sport Klubot. A református egyházmegye tanácsosa volt.

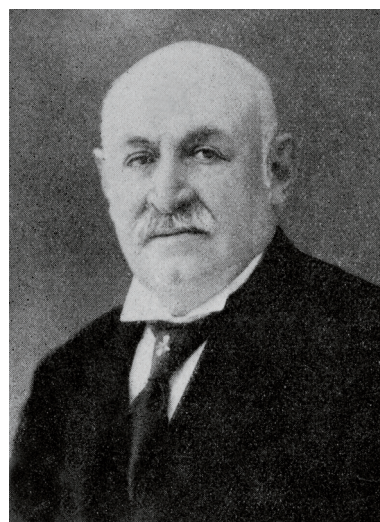
Forrás: Pálmay József: *Marostorda vármegye nemes családjai. Hasonmás kiadás.* Sepsiszentgyörgy, 2000.; Damó Jenő: *Ki kicsoda? Az erdélyi és bánsági közélet lexikonja.* Timișoara–Arad, 1931.; Budapesti Közlöny. 1901. 18., 1906. 159., 1941. 75. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1902. 6. szám.; Székely Napló. 1914. 6. szám.; Keleti Újság. 1940. 115. szám.; Szabad Szó. 1947. 187. szám.

Mártonffy Bogdán dr. (1859–1945)

Királyi közjegyző, Körösbánya, 1916., Szilágysomlyó, 1916–1919., Kaposvár 1921–1943., Szirák, 1943., Aradi-, Debreceni-, Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

266.
*Mártonffy
Bogdán*

1859. március 10-én született Hídalmáson. Örmény katolikus. Örmény. Apja Mártonffy Kajetán, anyja danczkai Pattyantyús–Ábrahám Anna. Házasságot 1896-ban Jakabffy Ilonával, Jakabffy Béla kunágotai földbirtokos leányával kötött. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1889. október 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1891. szeptember 5-én tette le. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1891-ben Nagyvárad székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1916-ban Körösbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1916-ban Szilágysomlyóra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-ban repatriált Magyarországra. 1921-ben Kaposvár 2. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. 1943-ban Alleram Ferenc közjegyzővel történt kölcsönös cserével Szirákra helyezték át közjegyzőnek, majd lemondott az állásáról. Nagyváradon a Kereskedelmi és Iparos Tanonciskola felügyelőbizottsági tagjának, a nagyváradi állami iskolák gondnoksága vezetőjének és a nagyváradi állami óvodák főgondnokának nevezték ki. Tagja volt

az Erdélyiek Somogy megyei Társaságának. 1945. május 9-én, 86 évesen, mint kunágota-kupapusztai lakos hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Néhány szó a jövő házasságáról*. Nagyvárad, 1893. 286. szám.; *Az örökösödési per bírósága a hagyatéki bíróság mellőzésével fogantatosíthatja-e az általa hozott jogerős ítélet, jogerős bírósági egyezséget?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 7. szám.; *Bizonytalanság az „Utóöröklés” körül*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1943. 6. szám.

Forrás: Kunágota ház. akv. 47/1896.; Budapest IX. ker. hal. akv. 1836/1945.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Gudenus János József: *Örmény eredetű magyar nemesi családok genealógiája*. Budapest, 2010.; Gulyás Pál: *Magyar írók élete és munkái. Pótlás a XVII. kötethez*. Budapest, 1999.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Matheovits Ferenc dr. (1886–1957)

Királyi közjegyző, Vámosmikola, 1934–1939., Budapest XIII. kerület, 1939–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1886. március 9-én született Brassóban. Római katolikus. Apja Matheovits Ferenc szabómester, anyja Kocsis Mária. Házasságot 1912-ben Poszler Teréz középiskolai tanárnővel kötött. Középfokú tanulmányait a Brassói Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1904-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1905–1910). 1910. szeptember 17-én avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1912. június 15-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Budapesten (1910–1912). A Brassói Ügyvédi Kamara 1912. július 18-án Brassó székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban főhadnagy hadbíróként teljesített szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Magyar Háborús Emlékérem a hadi érem szalagján, Magyar Háborús Emlékérem Tirol védelméért. Miután feleségét Szombathelyre középiskolai tanárnak nevezték ki, repatriált Magyarországra. A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1920-ban Szombathely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1934-ben Vámosmikola székhellyel nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pécsi Erzsébet Tudományegyetemen 1936-ban egyetemi magántanári képesítést szerzett (habilitált). 1939-ben áthelyezték Budapest XIII. kerületébe közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1949-ben szűnt meg, amikor az igazságügyminiszter elmozdította az állásából. Nyugdíj, illetve kegydíj folyósítása iránt előterjesztett kérvényét, majd 1950-ben beadott ügyvédfelvételi kérelmét egyaránt elutasították. /ez utóbbiban szerepel: „Mint 64 éves ember fizikai munkára képtelen vagyok, azonban úgy érzem, hogy mivel szellemileg ép és egészséges vagyok, a céltalan élet és a tétlenség lassankint pusztulásba visz.”/ Tagja volt a Brassói Székely Társaságnak. A Cserkészszövetség a felügyelő bizottsága tagjának választotta meg. A kormányzó 1933-ban kormányzói elismerés kitüntetésben részesítette. 1957. január 9-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *A magyar–román birtokper*. Budapest, 1929.; *Nemzetközi szociálpolitika I–II*. Szombathely, 1934.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. a. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ügyvéd-felvételi ügy Matheovits; Gyöngyös ház. akv. 114/1912.; Budapest XIII. ker. hal. akv. 70/1957.; Brassói Ka-

tolikus Főgimnázium Értesítője. 1902–1904.; Brassói Lapok. 1912. 45. szám.; Magyar Compass. 1930.; Újság 1933. 78. szám.

Matisz Dezső dr. (1858–1913)

Királyi közjegyző, Körösbánya, 1892–1896., Dunaföldvár, 1896–1900., Körömbánya, 1900–1909., Vác, 1909–1913., Aradi-, Pécsi-, Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1858. november 18-án született Mihályháza. Evangélikus; 1901-ben római katolikus vallásra tért át. Apja Matisz Dezső mihályházi földbirtokos. Házasságot 1895-ben Koraffy Jolán-nal kötött. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi és a Soproni Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1877-ben tette le. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta (1878–1882). 1885. május 30-án avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1886. novemberében tette le. A Veszprémi Ügyvédi Kamara 1887-ben Veszprém székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1888-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten. 1892-ben közjegyzőhelyettes volt Marosvásárhelyen. Az igazságügyminiszter 1892-ben Körösbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1896-ban Dunaföldvárra, 1900-ban Körömbányára, 1909-ben Vácra helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Vác város képviselő-testületének. A Váci Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Elnöke volt a Váci Dal-egyletnek, tagja a Váci Úri Kaszinónak és a Váci Katolikus Körnek. A Váci Múzeum Egylet választmányi (elnökségi) tagjának választotta meg. 1913. február 16-án hunyt el Vácott.

267. Matisz Dezső

Forrás: Dunaföldvár szül. akv. 72/1897.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 1366.

Matics János /Jovan Matić/ (1831–1889)

Királyi közjegyző, Újvidék 1. székhely, 1875–1889., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1831 körül született a Bács megyei Szenttamáson. Pravoszláv. Szerb. Nőtlen. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1855 körül tette le. 1860-ban jegyzőnek nevezték ki az Újvidéki Császári Királyi Törvényszékre. Bács–Bodrog vármegye közgyűlése 1861-ben szolgabírónak nevezte ki a vármegye területére. 1867-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Újvidéken. Az igazságügyminiszter 1875-ben Újvidék 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szerb és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1889-ben a halálával szűnt meg. Újvidék szabad királyi város tanácsnoka volt (1867–1869). 1872-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a Miletics Szvetozár által alapított Szerb Népi Párt programjával az óbecsei választókerületben. Képviselői mandátumáról a közjegyzői kinevezése miatt 1875-ben lemondott. Tagja

volt a Szabadelvű Párt újvidéki szervezetének. 1889. szeptember 17-én, 58 évesen hunyt el Újvidéken.

Forrás: Fővárosi Lapok. 1889. 258. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Vasa Stajić: *Novosadske biografije. II*. Novi Sad, 2003.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Matits János gyászjelentése. 1889. szeptember 16.

Matolcsy Károly szathmári (1828–1907)

Királyi közjegyző, Cegléd 1. székhely, 1875–1907., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1828. március 12-én született Kecskeméten. Református. Apja dr. Matolcsi László református lelkész, anyja Márthon Mária. Házasságot Dömök Kornéliával, majd – első felesége halálát követően –, 1860-ban Kaas Melanie bárónővel kötött. Középiskolai tanulmányait a Kecskeméti Református Főgimnáziumban végezte. Az 1848/49-es szabadságharcban főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Pályafutását gazdatisztként kezdte Csomaközön. 1867-ben szolgabírónak nevezték ki a ceglédi járásba, 1868-ban pedig törvényszéki bírónak a Pestvidéki Törvényszékre. 1872-ben áthelyezték járásbírónak (járásbíróvási elnök) a Ceglédi Kir. Járásbíróvási. Az igazságügyminiszter Cegléd 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Cegléd város képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. A Ceglédi Kaszinó választmányi tagjának választotta meg. 1907. március 30-án hunyt el Cegléden.

Publikációja: *Visszaemlékezés*. Ceglédi Újság. 1906. 24. szám.

Forrás: Tápiószéle evang. ház. akv. 2/1860.; Kecskemét ref. ker. akv. 1826–1849. 52. pag.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Kürti Béla: *Egyleti élet a régi Cegléden II. A századforduló ceglédi egyleteinek rövid története 1842–1949*. Cegléd, 1993.; Horányi-Hohl Gábor: *A „ceglédi” és a nagykovácsi királyi közjegyzők*. Közjegyzők Közlönye. 2013. 5. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Matolcsy Károly gyászjelentése. 1907. március 30.

Matolcsy Sándor szathmári dr. (1872–1909)

Királyi közjegyző, Vác, 1907–1909., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1872. január 14-én született a Szilágy megyei Pelén. Református. Apja Matolcsy László gazdatiszt, anyja Költő Katalin. Matolcsy Károly ceglédi közjegyző unokaöccse. Házasságot 1900-ban Falcsik Szerénával, néhai Falcsik László pusztá-bánalmi kataszteri biztos leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1897. február 7-én avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1897. június 16-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Matolcsy Károly ceglédi közjegyző irodájában (1894–1907). A Budapesti Közjegyzői Kamara választmánya tartós helyettesnek rendelte ki 1907-ben az elhunyt nagybácsit, Matolcsy Károly ceglédi közjegyző irodájának vezetésére. Az igazságügyminiszter 1907-ben Vádra

nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Ceglédi Sport Egylet 1902-ben a választmányi tagjának választotta meg. Tagja volt a Váci Egyesült Kaszinó Körnek. A Váci Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg. 1909. május 23-án, mint váci lakos, hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Miskolc ház. akv. 248/1900.; Budapest I. ker. hal. akv. 1036/1909.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Matolcsy Sándor gyászjelentése. 1909. május 23.; Ceglédi Újság. 1902. 15. szám.; Az Újság. 1909. 49. szám.

Mattiassich Dezső dr. (1865–1926)

Királyi közjegyző, Lugos 2. székhely, 1908–1919., Hódmezővásárhely 1. székhely, 1905–1926., Rétság, 1926., Temesvári-, Szegedi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1865-ben született Nagyszentmiklóson. Római katolikus. Apja Mattiassich Ferenc, anyja Weisz Berta. Házasságot 1901-ben szmrecsányi Szmrecsányi György volt Árva megyei főispán leányával, Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kegyes tanítórendi (Piarista) gimnáziumban, Szegeden végezte (1875–1883). Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1885–1889). Az egyéves önkéntes katonai szolgálatát 1887/1888-ban teljesítette. Tartalékos hadnagyként szerelt le. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1890-ben tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kormos Béla verseci közjegyző irodájában (1890–1897). Az igazságügyminiszter 1907-ben Lugos 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német, román és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1905-ben Hódmezővásárhely 1. számú székhelyre, 1926-ban Rétságra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1926-ban a halálával szűnt meg. Tagja volt Hódmezővásárhely megyei város törvényhatósági bizottságának. A Lugosi Concordia Osztrák–Magyar Első Általános Tisztviselő Egylet Takarékos és Előleg Szövetkezet közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának, a Lugosi Fürdő Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg (1907). Tagja volt a Délmagyarországi Közművelődési Egyesületnek. A hódmezővásárhelyi Virradat szabadkőműves páholyba is belépett. A harcra vonult katonák családjait segélyező bizottság társelnökének nevezték ki. A Mezőgazdasági Rt. Hódmezővásárhely közgyűlése (1917) a társaság igazgatósági tagjának, a Hódmezővásárhelyi Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése (1923) az igazgatósági elnökének nevezte ki. 1926. november 1-én hunyt el Rétságon.

Publikációi: *Csodamadarak*. Vadászat és Állatvilág. 1914. 9. szám.; *Sebészmadár*. Vadászat és Állatvilág. 1914. 12. szám.

Forrás: Rétság hal. akv. 30/1926.; Alkotmány. 1901. 62. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Palatinus József: *A szabadkőművesség bűnei. A magyarországi szabadkőművesek mozgalma és külföldi kapcsolatai 1920-tól 1937-ig. I. kötet*. Budapest, 1938.; Varsányi Attila: *A hódmezővásárhelyi Virradat szabadkőműves páholy megalakulása*. In: Kovács István – Kruzslíc István (szerk.): *A Hódmezővásárhelyi Szeremlei Társaság Évkönyve*. 1998. Hódmezővásárhely, 1999.; Imolya Imre: *Vásárhelyi Jogászsalmannach*. Hódmezővásárhely, 2011.

Matuska János tvarozsniai és felsőrástokai (1839–1916)

Királyi közjegyző, Liptószentmiklós, 1875–1916., Kassai Közjegyzői Kamara.

1839. december 24-én született Isztebnén. Evangélikus. Apja tvarozsniai Matuska György törvényszéki bíró, volt evangélikus lelkész, anyja Krivos Anna. Házasságot 1867-ben Mikó Máriával, Mikó János Vrbica község bírójának leányával kötött. Az 1860-as évektől kezdve ügyvédi tevékenységet látott el Liptószentmiklóson. Az igazságügyminiszter 1875-ben Liptószentmiklósról nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1873-ban belépett a Magyarországi Kárpát Egyesületbe. A Liptószentmiklósi Polgári Fiú és Leányiskola gondnoksági tagjának nevezték ki (1886). A király 1887-ben, a tvarozsnai előnév megerősítése mellett, a felsőrástokai nemesi előnevet adományozta a családtagok részére. 1916. május 4-én hunyt el Liptószentmiklóson.

Forrás: Liptovský Mikuláš evang. ház. akv. 21/1867.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Matuska János gyászjelentése. 1916. május 4.; Sörgöny. 1865. 105. szám.; Gerő József (szerkesztette): *A Királyi Könyvek. Az I. Ferenc József és IV. Károly által 1867-től 1918-ig adományozott nemességek, főnemességek, előnevek és címerek jegyzéke.* Budapest, 1940.; Liptószentmiklósi Polgári Fiú és Leányiskola Évkönyve 1886.; Budapesti Közlöny. 1868. 90., 1875. 82. szám.; Isztebnei evangélikus születési anyakönyv 1839. Schermann Ákos közlése.

Mauks Gyula farkasfalvi (1853–1890)

Királyi közjegyző, Dicsőszentmárton, 1888–1890., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1853 körül született. Római katolikus. Nemes. Házasságot 1880 körül Martignoni Mária, törvényszéki tanácsos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1870-ben tette le. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Pesti Kereskedelmi és Váltótörvényszéken. Írnok volt a lippai Kincstári Uradalmi Ügyészségen (1876–1878). A Nagyszebeni Ügyvédi Kamara 1878-ban Medgyes székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Bosznia–Hercegovina 1878. évi okkupációjában tartalékos hadnagyként, illetve főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1888-ban Dicsőszentmiklósról nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1890-ben a halálával szűnt meg. A Medgyesi Általános Iskola gondnoksági tagjának nevezték ki. Az EMKE medgyesi fiókjának alapító tagja volt. Nagy-, és Kisküküllő vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tisztí ügyésze címmel tüntette ki. 1890. június 14-én, 37 évesen hunyt el Dicsőszentmártonban.

Forrás: Budapest II. ker. hal. akv. 656/1965.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Eleonora v. Martignoni geb. Schuch gyászjelentése. 1905. február 14.; Budapesti Közlöny. 1876. 57., 1878. 60., 1886. 132., 1888. 123. szám.; Magyar Polgár. 1883. 119., 1885. 262. szám.; Ellenzék. 1885. 250. szám.; Pesti Hírlap. 1890. 169. szám.; Egri Ciszterci Főgimnázium Értesítője. 1869.

Maxim Jenő dr. (1886–1967)

Királyi közjegyző, Szobránc, 1940–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1886. augusztus 2-án született Szobráncon. Római katolikus. Apja Maxim János cipész, anyja Milkó Zsuzsanna. 1924-ben Dyck Ilonával kötött házasságot. Középiskolai tanulmányait az Ungvári és a Szatmárnémeti Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1904-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1904–1908). 1910. szeptember 26-án avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. március 21-én tette le. A Máramarosszigeti Ügyvédi Kamara 1913-ban Szobránc székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben Szobráncra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1913-tól tagja volt Ung vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Országos Keresztényszocialista Párt (OKP) országos vezetőségi tagjának választotta meg. Tagja volt az Egyesült Magyar Pártnak. A Szobránc Vidéki Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja közgyűlése 1912-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1967-ben hunyt el.

Forrás: Tibava róm. kat. ker. akv. 64/1886.; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közgazdasági Compass 1919–1939*. 1942.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1905–1906.; Heti Szemle. 1904. 25., 1910. szeptember 28.; Görög Katolikus Szemle. 1913. 14. szám.; Ungvári Közlöny. 1913. 45. szám.; Központi Értesítő. 1912. 74. szám.; Budapesti Közlöny. 1913. 86. szám.; Family Search honlapon található utalás szlovákiai házassági anyakönyvi bejegyzésre.

Mayer Jenő dr. (1890–1964)

Királyi közjegyző, Titel, 1941–1944., Érsekújvár, 1944., Szegedi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1890. március 16-án született Zomborban. Római katolikus. Apja Mayer Nándor (Ferdinánd) zombori ügyvéd, anyja Hippich Klára. Házasságot Wolff Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait a Zombori Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1908. június 25-én tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Egyéves önkéntesi katonai szolgálatot teljesített a szabadkai 86. számú gyalogezredben. A jogi doktori oklevelét 1915. március 18-án kapta meg. Az I. világháborúban népfelkelő hadbíró főhadnagyként teljesített harctéri szolgálatot a 86. számú gyalogezred kötelékében. Katonai kitüntetései: Koronás Arany Érdemkereszt a Vitézségi Érem szalagján, Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. Az ügyvédi vizsgát Újvidéken 1925. október 19-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Zomborban. Az Újvidéki Ügyvédi Kamara 1925-ben Zombor székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Titelre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1944-ben Érsekújvárra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1941-ben a Monostorszeg–Apatin Ármentesítő és Belvízszabályozó Társulat miniszteri biztosának nevezték ki. Az Apatini Villanytelep Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A kormányzó 1942-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1945-ben az Amerikai Egyesült Álla-

mokba emigrált. 1946-tól New-York-i éttermekben zenélt, mint cimbalomművész. 1964. május 4-én hunyt el New Yorkban.

Forrás: Zombor róm. kat. ker. akv. 100/1890.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Magyar Híradó. 1964. október 1.; De Sgardelli Caesar (szerkesztette): *A Délvidék hadtörténete 1914–1918*. Budapest, 1941.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Mayercsák Márton /Martin Majerčák/ (1809–1879)

Királyi közjegyző, Bazin, 1875–1879., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1809. október 10-én született Zuberecben (Bölényfalu). Római katolikus. Szlovák. Második házasságot – megözvegyülés után –, 1853-ban Richter Karolinával kötött. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az 1840-es évektől kezdve ügyvédként praktizált Pozsonyban. 1848/1849-ben a Váltó Feltörvényszék ülnökének választották meg. Pozsony vármegye táblabírája volt. Az igazságügyminiszter 1875-ben Bazinba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az 1848/49. évi első népképviselői országgyűlésre Bobrón (Árva megye) választották meg országgyűlési képviselőnek. Virilista jogon tagja volt Bazin város képviselőtestületének és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságának. A Pozsonyi Katolikus Főgimnázium Segély Egyletének tagja volt. A Pozsony Megyei Gazdasági Egyesület közgyűlése a választmány tagjának választotta meg. 1879. október 20-án hunyt el Bazinban.

Forrás: Podunajske Biskupice róm. kat. ház. akv. 11/1853.; Pezinok róm. kat. hal. akv. 79/1879.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mayercsák Márton gyászjelentése. 1879. október 20.; Hírnök. 1844. 80. szám.; Budapesti Közlöny. 1873. 97., 1874. 220., 1875. 82., 1880. 17. szám.; Pálmány Béla (szerkesztette): *Az 1848–1849. évi országgyűlés történeti almanachja*. Budapest, 2002.; Csapó Mónika: *Mayercsák Márton*. Budapest, 2002.; Thewrewk József: *Magyarok születésnapjai. Második közlés, a múltat és jelent illető születettek*. Pozsony, 1844.; Közlöny. 1949. 144. szám.; Pozsonyi Katolikus Főgimnázium Értesítője. 1869.; Gazdasági Lapok. 1864. 4. szám.; Pozsonyi Állami Főreáliskola Értesítője. Pozsony, 1894.; Sürgöny. 1862. 101. szám.; Nemzeti Kalendarium. 1855.; Budapesti Hírlap. 1854. 360. szám.; Katholikus Hetilap. 1879. 44. szám.

Mázor Elemér dr. (1869–1939)

Királyi közjegyző, Békéscsaba 1. székhely, 1931–1939., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1869. október 24-én született Szarvason. Evangélikus. Apja Mázor József kereskedő, később kondorosi földbirtokos, anyja nagyjeszeni Jeszenszky Antónia. Házasságot 1905-ben felső-boldogasszonyfalvi és gálospetri Derzsy Emmával, Derzsy László létavértesi földbirtokos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. az érettségi vizsgát 1886-ban Selmezbányán tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1887–1891). Az Aradi Ügyvédi Kamara 1893-ban Mezőberény székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1897-ben ügyvédi tevékenysége

székhelyét Szarvasra helyezte át, majd 1899-ben ismét Mezőberényben volt ügyvéd, és 1901-ben véglegesen Szarvas lett ügyvédi tevékenysége székhelye. Az I. világháborúban a 4. honvéd gyalogezred kötelékében, hadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1931-ben Békéscsaba 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata halálával ért véget. Virilista jogon tagja volt Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. A Szabadelvű Párt és a Nemzeti Szövetség szarvasi szervezetét titkárként irányította. Ügyvezető elnökként vezette a Csaba Vívó Egyesületet. A Békési Evangélikus Egyházmegye (1929–1931) és az Orosházi Evangélikus Egyházközség (1934) felügyelőjének, a Szarvasi Hitelbank Rt. közgyűlése 1910-ben a bank felügyelő bizottsága elnökének választotta meg. Békés vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A Békéscsabai Daloskör dísztagjának választotta meg. 1939. május 11-én hunyt el, békéscsabai lakosként, Budapesten.

Forrás: Szarvas evang. ker. akv. 783/1869.; Létavértes ház. akv. 10/1905.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 995/1939.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mázor Elemér gyászjelentése. 1939. május 11.; Szarvasi Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1879.; Selmechányai Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1886.; Magyar Királyi Budapesti Tudományegyetem Értesítője. 1888.; Békés Megyei Közlöny. 1924., 66., 1932. 122. szám.; Békés. 1898. 43. szám.; Békés Megye Hivatalos Lapja. 1902. 4. szám.; Harangszó. 1930. 21. szám.; Budapesti Közlöny. 1897. 96. szám.; Budapesti Napló. 1903. 19. szám.; Orosházi Friss Újság. 1934. 37., 1939. 109. szám.; Színházi Élet. 1934. 36. szám.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Magyar Compass. 1910–1911.*

Medveczky Sándor medveczei és kisbisztereczei (1852–1926)

Királyi közjegyző, Rimaszombat, 1902–1909., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Rimavská Sobota, 1919–1922., Vranov nad Topľou, 1922–1926., Notárska Komora Slovenska, Bratislava.

1852. augusztus 19-én született Nagyszalatnán. Evangélikus. Nemes. Apja medveczei (medvedzay) és kisbisztereczei Medveczky Sámuel evangélikus lelkész, anyja Lange Terézia. Házasságot 1880 körül nemes Lovcsányi Arankával kötött. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1877-ben Rimaszombat székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1902-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Rimaszombatra. Magyar közjegyzői szolgálata az impériumváltással szűnt meg. 1920-tól csehszlovák állami közjegyző volt Rimaszombaton. 1922-ben áthelyezték közjegyzőnek Varannóra. Az egyetemes (országos) evangélikus közgyűlés alkotmányi és jogügyi bizottságának tagja volt. A Tiszai Evangélikus Egyházkerület gyámintézete tagjának választotta meg. A Kishonti Evangélikus Egyházmegye 1909-ben az esperességi felügyelőjének, az Alsósziklasi (Alsósziklák) Evangélikus Egyházközség a felügyelőjének választotta meg. 1912-ben a Rimaszombati Egyesült Protestáns Gimnázium igazgatótanácsának tagjává nevezték ki. 1926. decemberében 26-án Rimaszombaton hunyt el.

Forrás: Zvolenská Slatina evang. ker. akv. 9/1852.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. özv. Medveczky Sándorné született Lovcsányi Aranka gyászjelentése. 1944. április 7.; Magyar Themis. 1877. 45. szám.; Evangélikus Órálló. 1909. 50. szám.; Hegedűs János: *A Magyarországi Református Egyház Egyetemes Névtára az 1912. évre.* Budapest, 1912.; Prágai Magyar Hirlap. 1922. 106., 1926. 295. szám.

Medvegy György dr. (1897–1965)

Királyi közjegyző, Lengyeltóti, 1942–1946., Igal, 1946–1947., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1897. december 10-én született Szarvason. Evangélikus. Apja Medvegy György kisbirtokos, anyja Hlivár Anna. Házasságot 1926-ban Botka Dalma szarvasi községi írnokkal kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az I. világháborúban a nagyváradi 4. honvéd gyalogezrednél volt szakaszparancsnok (1916–1918). Jogi tanulmányokat a Miskolci Jogakadémián (1920–1922) és a Budapesti Tudományegyetemen végzett. Jogi doktori oklevelét 1923. március 4-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1927-ben tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Mázor Elemér, Kerzt Ármin, Kerzt Zoltán és Benczur Vilmos ügyvédek irodáiban (1923–1927). A Szegedi Ügyvédi Kamara 1927-ben Szarvas székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1929-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Haviár Gyula, majd Nyárády István szarvasi közjegyzők irodában (1929–1942). Az igazságügyminiszter 1942-ben Igalra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1944-ben tartalékos csendőr főhadnagyként teljesített szolgálatot. A II. világháború végén amerikai hadifogságba esett. 1946-ban Igalra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1947-ben szűnt meg, miután a Gyulai Népbíróság állásvesztésre ítélte. 1965. október 12-én hunyt el Mezőtúron.

Forrás: Szarvas szül. akv. 971/1897., ház. akv. 90/1926.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; Zalai Összetartás. 1945. 27. szám.

268.

*Medzihradszky
Miksa*

Medzihradszky Miksa medzihradnei dr. (1842–1905)

Királyi közjegyző, Berettyóújfalu, 1886–1905., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1842 körül született Kötegyánban. Evangélikus. Nemes. Apja medzihradnei Medzihradszky Péter Bihar megyei szolgabíró, anyja Szabó Mária. Házasságot 1873 körül fugyii Novák Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányainak alsóbb osztályait a Nagyváradi Állami Főgimnáziumban végezte (1852–1860). Az érettségi vizsgát 1860-ban tette le. Bihar vármegye közgyűlése 1864-ben esküdtjének választotta meg a sárréti járásba. A király aljárásbírónak, majd 1878-ban járásbírónak (a járásbíróság elnöke) nevezte ki a Berettyóújfalu Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1886-ban Berettyóújfalura nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Berettyóújfalu nagyközség és Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. Bihar vármegye közgyűlése 1864-ben a vármegye tiszteletbeli esküdtjének választotta meg. 1905. május 19-én hunyt el Berettyóújfalun.

Publikációja: *A bagatell ügyek kompetenciájának szabályozása.* Jogtudományi Közlöny. 1875. 46. szám.

Forrás: Berettyóújfalu hal. akv. 118/1905.; Szluha Márton: *Árva, Trencsén, Zólyom vármegye nemes családjai*. Budapest, 2006.; Nagyvárad 8 osztályos gimnázium Értesítője. 1852.; Sürgöny. 1864. 198. szám.; Magyar Themis. 1872. 8. szám.; Jogtudományi Közlöny. 1875. 46. szám.; Magyar Jogász. 1878. 145. szám.; Budapesti Közlöny. 1886. 251. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Medzihradszky Miksa gyászjelentése. Berettyóújfalu, 1905. május 19.

Megyeri László dr. vasmegyeri (1904–1992)

Királyi közjegyző, Vásárosnamény, 1938–1946., Kassai Közjegyzői Kamara.

1904. július 10-én született Debrecenben. Református. Nemes. Apja dr. vasmegyeri Megyeri Pál debreceni, majd nyíregyházi ügyvéd, anyja kiskarádi és nagyvárad Nánássy Mária. Házasságot Buzinkay Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Nyíregyházi Evangélikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Szegeden a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1928. szeptember 22-én avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1932. december 20-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Sárvay Elek nyíregyházi ügyvéd irodájában (1931). Közjegyzőjelölt volt (1933–1934), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kovács Dénes nyíregyházi közjegyző irodájában (1934–1938). A Debreceni Ügyvédi Kamara 1935-ben tartós helyettesnek rendelte ki a tokaji közjegyzői iroda vezetésére. Az igazságügyminiszter 1938-ban Vásárosnaményba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1946-ban szűnt meg, amikor elmozdították közjegyzői állásából. 1957-től 1972-ig ügyvédként dolgozott a Vásárosnaményi Ügyvédi Munkaközösségben. 1992. január 2-án hunyt el Nyíregyházán.

Forrás: Debrecen szül. akv. 1372/1904.; Nyíregyházi Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1916.; Budapesti Közlöny. 1932. 263., 1934. 147., 1937. 242. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1938. 5. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 193. szám.

Meixner László örsödi dr. (1896–1982)

Királyi közjegyző, Vác, 1931–1939., Budapest VI. kerület 1. székhely, 1939–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1896. március 16-án született Budapesten. Római katolikus. Nemes. Apja örsödi Meixner Emil ügyvéd, anyja Korbuly Berta Ilona. Házasságot 1923-ban kakasdi Hajós Arankával kötött. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1913-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban 34 hónap harctéri szolgálatot teljesített. Emléklapos tüzer főhadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján, Bronz Vitézségi Érem, Kisezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Magyar Háborús Emlékérem, Osztrák Háborús Emlékérem, Vöröskereszt Ezüst Díszérem a hadiékítménnyel. A jogi doktori oklevelét 1921. október 15-én kapta meg. 1921–1926 között ügyvédjelölt apósa, dr. Hajós Kálmán budapesti ügyvéd irodájában. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1928. november 5-én tette le. Közjegyzőjelöltént dolgozott Hedry Aladár budapesti közjegyző irodájában (1926–1928). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Cholnoky Imre budapesti közjegyző irodájában (1928–1931).

Az igazságügyminiszter 1931-ben Vácra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara titkárának választotta meg (1938–1942). Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyző volt Budapest VI. kerület 2. számú székhelyen. Állami közjegyzői szolgálata 1950. év végén megszűnt. 1913-ban megválasztották a Kegyesrendiek Budapesti Főgimnáziumának szegénysorsú tanulóit segítő egyesület alelnökének. Tagja volt Vác város képviselőtestületének. Elnökként vezette a Nemzeti Egység Pártja váci szervezetét. A Revíziós Liga váci csoportjának és a Váci Múzeum Egyesületnek tagja volt. A Magyar Vöröskereszt megbízottjának nevezték ki. A „Globus” Kereskedelmi, Ipari és Mezőgazdasági Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1982. április 20-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest I. ker. ház. akv. 425/1923.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Meixner László gyászjelentése. 1982. április 20.; Meixner László születési adatai. www.geni.com, letöltés napja: 2021. szeptember 27.; Kegyesrendiek Budapesti Főgimnáziumának Értesítője. 1913.; Czeigler Gusztáv – Clauser Mihály: *A magyar tűzér. A magyar tűzérség története*. Budapest, 1939.; Váci Történelmi Tár. Vác, 1996.; Magyar Külpolitika. 1931. 7. szám.; Budapesti Cím-, és Lakásjegyzék 1913.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1938. június 19.; Váci Hírlap. 1935. 96., 1937. 14. szám.; Központi Értesítő. 1942. 48. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1944. 1. szám.

Mester József dr. (1871–1919)

Királyi közjegyző, Tamási, 1910–1919., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1871. március 5-én született Mozsgón. Római katolikus. Apja Mester (Kissmester) János császári–királyi katona, később szigetvári ácsiparos, anyja Posta Mária. Házasságot felsőpulyai Madarász Margittal, Madarász János tamási közjegyző lányával kötött. Leányuk Mester Margit Mária UST az UNUM Testvérek egyházmegyei jogú, női Apostoli Élet Társasága apácarend megalapítója, akinek boldoggá avatása 2003-ban kezdődött el. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte (1883–1891). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1899. december 29-én tette le. 1899-ben aljegyzőnek nevezték ki a Mohácsi Kir. Járásbíróságra. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1890–1899), majd a szakvizsga letétele után közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apósa, Madarász János tamási közjegyző irodájában (1899–1910). Az igazságügyminiszter 1910-ben Tamásiba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata halálával – 1919. július 7-én a kaposvári pályaudvaron – ért véget.

269. Mester

József

Forrás: Mozsgó róm. kat. ker. akv. 23/1871.; Tamási ház. akv. 30/1903.; Kaposvár hal. akv. 405/1919.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Rokolya Gábor: *Mester Margit Mária. Királyi közjegyző, volt az apám 1.* Notarius Hungaricus. 2013. 6. szám.; Csávossy Elemér – Gyulai Endre – Puskely Mária Kordia: *Mester Margit Mária élete*. Budapest, 1989.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Mészöly Gerzson csobánczi (1841–1900)

Királyi közjegyző, Dunaföldvár, 1877–1896., Körösbánya, 1896–1900., Pécsi-, Aradi Közjegyzői Kamara.

1841. június 1-én született Kápolnásnyéken, Mészöly István Gerson néven. Református. Nemes. Apja csobánczi Mészöly József dunaszentgyörgyi földbirtokos, anyja dabasi Halász Emília. Házasságot 1867-ben Reitter Mária Teréziával, Reitter Lipót pesti polgár leánnyal kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykőrösi Református Főgimnáziumban végezte (1852–1860). Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetem folytatott (1860–1864). 1867-ben dunaszentgyörgyi lakos, Fejér megyei jegyző volt. 1872-től ügyvéd Szekszárdon. 1874-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét áthelyezte Budapestre. Az igazságügyminiszter 1876-ban Dunaföldvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1896-ban Matisz Dezső közjegyzővel történt állászerével áthelyezték Körösbányára. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1900. július 19-én hunyt el Körösbányán.

Forrás: Kápolnásnyék ref. ker. akv. 189. pag.; Dunaszentgyörgy ref. ház. akv. sz. n./1867., 444. fol.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 704.

Mezey Béla dr. (1853–1894)

Királyi közjegyző, Felsőőr, 1881–1894., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1853. december 28-án született Szombathelyen. Római katolikus. Apja Pauer (1865-től Mezei) Antal megyei írnok, anyja Németh Erzsébet. Házasságot 1881-ben Baracz Erzsébettel kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait Szombathelyen végezte. Az érettségi vizsgát 1873-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Győri Jogakadémián folytatott. Közjegyzőjelöltként dolgozott Gaár Frigyes szombathelyi közjegyző irodájában (1875–1878). A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1878-ban Szombathely székhellyel jegyezte be tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1881-ben Felsőőrré nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1894-ben a halálával szűnt meg. A Magyarországi Kárpát Egyesület Vas vármegyei szakosztályának tagja volt (1890–1894). 1894. november 9-én hunyt el Budapesten, a lipótmezei tébolydában.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Szombathely róm. kat. ker. akv. 505/1853., ház. akv. 97/1881., hal. akv. 347/1894.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mezey Béla gyászjelentése. 1894. november 9.; Politikai Ujdonságok. 1865. 43. szám.; Budapesti Közlöny. 1881. 119., 1894. 262. szám.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve 1890.

Mezey Mihály (1847–1910)

Királyi közjegyző, Abaújszántó, 1875–1880., Nagyváradi 1. székhely, 1881–1910., Kasai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1847-ben született. Református. Apja Mezey Mihály nagyváradi ügyvéd, anyja Sughó Vilma. Házasságot 1873 körül Bulovszky Erzsébettel kötött. Jogi tanulmányait a Nagyvá-

270. Mezey
Mihály

A Magyarországi Kárpát Egyesület bihari szervezete alelnökének választotta meg. A Bihar megyei és Nagyvárad Régorészeti és Történelmi Egylet munkájában tagként vett részt. A Nagyvárad Állami Óvodák felügyelő bizottsága elnökének nevezték ki. A király 1910-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1910. október 6-án hunyt el Nagyváradon.

radi Jogakadémián 1868-ban fejezte be. 1875 előtt törvényszéki jegyző volt Nagyváradon. Az igazságügyminiszter 1875-ben Abaújszántóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése 1879-ben választmányi póttagnak választotta meg. 1881-ben áthelyezték Nagyvárad 1. számú székhelyére. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése választmányi tagnak választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1910-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagyvárad szabad királyi város képviselőtestületének és Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt nagyvárad szervezetét. A Hunyady Gőzmalom Ipar Rt., valamint a Gazdasági Iparbank Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Nagyvárad Önkéntes Tűzoltó Egylet főparancsnokának, a Nagyvárad Tűzoltó Szövetség alelnökének választotta meg. A Nagyvárad Dalárda, a Nagyvárad Torna Kör elnökének, a Fehér Kereszt Egyesület alelnökének választotta meg. A Polgári Lövész Egyesület lövészmasterének választotta meg. Tagja volt a Nagyvárad Polgári Körnek, a Nagyvárad Műkedvelő Fényképészek Körének és a Nagyvárad Zenekedvelők Egyesületének.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mezey Mihály gyászjelentése. 1910. október 6.; Eszenyei Farkas Gábor: *Nevesített városiasodás. A gazdasági és politikai elit összefonódása Nagyvárad századfordulós fejlődésében*. Korunk 2017. 8. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1880. 263. szám.; Magyar Themis. 1879. 22. szám.; Jogtudományi Közlöny. 1875. 39. szám.; Központi Értesítő. 1895. 34. szám.; Fővárosi Lapok. 1891. 277. szám.; Bihari Napló. 1990. 247. szám.; Pesti Napló. 1893. 220. szám.; Budapesti Hirlap. 1910. 238. szám.; Délmagyarország. 1910. 75. szám.; Bozók Alajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Százéves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Mezey Zsigmond (1849–1915)

Királyi közjegyző, Óbecse, 1882–1883., Hódság, 1883–1886., Kúla, 1886–1912., Szege di Közjegyzői Kamara.

1849. november 13-án született Németpalánkán. Római katolikus. Apja Mezey Eduárd polgár, anyja Bauernschmidt Anna. Házasságot Kengyelatz Saroltával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a vinkovcei főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1867–1871). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1878-ban tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1875–1878), majd közjegyző helyettesi szolgálatot látott el Parcsetch Félix óbecsei közjegyző irodájában (1878–1882). Az igazságügyminiszter 1882-ben Óbecsére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szerb és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1883-ban Hódságra, 1886-ban Kúlára helyezték át. A Szege di Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1906–1915).

Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kúla nagyközség képviselőtestületének és Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt verbász–kúlai szervezetét. Elnöke volt a Kúlai Polgári Olvasóegyletnek (Kaszinó), a Kúlai Dalárdának (1889), a Volksverein egyesületnek (Kúla), a Községi iskolaszéknek, valamint a József királyi főherceg Szanatórium Egyesület kúlai szervezetének. A Kúlai Önkéntes Tűzoltó Egyesület főparancsnokának választotta meg. A király 1905-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1915. január 3-án Kúlán hunyt el.

Forrás: Palanka róm. kat. ker. akv. 183/1849.; Az Ujság. 1915. 5. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Miháلكovics Tivadar felsőpulyai (1848–1927)

Királyi közjegyző, Hódság, 1875–1876., Győr, 1876–1925., Vasvár, 1925., Szegedi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1848. december 2-án született Pesten. Római katolikus. Apja felsőpulyai Miháلكovics János ügyvéd, anyja Boldis-Kapás Mária. Házasságot 1874-ben Ráth Irénnel, püspöki felügyelő leányával, majd – első neje 1885-ben bekövetkezett halálát követően – 1887-ben Feszler Ernesztinával, Gaszner József elvált hitvesével, Feszler János győri királyi közjegyző lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pesti Piarista Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutását pécsi ügyvédjelöltként kezdte. Ügyvédi tevékenységet folytatott Budapesten. Az igazságügyminiszter 1875-ben Hódságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1876-ban Győrbe helyezték át közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1925-ben győri közjegyzői állását elcserélte Szily Kálmán vasvári közjegyzővel. Közjegyzői szolgálata 1925-ben a vasvári közjegyzői állásáról történt lemondással szűnt meg. 1870-ben a Pécsi Torna és Tűzoltó Egylet (PPTE) alapítójaként a választmányi tagjának választották meg. Tagja volt Győr szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A Győri Első Takarékpénztár Rt. közgyűlése, valamint Győr Városi és Megyei Önszegélyző Szövetkezeti Egylet a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A magyar vitorlás és evező sport úttörője. A Győri Csónakázó Egylet titkára, majd elnöke volt (1877–1909). A Balaton Egylet titkárának (1883), az Országos Csónakázó és Vitorlás Szövetség elnökének választotta meg (1892). Alapítója volt a balatonfüredi Stefánia Yacht Egyesületnek. A Győri Gyorsíró Kör elnökének választotta meg. Az alsóörsi üdülotelep és a balatoni strand egyik létesítője volt. A Philantropia szabadkőműves páholy 1900-ban nagymesterének választotta. Alapítója volt 1907-ben a Győri Társadalomtudományi Körnek, valamint 1918-ban a Radikális Párt győri szervezetének. A Győri Csónakázó Egylet 1909-ben örökös tiszteletbeli elnökének választotta. Alsóörsön utcát, Győrben sétányt neveztek el róla. 1984-ben Balatonfüreden, a Yacht Klubban, valamint Győrben, a Győri Evezős Klubban emléktáblát avattak a tiszteletére. 2009-ben avatták fel Miháلكovics Tivadar mellszobrát Alsóörsön, a Fürdőparkban, amelynek alkotó-

271.
*Miháلكovics
Tivadar*

ja Simon Dániel szobrászművész. A Pécsi Lapok című újság munkatársa, a Herkules című újság szerkesztője. 1927. február 11-én hunyt el Győrben.

Publicisztikai, jogirodalmi munkássága: *A Győri Csónakázó Egylet története 1877–1887*. Győr 1889.; *Aldunai utazás*. A győri főreáliskola pünkösdi utazása az Aldunán 1904-ben. Kézirat.; *Egy sportember naplója*. Kézirat 1905.; *Utazás Londonig*. Utazás Osztrák, Német–Belga–Angol–Francia Svájc országán keresztül I. Kézirat. Győr, 1910.; *Utazás Londontól Bécsig Svájcban át*. II. Kézirat. Győr, 1910.

Forrás: Pest Lipótváros róm. kat. ker. akv. 1843–1852. 261–262. pag.; Győr evang. ház. akv. 11/1887.; Fővárosi Lapok. 1874. 10., 265. 85., 1887. 60., 88. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Rokolya Gábor: *Jó széllel Balatonfüredre*. Notarius Hungaricus. 2014. 1. szám.; Hadnagy Károly (szerkesztette): *A Balaton tudományos, művészeti és közéleti arcképcsarnoka*. Tihany, 2007.; Végh Ferenc: *A Győri Csónakázó Egylet alapításától a Mihálkovics Tivadar sétányig*. Győr, 2002.; Lichtneckert András: *Balatonfüred és Balatonarács története*. Veszprém, 1999.; Lehoczy Gábor: *Dinasztiák a Balatonon*. In: Hajó 1997. március–áprilisi szám.; Lichtneckert András: *Alsóörs története*. Veszprém, 1996.; Szabó Károly: *Pécs tűzvédelmének története a dualista Magyarországon 1867–1918*. In: Minárovics János (szerkesztette): *Tűzoltó Múzeum Évkönyve*. 3. 1986–1987. Budapest, 1988.; Grábics Frigyes: *Mihálkovics Tivadar*. In: *Győri Tanulmányok*. 8. Győr, 1987.; ELTE Egyetemi Levéltár. 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 2. szám.

Mike Imre alsó- és felsőmesteri dr. (1869–1957)

Királyi közjegyző, Nagyatád, 1907–1949., Pécsi Közjegyzői Kamara.

272. Mike

Imre

1869. november 4-én született Hódmezővásárhelyen. Római katolikus. Nemes. Apja alsó- és felsőmesteri Mike Ferenc gyógyszerész, anyja Palásti Julianna. Házasságot 1895-ben Petőcz Ilonával kötött. Második házasságot – miután a Kúria 1906-ban felbontotta a házassági köteléket – 1907-ben a szintén elvált Harrach Erzsébet (Elza) fővárosi tanítónővel kötött. Középiskolai tanulmányait Hódmezővásárhelyen és Szegeden végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1887–1892). Egy éves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a 16. huszárezred kötelékében. 1893. július 1-én avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1896-ban tette le. Szakmai pályafutását bírósági fogalmazóként kezdte Budapesten. A király kerületi bírónak nevezte ki a Budapest egyesített IV–V–VI. Kerületi Bíróságra. Áthelyezték bírónak a Budapesti Törvényszékre, majd a Budapesti Ítéltáblára. Az igazságügyminiszter 1907-ben Nagyatádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Magyarországi Közjegyzők és Közjegyzőhelyettesek Nyugdíjintézete a döntőbizottsága elnökének a Pécsi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi (elnökségi) tagjának

választotta meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Virilista jogon tagja volt Nagyatád község képviselőtestületének és Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának. A kormányzó 1939-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1957. augusztus 30-án hunyt el Nagyatádon.

Publikációja: *Pótolható-e az Ö. B. iránti kérvény az örökösök között a 3 hónapi határidő eltelte után létesült, az elsőbírósági elutasító végzés ellen beadott felfolyamodáshoz csatolt „Egyezséggel”? Kir. Közjegyzők Közlönye. 1914. 2. szám.*

Forrás: BFL VII. 2. c. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. 1905. V. 436.; Hódmezővásárhely róm. kat. ker. akv. 425/1869.; Budapest Belváros róm. kat. ház. akv. 13/1895.; Budapest VII. ker. ház. akv. 923/1907.; Nagyatád hal. akv. 61/1957.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach II. kötet.* Budapest, 1940.; Szeghalmi Gyula: *Dunántúli Vármegyék. (Somogy vármegyei községtörténeti függelékek.)* Budapest, 1939.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Mike Lajos dr. (1877–1942)

Királyi közjegyző, Esztergom, 1928–1942., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1877. augusztus 1-én született Komáromban. Római katolikus. Apja dr. Mike Károly komáromi ügyvéd, anyja Kosztka Róza. Házasságot 1903-ban Jánosi Annával, dr. Jánosi Sándor veszprémi ügyvéd leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Győri Katolikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1900-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1902-ben tette le. A Győri Ügyvédi Kamara 1902-ben jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1928-ban Esztergomba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Esztergom város képviselőtestületének és Esztergom vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Keresztény (Nemzeti Egyesülés) Gazdasági és Szocialista Párt esztergomi szervezetét (1921). Az Esztergom és Vidéke Méhészeti Egyesület elnöke, az Országos Méhészeti Egylet alelnöke volt. Az Esztergomi Sakk Kör elnökének választotta meg. Esztergom vármegye és Komárom város tiszteletbeli tisztí ügyésze címmel tüntette ki. 1942. augusztus 9-én hunyt el Esztergomban.

Publikációi: *Az ajándékozási szerződésről.* Jogtudományi Közlöny. 1901. 8. szám.; *Eljegyzés a magyar házassági jogban.* Jogtudományi Közlöny. 1902. 43. szám.; *Ági vagyon, szerzemény és közszerzemény.* Jogtudományi Közlöny. 1903. 35. szám.

Forrás: Komárno róm. kat. ker. akv. 165/1877.; Veszprém ház. akv. 67/1903.; Esztergom hal. akv. 238/1942.; Csiziné dr. Schlosser Annamária: *Esztergomi közjegyzők 1875–1949.* Közjegyzők Közlönye. 2012. 3. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mike Lajos gyászjelentése. 1942. augusztus 9.; Alkotmány. 1902. 243. szám.; Nemzeti Újság. 1921. 134. szám.; Ujlaki Miklós: *Hetven év magánjogi irodalma. A magyar magánjog bibliográfiája.* Budapest, 1930.; Magyar Mész. 1942. 9. szám.

Mikó Kálmán csíkszögödi dr. (*1888)

Királyi közjegyző, Vámosmikola, 1923–1932., Szentes 1. székhely, 1932–1949., Budapesti-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1888-ban született Marosvásárhelyen. Római katolikus. Nemes. Apja csíkszögödi Mikó Károly dr. vezető járásbíró, anyja sepsikilyéni Kovács Gizella. Házasságot Almer Olgával, majd Hering Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Marosvásárhelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1909. január 4-én avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1914. november 26-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén díjtalan joggyakornok (1911), majd díjas joggyakornok (1912–1913) volt Marosvásárhelyen. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Plihál Viktor nagykanizsai közjegyző irodájában (1913–1918). Közjegyzőhelyettes volt Stern József budapesti közjegyző irodájában (1918–1923). Az igazságügyminiszter 1923-ban Vámosmikolára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1932-ben Szentes 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Virilista jogon tagja volt Szentes város képviselőtestületének és Csongrád vármegye törvényhatósági bizottságának.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Csíkváry Antal: *Csongrád vármegye*. Budapest, 1938.; Az Újság. 1911. 175. szám.; Szentesi Napló. 1939. 17., 1943. 1. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mikó Károlyné gyászjelentése. 1929. november 6.

Mikolay Mihály (1848–1908)

Királyi közjegyző, Szarvas, 1889–1908., Aradi Közjegyzői Kamara.

273. *Mikolay
Mihály*

1848. március 20-án született Szarvason. Evangélikus. Apja Mikulai Mihály csizmadia, anyja Gál Judit. Házasságot 1883 körül Stammer Sándor Csongrád megyei alispán Etel leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1867-ben tette le. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Evangélikus Jogakadémián folytatott. Az Aradi Ügyvédi Kamara Szarvas székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1889-ben Szarvasra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Virilista jogon tagja volt Szarvas város képviselőtestületének és Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szarvasi Polgári Kört és a Szarvasi Úri Kaszinót. A Szarvasi Hitelbank Rt. közgyűlése a társaság igazgatósága elnökének választotta meg. A Szarvasi Evangélikus Gimnázium Felügyelő bizottságának elnöke volt. Szarvasi Polgári Lányiskola iskolaszéke elnöke választották meg. A Békési Evangélikus Egyházmege közgyűlése az egyházi törvényszék bírójának választotta meg. A Békés vármegyei Régészeti és Mívelődéstörténeti Társulat tagja

volt (1876–1889). A király 1904-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1908. október 25-én hunyt el Szarvason.

Forrás: Szarvas evang. ker. akv. 166/1848.; Szarvas hal. akv. 562/1908.; Szarvasi Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1866.; Evangélikus Egyház és Iskola 1902.; Békés megyei Közlöny. 1898. 2., 1902. 57., 1906. 15., 1909. 15. szám.; Alkotmány. 1904. 308. szám.; Budapesti Közlöny. 1890. 19. szám.; A Jog. 1895. 41. szám.; Központi Értesítő. 1902. 72. szám.; Márkus György (szerkesztette): *Békés vármegye*. Budapest, 1936.; Az Újság. 1908. 257. szám.

Mikosevits Dezső dr. (1884–1961)

Királyi közjegyző, Békés, 1933–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1884. március 23-án született Hidason. Római katolikus. Apja Mikosevits József vasútállomási málhaőr, anyja Schvetz Emma Katalin. Mikosevics Kanut szegedi királyi közjegyző unokaöccse. 1919-ben Szegeden kötött házasságot Kovács-Brun Emil magyar származású bolgár gyáros leányával, Jozefával. Középiskolai tanulmányait a Zombori Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1902-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1913-ban tette le. Szakmai pályafutását 1910-ben zombori ügyvédjelöltként kezdte. Joggyakornok volt a Zombori Kir. Törvényszéken (1911–1914). A Budapesti Ügyvédi Kamara 1914-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1922-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét áttette Kiskundorozsmára. Az igazságügyminiszter 1933-ban Békésre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. A Kiskundorozsmai Községi Takarékpénztár Rt. ügyésze volt, majd a társaság igazgatósági tagjának választották meg (1928–1935). Csongrád vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyészének választotta meg (1928). 1961. szeptember 4-én, mint nyugdíjas közjegyző, Békésen hunyt el.

Forrás: Bonyhád róm. kat. ker. akv. 39/1884.; Szeged ház. akv. 910/1919.; Békés. hal. akv. 191/1961.; Békéscsaba hal. akv. 261/1971.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mikosevics Alajos gyászjelentése. 1884. május 26.; Márkus György (szerkesztette): *Békés vármegye*. Budapest, 1936.; Budapesti Közlöny. 1911. 220., 1922. 47., 121., 1933. 163. szám.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1905–1907.; Gazdasági, Pénzügyi, Tőzsdei Compass. 1928.; Nagy Magyar Compass. 1932.; Ügyvédek Lapja. 1915. 10. szám.; Szeged és Vidéke. 1917. 114. szám.; Délmagyarország. 1927. 8., 1911. 260., 1928. 88. szám.; Pesti Hírlap. 1914. 154. szám.

Mikosevics Kanut (1860–1916)

Királyi közjegyző, Szeged 1. székhely, 1912–1916., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1860. november 29-én született Baján. Római katolikus. Apja Mikosevich Alajos bajaszentistváni községi jegyző, anyja Aczkovics Katalin. Házasságot 1887 körül Hamberger Alojziával, Hamberger Antal bajaszentistváni tanító lányával, majd 1897 körül Kelemen Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Bajai Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1879-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetem folytatott (1880–1884). 1889-ben főszolgabíró volt a Zsablyai járásban. Bács-Bodrog vármegye

közgyűlése 1893-ban a vármegye első aljegyzőjének választotta meg. 1895-ben a zentai járás főszolgabírája volt. Megválasztották Bács–Bodrog vármegye tiszti főügyészének. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1904-ben Zombor székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1912-ben Szeged 1. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1910-ben megválasztották országgyűlési képviselőnek a zentai választókerületben. Képviselői mandátumáról a közjegyzői kinevezése miatt 1912-ben lemondott. A Bács–Bodrog vármegyei Helyi Érdekű Vasutak Rt. közgyűlése 1898-ban a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1900-ban a Bács–Tiszai Ármentesítő Társulat elnökének nevezték ki. A Hegyes–Feketehegy–Palánka Helyi Érdekű Vasutak Rt. közgyűlése 1905-ben a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Bács–Bodrog vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főjegyzője címmel tüntette ki. 1916. március 4-én hunyt el Budapesten.

Forrás: MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Baja Belváros róm. kat. ker. akv. 523/1860.; Budapest II. ker. hal. akv. 580/1916.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mikosevics Kanut gyászjelentése. 1916. március 4.; Apró Erzsébet: *A polgári közigazgatás első évtizedei Bács–Bodrog vármegyében*. Kecskemét, 2009.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Pénzügyi Compass 1905–1906.*; Végváry Ferenc – Zimmer Ferenc: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1910–1915.*; Központi Értesítő. 1898. 20. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1900.; Budapesti Közlöny. 1904. 86. szám.

Milasevics Márton (1824–1890)

Királyi közjegyző, Baja 1. székhely, 1875–1888., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1824. január 7-én született. Római katolikus. Házasságot 1866 körül alsószopori Nagy Saroltával, alsószopori Nagy Károly sztanisicsi földbirtokos lányával kötött. Jogi tanulmányait az Egri Érseki Jogakadémián végezte (1845–1847). 1848-ban Bács–Bodrog vármegye felső járásának alszolgabírájává nevezték ki. Az 1848/49. évi szabadságharcban főhadnagyi rangban teljesített katonai szolgálatot. 1861-ben Bács megyei alszolgabíróvá választották. 1862 februárjában bocsátották ügyvédi vizsgára. 1867-től ügyvédként praktizált. Ugyanekkor szolgabírónak választották meg Bács–Bodrog vármegye felső járásába. A király 1872-ben járásbírónak (a járásbíróság elnökének) nevezte ki Bajára. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Bajára. Közjegyzői szolgálata 1888-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Baja szabad királyi város és Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bajai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósága tagjának választotta meg. 1890. február 4-én hunyt el Baján, ahol síremléke a Szent Rókus temetőben található.

Publikációi: *Az óvás felvétele alkalmából szükséges-e a távollakó intézményezett lakását puhatalni.* A Jog. 1885. 25. szám.; *A közjegyzői törvény kiegészítéséről és módosításáról.* A Jog. 1885. 47. szám.; *Könyörüljünk az árvákon. (Bács–Bodrog vármegye viselt dolgaiból)* A Jog. 1886. 8. szám.; *A közjegyzői költségjegyzék.* A Jog. 1886. 12. szám.; *A váltótőlepipítés fogalom meghatározása.* A Jog. 1886. 15. szám.; *Az új közjegyzői törvény.* A Jog. 1886. 15. szám.

Forrás: Baja Belváros róm. kat. hal. akv. 83/1890.; Udvardy László: *Az egri érseki jogliceum története. 1740–1896.* Eger, 1898.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. alsószopori Nagy Károly gyászjelentése. 1870.; Közlöny. 1848.

97. szám.; Politikai Ujdonságok. 1861. 9. szám.; Magyar Compass. 1888.; Sürgöny. 1862. 1., 1867. 37. szám.; Budapesti Közlöny. 1867. 79., 1870. 164., 1875. 82., 1888. 56. szám.; Pesti Hírlap. 1885. 86. szám.; Vasárnapi Újság. 1890. 6. szám.

Milassin Jenő dr. (1881–1945)

Királyi közjegyző, Zenta 2. székhely, 1917–1918., Kalocsa 2. székhely, 1922–1926., Baja 2. székhely, 1927–1945., Szegedi Közjegyzői Kamara.

Jugoszláv királyi közjegyző, Senta, 1919–1921., Javnobeležnička Komora, Novog Sada.

1881. július 3-án született Kalocsán. Római katolikus. Nemes. Apja Milassin Imre ügyvéd, a szabolcsi káptalan ügyésze, anyja Szécsy Jolán. Házasságot 1909-ben adai Pászthy Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Érseki Főgimnáziumban (1889–1895) és a Kiskunhalasi Református Gimnáziumban végezte (1896–1897). Jogi tanulmányokat az Egri Érseki Jogakadémián, a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1902/1903-ban egyéves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a budapesti 4. számú tarack tüzér ezredben. Jogi doktorrá 1903. december 24-én avatták. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1909. május 22-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Kalocsán. Joggyakornok volt a Szegedi Királyi Ítéltáblán. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gyulán, Kúlán, Topolyán és Szabadkán (1909–1917). Az I. világháborúban 1914–1917 között frontszolgálatot teljesített. Katonai kitüntetése: Legfelsőbb katonai elismerés. Az igazságügyminiszter 1917-ben Zenta 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1921-ig jugoszláv királyi közjegyzőként dolgozott Zentán. 1922-ben repatriált Magyarországra. 1922-ben áthelyezték Kalocsa 2. számú, 1927-ben Baja 2. számú székhelyre. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Baja megyei város törvényhatósági bizottságának és Bács–Bodrog vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nemzeti Élet Pártja bajai városi szervezetét. A Bajai Kereskedelmi és Iparbank Rt. közgyűlése, valamint a Sárközi Takarékpénztár Rt. kalocsai pénzüintézete közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Baján működő Liszt Ferenc Kör 1935-ben választmányi tagjának választotta meg. 1945. február 13-án hunyt el Baján.

274. Milassin
Jenő

Forrás: Kalocsa róm. kat. ker. akv. 187/1881.; Szeged ház. akv. 667/1909.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Hirn László – Szaulich Antal: *Bácskai fejek*. Baja, 1928.; Rapcsányi Jakab (szerkesztette): *Baja és Bács–Bodrog vármegye községei*. Budapest, 1934.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Miskolcзы Barnabás mezőtelegdi (1848–1919)

Királyi közjegyző, Gyula 1. székhely, 1875–1877., Nagyvárad 2. székhely, 1877–1919., Aradi-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1848. december 10-én született Mezőtelegden. Református. Nemes. Apja mezőtelegdi Miskolcзы György földbirtokos, anyja sárói Szabó Zsuzsanna. Házasságot 1876-ban, Nagyváradon Némethy Károly ügyvéd leányával, Erzsébettel kötött. Második házasságra – miután első nejétől törvényesen elvált –, 1878-ban dömötöri Németh Lujzával, Németh József gyulai árvaszéki ülnök leányával lépett. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradai Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyváradai Jogakadémián folytatott. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte és ügyvédként dolgozott Nagyváradon. Az igazságügyminiszter 1875-ben Gyula 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1875-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1877-ben áthelyezték közjegyzőnek Nagyvárad 2. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagyvárad város képviselőtestületének és Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bihar megyei Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1897-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Alapító tagja volt a Nagyvárad AC sportklubnak. Bihar vármegye közgyűlése törvényhatósági bizottságának örökös tagja címmel tüntette ki. 1919. március 26-án hunyt el Nagyváradon.

Publikációi: *A közjegyzői helyettesi intézmény megsemmisítése*. Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1897. 1. szám.

Forrás: Gyula ref. ház. akv. 40/1878.; Fővárosi Lapok. 1874. 138., 1876. 184., 1878. 144. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Vermes Ernő: *Bihar vármegye tíz évvel Trianon után. Csonka-Bihar vármegye revíziós emlékalbuma*. Berettyóújfalu, 1930.

275. Miskolcзы
Pál

Miskolcзы Pál mezőtelegdi dr. (1880–1945)

Királyi közjegyző, Berettyóújfalu, 1911–1945., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1880. február 4-én született Nagyváradon. Református. Nemes. Apja Miskolcзы Barnabás mezőtelegdi királyi közjegyző, anyja dömötöri Németh Lujza. Házasságot 1909-ben körösnadányi Nadányi Borbálával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradai Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyváradai Jogakadémián és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1906-ban tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apja, Miskolcзы Barnabás nagyváradai királyi közjegyző irodájában (1906–1911). Az igazságügyminiszter 1911-ben Berettyóújfalura nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Berettyóújfalu község képviselőtestületének és Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nemzeti

Munkapárt berettyóújfalui szervezetét. Elnöke volt a Bihar megyei Kaszinónak. Felsőházi tag volt Bihar vármegye képviseletében. A Debreceni Református Egyházmegye egyházi törvényszéke tanácsbírójának, a Berettyóújfalui Református Egyházközség főgondnokának választotta meg. Bihar vármegye közgyűlése a vármegye törvényhatósági bizottságának örökös tagja címmel tüntette ki. A kormányzó 1925-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1945. december 27-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Bakonszeg ház. akv. 9/1909.; Debrecen hal. akv. 2812/1945.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Vermes Ernő: *Bihar vármegye tíz évvel Trianon után. Csonka-Bihar vármegye revíziós emlékalbuma.* Berettyóújfalu, 1930.; Haefler István: *Országgyűlési Almanach az 1935–40. évi országgyűlésről.* Sturm-féle Országgyűlési Almanach. Budapest, 1935.

Miskolczy Péter (1823–1882)

Királyi közjegyző, Mezőtúr, 1875–1882., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1823. július 27-én született Miskolcon. Református. Apja Miskoltzi Pál, anyja Pankotai Teréz. Házasságot 1852-ben Hegymeghy Teréziával kötött. Az 1848/49. évi szabadságharcban előbb a 22. honvéd zászlóalj kötelékében teljesített katonai szolgálatot, 1848 végén hadnagyi, 1849 nyarától főhadnagyi rangban. Az 1850-es évek derekán ügyvédi gyakorlatot folytatott és haszonbérliként gazdálkodott Tiszafüreden. 1861-ben Heves vármegye közgyűlése a vármegye alügyészének nevezte ki. 1875-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Mezőtúron. Az igazságügyminiszter 1875-ben Mezőtúrra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1882. május 24-én hunyt el Mezőtúron.

Forrás: Miskolc Avas ref. ker. akv. 199/1823.; Tiszaszőlős ref. ker. akv. 19/1853.; Tiszafüred ref. ker. akv. 111/1854., 71/1859., 97/1865.; Mezőtúr ref. hal. akv. 245/1882.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Miskolczy Péter gyászjelentése. 1882. május 24.; A Hon. 1875. 82. szám.; Arcanum Kézírónyvtár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara.*

Missics János zamobori (1828–1884)

Királyi közjegyző, Temesvár 2. székhely, 1875., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1828 körül született. Ortodox. Román. Nemes. Apja zamobori Missics Atanász lippai községi bíró. Házasságot először Eck Rózával kötött. Másodszor – első neje halálát követően –, 1866 körül Eyvo Katalint vette feleségül. 1848-ban Temes vármegye aljegyzőjének választották meg. A Delejtű (1858–1861) című temesvári napilap munkatársa. 1861-ben Temes vármegye másodalispánja volt. 1861-ben megválasztották országgyűlési képviselőnek a lippai választókerületben. Az országgyűlés feloszlása után törvényszéki bírónak nevezték ki, de állásáról rövid idő után lemondott. 1868/1869-ben Temesvár szabad királyi város országgyűlési képviselőjének választották meg. 1870-től ügyvédi tevékenységet folytatott Temesváron. Az igazságügyminiszter 1875-ben Temesvár 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A közjegyzői esküt nem tette le és irodáját sem nyitotta meg, így tényleges közjegyzői tevékenységet nem folytatott. 1875-ben ismét megválasztották Temesvár szabad királyi város országgyűlési képviselőjének. 1883 novemberében

öngyilkosságot kísérelt meg, aminek nyomán tébolydába szállították. 1884. április 4-én, 56 évesen hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Történeti visszapillantás az úgynevezett Szerb Vajdaság ügyében; Rede am 13. Sept. 1863 zu Temesvár.; A temesi és krassói kincstári uradalmak fakérdése.* Pest, 1868.; *Die Holzfrage der Temeser und Krassoer Staatsherrschaften.* Temesvár, 1868.

Forrás: Budapesti Hirlap. 1883. 319. szám.; Politikai Ujdonságok. 1883. 49. szám.; Lendvai Miklós: *Temes vármegye nemes családjai. III. kötet.* Budapest, 1905.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. zamobori Missics János gyászjelentése. 1884. április 4.; Borovszky Samu: *Temes vármegye.* Budapest, 1914.; Nagy Iván: *Magyarország családai címerekkel és nemzékrendi táblákkal. 7. kötet.* Pest, 1860.; Szinnyei József: *Magyar Írók élete és munkái. 9. kötet.* Budapest, 1913.; Divald Adolf: *Észrevételek Missics János észrevételeire a temesi fakérdés ügyében.* Buda, 1868.; Berkeszi István: *A temesvári könyvnyomdászat és Hirlapirodalom története.* Temesvár, 1900.; *Bibliographia litterarum oeconomicarum ruralium. 4. kötet.* 1868–1896. Budapest, 1959.

Moldvay (1922-ig Moldován) Géza dr. (1876–1929)

Királyi közjegyző, Kraszna, 1916–1919., Abádszalók, 1922–1929., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1876-ban született Zilahon. Római katolikus. Apja Moldován (Moldvay) József, anyja Korbuly Klára. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Zilahi Református Főgimnáziumban, a Wesselényi Kollégiumban végezte (ahol Ady Endrével járt egy osztályba). Az érettségi vizsgát 1894-ben tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1905-ben Zilah székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1916-ban Krasznára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az első világháborúban népfelkelő főhadnagyként teljesített szolgálatot. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással ért véget. 1922-ben repatriált Magyarországra. 1922-ben áthelyezték közjegyzőnek Abádszalókra. Közjegyzői szolgálata halálával ért véget. A Függetlenségi és 48-as Párt Szilágy megyei szervezete 1907-ben a választmányi tagjának választotta meg. 1929. május 5-én, abádszalóki lakosként, hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest VIII. ker. hal. akv. 1456/1929.; Budapesti Közlöny. 1905. 183., 1922. 175. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 5. szám.; Az Újság. 1894. 145. szám.; Magyar Lloyd 1905. 47. szám.; Magyarság. 1907. 9. szám.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. 1911. 3. szám.; Budapesti Hirlap. 1929. 104. szám.

Molnár Albert dr. (1862–1912)

Királyi közjegyző, Cegléd, 1907–1912., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1862. április 23-án született Cegléden. Református. Apja Bába Molnár Sámuel földműves, földbirtokos, később polgármester, országgyűlési képviselő, anyja Huszár Erzsébet. Házasságot 1890-ben Molnár Máriaival, B. Molnár János ceglédi földbirtokos, takarékpénztári igazgató és városi képviselő leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykőrösi Re-

formátus Gimnáziumban végezte. Szakmai pályafutása kezdetén gyakornokként dolgozott Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye szolgálatában. A vármegye aljegyzőjének nevezték ki. Ügyvédjelöltként dolgozott Hegedűs Sándor, Sámuel Lázár és Springer Ferenc budapesti ügyvédek irodáiban. 1896-ban ceglédi városi ügyésznek nevezték ki. A Pestvidéki Ügyvédi Kamara Cegléd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1907-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Cegléd 1. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1905-ben kormánypárti programmal országgyűlési képviselőnek választották meg a losonci választókerületben. Tagja volt Cegléd város képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. A Ceglédi Gazdakör választmányi tagjának, az Újvárosi Földműves Egylet elnökének (1908) választotta meg. A Ceglédi Földműves Munkásegylet az egylet tiszteletbeli tagja címmel tüntette ki. A Cegléd és Ceglédi Újság című politikai lapok főszerkesztője (1892–1907). A Ceglédi Református Egyházközség igazgatótanácsának tagja volt. 1912. január 29-én hunyt el Cegléden.

Publikációi: *Jószágpercek*. Ceglédi Újság. 1904. 5. szám.; *Memorandum az uradalmi földek eladása tárgyában*. Ceglédi Újság. 1906. 24. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Cegléd ref. ker. akv. 173/1862., ház. akv. 55/1890.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1906–1911. Rövid életrajzi adatok az országgyűlés tagjairól*. Budapest, 1906., Horányi-Hohl Gábor: *A „ceglédi” és a nagykovácsi királyi közjegyzők*. Közjegyzők Közlönye. 2013. 5. szám.; Cegléd. 1890. 19. szám.; Ceglédi Újság. 1903–1912. évfolyamok.; Ceglédi Kisgazda. 1920. 40. szám.

Molnár Endre (1853–1907)

Királyi közjegyző Szentgotthárd, 1905–1907., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1853. október 24-én született Besfán. Római katolikus. Apja Molnár Ferenc gasztonyi földbirtokos, anyja Jelencsik Mária. Házasságot 1887-ben Kiss Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1870-ben tette le. Jogi tanulmányait a Pápai Jogakadémián folytatta. Az ügyvédi vizsgát 1877. június 18-án Budapesten tette le. A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1877-ben Szentgotthárd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1905-ben Szentgotthárdra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1901-ben a kamara fegyelmi bírósága póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1907-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szentgotthárd város képviselőtestületének és Vas vármegye törvényhatósági bizottságának. 1907. július 10-én, 53 évesen hunyt el Grazban, a Nepomuki Szt. Johann plébánia területén.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Szentgotthárd hal. akv. 17/1907.; Budapesti Közlöny. 1877. 178., 1878. 246., 1907. 160. szám.; Budapesti Hírlap. 1887. 87. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Molnár Imre (1847–1900)

Királyi közjegyző, Kőrösbökény, 1887–1897., Borosjenő, 1897–1900., Aradi Közjegyzői Kamara.

1847. október 12-én született Pesten. Római katolikus. Apja Molnár József ügyvéd, anyja malomszegi Légrády Teréz, később kecskeméti községi tanítónő. Házasságot 1871 körül Baróthy Amáliával (előbb: Jelencsik Ferencné) monospetri földbirtokosnővel kötött. Középiskolai tanulmányait a Kecskeméti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1865-ben tette le. Jogi tanulmányait a Nagyváradi Jogakadémián 1869-ben fejezte be. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1875-ben Nagyszalonta székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az ügyvédi tevékenysége székhelyét 1877-ben áthelyezte Nagyváradra. Az igazságügyminiszter 1887-ben Kőrösbökényre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1897-ben közjegyzői székhelyét áttették Borosjenőre. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt a Kecskeméti Dalárdának. A Bihar megyei Jótékony Nőegylet 1885-ben az egyesület pénztárosának választotta meg. 1900. augusztus 7-én, miután megvakult és ideiglenesen felfüggesztették állásából, öngyilkosságot követett el Borosjenőn.

Forrás: Pest Józsefváros róm. kat. ker. akv. 1844–1847. 640. pag.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Molnár Imréné Baróthy Amália gyászjelentése. 1897. október 28.; Budapesti Közlöny. 1870. 65., 1875. 243., 1877., 33., 1888. 57. szám.; Magyar Polgár. 1885. 299. szám.; Nemzet. 1887. 1865. szám.; Kecskeméti Lapok. 1890. 4., 1895. 31., 1897. 22. szám.; Alkotmány. 1898. 22., 68., 1900. 186. szám.; Pesti Hirlap. 1900. 216., 218. szám, Bozóky Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából.* Budapest, 1889.

Molnár Kálmán dr. (1885–1968)

Királyi közjegyző, Szikszó, 1938–1941., Gyöngyös 2. székhely, 1941–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1885. április 16-án született Budapesten. Római katolikus. Apja Molnár Kálmán hivatlanok, anyja Walacsay Janka. Házasságot 1915-ben Beke Klárával kötött. Második házasságot – miután első nejétől 1926-ban törvényesen elvált – 1928-ban, Vácon Molnár Klárával kötött. Gyermeke nem született. Egy éves önkéntes katonai szolgálatát 1905–1906 között teljesítette. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta. Az I. világháborúban az orosz fronton harcolt (1915–1918). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1928. március 26-án tette le. 1908-tól vasútállomás-felvigyázó volt, 1912-ben államvasúti segédtitkárnak és ügyészhelyettesnek nevezték ki. 1928-ban ügyvédjelöltként dolgozott Sonnenwirt Lajos budapesti ügyvéd irodájában. A Békéscsabai Ügyvédi Kamara 1928-ban Szeghalom székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kaprinay Endre mátészalkai közjegyző irodájában. (1931–1933). Az igazságügyminiszter 1938-ban Szikszóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvű nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1941-ben Gyöngyös 2. számú székhelyre helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyző volt a Gyöngyösi Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1959-ben a nyugdíjazásával összefüggő lemondásával szűnt meg. 1968. november 23-án hunyt el Gyöngyösön.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Köjegyzoí Kamara iratai.; Budapest Ferencváros róm. kat. ker. akv. 454/1885.; Balassagyarmat ház. akv. 14/1915.; Gyöngyös hal. akv. 481/1968.; Szatmár és Bereg. 1931. 24. szám.

Moni Gyula (1850–1916)

Királyi közjegyző, Szilágycseh, 1896–1899., Székelyhíd, 1899–1901., Szilágysomlyó, 1901–1916., Debreceni Köjegyzoí Kamara.

1850-ben született. Református. Apja Moni Gyula, anyja Kiss Erzsébet. Házasságot 1883 körül Horváth Vilmmával, néhai szilágysomlyói L. Horváth Károly földbirtokos lányával kötött. Felesége halálát követően Veisz Bertával kötött új házasságot. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1874 körül Szilágycseh székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Ügyvédi tevékenysége székhelyét áttette Zilahra. Az igazságügyminiszter 1896-ban Szilágycsehre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1899-ben Székelyhídra, 1901-ben Szilágysomlyóra helyezték át közjegyzőnek. Köjegyzoí szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szilágysomlyó város képviselőtestületének és Szilágys vármegye törvényhatósági bizottságának. Szilágys vármegye tisztii főügyésze volt. 1881-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a szilágycsehi választókerületben. Elnökként vezette a 48-as Függetlenségi Párt Szilágys vármegyei szervezetét. A Kraszna megyei Takarékpénztár Egyesület és a Szilágys vármegyei Kereskedelmi és Iparbank Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Szilágycseh és Vidéke Takarékpénztár Rt. 1884-ben a bank igazgatósága elnökének választotta meg. A Szilágysági Helyi Érdekv Vasút Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Magyarországi Kárpát Egyesületnek. 1916. március 24-én hunyt el Szilágysomlyón.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Moni Gyula gyászjelentése. 1916. március 24.; Ellenzék. 1881. 153. szám.; *Czések kézikönyve*. Budapest, 1887.; Kiss Gyula (szerkesztette): *Igazságügyi Tisztii Névtár és az Első Folyamodású Bíróságok szervezete*. Budapest, 1879.; Magyarországi Kárpát Egyesület évkönyve. 1881.; Magyar Compass. 1904.; Mihók-féle Magyar Compass. 1910.; Budapesti Közlöny. 1874. 15., 1896. 219., 1901. 91. szám.; Pesti Hírlap. 1885. 277. szám.

Monoray (1895-ig Zsurovsky) Jenő dr. (1870–1936)

Királyi közjegyző, Hatvan, 1918–1936., Budapesti Köjegyzoí Kamara.

1870. július 15-én született Tordán. Római katolikus. Apja Zsurovsky Jenő, anyja Szegszii Karolina. Házasságot 1919-ben vargyasi báró Dániel Elek özvegyével, Diemár Irénnel kötött. Második házasságra – miután első felesége egy hónappal az esküvő után meghalt –, 1921-ben kisszeri Olsavszky Edittel lépett. Középiskolai tanulmányait a Brassói Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1890-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1890–1894). A jogi doktori oklevelét 1895-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1900. október 9-én tette le. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Brassói Kir. Törvényszéken (1895). Aljegyző volt ugyanott (1896, 1897–1909), illetve a Székelyudvarhelyi Kir. Járásbíróságon (1896–1897). A király aljárásbírónak nevezte ki a Brassói Kir. Járásbíróságra (1895–1906). Köjegyzoíhelyettesi szolgálatot látott el Lurtz Károly brassói (1906–1912), Halász

László ceglédi (1912), Mihálikovics Tivadar győri (1912–1913), Stern József (1913–1916) és Róth Zsigmond budapesti (1916–1918) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1918-ban Hatvanba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Hatvan Városi Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1925), a Hatvani Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése a bankok igazgatósági tagjának választotta meg. Igazgatósági tagja volt a Hatvan Városi Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagjának (1927–1936) és a Honfoglalás Rt. Nyomdavállalat és Papír, Írószer, Könyvkereskedésnek 1928-ig. 1936. szeptember 21-én – súlyosan sérült feleségét követően –, hunyt el, a Kisbag határában elszenvedett családi autóbaleset következtében, Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest VII. ker. ház. akv. 4355/1919., VIII. ker. hal. akv. 1605., 1617/1936.; Brassói Katolikus Gimnázium Értesítője. 1888–1890.; Pesti Napló. 1895. 195. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1895. 8., 1896. 12., 1897. 12., 1900. 9. szám.; Pesti Hírlap. 1919. 176. szám.; Központi Értesítő. 1926. 35., 1927. 20., 1929. 3., 1936. 39. szám.; Magyar Compass. 1925.; Pesti Hírlap. 1936. 215., 218. szám.

Morvay Zsigmond alsódraskóczi dr. (1884–1945)

Királyi közjegyző, Sárobagárd, 1931., Debrecen 3. székhely, 1931–1932., Újpest, 1932–1945., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1884. március 13-án született Margittán. Református. Nemes. Apja alsódraskóczi Morvay Tihamér bihari főszolgabíró, anyja téglási Ertsey Kreszcencia. Házasságot ippai és érkeserői Fráter Margittal, Fráter Barnabás Bihar megyei alispán leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradi Főgimnáziumban és a Debreceni Református Kollégiumban végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyváradi Jogakadémián és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1905-ben avatták jogi doktorrá. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1909. április 19-én tette le. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara Nagyváradi székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Szurmay-hadosztály kötelékében 1916–1917 között hadapródjelölt őrmesterként harcolt. Az igazságügyminiszter 1931-ben Sárobagárdra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1931-ben Debrecen 3. számú székhelyére, 1932-ben Újpestre helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Országgyűlési képviselőnek választották meg két képviselői ciklusra (1913–1918 és 1927–1931) között. A Közvetítő Bankház Rt. közgyűlése (1913) és a Keleti Bankház Rt. közgyűlése (1914) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1925-ben az Országos Magyar Párt intézőbizottsági tagjának választotta meg. Bihar vármegye közgyűlése tiszteletbeli alispáni címmel tüntette ki. 1945. május 22-én hunyt el Újpesten.

276. Morvay
Zsigmond

lése (1913) és a Keleti Bankház Rt. közgyűlése (1914) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1925-ben az Országos Magyar Párt intézőbizottsági tagjának választotta meg. Bihar vármegye közgyűlése tiszteletbeli alispáni címmel tüntette ki. 1945. május 22-én hunyt el Újpesten.

Forrás: Újpest hal. akv. 832/1945.; Rokolya Gábor: *A polgári kor újpesti közjegyzői*. Újpesti Helytörténeti Értesítő. 2009. 4. szám.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; *A magyar társadalom lexikonja* 1. kiadás,

Budapest, 1930.; Vermes Ernő: *Bihar vármegye tíz évvel Trianon után. Csonka Bihar vármegye revíziós emlékalbuma*. Berettyóújfalú, 1930.; *Magyar Nemzetiségi Zsebkönyv. Magyar Nemes Családok I.*; Budapest, 1905.; Szluha Márton: *Árva, Trencsén, Zólyom vármegye nemes családjai. Felvidéki nemes családok I.* Budapest, 2006.; Kormos Gyula (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass 2. kötet 1922–1923.* Budapest, 1923.; Központi Értesítő. 1913. 60. szám.; Magyar Kisebbség. 1925. 1. szám.

Mustó Sándor dr. (1903–1968)

Királyi közjegyző, Nagyálló, 1939., Debrecen 4. székhely, 1941–1948., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1903. március 30-án született Derecskén. Római katolikus. Apja dr. Mustó Sándor derecskei körzeti orvos, anyja Szép Viola. 1932-ben Derecskén kötött házasságot téglási és nagyercsei Ertsey Líviával, téglási és nagyercsei Ertsey Péter derecskei királyi közjegyző lányával. Középiskolai tanulmányait Debrecenben, a Szent József Piarista Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1921-ben tette le. A Debreceni Ügyvédi Kamara 1931-ben Derecske székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apósa, Ertsey Péter derecskei közjegyző irodájában (1936). Az igazságügyminiszter 1939-ben Nagyállóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1941-ben Debrecen 4. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1945-ben Németországba emigrált. Közjegyzői szolgálata 1948-ban szűnt meg, miután az igazságügyminiszter – távollétében –, elmozdította közjegyzői állásából. Tagja volt Hajdú vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Magyar Élet Pártja derecskei járási szervezetét. Hajdú vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1968. június 29-én hunyt el Münchenben.

Forrás: Derecske szül. akv. 91/1903., ház. akv. 12/1932.; Bihar vármegye Hivatalos Lapja. 1938. 29. szám.; Magyar Élet Pártértesítője. 1943. 1. szám.; Budapesti Közlöny. 1936. 3., 73., 294., 1939. 112., 140. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1936. 3. szám.; Magyar Közlöny. 1948. 79. szám.; M. Ertsey Lívia: *Emlékeim*. Kecskemét, 1992.

Mutnyánszky Alajos (1817–1890)

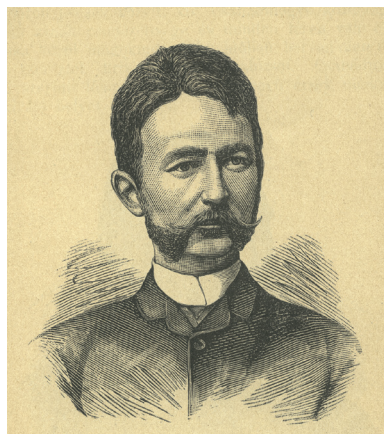
Királyi közjegyző, Bonyhád, 1875–1884., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1817. április 2-án született Nagykanizsán. Római katolikus. Nemes. Apja Mutnyánszky Alajos bonyhádi tanító, anyja Tavoly Rozália. Házasságot 1845 körül Ribicska Borbálával kötött. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1842. december 19-én tette le. Ügyvédi tevékenységet folytatott Bonyhádön (1845–1849, 1851–1875). Az 1848–49-es szabadságharcban a Tolna vármegyei nemzetőrség szervezője a bonyhádi járásban. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Bonyhádra. Közjegyzői szolgálata 1884-ben a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. 1889-ben a Szekszárdi Kir. Törvényszék sikkasztás miatt egyévi fogházbüntetésre ítélte. 1848-ban a Tolna megyei állandó bizottmány (vármegyei közgyűlés) tagjának választották meg. 1878-ban Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának tagja volt. 1890. május 20-án hunyt el Bonyhádön.

Forrás: Nagykanizsa róm. kat. ker. akv. 1809–1829. 153. pag.; Bonyhád róm. kat. hal. akv. 35/1890.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; Szekszárd Vidéke. 1889. 22. szám.

Mülek Lajos dr. (1850–1924)

Királyi közjegyző, Arad 2. székhely, 1906–1919., Aradi Közjegyzői Kamara.

277. Mülek
Lajos

1850. október 30-án született Aradon. Római katolikus. Apja Mülek Ferenc ügyvéd, anyja Simon Anna. Házasságot még jogtudorként, illetve katonai szolgálata idején, 1875-ben szombatsági Vertán Ilonával, szombatsági Vertán Antal bánhegyespusztai haszonbérlo lányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Aradi Minorita Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1869-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1869–1873). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1875-ben tette le. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1875-ben Arad székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az Aradi Ügyvédi Kamara közgyűlése a kamara alelnökének választotta meg. Az igazságügy-miniszter 1906-ban Arad 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Arad szabad királyi

város törvényhatósági bizottságának tagja (1878–1919). Országgyűlési képviselőnek választották meg a nagylaki (1892–1896) és a szegvári választókerületben (1896–1901). Elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt aradi szervezetét. Elnöke volt a Választójog Országos Szövetsége aradi fiókjának és az Aradi Állami Elemi Iskolák gondnokságának, valamint az Aradi Templomépítő Bizottságnak. Társelnöke a Magyar Iskola Egyesület aradi szervezetének, valamint másodelnöke az Aradi Iskolaszéknek. A „Neptun” Marosfürdő Rt.–Arad közgyűlése, az Alföldi Tőkejaradék és Nyugdíjintézet, mint szövetkezet Aradon közgyűlése, valamint az Aradi Közúti Vaspálya és Téglagyár Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. Az Amerikai Szőlőtelep Szövetkezet Arad–hegyalján társaság a cégvezetőjének nevezte ki. A Hazai Általános Biztosító Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának (1898-ig), majd felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt az Aradi Kölcsész Egyesületnek és az Aradi Korcsolyázó Egyletnek. Az Aradi Lövész Egyesület főlövész-mesterének választotta meg. Az Aradi Autonóm Katolikus Kör alelnöke volt. 1924. január 23-án hunyt el Cinkotán.

Publikációja: *Emberek között járok...* (Költemény.) Magyarország. 1906. 309. szám.

Forrás: Arad róm. kat. ker. akv. 547. pag.; Megyesbodzás róm. kat. ház. akv. 23/1875.; Cinkota hal. akv. 6/1924.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mülek Lajos gyászjelentése. 1924. január 23.; Báttaszéki Lajos (szerkesztette): *Alföldi Képes Emlékkönyv.* Arad, 1887.; Sulik Kálmán – Brukner Lajos – Irinyi Jenő – Marot Sándor: *Arad szabad királyi város törvényhatósági bizottságának almanachja.* Arad, 1914. Központi Értesítő. 1886. 3., 1890. 81., 1892. 68., 1898. 53. szám.; *Czégek Kézikönyve.* Budapest, 1887.; Protestáns Egyházi és Iskolai Lapok. 1892. 2. szám.; Herkules. 1884. 38. szám.; *Mihók-féle Magyar Compass.* 1902.; Délmagyarország. 1912. 67. szám.; Az Újság. 1906. 206. szám.; Magyarország. 1909. 178. szám.; Budapesti Hírlap. 1909. 271., 309. szám.; Népszava. 1911. 104. szám.; Gudenus János József: *Örmény eredetű magyar nemesi családok genealógiája.* Budapest, 2010.

Müller Dániel (1832–1897)

Királyi közjegyző, Bánffyhunad, 1875–1897., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1832 körül született. Evangélikus. Házasságot 1869 körül Vais Jusztinával kötött. Te-lekkönyvezető volt, majd ügyvédi tevékenységet folytatott Kolozsváron. Az 1848/49-es szabadságharcban Bem tábornok erdélyi hadseregében, mint honvéd tizedes szolgált. Az igazságügyminiszter 1875-ben Bánffyhunadra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kolozs-vári Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának, titkárának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1885-ben az alakuló EMKE első köz-jegyzői alapító tagja volt. 1897. december 3-án, 65 évesen hunyt el Bánffyhunadon.

Publikációja: *A közjegyzőkről*. Magyar Polgár. 1875. 238. szám.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Magyar Polgár. 1875. 238., 1876. 245., 1888. 222. szám.; Ellenzék. 1885. 96. szám.; Budapesti Hírlap. 1897. 339. szám.; Kolozsvár. 1897. 276–277. szám.

Müllherr Alajos dr. (1881–1942)

Királyi közjegyző, Pécs 2. székhely, 1941–1942., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1881. november 20-án született Pécsen. Római katolikus. Apja Müllherr Alajos bécsi születésű vendéglős vállalkozó, anyja Petro-vics Erzsébet. Házasságot 1918-ban Koszits Máriaival, dr. Koszits Ákos Baranya vármegyei tisztí főügyész leányával kötött. Közép-iskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1899-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián (1899–1903) és Kolozsváron a Ferenc Jó-zsef Tudományegyetemen folytatott. Egy éves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a császári és királyi „Frigyes főherceg” 52. számú gyalogezred kötelékében. Tartalékos főhadnagyként sze-relt le. Katonai kitüntetése: Katonai Érdemérem (Signum Lau-dis) kardokkal a vitézségi érem szalagján. A jogi doktori oklevelét 1906. december 22-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1911. jú-nius 30-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt-ként dolgozott Pécsen (1907–1911). A Pécsi Ügyvédi Kamara 1911-ben Pécs székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1911-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét Sásdra helyezte át. Az igazság-ügyminiszter 1941-ben Pécs 2. számú székhelyére nevezte ki ki-rályi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg.

Tagja volt Sásd nagyközség és Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának. 1909-ben Baranya vármegye árvaszéki kiküldöttjének, a Sásdi Takarékpénztár Rt. közgyűlése igaz-gatószági tagjának választotta meg, egyben megbízta a jogtanácsosi feladatok ellátásával. A Sásdi Malom Rt. közgyűlése a társaság igazgatószági tagjának, a Sásdi Téglagyár és Építési Anyag Kft. a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Mecsek Egyesületnek. Elnökként vezette a Magyar Élet Pártja sásdi szervezetét. Baranya vármegye közgyűlése 1929-ben a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1942. április 6-án hunyt el Pécsen.

278. Müllherr
Alajos

Forrás: Pécs Belváros róm. kat. ker. akv. 83/1881.; Pécs ház. akv. 279/1918.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

N

Nemestóthi Szabó Antal (1849–1924)

Királyi közjegyző, Nagykároly 1. székhely, 1904–1919., Debreceni Közjegyzői Kamara. Román királyi közjegyző, Carei, 1919–1924., Camera Notarilur Publici, Oradea.

1849. február 24-én született Nagykárolyon. Római katolikus. Nemes. Apja Nemestóthi Szabó Pál, anyja csiktusnádi Sántha Terézia. Házasságot 1876-ban püspöki és keresztszegi Keresztszeghy Paulával kötött. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1879-ben Nagykároly székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1904-ben Nagykárolyra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Román királyi közjegyzőként haláláig folytatta működését Nagykárolyon. Tagja volt Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. A Birtokértékesítő Rt. Nagykárolyi közgyűlése és Szatmár vármegyei Központi Szeszfőzde és Gyümölcsfeldolgozó Rt. közgyűlése (1917) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. Tagja volt a Nagykárolyi Állami Polgári Fiú és Leányiskola iskolaszékének. Tagként tevékenykedett a Nagykárolyi Kölcsön Körben. 1924. október 23-án hunyt el Szatmáron.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. Nemestóthi Szabó Pálné gyászjelentése. Nagykároly, 1899. július 30.; Szatmárnémeti Közlöny. 1902. 2. szám.; Nagykároly és Vidéke. 1914. 51., 1910. 39. szám.; Szamos. 1905. 45. 1923. 235., 1924. 116., 241. szám.; Kempelen Béla: *Magyar Nemes családok. 10. kötet.* Budapest, 1931., Nemes-tóthy Nemestóthi Béla: *A nemes-tóthy Nemestóthi és a nemestóthi Szabó családok története.* Magyar Családtörténeti Szemle. 1943. 4. szám.; Magyar Themis. 1879. 15. szám.; Rubinek Gyula: *Magyarországi gazdasági címtár.* Budapest, 1912.; Magyar Kereskedők Lapja. 1917. 3. szám.

Nádossy Gábor nádosi dr. (1876–1925)

Királyi közjegyző, Tata, 1909–1918., Budapest VII. kerület 3. székhely, 1918–1925., Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1877. március 4-én született Budapesten. Evangélikus. Nemes. Apja nádosi Nádossy György kereskedő, anyja Csetke Gizella. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1894-ben tette le. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1903. június 15-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Rhórer Géza budapesti közjegyző irodájában (1903–1904). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Jeszenszky Danó budapesti közjegyző irodájában (1904–1909). Az igazságügyminiszter 1909-ben Tatára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1918-ban Budapest, VII. kerület 3. számú székhelyére helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Tatai és Tóvárosi Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1907–1925), valamint a Fővárosi Fásor Szanatórium Rt. közgyűlése (1919) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. Az Atlétikai és Lovas Sportegyesület közgyűlése 1924-ben az egyesület elnökének választotta meg. 1925-ben

tagként lépett be a Budapesti Evangélikus Gimnázium volt növendékeinek Egyesületébe. 1925. május 23-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest Deák tér magyar evang. ker. akv. 42/1877.; Budapest VIII. ker. ház. akv. 1480/1925.; Budapesti Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1925.; Budapesti Hir-lap. 1908. 128. szám.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass 1916–1917.*; Központi Értesítő. 1919. 26., 1925. 10. szám.; Pesti Napló. 1924. 151. szám.; Népszava. 1924. 171. szám.

Nagy Árpád dr. (1913–1999)

Királyi közjegyző, Élesd, 1940., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1913 körül született. 1936-ban ügyvédjelölt volt Nagyváradon. Élesden folytatott ügyvédi tevékenységet a Nagyváradai Ügyvédi Kamara tagjaként. Az illetékes katonai közigazgatás vezetője 1940-ben ideiglenes megbízással Élesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az igazságügyminiszter nem erősítette meg a katonai kinevezését, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. 1941-től a Nagyváradai Ügyvédi Kamara tagjaként folytatta ügyvédi működését. Tagja volt Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bihar Egylet élesdi Bocskai Törzsének elnökeként szerepelt az 1940-es években. 1940-ben Bihar vármegye aljegyzőjének választották meg. A világháború után jogtanácsos volt az élesdi Refractara vállalatnál. 1999. június 20. körül, 86 évesen hunyt el Élesden.

Forrás: Magyar Kisebbség. 1936. 5. szám.; Budapesti Közlöny. 1940. 265., 1941. 132. szám.; Turisták Lapja. 1942.; Bihari Napló. 1999. 144. szám.

Nagy Béla dr. (1874–1960)

Királyi közjegyző, Élesd, 1905–1918., Temesvár 3. székhely, 1918–1919., Makó, 1922–1947., Szeged 1. székhely, 1947–1949., Debreceni-, Temesvári-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

279. Nagy
Béla

1874. október 26-án született Kistárkányban. Római katolikus. Apja Nagy József, anyja Kovács Julianna. Házasságot Kálmán Helénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Sárospataki és a Máramarosi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Máramarosszigeti és a Debreceni Református Jogakadémián, valamint Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. 1897-ben egy éves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a császári és királyi 39. gyalogezred kötelékében. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1902. április 23-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Tüdő János debreceni ügyvéd irodájában. 1902-ben a Debreceni Ügyvédi Kamara Debrecen székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Lestyán Adorján debreceni közjegyző irodájában (1902–1905). Az igazságügyminiszter 1905-ben Élesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1918-ban Te-

mesvár 3. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással ért véget. 1922-ben Makó 2. számú székhelyére, 1947-ben Szeged 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1944-ben a kamara elnökének választotta meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. 1960. február 16-án hunyt el Budapesten.

Publikációja: *Közjegyzői jogkör és magánjog a Szovjetunióban*. Szegedi Népszava. 1947. 249. szám.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Family Search honlapon található utalás a Malé Trakany róm. kat. ker. akv. 26/1874. anyakönyvi bejegyzésre.

Nagy Béla dr. (1900–1975)

Királyi közjegyző, Balatonfüred, 1936–1939., Pápa 1. székhely, 1939–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1900. január 11-én született Budapesten. Református. Apja Nagy Sándor, anyja Szalai Rozália. Házasságot 1938-ban Nagy Klárával, Nagy Antal szegedi ítéltáblai tanácselnök leányával kötött. Másodszor – miután első nejétől 1939-ben törvényesen elvált –, 1944-ben Karcagi (Karkoska) Évát vette feleségül. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta. Az I. világháborúban a veszprémi 31. számú gyalogezred kötelékében tartalékos őrmesterként teljesített katonai szolgálatot. Jogi doktori oklevelét 1925. december 19-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1930. július 1-én tette le. 1930-tól ügyvédként praktizált Budapesten. Az igazságügyminiszter 1936-ban Balatonfüredre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot teljesített 1950-től a Pápai Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1972. augusztus 31-én, a nyugdíjba vonulásával szűnt meg. A Védett birtokok

280. Nagy Béla felett közfelügyeletet gyakorló balatonfüredi bizottság elnökének nevezték ki. 1941-től a pápai Levente Egyesület elnöke volt. 1975. január 22-én hunyt el Pápán.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; OBH Irattár. Igazságügyi Minisztériumtól átvett személyi iratok.; Szeged ház. akv. 28/1938.; Veszprém ház. akv. 14/1944.; Pápa hal. akv. 31/1975.; Pápai Hirlap. 1941. 17., 1944. 39. szám.

Nagy Bertalan mezőkörpényi és lázári (1851–1916)

Királyi közjegyző, Szinérváralja, 1899–1916., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1851-ben született. Református. Nemes. Házasságot 1887 körül borzovai Nagy Piroskával kötött. Középiskolai tanulmányait a Máramarosszigeti Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1868-ban tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1877-ben Szatmárnémeti székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot

látott el Cholnoky Imre szatmárnémeti közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1899-ben Szinerváraljára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1916-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szinerváralja község képviselőtestületének és Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. Tagja volt a Szinerváraljai Ipari Iskola felügyelő bizottságának. 1916. október 18-án hunyt el Szinerváralján.

Forrás: Borzovai Nagy Ottó dr.: *A Borzovai Nagy család*. Turul, 1909.; Budapesti Közlöny. 1877. 170., 1899. 267. szám.; Budapesti Hirlap. 1908. 169. szám.; Nagybánya. 1916. 44. szám.; Szatmárvármegye. 1909. 8. szám.; Szinerváralja. 1911. 33. szám.

Nagy Elek dr.

Királyi közjegyző, Hídalmás, 1943–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

281. Nagy Bertalan

Az 1930-as években ügyvédi tevékenységet folytatott Hídalmáson. 1941-ben a Kolozsvári Ügyvédi Kamara tagja. Az igazságügyminiszter 1943-ban nevezte ki királyi közjegyzőnek Hídalmásra. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1942-ben az Erdélyi Párt hídalmási szervezete választmányi tagjának választották meg.

Forrás: Brassói Lapok. 1934. 142. szám.; Budapesti Közlöny. 1941. 145., 1943. 64. szám.; Ellenzék. 1942. 274. szám.

Nagy Ernő nagyrévi (1850–1908)

Királyi közjegyző, Szigetvár, 1875–1908., Pécsi Közjegyzői Kamara.

282. Nagy Ernő

1850. február 21-én született Nagybjomban, Nagy Lajos Ernést néven. Református. Nemes. Apja nagyrévi Nagy Imre ügyvéd, anyja Kronekker Julianna. Házasságot 1874-ben Vörös Juliannával, Vörös Mihály kiskorpádi földbirtokos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Csurgói Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pápai Jogakadémián folytatott. Egy éves önkéntes katonai szolgálatát a 16. huszárezred kötelékében teljesítette. Ügyvédi tevékenységet folytatott Kaposváron. Az igazságügyminiszter 1875-ben Szigetvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Pécsi Közjegyzői Kamara választmányi (elnökségi) tagja és megbízott elnöke volt (1904–1906). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának. 1908. január 25-én hunyt el Szigetváron.

Forrás: Nagybjom ref. ker. akv. 3/1850.; Kisasszond ref. ker. akv. 4/1874.; Szigetvár hal. akv. 15/1908.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői*

Kamara története. 1875–1949. Budapest, 2015.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Emlékkönyve.* Kaposvár, 2000.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Nagy Gábor érkörtvélyesi dr. (1887–1942)

Királyi közjegyző, Nagykároly 1. székhely, 1940–1942., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1887. január 1-én született Szilágysomlyón. Római katolikus. Nemes. Apja érkörtvélyesi Nagy Gábor pénzügyi igazgató, anyja Schejovitz Irma. Házasságot Nagy Margittal, majd gyöngyösi Pethő Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykárolyi Piarista Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Debreceni Jogakadémián, a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1912-ben tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1913-ban Szatmárnémeti székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban katonai szolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis), III. osztályú Katonai Érdemkereszt a hadiékítményekkel és a kardokkal, Károly-csapatkereszt. 1918-ban ügyvédi tevékenysége székhelyét Nagykárolyba helyezte át. Az igazságügyminiszter 1940-ben Nagykároly 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a halálával ért véget. Tagja volt Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. Ügyvezető elnökként vezette az Országos Magyar Párt nagykárolyi szervezetét. A Nagykárolyi Kölcsön Egyesület ügyészének (1929), a Nagykárolyi Dalegyesület elnökének (1931) választotta meg. 1942. június 22-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Debrecen hal. akv. 1172/1942.; Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia.* Satu–Mare, 1934.; Nagykároly és Vidéke. 1912. 52. szám.; Szatmár és Vidéke. 1918. 4. szám.; Szamos. 1919. 29. szám.; Északkeleti Újság. 1917. 38. szám.; Ellenzék. 1929. 264., 1931. 183. szám.; Pesti Hírlap. 1942. 141. szám.; Budapesti Közlöny. 1942. 146. szám.

283. Nagy Gyula

Nagy Gyula aldobolyi (1841–1917)

Királyi közjegyző, Nagyszőlős, 1875–1877., Munkács, 1877–1913., Kassai Közjegyzői Kamara.

1841 körül született. Református. Nemes. Apja aldobolyi Nagy Ambrus, anyja Pokomándy Emília. Házasságot György Abamával, dr. György József huszti, majd Máramaros vármegye főorvos lányával kötött. Második házasságát – első neje 1882-ben bekövetkezett halálát követően – Balogh Bertával, Balogh László munkácsi városi pénztárnok lányával kötötte. Az igazságügyminiszter 1875-ben Nagyszőlőstre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1877-ben Munkácsra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1913-ban, a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Tagja volt Munkács rendezett tanácsú város képviselőtestületének és Bereg vármegye törvényhatósági bizottságának. A Munkácsi Dal Egyet 1884-ben alelnökének választotta meg. Kezdeményezője volt a munkácsi Árpád-szobor állításának.

és a Beregszászi Színház építésének (a felépült színházba a csillárt ő adományozta). A Munkácsi Református Egyházközség a főgondnokának választotta meg. 1917. január 4-én, 75 évesen hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest III. ker. hal. akv. 13/1917.; Lehoczky Tivadar: *Bereg vármegye monográfiája III. kötet*. Különös rész 1881.; Lehoczky Tivadar: *Munkács város új monográfiája*. Munkács, 1907.; Szinnyei József: *Magyar írók élete és munkái I–XIV*. Budapest, 1893–1914.; Fővárosi Lapok. 1884. 71. szám.; Bereg. 1884. 4., 1884. 47., 1890. 41., 1901. 38., 1910. 30. szám.; Ország–Világ. 1885. 20. szám.; Világ. 1917. 7. szám.; Szeged és Vidéke. 1917. 7. szám.; Görög Katolikus Szemle. 1917. 3. szám.; Az Őslakó. 1939. 28. szám.; Magyar Értesítő. 1993. 2. szám.; Kárpátalja 2004. 44. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nagy Gyuláné György Abama gyászjelentése. 1882. május 19.

Nagy Iván vitéz dr. (1904–1972)

Királyi közjegyző, Újvidék 4. székhely, 1941., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1904. július 22-én született Bácsón. Római katolikus. Középiskolai tanulmányait a Kalo-csai Jezsuita és a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Zágrábi Tudományegyetemen (1925) és a Sorbonne Tudományegyetemen (Párizs) folytatott. Zágrábban a „Vojvodina” Katolikus Diákegylet elnökének választották meg. Az ügyvédi vizsgát Újvidéken, 1934-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt Újvidéken. Az Újvidéki Ügyvédi Kamara 1934-ben Újvidék székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1941-ben az Újvidéki Ügyvédi Kamara elnökének választották meg. 1941-ben az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással királyi közjegyzőnek nevezte ki Újvidék 4. számú székhelyére. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Kinevezését az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1941-ben megszűnt. 1944-ig ügyvédi tevékenységet folytatott Újvidéken. A két világháború között a vajdasági magyar politikai élet egyik vezéralakja. A Nép című lap szerkesztője (1935), a Jugoszláviai Magyar Élet (1940), Magyar Élet (1941) és az Új Nép című lap kiadója (1942–1944). 1942-ben országgyűlési behívott képviselő volt a Délvidék képviselőcsoportjában. 1941-ben a Délvidéki Föld-birtokrendező Tanács elnökének nevezték ki. A második világháború után nyugatra – előbb Ausztriába, 1951-ben az Egyesült Államokba – menekült, s haláláig az amerikai magyar emigráció fontos szereplője maradt. 1972. október 28-án hunyt el San Franciscóban.

Forrás: Dévavári Zoltán: *Klikkharcol az emigrációban. Nagy Iván (1904–1972) délvidéki emigráns magyar politikus válogatott iratai (1949–1954)*. Budapest, 2021.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar politikai és közigazgatási compass 1939–1942*. Budapest, 1943.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL Igazságügyi Minisztérium K. 579. Általános iratok.

Nagy János felsőőri (1826–1900)

Királyi közjegyző, Szekszárd, 1875–1900., Pécsi Közjegyzői Kamara.

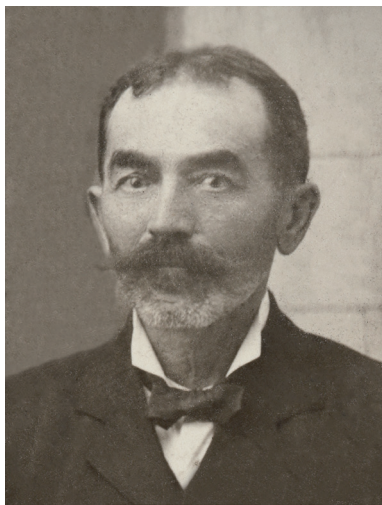
1826 körül született Dunaföldváron. Római katolikus. Apja felsőőri Nagy János duna-földvári községi főjegyző, anyja Sántics Katalin. Házasságot először 1850-ben Salamon

Idával, másodszor – első neje halála után – 1859-ben Tóth Teréziával (Rizával), néhai Tóth Pál uradalmi gazdatiszt leányával kötött. Az 1848/1849. évi szabadságharcban főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot a Tolnai nemzetőrségnél. 1859–1860-ban Paks mezőváros polgármestere [consul oppidi]. A király 1871-ben Szekszárdra nevezte ki törvényszéki bírónak. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Szekszárd 1. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tolna megye törvényhatósági bizottságának tagja volt. 1900. augusztus 30-án, 75 évesen hunyt el Szekszárdon.

Forrás: Dunaföldvár róm. kat. ház. akv. 92/1850.; Paks ház. akv. 32/1859., ker. akv. 345/1860.; Szekszárd hal. akv. 265/1900.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Felső-Eöri Nagy János gyászjelentése. 1900. augusztus 31.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; Arcanum Kézírónyvtár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara.*

Nagy József (1851–1918)

Királyi közjegyző, Celldömölk (Kiscell), 1900–1918., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

284. Nagy József

1851. február 3-án született Vönöckön. Evangélikus. Apja Nagy György zsellér, anyja Pály Julianna. Házasságot 1882-ben Horváth Katalinnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Soproni Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1872-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pápai Jogakadémián folytatta. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1880. február 23-án tette le. A Győri Ügyvédi Kamara 1880-ban Ószőny székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1884-ben a Szombathelyi Ügyvédi Kamara tagja lett, mivel az ügyvédi tevékenysége székhelyét Szombathelyre helyezte át. 1886-tól Celldömölkön (Kiscellen) lett ügyvéd. Az igazságügyminiszter 1900-ban Celldömölkre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kiscell város képviselőtestületének (1899) és Vas vármegye törvényhatósági bizottságának (1901). A Kemenesaljai Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1901-ben a társaság igazgatóságának tagjának választotta meg. A Kiscelli Korcsolyás Egylet 1900-ban választmányi tagjának, a Kiscell–Kemenesaljai Közkórház 1902-ben elnökének választotta meg. 1904-ben a Kiscelli Kaszinó háznagya és választmányi tagja volt. 1918. február 28-án hunyt el Celldömölkön.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Celldömölk hal. akv. 22/1918.; Kemeneshőgyész evang. ház. akv. 6/1882.; Budapesti Közlöny. 1884. 286., 1886. 14., 1900. 229., 243., 1918. 56. szám.; Az Újság. 1904. 253. szám.; Fővárosi Lapok. 1882. 33. szám.; Evangélikus Egyházkerületi Líceum (Sopron) Értesítője. 1867–1872.; Pápai Jogakadémia Értesítője. 1873–1874.; Budapesti Hírlap. 1884. 279. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1950.* Budapest, 2024.

Nagy Lajos dr. (*1883)

Királyi közjegyző, Székelyudvarhely, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1883. október 4-én született Zetelakán. Római katolikus. Középiskolai tanulmányait a Székelyudvarhelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913-ban tette le. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1913-ban Székelyudvarhely székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháború alatt a 82. gyalogezred kötelékében, tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1941-ben Székelyudvarhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Az Országos Magyar Párt székelyudvarhelyi szervezete alelnökének választotta meg. Székelyudvarhelyi választott tagja volt a Magyar Pártnak. A Székelyudvarhelyi Önkéntes Tűzoltó Egylet az egylet főparancsnokának választotta meg. A Székelyudvarhelyi római katolikus státus gyűlés tagja volt.

Forrás: Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia*. Satu-Mare, 1934.; Budapesti Közlöny. 1941. 74. szám.

Nagy Lipót

Királyi közjegyző, Szászváros, 1875–1883., Aradi Közjegyzői Kamara.

Lehetséges, hogy az 1876-ban elhunyt Nagy Tamás tordasi református lelkész fia volt. 1872 előtt Szászváros árvaszéki jegyzője volt. 1872-ben a Gyulafehérvári Törvényszék aljegyzőjének nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Szászvárosba. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1875-ben a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1883 nyarán szűnt meg, amikor lemondott a közjegyzői állásáról.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1872. 148. szám.; A Hon. 1872. 150., 1875. 82. szám.; Pesti Napló. 1875. 209. szám.; Magyar Polgár. 1876. 170. szám.

285. Nagy
Mór

Nagy Mór hidaskürthi dr. (1868–1928)

Királyi közjegyző, Kiskunhalas, 1909–1928., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1868. február 19-én született Kiskunhalason. Református. Apja hidaskürthi Nagy Antal kereskedő, anyja Papp Krisztina. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Kiskunhalasi Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1884-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1884–1888). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1901-ben tette le. A Kalocsai Ügyvédi Kamara 1903-ban Kiskunhalas székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1909-ben Kiskunhalasra nevezte ki közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1928-ban a halálával szűnt meg. Kiskunhalas rendezett tanácsú

város polgármesterének választották meg (1903–1919). Elnöke volt a Kiskunhalasi Úri Kaszinónak és a Kiskunhalasi Gazdakörnek. A Délmagyarországi Magyar Közművelődési Egyesület budapesti osztálya igazgatósági tagjának választották meg. A Magyar Földhitel-intézet vármegyei bizottmánya tagja volt. Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. Kiskunhalas városa utcát nevezett el róla. A Magyar Országos Közjegyzői Kamara 2016-ban Kiskunhalason emléktáblát avatott a tiszteletére. 1928. október 20-án hunyt el Kiskunhalason.

Forrás: Kiskunhalas ref. ker. akv. 39/1868., hal. akv. 407/1928.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezte.* Budapest, 2009.; Rokolya Gábor: *A polgári kor kiskunhalasi közjegyzői.* In: Szakál Aurél (szerkesztette): *Halasi Múzeum 4. Emlékkönyv a Thorma János Múzeum 140. évfordulójára.* Kiskunhalas, 2015.; Szakál Aurél (szerkesztette): *Kiskunhalas almanach. Városismertető az ezredfordulós Kiskunhalasról.* Kiskunhalas, 2002.

Nagy Péter (1846–1900)

Királyi közjegyző, Sárvár, 1875–1900., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1846. június 24-én született Pórmagasin (Kemenesmagasiban). Római katolikus. Apja Nagy Péter jobbágy és vendégfogadós, anyja Pauer Anna. Házasságot Holczheimer Ilonával, Holczheimer Károly szombathelyi polgár leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1864-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Szombathelyi Törvényszéken. 1872-ben jegyzőnek nevezték ki a Szombathelyi Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Sárvárra. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Vas vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt sárvári szervezetét (1892). 1900. február 21-én hunyt el Sárváron.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai. 1875–1950.; Kemenesmagasi róm. kat. ker. akv. 1833–1884. 12. fol.; Sárvár hal. akv. 17/1900.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1900. 48. szám.; Magyar Újság. 1872. 2. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949.* Budapest, 2024.

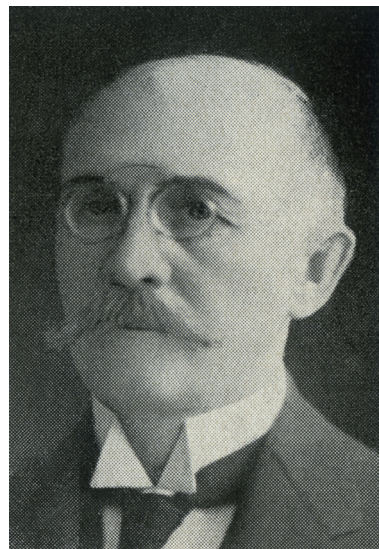
Nagy Péter szomolyai (1860–1932)

Királyi közjegyző, Zenta, 1914–1915., Kúla, 1915–1919., Veszprém, 1919–1932., Szegedi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1860. szeptember 10-én született Arlón. Református. Nemes. Apja Nagy Péter hivatalnok, anyja Naményi Karolina. Házasságot 1890-ben Sziráky Vilmával, Sziráky Gyula alsóberecki földbirtokos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Miskolci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Sárospataki Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetem (1878–1882) folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1885-ben tette le. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1885-ben Miskolc székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1914-ben Zenta 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A kassai 34. császári és királyi gyalogezred, majd a miskolci 10. honvédezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. 1915-ben Kúlára helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata

ta Kúlán az impériumváltással 1919-ben szűnt meg. Repatriált Magyarországra. Az igazságügyminiszter 1919-ben Veszprém 1. számú székhelyére helyezte át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Veszprém város képviselőtestületének és Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának. A Veszprém vármegyei Tűzoltószövetség elnökének választotta meg. A Veszprémi Református Egyházmegye tanácsbírája volt. A Veszprémi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A kormányzó 1923-ban a kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1932. január 4-én hunyt el Veszprémben.

Forrás: Sajóvelezd ref. ker. akv. 21/1860.; Alsóberecki ház. akv. 3/1890.; Miskolc szül. akv. 105/1903.; Veszprém hal. akv. 4/1932.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Hahn Ferenc – Zsadányi Oszkár (szerkesztette): *Veszprém megyei fejek*. Veszprém, 1929.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

286. Nagy
Péter

Nagy (1901-ig Grosz) Rezső dr. (1875–1929)

Királyi közjegyző, Bethlen, 1910–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Cehu Silvaniei, 1921–1929., Camera Notarilor Publici, Oradea.

1875 körül született Szilágycsehen. Izraelita. Apja valószínűleg az 1930-ban elhunyt Grosz Lipót, a Szilágycsehi Korona Bank Rt. igazgatója, a szilágycsehi izraelita hitközségi elnöke volt. 1897-ben báró Wesselényi Miklós javaslatára Szilágycsehe – első zsidó vallású – szolgabírójának választották meg. 1900-ban végzett joghallgatóként, ügyvédjelölt volt Bánffyhunynadon, egyúttal joggyakornok a Zilahi Kir. Törvényszéken. Az ősszel aljegyzővé nevezték ki a Szászvárosi Járásbíróságra. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1905. január 14-én tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott Schönstein Gyula marosvásárhelyi ügyvéd irodájában. A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1905-ben Hídalmás székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1906-ban – a darabontkormány idején –, Abaúj–Torna vármegye tisztí ügyészenek nevezték ki. A Kassai Ügyvédi Kamara Kassa székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1906-ban áttette ügyvédi tevékenysége székhelyét előbb Kolozsvárra, majd Nagyilondára. 1909-ben Csákgigorbón volt ügyvéd. Az igazságügyminiszter 1910-ben Bethlenbe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1921-ben Szilágycsehre helyezte át román királyi közjegyzőnek. A Nagyilondai Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése 1907-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1907–1909). 1929. augusztus 22. körül, 54 évesen hunyt el a kolozsvári Mátyás-szanatóriumban.

Forrás: Egyenlőség. 1897. 28. szám.; Budapesti Közlöny. 1900. 117., 208., 1902. 14., 1905. 21., 1906. 61., 207., 228., 1909. 102., 1910. 233. szám.; Székely Lapok. 1904. 28., 1905. 13. szám.; Pesti Hírlap. 1906. 31. szám.; Központi Értesítő. 1907. 4., 1909. 97. szám.; Új Kelet. 1921. 117., 1929. 190. szám.; Múlt és Jövő. 1930. 4. szám.

Nagy Sándor nemes (1815–1895)

Királyi közjegyző, Kiskunfélegyháza, 1880–1895., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1815 körül született. Református. Nős. Az 1848/1849. évi szabadságharcban hadnagy a 2. dunántúli önkéntes nemzetőr zászlóaljnál, 1849-ben százados a komáromi várőrség kötelékében. A Kecskeméti Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi tevékenységet folytatott, majd közjegyzőhelyettes lett Kiskunfélegyházán. Az igazságügyminiszter 1880-ban Kiskunfélegyházára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1895-ben a halálával szűnt meg. Tagja volt Kiskunfélegyháza Rt. város képviselőtestületének. A Kiskunfélegyházi Egyesült Protestáns Egyházközség gondnokának választotta meg. A Kiskunfélegyházi Egyesült Protestáns Egyházközség az örökös tiszteletbeli főgondnok címmel tüntette ki. 1895. május 23-án, 80 évesen hunyt el Kiskunfélegyházán.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1880. 107. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári kor félegyházi közjegyzői*. In: Fábíán Gyula – Nagy Janka Teodóra (szerkesztette): *Sicut aequum est homini iustum, aequum, bona fide. Emlékkötet Nánási László tiszteletére*. Kolozsvár, 2022.,

Nagy Tibor atyhai dr. (*1909)

Királyi közjegyző, Csíkszereda, 1940., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1909. április 10-én született Kézdivásárhelyen. Római katolikus. Apja atyhai Nagy Dénes tanár, anyja Kiss Rozália. Házasságot csíkmindszenti Nagy Borbála Zsófia kolozsvári állami gimnáziumi tanárnővel kötött. Középiskolai tanulmányait a Marosvásárhelyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Kolozsvári Tudományegyetemen folytatott. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1936-ban Csíkszereda székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettes volt Csíkszeredán dr. Decsán Gyula és Christea János román királyi közjegyzők irodáiban. Az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással Csíkszeredára nevezte ki közjegyzőnek. Megbízását az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. 1941-ben a Csíkszeredai Kir. Törvényszék bírósági titkárává nevezték ki. 1942-ben előbb a Kolozsvári Járásbíróságra, majd a Törvényszékre helyezték át. 1943-ben a Kolozsvári Kir. Ügyészségre ügyésszé nevezték ki. 1944 szeptemberében utasítására szabadlábba helyezték a kolozsvári fogház politikai foglyait. 1944 októberében a Vörös Hadsereg hadifogolyként Szibériába hurcolta, ahonnan 1945 nyarán tért haza Erdélybe. A második világháború után ügyvédi tevékenységet folytatott Kolozsváron. A Csíkszeredai Testnevelő Egyesület ügyvezető alelnökének választotta meg. Tagja volt a Csíkszeredai Kaszinónak. 1945 után a Magyar Népi Szövetség kolozsvári elnöke, román parlamenti képviselő volt.

Forrás: Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. Kötet. Erdély az I. és II. kötet pótlásaival*. Budapest, 1941.; Erdélyi Lapok. 1936. 86. szám.; Királyi Közjegyzők Közlönye. 1940. 10. szám.; Budapesti Közlöny. 1941. 130., 246., 1943. 48. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1942. 1., 4. szám.; Világosság. 1946. 259. szám.; Szabad Szó. 1947. 270. szám.; MNL–OL X. 10874. Szovjet táborok magyar foglyai, 543737. azonosítószám, Nagy Tibor.

Nagy Vilmos alsószopori (1848–1911)

Királyi közjegyző, Komárom, 1875–1911., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1848. január 29-én született Komáromban. Evangélikus. Nemes. Apja alsószopori Nagy Antal ügyvéd, anyja Samarjay Erzsébet. Házasságot 1876 körül Konkoly Thege Gizellával kötött. Középiskolai tanulmányait Komáromban, valamint a Pozsonyi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián és a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1872-ben tette le. 1872-ben Komárom város főjegyzőjének választották meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Komáromba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata halálával szűnt meg. Tagja volt Komárom város képviselőtestületének. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt komáromi szervezetét. A Komárom vármegye és város Történeti és Régészeti Egylet igazgató–választmányi tagjának választotta meg. A Komáromi Evangélikus Egyházközség presbiterének választotta meg. Elnöke volt a Komáromi Dalárdának (1885). A király 1897-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1911 május 24-én hunyt el Komáromban.

287. Nagy
Vilmos

Forrás: Komárom evang. ker. akv. 1/1848.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.

Nánássy László kiskarándi és nagyváradai (1817–1899)

Királyi közjegyző, Debrecen 1. székhely, 1875–1899., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1817. november 21-én született Debrecenben. Református. Nemes. Apja kiskarándi és nagyváradai Nánássy Gábor ügyvéd, városi tanácsos, anyja Némethi Klára. Házasságot Bethlen Máriával kötött. Gyermeke nem született. Ügyvédi gyakorlatot folytatott Debrecenben. Az igazságügyminiszter 1875-ben Debrecen 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1876–1899). A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egylete választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1899-ben a halálával szűnt meg. Tagja volt Debrecen szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. 1899. március 10-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Debrecen ref. ker. akv. 1808–1819. 608. pag., polgári hal. akv. 317/1899.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nánássy László gyászjelentése. 1899. március 10.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1875. 219. szám.; Magyar Themis. 1875. 35. szám.; Fővárosi Lapok. 1894. 26. szám.; Budapesti Hírlap. 1899. 72. szám.; Az Ujság. 1911. 98. szám.; Baranyi Béla: *Gondolatok az uralkodó elitéről, valamint egy helyi elit történetéről, a debreceni virilizmus kapcsán.* Magyar Történeti Tanulmányok 1972.

Nánássy László dr.

Királyi közjegyző, Vizakna, 1890–1893., Balázsfalva, 1893–1919., Aradi Közjegyzői Kamara.

Házasságot 1883-ban Justus Irénnel, Justus Gusztáv tiszafüredi földbirtokos leányával kötött (tőle később törvényesen elvált). A Temesvári Ügyvédi Kamara 1881-ben Lugos székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1882-ben Krassó–Szörény megye tisztí ügyészévé választották. 1887-től ügyvédi tevékenységet folytatott Miskolcon, 1890-től pedig Kassán. Az igazságügyminiszter 1890-ben Vizaknára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1893-ban Balázsfalvára helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A Délmagyarországi Mérsékelt Ellenzéki Párt 1887-ben a jegyzőjének választotta meg. Elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt balázsfalvi szervezetét (1909).

Forrás: Budapesti Közlöny. 1881. 34., 1890. 173. szám.; Fővárosi Lapok. 1883. 269. szám.; Politikai Ujdonságok. 1882. 51. szám.; Borsod–Miskolci Értesítő. 1887. 44. szám.; Pesti Napló. 1887. 20., 1888. 84. szám.; Az Ujság. 1905. 151. szám.; Ellenzék. 1909. 245. szám.; Brassói Lapok. 1924. 252. szám.

Nekula Gyula dr. (1848–1919)

Királyi közjegyző, Szeghalom, 1909., Aradi Közjegyzői Kamara.

1848. szeptember 26-án született Pesten. Római katolikus. Apja Nekula Márton szabómester, anyja Primayer Alojzia. Házasságot Gurbán Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pesti Piarista Főgimnáziumban végezte (1859–1867). Az érettségi vizsgát 1867-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1867–1871). 1886-ban közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Védél Károly gyulai közjegyző irodájában. A Békéscsabai Ügyvédi Kamara 1893-ban Békéscsaba székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Omazta Gyula békéscsabai közjegyző irodájában. (1894–1909, 1909–1919). Az igazságügyminiszter 1909-ben Szeghalomra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői posztjáról pár hónap után még 1909-ben lemondott. 1919. június 12-én hunyt el Békéscsabán.

Publikációi: *Árvaszéki miséria*. Jogtudományi Közlöny. 1887. 6. szám.; *A végrehajtási törvény 138. §-hoz. A szükséges lépések*. Jogtudományi Közlöny. 1887. 12. szám.; *Az értesítés a váltó ki*

288. Nekula Gyula *nem fizetéséről az előző részére hová küldendő?* Jogtudományi Közlöny 1888. 27. szám.; *Elkeresztelés és executio*. Jogtudományi Közlöny. 1890. 28. szám.; *Elkeresztelés és jogerő?* Jogtudományi Közlöny. 1890. 31. szám.; *A magyar fégyvergyár és conductio causa data non secuta*. Jogtudományi Közlöny. 1891. 1., 1892. 4. szám.

Forrás: Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 1847–1851. 26/1848.; Békéscsaba hal. akv. 394/1919.; OSZK gyászjelentések. Nekula Mártonné Primayer Alojzia gyászjelentése. 1896. július 18.; Békés. 1886. 25., 1909. 16., 38., 1919. 22. szám.; Pesti Napló. 1893. 79., 1894. 70. szám.; A Magyar Királyi Tudományegyetem személyzete 1869–1870. Buda, 1870.; A Pesti Piarista Főgimnázium Értesítője. 1867.

Nemes (1879-ig Nábráczki) Antal dr. (1847–1914)

Királyi közjegyző, Körösbánya, 1887–1892., Fogaras, 1892–1901., Torda, 1901–1912., Topánfalva, 1912–1914., Aradi-, Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1847-ben született. Római katolikus. Házasságot 1881 előtt Szacs vay Irmával, Szacs vay Sándor Nagyvárad-vidéki járásbíró leányával kötött. Jogi tanulmányait 1870-ben fejezte be a Nagyvárad-i Jogakadémián. 1872-ben Bihar vármegye közgyűlése a vármegye esküdtnékké választotta meg. Bírósági végrehajtónak nevezték ki az Élesdi, majd a Berettyóújfalui Járásbírósághoz. 1873-ban a Nagyvárad-i, 1874–1876 között a Tenkei Járásbíróság mellett volt bírósági végrehajtó. A Lugosi Kincstári Uradalom (1876–1878), majd a Temesvári Kincstári Uradalom írnoka (1878). Alügyész, majd 1884-ben kincstári ügyésznek nevezték ki Budapestre. 1885-ben Kolozsváron volt kincstári ügyész. A Nagyvárad-i Ügyvédi Kamara 1886-ban Nagyvárad székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1887-ben Körösbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1892-ben Fogarasra, 1901-ben Tordára, 1912-ben Topánfalvára helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1914. május 9-én hunyt el Topánfalván.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nemes Antal gyászjelentése. 1914. május 9., Szacs vay Sándor gyászjelentése. 1881. november 27., Nemes Antal gyászjelentése. 1914. május 8.; *Századunk névváltoztatásai 1800–1893*. Budapest, 1895.; Pénzügyi Közlöny. 1878. 46., 1884. 24., 1885. 36. szám.; Budapesti Közlöny. 1873. 41., 1874. 104., 1876. 55., 1887. 254., 1888. 6., 1892. 213., 1914. 115. szám.; Pesti Napló. 1872. 44., 1914. 111. szám.; Budapesti Hírlap. 1893. 311. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1912. 12. szám.; Bozóky Lajos: *A Nagyvárad-i királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Nemes Bertalan dr. (1871–1946)

Királyi közjegyző, Rétság, 1927., Miskolc 1. székhely, 1928–1946., Budapesti-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1871. október 18-án született Sárospatakon Nemes Sándor Bertalan néven. Református. Apja Nemes Lajos állami tanítóképző tanár, később Zemplén vármegye királyi tanfelügyelője, anyja Márkus Katalin. Házasságot Szathmáry Sárával kötött. Középiskolai tanulmányait a Sárospataki Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1886-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Sárospataki Református Főgimnáziumban és a Budapesti Tudományegyetemen végzett. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1898. június 20-án tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1898-ban Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. A Budapesti Ügyvédi Kamara közgyűlése 1902-ben választmányi tagjának választotta meg.

Az I. világháborúban népfelkelő századosként teljesített szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1927-ben Rétságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1928-ban áthelyezték Miskolc 1. számú székhelyére közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Két országgyűlési ciklusban (1906–1910, 1922–1927) országgyűlési képviselőnek választották meg a gönci választókerületben. Tagja volt Borsod–Gömör vármegyék törvényhatósági bizottságának. A Józsefvárosi Függetlenségi Kör ügyészének választotta meg. A Kálvin Szövetség jegyzője volt. A Budapesti, a Miskolci Református Egyházközség presbiterének, a Tolcsvai Református Egyházközség gondnokának választotta meg. A Lévay József Református Főgimnázium igazgatótanácsa tagjának nevezték ki. Az Országos Tisztviselő Szövetség és a Budapesti Központi Tejcsernok Rt. ügyészének választotta. A Furmint Tokaj Hegyaljai Ipari és Kereskedelmi Rt. közgyűlése felügyelő bizottsági tagnak, a Borsod–Miskolci Hitelbank Rt. felügyelő bizottsági tagnak, majd igazgatósági tagnak választotta meg. 1946. augusztus 20-án hunyt el Miskolcon.

Publikációja: *A szakértői díjak előlegezése*. Ügyvédek Lapja. 1901. 54. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 2193.; Sárospatak ref. ker. akv. 82/1871.; *A Magyar Társadalom Lexikonja*. 1. kiadás. Budapest, 1930.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1906–1911*. Budapest, 1906.; Lengyel László–Vidor Gyula: *Nemzetgyűlési Almanach 1922–1927*. Budapest, 1922.; Protestáns Egyházi és Iskolai Lap. 1906. 14. szám.; Budapesti Cím- és Lakásjegyzék 1907–1908.; Magyarország Kereskedelmi, Ipari és Mezőgazdasági Cím-tára 1924.; Ügyvédek Lapja. 1901. 54. szám.; Nagy Magyar Compass. 1930.; Gazdasági, Pénzügyi, és Tőzsdei kompasz. 1932.; Ország–Világ. 1900. 15. szám.; Miskolci Esti Lap. 1934. 273. szám.; Magyarország. 1907. 221. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 194. szám.

Nemes József szentistváni dr. (1873–1951)

Királyi közjegyző, Vajdahunyad, 1905–1918., Bonyhád, 1920–1939., Szolnok, 1939–1949., Aradi-, Pécsi-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1873. március 1-én született Marosvásárhelyen. Református. Nemes. Apja szentistváni Nemes Sámuel dr. törvényszéki bíró, a Gyulafehérvári Kir. Törvényszék elnöke, anyja Pásztor Etelka. Házasságot Lányi Jolánnal, Lányi Róbert tiszolci kincstári vasművezető, illetve vajdahunyadi bányamérnök leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Marosvásárhelyi, Szászvárosi, és a Temesvári Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1897. június 5-én kapta meg. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Gyulafehérváron. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Téry Ödön gyulafehérvári közjegyző irodájában (1901–1904). Az igazságügyminiszter 1905-ben Vajdahunyadra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással megszűnt. 1920-ban Bonyhádra, 1939-ben Szolnok 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Tagja volt Vajdahunyad Rt. város képviselőtestületének és Hunyad vármegye törvényhatósági bizottságának. A Vajdahunyadi Vívó-, és Sportegylet elnöke volt. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt helyi szervezetét. A Vajdahunyadi Református

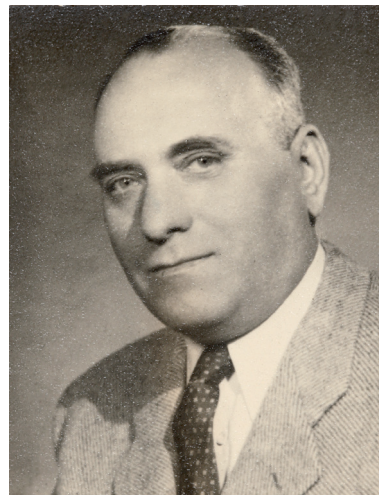
Egyházközség főgondnokának választotta meg. A Vajdahunyard és Vidéke Hitelszövetkezet Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsága elnökének választotta meg. Virilista jogon tagja volt Bonyhád Rt. város képviselőtestületének és Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bonyhád és Vidéke Hitelszövetkezet Rt. közgyűlése 1924-ben a bank felügyelő bizottsága elnökének választotta meg. A Bonyhádi Református Egyházközség főgondnoka, a Vajdahunyard és Vidéke című napilap főszerkesztője volt. A kormányzó 1935-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1951. január 9-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest IX. ker. hal. akv. 52/1951., V. ker. hal. akv. 26/1878.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; *A magyar társadalom lexikonja. 2. kiadás,* Budapest, 1931.; Dénes Károly (szerkesztette): *Hunyad vármegyei Almanach 1910., 1911., Déva 1910–1911.;* MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; Gömöri Hirlap. 1909. 2. szám.

Nemes (1922-ig Weismann) Móric István dr. (1896–1977)

Királyi közjegyző, Nagykovács 1. székhely, 1948–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1896. június 7-én született Hevesen. Izraelita; 1937-ben – házasságkötését megelőzően – kikeresztelkedett, illetőleg római katolikus vallásra tért át (az István keresztnévet a keresztelekor nyerte). Apja Weismann Ignác ügyvéd, anyja Bauer Borbála (Boriska). 1922-ben dr. Nemes József hevesi ügyvéd örökbefogadta. Házasságot 1937-ben Nagy Gizella Julianna büntetőtörvényszéki irodatisztával, Nagy István konyakgyári írnok leányával kötött. Gyermekek nem születtek. Középiskolai tanulmányait Budapesten, a Szent László Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1915. március 26-án tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban 1915–1918 között a dési 32. honvéd gyalogezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Tartalékos főhadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Bronz Vitézségi Érem, I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapattereszt, Sebesültek Érme, Magyar Háborús Emlékérem. A jogi doktori oklevelét 1921. május 28-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1925. július 1-én tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1925-ben Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1944-ben zsidó származása miatt törölték a kamarai tagok sorából. Az igazságügyminiszter 1948-ban Nagykovács 1. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. 1950-ben állami közjegyzői szolgálatot teljesített a Budapest XIX–XX. kerületi bíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1950 végén elbocsátással szűnt meg. 1951-től ismét a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja volt. 1967-ben nyugdíjazták. 1977 körül hunyt el.

289. Nemes Móric

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 6282.; Heves szül. akv. 130/1896.; Budapest V. ker. ház. akv. 562/1937.

Nemes Péter /Petru Nemeș/ (1836–1906)

Királyi közjegyző, Brassó 2. székhely, 1875–1906., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1836 körül született. Ortodox. Román. 1861-ben Kolozs megye második aljegyzőjévé választották. 1862-ben, mint Kolozs megyei törvényszéki ülnököt, járásbíróvá nevezték ki. 1869-ben titkárrá nevezték ki a Belügyminisztériumhoz. E minőségében a kolozsvári királyi biztosság mellett működött. 1872-ben Kolozs megye alsó kerületében országgyűlési képviselővé választották. Az igazságügyminiszter 1875-ben Brassó 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1872–1875 között országgyűlési képviselő volt. Tagja volt az „Asociațiunii pentru literatura română si cultura poporului roman” (Román irodalom és a román nép kultúrájáért egyesület), valamint a „Societatea pentru crearea unui fond de teatru român” (A román színházi alap létrehozásának társasága) kulturális egyesületeknek. Tagként vett részt a brassói Román Kaszinó munkájában. Az Albina egyesület közgyűlése az igazgatótanács tagjának választotta meg. 1906. március 14-én, 70 éves korában hunyt el Brassóban.

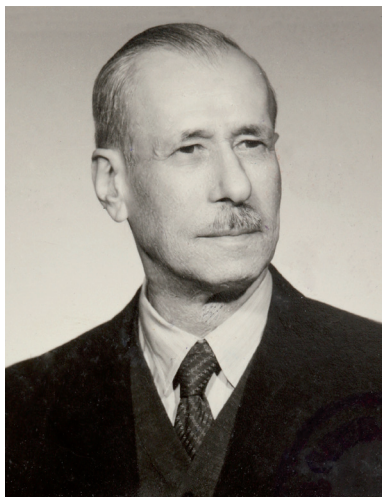
Forrás: Pesti Napló. 1861. 3358. szám.; Magyarország. 1862. 139. szám.; Budapesti Közlöny. 1869. 94., 1875. 119. szám.; Politikai Ujdonságok. 1872. 26., 40. szám.; Székely Nemzet. 1906. 41. szám.; Transilvaniei Analele. 1906.; Familia. 1897. 22. szám.; Tribuna 1896. 24. szám.

Némethy Vilmos dr. (1887–1972)

Királyi közjegyző, Kispeszt 2. székhely, 1946., Pestszenterzsébet 1. székhely, 1946–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1887. január 10-én született Bántornyán. Római katolikus. Apja Némethy Ferenc szabó, majd körjegyző, anyja Gasparits Julianna. Házasságot 1915-ben Pozsogár Ilonával kötött. Gyermeük nem született. Középiskolai tanulmányait a Zalaegerszegi Állami Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1905-ben tette le. A Keleti Kereskedelmi Akadémián tanult tovább. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi

290. *Némethy
Vilmos*

doktori oklevelét 1912. november 12-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1915. február 20-án tette le. A világháború alatt, 1915–1918 között népfelkelő főhadnagyként teljesített szolgálatot. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Alsólendván, 1910–1915 között. A Zalaegerszegi Ügyvédi Kamara 1915-ben Alsólendva székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1919-től a Ljubljana Ügyvédi Kamara tagjaként Alsólendván volt ügyvéd. Néplap és Naše Novine címmel napilapot, Független Kisgazda címmel hetilapot adott ki Alsólendván. 1927-ben repatriált Magyarországra. 1927-ben Letenyén volt ügyvéd. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1928-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1946-ban Kispeszt 2. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. 1947-ben áthelyezték közjegyzőnek Pestszenterzsébet 1. számú székhelyére. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1951–1955 között orosz nyelvtanárként dol-

gozott. Országgyűlési képviselő volt az alsólendvai (1932–1935) és a zalabaksai (1936–1940) választókerületben. A Független Kisgazdapárt egyik alapítója, a párt pénztárosa volt. 1938-ban átlépett a Magyar Élet Pártjába. 1957-ben ismét bejegyezték a Budapesti Ügyvédi Kamarába, de az 1958-as felülvizsgálat során, politikai okokból, az ügyvédi gyakorlat folytatására alkalmatlannak minősítették. 1972. szeptember 2-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 6669.; Haefler István: *Országgyűlési Almanach az 1935–40 évi országgyűlésről (Sturm-féle Országgyűlési Almanach)* Budapest, 1935.; *Magyarország Földbirtokosai és földbérlei 1935. (Gazdacímár)* Budapest, 1937.

Névy (1872-ig Neff) József (1839–1893)

Királyi közjegyző, Marcali, 1875–1887, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1839. május 5-én született Közép-Iszkázon. Római katolikus. Apja Neff József községi jegyző és tanító, anyja Valentits Erzsébet. Házasságot 1889-ben, Marcaliban Tafferner Alojziával (Máriával) – akivel már 1874 óta együtt élt, s akitől a fővárosban és Marcaliban is több gyermeke született – kötött. Középiskolai tanulmányait a Pápai, Veszprémi, és Győri Főgimnáziumokban végezte. Jogi tanulmányokat a Pápai Jogakadémián (1865–1867) végzett. 1867-től fogalmazó volt az Igazságügyminisztériumban, egyúttal köz és váltóügyvédként praktizált Pesten. Az igazságügy-miniszter 1875-ben Marcaliba nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1884-ben az ügyfelek rábízott pénzeinek elsikkasztása miatt jogerősen három havi fogházra ítélték (az ügyfelek kárait időközben megtérítette). Közjegyzői szolgálata 1887-ben szűnt meg a közjegyzői állásról történt lemondással. Az 1890-es évek elején ügyvédként praktizált Marcaliban. 1893. október 2-án hunyt el Bécsben.

Publikációi: *Gyakorlati iránytan, vagyis a közönséges, polgári, és üzleti életben előforduló írásművek szerkesztésére vonatkozó szabályok és példák. Reál-kereskedelmi és polgári iskolák számára, valamint magán használatra. I–II. rész.* Budapest, 1874–1876. (Névy Lászlóval együtt); Névy József: *Névaláírás és kézjegy hitelesítése.* Magyar Igazságügy. 1879. 11. kötet.; *Köteles-e a királyi közjegyző a közhivatalok által irodájából kért másolatokat ingyenesen kiszolgáltatni?* Magyar Igazságügy. 1879. 12. kötet.; Névy József: *A közjegyzői okirat keltezése, ha felvétele több napra esik. Észrevételek dr. Grubiczy László székesfehérvári királyi közjegyző úrnak vonatkozó fejtegetéseire.* Magyar Igazságügy. 1880. 13. kötet.; *Nyílt levél Méltóságos Bosits Gábor m. kir. Curiai bíró, mint volt igazságügyminisztériumi biztos úrhoz Budapesten.* Beszterce, 1890.

291. Névy József

Forrás: BFL VII. 151. Rupp Zsigmond közjegyző iratai. 693/1888.; Budapest Józsefváros róm. kat. ker. akv. 587/1875.; Felsőiskáz róm. kat. ker. akv. 1807–1844. 195. pag.; Marcali róm. kat. ker. akv. 3/1877., ház. akv. 48/1889., polgári hal. akv. 47/1911.; Csillag Atila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Emlékkönyve.* Kaposvár, 2000.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Niamessny Mihály almánfalvi (1834–1901)

Királyi közjegyző, Fehértemplom, 1875., Karánsebes, 1876–1880., Fehértemplom, 1880–1901., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1834. augusztus 12-én született Buziásfürdőn. Római katolikus. Nemes. Apja almánfalvi Niamessny György temesvári városbíró, Temes megyei esküdt, anyja Deli Rebeka. Házasságot Teodorovits Bertával, majd Róth Flórával kötött. Középiskolai tanulmányait a Temesvári Piarista Gimnáziumban végezte. Az 1848/1849. évi szabadságharcban honvéd tüzérként szolgált. Ő adta le, Kossuth Lajos kormányzó menekülését fedezendő, a szabadságharc utolsó ágyúlövését Orsovánál. Kossuth Vidinben tizedessé léptette elő, de az emigrációból rövidesen hazatért. Letartóztatták, a temesvári várbörtönbe szállították és büntetésül 1853-ben besorozták közlegényként az osztrák császári hadseregbe. 1860-ban, az itáliai háborút követően, hadnagyként szerelt le, és ekkor tudta letenni az érettségi vizsgát. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián folytatott, miközben városi aljegyzővé választották Temesváron. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1864-ben tette le. 1860-tól ügyvédjelöltként dolgozott Temesváron. 1864-től Temesváron folytatott ügyvédi gyakorlatot. Az igazságügyminiszter 1875-ben Fehértemplomba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német, ro-

292.
Niamessny
Mihály

mán és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1876-ban Karánsebesre, 1880-ban ismét Fehértemplomba helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1901-ben a halálával ért véget. A Temesvarer Zeitung főszerkesztője (1866–1867). Tagja volt Temes vármegye törvényhatósági bizottságának. A Deák-párt temesvári alelnöke volt. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt fehérttemplomi szervezetét. A Temesvári Ipari és Kereskedelmi Kamara titkára volt. A király 1896-ban királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1901. május 7-én hunyt el Fehértemplomban.

Publikációja: *A határörvidéki házközösségek kérdéséhez*. Magyar Igazságügy. 1882. 18. kötet.

Forrás: Temesvarer Zeitung. 1901. 105. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Nosz Gyula dr. (1865–1918)

Királyi közjegyző, Székesfehérvár 2. székhely, 1912–1918., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1865 május 13-án született Iglón. Evangélikus. Apja Nosz János festőmester, anyja Csattlosch Paulina. Házasságot 1892 körül Windt Annával, majd – első felesége korai, 1895 elején bekövetkezett halálát követően –, 1896-ban Jantner Margittal, Jantner Bernát iglói

takarékpénztári vezérigazgató leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Iglói Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1891-ben Igló székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1893-ban Igló szabad királyi város polgármesterének választották meg. 1898-tól ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Iglón. Az igazságügyminiszter 1912-ben Székesfehérvár 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1901-ben a szepesszombati választókerület országgyűlési képviselőjének választották meg. Az Iglófüredi Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1893–1896). Az Iglói Állami Polgári Fiúiskola iskolaszéke elnökének nevezték ki (1901–1906). Ügyvivő elnökként vezette a Szabadelvű Párt iglói városi szervezetét. A Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség 1916-ban a másod felügyelőjének választotta meg. A Székesfehérvári Zenekedvelők Egyesülete választmányi tagja volt. 1918. szeptember 3-án hunyt el Székesfehérváron.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Spišska Nová Ves evang. ker. akv. 15/1865.; Székesfehérvár hal. akv. 703/1918.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Nosz Gyula gyászjelentése. Székesfehérvár, 1918. szeptember 3.; Budapesti Közlöny. 1891. 147., 1898. 256. szám.; Központi Értesítő. 1893. 5., 1896. 27. szám.; Dunáninneni Evangélikus Egyházkerület jegyzőkönyvei 1916.; A Jog. 1899. 1. szám.; Pesti Hirlap. 1895. 331. szám.; Pesti Napló. 1896. 33. szám.; Reggeli Magyarország. 1898. 303. szám.; Iglói Állami Polgári Fiúiskola Értesítője. 1895.; Münnich Sándor: *Igló város története*. Igló, 1896.

Noszlopy Gáspár dr. (1857–1924)

Királyi közjegyző, Perlak, 1907–1918., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1857. január 11-én született Sörnyepusztán. Evangélikus. Nemes. Apja Noszlopy Titusz földbirtokos, anyja iklódi Szabó Teréz. Házasságot 1885-ben Salzmann Zsófiával, Salzmann Brunó uradalmi tiszt leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kaposvári Főgimnáziumban, a Csurgói Református Főgimnáziumban, és Pécsen végezte. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1883-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1884. szeptember 5-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Matolcsy Sándor, Vajda Lajos és Csorba Ede budapesti ügyvédek irodájában. A Kaposvári Ügyvédi Kamara 1885-ben Nagyatád székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1907-ben Perlakra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással ért véget. 1921-től ismét ügyvédként praktizált Nagyatádon. Elnökként vezette a 48-as Függetlenségi Párt nagyatádi szervezetét. A Nagyatádi Nemzeti Kaszinó ügyészének, a Nagyatádi Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1896-ban a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1924. május 20-án hunyt el Nagyatádon.

Forrás: Vése evang. ház. akv. 15/1885.; Nagyatád hal. akv. 28/1924.; Budapesti Közlöny. 1885. 14. szám.; Pesti Hirlap. 1885. 66. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Novák Rezső dr.

Királyi közjegyző, Medgyes, 1885–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Mediaș, 1919–1925., Camera Notarilor Publici, Târgu Mureș.

Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1876-ban tette le. Kinevezése előtt közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Nagyszebenben. Az igazságügyminiszter 1885-ben Medgyesre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A továbbiakban, egészen 1925-ös nyugdíjazásáig, román királyi közjegyző volt Medgyesen. 1886-ban megválasztották a Medgyesi Magyar Kaszinó alelnökének és az EMKE Medgyesi szervezete titkárának. A Medgyesi Állami Általános Iskola gondnokságának tagja, majd elnöke volt (1885–1919). A Medgyesi Általános Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1918-ban tagja volt a Magyar Nemzeti Tanácsnak. 1930-ban megválasztották a Medgyesi Római Katolikus Egyháztanács tagjának.

Publikációja: *A közvégrendelet tanúinak írástudása a királyi Curia 1909. évi május 18-án 939. sz. alatt hozott elvi jelentőségű határozata szerint.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1909. 7. szám.

293. *Novák
Rezső*

Forrás: Budapesti Közlöny. 1885. 285. szám.; Ellenzék. 1886. 64., 150., 1889. 225., 1906. 188. szám.; Medgyesi Újság. 1906. 1., 1910. 47., 1912. 365. szám.; Medgyes. 1918. 32. szám.; Központi Értesítő. 1913. 94. szám.; Siebenbürgisch–Deutsches Tageblatt. 1925. 15689. szám.; Plébánia 1930. 2. szám.

Novákovics Emil /Emil Novaković/ (*1838)

Királyi közjegyző, Pancsova, 1875., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1838-ban született Versecen. Pravoszláv. Szerb. Apja Stanislaus Novakovics császári–királyi őrnagy, anyja székesi Papházy Jusztina. Házasságot Nedelkovics Emíliaval kötött. Az ügyvédi vizsgát Pesten 1861-ben tette le. 1854-ben ülnöknek nevezték ki a Temesvári kerületi törvényszékre. 1860-ban, valamint 1866–1867-ben Versec szabad királyi város főbírájának választották meg. 1864-ben törvényszéki bírónak nevezték ki. 1872-ben Versec szabad királyi város polgármestere volt. 1872-től ügyvédi tevékenységet folytatott Versecen. Az igazságügyminiszter 1875-ben Versecre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői állásáról még 1875-ben lemondott. A király járásbírónak (a bíróság elnöke) nevezték ki a Verseci Királyi Járásbíróságra (1876–1887). A Temesvári Ügyvédi Kamara Versec székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Ziegelwerks und Baugesellschaft in Wershetz cég közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Tagja volt a Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Múzeum Társulatnak.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. Novakovics Papházy Justina gyászjelentése. 1885. június 14.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.* Budapest, 2017.; Wiener Zeitung. 1850. 7. szám.; Sürgöny.

1861. 242., 1864. 124. szám.; Budapesti Közlöny. 1867. 68., 1875., 82., 289., 1876. 270. szám.; Délmagyarországi Történelmi és Régészeti Múzeum Társulat évkönyvei 1892–1905.

Nozdroviczky Ferenc nozdrovicz dr. (1864–1949)

Királyi közjegyző, Gyöng, 1900–1943., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1864. augusztus 7-én született Lúcsenyban (Magyaróváron). Római katolikus. Nemes. Apja nozdrovicz Nozdroviczky Ferenc megyei törvényszéki ülnök, földbirtokos, anyja Reitmann Franciska. Házasságot 1891-ben Krausz Matilddal kötött. Középiskolai tanulmányait Magyaróváron, a Budapesti, és a Nagyszombati Bencés Főgimnáziumban végezte (1875–1883). Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1883–1887). A jogi doktori oklevelét 1889. december 14-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1891. június 23-án tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Bobest István mosonmagyaróvári ügyvéd irodájában (1886–1890). Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd 1891-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Cselley János magyaróvári közjegyző irodájában (1890–1900). Az igazságügyminiszter 1900-ban Gyöngre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1943-ban, a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Gyöng község képviselőtestületének és Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának. A Gyöngi Római Katolikus Egyházközség (1924-ig) és a Gyöngi Kaszinó (1907-től) elnökének választotta meg. 1949. november 28-án hunyt el Gyöngön.

294.
Nozdroviczky
Ferenc

Publikációi: *A közjegyzőségek új beosztása és szaporítása*. A Jog. 1895. 16. szám.; *A közjegyzői állások szaporítása kérdéséhez*. A Jog. 1896. 21. szám.; *A törvénykezési reform kérdéséhez*. A Jog. 1897. 5. szám.; *Apró végrehajtások. Adalék a végrehajtási törvény novellájához*. A Jog. 1903. 40. szám.; *Egyszerűsítések az igazságügy terén*. A Jog. 1903. 41. szám.

Forrás: Mosonmagyaróvár róm. kat. ker. akv. 67/1864.; Hédervár róm. kat. ház. akv. 7/1891.; Gyöng hal. akv. 35/1949.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Hirn László (szerkesztette): *Tolna megyei fejek. Tolna vármegye tíz évvel Trianon után*. Budapest, 1930.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai 1891/143.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Nyárády István toldalagi vitéz dr. (1888–1961)

Királyi közjegyző, Dombóvár, 1937., Szarvas, 1937–1946., Mosonmagyaróvár, 1946–1949., Pécsi-, Szegedi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1888. február 13-án született Felvincen. Római katolikus. Nemes. Apja toldalagi Nyárády Lajos, anyja lécfalvi Szacsavay Klára. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait Kolozsváron végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott.

295. Nyárády
István

kormányzó vitézzé avatta. 1961. április 6-án, nyugdíjas ügyvédként hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest VI. ker. hal. akv. 306/1961.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. II. kötet. M–Z.* Budapest, 1940.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.

Nyáry József dr. (1889–1945)

Királyi közjegyző, Érmihályfalva, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1889. június 16-án született. Református. Apja Nyári József földműves, anyja Kaszás Julianna. Házasságot 1910-ben Dalmi Eszterrel kötött. 1910-től református kántortanító volt Nagykerekiben. Jogi tanulmányait a debreceni Tisza István Tudományegyetemen végezte. 1925-ben avatták az állam- és jogtudományok doktorává. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Galánffy János debreceni közjegyző, majd Ujvárosy Szabó Lajos hajdúböszörményi közjegyzők irodáiban (1932–1941). Az igazságügyminiszter 1941-ben Érmihályfalvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1945. október 8-án hunyt el Debrecenben.

Forrás: Debrecen ref. ker. akv. 805/1889., polgári ház. akv. 451/1910., hal. akv. 2324/1945.; Néptanítók Lapja. 1925. 39–40. szám.; Budapesti Közlöny. 1932. 241., 1941. 74. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Id. Nyári József gyászjelentése. Debrecen, 1936. június 15.

Nyíri (1848-ig Kandel) Aladár (1846–1909)

Királyi közjegyző, Adony, 1875–1878., Ercsi, 1878–1883., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1846. november 22-én született Pesten. Római katolikus. Apja Kandel József ügyész, anyja csíksomlai Csíky Teréz. Házasságot 1871-ben, Nagyváradon téglási és nagyercsei Ertsey Vilmával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen (1863–1867) és a Nagyváradai Jogakadémián folytatott. 1869-ben pénzügyminisztériumi segédfogalmazó volt. Ugyanekkor a Kúria legfőbb ítélőszéki osztályára segédfogalmazóvá nevezték ki. 1871-ben fogalmazói kinevezést kapott a Pesti Kir. Ítéltáblához. 1874-ben lemondott állásáról és ügyvédi irodát nyitott Budapesten. Az igazságügyminiszter 1875-ben Adonyba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1883-ban hivatalvesztéssel szűnt meg. Évekig húzódoó büntető eljárás során, 1888-ban hivatali sikkasztás miatt két évi börtönre ítélték. Időközben 1885-től tisztviselőként dolgozott a Magyar Folyam-, és Tengerhajózási Rt.-nél. 1909. december 20-án, mint ügyvéd és fővárosi hivatalnok hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 1843–1846. 308. pag.; Budapest IX. ker. hal. akv. 652/1909.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nyíri Aladár gyászjelentése. 1909. december 1.; Budapesti Közlöny. 1869. 298., 1871. 23. szám.; Pesti Napló. 1871. 126. szám.; Fővárosi Lapok. 1874. 204., 1890. 212. szám.; Ceglédi Újság. 1902. 15. szám.; Az Újság. 1909. 49. szám.; Bozók Lajos: *A Nagyváradai királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából.* Budapest, 1889.

O**Okolicsányi István okolicsnai (1824–1918)**

Királyi közjegyző, Szolnok 1. székhely, 1875–1896., Debreceni Közjegyzői Kamara.

296.
*Okolicsányi
István*

1824. augusztus 13-án született Losoncon. Evangélikus. Nemes. Apja okolicsnai Okolicsányi Lajos, anyja okolicsnai Okolicsányi Johanna (Janka). Nőtlen. 1905-ben örökbefogadott gyermeke dr. Kuthy Dezső orvos (Okolicsányi Szidónia nevű testvére unokája) okolicsnai Okolicsányi–Kuthy Dezső dr. néven. 1846-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Szolnokon. Az 1848/49. évi szabadságharcban önkéntesként, majd a 60. honvéddzászlóalj kötelékében hadnagy rangban, végül Schweidel József tábornok mellett főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Az 1850-es években szolgabíró volt Gyöngyösön. 1863-ban a Szolnok megyei törvényszék ülnökének nevezték ki. Az 1870-es évek elején ügyvédi gyakorlatot folytatott Szolnokon. Az igazságügyminiszter 1875-ben Szolnok 1. számú székhelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1896-ban a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szolnok város képviselőtestületének és Jász–Nagykun–Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. A Külső-Szolnok

vármegyei Honvéd Egylet elnöke, a Jászsági Honvéd Egylet tagja volt. A király 1885-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1918. december 11-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Lucenec evang. ker. akv. 64/1824.; Budapest II. ker. hal. akv. 3576/1918.; Szluha Márton: *Liptó vármegye nemes családjai*. Budapest, 2000.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Okolicsányi István gyászjelentése. Budapest, 1918. december 11.; Gerő József (szerkesztette): *A Királyi Könyvek*. Budapest, 1940.; Sürgöny. 1863. 79. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 1875. 199., 1884. 132., 1905. 149. szám.; Jogtudományi Közlöny. 1875. 9. szám.; Pesti Napló. 1892. 351. szám.; Budapesti Hírlap. 1896. 254. szám.; Mikár Zsigmond (szerkesztette): *Honvéd névkönyv. Az 1848/49-diki honvédseregnek 1890-ben még életben volt tagjairól*. Budapest, 1891.; Arcanum Kézíránytár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara*.

Olay Lajos nemes (1845–1910)

Királyi közjegyző, Karcag, 1908–1910., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1845. augusztus 26-án született Magyarszentmártonban. Római katolikus. Nemes. Apja Olay József ispán, később miniszteri számtanácsos, anyja Pernics Franciska. Házasságot 1868-ban nemesmiliticsi Allaga Izabellával (Bellával), Allaga Imre bajai városi főjegyző leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyvárad Állami Gimnáziumban és a Székesfehérvári Ciszterci Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányait a Nagyvárad Jogakadémián (1863–1866) végezte. 1867-től folytatott Baján ügyvédi tevékenységet. 1869-ben a Bajai Ügyvéd Egylet bizottsági tagjának választották meg. Ügyvédi tevékenysége székhelyét Budapestre helyezte át. Az igazságügyminiszter 1908-ban Karcagra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Bajai Figyelő (1882) és a Nép Zászlója című lapok tulajdonosa. Országgyűlési képviselőnek választották meg a siklósi (1883–1884., 1884–1887.), a bácsalmási (1887–1892., 1892–1896.) és a szigetvári választókerületben (1905–1908). A Függetlenségi és 48-as Párt felső-bácskai szervezetének vezetője volt. A Szigetvár–Kaposvár helyi érdekű vasút rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Bajai Lövész Egylet 1875-ben a főlövészmasterének választotta meg. Baja szabad királyi város a tiszteletbeli tiszti ügyész címmel tüntette ki. 1910. december 14-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Uivar róm. kat. ker. akv. 1845. aug. 26-i bejegyzés, 127. pag.; Baja Belváros róm. kat. ház. akv. 39/1868.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 3292/1910.; Halász Sándor (szerkesztette): *Országgyűlési Almanach 1886*. Budapest, 1886.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nemes Olay Lajos gyászjelentése. Budapest, 1910. december 14.; Borovszky Samu: *Torontál vármegye*. Budapest, 1912.; Borovszky Samu: *Bács–Bodrog vármegye 2. kötet*. Budapest, 1909.; Budapesti Közlöny. 1908. 262. szám.; Központi Értesítő. 1909. 54. szám.; Bozóky Lajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Olchváry László olcsvári dr. (1876–1932)

Királyi közjegyző, Kisvárdra 1. székhely, 1926., Nagykálló, 1926–1932., Miskolc 3. székhely, 1932., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1876. október 17-én született Nagyváradon. Református. Apja olcsvári Olchváry Lajos királyi főmérnök, anyja Szunyogh Ilona. Házasságot 1905-ben Kálmánchey (Kálmáncshelyi) Mór debreceni ügyvéd leányával, Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Kollégiumban végezte. Az érettségi vizsgát 1895-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Debreceni Református Jogakadémián folytatott. A századelőn ügyvédi gyakorlatot folytatott Debrecenben. Az I. világháborúban századosi rangban teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Legfelső Dicsérő Elismerés (1915-ben és 1917-ben is). 1926-ig ügyvédi tevékenységet folytatott Debrecenben. Az igazságügyminiszter 1926-ban Kisvárdra 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szabolcs vármegye törvényhatósági bizottságának. A Közgazdasági-, illetve 1912-től a Bank és Váltóüzlet Rt. Debrecen (1911), a Magyar Nemzeti Könyv-, és Lapkiadó Rt. és a Csáthy Ferenc Egyetemi Könyvkereskedés (1922) és Irodalmi Vállalat Rt. (1929–1932) közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg. Elnökként vezette az Ébredő Magyarok debreceni csoportját. Tagja volt a Kékek Klubjának, a Keresztény Nemzeti Ligának és az Uri Kaszinónak. 1932. október 25-én, 56 évesen hunyt el Debrecenben.

Publikációja: *A joggyakorlat ismeretének szüksége a közokiratok felvételénél. (Örökjogi tanulmány)* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1934. 10. szám.

Forrás: Debrecen ház. akv. 224/1905., hal. akv. 2065/1932.; *Magyar Nemzeti Zsebkönyv. Nemes családok I.* Budapest, 1905.; Magyar Compass. 1911.; Nagy Magyar Compass. 1922., 1929.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 7. szám.; Nyírvidek. 1932. 245. szám.; Tolna vármegye. 1917. 36. szám.; Ellenzék. 1909. 22. szám.; Budapesti Hírlap. 1925, 137. szám.

Olosz István dr. (1858–1910)

Királyi közjegyző, Nemetbogsán, 1890–1906., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1858 körül született Iklódon. Református. Apja Olosz József kolozsvári ügyvéd, Kemény Miklós földbirtokos jószágigazgatója, anyja Binder Klára. Nőtlen. Korán elárvulva, a nagyszebeni minoriták fogadták be. Középiskolai tanulmányait a Nagyszebeni Gimnáziumban végezte, ahol 1876-ban érettségizett. Jogi tanulmányokat Kolozsváron folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1884-ben tette le. Az egy éves önkéntes katonai szolgálatát 1884-ben teljesítette a 8. honvéd gyalogezred kötelékében. Tartalékos állományú hadnagyként szerelt le. Közjegyzőhelyettes volt, amikor az igazságügyminiszter 1890-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Nemetbogsánba (A korabeli közvélekedés szerint ő készítette az Aradi Közjegyzői Kamara véleményes jelentését a hagyatéki törvénytervezetről, ennek köszönhette Szilágyi Dezső miniszter figyelmét és a közjegyzői kinevezést). Román nyelvi

jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1906-ban megszűnt, miután fizikai alkalmatlanság miatt (megvakult) felmentették az állásából. Tagja volt a Magyar Természet-tudományi Társulatnak. 1910. július 17-én hunyt el Ágyán.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Olosz József gyászjelentése. 1866. február 20., Olosz Józsefné Binder Klára gyászjelentése. 1867. március 30., Dr. Olosz István gyászjelentése. 1910. július 17.; Nagyszebeni Állami Főgimnázium Értesítője. 1876., 1878.; Olosz Lajos: „*Saját sorsom bogait kötözve*”. A Hét. 1976. 33. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Olsavszky Gyula kisszeri és orlovai dr. (1869–1940)

Királyi közjegyző, Nagysomkút, 1915–1919., Debreceni Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Șomcuta Mare, 1919–1940., Camera Notarilor Publici Oradea.

1869-ben született. Római katolikus. Nemes. Apja kisszeri és orlovai Olsavszky István Szatmár vármegye másod jegyzője, anyja váncsfalvi Jura Zsófia. Házasságot 1893 körül Medanu Laetitiával kötött. Középiskolai tanulmányait a Miskolci Református Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1896-ban joggyakornoknak nevezték ki a Budapesti Törvényszékre. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara Nagysomkút székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1915-ben Nagysomkútra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1917-ben ügyészégi megbízottnak nevezték ki a Nagysomkúti Kir. Járásbíróságra. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással ért véget. A román igazságügyminiszter 1919-ben román királyi közjegyzőnek nevezte ki Nagysomkútra. Román közjegyzői szolgálata 1940-ben a halálával szűnt meg. A Kővárvidék című újság főmunkatársa. Virilista jogon tagja volt Nagysomkút község képviselőtestületének és Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nemzeti Munkapárt nagysomkúti szervezete alelnökének választotta meg. Választmányi tagja volt a Magyar Vöröskereszt Egylet nagysomkúti szervezetének. A román király a Román Csillagrend lovagja kitüntetéssel tüntette ki. 1940-ben hunyt el Nagysomkúton.

Forrás: Budapest Erzsébetváros róm. kat. ker. akv. 842/1894.; Budapesti Közlöny. 1897. 156., 1915. 28., 1917. 166. szám.; Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja 1892–1893.; Kővárvidék. 1910. 11., 1914. 39., 1914. 52., 1915. 1. szám.; Budapesti Cím-, és Lakásjegyzék 1896–1897.; Nagybánya. 1914. 14. szám.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Pénzügyi Compas 1897–1902.; Magyarország földbirtokosai és földbérlei 1899–1900.*; Ellenzék. 1934. 135. szám.; Brassói Lapok. 1940.37. szám.

Omazta Gyula rozvácz (1850–1943)

Királyi közjegyző, Orosháza 1. székhely, 1876–1883., Békéscsaba 1. székhely, 1883–1930., Aradi-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1850. július 23-án született Békéscsabán. Evangélikus. Nemes. Apja rozvácz Omaszta József városi jegyző, később Békés megye árvabizottság pénztárnoka, földbirtokos, anyja simándi Kállay Róza. Házasságot nemes Kertay Idával, Kertay József földbirtokos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Békéscsabai Evangélikus Algimnáziumban és a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1868-ban tette le.

Jogi tanulmányokat a Bécsi és a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1862. március 31-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornok volt a Budapesti Kir. Ítéltáblán. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Reök István békéscsabai közigyegyző irodájában (1875–1876). Az igazságügy-miniszter 1876-ban Orosháza 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közigyegyzőnek. 1883-ban Békéscsaba 1. számú székhelyére helyezték át közigyegyzőnek. Közigyegyzői szolgálata 1930-ban a közigyegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Békéscsaba város képviselőtestületének és Békés vármegye törvényhatósági bizottságának. Alapítója volt a Békés vármegyei Gazdasági Egyesületnek és a Békéscsabai Rudolf Főgimnáziumnak. Evangélikus törvényszéki egyházbírónak és a Békéscsabai Evangélikus Gimnázium kormányzótanácsa tagjának választották meg. Tagja volt a Békéscsabai Kaszinónak. 1943. március 11-én hunyt el Békéscsabán.

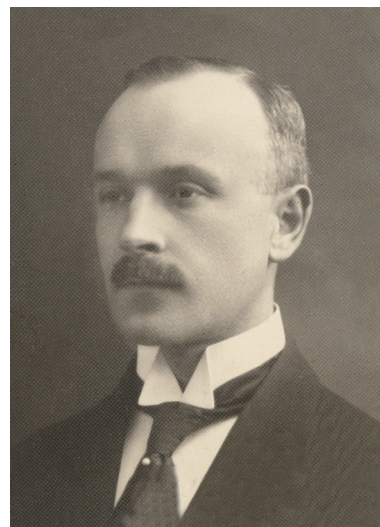
Forrás: Békéscsaba evang. ker. akv. 563/1850., ház. akv. 9/1883., polgári hal. akv. 143/1943.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Omazta Gyula gyászjelentése. 1943. március 11.; Kempelen Béla: *Magyar Nemes családok. 11. kötet.* Budapest, 1932.; *Magyarország földbirtokosai és földbérlői 1931.; Magyarország földbirtokosai és földbérlői (Gazdacímár) 1935.*; Békés. 1901. 44., 1906. 39. szám.; Békés Megyei Közlöny. 1905. 118., 1924. 275. szám.; Békés vármegye Hivatalos Lapja. 1902. 18. szám.; Békéscsabai Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1926.; Budapesti Közlöny. 1876. 154. szám.; Pesti Napló. 1896. 2. szám.

297. Omazta Gyula

Ónody Gábor dr. (1887–1969)

Királyi közigyegyző, Pécsvárad, 1932–1935., Adony, 1935–1949., Budapesti, Pécsi Közigyegyzői Kamara.

1887. július 5-én született Dömsödön. Református. Apja Ónody Zsigmond református tanító, később az Országos Központi Hitelszövetkezet igazgatója, anyja Szabó Róza. Házasságot 1932-ben Váry Matilddal, dr. Váry Albert koronaügyész-helyettes lányával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1907. június 7-én tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1913-ban kapta meg. Az I. világháborúban harctéri szolgálatot teljesített. Tartalékos főhadnagyként szerelt le. 1944-ben ismét behívták katonai szolgálatra. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1927. június 7-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt, illetőleg tisztviselő volt az Országos Központi Hitelszövetkezetnél (OKH) és a Köztisztviselők Fogyasztási Szövetkezeténél (1906–1924). Ügyvédjelöltként dolgozott Borbás Gábor budapesti ügyvéd irodájában (1924–1927). Ezzel egyidőben közigyegyzőjelölt volt, majd közigyegyzőhelyettesi szolgál-

298. Ónody Gábor

latot látott el Kőrössy Bertalan budapesti közjegyző irodájában (1927–1932). Az igazságügyminiszter 1932-ben Pécsváradra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1935-ben Adonyra helyezték át közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálata 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1969. június 14-én, dömsödi nyugdíjasként hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Új. 9029.; Dömsöd ref. ker. akv. 61/1887.; Budapest I. ker. ház. akv. 883/1932., VII. ker. hal. akv. 1444/1969.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai. 1927/409.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Ónody Kálmán dr. (1868–1945)

Királyi közjegyző, Felsővisó, 1907–1920., Alsólendva, 1920–1921., Salgótarján, 1921–1926., Tiszafüred, 1926–1945., Debreceni-, Szombathelyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1868. augusztus 16-án született Kiskunlacházán. Református. Apja Ónody Zsigmond, anyja Bódi Zsuzsanna. Házasságot 1923-ban Bachmanek Jolán volt színésznővel kötött (akitől 1919-ben házasságon kívül gyermeke született). Középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1888-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1888–1892). A jogi doktori oklevelét 1896. október 12-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1898. június 6-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Demkő–Belánszky Pál makói közjegyző irodájában (1898–1907). Az igazságügyminiszter 1907-ben Felsővisóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1920-ban repatriált Magyarországra. Menekült közjegyzőként ismét közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Demkő–Belánszky Pál makói közjegyző irodájában (1920). 1920-ban áthelyezték közjegyzőnek Alsólendvára, de székhelyét már nem tudta elfoglalni. 1921-ben Salgótarjánba, 1926-ban Tiszafüredre helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1912-ben megválasztották a Nemzeti Munkapárt felsővisői szervezete elnökének. Virilista jogon tagja volt Tiszafüred község képviselőtestületének és Heves vármegye törvényhatósági bizottságának. 1945. október 4-én hunyt el Tiszafüreden.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Marcali szül. akv. 18/1919.; Budapest VII. ker. ház. akv. 1488/1923.; Tiszafüred hal. akv. 184/1945.; *A magyar társadalom lexikonja. 2. bővített kiadás.* Budapest, 1931.; Ladányi Miksa: *Heves vármegyei ismertető és adattár.* Budapest, 1936.

Orosz Endre dr. (1860–1921)

Királyi közjegyző, Kunszentmárton, 1909–1921., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1860. november 19-én született Tolnanémediben. Református. Apja Orosz Károly földbirtokos, anyja Raschki (Raska, Biske) Alojzia. Házasságot 1899-ben Orosz Máriával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Budapesti Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1878-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti

Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1895. december 21-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1898. június 20-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén a közigazgatásban dolgozott. Előbb gyakornok (1884), majd Tolna vármegye aljegyzője volt. Tolna vármegye közgyűlése a paksi járás főszolgabírájának választotta meg. A Pécsi Ügyvédi Kamara Kaposvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kormos Béla budapesti (1898–1901) és Kiss Aladár budapesti (1902–1909) közjegyzők irodáiban. A Magyarországi Kir. Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1909-ben Kunszentmártonba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1921. május 22-én hunyt el Kunszentmártonban.

Publikációi: *Az építési engedélyekről.* Magyar Közigazgatás. 1893.; *Közjegyzői iratminta gyűjtemény.* 1902. (2. kiadás, 1904.)

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest IX. ker. ház.

akv. 1157/1899.; Kunszentmárton hal. akv. 110/1921.; Budapesti Közlöny. 1909. 213. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1908. 2. szám.; Pesti Hírlap. 1899. 281. szám.; Ország-Világ. 1908. 25. szám.; Somogyi Hírlap. 1909. 220. szám.; Józsa László: *Megszentelt kövek. Kápolnák, szobrok, keresztek és temetők Kunszentmártonban.* Szeged, 1999.; Szinnyei József: *Magyar írók élete és munkái. IX. kötet Mircse–Oszvaldt.* Budapest, 1903.

299. Orosz
Endre

Örkös Bálint (1829–1889)

Császári–királyi közjegyző, Szentés, 1859–1861., Szegedi császári–királyi Megyei Törvényszék.

Királyi közjegyző, Budapest VIII. kerület, 1875–1888., Budapesti Közjegyzői Kamara.

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők című fejezetében található!

Örley Dénes dr. (1876–1949)

Királyi közjegyző, Abádszalók, 1910–1914., Kisújszállás, 1914–1946., Pécsvárad, 1946–1947., Hajdúböszörmény, 1947–1949., Debreceni-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1876. május 1-én született Élesden. Református. Apja dr. Örley Béla törvényszéki elnök, ügyvéd, anyja Zathureczky Gizella. Házasságot 1910-ben tasnádi Nagy Idával, Nagy Gyula miniszteri tanácsos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kisújszállási Református Főgimnáziumban végezte. Közjegyzőhelyettesként tartós helyettes volt a kaposvári és a jászapáti, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Fárnek László mátészalkai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1910-ben Abádszalókra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1914-ben Kisújszállásra, 1946-ban Pécsváradra, 1947-ben Hajdúböszörménybe helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kisújszállás város képviselőtestületének és Jász–Nagykún–Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nagykunsági Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1922-ben a társaság

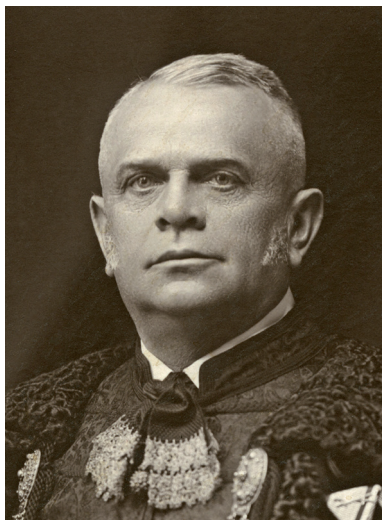
felügyelő bizottsága tagjának választotta meg. A Kisújszállási Református Főgimnázium Öregdiákok Egyesülete 1937-ben az elnökének választotta meg. A kormányzó 1937-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1949. augusztus 8-án hunyt el Hajdúböszörményben.

Publikációi: *Emlékezés Galánffy Jánosról*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 7. szám.; *Válasz a Kir. Közjegyzők Közlönye. két cikkére*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 10. szám.; *A magyar örökösödési jog egységesítése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 8. szám.

Forrás: Budapest I. ker. ház. akv. 384/1910.; Hajdúböszörmény hal. akv. 302/1949.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Örley Dénes gyászjelentése. 1949. augusztus 8.; Heti Szemle. 1910. 16. szám.; Budapesti Közlöny. 1909. 78., 1910. 87., 1914. 15., 1937. 4. szám.; Kisújszállási Református Főgimnázium Értesítője. 1937.; Magyar Közlöny. 1946. 193., 1947. 121. szám.

Örley György dr. (1872–1943)

Királyi közjegyző, Élesd, 1903–1905., Berettyóújfalu, 1905–1910., Nagyvárád 1. székhely, 1910–1920., Nagykanizsa 1. székhely, 1921–1943., Debreceni-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1872. augusztus 4-én született Nagyváradolaszin. Római katolikus. Apja Örley Kálmán földbirtokos, országgyűlési képviselő, anyja Miskolczy Mária (Irma). Örley Dénes királyi közjegyző unokatestvére volt. Első házasságot, mint ügyvédjelölt, 1897-ben leveleki Molnár Máriával, Molnár Gyula leveleki nagybirtokos leányával kötött. Másodszor – miután első nejétől 1903-ban törvényesen elvált – 1905-ben, ércsakalyi Fényes Hedvig Márta hegedűművésznővel, Fényes Endre számvevőszéki ellenőr leányával kötött. Jogi tanulmányait a Nagyváradi Jogakadémián (1894) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1897. december 4-én kapta meg. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1899-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1902-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Nagyváradon. Az igazságügyminiszter 1902-ben Élesdre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1905-ben Berettyóújfalura, 1910-ben Nagyvárád 1. számú székhelyre helyezték át közjegyzőnek. Az I. világháborúban 1914–1918 között teljesített katonai szolgálatot.

300. Örley
György

1919-ben a román hatóságok a bihari és a nagyváradi úri társadalom képviselőit bíróság elé állították, azzal a váddal, hogy összeesküdtek a román állam ellen és a fennálló társadalmi rend megdöntésére törekedtek. A vádlottak között volt Örley György is, akit várfogságra és kényszermunkára ítélték. Az antant és a magyar hatóságok tiltakozásának hatására Örleyt szabadon engedték, aki repatriált Magyarországra. 1921-ben Nagykanizsa 1. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagykanizsa város képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette Zala vármegye adófelszámolási és közművelődési bizott-

ságát. Tagja volt a Zrínyi Sport Egyletnek és a Nagykanizsai Közművelődési Egyesületnek. A kormányzó 1923-ban királyi kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1943. március 8-án hunyt el, nagykanizsai lakosként, Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 2229.; Levelek ház. akv. 14/1897.; Budapest VII. ker. hal. akv. 391/1943.; Magyar Nemzet. 1905. 73. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Rokolya Gábor: *Örley György „összeesküvés” pere.* Notarius Hungaricus. 2016. 4. szám.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Östör András dr. (1907–1961)

Királyi közjegyző, Tokaj, 1944–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1907. december 18-án született Csornán, Östör Endre néven anyakönyvezték. Római katolikus. Apja dr. Östör Lajos ügyvéd, később soproni közjegyző, anyja Kellner Józsa. Házasságot 1933-ban Gallus Magdolnával, dr. Gallus Sándor soproni közjegyző lányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogtudori diplomáját 1930. június 6-án nyerte. 1931–1933 között ügyvédjelölt volt Budapesten, majd Sopronban, illetve ismét Budapesten, Raj Ferenc ügyvéd mellett, a Ganz-gyárban vállalati ügyész volt. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apósa, Gallus Sándor soproni közjegyző irodájában (1933–1934, 1936). Közjegyzőhelyettes volt Barcs Ernő budapesti közjegyző irodájában (1936–1944). Az igazságügyminiszter 1944-ben közjegyzőnek nevezte ki Tokajra. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A II. világháború alatt a 2. honvéd-huszár ezredben, majd a 23. gyalogezred lovas szakasza parancsnokaként, főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Szovjet hadifogságban volt 1945–1947 között. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyző volt Tokajban (1950–1951), Veszprémben (1951–1952), Sopronban (1952–1953), Nyírbátorban (1953–1954) és Kapuváron (1954–1956). Az 1956. évi forradalom alatt külföldre távozott, s végül Ausztráliába emigrált. 1961. augusztus 27-én hunyt el Melbourne Fern Tree Gully elővárosában.

Publikációi: *Az öröklési jog és az ajándékozás az új olasz polgári törvénykönyvben–közjegyzői szemmel.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 11. szám.; *Néhány szó a közszerzemény fogalmáról.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 11. szám.

Forrás: BFL IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Üj. 12055.; Csorna szül. akv. 303/1907.; Soproni Hírlap. 1930. 129., 1933. 120. szám.; Bene János – Szabó Péter: *A magyar királyi honvéd-huszár tisztikar 1938–1945.* Nyíregyháza, 2003.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Find a Grave honlapon található sírleírás és fénykép, ID de memorial 215798799.

301. Östör András

Östör Lajos dr. (1880–1945)

Királyi közjegyző, Csepreg, 1927–1928., Sopron 2. székhely, 1928–1945., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

302. Östör
Lajos

1880. augusztus 1-én született Gyülevízen. Római katolikus. Apja Östör Lajos vendéglős, anyja Wohlmuth Karolina. Házasságot 1907-ben Kellner Jozefával (Józsával), Kellner György Sopron városi erdőmester leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Sopronban és Székesfehérváron végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1906. szeptember 26-án tette le. A Soproni Ügyvédi Kamara 1906-ban Csorna székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1919-ben a csornai ellenforradalmi csoportosulás egyik vezéralakja. 1925-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét Sopronba helyezte át. 1926/1927-ben közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Gémesi Imre csepregi közjegyző irodájában. Az igazságügy-miniszter 1927-ben Csepregre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1928-ban áthelyezték Sopron 2. számú székhelyére közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata

a halálával ért véget. Virilista jogon tagja volt Csorna nagyközség képviselőtestületének és Sopron vármegye törvényhatósági bizottságának. A Sopron megyei Első Takarékpénztár Rt. Kapuvárott bank megbízta a jogtanácsosi feladatok ellátásával. A Soproni Magyar Színpártoló Egyesületet elnökként vezette (1936). Sopron vármegye közgyűlése 1922-ben a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1945. november 18-án hunyt el Sopronban.

Publikációi: *Polgártársaim! Alattomos rágalmozók azt a hírt terjesztik, hogy én akarok kiskassza és földműves programmal képviselő lenni.* (politikai röplap) Csorna, 1920.; *Nótáskönyve.* 1928.; *Okirati kényszer a törvényben és a gyakorlatban.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1930. 1. szám.; *Indítványa az okirati kényszerről szóló törvényjavaslat módosítása és az evégből szükséges eljárás végett.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 7. szám.; *Az okirati kényszerről szóló törvényjavaslat megváltoztatására indított actio célja és története.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1931. 8. szám.; *Életbiztosítás figyelembevétele a kötelesrész szempontjából.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1932. 4. szám.; *Az örökhagyó korábban elhalt fiú ivadékának özvegyi joga.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1935. 3. szám.; *Osztálykivonatok és külön jegyzőkönyvek.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1935. 5. szám.; *Szeretnék szántani. Életkép muzsikával és tánccal 3 felvonásban.* (Zenemű kézirat.) 1937.; *Kérheti-e az örökösödési eljárás során nagykorúsított örökös a 2.§. alapján hivatalból megindított eljárás megszüntetését?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 3. szám.; *Kérheti-e az eljárás során önjogiúvá vált örökös az eljárás megszüntetését?* (Viszonzólasz.) Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 4. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Répcevis róm. kat. ker. akv. 51/1880.; Sopron ház. akv. 31/1907.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Id. Östör Lajos gyászjelentése. Zsira, 1919. január 12., id. Östör Lajosné született Wohlmuth Karolina gyászjelentése. Zsira, 1918. február 18.; Halász H. Imre: *Soproni és Sopron megyei fejek.* Sopron, 1930.; Rádonyi Dénes: *A polgári közjegyzőség gyökerei Sopronban (1875–1949).* Közjegyzők Közlönye. 2013. 3. szám.; Budapesti Közlöny. 1906. 260., 1925. 250., 1927. 109.,

1929. 9. szám.; Soproni Napló. 1907. 9. szám.; Sopron vármegye Hivatalos Lapja. 1922. 42. szám.; Központi Értesítő. 1926. 44. szám.; Soproni Hírlap. 1936. 249., 1959. 1–4. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 2. szám.

P

Paár Lajos dr. (1872–1950)

Királyi közjegyző, Nagyigmánd, 1909–1918., Tata, 1918–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1872. augusztus 23-án született Felsőcsöللén. Római katolikus. Apja Paár János tanító, anyja Jeck Zsuzsanna. Házasságot Follrich Augustával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1905. június 17-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1906. június 27-én tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el 1898–1909 között. Az igazságügyminiszter 1909-ben Nagyigmándra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. A Kisbéri Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1915-ben a bank felügyelő bizottsági tagjának, a Tatai és Tóvárosi Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1922-ben a bank igazgatósági tagjának választotta meg. Az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga tatai és tóvárosi szervezete 1923-ban a választmányi tagjának választotta meg. 1950. február 27-én hunyt el Tatán.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Senec róm. kat. ker. akv. 34/1872.; Tata hal. akv. 49/1950.; Budapesti Közlöny. 1909. 213., 1918. 92. szám.; Nagy Magyar Compass. 1915.; Kormos Gyula: *Magyar Pénzügyi Compass 1922.*; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Id. Dr. Paár Lajos gyászjelentése. Tata, 1950. február 27.; Körmendi Géza: *Országgyűlési és helyhatósági képviselő választások Tatán.* Limes. 1993. 2. szám.

303. Id. Paár Lajos

Paár Lajos ifj. dr. (1899–1965)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1940–1942., Komárom–Újváros, 1942–1950., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1899. február 2-án született Bazinban. Római katolikus. Apja Paár Lajos tatai királyi közjegyző, anyja Follrich Augusta. Házasságot Zsido Margittal kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait a Komáromi Bencés Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1917. május 29-én tette le. Jogi tanulmányokat Budapesten a Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1922. április 1-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1926. december 13-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1922–1926), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített apja, Paár Lajos tatai közjegyző irodájában (1927–1940). Az igazságügyminiszter 1940-ben Kőszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A

Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1941-ben a kamara titkárának választotta meg. 1942-ben áthelyezték közjegyzőnek Komárom–Újvárosba. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Ügyvédként praktizált Komáromban (1950–1965). 1923-ban az Egyesült Keresztény Nemzeti Liga tatai és tóvárosi szervezete jegyzőjének választották meg. Választmányi tagja volt a Tatai Piarista Szövetségnek (1935). A Kőszegi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg (1942–1943). 1965. február 28-án hunyt el Komáromban.

Publikációi: *Mit változtat magánjogunkon a jelzálog törvény?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1930. 3. szám.; *Ellátási szerződés.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 2. és 4. szám.; *A hagyatékátadás eljárás jogi akadályai.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 9. szám.; *Az okirat és a jogvédelem.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 2. szám.; *A közjegyzői intézmény feladata.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 8. szám.; *A hagyatékátadó végzés részleges telekkönyvi elutasítása.*

304. Ifj. Paár
Lajos

Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 3. szám.; *Ellentétek a bírói gyakorlat és a népszokás közt?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 6. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Körmendi Géza: *Országgyűlési és helyhatósági képviselő választások Tatán.* Limes. 1993. 2. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1940. 6., 1942. 7. szám.; Központi Értesítő. 1942. 18., 1943. 18. szám.; Tatai Piarista Gimnázium Értesítője. 1935.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 6. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Paár Lajos gyászjelentése. 1965. február 28.

Pázt Flóris (1841–1895)

Királyi közjegyző, Kalocsa, 1875–1895., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1841. április 29-én született Egerben. Római katolikus. Apja Pácz János asztalosmester, anyja Kremniczki Julianna. Házasságot Peék Polixenával, majd – annak halálát követően –, 1884-ben Tamásy Imre özvegyével, érsekújvári Ujváry Rózsával kötött. Középiskolai tanulmányait az Egeri Ciszterci Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1860-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1860–1864). Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1867-ben tette le. Szakmai pályafutását a kalocsai érseki uradalom ügyészeként kezdte (1865–1867). 1867-től ügyvédi tevékenységet folytatott Kalocsán. 1872-ben bírósági jegyzőnek nevezték ki a Kalocsai Királyi Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kalocsára. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1895. április 21-én hunyt el Kalocsán.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Eger róm. kat. ker. akv. 1835–1845. 408. pag.; Bácsa róm. kat. ház. akv. 27/1884.; Kalocsa róm. kat. hal. akv. 117/1895.; *Magyar Királyi Tudományegyetem szemlézete.* Egyetemi hallgatók. 1861–1862.; Hang Ferenc: *Kalocsai szellemi omnibusz. Kalocsa város emlékkönyve.* Kalocsa, 1897.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pázt Flóris gyászjelentése. Kalocsa, 1895. április 22.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára 1873.; Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 3. szám.; Pesti Hírlap. 1895. 112. szám.

Paczolay Károly Endre paczolai dr. (1893–1943)

Királyi közjegyző, Rétság, 1931., Orosháza 1. székhely, 1932–1943., Budapesti-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1893. január 16-án született Ipolyságon. Római katolikus. Apja paczolai Paczolay Gyula, Hont vármegye árvaszéki hivatalának vezetője, anyja Liebstöckl Antónia. Házasságot 1926 körül Sággy Hedviggel kötött. Középiskolai tanulmányait a Balassagyarmati Állami Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1918-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1922. július 4-én tette le. 1918-tól ügyvédjelöltként dolgozott Budapesten. 1922-ben Hont vármegye tisztí ügyészének választották meg. A Balassagyarmati Ügyvédi Kamara 1922-ben Balassagyarmat székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1924-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét Rétságra helyezte át. Az igazságügyminiszter 1931-ben Rétságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1932-ben Orosháza 1. székhelyére helyezték át. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1940-ben a kamara számvizsgálójának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Békés megye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette az Orosházi Katolikus Kört (1940–1943). Választmányi tagja volt az Orosházi Kaszinónak és az Orosházi Kereskedelmi Csarnoknak. Az Orosházi Petőfi Dalárda vezetőségi tagjának választotta meg. 1943. március 31-én hunyt el Orosházán.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Sággy róm. kat. ker. akv. 14/1893.; Orosháza hal. akv. 101/1943.; Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja 1911–1913.; Ügyvédi Kamarai Közlöny. 1918. 4. szám.; Budapesti Közlöny. 1922. 172., 1924. 216. szám.; Orosházi Friss Újság. 1934. 68., 1940. 40. szám.; Délmagyarország. 1940. 205. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Paczolay Károly gyászjelentése. 1943. március 31.; Hortobágyi Károly (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. II. kötet M–Z*. Budapest, 1940.

Padrah Sándor (1849–1925)

Királyi közjegyző, Hajdúszoboszló, 1886–1925., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1849. szeptember 21-én született Kisújszálláson. Református. Apja Padrah Sándor földműves, anyja Kémeri Julianna. Házasságot Hónis Katalinnal kötött. Középiskolai tanulmányait a Kisújszállási Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Evangélikus Jogakadémián folytatott. 1878-ig ügyvédként praktizált Kisújszálláson. 1885-ben közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Szegeden. Az igazságügyminiszter 1886-ban Hajdúszoboszlóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Hajdúszoboszló község képviselőtestületének és Hajdú vármegye törvényhatósági bizottságának. A Szegedi Torna Egylet 1885-ben a választmányi tagjának választotta meg. Társulajdonosa volt 1893-ban az István Gőzmalom Rt.-nek. A Hajdú Megyei Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1901-ben a bank felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Körner és Társai Gőzmalom és Fürdőtelep Hajdúszoboszló közkereseti társaságnak (1897–1900). Elnökként vezette a Hajdúszoboszló Községi óvodafelügyelő bizottságot (1910). Az Alsószabolcs–Hajdúvidéki Reformá-

tus Egyházmegye 1912-ben a tanácsbírájának választotta meg. Választmányi póttagja volt a Kisújszállási Kaszinó Egyletnek (1896). 1925. április 2-án hunyt el Hajdúszoboszlón.

Forrás: Kisújszállás ref. ker. akv. 260/1949.; Hajdúszoboszló szül. akv. 459/1906., hal. akv. 83/1925.; Hegedűs János (szerkesztette): *A Magyarországi Református Egyház Egyetemes Névára az 1912. évre*. Budapest, 1912.; Ellenőr. 1872. 262. szám.; Herkules 1885. 12. szám.; Németh János (szerkesztette): *Magyarország földbirtokosai*. Budapest, 1893.; Mihók-féle Magyar Compass. 1901.; Kisújszállási Református Főgimnázium Értesítője. 1894.; Budapesti Közlöny. 1878. 181., 1885. 108. szám.; Pesti Hírlap. 1896. 359. szám.; Központi Értesítő. 1897. 57., 1900. 32. szám.; Néptanítók Lapja. 1910. 6. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 5. szám.

Paksy Imre battyáni és paksi (1822–1898)

Királyi közjegyző, Debrecen 2. székhely, 1875–1898., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1822. január 1-én született Monostorpályiban. Református. Nemes. Apja battyáni és Paksi Kis József ügyvéd, valamint Bihar vármegye ügyésze, anyja nagylétei Kultsár Terézia. Házaságot 1848-ban Jánky Borbálával kötött. 1875-ig ügyvédként praktizált Debrecenben. Az igazságügyminiszter 1875-ben Debrecen 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése 1875-ben a kamara első elnökének választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Debrecen szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. 1898. április 15-én hunyt el Debrecenben.

Forrás: Monostorpályi ref. ker. akv. 1796–1853. 43. pag.; Nyírmihálydi ref. ház. akv. 11/1848.; Debrecen hal. akv. 518/1898.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Paksy Imre gyászjelentése. 1898. március 14.; Kempelen Béla: *Magyar Nemesi Családok. 8. kötet. N–Q*. Budapest, 1914.; Baranyi Béla: *Gondolatok az uralkodó elitről, valamint egy helyi elit történetéről, a debreceni virilizmus kapcsán*. Magyar Történeti Tanulmányok. 1972.; Magyar Themis. 1875. 34., 35. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.

Pál (1909-ig Paul) Ferenc dr. (1885–1958)

Királyi közjegyző, Gödöllő, 1946–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1885. december 27-én született Budapesten. Izraelita. Apja Paul Mór lisztkereskedő, anyja Fuchs Cecília. Nőtlen. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1912. február 9-én tette le. A Pestvidéki Ügyvédi Kamara 1912-ben Gödöllő székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az I. világháborúban 1915-ben harctéri szolgálatot, majd 1916–1918 között egészségügyi szolgálatot látott el. Kitüntetése: Patriae ac Humanitati ezüst kitüntető jelvény. 1944-ben zsidó származása miatt törölték a Pestvidéki Ügyvédi Kamara tagjai sorából. Az igazságügyminiszter 1946-ban Gödöllő 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot a Gödöllői Járásbíróság mellett látott el. Állami közjegyzői szolgálata 1954-ben szűnt meg. 1954-től ügyvédként praktizált Gödöllőn. Az 1930-as években virilista jogon tagja volt Gödöllő város képviselőtestületének. 1958. június 9-én, mint gödöllői ügyvéd hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Köjegyzoí Kamara iratai.; Budapest izr. szül. akv. 2234/1885.; Budapest XIII. ker. hal. akv. 791/1958.; OBH Irattár. Igazságügyi Minisztériumtól átvett személyi iratok.; Budapesti Közlöny. 1944. 139. szám.; Réti (Lantos) László: *Gödöllő közállapotai és a helyi gazdaság a két világháború között. I. A kisipar*. Gödöllő, 2007.

Pálffy Gyula nagyrozvágyi dr. (1875–1937)

Királyi közjegyző, Margitta, 1916–1920., Pécsvárad, 1922–1932., Szigetvár, 1932–1937., Debreceni, Pécsi Köjegyzoí Kamara.

1875. június 8-án született Nagykárolyon. Római katolikus. Apja nagyrozvágyi Pálffy Gyula királyi járásbíró, anyja Ekker Teréz. Házasságot 1905-ben Posszert Margittal, Posszert Gyula fővárosi ügyvéd leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykárolyi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Máramarosszigeti Református Jogakadémián (1892) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1896). Kassán, majd Debrecenben hadtáp-szolgálatot teljesít (élelmezésügyi járulnok). A jogi doktori oklevelét 1902. június 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1903. december 15-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott jöendő apósa, Posszert Gyula budapesti ügyvéd irodájában (1901–1903). A Budapesti Ügyvédi Kamara 1903-ban Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1905-től a Nagyváradi Ügyvédi Kamara tagjaként Margittán praktizált. Az I. világháborúban tartalékos hadnagyként harcolt (1914–1916). Az igazságügy-miniszter 1916-ban Margittára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Köjegyzoí szolgálata 1920-ban az impériumváltással szűnt meg.

1921-ben Magyarországra repatriált. 1922-ben Pécsváradra, 1932-ben Szigetvárra helyezték át. A Pécsi Köjegyzoí Kamara választmányi (elnökségi) tagjának, titkárának, fegyelmi bírójának, a Magyarországi Köjegyzoók és Köjegyzoóhelyettesek Nyugdíjintézete döntőbizottsága elnökének választotta meg. Köjegyzoí szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Baranya vármegye törvényhatósági bizottságának. A Pécsvárad Vadásztársaság, valamint a Zrínyi Miklós Múzeum Egyesület elnökének választották meg. 1937. január 30-án hunyt el Szigetváron.

Publikációja: *Szükséges-e a hagyatéék bírói átadása? Hatósággá kell-e átalakulni a kir. közjegyzőnek ahhoz, hogy az örökösödési ügyeket önállóan intézze el?* Kir. Köjegyzoók Közlönye. 1928. 6. szám.

305. Pálffy
Gyula

Forrás: Budapest VI. ker. ház. akv. 536/1905.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Köjegyzoí Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Matolay Károly – Zsadányi Oszkár (szerkesztette): *Baranya vármegye Trianon után tíz évvel 1919–1929*. Mohács, 1930.; Kerkápoly M. Emil: *A magyar legújabb kor lexikona. (A magyar feltámadás könyve.) 1919–1930*. Budapest, 1930.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Köjegyzoí Kamara iratai.

Pallay (Stéger) János (1817–1879)

Királyi közjegyző, Nagyvárád 2. székhely, 1875–1877., Gyula 1. székhely, 1877–1879., Debreceni-, Aradi Közjegyzői Kamara.

1817-ben született. Római katolikus. Házasságot Bulyovszky Máriával kötött. Jogi tanulmányait 1840-ben fejezte be a Nagyváradi Jogakadémián. 1848-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Nagyvárádon. 1872-ben Nagyvárád szabad királyi város tisztí főügyészének választották meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Nagyvárád 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1879-ben a halálával szűnt meg. 1879. május 19-én hunyt el Nagyvárádon.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pallay János gyászjelentése. 1879. május 29.; Pesti Hirlap. 1848. 61. szám.; Ellenőr. 1872. 23. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 82., 232. szám.; A Hon. 1877. 230. szám, Bozóky Alajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Százéves jubileuma alkalmából.* Budapest, 1889.

Pallay M. Béla dr. (*1867)

Királyi közjegyző, Zilah, 1900–1915., Szatmárnémeti 1. székhely, 1916–1919., 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Satu Mare, 1920–1923., Camera Notarilor Publici Oradea.

1867. február 4-én született Debrecenben, Palay Miklós Béla néven. Református. Apja dr. Palay Miklós orvos, 1848-as főhadnagy, anyja németújfalui Simonffy Sarolta. Házasságot 1894-ben Jablonczay Ilonával kötött. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Budapesten (1893). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Debrecenben. A Debreceni Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki az elhunyt Paksy Imre debreceni közjegyző irodájának vezetésére. Az igazságügyminiszter 1900-ban Zilahra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1916-ban Szatmárnémeti 1. számú közjegyzői székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata az impériumváltással, 1919-ben ért véget. A román igazságügyminiszter ideiglenes megbízással 1920-ban kinevezte román királyi közjegyzőnek. A román királyi közjegyzői megbízása 1923-ban szűnt meg. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1923-ban Szatmárnémeti székhellyel vette fel a tagjai sorába. A magyar igazságügyminiszter 1941-ben ismét kinevezte királyi közjegyzőnek Szatmárnémeti 1. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Tagja volt Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. A Vigadó Szálloda Rt. (Zilah) közgyűlése 1905-ban, az Ipar és Gazdasági Bank Rt. Zilahon a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg.

Forrás: Debrecen ref. ker. akv. 259/1867., ref. ház. akv. 50/1894.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet. Erdély az I. és II. kötet pótlásaival.* Budapest, 1941.; Fővárosi Lapok. 1893. 4. szám.; Budapesti Közlöny. 1898. 95., 1900. 27., 1941. 74. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1916. 1. szám.; Magyar Kisebbség. 1926. 1. szám.; Központi Értesítő. 1905. 71., 1907. 34. szám.; Magyar Compass. 1909.; *A Debrecen keletén dolgozó Haladás és Körösi Csoma Sándor szabadkőműves páholyok tagjainak névsora.* Debrecen, 1920.

Pálmai (1880-ig Pollák) Lajos dr. (1866–1937)

Királyi közjegyző, Kisjenő, 1912., Arad 1. székhely, 1913., Budapest V. kerület 5. székhely, 1925–1933., Budapest VII. kerület 4. székhely, 1933–1937., Aradi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1866. szeptember 8-án született Aradon. Izraelita. Apja Pollák Károly (Emil), anyja Wer-schitz Anna (Netti). Házasságot 1896-ban Schreiber Irmával, néhai Schreiber Lőrinc szolnoki ház- és földbirtokos leányával kötött. Második házasságra – miután első felesége 1912-ben, Aradon elhunyt –, 1917-ben Leopold Reginával lépett. Középiskolai tanulmányait az Aradi Minorita Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az egy éves önkéntesi katonai szolgálatát 1885/1886-ban teljesítette. Az ügyvédi vizsgát 1892 februárjában tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Aradon. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1892-ben Arad székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1896-ban bankigazgatóként dolgozott. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Aradon (1900–1912). Az igazságügyminiszter 1912-ben Kisjenőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1913-ban Arad 1. számú székhelyre helyezték át. Német és román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Az Aradi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara alelnökének választotta meg (1913–1918). 1919-ben aradi lakása az ellenforradalmi szervezkedés egyik központja. Gróf Károlyi Gyula kormányában Magyarország igazságügyminiszterének nevezték ki (1919. május 5–május 30). P. Ábrahám Dezső kormányában Magyarország közlelmézési minisztere volt (1919. július 12–augusztus 12). Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1925-től Budapest, V. kerület 5. számú, 1933-tól Budapest, VII. kerület 4. számú székhelyén közjegyző. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1937. január 12-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Szolnok ház. akv. 111/1896.; Budapest V. ker. ház. akv. 149/1917., VII. ker. hal. akv. 50/1937.; Pesti Hírlap. 1912. 121. szám.; Egyenlőség. 1923. 18. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.

Palócz Sándor dr. (1890–1958)

Királyi közjegyző, Szeged 2. székhely, 1946–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1890. április 16-án született Szegeden. Római katolikus. Apja Palócz (Schwarcz) László újságíró, később a Szegedi Híradó szerkesztője, anyja Nagy Gizella. (A püspöki szentszék 1944-ben kelt határozata szerint a természetes apa nem Palócz László, hanem Farkas József római katolikus vallású tanító volt. Ez összefüggésben állt azzal, hogy így próbálták mentesíteni a zsidótörvények hatálya alól.) Házasságot 1919-ben Bányai Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait Szegeden végezte. Az érettségi vizsgát 1908-ban tette le. Jogi tanulmányokat az Egri Érseki Jogi Líceumban (1908–1919) és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen végzett. Az I. világháború alatt a 301. honvéd gyalogezred kötelékében teljesített, hadnagyi rendfokozatban katonai szolgálatot. Katonai kitüntetése: Katonai Érdemérem (Signum Laudis). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1918-ban tette le. Szakmai pályafutását a háború előtt ügyvédjelöltként kezdte Gróf Árpád szegedi ügyvéd irodájában. Leszerelését követően Budapesten nyitott ügyvédi irodát, a proletárdiktatúra kikiáltása után azonban szülővárosába tért vissza. A Szegedi Ügyvédi Kamara 1919-ben

Szeged székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1944-ben a 405/1. munkásszázad parancsnokaként teljesített katonai szolgálatot (a munkaszolgálatosokkal szemben tanúsított „enyhe bánásmódja” miatt beosztott altisztje feljelentette). Szovjet hadifogságba esett, ahonnan 1945 őszén tért haza. Az igazságügyminiszter 1946-ban Szeged 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökhelyettesének választotta meg (1947–1949). Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot teljesített a Szegedi Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1951-től ismét ügyvédként praktizált Szegeden. Tagja volt Szeged szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Független Nemzeti Balpárt szegedi szervezetét. A Délmagyarország Hírlap-, és Nyomda Vállalat a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Választmányi tagja volt a Paprika Szövetségnek. 1958. november 27-én hunyt el Szegeden.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 4670.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Szeged Felsőváros róm. kat. ker. akv. 227/1890.; Szeged ház. akv. 557/1919.; Budapest IX. ker. hal. akv. 3081/1930.; Szekeres Ágnes: *A szegedi királyi közjegyzők és utódaik 1875–1949*. Szeged, 2003.; Délmagyarország. 1916. 144., 1929. 161., 1935. 219., 1938. 130. szám.; Békés Megyei Közlöny. 1934. 125. szám.; Szegedi Híradó. 1945. 87. szám.; Szegedi Népszava. 1946. 165. szám.

Pálovich István dr. (1885–1949)

Királyi közjegyző, Vámosmikola, 1939–1943., Orosháza 1. székhely, 1943–1949., Budapesti-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1885. július 25-én született Sopronban. Római katolikus. Apja Pálovich János, a Soproni Kir. Törvényszék telekkönyvvezetője, anyja Mészáros Gizella. Első házasságát 1914-ben Józsa Francisával (Ferikével), második házasságát – első neje 1961-ben bekövetkezett halálát követően – Deák Katalinnal kötötte. Középiskolai tanulmányait a Soproni Szent Asztrik Bencés Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1902-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián (1903–1905) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1905–1907). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1912. november 20-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Erdély Sándor budapesti ügyvéd irodájában. A Soproni Ügyvédi Kamara 1912-ben Kismarton székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Német nyelvű hites tolmács volt a Kismartoni Kir. Járásbíróság mellett (1914–1918). Az I. világháborúban főhadnagyként a 133., később a 14. tábori tüzérezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Kitüntetése: Károly csapatkereszt. Koponyasérülés következtében 75%-os

306. Pálovich
István

hadirokkantként szerelt le. Ügyvédi tevékenysége székhelyét 1918-ban Sopronba helyezte át. Az Országos Ügyvéd Szövetség közgyűlése 1928-ban az igazgatósági tagjának választotta meg. 1938-tól Budapesten praktizált ügyvédként. Az igazságügyminiszter 1939-ben Vámosmikolára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1943-ban áthelyezték Orosháza 1. számú székhelyre. Közjegyzői szolgálata 1949-ben

a halálával szűnt meg. A Kismartoni Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1914–1918). A Soproni Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági, majd igazgatósági tagjának választotta meg (1922–1939). A Soproni Általános Ipartestület ügyésze volt (1925–1930). Elnökként vezette a Szent Korona Szövetség soproni csoportját. A Soproni Napló (1918) és az Oedenburger Zeitung felelős szerkesztője (1918)., 1949. október 18-án hunyt el Orosházán.

Publikációja: *Mi az a Burgenland? Az ország nyugati határánál fekvő terület története.* Magyar Nemzet. 1939. 172. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 8093.; Soproni róm. kat. ker. akv. 113/1885.; Orosháza hal. akv. 266/1949.; Soproni Szent Benedek rendi Szent Asztrik Gimnázium Értesítője. 1902.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1905–1907.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1928. 12. 19., 1930. 12. 1., Bizalmas Értesítések. 1933. 06. 23.; Magyar Nemzet. 1939. 172. szám.; Környei A.: Bors László: *Arrabona Múzeumi Közlemények 10.* Győr, 1968.; Hivatalos Közlöny. 1905. 18. szám.; Ügyvédi Kamarai Közlöny. 1910.; Soproni Napló. 1912. 191. szám.; Budapesti Közlöny. 1914. 101., 1939. 216. szám.; Magyar Compass. 1914–1918., 1922–1923.; Nemzeti Újság. 1936. 207. szám.; Központi Értesítő. 1939. 23. szám.

Pálya Gyula cétényi dr. (1864–1920)

Királyi közjegyző, Breznóbánya, 1918–1919., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1864. január 14-én született Selmezbányán Plechatsek Antónia törvénytelen fiaként. Római katolikus. A természetes apa, Pálya Lajos selmezbányai városi közgyám a fiút magának ismerte el, illetve házasságkötés révén törvényesítette. Ő maga házasságot 1898-ban Molnár Máriával, Molnár Imre hajdúnánási dohánytőzsde-tulajdonos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Selmezbányán végezte. Az érettségi vizsgát 1884-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1885–1889). Zólyom vármegye közgyűlése a vármegye szolgabírájának választotta meg. 1893-ban joggyakoroknak nevezték ki a Selmezbányai Járásbíróságra. 1894-ben aljegyző volt a Nagybecskerek Járásbíróságán. A király 1897-ben albírónak nevezte ki a Hajdúnánási Járásbíróságra. 1900-ban telekkönyvi betétszerkesztő albíró, majd 1907-től telekkönyvi betétszerkesztő bíró a Nagyszombati Törvényszéken. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Klszák Imre galántai (1915) és Králik Árpád nagyszombati közjegyzők irodáiban (1916–1918). Az igazságügyminiszter 1918-ban Breznóbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A Nagyszombati Bencés Gimnázium Segély Egyletének tagja volt (1916). 1920 körül hunyt el (felesége 1921-ben, mint nagyszombati háztulajdonosnő, özvegyként végrendelkezett és halt meg).

Forrás: BFL VII. 12. b. Budapesti Központi Királyi Járásbíróság iratai. Peres és perendkívüli iratok. 188282/1921., VII. 12. e. Budapesti Központi Királyi Járásbíróság iratai. Kihirdetett végrendeletek. 3000/1921.; Banská Štiavnica róm. kat. ker. akv. 17/1864.; Hajdúnánás ház. akv. 94/1898.; Budapesti Közlöny. 1893. 257., 1894. 135., 1900. 248., 1907. 164., 1911. 188., 1919. 23. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1900. 11., 1915. 7. szám.; Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja 1885.; Selmezbányai Katolikus Gimnázium Értesítője. 1876.; Pécsi Napló. 1910. 73. szám.; Magyarország. 1927. 52. szám.; Sportvilág. 1903. 15. szám.; Nagyszombati Bencés Gimnázium Értesítője. 1916.

Pap Zsigmond vissói (1832–1890)

Királyi közjegyző, Felsővisó, 1887–1888., Debreceni Közjegyzői Kamara.

Ortodox. Nemes. Román. Apja vissói Pap Simon petrovai ortodox lelkész. Házasságot 1868 előtt Sréter Emma petrovai nagybirtokosnővel kötött. 1848-ban, mint 16 éves ifjú szökött el a szülői házból és állt be honvédek. A szabadságharc alatt főhadnagyi rangig jutott. 1865-ben kerületi alszolgabíró volt Máramaros vármegyében. 1868-ban postamesterré nevezték ki Petrovára. 1878-ban a Máramarosszigeti Ügyvédi Kamara Petrova székhellyel vette fel az ügyvédi lajstromba. Ügyvédi irodáját 1879-ben Felsővissóra tette át. Az igazságügyminiszter 1887-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Felsővissóra. Közjegyzői szolgálata 1888-ban a lemondásával szűnt meg. Ezt követően ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Petrován. 1890 április 29-én, 58 évesen hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest VI. ker. hal. akv. 35/1914., XII. ker. hal. akv. 86/1958.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Vissói Pap Zsigmond gyászjelentése. Budapest, 1890. április 29.; Ellenőr. 1865. 278. szám.; Posta. 1868. 7. szám.; Budapesti Közlöny. 1878. 147., 1879. 115., 1880. 14., 1890. 198. szám.; Budapesti Hirlap. 1885. 189., 1890. 118. szám.; Nemzet. 1886. 1505., 1887. 1707., 1890. 2755. szám.; Pesti Hirlap. 1890. 118. szám.; Bellusi Baross Károly (szerkesztette): *Magyarország földbirtokosai. Az összes 100 holdnál többet bíró magyar birtokosok névsora*. Budapest, 1893.

Pápé Dénes dr. (1867–1904)

Királyi közjegyző, Bonyhád, 1875–1884., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1867. szeptember 4-én született Szekszárdon. Római katolikus. Apja Pápé Gyula Tolna vármegye főjegyzője, megyei árvaszéki elnök, anyja Ágoston Malvin. Házasságot 1894-ben az elzászi születésű Arlow Mária polgári iskolai tanárnővel kötött. Középiskolai tanulmányait a Bajai Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1885. június 25-én tette le. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián (1885–1888) és a Budapesti Tudományegyetemen (1888–1889) folytatott. A jogi doktori oklevelét 1894 júniusában kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1896-ban tette le. 1889-ben joggyakornoknak nevezték ki a Szekszárdi Királyi Törvényszékre. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1896-ban Szekszárd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Nagy János szekszárdi, majd Bánffay Simon pécsi közjegyzők irodáiban (1898–1902). Az igazságügyminiszter 1902-ben Bonyhádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Kezdeményezője volt Bezerédj István jobbágy felszabadító nemes és Béri Balogh Ádám kuruc generális szobrai állításának. 1904. január 2-án hunyt el Bonyhádon.

Forrás: Szekszárd Belváros róm. kat. ker. akv. 218/1867., ref. ház. akv. 16/1894.; Bonyhád hal. akv. 1/1904.; Szekszárd hal. akv. 377/1939.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Papolczy László dr. (*1890)

Királyi közjegyző, Szinerváralja, 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1890 körül született. Római katolikus. Apja Papolczy Lajos, anyja Szűszner Leontin. Középiskolai tanulmányait a Máramarosszigeti Református Főgimnáziumban végezte. 1917-ben a Szatmár megyei hadigondozó bizottság választmányi tagja. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvédi tevékenységet folytatott 1940-ig Szinerváralján. Az igazságügyminiszter 1940-ben Szinerváraljára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Szinerváraljai Római Katolikus Egyházközség ügyésze volt. 1920-tól tagja volt az Országos Magyar Vadászati Védegyületnek. Az Erdélyi Párt szinerváraljai szervezetét elnökként vezette (1941–1944).

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Papolczy Jenő gyászjelentése. Debrecen, 1916. január 3.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1941. 01. 30.; Távirat és Posta. 1887. 9. szám.; Szatmármegyei Közlöny. 1917. 20. szám.; Vadászlap. 1920. 4. szám.; Szamos. 1931. 271. szám.; Ellenzék. 1938. 111. szám.; Budapesti Közlöny. 1941. 98. szám.

Papp Ákos dr. (1904–1977)

Királyi közjegyző, Fehérgyarmat, 1946–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1904. június 2-án született Budapesten. Római katolikus. Apja dr. Papp László fővárosi ügyvéd, anyja Sirch Kamilla Etelka. Házasságot 1939-ben Kmoskó Irénnel, dr. Kmoskó Béla lévai ügyvéd leányával kötött. Jogtudori oklevelét a Budapesti Tudományegyetemen 1929. június 28-án kapta meg. 1929-ben, majd 1932–1936 között ügyvédjelölt volt Budapesten. 1936. december 22-én tette le az ügyvédi–bírói vizsgát. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1937-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kmoskó Béla lévai (1939–1945) és Cholnoky Imre budapesti közjegyzők irodáiban (1945–1946). Tartós helyettesítést látott el a vámosmikolai közjegyzői irodában (1945–1946). Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyző volt a Fehérgyarmati Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1950 decemberében elbocsátással szűnt meg. 1977 körül hunyt el.

307. Papp
Ákos

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 7685., IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Üj. 11854.; Budapest VII. ker. szül. akv. 1699/1904., ház. akv. 994/1939.; Budapesti Közlöny. 1936. 49., 100., 1937. 17., 1939. 181., 188. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 193. szám.

Papp József dr. (1855–1902)

Királyi közjegyző, Bonyhád, 1896–1902., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1855. október 15-én született Pesten. Református. Apja Papp József ecsédi földbirtokos, anyja Parragh Eszter. Házasságot 1898-ban Krausz Matilddal, Krausz Ferenc bajai kézműárkereskedő leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1873–1877). A jogi doktori oklevelét 1885. április 18-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1886. június 28-án tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Mészöly Gerzson dunaföldvári (1887) és Nagy János szekszárdi (1888–1896) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1896-ban Bonyhádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Tolna vármegye törvényhatósági bizottságának (1899–1902). 1902. március 24-én hunyt el Bonyhádon.

Forrás: Pest Kálvin tér ref. ker. akv. 1845–1857. 145. pag.; Baja ház. akv. 67/1898.; Bonyhád hal. akv. 39/1902.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Papp Sándor bogdi (1852–1908)

Királyi közjegyző, Karcag, 1895–1908., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1852. december 4-én született Karcagon. Református. Nemes. Apja bogdi Pap Móric ügyvéd, később törvényszéki elnök, földbirtokos, anyja nemes Karap Mária. Első házasságát gemzei Demeter Malvinnal kötötte. Másodszor – első neje 1891-ben bekövetkezett halálát követően – 1892-ben Lakos Idát vette feleségül. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Karcagon volt ügyvédjelölt. Az 1870-es évektől ügyvédi gyakorlatot folytatott Karcagon. Az egyéves önkéntes katonai szolgálatát 1887–1888-ban teljesítette. Az igazságügyminiszter 1895-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Karcagra. A Debreceni Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara titkárának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1908-ban a halálával szűnt meg. Karcag városa a tiszti főügyésznek választotta meg. Virilista jogon tagja volt Karcag város képviselőtestületének és Jász–Nagykun–Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt karcagi szervezetét. Az Úri Kaszinó (Széchenyi Társaskör) az elnökének választotta meg. A Karcag–Tiszafüred Helyiérdekű Vasút Rt. közgyűlése a társaság

308. Papp
Sándor

ság igazgatósági tagjának (1900), a Nagykun–Karcagi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Elnöke volt a Karcagi Vadásztársaságnak. A király királyi tanácsosi címmel (1908) és a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. 1908. július 21-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Karcag ref. ker. akv. 487/1952.; Székesfehérvár ref. ház. akv. 22/1892.; Budapest II. ker. hal. akv. 1433/1908.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; OSZK gyászjelen-

tések gyűjteménye. Bogdi Papp Sándorné gemzsei Demeter Malvin gyászjelentése. 1891. május 28., Bogdi Papp Sándor gyászjelentése. Budapest, 1908. július 21.

Parcsetich Félix /Felix Parčetić/ rákóczi (1839–1889)

Királyi közjegyző, Óbecse, 1875–1882., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1839. szeptember 12-én született Szabadkán. Római katolikus. Horvát. Nemes. Apja rákóczi Parcsetich Sándor földbirtokos, vármegyei esküdt, anyja Pacher Terézia. Házasságot 1870 körül nemes Majoros Klárával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szabadkai, a Bajai és a Pécsi Főgimnáziumokban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti (1858-tól) a Bécsi, valamint a Prágai Tudományegyetemeken végzett. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Szabadkán. 1867-ben Szabadka szabad királyi város tisztii főügyészének választották meg. 1875-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Szabadkán. Az igazságügyminiszter 1875-ben Óbecsére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1882-ben szűnt meg, amikor lemondott a közjegyzői állásáról. 1882-ben Újvidék szabad királyi város, 1887-ben Baja törvényhatósági jogú város főispánjának nevezték ki. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt szabadkai szervezetét (1875). Az Óbecsei Önszegélyző Szövetkezet 1883-ban igazgatósági tagjának választotta meg. A Titeli Duna–Tisza Töltésfenntartó Társulat miniszteri biztosa névezték ki. A karlócai szerb egyházi kongresszus királyi biztosa volt. 1888-ban Óbecse városa a díszpolgárának választotta meg. A szerb király 1889-ben a Takova–rend középkeresztjével tüntette ki. 1889. április 20-án hunyt el Újvidéken.

309. *Parcsetich Félix*

Forrás: Subotica Szent Teréz róm. kat. ker. akv. 1839–1840. 55. pag.; Novi Sad róm. kat. hal. akv. 85/1889.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Páska Simon hidegkúti dr. (1867–1940)

Királyi közjegyző, Szászrégen 1. székhely, 1908–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1867-ben született. Római katolikus. Nemes. Apja hidegkúti Páska János biztosítási főhivatalnok, anyja Lőrincz Zsuzsanna. Házasságot BIRTHLER Erikával kötött. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1902. április 21-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Schilling Rudolf közjegyző irodájában (1895–1902). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kiss József (1902–1908) és Schilling Rudolf budapesti közjegyzők irodáiban (1908). A Magyar Királyi Közjegyzőhelyettesek Országos Egyesülete választmányi póttagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1908-ban Szászrégen 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Barcs Ernő (1936) Cholnoky Imre (1936–1937) Krenner Zoltán (1937) budapesti és Pekker Emil bicskei

(1937–1940) közjegyző irodájában. Tagja volt Maros–Torda vármegye törvényhatósági bizottságának (1911). A Marosvásárhelyi Bank és Takarékpénztár Rt. szászrégeni Fiókja 1912-ben az igazgatóság alelnökének választotta meg. A Schönauer Norbert Bőrgyár Rt. 1923-ban felügyelő bizottsága tagjának választotta meg. 1940. július 17-én, 73 évesen hunyt el Bicskén.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Bicske hal. akv. 66/1940.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Páska Jánosné Lőrincz Zsuzsanna gyászjelentése. 1899. április 10., hidegkuti Páska János gyászjelentése. 1909. március 22.; Pesti Hirlap. 1907. 298. szám.; Budapesti Közlöny. 1908. 74. szám.; Maros–Torda vármegye hivatalos lapja. 1911. 11. szám.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Pénzügyi Compass. 1912–1913*; Székelyföld. 1923. 38. szám.; Fővárosi Közlöny. 1936. 31. szám.

Pausz János ohaba-lungai (1836–1890)

Királyi közjegyző, Arad 1. székhely, 1875–1876., Aradi Közjegyzői Kamara.

1836-ban született Facseten. Római katolikus. Nemes. Apja ohaba-lungai Pausz István Krassó vármegye főbírája, földbirtokos, anyja Simsó Erzsébet. Házasságot 1873-ban Szende Erzsébettel, Szende Béla honvédelmi miniszter leányával kötött. Jogi tanulmányait 1866-ban fejezte be a Nagyváradi Jogakadémián. 1861-ben aljegyzőnek választották meg Krassó vármegyében. Ügyvédi gyakorlatot folytatott Lugoson. A király 1871-ben törvényszéki bírónak nevezte ki Oravicabányára. 1872-ben Krassó vármegye főjegyzőjének választotta meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Arad 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Aradi Közjegyzői Kamara 1875-ben a választmány tagjának, fegyelmi bírónak választotta meg. Közjegyzői szolgálatáról 1876-ban lemondott. Szörény vármegye közgyűlése 1876-ban a vármegye alispánjának választotta meg. Az állásából 1880-ban felfüggesztették, mert az elszikkasztott vármegyei letétek miatt négy év letöltendő szabadságvesztésre ítélték. Alelnöke volt a Szabadelvű Párt Krassó vármegyei szervezetének. 1890. június 23-án hunyt el Lugoson.

Forrás: Nagy Iván: *Magyarország családai címerekkel és nemzérendi táblákkal*. 9. kötet. Pest, 1862.; Sürgöny. 1861. 192. szám.; Budapesti Közlöny. 1871. 111., 1871. 295., 1875. 82. szám.; Ellenőr. 1875. 122., 1876. 200. szám.; Politikai Újdonságok. 1875. 26. szám.; Pesti Napló. 1875. 209. szám.; A Hon. 1872. 1. szám.; 1880. 20. szám.; Fővárosi Lapok. 1873. 283., 289., 1890. 178. szám.; Budapest Vár róm. kat. ház. akv. 30/1873.; Bozók Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Pázsit (Pásith) Antal dr. (1828–1889)

Királyi közjegyző, Kiskunhalas, 1876–1889., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1828. október 12-én született Kiskunhalason. Református. Apja Pásit József, anyja Jakab Sára. Házasságot 1862-ben felsőtopai Zseni Flórával, Zseni Sándor kiskunhalasi birtokos leányával kötött. Középszkolai tanulmányait a Szatmárnémeti Jezsuita Főgimnáziumban és a Nagybányai Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1862-ben tette le. 1861-ben Kiskunhalas rendezett tanácsú város főjegyzőjének választották meg. 1866/1867-ben Kiskunhalas Rt.

város főbírója, törvényszéki elnöke volt. Ügyvédi tevékenységet folytatott Kiskunhalason (1862–1876). A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1875-ben a választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1876-ban Kiskunhalasra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. 1873-ban a Szabadelvű Párt kiskunhalasi szervezete vezetőségi tagjának választotta meg. Tagja volt a Dunamenti Református Egyházkerület halasi iskolaszékének (1883). 1889. február 24-én hunyt el Kiskunhalason.

Forrás: Kiskunhalas ref. ker. akv. 1801–1836. 230. pag., ház. akv. 70/1862., hal. akv. 50/1889.; Rokolya Gábor: *A polgári kor kiskunhalasi közjegyzői*. Halasi Múzeum 4. Emlékkönyv. 2015.; Szakál Aurél (szerkesztette): *Kiskunhalas Almanach. Városismertető az ezredfordulós Kiskunhalasról*. Kiskunhalas 2002.; Nagy-Szedes István: *Adatok Kiskun–Halas város történetéhez*. Kiskunhalas, 1924.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pázsit Antal gyászjelentése. 1889. február 24.

Pekáry János zebegnyői (1852–1907)

Királyi közjegyző, Tokaj, 1886–1907., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1852. június 24-én született a Gálszécs melletti Kohányon. Római katolikus. Nemes. Apja zebegnyői Pekáry József, anyja Palásthy Terézia. Házasságot 1885-ben Punday Gizellával kötött. Középiskolai tanulmányait a Sátoraljaújhelyi Piarista Gimnáziumban végezte. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Dercsényi Kálmán homonnai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1886-ban Tokajra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1907-ben a halálával szűnt meg. A Tokaji Magyar Királyi Állami Polgári Fiú és Leányiskola Gondnoksága elnökének választották meg. 1907. november 16-án hunyt el Tokajban.

Forrás: Sečovce róm. kat. ker. akv. 41/1852.; Humenné róm. kat. ház. akv. 26/1885.; Tokaj hal. akv. 127/1907.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Zebegnyői Pekáry József gyászjelentése.; Sátoraljaújhelyi Piarista Gimnázium 1863.; Tokaji Magyar Királyi Állami Polgári Fiú és Leányiskola Értesítője. 1906.; Pesti Napló. 1907. 274. szám.; Budapesti Közlöny. 1886. 141. szám.

Pekker Emil dr. (1877–1962)

Királyi közjegyző, Vál, 1912., Bicske, 1912–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1877. december 15-én született Szombathelyen. Római Katolikus. Apja dr. Pekker József ügyvéd, később ítéltáblai bíró, anyja Rhórer Malvin. Házasságot 1920-ban Hatos Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Premontrei Főgimnáziumban végezte (1888–1896). Az érettségi vizsgát 1896. júniusában tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1896–1900). A jogi doktori oklevelét 1901. június 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1904. november 21-én tette le. Szakmai pályafutását szombathelyi ügyvédjelöltként kezdte (1900–1903). Közjegyzőjelölt, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Rhórer Géza budapesti közjegyző irodájában (1902–1912). 1910-ben közjegyzőhelyettes volt Bárdi György szombathelyi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1912-ben Válra nevezte ki királyi közjegyző-

nek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1912-ben közjegyzői székhelyét Bicskére helyezték át. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Tagja volt Fejér vármegye törvényhatósági bizottságának. A Magyar Élet Pártja bicskei szervezetét 1943-ban elnökként vezette. Az Ifjúsági Segítő Egylet (Szombathelyi Premontrei Főgimnázium) elnöke volt. A Szombathelyi Premontrei Diákszövetség választmányi tagjának választotta meg. 1962. július 5-én hunyt el, mint nyugdíjas közjegyző és dunaujvárosi lakos, Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Szombathely róm. kat. ker. akv. 443/1877.; Alcsútdoboz ház. akv. 16/1920.; Budapest V. ker. hal. akv. 213/1962.; Szombathelyi Premontrei Főgimnázium Értesítője. 1895–1896.; Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Értesítője. 1896–1900.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pekker József gyászjelentése. 1883. szeptember 27.; Magyar Élet Pártértesítője. 1943. 2. szám.

Perger Elemér dr. (1856–1944)

Királyi közjegyző, Petrozsény, 1912–1916., Dunaföldvár, 1916–1944., Pécsi-, Aradi Közjegyzői Kamara.

1856. július 30-án született Lajosszálláson. Római katolikus. Apja dr. Perger József orosházi orvostudor, anyja Kelemen Anna. Házasságot 1887-ben Pokomándy Máriával kötött. Második alkalommal – első neje 1891-ben bekövetkezett halálát követően –, 1892-ben Székács Jolánt, Székács Pál orosházi aljárásbíró leányát vette feleségül. Középiskolai tanulmányait Szegeden végezte. Jogi tanulmányokat a Nagyváradi Jogakadémián (1876–1878) és a Budapesti Tudományegyetemen végzett. A jogi doktori oklevelét 1882. május 6-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1883. szeptember 10-én tette le. Ügyvédjelölt volt Varga és Mikolay orosházi ügyvédek irodáiban. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1885-ben Orosháza székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1912-ben Petrozsénybe nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1916-ban Dunaföldvárra helyezték át. Az Orosházi Közlöny felelős szerkesztője. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1944. december 11-én hunyt el Dunaföldváron.

Publikációja: *Közjegyzői nyugdíj*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1927. 10. szám.

Forrás: Szegvár róm. kat. ker. akv. 78/1856.; Orosháza róm. kat. ház. akv. 6/1887., evang. ház. akv. 127/1892.; Dunaföldvár hal. akv. 29/1945.; Nemzet. 1887. 1596. szám.; Fővárosi Lapok. 1891. 198., 1892. 304. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; *A magyar társadalom lexikonja Budapest*. 1930.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai. 1875–1950.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai. 1883/154.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; Bozók Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Perjessy János (1844–1888)

Királyi közjegyző, Torna, 1875–1888., Kassai Közjegyzői Kamara.

1844. november 17-én született Rozsnyón. Református. Apja Perjessy János asztalos, anyja Cziriák Mária. Házasságot Márkus Matildával kötött. Jogi tanulmányait az Eperjesi Evan-

gélíkus Kollégiumban végezte. 1870-től ügyvédként praktizált Tornán. Az igazságügyminiszter 1875-ben Tornára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Tornai Takarékpénztár Rt. a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1882–1888). A Magyarországi Kárpát Egyesület Keleti Kárpátok Osztálya tagja volt (1887). 1888. május 14-én hunyt el Tornán.

Forrás: Rožnava evang. ker. akv. 53/1844.; Turna nad Bodvou róm. kat. ker. akv. 46/1874.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Perjessy János gyászjelentése. 1888. május 14.; Az Eperjesi Evangélikus Kollégium Értesítője. 1865–66.; Budapesti Közlöny. 1870. 279., 1875. 82., 213. szám.; Magyar Compass. 1882.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve 1887.

Pesthy János koroncói vitéz dr. (1878–1953)

Királyi közjegyző, Nagykőrös, 1925–1947., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1878. június 26-án született Uzdon. Evangélikus. Nemes. Apja koroncói Pesthy Endre földbirtokos, anyja Bárczay Róza. Házasságot 1908-ban Magyar Szerénával, Magyar Ambrus nagykőrösi királyi közjegyző leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Selmecbányai Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1898/1899-ben egy éves önkéntes katonai szolgálatot teljesített a cs. és kir. 32. gyalogezred kötelékében. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1904. május 11-én tette le. Közjegyzőjelöltként dogozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el jövendő apósa, Magyar Ambrus nagykőrösi közjegyző irodájában (1904–1920). Az I. világháborúban az olasz fronton teljesített katonai szolgálatot. 1918-ban olasz hadifogságba esett, amelyből 1919-ben szabadult. 1919-ben, mint tartalékos százados szerelt le. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis), III. osztályú Katonai Érdemkereszt. A Kecskeméti Ügyvédi Kamara 1920-ban Nagykőrös székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1924-től ismét közjegyzőhelyettes volt Magyar Ambrus nagykőrösi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1925-ben Nagykőrösre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1947-ben elmozdították az állásából. Virilista jogon tagja volt Nagykőrös város képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nagykőrösi Városi Kaszinó alelnökének választották meg (1921–1929). Elnöke volt a Revíziós Liga nagykőrösi szervezetének és a TESZ nagykőrösi szervezetének. A Nagykőrösi Evangélikus Egyházközség világi elnökének és gondnokának választotta meg (1924–1930). Elnöke volt a Magyar Nemzeti Szövetség nagykőrösi csoportjának (1927). A Nagykőrösi Városfejlesztő Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának, majd az igazgatóság elnökének választotta meg (1932–1944). Tagja volt a Vitézi Rendnek. 1953. június 24-én hunyt el Budapesten, mint nyugdíjas közjegyző.

Forrás: Sárszentlőrinc evang. ker. akv. 52/1878.; Budapest XI. ker. hal. akv. 381/1953.; Benkó Imre: *Nemes családok Nagykőrösön 1848 előtt. Leszármazási táblákkal és címerekkel*. Nagykőrös, 1908.; Horváth József: *A Nagykőrösi Kaszinó százéves története*. Nagykőrös, 1939.; Horányi-Hohl Gábor: *A „czeglédi” és a nagykőrösi királyi közjegyzők*. Közjegyzők Közlönye. 2013. 5. szám.; Bányai Evangélikus Egyházkerület jegyzőkönyvei 1929.; Evangélikusok Lapja. 1929. 16. szám.; Kiskun-Halas Helyi Értesítője. 1927. 83. szám.; Galánthai-Nagy Sándor: *Nagy Magyar Compass. 1932–1943*; Schneider Miklós: *Fejér megyei nemes családok*. Székesfehérvár, 1935.; Csátár István (szerkesztette): *Pest–Pilis–Kiskun vármegye és Kecskemét th. jogú város adattára*, Pécs, 1939.

Pesty Gyula dr. (1843–1901)

Királyi közjegyző, Ság, 1875–1876., Csepreg, 1876–1901., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1843. november 29-én született Csáktornyan. Római katolikus. Apja Pesty Károly pénzeszedő, később gróf Festetics György keszhelyi uradalmának főpénztárnoka, anyja Szilágyi Alojzia (Lujza). Házasságot 1877-ben Nemess Irmával, Nemess Antal jószágfelügyelő leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Sopronban, a bencés gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1863-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1875-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Sopronban. Az igazságügyminiszter 1875-ben Ságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A közjegyzői székhelyét az igazságügyminiszter Csepregre tette át. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. Tagja volt Sopron vármegye törvényhatósági bizottságának. 1901. február 16-án hunyt el Csepregen.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Čakovec róm. kat. ker. akv. 1789–1844. 258. fol.; Csepreg róm. kat. ház. akv. 14/1877.; Csepreg hal. akv. 10/1901.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pesty Gyula gyászjelentése. 1901. február 16.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Budapesti Hirlap. 1895. 317. szám.; Hazánk. 1901. 43. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Pétery Lajos dr. (*1911)

Királyi közjegyző, Nagyszalonta 2. székhely, 1940., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1911. június 4-én született Tenkén. Református. Apja Pétery Béla állampénztári főtanácsos, anyja Ormay Etelka. Jogi tanulmányokat a Nagyváradi Jogakadémián folytatott (1931). A Nagyváradi Ügyvédi Kamara tagjaként ügyvéd volt Nagyváradon. Az illetékes katonai közigazgatás vezetője 1940-ben ideiglenes megbízással királyi közjegyzőnek nevezte ki Nagyvárad 2. számú székhelyére. Katonai kinevezését az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1940-ben megszűnt. A Nagyváradi Agrár Takarékpénztár Rt. a bank ügyészének választotta meg. Ügyésze volt a Nagyszalontai Iparos Otthonnak és a Nagyszalontai Önszegélyző Egyesületnek. Az Aranyemlék Egyesület választmányi tagjának választotta meg. Az Országos Magyar Párt nagyszalontai szervezete, majd az Erdélyi Párt nagyszalontai szervezete a párt ügyészének választotta meg. Elnökként vezette a Sasok Turista Egyesületét (1936). A Nagyszalontai Református Egyházközség presbitere volt.

Forrás: Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. Kötet. Erdély az I. és II. kötet pótlásaival*. Budapest, 1941.; Pluhár István: *Az Országos Sportközpont kebelében működő magyarországi sportegyesületek története*. Budapest, 1942.

Pethes Pál (1849–1926)

Királyi közjegyző, Jászapáti, 1900–1909., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1849. november 17-én született Jászárokszálláson. Római katolikus. Apja Pethes János jegyző, anyja Bathó Johanna. Házasságot, még katonai szolgálata idején, 1872-ben Véninger Ilonával, dr. Véninger János jászberényi tiszti főorvos leányával kötött. Másodszor – miután első neje 1911-ben elhunyt – Juhász Nyitó Erzsébetet vette feleségül. Jogi tanulmányokat az Egre Érseki Jogakadémián folytatott (1869–1871). Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1873. október 6-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén törvényszéki jegyző volt a Jászberényi Járásbíróságon. A király 1879-ben járásbírói albírónak nevezte ki a Jászberényi Járásbíróságra. 1900-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Jászberényben. Közjegyzői szolgálata 1909-ben szűnt meg, miután az igazságügyminiszter elmozdította az állásából. A Szolnoki Kir. Törvényszék 1909-ben hivatali sikkasztás miatt két évi fegyházra és három évi hivatalvesztésre ítélte. 1869-ben az Egre Jogász Segélyező Egylet vezetőségi tagjának választották meg. Tagja volt Jászberény város képviselőtestületének. A Függetlenségi és 48-as Párt jászberényi szervezete vezetőségi tagjának választotta meg. 1926. június 11-én hunyt el Szegeden.

310. Pethes Pál

Forrás: Jászárokszállás 1832–1852. róm. kat. ker. akv. 546. pag.; Jászberény róm. kat. ház. akv. 111/1872.; Szeged hal. akv. 761/1926.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Véninger Nep. János gyászjelentése. 1877. február 6., Pethes Pálné Weininger Ilona gyászjelentése. 1911. január 8.; Budapesti Közlöny. 1900. 39. szám.; Kiss Gyula: *Igazságügyi Tiszti Névtár és az első folyamodású Bíróságok jegyzéke*. Budapest, 1879.; Eger. 1869. 46. szám.; Pécsi Napló. 1901. 231. szám.; Pesti Napló. 1909. 204. szám.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Pethrych (Petrich) Elemér hanusfalvi dr. (1867–1924)

Királyi közjegyző, Tenke, 1906–1919., Ócsa, 1924., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1867. augusztus 19-én született Pakson, Petrich Jenő Elemér néven. Evangélikus. Nemes. Apja hanusfalvi Pethrych (Petrich) Ferenc földbirtokos, később paksi országgyűlési képviselő, anyja Bereghy Róza. Házasságot 1900 körül Gáthy Magdolnával (Lenkével), Gáthy József kisvárdai királyi közjegyző lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Bonyhádi (1879), a Pozsonyi (1883) és a Budapesti Evangélikus Főgimnáziumban (1884–1885) végezte. Az érettségi vizsgát 1885-ben tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1910. június

25-én tette le. 1898/1899-ben közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Gáthy József kisvárdai közjegyző irodájában. A Debreceni Közjegyzői Kamara 1899-ben tartós helyettesnek rendelte ki az elhunyt Gáthy József kisvárdai közjegyző irodájának vezetésére. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kovách Elek nyíregyházi közjegyző irodájában (1900–1906). Az igazságügyminiszter 1906-ban Tenkére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1924-ben Ócsára helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1924. április 26-án hunyt el, paksi lakosként, Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Paks evang. ker. akv. 33/1867.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 1368/1924.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Gáthy József közjegyző gyászjelentése. 1899. február 3.; A Jog. 1899. 28. szám.; Budapesti Közlöny. 1923. 254. szám.; Magyarország. 1898. 103. szám.; Bonyhádi Evangélikus Gimnázium Értesítője. 1879.; Pozsonyi Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1883.; Budapesti Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1885.; Tolna megyei Közlöny. 1896. 16. szám.

Petrán József dr. (1882–1965)

Királyi közjegyző, Tamási, 1933–1935., Rétság, 1935–1943., Bácsalmás, 1943–1949., Szombathelyi-, Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1882. március 11-én született Kolozsváron. Római katolikus. Apja Petrán József író, újságíró, a Kolozsvári Takarékpénztár főtisztviselője, anyja Szemerjai Demeter Róza. Szemerjay-Petrán Tibor budapesti kir. közjegyző fivére. 1925-ben kötött házasságot Bálint Mária Elvirával. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Római Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1900. június 27-én tette le. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1900–1905). Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. november 1-én tette le. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1913-ban Lugos székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az I. világháborúban a 8. honvéd gyalogezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. A háború után, 1919. január 27-én, tartalékos hadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetése: Koronás Arany Érdemkereszt a Vitézségi Érem szalagján (1918). 1919-ben repatriált Magyarországra. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Lipcsey Péter egri közjegyző irodájában (1920–1933). Az igazságügyminiszter 1933-ban Tamásiba nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1935-ben Rétságra, 1943-ban Bácsalmásra helyezték át. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. A kolozsvári Mária–Dorothea Egylet 1901-ben alelnökének választotta meg. Az Egeri Műkedvelők Köre titkára (1921) és az Egeri Székely Szövetség elnöke (1922) volt. Az Erdélyi Férfiak Egyesülete egri szervezete 1931-ben az ügyvezető elnökének választotta meg. Titkára volt a Thália Egeri Színjátszó Társaságnak (1931). 1934-ben megalapította Tamásiban a Magyar Frontharcosok Szövetsége helyi szervezetét. 1965. április 21-én hunyt el Tasson.

Forrás: Eger ház. akv. 236/1926.; Tass hal. akv. 7/1965.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Petricu Kornél dr. /Cornel Petricu/ (*1873)

Királyi közjegyző, Németbogsán, 1906–1919., Temesvári Közjegyzői Kamara.
Román királyi közjegyző, Bocşa, 1919–1951., Camera Notarilor Publici Timiş.

1873. június 30-án született Resicabányán. Ortodox. Román. Anyja Sultana Mathey. Házasságot Karsay Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Temesvári Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1890-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1891–1895). A jogi doktori oklevelét 1898. július 2-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1899-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Németbogsánban (1895–1896). Aljegyző volt a Németbogsáni Királyi Járásbíróságon (1896–1898). A király 1899-ben aljárásbírónak nevezte ki a Németbogsáni Királyi Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1906-ban Németbogsánba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1919-től román királyi közjegyző volt a Timiş Camera Notarilor Publici tagjaként. Román királyi közjegyzői szolgálata 1951-ben szűnt meg, amikor felmentették a közjegyzői állásából. A Magyar Vöröskereszt németbogsáni fiókegylete alelnökének választotta meg. 1907-től tagja volt a Kegyesrendi Főgimnáziumi Iskolatársak Egyesületének. A Bogsáni román ortodox egyházköztség világi alelnökének választotta meg. A „Flora” Industria Chimică S. A. Fratelia (Temes megye) társaság közgyűlése 1940-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Alapítója volt 1908-ban a Gőztéglagyár és Villanyvilágítási Rt.-nek. 1917-ben a Vöröskereszt Ezüst Díszérem a hadiékítménnyel kitüntetését kapta meg.

Forrás: Temesvarer Zeitung. 1926. 107. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Petrik Igor dr. (1867–1936)

Királyi közjegyző, Torna, 1902–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.
Csehszlovák állami közjegyző, Turňa nad Bodvou, 1919–1921., Užhorod, 1921–1936.,
Notárska Komora Slovenska, Bratislava.

311. Petrik
Igor

1867. január 20-án született Alsóhímesen. Görögkatolikus. Ruszin. Apja Petrik István eperjesi ügyvéd, anyja Neviczky Emília. Házasságot Neviczky Olgával kötött. Középiskolai tanulmányait az Eperjesi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1885-ben tette le. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Jogakadémia (1885–1887) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1887–1889). A jogi doktori oklevelét Budapesten, 1891. november 28-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1893. május 1-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Herczog Árpád eperjesi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1902-ben Tornára nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának választotta meg (1913–1918). Magyar közjegyzői szolgálata az impériumváltással 1919-ben szűnt meg. A csehszlovák igazságügyminiszter 1919-ben Tornára nevezte ki csehszlovák állami közjegyzőnek. 1921-ben Ungvárra helyezték

át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Eperjesi Joghallgatók Segély Egylete 1886-ban az alelnökének, majd elnökének választotta meg. A Tornai Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1917-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Magyarországi Kárpát Egyesület Kassa–Abaúj–Torna szakosztálya 1907-ben a választmányi tagjának választotta meg. Világi képviselője volt 1918-ban az Eperjesi Görögkatolikus Egyházmegye-nek. A Duchnovics Ruszin Egyesület 1931-ben örökös tagjának, első alelnökének választotta meg. A Ruszin Nemzeti Tanács 1927-ben az örökös dísztagja címmel tüntette ki. 1929-ben az Orosz (Ruszin) Jogászok Egyesülete társelnökének választották meg. Alelnöke volt a „Hnyizdó” Orosz Társaskörnek (1925). A Csehszlovák Vöröskereszt ungvári csoportja 1925-ben a választmányi tagjának választotta meg. 1936. május 19-én hunyt el Ungváron.

Forrás: Nižná Pisaná gör. kat. ker. akv. 3/1867.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Petrik István gyászjelentése. 1902. november 12.; Budapesti Közlöny. 1888. 271., 1875. 82., 213. szám.; Magyar Compass. 1895., 1917.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve 1890.; Magyar Themis. 1875. 52. szám.; Eperjesi Evangélikus Líceum Értesítője. 1886.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1887–1888.; Prágai Magyar Hírlap. 1931. 241., 1938. 39. szám.; Felsőbányai Hírlap. 1907. 16. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1913–1918.; Ruszinszkói Magyar Hírlap. 1921. 213., 1927. 65. szám.; Budapesti Hírlap. 1918. 94. szám.; Új Közlöny. 1925. 33., 77., 1929. 116. szám.; Munkácsi Hírlap. 1936. 117. szám.

Petró Béla dr. (1886–1928)

Királyi közjegyző, Budapest VIII. kerület 3. székhely, 1926–1928., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1886. április 21-én született Miskolcon. Római katolikus. Apja Petró József ügyvéd, később egri bíbornoki-érseki jogtanácsos, anyja Leszik Ida. Nőtlen. Az ügyvédi vizsgát 1914. december 21-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Teleszky István miskolci közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Hedry Aladár (1914–1916) és Szabó Albert budapesti (1916–1924) közjegyzők irodáiban. A Budapesti Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki az elhunyt Szabó Albert, valamint a megbetegedett Kőrössy Bertalan budapesti közjegyzők irodájába. Az igazságügyminiszter 1926-ban Budapest VIII. kerület 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1928. április 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Miskolc róm. kat. ker. akv. 103/1886.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 1060/1928.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Petró Béla gyászjelentése. 1928. április 5.

Petrovits Gyula (1839–1890)

Királyi közjegyző, Galánta, 1875–1891. Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1839. április 26-án született Nemeskosúton. Római katolikus. Nemes. Apja Petrovits Ignác Pozsony vármegye esküdtje, anyja Kiss Erzsébet. Házasságot 1868-ban anyai rokoná-

val, Kiss Karolinnal, Kiss Lipót megyei földmérő leányával kötött. Gyermeük nem született. 1865-től váltóügyvéd Pozsonyban. A házasságkötéskor első megyei aljegyző, később főjegyző volt Pozsony vármegyében. Az igazságügyminiszter 1875-ben Galántára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista joga tagja volt Galánta város képviselőtestületének és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságának. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egylet galántai fiókjának alapító tagja volt. 1890. november 5-én hunyt el Galántán.

Forrás: Košúty róm. kat. ker. akv. 1788–1852. 186. pag.; Kostolná pri Dunaji róm. kat. ház. akv. 18/1868.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Petrovits Gyula gyászjelentése. 1890. november 5.; Süröny. 1865. 254. szám.; Bukovszky László: *A műveltség és közművelődés évszázadai Mátyusföldön*. In: Bukovszky László: *Egy régió története a XI. századtól 1945-ig. Mátyusföld–Lokális és regionális monográfiák 4.* Dunaszerdahely, 2005.; Borovszky Jenő: *Pozsony vármegye. Pozsony szabad királyi város, Nagyszombat, Bazin, Modor és Szentgyörgy r. t. városok*. Budapest, 1904.

Petry Gyula dr. (*1895)

Királyi közjegyző, Nagyváradi 3. székhely, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1895. március 25-én született Aradon. Evangélikus. Apja Petry Gyula nagyváradi főreáliskolai tanár, anyja Moravcsik Margit. Házasságot Mór Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyváradi Főreáliskolában és a Nagyváradi Premontrei Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháborúban a 3. tiroli vadászrezerváléként kötelekében főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1919-ben Nagyváradi székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyváradi 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1944 tavaszán tartalékos csendőrfőhadnagyként a nagyváradi gettó helyettes parancsnoka volt. Az Országos Magyar Párt nagyváradi szervezete a titkárának választotta meg. Tagja volt a Szigligeti Társaságnak és a Magyar Vöröskereszt Egyesületnek. 1941-ben az Industria Bank Rt., a Kishitelbank és Takarékpénztár Rt., a Viktoria Bank Rt., valamint a Szalárdvidéki Takarékpénztár Rt. felügyelőjének nevezték ki. 1946-ban a kolozsvári román népbíróság a nagyváradi gettóperben – távollétében –, életfogytiglani kényszermunkára ítélte. 1947-ben Budapesten letartóztatták és kiadták a román hatóságoknak. Büntetését letöltendő Nagyenyedre szállították.

Forrás: Aszód evang. ker. akv. 1895. április 15-i szám nélküli bejegyzés, 71. pag.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. III. kötet Erdély az I. és II. kötet pótlásaival*. Budapest, 1941.; Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939., 1942.; Világosság. 1946. 298. szám.; Magyar Nemzet. 1976. 88. szám.; Budapesti Közlöny. 1941. 18., 74. szám.; Szabad Szó. 1946. 124. szám.; Haladás. 1947. 28. szám.; Erdély. 1947. 155., 178. szám.

Petykó Béla (1817–1890)

Királyi közjegyző, Besztercebánya 2. székhely, 1875–1890., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1817 körül született. Római katolikus. Házasságot Ivanics Teréziával kötött. 1862 előtt aljegyző Besztercebányán. 1862-ben törvényszéki tanácsosnak (bírónak) nevezték ki Besztercebányára. A király 1871-ben aljárásbírónak nevezte ki a Breznóbányai Járásbíróságra. 1875 előtt ügyvédi tevékenységet folytatott Besztercebányán. Az igazságügyminiszter 1875-ben Besztercebánya 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1890. február 22-én, 72 évesen hunyt el Besztercebányán.

Forrás: Banská Bystrica róm. kat. hal. akv. 25/1890.; Magyarország. 1862. 13. szám.; Budapesti Közlöny. 1871. 295., 1875. 82. szám.

Pffeffel János (1843–1926)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1889–1926., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1843. április 23-án született Tihanyban. Római katolikus. Apja Pffeffel János asztalos, anyja Pepi Róza. Házasságot Herenkovits Máriával, Herenkovics Sándor győri asztalos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Győri Bencés Főgimnáziumban végezte. 1877-ben közjegyzőjelöltként dolgozott Csukássy Károly győri közjegyző irodájában. Közjegyzőjelölti, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Mihálkovich Tivadar győri közjegyző irodájában (1877–1889). Az igazságügyminiszter 1889-ben Kőszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának (1902), majd tagjának választotta meg (1904). Közjegyzői állásáról 1926. augusztus 12-én lemondott. A Kőszegi Katolikus Főgimnázium Segély Egylete alelnökének (1891), majd elnökének választották meg (1907). 1926. december 23-án hunyt el Kőszegen.

312. Pffeffel János

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai. 1875–1950.; Tihany róm. kat. ker. akv. 1774–1865. 139. pag.; Győr róm. kat. ker. akv. 111/1865.; Kőszeg szül. akv. 142/1898., hal. akv. 114/1926.; Budapesti Közlöny. 1889. 35. szám.; Kőszegi Bencés Gimnázium Értesítője. 1891., 1907.; Győri Bencés Gimnázium Értesítője. 1854–1855.; Athenaeum Nagy Képes Naptára 1902–1904.

Pigler István dr. (*1878)

Királyi közjegyző, Vágsellye, 1938–1944., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1878. szeptember 28-án született Léván. Római katolikus. Apja Pigler István csizmadia, anyja Balina Júlia. Házasságot 1910-ben, Vágsellyén Czoller Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Lévai Piarista Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1897-ben tette

le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1913. október 31-én teljesítette. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1913-ban Léva székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban katonai szolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. A két világháború között ügyvédi gyakorlatot folytatott Vágsellyén. Az igazságügyminiszter 1938-ban Vágsellyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Vágsellye nagyközség képviselőtestületének és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságának. Világi elnöke volt a Vágsellyei Római Katolikus Egyházközségnek. A Frontharcos Szövetség vágsellyei szervezete, a Katolikus Kör vágsellyei szervezete, valamint a Keresztény Liga vágsellyei szervezete elnökének választotta meg. A Vágsellyei Iparoskör, valamint a Vágsellyei Önkéntes Tűzoltó Egyesület választmányi tagjának választotta meg. Elnöke volt az Országos Keresztény Szocialista Párt, valamint a Magyar Élet Pártja vágsellyei szervezetének. Az Első Sellyei Bank Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg. A Vágsellye és Járása című lap felelős szerkesztője.

Forrás: Levice róm. kat. ker. akv. 126/1878.; Bukovszky László: *A műveltség és közművelődés évszázadai Mátyusföldön*. In: Bukovszky László: *Egy régió története a XI. századtól 1945-ig. Mátyusföld–Lokális és regionális monográfiák* 4. Dunaszerdahely, 2005.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. II. kötet M–Z*. Budapest, 1940.; K. Thury György: *Nyitra–Pozsony közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék. A vármegye községeinek adattárával, tiszti címtárral, négy térképpel*. Budapest, 1940.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Prágai Magyar Hírlap. 1927. 208. szám.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1897.; Gazdasági, Pénzügyi és Tőzsdei Kompassz 1939–1940.; Lévai Piarista Gimnázium Értesítője. 1897.

Pintér Miklós ürményi (1854–1888)

Királyi közjegyző, Muraszombat, 1879–1888., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1854. január 9-én született Lúcsonyban. Római katolikus. Nemes. Apja ürményi Pintér Miklós ügyész, később ipolysági törvényszéki elnök, anyja Saide Klementina. Házasságot 1880-ban Puhán Veronikával, Puhán József muraszombati kántortanító leányával kötött. Jogi tanulmányait a Győri Jogakadémián, majd a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1877. január 15-én tette le. 1873-ban ügyvédjelölt sógora, Cselley János magyaróvári ügyvéd irodájában, majd jegyző a Pesti Királyi Törvényszéken. 1874-től ügyvédjelölt, majd 1875-től közjegyzőjelölt Cselley János magyaróvári közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el a magyaróvári közjegyzői irodában (1877–1879). Az igazságügyminiszter 1879-ben Muraszombatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Dél–Vas megyei Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1884-ben a bank igazgatósági tagjának választotta meg. 1888. március 23-án hunyt el Muraszombaton.

Forrás: Magyaróvár róm. kat. ker. akv. 5/1854.; Muravska Sobota róm. kat. ház. akv. 21/1880., hal. akv. 24/1888.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Pintér Miklós dr. (1883–1959)

Királyi közjegyző, Muraszombat, 1941–1944., Kőszeg, 1947., Szentgotthárd, 1947–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1883. január 27-én született Muraszombaton. Római katolikus. Apja Pintér Géza ügyvéd, anyja Horváth Ida. Házasságot 1909-ben Weidlich Máriával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1904–1908). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1908. november 30-án tette le. A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1908-ban Muraszombat székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban népfelkelő tisztként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügyminiszter 1941-ben Muraszombatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szlovén nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata Muraszombaton az impériumváltással szűnt meg. 1947-ben Kőszegre, majd Szentgotthárdra helyezték át. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1941-ben Muraszombat város helyettes polgármesterének választották meg. Tagja volt a Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesületnek. Választmányi tagja volt a muraszombati Polgári Körnek. A kormányzó 1943-ban Nemzetvédelmi Keresztrel tüntette ki. Szombathelyen, 1959. július 24-én, mint nyugdíjas állami közjegyző hunyt el. A Muraszombat és Vidéke című napilap egyik alapítója (1941).

313. *Pintér
Miklós*

Forrás: Muravska Sobota róm. kat. ker. akv. 12/1883.; Szentgotthárd ház. akv. 20/1909.; Szombathely hal. akv. 439/1959.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Pirk Ede dr. (1889–1942)

Királyi közjegyző, Szirák, 1929–1942., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1889. február 12-én született Dunaszerdahely–Újfalun. Római katolikus. Apja Pirk Flóris ügyvéd, anyja Feketeházy Viktória. Házasságot felsőkubini Meskó Brigittával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1897-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Evangélikus Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1913. június 21-én kapta meg. Az I. világháború alatt a Pozsonyi Honvéd kerület Hadbiztosságánál teljesített szolgálatot (1915–1918). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1922. június 12-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornok volt a Budapesti Kir. Büntetőtörvényszéken (1920–1922). A Budapesti Ügyvédi Kamara 1922-ben Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1925-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Klszák Imre sziráki közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1929-ben Szirákra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a halálával szűnt meg. Tagja volt Szirák község képviselőtestületének. A Sziráki Járási Hitelszövetkezet, mint az Országos Hitelszövetség tagja közgyűlése 1939-ben a társaság igazgatósági tagjának vá-

lasztotta meg. A Sziráki római katolikus egyházközség pénztárosának választották meg. 1942. november 24-én hunyt el Szirákon.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ü. 5775.; Dunajska Streda róm. kat. ker. akv. 25/1889.; Sziráki hal. akv. 26/1942.; Pásztó hal. akv. 11/1964.; Pozsonyi Evangélikus Lyceum Értesítője. 1902–1906.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1913.; Ladányi Miksa (szerkesztette): *Nógrád és Hont vármegye*. Budapest, 1934.; Igazságügyi Közlöny. 1920. 12. szám.; Központi Értesítő. 1939. 42. szám.

Pisuth István dr. (1827–1901)

Királyi közjegyző, Esztergom, 1875–1901., Budapesti-, Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1827. október 8-án született Esztergomban. Római Katolikus. Apja Pisuth József szűcs, anyja Vlazankó Veronika. Házasságot először Bednár Amáliával, majd – első neje 1868-ban bekövetkezett halála után – alsó és felsőeőri Paál Jozefával kötött. Középiskolai tanulmányait az Esztergomi és a Győri Katolikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Győri Jogakadémián és a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1863-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Esztergomban. Az igazságügyminiszter 1875-ben Esztergomba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1901-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Esztergom város képviselőtestületének és Esztergom vármegye törvényhatósági bizottságának. Esztergom város helyettes polgármestere, a város tiszti ügyésze volt. 1872-ben országgyűlési képviselőnek választották meg az esztergomi választókerületben (1872–1875). Az Esztergomi Lövész Egylet választmányi tagja volt. 1901. december 5-én hunyt el Esztergomban.

Forrás: Esztergom róm. kat. ker. akv. 1825–1838. 110. pag., polgári hal. akv.

485/1901.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pisuth Bednár Amália gyászjelentése. 1868. június 9.; Csízine dr. Schlosser Annamária: *Esztergomi közjegyzők 1875–1949*. Közjegyzők Közlönye. 2012. 3. szám.; Pifkó Péter: „A biztos fejlődés csalfa illúziója.” *Esztergom társadalma a dualizmus korában*. Limes. 1998. 2–3. szám.; Politikai Ujdonságok. 1865. 19. szám.; Alkotmány 1901. 290. szám.; Sürgöny. 1863. 13. szám.; Budapesti Közlöny. 1875. 83. szám.

314. *Pisuth István*

Plachy Lajos nemesvarbóki (1816–1891)

Királyi közjegyző, Trencsén, 1875–1891., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1816. január 7-én született Korponán. Evangélikus. Nemes. Apja nemesvarbóki Plachy János földbirtokos, anyja Gubány (Kubányi) Mária. Házasságot 1841-ben Karaszka (Kárász) Zsuzsannával kötött. Középiskolai tanulmányait a Selmecbányai és a Besztercebányai Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián folytatott. 1841-ben ügyvéd Garamszegen; a Géczy-család uradalmi tisztként [frumen-

tarius] alkalmazta. 1846-tól ügyvédi tevékenységet folytatott Korponán. Az 1848/49-es szabadságharcban nemzetőr százados, a Beniczky-különítmény térparancsnoka és tábori vészbíróságának elnöke, címzetes honvéd százados. 1850-ben halálra ítélték, de kegyelmet kapott. 1865-ben az Almásy–Nedeczky összeesküvés részeseként tizennégy évi várfogságra ítélték, de 1866-ban amnesztiát kapott. Az igazságügyminiszter 1875-ben Trencsénbe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. 1848-ban Korpona szabad királyi város polgármesterének választották meg. Korpona és Zólyom szabad királyi városok országgyűlési képviselője volt 1849-ben, 1861-ben és 1868–1870 között. A király 1871-ben a Zólyom vármegyei szabad királyi városok (Besztercebánya, Breznóbánya, Korpona, Libetbánya és Zólyom) főispánjának nevezte ki. Virilista jogon tagja volt Trencsén szabad királyi város képviselőtestületének és Trencsén vármegye törvényhatósági bizottságának. 1891. június 17-én hunyt el Trencsénben.

Forrás: Krupina evang. ker. akv. 1783–1867. 97. pag., ház. akv. 10/1841.; Pálmány Béla (szerkesztette): *Az 1848–1849. évi első népképviselői országgyűlés történeti almanachja*. Budapest, 2002.; Pálmány Béla: *Plachy Lajos*. Budapest, 2002.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Plachy Lajos gyászjelentése. 1891. június 17.; Fővárosi Lapok. 1891. 168. szám.; Arcanum Kézírónyvtár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara*.

Plainer Lajos (1851–1904)

Királyi közjegyző, Sásd, 1890–1893., Kaposvár, 1893–1904., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1851. március 1-én született Pécsen. Római katolikus. Apja Plainer Antal pécsi ügyvéd, királyi tanácsos, anyja Bognár Róza. Házasságot 1877-ben öttömösi Szirányi Ernő 1848-as honvéd százados, a csetneki rézöntöde mérnökének leányával, Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pécsi Püspöki Jogakadémián folytatott (1871–1874). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1875. szeptember 29-én tette le. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1875-ben Pécs székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1877-ben, egyéves önkéntesi szolgálatát teljesítve, tartalékos hadnagyi rangot ért el az 52. gyalogezredben. 1885-ben ügyvédi tevékenysége székhelyét Siklósrá tette át. 1887-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Bánffay Simon pécsi közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1890-ben Sásdra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. 1904. március 7-én hunyt el Kaposváron.

Forrás: Štitnik róm. kat. ház. akv. 11/1877.; Kaposvár hal. akv. 107/1904.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai 1875/597.; Arcanum Kézírónyvtár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara*.

Plausich Aladár dr. (1873–1925)

Királyi közjegyző, Nagylak, 1904–1918. Szegedi Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, 1919–1925., Nădlac, Biled, Camera Notarilor Publici Timiș.

1873. november 1-én született Temesváron. Apja Plausich Mátyás temesvári királyi közjegyző, anyja Napholcz Mária. Római katolikus. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Te-

mesvári Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Egyéves önkéntesi katonai szolgálatát 1896-ban a 3. számú Gróf Hadik huszárezrednél teljesítette. Jogi doktori oklevelét 1899. július 1-én kapta meg. Közjegyzőjelöltként dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Plausich Mátyás temesvári közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1904-ben Nagylakra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1919-ben Nagylakra nevezte ki román királyi közjegyzőnek, később Billedre helyezték át. 1923-tól apja, Plausich Mátyás közjegyző irodájában helyettesített. 1925. június 30-án hunyt el Temesváron.

Forrás: Egry Gábor (szerkesztette): *Összeomlás, uralomváltás, nemzetállam-építés 1918–1925. Dokumentumválogatás I. kötet*. Románia. Budapest, 2019.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Temesvarer Zeitung, 1925. 144. szám.

Plausich Mátyás (1842–1929)

Királyi közjegyző, Temesvár, 1875–1919., Temesvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Timișoara, 1919–1928., Camera Notarilor Publici Timiș.

1842-ben született Versenden. Római katolikus. Apja Plausich Mihály, a pécsváradai közalapítványi kerület versendi uradalmának számtartója, anyja Hannulik Anna. Házasságot 1872 körül Napholcz Máriával kötött. Apja korai halálát követően, 1843-tól Temesváron nevelkedett. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1861–1865). Az ügyvédi vizsgát 1865-ben Pesten tette le. 1865-től ügyvédként praktizált Temesváron. A király 1872-ben törvényszéki bírónak nevezte ki a Verseci Királyi Törvényszékre. 1873-ban áthelyezték törvényszéki bírónak a Temesvári Királyi Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1875-ben kinevezte királyi közjegyzőnek Temesvár 1. számú székhelyére. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Temesvári Közjegyzői Kamara 1878-ban a kamara elnökének választotta meg (1878–1919). Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1919-ben román királyi közjegyzőnek nevezte ki Temesvárra. 1925-ben ünnepelték 50 éves közjegyzői jubileumát (az 1875-ben Délvidékre kinevezett közjegyzők közül akkorra ő maradt egyedül hivatali szolgálatban). Román királyi közjegyzői szolgálata, egészségi állapotára tekintettel, 1928 nyarán lemondásával ért véget. Virilista jogon tagja volt Temesvár szabad királyi város és Temes vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt temesvári szervezetét. Elnöke volt a Temesvári Sorozási Bizottságnak. A Nemzeti Munkapárt temesvári szervezete az elnökének választotta meg. A Temesi Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1880-ban a társaság igazgatósága tagjának választotta meg. 1874-től tagja volt a Délmagyarországi Természettudományi Társulatnak. A Pesti Egyetemi Dalárda 1864-ben választmányi tagjának választotta meg. Választmányi

315. Plausich Mátyás

tagja volt a Temesvári Színgyámolóító Egyletnek (1892). A király 1900-ban királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1929. június 19-én hunyt el Temesváron.

Publikációi: *A nyugdíjintézet kérdéséhez*. Közjegyzők Lapja. 1899. 10. szám.; *Lehet-e közjegyző részvénytársaságnak igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagja*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 2. szám.

Forrás: Egy Gábor (szerkesztette): *Összeomlás, uralomváltás, nemzetállam-építés 1918–1925. Dokumentumválogatás I. kötet*. Románia. Budapest, 2019.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Borsy Judit: *A Pécsváradi közalapítványi kerület tisztviselői és alkalmazottai a 19. század első felében*. Baranya Megyei Levéltár Évkönyve 2006–2007.; Temesvarer Zeitung. 1925. 74., 1928. 134., 1929. 136. szám.

Plihál Ferenc (1830–1901)

Királyi közjegyző, Nagykanizsa, 1875–1901., Pécsi Közjegyzői Kamara.

316. Plihál
Ferenc

1830. augusztus 25-én született Perkátán. Római katolikus. Apja Plihál Vencel, később paksi bérlő, anyja König Margit. Házasságot 1863-ban pófai Horváth Gabriellával kötött. Középiskolai tanulmányait Pécsen végezte. A papi szemináriumba járt, majd beiratkozott a Pesti Tudományegyetem jogi karára. Az 1848/49. évi szabadságharcban őrmesterként teljesített katonai szolgálatot a 16. huszárezredben. A szabadságharc bukása után büntetésül besorozták közlegénynek a császári seregbe (1849–1859). Az ügyvédi vizsgát 1855-ben Pesten tette le. 1863-ban a zalaegerszegi járás harmad aljegyzőjének választották meg. 1867-ben második aljegyző, 1869-ben első aljegyző volt a zalaegerszegi járásban. 1869-ben főszolgabírónak nevezték ki a zalaegerszegi járásban. A király 1872-ben törvényszéki bírónak nevezte ki a Zalaegerszegi Kir. Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Nagykanizsára. A Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának és elnökhelyettesének választotta meg (1875–1900). Közjegyzői szolgálata

a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagykanizsa város képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. A Zala megyei Gazdasági Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Nagykanizsai Szabadelvű Körnek és a Nagykanizsai Kaszinónak. A Nagykanizsai Szépítő Egylet elnökeként vezette. A király 1884-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1901. március 10-én hunyt el Nagykanizsán.

Publikációi: *A gyámiügyi törvényjavaslat tárgyalásához*. Jogtudományi Közlöny. 1877. 20. szám.; *Hagyatékot átadó végzés bírói functiot képez-e, vagy ezen átadási végzés hozatala a gyám, tehát a közigazgatási hatóságok köréhez tartozik-e?* Jogtudományi Közlöny. 1879. 11. szám.; *Kötelezőjegy vagy küldlevél alapján felvehető-e az óvás és hol veendő fel?* Magyar Igazságügy. 1877. 8. kötet.; *Miből áll az ügymenet a közvégrendeletek fölvetésénél, és a végrendeletek külkellékei kérdésében fennforgó különböző értelmezésekről*. Magyar Igazságügy. 1878. 10.

kötet.; *A közjegyzői költségjegyzék*. A Jog. 1886. 18. szám.; *Az árvaszékek megszüntetésének kérdéséhez*. A Jog. 1889. 33. szám.; *Váltó-óvások körüli szabálytalanságok*. A Jog. 1893. 27. szám.; *Az óvatoló személy jogairól és kötelességeiről*. A Jog. 1894. 15. szám.; *Néhány kérdés az óvatoló személy pénzfelvételi kötelezettsége körül*. A Jog. 1894. 25. szám.

Forrás: Zalaegerszeg róm. kat. ház. akv. 72/1863.; Nagykanizsa hal. akv. 167/1901.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.

Plihál Viktor dr. (1865–1950)

Királyi közjegyző, Újpest, 1896–1901., Nagykanizsa, 1901–1920., Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1865. május 13-án született Zalaegerszegen. Római katolikus. Apja Plihál Ferenc vármegyei jegyző, később királyi közjegyző, anyja pósfai Horváth Gabriella. Házasságot 1898-ban Csertán Ilonával, Csertán Károly Zala megyei alispán leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykanizsai Piarista Főgimnáziumban végezte (1881). Jogi tanulmányokat az Innsbrucki és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1890). 1890-ben joggyakornok volt Sopronban. Közjegyzőjelölt, majd közjegyző-helyettesi szolgálatot teljesített apja, Plihál Ferenc nagykanizsai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1896-ban Újpestre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1901-ben Nagykanizsára helyezték át. A Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának és elnökhelyettesének választotta meg (1875–1900). Közjegyzői szolgálata 1920-ban a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagykanizsa város képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. Zala vármegye képviselőtestületében felsőházi tagnak választották meg (1927–1944). A Zala megyei Gazdasági Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatóbizottsága elnökének választotta meg. A Nagykanizsai Társaskör (Kaszinó) elnöke volt (1903–1914). Elnökként vezette a Vöröskereszt nagykanizsai szervezetét. Az I. világháború alatt szerzett érdemeiért a Vöröskereszt hadiékítményes II. osztályú díszjelvényével tüntették ki. Zala vármegye közgyűlése a vármegye törvényhatósági bizottságának örökös tagja címmel tüntette ki. A kormányzó 1923-ban a közélet terén szerzett érdemeiért a királyi kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1950. december 9-én hunyt el Kilimánban.

317. Plihál Viktor

Forrás: Zalaegerszeg róm. kat. ker. akv. 102/1865.; Nemesapáti ház. akv. 10/1898.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.

Pócsy György csenkeszfai (1841–1896)

Királyi közjegyző, Nagyszőlős, 1877–1879., Kecskemét 2. székhely, 1879–1896., Kassai-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1842 körül született a Somogy megyei Fehéregyházon. Római katolikus. Nemes. Apja csenkeszfai Pócsy Ferenc, akit később lugosi káptalani tisztként nyugalmaztak, anyja Imhoff Anna. Házasságot gejeji Katona Blankával kötött. Ügyvédi tevékenységet folytatott Sztropkón. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Nagy Gyula nagyszőlősi közjegyző irodájában (1875–1877). Az igazságügyminiszter 1877-ben Nagyszőlősre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1879-ben áthelyezték közjegyzőnek Kecskemét 2. számú székhelyre. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Kecskemét törvényhatósági jogú város képviselőtestületének. A Kecskeméti Református Jogakadémia államvizsgálati bizottsága tagjának nevezték ki. A Kecskeméti Iparhitelintézet és Népbank Rt. közgyűlése 1895-ben a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Választmányi tagja volt a Kecskeméti Korcsolyázó Egyletnek (1881), a Kecskeméti Dalárdának (1884), és a Kecskeméti Kaszinónak (1884). A Kecskeméti Jótékonyági Egylet 1885-ben a pénztárosának választotta meg. A Rabsegélyező Egylet számviteli bizottsága 1888-ban a tagjának választotta meg. 1888-ban az Alsófokú Kereskedelmi Iskolák vendégtanárának nevezték ki. Választmányi tagja volt a Testgyakorló Egyesületnek (1889), és a Zenekedvelők Egyesületének (1890). Alapító tagként vett részt a Kecskeméti Katona József Kör és a Kecskeméti Iparos Egyesület munkájában. 1896. december 20-án, 54 évesen hunyt el Kecskeméten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Kecskemét hal. akv. 1590/1896.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pócsy György gyászjelentése. Kecskemét, 1896. december 20.; Budapesti Közlöny. 1875. 213., 1877. 296., 1879. 186. szám.; Kecskeméti Lapok. 1881. 49., 1884. 17., 1885. 13., 1887. 5., 1888. 15., 1889. 18., 1890. 12. szám.; Pestmegyei Hirlap. 1895. 5. szám.; Kecskemét. 1897. 9. szám.; Kecskeméti Iparostanonc Iskola Értesítője. 1888.; Testvériség. 1885. 15. szám.

Pogachias (Pogácsás) János /Ioan Pogăciaș/ dr. (1888–1955)

Királyi közjegyző, Szatmárnémeti 3. székhely, 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara. Román királyi közjegyző, Satu Mare, 1924–1929., 1937–1940., Camera Notarilul Publici, Oradea.

1888-ban született. Ortodox. Román. Jogi tanulmányokat a Ferenc József Tudományegyetemen, Kolozsváron folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1917-ben Marosvásárhelyen tette le. Az impériumváltás után volt főszolgabíró, alispán és főispán (prefektus) Szatmár megyében. 1924-ben román királyi közjegyzőnek nevezték ki Szatmárnémetibe, de azt a belügyminiszter 1929-ben, formai hibára hivatkozva, érvénytelenítette. Ideiglenesen, a Nagyváradai Közjegyzői Kamara felhatalmazására, közjegyzőjelöltként látta el feladatát. Kinevezését törvényesen 1937-ben nyerte. Az igazságügyminiszter 1940-ben Szatmárnémeti 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Szatmárvármegyei Takarékpénztár Rt és az Első Szatmári Bőrművek és Vegyipari Rt. társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. 1955-ben hunyt el.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1941. 74. szám.; Gazdasági, Pénzügyi és Tőzsdei Kompas 1942.; Központi Értesítő. 1943. 39. szám.; Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia*. Satu-Mare, 1934.; Monitorul Oficial. 1929. 216., 239. szám.; Dimineața. 1934. 9705. szám.

Pohl József (1819–1877)

Királyi közjegyző, Munkács, 1875–1877., Kassai Közjegyzői Kamara.

1819. április 25-én született Szomolnokon. Római katolikus. Apja Pohl József bányaigazgató, anyja Sigmund Karolina. Házasságot 1845-ben Geiszberg Eugéniával, Geiszberg Ferenc királyi erdőkerülő leányával kötött. 1845–1846-ban városi jegyző és ügyész volt Szomolnokon. 1853-ban a putnoki járás főszolgabírája. 1854-ben járási biztosnak nevezték ki a Kassai Kormányzati Kerületben. 1855-ben Szvidniken, 1858-ban Putnokon volt császári–királyi főszolgabíró. 1859-ben Munkácsra helyezték át főszolgabírónak. Szepes vármegye közgyűlése 1862-ben a vármegye főügyészének választotta meg. 1869-től ügyvédként praktizált Munkácson. Az igazságügyminiszter 1875-ben Munkácsra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. Munkács rendezett tanácsú város polgármesterének választották meg (1873–1875). 1875-ben a Munkácsi Lövész Egylet főlövész-mesterének választották meg. A Deák-párt Bereg megyei választmányának tagja volt. 1877. március 23-án hunyt el Munkácson.

Forrás: Smolnik róm. kat. ker. akv. 1790–1821. 334. pag., ház. akv. 1844–1851. 10. pag., ker. akv. 1844–1851. 25. pag.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pohl József gyászjelentése. 1877. március 23.; Lehoczy Tivadar: *Bereg vármegye monográfiája. III. kötet. Különös Rész* 1881.; Lehoczy Tivadar: *Munkács város új monográfiája*. Munkács, 1907.; Jelenkor. 1846. 100. szám.; Religio. 1853. 71. szám.; Pesti Napló. 1854. 1232. szám.; Nemzeti Kalendárium. 1855., 1858., 1859.; Sürgöny. 1862. 3. szám.; A Hon. 1875. 78. szám.; Budapesti Közlöny. 1855. 675., 1869. 93., 1875. 68., 82. szám.

Pohl Károly dr. (1852–1914)

Királyi közjegyző, Dunaszerdahely, 1882–1895., Pozsony 2. székhely, 1895–1914., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1852. július 29-én született Budán. Római katolikus. Apja Pohl Antal kalaposmester, anyja Bun Anna. Házasságot 1881-ben Tolnay Borbálával kötött. Középiskolai tanulmányait a Budai Egyetemi Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el előbb Steinbach István, később Rupp Zsigmond budapesti közjegyzők irodájában (1876–1879). 1879-től ügyvédként praktizált Pozsonyban. Az igazságügyminiszter 1882-ben Dunaszerdahelyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1895-ben áthelyezték Pozsony 2. számú székhelyre. A Pozsonyi Királyi Törvényszék elnöke 1904-ben szlovák nyelvű tolmácsnak nevezte ki a Pozsonyi Járásbíróságra. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1895-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pozsony szabad királyi város képviselőtestületének és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságának. A Pozsonyi Első Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1892-ben a társaság felügyelőbizottsága tagjának, a Pozsonyi Iparbank Rt. közgyűlése 1897-ben a

társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1914. október 29-én, miután tartalékos hadnagy ügyvédjelölt fia elesett az orosz harctéren, öngyilkosságot követett el Pozsonyban.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Köjegyzoí Kamara iratai.; Buda Alsóvízváros róm. kat. ker. akv. 1843–1854. 32. pag.; Németh Szilvia: *A dualizmuskori Pozsony közjegyzői-személyes történetek*. Közjegyzők Közlönye. 2022. 4. szám.

Polányi Géza kézdipolányi dr. (1844–1912)

Királyi közjegyző, Nagymihály, 1893–1912., Kassai Közjegyzői Kamara.

1844 körül született. Római katolikus. Nemes. Házasságot Molnár Bertával, majd – első neje 1889-ben bekövetkezett halála után – 1897-ben, Kassán Alexy Máriával kötött. 1867-től ügyvédi tevékenységet folytatott Nagymihályban. Az igazságügyminiszter 1893-ban királyi közjegyzőnek nevezte ki Nagymihályba. A Kassai Közjegyzői Kamara közgyűlése 1901-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1912-ben a halálával szűnt meg. 1904-ben a Nagymihályi Kaszinó Egyesület alelnökének választották meg. 1912. február 15-én, 68 évesen hunyt el Nagymihályban.

Forrás: Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1901.; Zemplén. 1889. 7., 1904. 9., 1910. 19. szám.; Budapesti Hírlap. 1897. 194. szám.

318. Polányi Géza

Polchy István dr. gulácsi dr. (1885–1943)

Királyi közjegyző, Beregszász, 1939–1943., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1885. november 8-án született Beregszászon. Református. Nemes. Apja dr. gulácsi Polchy Mór ítélőtáblai bírő, anyja Buzáth Izabella. Nőtlen. Jogi tanulmányokat a Ferenc József Tudományegyetemen, Kolozsváron folytatott. A Máramaroszigeti Ügyvédi Kamara 1914-ben Beregszász székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben nevezte ki Beregszászba királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1943-ban a halálával ért véget. Tagja volt Beregszász város képviselőtestületének. Beregszász város polgármestere volt (1923–1925). Elnökként vezette a Magyar Nemzeti Párt, majd az Egyesült Magyar Nemzeti Párt beregszászi szervezetét. Elnöke volt a Magyar Élet Pártja Bereg vármegyei és Beregszász városi szervezetének. Elnöke volt továbbá a Magyar Internátusi Egyesületnek és a Vöröskereszt helyi szervezetének. A Kárpátaljai Református egyházkerület főgondnokának és egyházkerületi tanácsbírónak választotta meg. Beregszász megyei város közjóléti szövetkezete igazgatósági tagja volt. A Kárpáti Magyar Gazda című politikai lap főszerkesztője. A kormányzó kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1943. április 3-án hunyt el Beregszászon.

Forrás: Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. II. kötet. M–Z.* Budapest, 1940.; Madarász Elemér (szerkesztette): *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939.*, 1942.; Igazságügyi Közlöny. 1914. 2. szám.; Galánthai-Nagy Sándor (szerkesztette): *Nagy Magyar Compass. 1943.*

Polereczky Kálmán dr. (1867–1937)

Királyi közjegyző, Tokaj, 1918–1937., Kassai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1867. október 6-án született Egerben. Római katolikus. Apja Polereczky János földmérő, anyja Blaskovics Terézia. Házasságot 1898-ban Horváth Olgával, Horváth Sándor tiszafüredi telekkönyvvizsgáló lányával kötött. Másodszor 1915-ben, Királyhelmeceen Pácz Terézt, Pácz Mihály leleszi iparos leányát vette feleségül. Harmadik alkalommal Tokajban Huber Szerénával, Huber József debreceni férfisabómester leányával, szigeti Benedek Sándor vívómester özvegyével esküdött meg. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci és a Késmárki Evangélikus Főgimnáziumokban végezte. Az érettségi vizsgát 1888-ban tette le. Jogi tanulmányokat az Egri Érseki Jogakadémián végzett. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornok volt az Egri Királyi Törvényszéken. 1898-ban aljegyző az Egri Törvényszéken, később jegyző a Budapesti Törvényszéken. A király Balassagyarmatra nevezte ki aljárásbírónak. Áthelyezték Szécsénybe aljárásbírónak. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Bradács Gyula ungvári, majd Kovaliczky Elek sátoraljaújhelyi közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1918-ban Tokajra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Tokajvidéki Hitelbank Rt. közgyűlése és a Tokaji Hitelszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Tokaji Római Katolikus Egyházközség világi elnöke volt. 1937. október 5-én hunyt el Tokajon.

Forrás: Eger róm. kat. ker. akv. 593/1867.; Tiszafüred ház. akv. 39/1898.; Tokaj hal. akv. 59/1937.; Sátoraljaújhely hal. akv. 41/1961.; Budapesti Közlöny. 1896. 82., 1901. 116., 1902. 104., 1918. 83., 1937. 245. szám.; Központi Értesítő. 1924. 38. szám.; Magyar Compass. 1922.; Nemzeti Újság. 1926. 216. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1900. 7. szám.; Eger. 1892. 39. szám.; Ung. 1912. 39. szám.

319. Polgár
József

Polgár József galsai (1852–1915)

Királyi közjegyző, Hatvan, 1896–1904., Battonya, 1904–1909., Sümeg, 1909–1915., Budapesti-, Szegedi-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1852. október 9-én született a szlavóniai Pakrácon. Római katolikus. Nemes. Apja galsai Polgár József uradalmi magtáros, anyja Matkovics Jozefa. Házasságot 1875-ben felsőpulyai Mihálkovics Máriával (Irmával), Mihálkovics Tivadar győri közjegyző testvérével kötött. Középiskolai tanulmányait a Pécsi Ciszterci Főgimnáziumban végezte (1862–1870). Jogi tanulmányokat a Pécsi Jogakadémián folytatott (1871–1874). Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Pécsen. A Pécsi Ügyvédi Kamara Sásd székhellyel vette fel a tagjai sorába. Gróf Teleki

Józsefné megbízta uradalma jogtanácsosi teendőinek ellátásával. Az igazságügyminiszter 1896-ban Hatvanba nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1904-ben Battonyára, 1909-ben Sümegre helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával ért véget. 1915. december 28-án hunyt el Szegeden.

Forrás: Pakracz róm. kat. ker. akv. 1841–1857. 89. fol.; Pécs Belváros róm. kat. ház. akv. 11/1875.; Szeged hal. akv. 2143/1915.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai., VIII. 2. Pécsi Püspöki Joglíceum iratai 1831–1923.

Pollner Izidor dr. (1880–1950)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1946., Eger 2. székhely, 1947–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1880. február 1-én született Egerben. Izraelita. Apja Pollner Benő, anyja Preszler Etelka. Házasságot 1908-ban Schön Ilonával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte (1890–1898). Az érettségi vizsgát 1898-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1905. október 5-én tette le. Az Egri Ügyvédi Kamara 1905-ben Tiszafüred székhellyel vette fel a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Holitscher Szigfrid budapesti közjegyző irodájában (1921–1944). Az igazságügyminiszter 1946-ban Kőszegre nevezte ki közjegyzőnek. 1947-ben áthelyezték Eger 2. számú székhelyére közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Az Egri Járásbíróság mellett dolgozott állami közjegyzőként. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1915-ben a Tiszavidéki Bank Rt. ügyészének, valamint 1922-ben a Tiszafüredi Téglá és Cserépgyár jogtanácsosának választották meg. A Hatvani Szőlőtelep és Kereskedelmi Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1933–1939). 1950. április 26-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Eger izr. szül. akv. 5/1880.; Tiszafüred ház. akv. 29/1908.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 1039/1950.; Magyarország. 1905. 268. szám.; Magyar Compass. 1915., 1922., 1933–1939.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Egri Ciszterci Katolikus Gimnázium Értesítői 1890–1898.

Pongrácz Géza szentmiklósi és óvári dr. (1871–1938)

Királyi közjegyző, Galgóc, 1902–1912., Nyitra, 1912–1919., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1871. február 18-án született Nyitrán. Római katolikus. Nemes. Apja szentmiklósi és óvári Pongrácz Kálmán nyitrai királyi közjegyző, anyja zolotnoki Zmertych Hedvig. Házasságot ötömösi Szirányi Irmával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített apja, Pongrácz Kálmán nyitrai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1902-ben Galgócra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1912-ben Nyitrára helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nyitra város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényha-

tósági bizottságának. A Nyitrai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. A Szabadelvű Párt Nyitra vármegyei szervezetének jegyzője volt. A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület tiszteletbeli titkára címmel, Nyitra vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1938. május 22-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Nitra róm. kat. ker. akv. 23/1871.; Budapest III. ker. hal. akv. 263/1938.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pongrácz Géza gyászjelentése. 1938. május 22.; Szluha Márton: *Liptó vármegye nemes családjai*. Budapest, 2000.; Budapesti Közlöny. 1902. 246., 1912. 118. szám.; Budapesti Napló. 1900. 299. szám.; Pesti Hirlap. 1901. 237., 1910. 148. szám.; Nagy Magyar Compass. 1917.

Pongrácz Kálmán szentmiklósi és óvári (1844–1917)

Királyi közjegyző, Nyitra, 1875–1912., Galgóc, 1912–1916., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1844. szeptember 8-án született Andrásfalván. Római katolikus. Nemes. Apja szentmiklósi és óvári Pongrácz Kázmér földbirto-
kos, Komárom vármegye főszolgabírája, anyja szentmiklósi és óvári Pongrácz Mária. Házasságot 1870-ben zolotnoki Zmertych Hedviggel, Zmertych Simon szottinai ügyvéd leányával kötött. A házasságkötéskor ügyvéd volt Nyitrán. 1872-ben Komárom város főjegyzőjének választották meg. Az igazságügyminiszter 1875-ben Nyitrára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1892-ben a kamara elnökének választotta meg, amely tisztséget 1916-ig töltötte be. 1912-ben székhelycserével Galgócra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1916-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nyitra város képviselőtestületének és Nyitra vármegye törvényhatósági bizottságának. A Nyitrai Serfőző és Malátagyár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósága alelnökének választotta meg. A király érdemes közéleti tevékenységéért 1901-ben királyi tanácsos, 1916-ban udvari tanácsos címmel tüntette ki. 1917. április 28-án hunyt el Bécsben.

320. Pongrácz Kálmán

Forrás: Liptovský Mikuláš róm. kat. 1812–1851. ker. akv. 2. pag.; Senica róm. kat. ház. akv. 10/1870.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

Pongrácz Ernő dr. (1885–1967)

Királyi közjegyző, Szamosújvár, 1940–1944., Battonya, 1947–1949., Kolozsvári-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1885. március 1-én született Fogarason. Örmény katolikus. Örmény. Apja Pongrácz Simon, anyja Zakariás Róza. Házasságot Görbe Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait

a Székelyudvarhelyi Református Kollégiumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1912-ben tette le. A Gyulafehérvári Ügyvédi Kamara 1912-ben Balázsfalva székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1919-ben közjegyzőnek nevezték ki Székásveresegyházára. A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1923-ban Szamosújvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1940-ben Szamosújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással ért véget. 1947-ben áthelyezték közjegyzőnek a Battonya 2. számú székhelyre. Állami szolgálatba átvették. A Püspökladányi Járásbíróság mellett teljesített állami közjegyzői szolgálatot. Állami közjegyzői szolgálata 1950-ben elbocsátással szűnt meg. Tagja volt Szamosújvár képviselőtestületének. A Magyar Párt Szamosújvári szervezetének ügyvezető elnöke volt. A Szamosújvári Örmény katolikus egyház ügyészének választotta meg. Elnökként vezette a Szamosújvári Levente Egyesületet. A Szamosújvári Takarékpénztár Rt. a bank igazgatósági tagjának választotta meg. Tagja volt az Örmény Múzeum Egyesületnek. A Spárta Sportegyesületet elnökként vezette. 1967. június 6-án hunyt el a romániai Borsabányán.

Forrás: Budapest V. ker. hal. akv. 61/1968.; Hortobágyi Jenő: *Magyar Közéleti Almanach. III. Erdély (az I. és II. kötet pótlásaival)*. Budapest, 1941.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Zakariás János gyászjelentése. Erzsébetváros, 1913. március 20.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1918.; Keleti Újság. 1930. 234., 1941. 74., 1942. 142., 1943. 17. szám.

Popovics Aurél János Lázár /Jovan Aurel Lazar Popović/ belényesi dr. (1871–1958)

Királyi közjegyző, Törökkanizsa, 1902–1918., Temesvári Közjegyzői Kamara.
Jugoszláv királyi közjegyző, Novi Kneževac, 1919–1936., Notarska Komora Novi Sad.

1871. december 30-án született Aradon. Pravoszláv. Szerb. Apja Popovics Aurél zombori vezető ügyész, anyja Teneczky Gizella. Nőtlen. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1882–1892). A jogi doktori oklevelét 1894. május 11-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1894. május 11-én tette le. Előbb közjegyzőjelölt volt, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Temesváron (1892–1902). Az igazságügyminiszter 1902-ben Törökkanizsára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Temesvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1907-ben a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Magyar közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. A szerb igazságügyminiszter 1919-ben szerb királyi közjegyzőnek nevezte ki Törökkanizsára. Szerb közjegyzői szolgálata 1936-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. A Nagyikindai Népbank Rt. és a Nagyikindai Hitelszövetkezet közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg. A király 1918-ban belényesi előnévvel magyar nemesi címet adományozott a részére. 1958. február 5-én hunyt el Törökkanizsán.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Dr. Gerő József (szerkesztette): *A királyi könyvek*. Budapest, 1940.; Borovszky Samu: *Bács-Bodrog vármegye*. I. kötet Budapest, 1909.

Pósfay (1868-ig Pfendesack) Sándor dr. (1854–1904)

Királyi közjegyző, Sopron 1. székhely, 1887–1903., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1854. szeptember 18-án született Zalaegerszegen. Evangélikus. Apja Pósfay (Pfendesack) Károly ügyvéd, később kúriai bíró, anyja pósfai Horváth Hedvig. Nőtlen. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Budapesti (1864–1868) és a Soproni Evangélikus Főgimnáziumban (1869), valamint a Budapesti V. kerületi Berzsényi Főgimnáziumban (1870–1872) végezte. Az érettségi vizsgát 1872. október 21-én tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1872–1876). Közjegyző-jelölt, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el nagybátyja, Plihal Ferenc nagykanizsai közjegyző irodájában (1881–1885). Közjegyzőhelyettes volt Gallus Sándor soproni közjegyző irodájában (1886–1887). A Magyarországi Kir. Közjegyzők Országos Egylete másodtitkárának választotta meg (1884–1886). Az igazságügyminiszter 1887-ben Sopron 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1901-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Sopron szabad királyi város képviselőtestületének és Sopron vármegye törvényhatósági bizottságának. A Soproni Casinó Társulat választmányi tagjának, a Pecsényédi Szépitő Egylet 1889-ben az elnökének választotta meg. 1904. január 1-én hunyt el Budapesten.

321. Pósfay Sándor

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest VII. ker. hal. akv. 3/1904.; Rádonyi Dénes: *A polgári közjegyzőség gyökerei Sopronban. 1875–1949.* Közjegyzők Közlönye. 2013. 3. szám.; Budapesti Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1868.; Soproni Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1869.; Budapest V. kerületi Berzsényi Főgimnázium Értesítője. 1870–1872.; Pesti Tudományegyetem Almanachja 1872–1873.; Budapesti Hirlap. 1889. 214. szám.; A Jog. 1886. 52. szám.; Budapesti Közlöny. 1881. 157., 1886. 114. szám.; Magyar Nemzet. 1901. 316. szám.; Sopron 1901. 210. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949.* Budapest, 2024.

Pottyondy Ágoston csáffordi és pottyondi dr. (1835–1905)

Királyi közjegyző, Sopron 1. székhely, 1875., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1835. június 14-én született Kismartonban. Római katolikus. Nemes. Apja csáffordi és pottyondi Pottyondy Pál Esterházy hercegi főpénztárnok, tisztviselő, anyja Stessel Jozefa. Házasságot 1861-ben Grohmann Irma Máriával, Grohmann Károly soproni postai tisztviselő leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Sopronban, a Szent Benedek–rendi Szent Asztrik katolikus Gimnáziumban (1845–1851) és Győrben a Szent Benedek–rendi katolikus Gimnáziumban (1852–1853) végezte. Jogi tanulmányokat a Bécsi Tudományegyetemen (1853–1857) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1859. december 11-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1861. december 10-én tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként, illetőleg városi tanácsosként kezdte

Sopronban. 1862-től ügyvédként praktizált Sopronban. Az igazságügyminiszter 1875-ben Sopron 1. székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek, de posztjáról 1875. júliusában lemondott. Tényleges közjegyzői gyakorlatot nem folytatott, mivel az esküt nem tette le és az irodáját sem nyitotta meg. A Soproni Ügyvédi Kamara közgyűlése 1879-ben a kamara elnökhelyettesének választotta meg. 1880-ban vagyoni bűncselekmények elkövetése miatt az ügyvédi gyakorlattól eltiltották és három évi szabadságvesztésre ítélték. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1883-ban Pozsony székhellyel vette fel a tagjai sorába. Sopron szabad királyi város közgyűlése városi tisztí főügyésznek választotta meg (1863–1874). Ügyésze volt továbbá a Soproni Irodalmi és Művészeti Körnek. A Soproni Hitelbank Rt. közgyűlése (1870) és a Soproni Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1878) a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg. Választmányi tagja volt a Soproni Kaszinónak. 1905. február 8-án hunyt el Pozsonyban.

Publikációja: *Gyepkönyv Sopron 1874*. (Szerkesztette.) Sopron, 1875.

Forrás: Nagyhöflány 1827–1870. ház. akv. 243. fol.; Pottyondy Béla: *A Pottyondy család monográfiája*. Szombathely, 1937.; Szluha Márton: *Vas vármegye nemes családjai. II. kötet*. Budapest, 2012.

Pottyondy Béla csáffordi és pottyondi dr. (1866–1945)

Királyi közjegyző, Szombathely 2. székhely, 1907–1945., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1866. december 12-én született Linzben. Római katolikus. Nemes. Apja csáffordi és pottyondi Pottyondy Gusztáv államvasúti üzletvezető, tisztviselő, anyja Wacha Emília. Házasságot 1916-ban bonyhádi Kliegl Gabriellával, Kliegl József szombathelyi államvasúti üzletvezető-helyettes leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Budapesti V. kerületi Berzsényi Főgimnáziumban végezte (1877–1885). Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1885–1889). A jogi doktori oklevelet 1892. június 11-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1894. december 18-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Marton Pál vőnöcké, Síró József és Guoth Sándor budapesti ügyvédek irodáiban (1889. június–1892. október). Közjegyzőjelölt volt Cottely Géza bonyhádi (1892. október–1894. január 24.), Bonts Döme aradi (1894. január 24.–1895. április), Sült József pápai (1895. május–1895. szeptember), Bartal György pozsonyi (1895. október–1901. december, 1903. március–1903. június) és Takács Jenő tapolcai

322. Pottyondy
Béla

(1903. június–1903. október) közjegyzők irodáiban. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Esztergomba az elhalálozott Pisuth István közjegyző irodájának vezetésére (1901. december–1903. március). A Szombathelyi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Szombathelyre az elhunyt Gaár Frigyes közjegyző irodájának vezetésére (1904. május–1904. december). A Szombathelyi Közjegyzői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Körmendre a Szombathelyre áthelyezett Tegvey Lajos közjegyző irodájának vezetésére (1904. december–1906. december). Az igazságügyminiszter 1907. január

27-én Szombathely 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara elnökének választotta meg (1920–1945). Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szombathely város képviselőtestületének és Vas vármegye törvényhatósági bizottságának. Alelnöke volt az Önkéntes Tűzoltó és Mentő Egyesületnek. A Foedatio Americana Conventus Savariensis dominusa (elnöke) és a Szombathelyi Székesegyházi Cecília Zeneegyesület tagja volt. A Szombathelyi Egyházmegyei Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Szombathelyi Emberbaráti Egylet Kórháza igazgatósági tagnak a Vas vármegye és Szombathely Kultúregyesülete elnöki tanácsi tagnak, a Vas vármegyei Kaszinó titkárának választotta meg. A kormányzó 1929-ben kormányfőtanácsos címmel, 1940-ben a Magyar Érdemrend középkeresztjével tüntette ki. 1945. május 29-én hunyt el Budapesten.

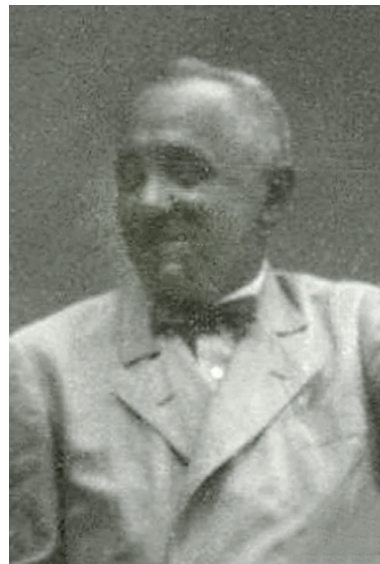
Publikációja: *A Pottyondy család monográfiája*. Szombathely, 1937.

Forrás: Budapest III. ker. ház. akv. 76/1916.; Szombathely hal. akv. 988/1945.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Bonyhádi Kliegl József gyászjelentése. 1940. november 3., Dr. Pottyondy Béla gyászjelentése. 1945. május 29.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Pottyondy Béla: *A Pottyondy család monográfiája*. Szombathely, 1937.

Pozsogár Rezső dr. (1884–1950)

Királyi közjegyző, Nagykanizsa, 1944–1946., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1884. április 17-én született Bánokszentgyörgyön. Római katolikus. Apja Pozsogár Lajos kántortanító, anyja Alszeghy Szidónia. Házasságot 1914-ben Plichta Olgával, Plichta Béla csáktornyai községi jegyző leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Kőszegen és Szombathelyen végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktorátust 1912. januárjában szerezte meg, ezt követően ügyvédjelöltként gyakoronkoskodott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1914-ben tette le. Ügyvédi tevékenységet folytatott Csáktornyan (1914–1919) és Letenyén (1919–1944). Az első világháború kitörésekor bevonult; katonai szolgálatot 1918. áprilisáig teljesített, amikor karpaszományos szakaszvezetőként szerelt le. 1942-ben a Kúria Ügyvédi Tanácsának tagja. Az igazságügyminiszter 1943-ban Nagykanizsa 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek, de 1944 nyarán lemondott állásáról. 1948-tól ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Letenyén. Tagja volt Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. Zala vármegye közgyűlése a vármegye tisztii főügyészének, 1926-ban a letenyei választókerületben országgyűlési képviselőnek választották meg; mandátuma 1931-ben szűnt meg. A Letenyei Járási Takarékpénztár Rt. közgyűlése az igazgatóság elnökének választotta meg. A Hangya Szövetkezet letenyei fiókját igazgatóként vezette. A Letenyei Munkásjogvédő Iroda vezetője volt. A Letenyei Római Katolikus Egyházközség és az iskolaszék elnökének nevezték

323. Pozsogár Rezső

ki. Iparhatósági biztosa volt a Letenyi Járási Ipartestületnek. 1950. június 24-én hunyt el Letenyén.

Forrás: BFL IX. 282. a. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. 6. jogászkaдер-lap.; Pozsogár., Bánokszentgyörgy róm. kat. ker. akv. 77/1884.; Čakovec ház. akv. 2/1914.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; Békássy Jenő: *Zala vármegye feltámadása Trianon után (Zalai fejek).* Budapest, 1930.; Kun Andor – Lengyel László – Vidor Gyula: *Magyar Országgyűlési Almanach. A Felsőház és Képviselőház tagjainak életrajza és közéleti működése. 1927–1932.* Budapest, 1932.; Zalai Magyar Élet. 1943. 138., 1944. 141. szám.; Magyar Közlöny. 1948. 103. szám.

Praznovszky Gyula zorkofalvi és práznóczi dr. (1883–1940)

Királyi közjegyző, Ógyalla, 1939–1940., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1883. június 3-án született Érsekújváron. Római katolikus. Nemes. Apja zorkofalvi és práznóczi dr. Praznovszky Gyula ügyvéd, anyja Kucsera Mária. Házasságot 1910-ben, Budapesten viszocsányi Lithvay Rózával, néhai Lithvay Mátyás ítélőtáblai bíró leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Érsekújvári Katolikus Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1901 júniusában tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1905-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1909. július 1-én tette le. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1909-ben Érsekújvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban előbb az érsekújvári 4. tábori tüzérezred, majd a 37. nehéz tábori tüzérezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal a vitézségi érem szalagján, Bronz Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1939-ben Ógyallára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Érsekújvári Takarékbank Rt.–Novozamska Sporobanka uč. spol. igazgatósági tagjának választották meg (1922–1941). 1940. november 30-án hunyt el Érsekújváron.

Forrás: Nové Zámky róm. kat. ker. akv. 239/1883.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Budapesti Közlöny. 1909. 199., 1939. 139. szám.; Nagy Magyar Compass. 1922.; Köztelek. 1910. 14. szám.

Prepeliczay Béla vágszerdahelyi (1825–1880)

Királyi közjegyző, Temesvár 2. székhely, 1875–1878., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1825. október 28-án született Pesten (a család az Arad melletti Schöndorfon élt). Római katolikus. Nemes. Apja vágszerdahelyi Prepeliczay Sámuel ügyvéd, író, anyja a francia eredetű Rochel Jozefine. Házasságot 1857 körül Junga Annával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1843–1847). Az ügyvédi vizsgát 1850-ben tette le. 1847/1848-ban fogalmazó volt a Királyi Udvari Kancellárián. Az 1848/49. évi szabadságharcban nemzetőrként teljesített katonai szolgálatot. 1849-ben Temes vármegye közgyűlése a vármegye első aljegyzőjének választotta meg. 1850-től ügyvédként praktizált Lippán. Ügyvédi tevékenysége székhelyét 1859-ben Temesvárra helyezte át. 1861-ben főszolgabírónak választják meg Temes vármegye központi járásába. Az igazságügyminiszter 1875-

ben Temesvár 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Temesvári Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara első elnökének választotta meg (1875–1878). Közjegyzői szolgálata a közjegyzői állásról történt lemondással 1878-ban szűnt meg. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1878-ban Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. 1880. április 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Ű. 1022.; Pest Deák tér evang. ker. akv. 94/1825.; Budapest Deák tér magyar evang. hal. akv. 35/1880.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Priegl László dr. (1900–1973)

Királyi közjegyző, Devecser, 1941–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1900. április 3-án született Aradon. Római katolikus. Apja dr. Priegl István aradi ügyvéd, anyja Prinner Rózsa. Házasságot 1928-ban, Cegléden cséffi Haty Borbálával, Haty Sándor ceglédi járásbíró leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Aradi Minorita Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1918-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1924. január 6-án kapta meg. 1924–1925 között ügyvédjelölt volt Budapesten. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1929. december 9-én tette le. A Székesfehérvári Ügyvédi Kamara Veszprém székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Devecserre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1949-ben állami szolgálatba átvették. 1950-től állami közjegyzői szolgálatot teljesített a Devecseri Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1955-ben szűnt meg. A Veszprém és Vidéke Takarékszövetkezet, mint az Országos Központi Hitelszövetkezet tagja igazgatósági tagjának választotta meg (1934–1940). A MOVE Sport Rt. igazgatósági tagja volt (1937–1943). A Turul Szövetség „Bakony” Bajtársi Egyesülete (Veszprém) vezérének nevezték ki (1935). Veszprém vármegye közgyűlése 1936-ban a vármegye tiszteletbeli tisztí Főügyésze címmel tüntette ki. 1973. október 8-án hunyt el Devecserben.

324. Priegl László

Forrás: BFL IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara Iratai. Űj. 10894.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Devecser hal. akv. 118/1973.; Budapesti Közlöny. 1930. 8., 1941. 170. szám.; Tóth Dezső: *A dózsavárosi „Közműves Kör” története*. Veszprém, 2016.; Központi Értesítő. 1934. 22., 1937. 31., 1940. 28., 1943. 8. szám.; Veszprém vármegye Hivatalos Lapja. 1936. 1. szám.; Ceglédi Kisgazda. 1927. 24. szám.; Cegléd és Környéke. 1928. 3. szám.; Napló. 1973. 273. szám.

Prihradny Oszkár dr. breznói (1848–1925)

Királyi közjegyző, Lőcse, 1875–1898., Kassai Közjegyzői Kamara.

1848. november 3-án született Iglón. Evangélikus. Nemes. Apja Prihradny Ernő Adolf kereskedő és egyházi pénztáros, anyja Kolbenheyer Szidónia. Házasságot 1871 körül Fest Er-

325.
Prihradny
Oszkár

színó elnökének. A Tátrafüredi Helyi Érdekű Villamos Vasút Rt. (1908–1914) és a Lőcse-völgyi Helyi Érdekű Vasút Rt. (1912) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A király 1883-ban breznói előnévvel magyar nemességet adományozott a részére. 1911-ben a Lőcsei Evangélikus Egyházközség tiszteletbeli felügyelőjének választották meg. 1925. december 26-én hunyt el Lőcsén.

zsébettel (Elzával), Fest Imre országgyűlési képviselő, államtitkár leányával kötött. Középiskolai tanulmányait az Eperjesi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1866-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1870-től fogalmazósegéd, 1872-től fogalmazó az Igazságügyi Minisztériumban. Az igazságügyminiszter 1875-ben Lőcsére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálatáról 1898. március 17-én mondott le. 1911-ben Lőcse szabad királyi város polgármesterének választották meg, amely tisztséget 1919-ig látott el. Virilista jogon tagja volt Szepes vármegye törvényhatósági bizottságának. A Lőcsei Evangélikus Egyházközség gondnokának választotta meg (1898–1911). A Lőcsei Hermann Gusztáv Kórház igazgatótanácsának elnöke volt. A Krompach–hernádi Vasmű bányatársulat a társaság igazgatósági tagjának választotta meg (1892–1894). Az 1876-ban alapított Prihradny'sche Eisenwerke Gewerkschaft Brien Keppler & Hepner cég tulajdonosa volt. A Szepesi Hitelbank és Központi Takarékpénztár Rt. igazgatósági tagjának (1889), az igazgatóság alelnökének (1896), elnökének (1906) választotta meg. 1896-ban megválasztották a Lőcsei Ka-

Forrás: Spišska Nová Ves evang. ker. akv. 49/1848.; *A lőcsei evangélikus egyházközség története: a reformáció 400 éves évfordulója alkalmából*. Lőcse, 1917.; Samu Botond Gergő: „A kivételes állapotokkal járó izgatott közhangulatra tekintettel”. In: Török Róbert – Sallay Gergely – Závodi Szilvia (szerkesztette): *Háborús hétköznapiak. IV.* Budapest, 2020.; Központi Értesítő. 1876. 98., 1889. 69., 1892. 40., 1894. 54., 1914. 74. szám.; Magyar Compass. 1908., 1912.; Nagy Magyar Compass. 1912.; Budapesti Közlöny. 1872. 67., 1875. 82. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1896., 1906.; Pesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja 1866.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve 1875.; Városok Lapja. 1911. 23. szám.; Eperjesi Evangélikus Kollégium Értesítője. 1865.; Nemzet. 1883. 80. szám.; Fővárosi Lapok. 1896. 34. szám.; Pesti Napló. 1897. 15. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1898. 3. szám.

Puchlin Kázmér dr. (*1874)

Királyi közjegyző, Szenice, 1913–1919., Érsekújvár, 1939–1944., Pozsonyi-, Szombathe-lyi Közjegyzői Kamara.

1874. március 20-án született Tuzséron. Római katolikus. Apja Puchlin Mihály mándoki postamester, anyja Füvessy Berta. Házasságot 1899 körül Both Jenőkével (Jennyvel), dr. nemes Both János Bihar megyei főorvos leányával, majd Hávor Ilonával kötött. Házasságaiból gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáz-

ziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1892-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott A jogi doktori oklevelét 1899. május 3-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1900. június 12-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Szopez Gábor derecskei közjegyző irodájában (1899–1900). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Schiller Antal ipolysági (1900–1901), Sánta Dezső tasnádi (1901–1902), Szmrecsányi László kassai (1902–1913) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1913-ban Szenicére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással ért véget. A csehszlovák igazságügyminiszter 1922-ben Vágsellyére nevezte ki csehszlovák állami közjegyzőnek. 1936-ban Érsekújvárra helyezték át. A magyar igazságügyminiszter 1939-ben Érsekújvárra nevezte ki magyar királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Jakab Péter Kassai Göztéglagyár Rt. (1912), a Felső-magyarországi Barit Művek Rt. (1910), és a Szenici Takarékpénztár Egylet Rt. (1916), valamint az Üverny ústáv uč spol. v Sale nad Váhom–Vágsellyei Hitelintézet Rt. (1925) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Magyar Nemzeti Bank Érsekújvári Fióktétele 1940-ben a bírálótésületi tagjának nevezte ki. Az Érsekújvári Konzervgyár Kft. 1943-ban cégvezetőjének választotta meg.

Forrás: Debrecen róm. kat. ház. akv. 26/1872.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nemes dr. Both János gyászjelentése. 1918. október 13.; Budapesti Közlöny. 1913. 58., 1939. 99. szám.; Kormos Alfréd: *Magyar Pénzügyi Compass*. 1914., 1917–1918.; Nagy Magyar Compass. 1925., 1940.; Központi Értesítő. 1912. 43., 1916. 42., 1943. 22. szám.; Magyar Vaskereskedő. 1910. 40. szám.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; K. Thúry György: *Nyitra–Pozsony közigazgatásilag egyelőre egyesített vármegyék. A vármegye községeinek adattárával, tiszti címtárral, négy térképpel*. Budapest, 1940.

Pulay Ferenc dr. nemespulai (1871–1921)

Királyi közjegyző, Bártfa, 1918–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.

1871. július 12-én született Szombathelyen. Római katolikus. Apja Pulay Károly kötélverő, anyja Tradt Mária. Házasságot 1902-ben Fessl Annával kötött. Szakmai pályafutása kezdetén bírósági aljegyzőként működött a Győri Királyi Ítéltáblán. A király 1899-ben aljárásbírónak nevezte ki a Szentgotthárdi Járásbíróságra. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kenessey Mór veszprémi (1911–1916), valamint Mihálkovics Tivadar győri (1917–1918) közjegyzők irodáiban (1917–1918). Az igazságügyminiszter 1918-ban Bártfára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A veszprémi Közgazdasági Bank és Takarékpénztár Rt. igazgatósági tagjának választotta meg (1916–1921). 1921 augusztusában hunyt el Veszprémben.

Forrás: Szombathely róm. kat. ker. akv. 216/1871.; Szentgotthárd ház. akv. 9/1902.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass* 1916.; Magyar Hírlap. 1894. 202. szám.; Alkotmány. 1899. 311. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1918. 9. szám.; Magyarság. 1921. 188. szám.

Pulay József dr. nemespulai (1903–1967)

Királyi közjegyző, Zirc, 1941–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1903. február 8-án született Nagyigmádon. Római katolikus. Apja nemespulai Pulay Ferenc dr. bártfai kir. közjegyző, anyja Fessl Anna. Házasságot Csatószegi Klárával, majd – miután első nejétől 1946-ban törvényesen elvált – 1951-ben, Budapesten Göncz Máriával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1925. július 2-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1930. szeptember 22-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelölt volt Szabó Albert budapesti (1924) és Petró Béla budapesti (1925–1927) közjegyzők irodáiban. Ügyvédjelöltként dolgozott 1927–1930 között. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Szegheő Sándor móri (1930–1932) és Hedry Aladár budapesti (1933–1941) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1941-ben Zircre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot látott el a Pécsi- (1950) és a Veszprémi Járásbíróság (1950–1967) mellett. Közjegyzői szolgálata a halálával

326. *Pulay József* szűnt meg. 1967. június 29-én hunyt el Veszprémben.

Publikációi: *Vakok aláírásainak közjegyzői hitelesítése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1936. 5. szám.; *Illetékességi összeütközés a hagyatéki eljárásban*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 2. szám.; *Bizonyítás közokirattal szemben*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 1. szám.; *Az örökös hitelezőjének jogai a hagyatékra*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1938. 9. szám.; *A királyi közjegyző felvilágosítási kötelezettsége*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1939. 3. szám.; *Észrevételek a debreceni kamara közgyűlési elnöki megnyitójához*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1940. 9. szám.; *A magyar nép magánjogi gondolkodásmódja középkori oklevelek tükrében*. Budapest, 1940.; *Megjegyzések a közjegyzői törvény új novellájának tervezetéhez, különös tekintettel a kinevezési előfeltételek kérdésére*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 5. szám.; *Reménybeli örökség a bírói gyakorlatban*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1941. 12. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai. 1875–1950.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Nagyigmánd szül. akv. 11/1903.; Budapest V. ker. ház. akv. 248/1938.; Veszprém hal. akv. 268/1967.

Pummer Sándor dr. (1899–1947)

Királyi közjegyző, Zombor, 1941., Topolya, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1899. augusztus 6-án született Újvidéken. Római katolikus. Apja Pummer Sándor, anyja Kászper Lujza. Házasságot Schlachta Irénnel kötött. Középiskolai tanulmányait Újvidéken és Zentán végezte. A 7. közös tábori tüzérezred kötelékében népfelkelő hadnagyként harctéri szolgálatot látott el (1915–1918). Jogi tanulmányokat Szegeden, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1920–1924). Az ügyvédi vizsgát Újvidéken, 1925 februárjában tette le. A Pécsi Ügyvédi Kamara 1925-ben Baja székhellyel jegyezte be a tagjai

sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Topolya 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Vajdasági Magyar Népmozgalom alapítója volt. Elnökként vezette a topolyai, kúlai és a szabadkai körzet nemzetvédelmi bizottságát. Az Állatértékesítő Szövetkezet alapítója volt. Bács–Bodrog vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A Topolyai Levente Egyesület díszelnökének választotta meg. A kormányzó 1941-ben Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetéssel tüntette ki. A Magyar Párti Hírlap és a Nép című napilapok munkatársa. A jugoszláv hatóságok 1947. január 2-án végezték ki Topolyán.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Mák Ferenc: *Magyarok a Vajdaságban 1918–1945*. Zenta, 2013.; Csuka János: *A délvidéki Magyarság. története 1918–1941*. Budapest, 1995.; Csuka Zoltán (szerkesztette): *A visszatért Délvidék*. Budapest, 1941.; De Sgardelli Caesar: *A Délvidék hadtörténete 1914–1918*. Budapest, 1941.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Puskás Béla apagyi dr. (1878–1936)

Királyi közjegyző, Székelykeresztúr, 1912–1916., Kiskunfélegyháza 1. székhely, 1916–1936., Kolozsvári-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1878. március 29-én született Pecsészőlősen. Református. Apja apagyi Puskás Lajos nagyváradai árvaszéki ülnök, anyja Páli Erzsébet. Házasságot Hegyessy Katalinnal (Katinkával) kötött. Házasságából gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait Nagyváradon és Kisújszálláson végezte. Az érettségi vizsgát 1895. június 23-án Kisújszálláson tette le. Jogi tanulmányokat a Nagyváradai Jogakadémián és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1901. október 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1903. október 5-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Nagyváradon. A Nagyvárad Ügyvédi Kamara 1903-ban Nagyvárad székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1911/1912-ben közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Örley György nagyváradai közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1912-ben Székelykeresztúrra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1916-ban Kiskunfélegyháza 1. számú székhelyre került át kölcsönös székhelycserével. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése 1935-ben a kamara választmányi (elnökségi) tagjának választotta meg.

Közjegyzői szolgálata 1936-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kiskunfélegyháza Rt. város képviselőtestületének és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye adófelszámolási bizottságát. Alelnöke volt a Kiskunfélegyházi Takarékpénztár Rt. igazgatóságának. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt, később Nemzeti Egység Pártja kiskunfélegyházi szervezetét. Alapító tagja volt a Petőfi Daloskörnek. A Návay Emlékbizottság elnökének nevezték ki. Az Országos Tisza Bizottság helyi szervezetének elnöke, országos választmányi tag volt. A Kiskunfélegyházi Egyesült Protestáns Egyházközség gondnokának választották

327. Puskás Béla

meg. A kormányzó 1930-ban kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. 1936. április 17-én hunyt el Kiskunfélegyházán.

Forrás: Kiskunfélegyháza hal. akv. 187/1936.; Rokolya Gábor: *A polgári kor félegyházi közjegyzői*. In: Fábian Gyula – Nagy Janka Teodóra (szerkesztette): *Sicut aequum est homini iustum, aequum, bona fide. Emlékkötet Nánási László tiszteletére*. Kolozsvár, 2022.

Puskás István dr. (1886–1945)

Királyi közjegyző, Kőszeg, 1942–1945., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1886. április 1-én született Csőszön. Református. Apja Puskás István református lelkész, anyja Baditz Apollónia. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait Pápán és Veszprémben végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét Budapesten, 1915-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1916-ban tette le. Előbb törvényszéki joggyakornok (1915–1916), majd törvényszéki aljegyző volt (1916–1918). A Veszprémi Ügyvédi Kamara 1918-ban Veszprém székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1934-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített több közjegyzői irodában. Az igazságügyminiszter 1942-ben Kőszegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1945-ben a halálával szűnt meg. A Veszprémi Református Egyházközség gondnokának választotta meg. A Veszprémi Kaszinó háznagya és a Veszprémi posta altisztek egyesületének ügyésze volt. 1945. március 9-én hunyt el Kőszegen.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Csősz ref. ker. akv. 9/1886.; Kőszeg hal. akv. 50/1945.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; Hahn Ferenc – Zsadányi Oszkár: *Veszprém megyei fejek*. Veszprém, 1929.

R

Rabár (1888-ig Hrabar) Endre komjáti (1864–1917)

Királyi közjegyző, Érsekújvár, 1904–1917., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1864. július 15-én született Nagykomjátiban. Görögkatolikus. Ruszin. Nemes. Apja Rabár János komjáti görögkatolikus főesperes, anyja Balogh Józsa (Sára utónéven is megjelenik). Házasságot 1895-ben dabasi Halász Margittal, Halász Orbán monori közjegyző leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1889-ben kapta meg. 1889-ben tanácsjegyzőnek nevezték ki a Budapesti Királyi Ítéltáblára. 1890-ben a Pestvidéki Királyi Járásbíróságon, 1891-ben a Pestvidéki Királyi Törvényszéken volt aljegyző. A király 1891-ben albírónak nevezte ki a Monori Királyi Járásbíróságra. 1894-ben áthelyezték albírónak a Budapest V. kerületi Járásbíróságra. 1900-ban törvényszéki bírónak nevezték ki a Pestvidéki Királyi Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1904-ben Érsekújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1901-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a nagybereznai

választókerületben. A Magyar Görögkatolikusok Egyesülete 1904-ben vezetőségi tagjának, ügyvezető igazgatójának választotta meg. A Görög Katolikus Hírlap szerkesztője (1904). Az Érsekújvári Takarékpénztár Rt. közgyűlése az igazgatósága elnökének választotta meg (1905–1917). 1917. október 13-án hunyt el Érsekújváron.

Forrás: Monor ref. ház. akv. 32/1895.; Budapesti Közlöny. 1890. 204., 1891. 7., 1891. 228., 1894. 244., 1900. 122., 1904. 85. szám.; Pester Lloyd. 1888. 178. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1902. 1. szám.; Kormos Alfréd: *Magyar Compass. 1905–1906.*; Az Ujság. 1904. 234. szám.; Pesti Hírlap. 1889. 37. szám.; Mayer Mária: *Adatok a századforduló ruszin (kárpátukrán) értelmiségének elmagyariosodásához.* Történelmi Szemle. 1977. 2. szám.; Sturm Albert: *Országgyűlési Almanach 1901–1906.* Budapest, 1901.

Rabár Pál komjáti dr. (1903–1978)

Királyi közjegyző, Monor 2. székhely, 1941–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1903. január 28-án született Budapesten. Görögkatolikus. Nemes. Apja komjáti dr. Rabár Endre közjegyző, anyja dabasi Halász Margit. Házasságot 1927-ben, Monoron Burján Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait az Érsekújvári Állami Főgimnáziumban végezte. 1925-ben közgazdasági egyetemi diplomát szerzett. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen és Szegeden a Ferenc József Tudományegyetemen folytatta. A jogi doktori diplomát 1926. március 26-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1930. szeptember 8-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Adler Sándor monori ügyvéd irodájában (1926–1930). A Pestvidéki Ügyvédi Kamara 1930-ban Monor székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Monor 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1945-ben, szélsőjobboldali magatartás címén, büntető eljárást indítottak ellene, de a Népbíróság jogerősen felmentette. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1956-ban tagja volt a Monori Nemzeti Bizottságnak. Virilista jogon tagja volt Monor község képviselőtestületének (1933) és Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának (1935). 1935-ban a MOVE Monori Társadalmi Sport Egyesület elnökének választották meg. Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye közgyűlése 1939-ben a vármegye tiszteletbeli ügyésze címmel tüntette ki. A Magyar Élet Pártja monori kerületének, valamint a monori Úri Kaszinó elnöke volt. Az Egyetértés, politikai, közgazdasági és társadalmi hetilap főszerkesztője. 1978. szeptember 28-án hunyt el Monoron.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Új. 11321., XXV. 1. a. Budapesti Népróság iratai. Büntetőperes iratok. 1644/1945.; Pesti Hírlap. 1927. 48. szám.; Csátár István: *Pest–Pilis–Solt–Kiskun vármegye és Kecskemét törvényhatósági jogú város adattára.* Pécs, 1939.; Sziklay János – Szász Menyhért: *A Magyar Sajtó Évkönyve 1938.*; Pluhár István (szerkesztette): *Magyarországi sportegyesületek története.* Budapest, 1942. *Pest Megye Múltjából.* 10. Budapest, 2006.; Monori Halotti Anyakönyv 1978., letöltve: www.familysearch.hu, 2023. 10. 10., 9 óra.

Rácz Albert Miklós dr. (1873–1943)

Királyi közjegyző, Törökszentmiklós, 1933–1943., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1873. március 1-én született Kunhegyesen. Református. Apja Rácz Miklós református lelkész, anyja Polgár Erzsébet. Házasságot 1900-ban Polgár Juliannával, Polgár József törökszentmiklói földbirtokos lányával kötött. Házasságukból gyermek nem született. A Debreceni Ügyvédi Kamara 1899-ben Törökszentmiklós székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1933-ban Törökszentmiklóstra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista joga tagja volt Törökszentmiklós város képviselőtestületének és Jász–Nagykun–Szolnok vármegye törvényhatósági bizottságának. A Tiszántúli Református Egyházkerület egyházmegyei tanácsbírájának választotta meg. 1943-ban a Magyar Érdemrend tiszti keresztjével tüntették ki. 1943. október 10-én hunyt el Törökszentmiklóson.

Forrás: MNL–HBML IX. 272. Debreceni Közjegyzői kamara iratai.; Kunhegyes ref. ker. akv. 84/1873.; Törökszentmiklós ház. akv. 74/1900.; Budapesti Közlöny. 1941. 25., 1946. 17. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1930. 8. szám.; Fővárosi Közlöny. 1946. 17., 1946. 48. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 193. szám.; Amerikai Magyar Nép-szava. 1982. 16. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Rácz Albert gyászjelentése. Törökszentmiklós, 1943. október 10.; Magyarország 1899. 40. szám.; Budapesti Közlöny. 1933. 207., 1943. 214. szám.; Magyar Élet Pártértésítője. 1943. 21. szám.

Rácz József dr.

Királyi közjegyző, Bethlen, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1912-ben Bethlen székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Bethlenbe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Az Erdélyi Párt bethleni járási tagozatának elnöke volt.

328. *Rácz*

Lajos

Forrás: Budapesti Közlöny. 1912. 185., 1941. 74. szám.

Rácz Lajos dr. (1887–1950)

Királyi közjegyző, Nagyilonda, 1941–1944., Enying, 1946–1949., Kolozsvári-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1887. április 15-én született Désen. Római katolikus. Apja Rácz Sándor, anyja Lászlóffy Anna. Házasságot 1918 körül Prunner Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait Désen végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatta. Jogi doktori oklevelét 1914-ben kapta meg. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornoknak a Dési Királyi Törvényszékre, majd 1915-ben jegyzővé nevezték ki a Nagyilondai Királyi Járásbíróságra. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1917-ben tette le. Az igazságügyminiszter az ügyészi megbízott

helyettesének nevezte ki Nagyilondára. Járásbíró volt a Nagyilondai Járásbíróságon 1920-ig. A Kolozsvári Ügyvédi Kamara 1920-ban Nagyilonda székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagyilondára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg Erdélyben. 1946-ban Enyingre helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálatot teljesített az Enyingi és a Székesfehérvári Járásbíróság mellett. 1950. április 23-án, 63 évesen hunyt el, mint székesfehérvári állami közjegyző, Budapesten.

Forrás: BFL VII. 171. a. Hedry László közjegyző iratai. Okiratok. 1920/1786.; Budapest VII. ker. hal. akv. 809/1950.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Rácz Lajos gyászjelentése. 1950. április 25.; Budapesti Közlöny. 1915. 1., 13., 1941. 74. szám.; Keleti Ujság. 1941. 8. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 195. szám.; Csillag Attila: *A Szombathelyi Közjegyzői Kamara története 1875–1949*. Budapest, 2024.

Radetzky Károly dr. (1879–1942)

Királyi közjegyző, Erdőd, 1941–1942., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1879-ben született. Házasságot 1911-ben Láng Mariskával, Láng Ferenc erdői esperes-plébános unokahúgával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykárolyi Piarista Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1901). A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1909-ben Erdőd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába, ahol a Nagykárolyra költöző dr. Róth Imre irodáját vette át. Az I. világháborúban előbb a 17. népfelkelő őrszászlóalj, majd a 12. zászlóalj kötelékében tartalékos századosként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetése: Legfelső Dicsérő Elismerés a kardok adományozása mellett (1917). Az igazságügyminiszter 1941-ben Erdődre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a halálával szűnt meg. Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának tagja volt. A Nagykároly–Erdőd vidéki Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának (1914–1916), a Szatmári Termény-, és Hitelbank Rt. erdői fiókja az intézőbizottság tagjának választotta meg (1923). Az Erdélyi Múzeum Egyesület (EME) tagja volt. 1942. szeptember 13-án hunyt el Erdődön.

Forrás: Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1901–1902.; Szatmár és Vidéke. 1909. 43., 1911. 19. szám.; Szatmármegyei Közlöny. 1911. 31. szám.; Budapesti Közlöny. 1918. 57., 1941. 74., 1942. 214. szám.; Rendeleti Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. 1917. 41. szám.; Nagy Magyar Compass. 1914.; Kormos Gyula: *Magyar Pénzügyi Compass 1924.*; Erdélyi Gazda. 1926. 18. szám.; Központi Értesítő. 1916. 62. szám.

Ragályi Antal kiscsoltói dr. (1908–1963)

Királyi közjegyző, Rimaszombat, 1938., Kassai Közjegyzői Kamara.

1908. január 16-án született Rimaszombaton. Református. Nemes. Apja kiscsoltói Ragályi István pénzügyi főtanácsos, anyja losonci Szakáll Mária. Házasságot 1940-ben, Keleméren hanvai Hanvay Ilonával, hanvai Hanvay László kamarás lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Rimaszombati Egyesült Protestáns Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Prágai Tudományegyetemen folytatott (1932). A csehszlovák ügyvédi vizsgát Prágában, 1938-ban tette le. A Szlovák Ügyvédi Kamara 1938-ban Rimaszombat székhellyel

jegyezte be a tagjai sorába. A katonai közigazgatás illetékes vezetője ideiglenes megbízással 1938-ban Rimaszombatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Katonai kinevezését az igazságügyi miniszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata 1938-ban megszűnt. 1946-tól ügyvédként praktizált Putnokon. Az 1956-os forradalom alatt a Putnoki Munkástanács elnökhelyettesének választották meg. A forradalom helyi eseményeiben vitt szerepe miatt tizenkét év szabadságvesztésre ítélték. A börtönből 1962-ben egyedi amnesztiával szabadult. Tagja volt az Egyesült Magyar Párt Országos Elnöki Tanácsának. Megválasztották tagnak Rimaszombat város képviselőtestületébe. A Rimaszombati Polgári Kör választmányi tagjának az SZMKE rimaszombati szervezete 1936-ban választmányi tagja tagjának választotta meg. A Rimaszombati Nemzeti Tanács jegyzője volt. A Tátra Bank rimaszombati fiókja 1939-ben felügyelőjének, a Felsőmagyarországi Hitelbank Rt. (Kassa) közgyűlése 1940-ben a bank igazgatósági tagjának választotta meg. 1941-ben az Egyesült Protestáns Gimnázium igazgatótanácsa tagjának nevezték ki. Gömör–Kishont vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tiszti főügyésze címmel tüntette ki. Az Egyenes Úton című lap fellelős szerkesztője (1935), az Összefogás című református néplap szerkesztőbizottsági tagja (1937). 1963. március 27-én hunyt el, mint putnoki ügyvéd, Budapesten.

Forrás: Budapest IX. ker. hal. akv. 612/1963.; *Felvidéki Mártírok és Hősök Aranykönyve*. Budapest, 1940.; *Magyar Politikai és Közigazgatási Compass 1919–1939*. 1942. Budapest, 1942.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1939. 02. 11.; Prágai Magyar Hirlap. 1935. 296., 1936. 116., 1937. 116., 1938. 84. szám.; Észak-Magyarország. 1957. 210. szám.; Egyesült Protestáns Gimnázium Rimaszombat Értesítője. 1941.; Magyar Compass. 1940.

Rákics János /Jovan Rakić/ (1825–1881)

Királyi közjegyző, Fehértemplom, 1876–1880., Karánsebes, 1880–1881., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1825 körül született. Szerb. Pravoszláv. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1843–1847). Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1855-ben tette le. Temes vármegye közgyűlése a vármegye főjegyzőjének választotta meg. Ügyvédként praktizált Temesváron. Az igazságügyminiszter 1876-ban Fehértemplomba nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1880-ban Karánsebesre helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1881 márciusában hunyt el Temesváron.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Rakovszky Ferenc (1842–1907)

Királyi közjegyző, Aranyosmarót, 1875–1907., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1842. szeptember 25-én született Aranyosmaróton. Római katolikus. Apja Rakovszky István varga, anyja Rakovszky Borbála. Házasságot 1873-ban Mátéffy Brigittával kötött. Jogi tanulmányait a Pesti Tudományegyetemen végezte (1862–1866). A király járásbírósági

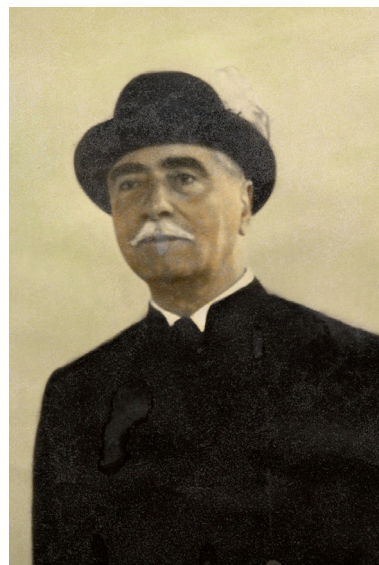
albírónak, az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Aranyosmarótra. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Aranyosmarót város képviselőtestületének és Bars vármegye törvényhatósági bizottságának. A Bars Megyei Népbank Rt. közgyűlése 1900-ban a bank igazgatósági tagjának választotta meg. 1907. január 3-án hunyt el Aranyosmaróton.

Forrás: Zlaté Moravce róm. kat. ker. akv. 1842–1869. 10. pag., 58/1874.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Az Ujság. 1907. 5. szám.; Központi Értesítő. 1900. 87. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Rakovszky Ferencné Mátéffy Brigitta gyászjelentése. 1895. május 7., Rakovszky Ferenc gyászjelentése. 1907. január 3.; Pesti Magyar Királyi Tudományegyetem almanachja 1862–1863. Pest, 1863.

Rápolti-Nagy Jenő id. dr. (1876–1951)

Királyi közjegyző, Nagysomkút, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1876. január 30-án született Szatmárnémetiben. Római katolikus. Apja dr. Rápolti-Nagy Imre törvényszéki bíró, anyja szilágycsehi és somlyói Nagy Erzsébet. Házasságot 1903 körül Kropper Margittal, Kropper Gyula magyarláposi közjegyző lányával kötött. Második alkalommal – miután első neje 1912-ben elhalálozott – 1914-ben Fáy Mártát, dr. Papp László ügyvéd özvegyét, néhai dr. Fáy Andor szászrégeni közjegyző leányát vette feleségül. Harmadszor – 1925-ben kimondott törvényes válást követően – 1926-ban eiteritzi Eitner Annával, Bárdió György kaposvári közjegyző özvegyével lépett házasságra (e kötelék is felbontással végződött 1936-ban). Középiskolai tanulmányait a Szatmárnémeti Jezsuita Főgimnáziumban és a Nagybányai Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1908-ban tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelölt volt apósa, Kropper Gyula nagyláposi közjegyző irodájában. Ügyvédi tevékenységet folytatott Nagyláposon (1910–1920). Az I. világháborúban előbb a szatmári 5., majd a kassai 9. gyalogezred kötelékében harcolt. A háború végén katonai ügyész volt Kolozsváron. 1920-tól ügyvédként praktizált Mátészalkán. Az igazságügyminiszter 1941-ben Nagysomkútra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1947-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el fia, ifj. Rápolti-Nagy Jenő közjegyző nyírbátori irodájában. Elnökként vezette a Nemzeti Munkapárt nagysomkúti szervezetét. Elnöke volt Független Kisgazdapárt, majd a Magyar Élet Pártja mátészalkai szervezetének. 1951. május 11-én hunyt el Nyírbátorban.

329. Id.
Rápolti-Nagy
Jenő

Forrás: Budapest VII. ker. ház. akv. 427/1914., V. ker. ház. akv. 96/1926.; Rokolya Gábor: *Egy közjegyző Szatmár-ból*. Notarius Hungaricus. 2018. 2–3. szám.

Rápolti-Nagy Jenő ifj. dr. (1905–1982)

Királyi közjegyző, Erdőd, 1941., Nyírbátor, 1947–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

330. Ifj.
Rápolti-Nagy
Jenő

1905. március 17-én született Magyarláposon. Római katolikus. Apja Rápolti-Nagy Jenő dr. ügyvéd, kir. közjegyző, anyja Kropper Margit. Házasságot 1933-ban Becker Ilonával, majd Matiscsák Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait Szatmárnémetiben, Kolozsváron és Nagyállón végezte. Az érettségi vizsgát Nagyállón, 1923-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Pázmány Péter Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1928. december 22-én kapta meg. Egyéves önkéntes katonai szolgálat a budapesti 1. számú tüzérsztály kötelékében. 1929-ben tartalékos tüzér főhadnagyként szerelt le. Az ügyvédi vizsgát 1933. május 8-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt apja, id. Rápolti-Nagy Jenő mátészalkai ügyvéd irodájában (1929–1933). A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara 1933-ban Mátészalka székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el id. Rápolti-Nagy Jenő nagysomkuti közjegyző irodájában (1941–1944). Az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással Erdődre

nevezte ki közjegyzőnek. Katonai kinevezését az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői megbízása 1941-ben megszűnt. 1944 márciusában a nagyvárad 25. hadosztály keretébe hívták be. Katonai szolgálata 1944 decemberében fejeződött be. A Debreceni Közjegyzői Kamara 1945-ben tartós helyettesnek rendelte ki Varga Kálmán nyírbátori közjegyző irodájába (1945–1947). Az igazságügyminiszter 1947-ben Nyírbátorba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. 1950 elején „kulákként”, miután padlásán 30 mázsa kukoricát rejtegetett, elmozdították állásából. Később állami közjegyzői szolgálatot látott el a Nyírbátori Járásbíróság (1950–1952), a Kisújszállási Járásbíróság (1952) és a Szolnoki Járásbíróság (1952–1976) mellett. Közjegyzői szolgálata a nyugdíjba vonulásával szűnt meg. 1982. július 22-én hunyt el Szolnokon.

Forrás: Budapest VIII. ker. ház. akv. 562/1933.; Rokolya Gábor: *Az államosított közjegyzőség története*. Budapest, 2019.; Szabad Nép. 1950. 18. szám.

Rásó Béla Endre dr. (1884–1955)

Királyi közjegyző, Vasvár 1. székhely, 1943–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1884. október 30-án született Alsószeliben. Evangélikus. Apja Rásó Mihály evangélikus lelkész, alesperes, anyja Zatkalik Terézia. Házasságot 1910-ben, Vasváron Krenner Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1902-ben tette le. Jogi tanulmányait az Eperjesi Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatta. Jogi doktori oklevelét 1906-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1910. október 24-én tette le. A Szombathelyi Ügyvédi Kamara 1911-ben Vasvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a cs. és kir. 72. gyalogezred kötelékében tartalékos hadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Kato-

nai kitüntetései: Kisezüst Vitéségi Érem, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1943-ban Vasvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Újból ügyvédként praktizált Vasváron (1950–1955). Virilista jogon tagja volt Vasvár község képviselőtestületének és Vas vármegye törvényhatósági bizottságának. A Magyar Élet Pártja vasvári járási szervezete 1943-ban titkárának választotta meg. A Nemeskoltai Evangélikus Egyház-község gondnoka volt (1934–1937). A Hegyháti Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1913-ban, a Vasvári Villanyművek Rt. közgyűlése 1924-ben, a Szombathelyi Takarékpénztár Rt. Vasvári fiókjának közgyűlése 1927-ben, a Vasvár és Vidéke Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet közgyűlése 1933-ban és a Magyar Szivarkapapír és Szivarkahüvelygyár Rt. közgyűlése 1942-ben a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. Vas vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tiszti főügyésze címmel tüntette ki. 1955. március 19-én hunyt el Vasváron.

331. Rásó Béla
Endre

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Dolné Saliby evang. ker. akv. 72/1884.; Vasvár ház. akv. 35/1910., hal. akv. 8/1955.; Budapesti Közlöny. 1919. 59., 1943. 41. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 8. szám.; Fővárosi Lapok. 1894. 122. szám.; Soproni Hírlap. 1931. 276. szám.; Központi Értesítő. 1913. 22., 1924. 8., 1933. 16., 1942. 10., 1947. 25. szám.; Nagy Magyar Compass. 1927.; Magyar Élet Pártértesítője. 1943. 20. szám.

Rátz Oszkár dr. nagylaki (1888–1947)

Királyi közjegyző, Enying, 1932–1946., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1888. június 11-én született Nagybecskerekben. Római katolikus. Nemes. Apja nagylaki Rátz Jakab, anyja Novák Cecília. Házasságot 1922-ben székelymagyarósi Szigyártó Erzsébettel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagybecskereki Katolikus Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1906. június 6-án tette le. Az I. világháborúban a cs. és kir. 134. számú tábori tüzérezred kötelékében tartalékos hadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Jogi tanulmányait Kolozsváron és Szegeden a Ferenc József Tudományegyetemen végezte. A jogi doktori oklevelét Budapesten 1925. február 20-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1926. június 15-én tette le. Torontál vármegye közgyűlése szolgabírónak, és tiszteletbeli főszolgabírónak választotta meg a törökkanizsai járásba. A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara Füzessyarmat székhellyel 1926-ban jegyezte be a kamara tagjainak sorába. Az igazságügyminiszter 1932-ben Enyingre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1946-ban az igazságügyminiszter elmozdította a közjegyzői állásából. 1947. április 3-án hunyt el Enyingen.

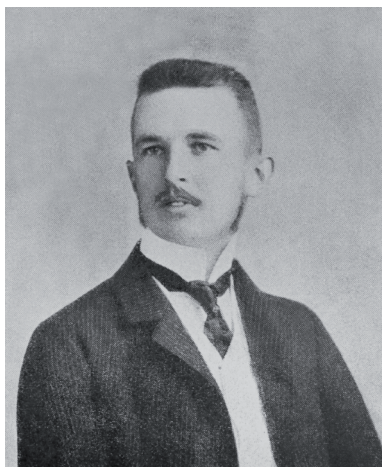
332. Rátz
Oszkár

Publikációja: *Néhány reflexió a kir. Kúria P. I. 2469/1937. sz. ítéletéhez fűzött reflexiókhoz*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 10. szám.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Szeged ház. akv. 742/1922.; Enyingi hal. akv. 35/1947.

Rausch Alfréd dr. (1904–1945)

Királyi közjegyző, Hódság, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1904. február 9-én született Hódságon. Római katolikus. Apja Rausch Alfréd, anyja Mayer Irén. Házasságot 1932-ben, Újvidéken Krámer Hildegard Margittal kötött. Jogi tanulmányokat a Belgrádi Tudományegyetem Szabadkai Jogi Karán folytatott. A jogi doktori oklevelét 1926. május 22-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Újvidéken, 1931. május 22-én tette le. Az Újvidéki Ügyvédi Kamara 1931-ben Hódság székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1932-től szerb és német nyelvű bírósági tolmács volt a Hódsági Járásbíróságon. 1941-ben előbb a katonai közigazgatás illetékes vezetője, majd az igazságügyminiszter királyi közjegyzőnek nevezte ki Hódságra. Szerb és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata az impériumváltással szűnt meg. 1944 végén eltűnt. A Budapesten, 1955-ben lefolytatott holtta nyilvánítási eljárás során, elhalálozásának dátumát 1945. április 15-tel állapították meg.

333. Rausch
Alfréd

Forrás: Budapest V. ker. hal. akv. 482/1955.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Rédey (1911-ig Reidl) Tibor (1905–1975)

Királyi közjegyző, Pápa 2. székhely, 1944–1949., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1905. április 8-án született Pápán. Római katolikus. Apja Reidl (Rédei) József városi számvető, később adóhivatali főnök, anyja Hercz Margit. Házasságot 1932-ben Domonkos Emmával, dr. Domonkos Géza pápai orvos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pápai Bencés Gimnáziumban végezte. 1926-ban elvégezte a Magyaróvári Gazdasági Akadémiát. A Budapesti Tudományegyetem Közgazdasági Karán 1929. április 8-án szerzett doktori címet. Jogi tanulmányokat Pécsen, az Erzsébet Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1932. január 28-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1936. június 30-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Pápán. A Székesfehérvári Ügyvédi Kamara 1936-ban Pápa székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1944-ben Pápa 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A II. világháború alatt katonai szolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: Felvidéki Emlékérem, Erdélyi Emlékérem, Délvidéki Emlékérem. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Elnökként vezette a Magyar Élet Pártja pápai járási szervezetét. A Bencés Diák Egyesület pápai szervezete választmányi

tagjának választotta meg. A Felsődunántúli Figyelő című politikai, társadalmi és közgazdasági lap főszerkesztője (1944). A Járási Téglagyár Rt. Vasvár közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Veszprém vármegye közgyűlése 1936-ban a vármegye tiszteletbeli tisztí főügyésze címmel tüntette ki. 1975. december 2-án hunyt el Pápán.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Pápa szül. akv. 164/1905., ház. akv. 68/1932., hal. akv. 379/1975.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Rédey Tibor gyászjelentése. Pápa, 1975. december 2.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. II. kötet M–Zs.* Budapest, 1940.; Budapesti Közlöny. 1911. 216. szám.; Magyarország. 1932. 156. szám.; Pápai Bencés Gimnázium Értesítője. 1939.; Újság. 1936. 90. szám.; Új Nemzedék. 1936. 191. szám.; Magyar Sajtó. 1944. 7. szám.

Rednik Gábor gyulafalvi dr. (1887–1972)

Királyi közjegyző, Margitta, 1941–1943., Törökszentmiklós, 1943–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

334. Rédey
Tibor

1887. december 3-án született Élesden. Görögkatolikus. Román. Nemes. Apja gyulafalvi Rednik Gábor vaskohi főszolgabíró, országgyűlési képviselő, anyja sissó-onori Burián Ilona. Házasságot técsői Móricz Annával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyvárad Állami Gimnáziumban és a Budapest VIII. kerületi Állami Zrínyi Miklós Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1904-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Nagyvárad Jogakadémián folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1913. június 10-én tette le. A Nagyvárad Ügyvédi Kamara Nagyvárad székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Nagyvárad Törvényszék elnöke 1913-ban jegyzőnek nevezte ki a törvényszékre. A király 1917-ben albírónak nevezte ki az Algyógyi Járásbíróságra. 1933-ig törvényszéki bíró volt a Nagyvárad Törvényszéken. 1933-tól ügyvédi gyakorlatot folytatott Nagyváradon. A Nagyvárad Ügyvédi Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1941-ben Margittára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1943-ban Törökszentmiklósrá helyezték át közjegyzőnek. Állami szolgálatba átvették. 1950-ben állami közjegyző volt a Törökszentmiklósi Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1950 decemberében elbocsátással szűnt meg. 1952–1960 között jogtanácsosként dolgozott a Veszprém megyei Fűszért Vállalatnál. Tagja volt Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának (1941–1943). A Polgári Takarékpénztár Rt. (Nagyvárad) közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg. Az Interxim Nemzetközi Kiviteli és Behozatali Rt. igazgatósági tagja volt (1941–1943). A kormányzó Nemzetvédelmi Keresztrel tüntette ki. 1972. április 24-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest XII. ker. hal. akv. 1202/1972.; Budapesti Közlöny. 1913. 200., 1917. 45., 1917. 134., 1941. 74., 1942. 119., 1943. 239. szám.; Bihar vármegye Hivatalos Lapja. 1941. 17. szám.; Központi Értesítő. 1941. 24., 1941. 43. szám.; Budapesti Hírlap. 1913. 200. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1939. 10. szám.; Középdunántúli Napló. 1960. 188. szám.; Magyar Nemzet. 1972. 100. szám.

Rehák Lukács (1822–1888)

Királyi közjegyző, Pancsova, 1875–1886., Módos, 1886–1887., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1822-ben született Nagykikindán. Római katolikus. Házasságot 1862 körül Rehák Annával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1845–1848). Ügyvédként praktizált Nagykikindán 1875-ig. Az igazságügyminiszter 1875-ben Pancsovára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. 1880-ban a Pancsovai Királyi Törvényszék elnöke szerb nyelvű bírósági tolmácsnak nevezte ki a törvényszékre. 1886-ban Módosra helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1887-ben, a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. 1888. december 6-án hunyt el Nagybecskereken.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Rehák Anna gyászjelentése. 1876. február 9.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Reviczky Jenő revisnyei dr. (1871–1939)

Királyi közjegyző, Palánka, 1904–1918., Ráckeve, 1921–1933., Szegedi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1871. február 11-én született az Abaúj–Torna megyei Józsefpusztán. Római katolikus. Nemes. Apja revisnyei Reviczky Antal kasznár, anyja nagyváradai Stepan Emma (utóbb Gaál Gusztávné). Házasságot 1898-ban sédeni Ambrózy Saroltával (Sárával), Ambrózy Nándor sátoraljaújhelyi ügyvéd leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1891–1895). Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Kovaliczky Elek homonnai közjegyzői irodájában. A Kassai Közjegyzői Kamara 1901-ben tartós helyettesnek rendelte ki a homonnai közjegyzői irodába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kovaliczky Elek sátoraljaújhelyi közjegyző irodájában (1902–1904). Az igazságügyminiszter 1904-ben Palánkára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. 1921-ben Ráckevére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1933-ban a közjegyzői tisztségről történt lemondással szűnt meg. 1939. szeptember 30-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Ruskov róm. kat. ker. akv. 30/1871.; Sátoraljaújhely ház. akv. 58/1898.; Budapest I. ker. hal. akv. 1821/1939.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Reviczky Ottó revisnyei dr. (1850–1907)

Királyi közjegyző, Felsővisó, 1901–1907., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1850-ben született Máramarosszigeten. Római katolikus. Nemes. Apja revisnyei Reviczky János máramarosszigeti főszolgabíró, anyja Tarczaly Erzsébet. Házasságot 1881-ben Nagy Flórával, Nagy Sándor kiskunfélegyházi ügyvéd és földbirtokos leányával kötött. 1879-ben árvaszéki ülnöknek választották meg Kiskunfélegyházán. A Kecskeméti Ügyvédi Kamara 1891-ben Kiskunfélegyháza székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített 1894-től Szilágyi János máramarosszigeti közjegyző irodájában.

Az igazságügyminiszter 1901-ben Felsővisóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Félegyházi Kereskedelmi Iparhitelintézet és Népbank Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. A Félegyházi Önkéntes Tűzoltó Egylet tagja, a Félegyházi Korcsolya Egylet választmányi tagja és a Félegyházi Népkör elnöke volt. A Felsővisói Társaskör elnökének választották meg. Tagja volt a Felsővisói Dalárdának. 1907. március 19-én hunyt el Felsővisón.

Forrás: Kiskunfélegyháza róm. kat. ház. akv. 98/1881.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Nagy Sándor gyászjelentése. 1890. február 15., Reviczky Ottó gyászjelentése. 1907. március 19.; Ellenőr. 1879. 305. szám.; Pesti Napló. 1885. 175. szám.; Központi Értesítő. 1882. 104. szám.; Pesti Napló. 1894. 293., 1903. 143. szám.; Budapesti Közlöny. 1891. 161., 1894. 174. szám.; Félegyházi Hirlap. 1885. 33., 1885. 49., 1886. 10., 1907. 13. szám.

Reviczky Zsigmond revisnyei (1832–1880)

Királyi közjegyző, Kiskunfélegyháza, 1875–1880., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1832 körül született Rozáliafalván. Római katolikus. Nemes. Apja revisnyei Reviczky János máramarosszigeti főszolgabíró, anyja Tarczaly Erzsébet. Házasságot Éder Erzsébettel, Éder István 1848/49-es honvéd őrnagy, csongrádi ügyvéd, országgyűlési képviselő (és Csemegi Károly kúriai bíró Sarolta nővére) leányával kötött. Elvégezte a Nagyváradi Katolikus Teológiát, 1853-ban a Nagyváradi Jogakadémiát, majd a Pesti Tudományegyetemen jogot hallgatott. Bírói tisztséget Pesten, Kecskeméten, és a Kiskunfélegyházi Császári Királyi Járásbíróságon. 1868-ban segédbírónak nevezték ki a Kecskeméti Császári Királyi Járásbíróságra. 1868-tól ügyvédként praktizált Kiskunfélegyházán. Az igazságügyminiszter 1875-ben Kiskunfélegyházára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Kiskunfélegyháza rendezett tanácsú város képviselőtestületének. A város tiszti ügyészének választották meg. 1880. február 29-én, 49 évesen hunyt el Kiskunfélegyházán.

Forrás: Csongrád róm. kat. ház. akv. 84/1865.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Éder István gyászjelentése. 1888. május 3.; Rokolya Gábor: *A polgári kor félegyházi közjegyzői*. In: Fábán Gyula – Nagy Janka Teodóra (szerkesztette): *Sicut aequum est homini iustum, aequum, bona fide. Emlékkötet Nánási László tiszteletére*. Kolozsvár, 2022.; Bozóky Lajos: *A Nagyváradi királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Rezei Fabius /Fabius Rezeiu/ (1854–1916)

Királyi közjegyző, Lugos, 1906–1916., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1854-ben született Lugoson. Görögkatolikus. Román. Házasságot Cosgariu Emiliával kötött. Jogi tanulmányokat a Nagyváradi Jogakadémián folytatott (1870–1875). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1878. december 18-án tette le. 1875-ben írnoknak alkalmazták a Lugosi Kir. Járásbíróságon. 1875-től ügyvédjelöltként dolgozott egy Román nevű, majd Major János lugosi ügyvéd irodájában. 1876/1877-ben törvényszéki jegyző volt a Lugosi Királyi Törvényszéken. 1878-ban ügyvédjelölt Titu Hațieg és Fischer Benő lugosi ügyvédek irodáiban. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1879-ben Lugos székhellyel jegyezte be a

335. *Rezei Fabius* Lugoson.

tagjai sorába. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1891-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1893-ban megválasztották Krassó–Szörény vármegye közigazgatási házközösségi előadójának. 1895-től ismét ügyvédként praktizált Lugoson. A Lugosi Törvényszék elnöke állandó román nyelvű bírósági tolmácsnak nevezte ki a törvényszék területére. Az igazságügyminiszter 1906-ban királyi közjegyzőnek nevezte ki Lugos 2. számú székhelyére. Román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1916-ban a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Lugos város képviselőtestületének és Krassó–Szörény vármegye törvényhatósági bizottságának. Lugos városi képviselőtestület és a Lugosi Görögkatolikus Egyházmegye ügyészének választották meg. A Lugosi Unirea Román Dalárda elnöke volt. Igazgatósági tagjának választotta meg a Lugosi Concordia Osztrák–Magyar Első Általános Tisztviselő Egylet Takarékos és Előleg Szövetkezet, a Krassói Takarékpénztár Rt., a Lugosi Népbank Rt., a Magyar Délkeleti Helyi Érdekű Vasúti Rt. és az Oravica–Németbogsán–Resicabányai Helyi Érdekű Vasúti Rt. A király 1911-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1916. szeptember 19-én hunyt el

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Jakabffy Elemér: *Krassó–Szörény vármegye története, különös tekintettel a nemzetiségi kérdésre*. Lugos, 1940.; Bozók Lajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Rhórer Géza küllői dr. (1861–1925)

Királyi közjegyző, Budapest VII. kerület, 2. székhely, 1896–1925., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1861. július 23-án született Szombathelyen. Római katolikus. Nemes. Apja Rhórer László dr. szombathelyi ügyvéd, anyja nárai Szabó Borbála. Nőtlen. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Szombathelyi Katolikus Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1889. június 24-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1885–1889), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Kiss Aladár budapesti közjegyző irodájában (1889–1896). Az igazságügyminiszter 1896-ban Budapest VII. kerület 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt az Országos Kaszinónak. 1925. október 29-én Budapesten hunyt el.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Szombathely róm. kat. ker. akv. 180/1861.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 2882/1925.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Rhórer Géza gyászjelentése. 1925. október 29.

Richter Richárd mőczi dr. (1869–1945)

Királyi közjegyző, Bazin, 1899–1909., Pozsony, 1910–1919., Budapest VII. kerület 1. székhely, 1926–1945., Pozsonyi-, Budapesti Közjegyzői Kamara.
Csehszlovák állami közjegyző, Bratislava, 1919–1922., Šamorin, 1922–1924., Notárska Komora Slovenska, Bratislava.

1869. november 18-án született Pozsonyban, Michael Eduard Richter néven. Evangélikus. Nemes. Apja mőczi dr. Richter Ede Frigyes ügyvéd, Bazin szabad királyi város főjegyzője, anyja Sauber Johanna Terézia. Házasságot 1896-ban Lászy Gizellával, dr. Lászy József, a Pozsonyi Kir. Ítéltábla tanácselnökének leányával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait Pozsonyban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevélét 1894. december 22-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1896. április 26-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Schauer István pozsonyi közjegyző irodájában (1894–1896). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Bartal György (1895) és Pohl Károly (1895–1899) pozsonyi közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1899-ben Bazinba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pozsonyi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1909-ben a kamara elnökségi tagjának választotta meg. A csehszlovák Pozsonyi Közjegyzői Kamara a kamara elnökhelyettesének választotta meg. Magyar közjegyzői szolgálata 1918-ban az impériumváltással szűnt meg. A csehszlovák igazságügyminiszter 1919-ben Pozsonyba nevezte ki csehszlovák állami közjegyzőnek. 1922-ben Somorjára helyezték át közjegyzőnek. Csehszlovák közjegyzői szolgálata 1924-ben a közjegyzői állásból történő felmentéssel szűnt meg. 1924-től ügyvédként praktizált Pozsonyban. 1926-ban repatriált Magyarországra. A magyar igazságügyminiszter 1926-ban Budapest VII. kerület 1. számú székhelyére helyezte át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1945-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pozsony szabad királyi város és Pozsony vármegye törvényhatósági bizottságának. A Dunáninnyi Evangélikus Egyházkerület egyházi törvényszéki bírójának választották meg. 1945. november 25-én hunyt el Budapesten.

336. Richter
Richárd

Forrás: Bratislava evang. német 197/1869.; Budapest VIII. ker. hal. akv. 6467/1945.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Lászy József gyászjelentése. 1920. november 25.; Kassai Újság. 1922. 191. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Szentmiklóssy Géza: *Magyar feltámadás lexikona.* Budapest, 1930.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

Riesz Sándor dr. (1888–1963)

Királyi közjegyző, Szeged 3. székhely, 1947–1949., Budapesti, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1888. február 29-én született Győrben. Izraelita; 1910-ben kikeresztelkedett, illetőleg református vallásra tért át. Apja dr. Riesz Ignác orvos, anyja Nagel Szidónia. Házasságot

337. Riesz
Sándor

A Szegedi Közjegyzői Kamara választmányi póttagjának választotta meg. Állami szolgálatba átvették. 1950-től állami közjegyzői szolgálatot teljesített a Szegedi Járásbíróság mellett. 1956-ban áthelyezték állami közjegyzőnek a Budapesti Állami Közjegyzők Irodájába. Állami közjegyzői szolgálata 1957-ben a nyugdíjazásával szűnt meg. 1963. január 25-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 4905.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Győr izr. szül. akv. 6/1888.; Budapest II. ker. hal. akv. 83/1963.; Szekeres Ágnes: *A szegedi királyi közjegyzők és utódaik 1875–1949*. Szeged, 2003.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Riesz Sándor gyászjelentése. 1963. január 25.

Rimely Károly rimheli dr. (*1880)

Királyi közjegyző, Kraszna, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1880. október 10-én született Budapesten. Római katolikus. Apja Rimely Antal ítélőtáblai bíró, 1848/49-es honvéd főhadnagy, anyja Mayer Jozefa. Házasságot 1913-ban Löffler Máriával, Löffler (később vitéz Szakvály) Emil honvéd tábornok lányával kötött. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1911-ben tette le. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1912-ben Kraszna székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1941-ben Krasznára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással ért véget. Elnökként vezette az Országos Magyar Párt krasznai járási szervezetét. A Magyar Népközség Szilágy vármegyei tagozata intézőbizottsági tagja volt (1940).

Forrás: Budapest Terézváros róm. kat. ker. akv. 1991/1880.; Budapest IX. ker. ház. akv. 366/1913.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Rimheli Rimely Antal gyászjelentése. 1899. október 14.; Budapesti Közlöny. 1912. 210. szám.; BFL VII. 176. a. Stamberger Ferenc közjegyző iratai. Okiratok. 1912/1118.; Ellenzék. 1940. 109. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1941. 4. szám.; Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia*. Satu–Mare, 1934.

Ring Béla dr. (1861–1920)

Királyi közjegyző, Vinga, 1915–1919., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1861-ben született Aradon. Római katolikus. Apja Ring Károly gyógyszerész, anyja Tichy Emília. Házasságot 1889-ben Keller Krisztinával, Salacz Gyula aradi polgármester sógor-nőjével kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1879–1883). Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt Aradon. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1888-ban vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1915-ben Vingára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Az Aradi Takaré-, és Segélyegylet, mint szövetkezet ügyésze (jogtanácsosa) volt (1895–1918). 1920 júniusában, 59 évesen hunyt el Vingán.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. Ring Károlyné Tichy Emilia gyászjelentése. 1890. november 3.; Fővárosi Lapok. 1873. 5., 1889. 140. szám.; Temesvarer Zeitung. 1920. 106. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Ring Mór dr. (1842–1905)

Királyi közjegyző, Zsolna, 1875–1905., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1842 körül született. Izraelita. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytattott (1860–1864). Az Eperjesi Ügyvédi Kamara Liptószentmiklós székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1875-ben Zsolnára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Zsolna szabad királyi város képviselőtestületének és Trencsén vármegye törvényhatósági bizottságának. Ügyvezető elnökként vezette a Szabadelvű Párt zsolnai városi szervezetét. A Zsolnai Takaré-, és Hitelintézet Rt. felügyelő bizottsága tagjának választotta meg. A Zsolnai hat osztályos izraelita népiskola iskolaszéke elnökének választotta meg. A zsolnai Fraternitas szabadkőműves páholy tagja volt, 1877-ben a páholy titkárának választotta meg. Tagja volt a Magyarországi Kárpát Egyesületnek. 1905. augusztus 21-én, 61 évesen hunyt el Zsolnán.

Forrás: Budapesti Magyar Királyi Tudományegyetem Almanachja. 1860.; Magyarországi Kárpát Egyesület Évkönyve. 1877.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Magyar Compass. 1881.; Egyenlőség. 1888. 30. szám.; Kelet. 1905. 8–9. szám.; Független Magyarország. 1905. 1232. szám.; Pesti Napló. 1906. 136. szám.; Pesti Hírlap. 1908. 308. szám.

Robitsek Jenő dr. (1877–1959)

Királyi közjegyző, Szarvas, 1946–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1877. augusztus 17-én született Szarvason, Robicsek Izsák néven. Izraelita. Apja Robicsek Károly, anyja Stern Teréz (Rézi). Házasságot 1913-ban, Marosvásárhelyen Rosenblum Ilnával kötött. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1905-ben Szarvas székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1944 tavaszán zsidó származása miatt törölték az ügyvédi lajstromból. Az igazságügyminiszter 1946-ban Szarvasra nevezte ki közjegyzőnek. A Szegedi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Állami szolgálatba átvették.

Állami közjegyzői szolgálatot látott el a Szeghalmi Járásbíróság mellett. Állami közjegyzői szolgálata 1955-ben a nyugdíjba vonulásával szűnt meg. A Szarvasi Hírlap tulajdonosa, kiadója. 1959. november 12-én hunyt el Szarvason.

Forrás: Szarvas izr. szül. akv. 23/1877., polgári hal. akv. 193/1959.; Békés. 1905. 5. szám.; Ellenőr. 1913. november 30-i szám.; Budapesti Közlöny. 1944. 121. szám.; Magyar Közlöny. 1946. 193. szám.; Új Kelet. 1960. 3476. szám.; Wünscher Frigyes: *Csonka-Magyarország sajtója*. II. kiadás. Budapest, 1928.

Román István huszti és kövesligeti dr. (1867–1932)

Királyi közjegyző, Kőrösbökény, 1916–1919., Aradi Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Buteni, 1920–1932., Camera Notarilur Publici, Timiş.

1867 körül született. Református. Apja Román György aradi háztulajdonos, anyja Nagy Rozália. Házasságot szentandrászi és szalánczi Páris Gizellával, Páris János aradi jövedéki főpénztáros leányával kötött. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelölt volt Aradon. 1891-ben joggyakornokként dolgozott az Aradi Királyi Járásbíróságon. 1892-ben aljegyzőnek nevezték ki a Lugosi Kir. Törvényszékre, illetve a Nagyhalmágyi Királyi Járásbíróságra. Az Aradi Ügyvédi Kamara 1893-ban Nagyhalmágy székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1903-ban ügyészségi megbízottnak nevezte ki Aradra. Az igazságügyminiszter 1916-ban Kőrösbökényre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1920-ban román királyi közjegyzőnek nevezte ki Kőrösbökénybe. 1932. március 31-én, 65 évesen hunyt el Kőrösbökényben.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Páris János gyászjelentése. 1882. augusztus 27., Román Györgyné Nagy Rozália gyászjelentése. 1884. január 8., Román György gyászjelentése. 1890. április 16., szentandrászi és szalánczi özv. Páris Jánosné Bittó Gizella gyászjelentése. 1916. április 20.; Ábrahám Barna – Egy Gábor: *Összeomlás, uralomváltás, nemzetállam-építés 1918–1925. Dokumentumválogatás I. kötet*. Románia. Budapest, 2019.; Budapesti Közlöny. 1891. 276., 1892. 90., 1892. 207., 1893. 101., 1903. 285. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1916. 3. szám.; Aradi Közlöny. 1931. 263–264., 1932. 76. szám.; Temesvarer Zeitung. 1932. 79. szám.

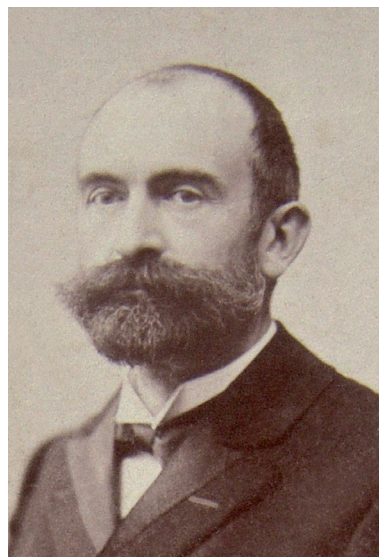
Rónay (Schemaszt) Károly osgyáni dr. (1850–1935)

Királyi közjegyző, Budapest I. kerület 1. székhely, 1898–1929., Vásárosnamény, 1929., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1850. január 18-án született Cegléden. Római katolikus. Nemes. Apja Schemaszt (Rónay) János bádogosmester, anyja Memlauer Jozefa. Házasságot 1879 körül Sztipán Izabellával kötött. Középiskolai tanulmányait Budán végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1873). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1878-ban tette le. 1870-ben napidíjas gyakornok volt a Budai Királyi Törvényszéken. 1872-ben a Budai Királyi Törvényszék jegyzőjének nevezték ki. Közjegyzőjelöltként dolgozott Rupp Zsigmond budapesti közjegyző irodájában (1875–1878). A Budapesti Ügyvédi Kamara 1878-ban Budapest székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1898-ban Budapest I. kerületébe nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett.

A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése 1908-ban a kamara választmányi tagjának választotta meg. A Magyar Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete elnökének választotta meg (1917–1930). Közjegyzői szolgálata 1929-ben a közjegyzői állásról törént lemondással szűnt meg. Tagja volt Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának (1896–1918), (1925–1930). A király 1912-ben osgyáni előnévvel magyar nemesi címet adományozott a részére. A kormányzó 1925-ben kormányfőtanácsosi címmel tüntette ki. Az Egységes Községi Polgári Párt Budapest I. kerületi szervezete a díszelnöki címmel tüntette ki. 1935. október 24-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Védjük meg törvényadta hatáskörünket*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 4. szám.; *A királyi közjegyzők országos egyesületének helyzete*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1922. 1. szám.; *A Tóra és népe*. Budapest, 1929.; *A magyar közjegyzőség megalkotása és fejlesztése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 1., 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9., 10. szám.; 1930. 1., 2., 3., 4., 5., 9., 10. szám.; 1932. 2., 3., 6. szám.; *Némi bepillantás a nyugati közjegyzőségekbe*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1930. 8. szám.; *A magyar közjegyzőség megalkotása és fejlődése*. Budapest, 1932. 1. szám.; *Részünyjogunk vajúdása*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1933. 4., 6., 8., 9., 10. szám.

338. Rónay Károly

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 967.; Cegléd róm. kat. ker. akv. 1848–1858. 40. pag.; Budapest I. ker. hal. akv. 1696/1935.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.; Gellért Imre – Madarász Elemér: *Magyarország monográfiája 1900–1932. Három évezed története életrajzokban*. Budapest, 1932.; *A magyar társadalom lexikonja*. 1. kiadás. Budapest, 1930.

Rónay Tibor osgyáni dr. (1883–1957)

Királyi közjegyző, Vásárosnamény, 1929., Budapest I. kerület 1. székhely, 1929–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1883. november 2-án született Budapesten. Római katolikus. Nemes. Apja osgyáni Rónay Károly királyi közjegyző, anyja Sztipán Izabella. Házasságot 1919-ben, Polában Pinxer Ermengildával kötött. Másodszor – miután első nejétől törvényesen elvált – 1926-ban Nagy Ilonát vette feleségül. Középiskolai tanulmányait Budapesten végezte. Elvégezte a Fiumei Haditengerészeti Akadémiát. Az osztrák-magyar császári és királyi haditengerészet szolgálatába lépett. 1902-ben hadapródnak, 1911-ben fregatt hadnagynak, 1914-ben sorhajó hadnagynak, 1917-ben korvettkapitánynak, míg 1918-ban fregattkapitánynak léptették elő. Katonai kitüntetései: Legmagasabb dicsérő elismerés hadiékítményekkel és kardokkal két alkalommal, Károly-csapatkereszt, Katonai Jubileumi Kereszt, 1912/13-as Emlékkereszt. A világháborút követően, átmeneti jelleggel, nyugállományba helyezték. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1909–1913). Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1919-ben tette le. Közjegyzőjelöltként (1918–1919) dolgozott, majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el (1919–1929) Rónay Károly budapesti közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1929-ben Vásárosnaményba nevezte ki kirá-

lyi közjegyzőnek. 1929-ben Rónay Károly közjegyzővel történt csere alapján Budapest I. kerületébe helyezték át közjegyzőnek. Angol, olasz, német, francia nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Magyar Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete pénztárosának választotta meg (1932–1938). Az 1919-es Júniusi Bajtársak Egyesülete főügyészének választotta meg. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. A kormányzó vitézzé avatta. 1941-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1957. december 26-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Német–Magyar hajós szótár. Deutsch–ungarisches nautisches Wörterbuch 1. Német–magyar rész 2. Magyar–Német rész.* Budapest, 1917.; *A vitorlázat és története.* A tenger 1916.; *Tengeri magánjogunk az 1909-iki törvényjavaslat szerint.* A tenger 1916.; *A kötéltet.* A tenger 1916.; *A vitorla és kezelése.* A tenger 1918.; *A vitorlázás.* A tenger 1918.; *Hajókázás vitorlával.* A tenger 1918.; *Naptárunk, időszámításunk és a tizedes rendszer.* A tenger 1918.

Forrás: BFL VII. 214. Janits Imre közjegyző iratai. Okiratok. 891/1920.; Budapest Alsóvízváros róm. kat. ker. akv. 104/1883.; Budapest I. ház. akv. 116/1926., XII. ker. hal. akv. 1730/1957.; Juba Ferenc: *A magyar tengerészet nagyjai.* Tengeri hajózásunk hősei és jeles emberei. Kaposvár, 1995.; *A magyar társadalom lexikonja.* 1. kiadás. Budapest, 1930.; *A magyar feltámadás lexikona.* II. bővített kiadás. Budapest, 1932.

Rónay-Aross István harolyi dr. (*1898)

Királyi közjegyző, Tiszafüred, 1926–1945., Budapesti Közjegyzői Kamara.

339. Rónay-Aross István

1898. augusztus 20-án született Désaknán. Római katolikus. Nemes. Apja harolyi Rónai-Aross Lajos vármegyei számvevő, anyja butkai és csomafái Butka Irma. Házasságot 1923-ban butkai Butka Margittal kötött. Második alkalommal – első neje 1927-ben bekövetkezett halálát követően – 1932-ben Weinfeld Rozáliát (Rózsát), Pataki Mór kereskedő elvált házastársát vette feleségül. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Jogi doktori oklevelét 1926. december 21-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1932. június 29-én tette le. 1923-ban banktisztviselőként dolgozott. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelölt volt Lukács Izsó budapesti közjegyző irodájában (1926–1929). Ügyvédjelöltként dolgozott Benyovits Lajos és Gedő Árpád budapesti ügyvédek irodájában (1929–1932). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Pálmai Lajos (1932–1937) és Szemerjay-Petrán Tibor budapesti (1937/1938 és 1939–1943), Kovácsy Zoltán kispesti (1938–1939), valamint Krenner Zoltán budapesti (1943–1946) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1946-ban Tiszafüredre nevezte ki közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. 1954. november 19-én, mint cukorgyári őrnök hunyt el Orosházán.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Új. 11773.; Budapest II. ker. ház. akv. 427/1923., hal. akv. 424/1927., VII. ker. ház. akv. 1050/1916., 1579/1932.; Orosháza hal. akv. 297/1954.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Harolyi id. Rónai Aross Lajos gyászjelentése. 1899. november 26.

Rosenthal János Gusztáv dr. (*1888)

Királyi közjegyző, Beszterce, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1888-ban született Temesváron. Evangélikus. Apja Rosenthal Gusztáv kereskedő, a Pausenberger Utódai vaskereskedő cég főnöke, anyja Varga Mária Lujza. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen folytatta (1907–1911). A Nagyszebeni Törvényszék elnöke jegyzőnek nevezte ki (1911–1914). 1914-ben a Szászsebesi Járásbíróságra nevezték ki jegyzőnek. Még ebben az évben lemondott állásáról. Az igazságügyminiszter 1941-ben Besztercére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impérium-váltással ért véget.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Louise Rosenthal geb. Varga gyászjelentése. 1898. október 16., Gustav Rosenthal gyászjelentése. 1903. május 7.; Temesvarer Zeitung. 1898. 237., 1903. 103. szám.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja. 1907–1908.; Igazságügyi Közlöny. 1914. 8. szám.; Honvédségi Közlöny a Magyar Királyi Honvédség számára. 1941. 51. szám.; Budapesti Közlöny. 1914. 89., 1941. 74. szám.

Róth Aurél pongyelaki dr. (1876–1945)

Királyi közjegyző, Sümeg, 1916., Tapolca, 1916–1945., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1876. szeptember 27-én született Székesfehérváron. Evangélikus. Nemes. Apja pongyelaki Róth Zsigmond a körmendi uradalom tiszttartója, anyja Sztanó Mária. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait a Soproni és a Budapesti Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1894-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1895–1899). A jogi doktori oklevelét 1906. május 13-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1910. június 27-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyző-jelöltként dolgozott Róth Zsigmond kiskunfélegyházi közjegyző irodájában (1901–1902). Ügyvédjelölt volt Fittler Dezső budapesti ügyvéd irodájában (1902–1904). Az I. világháborúban tizedesként teljesített katonai szolgálatot (1914–1915). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Cottely Géza, majd Róth Zsigmond budapesti közjegyzők irodájában (1910–1916). Az igazságügyminiszter 1916-ban Sümegre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői székhelye 1916-ban Tapolcára került át. A Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara alelnökének választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Tapolca város képviselőtestületének és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. A Tapolcai Evangélikus Egyházközség felügyelőjének választotta meg (1922–1945). A Tapolca és Vidéke Hitelszövetkezet közgyűlése a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Elnökként vezette a Tapolca Járasi Levente Egyesületet. Tagja volt a Tapolcai Ének-, és Zene Egyesületnek. A Keresztény Nemzeti Párt tapolcai választókerülete elnökének választották meg (1922–1926). A Magyar Élet Pártja

társkerületi pártvezetője volt (1939). A kormányzó 1940-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1945. március 27-én öngyilkosságot követett el Tapolcán.

Publikációja: *A kir. közjegyzői díjszabás felemelése*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 5–6. szám.

Forrás: Székesfehérvár evang. ker. akv. 11/1876.; Tapolca hal. akv. 104/1945.; Kertész Károly: *Tapolcai Életrajzi Lexikon*. 5. kiadás. Tapolca, 2020.; Csillag Artilla – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság irata.; MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.

Róth László dr. (*1879)

Királyi közjegyző, Késmárk, 1915–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Spišska Sobota, 1920–1939., Stará Ľubovňa, 1939–?, Notarska Komora Slovenska, Bratislava.

1879. június 9-én született Lőcsén. Római katolikus. Apja dr. Róth András (Endre) ügyvéd, anyja Mattyasovszky Ilona. Házasságot 1916-ban Patonay Ilona nyelvtanítónővel, Patonay Adolf, a Karl Wein & Co. cég igazgatója, később késmárki evangélikus egyházi felügyelő leányával kötött. Másodszer – miután első neje 1935-ben meghalt – 1944-ben, Kisszebenben Achácz Stefániát vette feleségül. Az igazságügyminiszter 1915-ben Késmárkra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A csehszlovák igazságügyminiszter 1920-ban csehszlovák állami közjegyzőnek nevezte ki Szepesszombatra. 1939-ben Ólublóra helyezték át. Csehszlovák közjegyzői szolgálata 1942-ben – Szlovákia területén – még fennállt.

Forrás: Levoča róm. kat. ker. akv. 101/1879.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. Róth Endréné született Mattyasovszky Ilona gyászjelentése. Lőcse, 1925. augusztus 13.; Karpathen–Post. 1916. 34., 1935. 12., 1939. 9., 1942. 29. szám.; Marian Mikl: *Notárstvo na Slovensku 1874–1993*. Bratislava, 2012.

Róth Sándor mezőtelegdi dr. (1878–1945)

Királyi közjegyző, Dárda, 1941–1945., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1878. január 17-én született Budapesten. Római katolikus. Nemes. Apja dr. mezőtelegdi Róth Ferenc orvostudor, fővárosi kerületi rendőrorvos, anyja petheő-mihályfai gelsei Petheő Mária. A középiskolai tanulmányait Szatmáron és Budapesten végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1895–1899). 1901/1902-ben teljesítette az egy éves önkéntes katonai szolgálatát. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1911. május 30-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Ursziny Pál dárdai közjegyző irodájában (1906–1911). 1911-ben a Pécsi Ügyvédi Kamara Dárda székhellyel vette fel a tagjai sorába. Az I. világháborúban tartalékos főhadnyagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Koronás Ezüst Érdemkereszt a Vitézségi Érem szalagján, Károly-csapatkereszt. Az igazságügyminiszter 1941-ben Dárdára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata

1944-ben az impériumváltással ért véget. 1913-tól Baranya vármegye tiszteletbeli tisztí fő-ügyésze volt. A Dárdai Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1914-ben a bank felügyelőbizottsági tagjának választotta meg. Elnökként vezette a Délvidéki Magyar Közművelődési Egylet dárdai járási szervezetét és a Vöröskereszt dárdai járási szervezetét. A Magyar Élet Pártja dárdai járási szervezete elnökének választotta meg. 1945. augusztus 31-én öngyilkosságot követett el Dárdán.

Forrás: Budapest Ferencváros róm. kat. ker. akv. 82/1878.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Mezőtelegdi Dr. Róth Ferencz gyászjelentése. 1888. március 22.; Dunántúl. 1913. 133. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach*. IV. kötet. Budapest, 1944.

Róth Zsigmond pongyeloki dr. (1862–1922)

Királyi közjegyző, Kiskunfélegyháza, 1895–1912., Budapest VI. kerület 3. számú székhely, 1912–1913., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1862. október 21-én született Polgárdiban. Evangélikus. Nemes. Apja pongyelaki Róth Zsigmond uradalmi ispán, később a kör-mendi uradalom tiszttartója, anyja Sztanó Mária. Házasságot 1887-ben Varga Károly Győr megyei tisztí ügyész leányával, Máriával kötött. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1888. február 27-én tette le. Szakmai pályafutását 1885-ben irodavezetőként kezdte Görgei István budapesti közjegyző irodájában. Közjegyzőjelölt-ként dolgozott Jánosi Pál gödöllői közjegyző (1886–1888) és Steinbach István budapesti közjegyző irodájában (1888–1895). Az igazságügyminiszter 1895-ben Kiskunfélegyházára nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése 1909-ben a választmányi póttagjának, 1912–1922-ben választmányi tagjának választotta meg. A Magyar Királyi Közjegyzők Nyugdíjintézete elnökének (1919–1922), a Magyarországi Kir. Közjegyzők Országos Egylete 1909-ben a központi bizottsági tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1922-ben a halálával szűnt meg. Tagja volt Kiskunfélegyháza rendezett tanácsú város képviselőtestületének. A Kiskunfélegyházi Egyesült Protestáns Egyházköz-ség gondnokának választották meg. Elnöke volt a Félegyházi Korcsolyázó Egyletnek. A Félegyházi Mezőgazdasági, Ipari és Kereskedelmi Bank Rt. felügyelőbizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Kiskunfélegyházi Úri Kaszinónak. 1922. június 25-én hunyt el Budapesten.

340. Róth Zsigmond

Publikációi: *A gyámhatóságok által követelt tárgyalási jegyzőkönyv másolatokról*. Folyóirat a perenkivüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1896. 5–6. szám.; *A közjegyzői nyugdíjintézet kérdéséhez*. Közjegyzők Lapja. 1899. 10. szám.; *Jegyzetek a hagyatéki eljárásról szóló törvény módosításához és kiegészítéséhez*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1905. 1. szám.; *Téves bírói gyakorlat végrendeletek kihirdetése körül*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1906. 1. szám.; *Tapasztalatok*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1912. 8. szám.; *A váltóóvás-díjak új*

szabályozása. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1914. 6. szám.; *Közjegyzői sérelmek dióhéjban*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1915. 8. szám.; *Közjegyzői díjszabás reformja*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 8–9. szám.; *A nyugdíjintézetéről*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1922. 1. szám.

Forrás: Várpalota evang. ker. akv. 44/1862.; Győr evang. ház. akv. 16/1887.; Fővárosi Lapok. 1886. 146. szám.; Rokolya Gábor: *A polgári kor félegyházi közjegyzői*. In: Fábíán Gyula – Nagy Janka Teodóra (szerkesztette): *Sicut aequum est homini iustum, aequum, bona fide*. Emlékkötet Nánási László tiszteletére. Kolozsvár, 2022.

Rottenberg Márton dr. (1868–1935)

Királyi közjegyző, Lugos, 1908–1919., Kapuvár, 1921–1935., Temesvári-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1868. május 2-án született Iglón, Rottenberg Ábrahám néven. Izraelita. Apja Rottenberg Mózes Mór tanító, anyja Lázár Janka (Hani). Házasságot 1894-ben Goldstein Katalinnal (Katinkával), Goldstein Márkus abosi bérlő leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Kassai Jogakadémián (1888–1889) és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1894. február 13-án tette le. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1894-ben Igló székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1908-ban Lugosra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német, román és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Temesvári Közjegyzői Kamara közgyűlése pót-, majd rendes választmányi tagnak választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Stamberger Ferenc budapesti közjegyző irodájában (1920–1921). 1921-ben Kapuvárra helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Szepes vármegye törvényhatósági bizottságának tagja volt. Elnökként vezette a Szabadelvély Párt iglói szervezetét. Az Iglói Faipari Szakiskola 1899-ben a felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Alapító tagja volt 1904-ben a Szabad Polgárok Pártjának (Iglói Ellenzéki Párt). Az Iglói Önszegélyező Egylet, mint Szövetkezet közgyűlése a szövetkezet igazgatósági tagjának választotta meg (1898–1909). A Kassai Szemle és a Felsőmagyarországi Kassai Szemle szerkesztője, a Szepes szabadkőműves páholy tagja volt (1902–1908). 1935. július 30-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Leletek*. A Jog. 1895. 37. szám.; *Vádoljon-e az ügyész?* A Jog. 1897. 12. szám.; *Ügyvédek helyzete Magyarországon*. A Jog. 1898.; Mártonffy Márton: *Kassa–Eperjesért „A Kassai Társalgási Egylet” emléklapja*. 1887. május 15. Kassa, 1887.; *Igló könyve*. *A „Szepesi Lapok” huszonöt éves fennállásának emlékére* kiadta Telléry Gyula. Igló, 1909.; *Szepesi Lapok nyomdavállalat*; *Költemények* 1885.; *Drágfy Mária* (dráma). Kassa, 1889.

Forrás: Lemešany izr. ház. akv. 4/1894.; Budapest I. ker. hal. akv. 1276/1935.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Galamb Sándor: *A magyar dráma története*. Budapest, 1944.; Palatinus József: *A szabadkőművesség bűnei. A magyarországi szabadkőművesek mozgalma és külföldi kapcsolatai 1920-tól 1937-ig. II. kötet*. Budapest, 1939.; Budai-Bernwaller József – Ries Lajos: *Lapunk története*. Felsőmagyarországi Kassai Szemle. Kassa, 1885.

Reök (Rök) István kaplonyi (1816–1877)

Császári–királyi közjegyző, Gyula 1. székhely, 1859–1861., Gyulai császári kir. Megyei Törvényszék.

Királyi közjegyző, Békéscsaba 1. székhely, Aradi Közjegyzői Kamara.

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők című fejezetében található!

Rudnay Sándor rudnai és divékújfalusi dr. (1856–1918)

Királyi közjegyző, Gödöllő, 1906., Malacka, 1906–1918., Budapesti-, Pozsonyi Királyi Közjegyzői Kamara.

1856. június 10-én született Divékújfalun. Római katolikus. Nemes. Apja rudnai és divékújfalusi Rudnay István földbirtokos, alispán, anyja szentmiklósi és óvári Pongrácz Ilona. Házasságot 1884-ben Misutta Blankával (Mária), Misuta Károly postamester leányával kötött. Második alkalommal – 1914-ben kimondott törvényes válást követően – 1914-ben Mikes Klárát, dr. Mikes Lajos műfordító, lapszerkesztő leányát – ő később Szabó Lőrinc költő felesége lett – vette feleségül. Középiskolai tanulmányait Budapesten folytatta. Az érettségi vizsgát 1878-ban tette le. Tanulmányokat folytatott a Debreceni Gazdasági Tanintézetben. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1878–1881). Jogi doktori oklevelét 1884-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1888-ban tette le. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1888-ban Nagytapolcsány székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1890-ben az ügyvédi tevékenysége székhelyét Nyitrára helyezte át. Nyitra vármegye közgyűlése árvászéki ülnöknek, Nyitra szabad királyi város a polgármesterének választotta meg (1898–1903). Az igazságügyminiszter 1906-ban Gödöllőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1906-ban Malackára helyezték át közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1903-ban országgyűlési képviselőnek választották meg a nyitrai választókerületben (1903–1906). Elnökként vezette a Szabadelvvű Párt nyitrai szervezetét. Tagja volt Nyitra rendezett tanácsú város képviselőtestületének. A Nyitra vármegyei Kaszinó háznagyának választotta meg. A Nyitrai Leszámítoló és Jelzálogbank Szövetkezet 1909-ben az elnök–vezérigazgatójának választotta meg. A Nyitrai Községi és Iparos és Kereskedelmi Tanonciskola székének elnöke volt (1897–1902). A Nagytapolcsányi Takarékpénztári Egylet igazgatósági tagja, igazgatóság elnöke, Nyitrai Központi Bank Rt. igazgatósági tagja 1905-ig, a Malackai Takarékpénztár igazgatósági tagja (1908), a Magyar Észak–Nyugoti Helyi Érdekű Vasút Rt. igazgatósági tagja (1898–1903) és a Pozsony vármegyei Helyi Érdekű Vasút Rt. igazgatósági tagja (1911–1915) volt. Nyitra szabad királyi város a tiszteletbeli városi tanácsos címmel tüntette ki. 1918. december 12-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL VII. 2. c. Pesti (1875-től) Budapesti Királyi Törvényszék (1946-tól Budapesti Törvényszék) iratai. Polgári peres iratok. 1914. V. 211., IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Diviaky nad Nitricou róm. kat. ker. akv. 31/1856.; Budapest Erzsébetváros róm. kat. ház. akv. 235/1884.; Budapest VII. ker. ház. akv. 468/1914., VIII. ker. hal. akv. 4816/1918.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle országgyűlési Almanach 1905–1910*. Budapest, 1905.; Budapesti Közlöny. 1888. 170., 1890. 191., 1892. 168., 1893. 142., 1906. 75. szám.; Pesti Napló. 1896. 20. szám.; Központi Értesítő. 1898. 84., 1905. 58., 1911. 92., 1915. 50. szám.; Mi-

bók-féle Magyar Compass. 1902–1910.; *Magyar Nemzeti Zsebkönyv. Nemes családok I. kötet.* Budapest, 1905.; Szluha Márton: *Nyitra vármegye nemes családjai. II. kötet L–Zs.* Budapest, 2005.; *Világ.* 1918. 293. szám.

Rupp Zsigmond nyilhegyi dr. (1838–1917)

Királyi közjegyző, Budapest I. kerület 1. székhely, 1875–1897., Budapest V. kerület 3. székhely, 1897–1917., Budapesti Közjegyzői Kamara.

341. Rupp Zsigmond

1838. április 9-én született Budán, a Vízivárosban. Római katolikus. Nemes. Apja nyilhegyi Rupp Jakab történész, budai városi levéltáros, anyja Schönbauer Alojzia. Házasságot 1865-ben Fischle Katalinnal, Fischle Frigyes a budavári Fortuna kávéház-tulajdonos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Budán végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Andaházy László budai császári–királyi közjegyző irodájában (1860). Az Országgyűlés gyorsíró irodája gyorsíróként alkalmazta a Képviselőházban (1861). 1861-ben a Pesti Királyi Törvényszékre törvényszéki jegyzőnek majd bírónak nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Budapest I. kerület 1. számú székhelyére. 1897-ben Budapest V. kerület 3. számú székhelyére helyezték át. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Ügyvéd Egylet választmányi tagjának, a Magyar Jogászegylet központi bizottsági tagjának választották meg. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos

Egylete elnökének, valamint 1897-ben a Budapesti Királyi Közjegyzői Kamara elnökének választották meg (1897–1917). Közjegyzői szolgálata 1917-ben a halálával szűnt meg. 1861-ben a Budapesti Első (Általános) Gyorsíró Egylet ellenőrének választották meg. Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának tagja volt (1873–1917). Az Egyesült Budapesti Fővárosi Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A „Nicholson” Gép-, Vagon-, és Hajógyár Rt. igazgatósági elnöke volt. A Magyar Helyiérdekű Vasutak Rt. közgyűlése a társaság felügyelőbizottsági tagjának választotta meg. 1875-től volt elnöke a Budai Polgári Körnek. A király 1888-ban királyi tanácsosi, 1904-ben udvari tanácsosi címmel tüntette ki. 1898-ban az osztrák Vaskorona Rend III. osztálya kitüntetésben részesült. Az Egységes Községi Polgári Párt Budapest II. kerületi szervezete a díszelnöki címmel tüntette ki. 1917. augusztus 8-án hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Az egyetemleges jelzőlogok.* Magyar Themis. 1872. 39. szám.; (Zlinszky Imre, Kovács Gyula): *Elbirtoklás a telekkönyvi tulajdonos ellenében.* (Véleményes indítvány és tárgyalás.) Az V. magyar jogászegylet évkönyve. 1874.; *A magyar királyi közjegyzőségi törvény (1874. évi XXXV. törvénycikk) magyarázata. Különös tekintettel a közjegyzői intézmény történeti fejlődésére. Közjegyzők, közjegyzői segédek, bírák és ügyvédek számára. A közjegyzői intézmény történetének vázlatával. Összehasonlító és kiegészítő jegyzetekkel, gyakorlati útmutatóval és az e törvényre vonatkozó ministeri rendeleteket és irománypéldákat tartalmazó függelékkel ellátva.* Budapest, 1875.; *A közjegyzői állások betöltésének kérdéséhez.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1895. 1. szám.; *Milleniumi ünnepi beszéd.* Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára.

1896. 9–10. szám.; *A budapesti kir. közjegyzői kamarához tartozó közjegyző uraknak*. Budapest, 1901.; *Debardeur polka/zongorára*. Budapest, 1864., Schneckenberger, *Magyar úri bálí csárdás*. Nagyságos Daras Kovács Ida úrhölgynek mély tisztelettel. Pest, 1859.; *Pesti-Nóta*. Pest, 1861.; *Lövész csárdás*. Pest, 1864.; *1859-diki jogász csárdás*. Budapest, 1859.; *A bolond polkája, visszaemlékezésül a lövészházi bolondok estélyére*. Budapest, 1864.; *Marianna csárdás*. Budapest, 1864.; *Borúra derű*. Budapest, 1864.; *Egy meglepő ítélet*. Folyóirat a perenkívüli törvénykezés és a közjegyzői gyakorlat számára. 1897. 9–10. szám.; *Szabad-e kir. közjegyzőnek oly részvénytársaság ügyében, melynek igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagja, közjegyzői teendőket végezni, különösen közjegyzői okiratot felvenni?* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1910. 8., 9. szám.; *Még egyszer a Kúria 80. számú polgári döntvényéről*. (Megjegyzések Bruckner Antalnak az Ügyvédek Lapja. 1910. 42., 43. sz. megjelent cikkére.) Ügyvédek Lapja. 1910. 50., 51., 52. szám.; *Szabad-e kir. közjegyzőnek oly részvénytársaság ügyében, melynek igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tagja, közjegyzői teendőket végezni, különösen közjegyzői okiratot felvenni? Válasz a kritikai megjegyzésekre*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 1., 2. szám.; *Lehet-e kir. közjegyző részvénytársaságnak igazgatósági vagy felügyelő-bizottsági tagja*. (Válasz Plaushich Mátyás kir. közjegyző úr cikkére.) Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 4., 5. szám.; *Impressiók a lefolyt jogászgyűlés és III. közjegyzői congressusról*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1911. 9. szám.; *Lehet-e bérleti jogot az ingatlanok hányadrésze-re is telekkönyvileg bekebelezni?* Ügyvédek Lapja. 1913. 32., 33. szám.; *A magyar közjegyzői intézmény*. (1874: XXXV. és 1886: VII. törvények története.) Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 3., 4., 5., 6., 10., 1914. 1., 5., 1915. 1. szám.

Forrás: Buda Vár róm. kat. ház. akv. 2/1865.; Budapest II. ker. hal. akv. 2123/1917.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Friedrich Fischle gyászjelentése. 1869. június 3.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949*. Budapest, 2009.

342. Rusa
Ernő

Rusa Ernő (1904-ig Rózsa) saághi dr. (1859–1932)

Királyi közjegyző, Szigetvár, 1908–1932., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1859. december 24-én született Büssüben. Református. Nemes. Apja saághi Rózsa János számtartó, anyja Pöcz Johanna. Családnévüket 1904-ben Rusa névre igazították ki. Házasságot 1883 körül Gyurkovits Matilddal, néhai Gyurkovich János pesti szűcs leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kaposvári, Csurgoi és a Nagykőrösi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1885. október 3-án kapta meg. Egy éves önkéntes katonai szolgálatát a 16. huszárezred kötelékében teljesítette. Az ügyvédi vizsgát 1887. március 28-án tette le. A Kaposvári Ügyvédi Kamara 1887-ben Kaposvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1908-ban Szigetvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Pécsi Közjegyzői Kamara választmányi (elnökségi) tagjának és titkárának, a Magyarországi Közjegyzők Nyugdíjgyesülete intéző bizottsági tagjának választotta

meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szigetvár város képviselőtestületének és Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának. A Kaposvári Református Egyházközség főgondnokának választotta meg. Elnökként vezette a Függelenségi és 48-as (Kossuth) Párt Somogy megyei szervezetét. Elnöke volt a Levente Egyesületnek, társelnöke a Magyar Cserkész Szövetség VI. és VII. pécsi kerületének. A Szigetvári állami elemi iskola gondnokságának elnöke volt. A Szigetvári Református Egyházközség presbiterének a Társadalmi Szervezetek Szövetsége (TESZ) szigetvári kerülete elnökének választotta meg. Tagja volt a Turul Szövetségnek és kültagja a Petőfi Társaságnak. A Vöröskereszt Egylet szigetvári fiókját és a Szigetvári Dalos Egyletet elnökként vezette. A Zrínyi Miklós Múzeum Egyesület alapító tagja, majd elnöke volt. 1916-ban a Vöröskereszt II. osztályú hadiékiértékes díszjelvényével tüntették ki. A kormányzó 1925-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1929-ben megkapta a TESZ jubileumi érdemjelvényét, 1930-ban a Háborús Emlékérmét. A Népjog című lap szerkesztője (1903–1908). 1932. június 23-án hunyt el Pécsen.

Forrás: Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 694/1853.; Büssü ref. ker. akv. 22/1859.; Kaposvár róm. kat. ker. akv. 15/1884.; Fővárosi Lapok. 1882. 232. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Tegzes Ferenc: *A zászló szerepe Szigetvár társadalmi életében*. In: Nagy Imre Gábor (szerkesztette): *Baranyai Helytörténeti Közlemények. 2.* Pécs, 2007.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Emlékkönyve*. Kaposvár, 2000.; Dömjén Miklós (szerkesztette): *Somogy megye tíz évvel Trianon után*. Budapest, 1930.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–SML IV. 401. a. Somogy vármegye főispánjának iratai. Bizalmas Elnöki Iratok. 32/1925., Közigazgatási iratok 1872–1950., 31545/1904.

Ruttkay Elemér dr. (1886–1954)

Királyi közjegyző, Abaújszántó, 1943–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1886. július 9-én született Nagykárolyban. Evangélikus. Apja Ruttkay Kálmán, anyja Justus Mária Berta. Házasságot 1918-ban Radácsy Mária népiskolai tanítónővel, Radácsy György, a Sárospataki Református Teológiai Akadémia tanárának lányával kötött. Jogi tanulmányait a Sárospataki Református Jogakadémián folytatott (1905–1909). Ügyvédként volt, majd ügyvédként praktizált Tiszafüreden. Az igazságügyminiszter 1943-ban Abaújszántóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1949 végén megszűnt. 1909-ben a Sárospataki Főiskolai Jogászegylet elnökének, a Tiszafüredi Kosárfonó Rt. közgyűlése 1925-ben a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. A Tiszafüredi Takarékpénztár Rt. (1926), a Középtiszai Hajózási és Kereskedelmi Rt. (1927), és a Tiszafüredi Kereskedelmi Rt. (1931) társaságok közgyűlései a társaságok igazgatósági tagjainak választotta meg. Társelnöke volt a Frontharcos Szövetség tiszafüredi csoportjának (1936). Az Országos Mezőgazdasági Munkásjogvédő Iroda munkájában tagként vett részt (1944). 1954. február 1. körül hunyt el Abaújszántón.

Forrás: Sárospatak ház. akv. 29/1918., hal. akv. 18/1959.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Özv. dr. Finkey Ferencné Radácsy Erzsébet gyászjelentése. 1955. május 31.; Sárospataki Református Kollégium Értesítője. 1907–1909.; Egri Népiújság. 1925. 60., 1926. 37., 1927. 212. szám.; Eger. 1931. 201. szám.; Budapesti Hírlap. 1936. 118. szám.; Magyarország Tiszti Cím- és Névtára. 1944.; Evangélikus Élet. 1954. 8. szám.

S

Saáry Vince vámosi (1834–1894)

Királyi közigyöző, Keszthely, 1875–1894., Pécsi Közigyözői Kamara.

1834. január 1-én született Pusztamiskén. Római katolikus. Nemes. Apja vámosi Saáry Gergely táblabíró, földbirtokos Diszelen és Miskén, anyja kenesei Kenessey Eszter. Házasságot 1865 előtt Mattachich Rozáliával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pápai Református Főgimnáziumban végezte. Az 1848/49. évi szabadságharcban, mint tüzér teljesített katonai szolgálatot. Ügyvédi vizsgát 1862 januárjában tett. Az 1860-as években ügyvédként praktizált Tapolcán, az 1870-es évek elején pedig Csáktornyan. Időközben, 1867-ben Veszprém megyei devecseri járásába szolgabíróvá választották. Az igazságügyminiszter 1875-ben Keszthelyre nevezte ki királyi közigyözőnek. Közigyözői szolgálata a halálával szűnt meg. 1894. január 12-én hunyt el Keszthelyen.

Forrás: Padrag ref. ker. akv. 1832–1867. 9. pag.; Tapolca róm. kat. ker. akv. 138/1865., 19/1867.; Sürgöny. 1862. 288. szám.; Budapesti Közlöny. 1867. 46., 1872. 125., 1875. 100. szám.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közigyözői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Molnár András (szerkesztette): *A szabadságharc zalai honvédei.* Zalai Gyűjtemény 33. Zalaegerszeg, 1992.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közigyözői Kamara iratai.

Salamon Dénes (1854–1902)

Királyi közigyöző, Zenta 1. székhely, 1891–1902., Szegedi Közigyözői Kamara.

1854. október 22-én született Kecskeméten. Református. Apja Salamon Antal iparos, anyja Szalai Eszter. Házasságot 1888-ban Zsarkó Konstantinával, Zsingor László zentai járási orvos özvegyével, Zsarkó Antal zentai királyi közigyöző lányával kötött. Házasságukból gyermek nem született (a hitves három heti házaselet után a Dunába fulladt Bajánál). Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1875–1880). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1883-ban tette le. Közigyözőjelöltként dolgozott, majd közigyözőhelyettesi szolgálatot látott el Matolcsy Károly ceglédi közigyöző irodájában (1883–1885). Közigyözőhelyettesi szolgálatot látott el Zsarkó Antal zentai közigyöző irodájában (1885–1888). A Szegedi Közigyözői Kamara tartós helyettesnek rendelte ki Bajára az elhunyt Milasevits Márton bajai közigyöző irodájának vezetésére (1888–1891). Az igazságügyminiszter 1891-ben Zenta 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közigyözőnek. Közigyözői szolgálata 1902-ben a halálával szűnt meg. A Zentai Takarékpénztár Rt. és a Zentai Általános Takarékpénztár Rt. közgyűlései 1894-ben a társaságok igazgatósági tagjának választották meg. 1897-ben alapító tagja volt a Vöröskereszt zentai szervezetének. 1902. június 10-én hunyt el Zentán.

Forrás: Kecskemét ref. ker. akv. 417/1854.; Zenta róm. kat. ház. akv. 59/1888.; Rokolya Gábor: *Magyar közigyözők a Délvidéken.* Budapest, 2017.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; BFL IX. 260. Budapesti Közigyözői Kamara iratai.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közigyözői Kamara iratai.; Fővárosi Lapok. 1888. 94. szám.; Kecskeméti Lapok. 1894. 9. szám.; Pesti Napló. 1894. 102. szám.

Salkovszky Jenő dr. (1889–1970)

Királyi közjegyző, Ipolyság, 1940–1944., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1889. május 7-én született Ipolyságon. Római katolikus. Apja dr. Salkovszky Ferenc ipolysági ügyvéd, anyja Engelhardt Josephine. Házasságot 1920-ban, Ipolyságon Lamos Margittal kötött. Középiskolai tanulmányait az Esztergomi Bencés Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1907. június 25-én tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1907–1912). A jogi doktori oklevelét Budapesten 1912. április 20-án kapta meg. Az egy éves önkéntes katonai szolgálatát 1912/1913-ban teljesítette. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1917. január 20-án tette le. Az I. világháborúban a közös 14. honvéd gyalogezred kötelékében az orosz fronton harcolt. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem az érdemkereszt szalagján a kardokkal, Magyar Háborús Emlékérem a hadiérem szalagján a kardokkal, Károly-csapatkereszt. 1919-től ügyvédként praktizált Ipolyságon. Az igazságügyminiszter 1940-ben Ipolyságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szlovák és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Szlovenszkói Magyar Egyesült Párt tagja, szlovák tartománygyűlés képviselőjének választották meg. Virilista jogon tagja volt Ipolyság mezőváros képviselőtestületének és Bars–Hont vármegye törvényhatósági bizottságának. A magyar országgyűlés képviselőházának meghívott képviselője volt (1938–1940). A Szlovenszkói Magyar Kultúregyesület (SZMKE) ipolysági szervezete és az Ipolysági Takarékpénztár Rt. felügyelő bizottsága elnökének választották meg. Újraszervezte a Honti Kaszinót. Az Ipolysági Levente Egyesület díszelnöki címmel tüntette ki. A kormányzó 1943-ban Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. Megkapta a Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetését. A Szepesi Hírlap című újság szerkesztője, A Hét című társadalmi és irodalmi hetilap főszerkesztője és kiadója (1929–1934). 1970. július 9-én hunyt el Ipolyságon.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Sahy róm. kat. ker. akv. 46/1889.; Budapest XII. ker. hal. akv. 1262/1956.; Hortobágyi Jenő: *Keresztény Magyar Közéleti Almanach*. II. kötet M–Z. Budapest, 1940.; Haefler István: *Országgyűlési Almanach az 1939–44. évi országgyűlésről*. Budapest, 1940.; Fonód Zoltán (főszerkesztő): *A Cseh/szlovákiai Magyar Irodalom Lexikona*. 1918–1995. Pozsony/Bratislava, 2004.; Botlik József: *Nemzetünket szolgálták. A visszacsatolt területek felsőházi és képviselőházi tagjai a Magyar Országgyűlésben (1938–1944)*. Budapest, 2020.; *Délvidéki Tragédiánk 1944–45*. Budapest, 2020.; Sinkó Ferenc: *Az Egyesült Magyar Párt egy éves története*. In: *A visszatért Felvidék adattára*. Budapest, 1939.

Samassa János gesztőczy dr. (1867–1948)

Királyi közjegyző, Tiszafüred, 1926., Salgótarján, 1926–1927., Rétság, 1927–1931., Zalaegerszeg, 1931–1948., Budapesti-, Pécsi Közjegyzői Kamara.

1867. március 20-án született Verebélyen. Római katolikus. Nemes. Apja gesztőczy Samassa János egri érseki jószágigazgató, anyja mártonfalvi Süteő Adalberta (Berta). Samassa József egri érsek fivére. Házasságot moosi és festensteini Lanser Mariannával kötött. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte. A császári és királyi 13. huszárezredben, majd a 6. huszárezredben tényleges állományú főhadnagyi rangfokozatban teljesített katonai szolgálatot (1886–1896). Jogi tanulmányokat a Grazi és a Budapesti Tudományegyetemen (1887–1888) folytatott. Az államtudományi doktori oklevelét

1898. június 30-án, a jogi doktori oklevelét 1910. február 19-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1921. április 11-én tette le. Heves vármegye közgyűlése szolgabírónak és tiszteletbeli főszolgabírónak választotta meg az egri járásba (1896–1900). Az Egri Érseki Jogi Líceum tanára volt (1899-ben statisztikát és közgazgatási jogot oktatott). Ügyvédjelöltként dolgozott Szilárd Ferenc és Haifás Ödön budapesti ügyvédek irodáiban (1909–1914). Az I. világháborúban előbb az 1. honvéd huszárszázadnál, majd a 10. hadsereg–parancsnokság kötelékében működött kiképzőtisztként (1916–1918). A háború után 1921–1924 között ügyvéd volt Budapesten, 1924-ben Füzesabonyban, majd 1924–1925-ben ismét a fővárosban. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Jeszenszky István, Janits Imre és Cholnoky Imre budapesti közjegyzők irodáiban (1920–1926). Az igazságügy-miniszter 1926-ban Tiszafüredre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1927-ben Salgótarjánba, 1931-ben Zalaegerszegre helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Eger város képviselőtestületének és Heves vármegye törvényhatósági bizottságának. 1901-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a kápolnai választókerületben kormánypárti programmal, a parlamentben azonban ellenzéki programot valósított meg. 1948. november 26-án hunyt el Zalaegerszegen.

Publikációi: *Egy eszme*. Eger, 1902.; *A kápolnai választókerület polgáraihoz*. Eger, 1904.; *A kápolnai választókerület polgárainak...* Eger, 1904.; *Bartha Miklós: összegyűjtött munkái 1–6. sajtó alá rendezése*. Budapest, 1911–1912.; *Törvényjavaslat a vándorcigányoknak törvényhozási úton való megrendszabályozásáról. Projet de loi sur la réglementation des tziganes vagabonds par les législations. Gesetzentwurf über die Massregelung der Wanderziganen auf legislatorischen Wege*. Budapest, 1911., 1917.; *Naplómból 1–2*. Budapest, 1920.; *Az Országos Széchenyi Nemzeti Társaskör*. Budapest, 1922.; *Az öngyilkosság megakadályozásáról*. Budapest, 1928.; *Néhány szó a királyi közjegyzői rendtartás reformjáról*. Zalaegerszeg, 1938.

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5332.; Zalaegerszeg hal. akv. 327/1948.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949*. Budapest, 2015.; Fabro Henrik – Ujlaki József: *Sturm-féle Országgyűlési Almanach 1906–1911. Rövid életrajzi adatok az országgyűlés tagjairól*. Budapest, 1906.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai. 1921/229.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.

343. Samassa János

Sándor József kénosi dr. (1843–1898)

Királyi közjegyző, Déva, 1875–1898., Aradi Közjegyzői Kamara.

1843 körül született. Unitárius. Nemes. Apja kénosi Sándor Gergely, anyja nagybarcsai Barcsay Mária. Házasságot előbb, 1873 körül csíktaplócai Lázár Katalinnal, majd – első neje 1894-ben bekövetkezett elhunytá után – 1897-ben sógornőjével csíktaplócai Lázár Antóniával kötött. 1871-től telekkönyvezető volt a Dévai Kir. Törvényszéken. Az igazságügyminiszter 1875-ben Dévára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg (1875–1898). Közjegyzői

szolgálatára a halálával szűnt meg. Tagja volt Hunyad vármegye törvényhatósági bizottságának. A Hunyad vármegyei Unitárius Egyházközség főgondnokának, egyházi tanácsosnak választotta meg. Az EMKE központi választmányi tagja és a Hunyad megyei Történelmi és Régészeti Társulat tagja volt. 1898. augusztus 15-én, 55 évesen hunyt el Déván.

Publikációi: *Erdély*. Budapesti Szemle. 1865.; *Okmánytár Erdély legújabb jogtörténelméhez*. Kolozsvár, 1865.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sándor József gyászjelentése. 1898. augusztus 15.; Daróczy Zoltán királydaróczi: *Nemesi Évkönyv 1929–1934*. Budapest, 1934.; Szinnyey József: *Magyar írók élete és munkái*. 12. kötet. Budapest, 1901.; Nagy Iván: *Magyarország családai. Címerekkel és nemzékrendi táblákkal*. Budapest, 1863.; Kővári László: *Erdély nevezetesebb családai*. Kolozsvár, 1854.; Gaál Jenő: *Arad vármegye és Arad szabad királyi város monográfiája*. III. kötet. 2. rész. Arad, 1898.; Pálmay József: *Udvarhely vármegye nemes családjai*. Székelyudvarhely, 1900.; *Hunyad megyei Történelmi és Régészeti Társulat évkönyve 1896–1898*; Budapesti Közlöny. 1871. 295. szám.; Fővárosi Lapok. 1873. 210. szám.; Magyar Polgár. 1875. 85., 1897. 122., 1898. 117. szám.; Kolozsvár. 1895. 46., 1897. 122. szám.; Keresztény Magvető. 1898.; Ellenzék. 1886. 16. szám.; A Jog. 1895. 41. szám.

Sántha Dezső csíktusnádi dr. (1843–1913)

Királyi közjegyző, Tasnád, 1901–1913., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1843 körül született. Római katolikus. Nemes. Apja csíktusnádi Sántha Imre nagykarolyi főszolgabíró, anyja Tóti Nagy Erzsébet. Házasságot 1872 körül Tarczali Lenkével kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykarolyi Piarista Gimnáziumban végezte (1853–1861). 1867-ben törvényszéki ülnöknek választották meg Közép–Szolnok vármegyében. 1868-tól törvényszéki bíró volt Zilahon. 1872-től ügyvédként praktizált Tasnádon. Az igazságügyminiszter 1901-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Tasnádra. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Tasnád község képviselőtestületének és Szilágysármegye törvényhatósági bizottságának. A Tasnádi Kaszinó tagja volt, a Wesselényi Egylet tasnádi szervezetét elnökként vezette (1883). A Tasnádi Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1885) és a Szilágysági Helyi Érdekű Gőzmozdonyú Vasút Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1913. január 19-én, 70 évesen hunyt el Tasnádon.

Forrás: Petri Mór: *Szilágysármegye monográfiája*. Birtokos családok története. 6. kötet. L–Z. Zilah, 1901–1904.; G. von Csergheó: *Der Adel von Ungarn samt den Nebenländern der St. Stephanskrone*. (4 Bände.); OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Csíktusnádi dr. Sántha Dezső gyászjelentése. Tasnád, 1913. január 19.; Nagykarolyi Piarista Gimnázium Értesítője. 1853.; Budapesti Közlöny. 1867. 58., 1901. 23. szám.; Nemzeti Kalendárium. 1868.; *Magyar Compass*. 1875., 1885.; Szatmármegyei Közlöny. 1900. 48. szám.; Fővárosi Lapok. 1872. 16., 1890. 317. szám.; Szatmár és Vidéke. 1906. 33. szám.; Pesti Napló. 1876. 79. szám.; Ellenzék. 1883. 74. szám.; Nemzet. 1886. 1241. szám.

Sánta István (1821–1894)

Királyi közjegyző, Kisvárd, 1875–1894., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1821. augusztus 20-án született Gyöngyöstarjában. Apja Sánta János, anyja Vajay Terézia. Római katolikus. Második házasságot – özvegyen – 1856-ban Kelemen Ilonával

kötött. Az 1850-es évektől ügyvédi gyakorlatot folytatott Kisvárdán. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kisvárdára. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1894. június 23-án, Kisvárdán hunyt el.

Forrás: Gyöngyöstarján róm. kat. ker. akv. 1805–1852. 54. pag.; Kemece róm. kat. ház. akv. 16/1856.; Kisvárdai róm. kat. hal. akv. 138/1879., 62/1894.; Budapesti Közlöny. 1858. 68., 1875. 82., 229., 1894. 156. szám.; Budapesti Hírlap. 1888. 83. szám.; Nyírvidek. 1894. 26. szám.

Sáray Bertalan dr. (1857–1915)

Királyi közjegyző, Técső, 1906–1915., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1857. október 13-án született Acsádon. Református. Apja Sáray József református lelkész, anyja Enyedy Kolhász Zsófia. Házasságot Bee Angélával, Bee Ferenc temesvári takarékpénztári hivatalnok leányával, majd – első neje 1905-ben bekövetkezett halálát követően – 1905-ben Szombathy Amáliával, Szombathy István debreceni építési vállalkozó lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Debreceni Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1875-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1878–1882). Szakmai pályafutása kezdetén írnokként dolgozott a Lugosi Kincstári Ügyzségen (1885–1887). A Temesvári Ügyvédi Kamara 1887-ben Lugos székhellyel vette fel a tagjai sorába. A király 1893-ban aljárásbírónak nevezte ki a Lugosi Királyi Járásbíróságra. 1904-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Debrecenben. Az igazságügyminiszter 1906-ban Técsőre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1915. június 9-én hunyt el Técsőn.

Publikációi: *Tulajdoni kereset*. A Jog. 1888. 25. szám.; *Res vel possessio cum onere transit*. A Jog. 1888. 48. szám.; *Gyakorlati szempontból való észrevételek a sommás eljárásról szóló törvényjavaslatra*. A Jog. 1892. 24., 25. szám.; *Igazságszolgáltatásunk bajai*. A Jog. 1895. 21. szám.; *Apróságok a büntető eljárás köréből*. A Jog. 1896. 8. szám.; *A bírói függetlenség*. A Jog. 1896. 22. szám.; *A superficies a magyar jogban*. A Jog. 1902. 29. szám.; *Épületjog. Magánjogi kodifikációnk*. A Jog. 1902. 42. szám.

Forrás: Debrecen hal. akv. 731/1905., ház. akv. 509/1905.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Sáray Bertalanné született Bee Angela gyászjelentése. Debrecen, 1905. április 10.; Budapesti Közlöny. 1885. 113., 1887. 165., 1895. 254., 1904. 275., 1906. 63. szám.

Sárközi Sándor dr. (1887–1942)

Királyi közjegyző, Budapest III. kerület 1. székhely, 1929–1942., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1887. december 13-án született Budapesten. Református. Apja Sárközi Mihály fogházőr, anyja Mathus Julianna. Házasságot 1919-ben Bozóky Erzsébettel, majd – első neje 1921-ben bekövetkezett halála után – 1928-ban Zimonyi Erzsébet Emiliával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1914-ben, a szerb hadszíntéren az 52. császári és királyi gyalogezred kötelékében tartalékos hadnagyi rendfokozatban teljesített katonai szolgálatot. A jogi doktori oklevelét 1915. november 13-án kapta meg.

344. Sárközi
Sándor

Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1918. december 9-én tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1918-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1919-ben a fővárosi árvaszéken dolgozott. Az igazságügyminiszter 1929-ben Budapest III. kerület 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1930-ban német nyelvi jogosítványt szerzett. Közjegyzői szolgálata 1942-ben a halálával szűnt meg. Tagja volt Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának. A Budapest III. kerületi Református Egyházközség gondnokának választotta meg. A kormányzó 1942-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1942. július 5-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 4713.; Budapest Kálvin tér ref. ker. akv. 1093/1887.; Budapest III. ker. ház. akv. 365/1919., 319/1928., hal. akv. 202/1921., 368/1942.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sárközi Sándor gyászjelentése.

1942. július 5.; *A magyar társadalom lexikonja*. 2. bővített kiadás. Budapest, 1931.; Pesti Hirlap. 1942. 49. szám.

Sarló (1886-ig Storch) Vendel (1861–1937)

Királyi közjegyző, Abaújszántó, 1895–1937., Kassai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1861. november 27-én született Árvaváralján. Római katolikus. Apja Storch (Sarló) Vendel uradalmi főerdész, 1848/49-es honvéd főhadnagy, anyja Bruchmann Karolina. Házasságot Boros Máriaival, Boros István szentgotthárdi magánzó lányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Lőcsei Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az igazságügyminiszter 1895-ben Abaújszántóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Abaúj–Torna vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Abaújszántói Úri Kaszinó, valamint a TESZ abaújszántói szervezete elnökének választotta meg. Elnökként vezette a 48-as Függetlenségi Párt, majd a Nemzeti Egységpárt abaújszántói szervezetét. Az Abaújszántói Hengermalom Rt. közgyűlése az igazgatóság tagjának (1896–1900), a Hegyaljai Vasút Rt. közgyűlése az igazgatóság elnökének választotta meg. A Magyar Vöröskereszt Egylet örökös tagjának választotta meg. 1937. május 24-én hunyt el Budapesten.

Forrás: Dolný Kubín róm. kat. ker. akv. 31/1861.; Szentgotthárd ház. akv. 5/1895.; Budapest I. ker. hal. akv. 912/1937.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sarló Vendel gyászjelentése. 1937. május 24.; Molnár Endre (szerkesztette): *Abaúj–Torna vármegye*. Budapest, 1935.; Zemplén 1908. 28. szám.; Független Budapest. 1907. 21. szám.; Vas vármegye Hivatalos Lapja. 1934. 21. szám.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1929. 07. 25.; Központi Értesítő. 1896. 58., 1900. 89. szám.; Arcanum Kézíránytár. Bona Gábor: *Az 1848/49-es szabadságharc tisztikara*.

Sárói Szabó Péter (1849–1917)

Királyi közjegyző, Szászváros, 1883–1917., Aradi Közjegyzői Kamara.

1849. augusztus 31-én született Pesten. Református. Nemes. Apja Sárói Szabó Albert pesti ügyvéd, református egyháztanácsos, anyja Erdőss Franciska. Házasságot 1872-ben, Hazsinán tasnádi Nagy Teréziával, majd – hosszú pereskedés után, 1888-ban kimondott törvényes válásukat követően – Tesich Katalinnal kötött. 1874-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Budapesten. 1879-től Aradon teljesített közjegyzői szolgálatot. Az igazságügy-miniszter 1883-ban Szászvárosba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Az Aradi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1913-ban választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szászváros képviselőtestületének és Hunyad vármegye törvényhatósági bizottságának. A Szászvárosi Református Kuun Kollégium főgondnokának választotta meg. Elnöke volt az EKE szászvárosi szakosztályának és a Szászvárosi Vadász Társaságnak. A szászvárosi Kuun Kollégium javára Sárói Szabó Péter és Neje néven tett alapítványt. 1917. május 9-én hunyt el Szászvárosban.

Forrás: BFL VII. 2. c. Pesti (1875-től) Budapesti Királyi Törvényszék (1946-tól Budapesti Törvényszék) iratai. Polgári peres iratok. 1882. V. 47., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 367.; Pest Kálvin tér ref. ker. akv. 1845–1857. 65. pag.; Kiss Gyula (szerkesztette): *Igazságügyi Tisztai Névtár és az Első Folyamodású Királyi Bíróságok szervezete*. 1–2. Budapest, 1879.; Nagy Iván: *Magyarország családai címerekkel és nemzékrendi táblákkal*. 10. kötet. Budapest, 1863.; Budapesti Hírlap. 1883. 209., 1914. 25. szám.; Erdély. 1908. 5–6. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1913. 7–8. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sárói Szabó Péter gyászjelentése. 1917. május 9.

Sbarcea Simón /Simon Sbârcea/ dr. (*1880)

Királyi közjegyző, Óradna, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Bistrița, 1926–1941., Camera Notarilor Publici Cluj.

1880-ban Született Maroshévízen. Ortodox. Román. Középiskolai tanulmányait Brassóban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1912-ben tette le. Szakmai pályafutását budapesti ügyvédjelöltként kezdte. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1912-ben tette le. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1912-ben Maroshévíz székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az impériumváltás után főszolgabírónak nevezték ki a szászrégeni felsőjárásba. A román igazságügyminiszter 1926-ban román királyi közjegyzőnek nevezte ki Besztercére. A magyar igazságügyminiszter 1941-ben magyar királyi közjegyzőnek nevezte ki Óradnára. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Marosvölgyi Népbank Rt. Maroshévíz közgyűlése 1914-ben, a Maroshévíz Község Állattenyésztőinek Szövetkezete közgyűlése 1913-ban, a Schönerauer Norbert Bőrgyár Rt., Szászrégen közgyűlése 1923-ban, a Banca Mureșana, Szászrégen közgyűlése és a Banca de Credit, Beszterce közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. Tagja volt az Astra Egyesületnek. A Cercul Culturală pénztárosának választotta meg. A román király a Román Koronarend lovagkeresztjével tüntette ki.

Forrás: Várady Aladár – Berey Géza: *Erdélyi monográfia*. Satu–Mare 1934.; Budapesti Közlöny. 1912. 149., 1941. 74. szám.; Nagy Magyar Compass. 1914.; Központi Értesítő. 1913. 94. szám.; Székelyföld. 1923. 38. szám.

Schäffer Alajos (1829–1892)

Királyi közjegyző, Kaposvár, 1875–1892., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1829. június 16-án született Kaposváron. Római katolikus. Apja Seffer Mihály húsfüstölő, anyja Lakos Petronilla (Petronella). Házasságot Lukinich Annával kötött. Középiskolai tanulmányait Kaposváron végezte. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. Az 1848/49. évi szabadságharcban hadnagyként teljesített szolgálatot. A császári hadseregben kényszersorozottként több évig az olasz hadszíntéren harcolt. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1861-ben tette le. Előbb községi jegyző, majd 1863-ban aljegyzőnek választották meg Somogy vármegyében. A Somogy megyei Ügyvédi Kamara Kaposvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1875-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kaposvárra. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Kaposvár város képviselőtestületének és Somogy vármegye törvényhatósági bizottságának. A Kaposvári Főgimnázium igazgató választmánya tagjának, a gimnáziumi alap pénztárnokának választották meg.

Alelnöke volt a Somogy megyei 1848–1849-es Honvédegyletnek. 1892. október 19-én hunyt el Kaposváron.

Forrás: Kaposvár róm. kat. ker. akv. 1821–1851. 88. pag., hal. akv. 466/1892.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.* Budapest, 2015.; Szabó László: *A Kaposvári Magyar Királyi Állami Főgimnázium Emlékkönyve 1812–1912.* Kaposvár, 1913.; Szántó László: *A Somogy Megyei Ügyvédi Kamara emlékkönyve.* Kaposvár, 2000.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői Kamara iratai.

Schauer István (1833–1895)

Királyi közjegyző, Pozsony 2. székhely, 1875–1895., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1833. november 30-án született Pozsonyban. Római katolikus. Apja Schauer György dohányjövédéki tisztviselő, anyja Schveger Katalin. Házasságot Krizsák Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Pozsonyi Katolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Jogakadémián folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1863. január 17-én tette le. Szakmai pályafutását a Pozsonyi Törvényszék jegyzőjeként kezdte. 1865-ben Pozsony szabad királyi város tanácsnokának választották meg. A király 1871-ben kinevezte a Pozsonyi Királyi Törvényszék bírójának. Az igazságügyminiszter 1875-ben Pozsony 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Pozsonyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1882-ben a kamara elnökének választotta meg. A kamara elnöki tisztséget 1891-ig töltötte be, de haláláig a kamara választmányi tagja maradt. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Alapító tagja volt a Pozsonyi Katolikus Főgimnázium Segélyző Egyletének. Tagja volt a Pozsonyi Jogakadémia jogtudományi államvizsgálati bizottságának. A Magyar Jelző-, és Váltóbank közgyűlése 1869-ben igazgatósági tagjának, a Pozsonyi Első Takarékpénztár közgyűlése 1877–1895 között felügyelőbizottsági tagjának választotta meg. 1889-től a Szent Mártonról címzett Pozsonyi

Egyházi Zeneegylet tagja volt. Tagja volt Pozsony szabad királyi város képviselőtestületének. 1895. március 27-én hunyt el Pozsonyban.

Forrás: Bratislava sv. Martina róm. kat. ker. akv. 717/1833., hal. akv. 186/1895.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Németh Szilvia: *A dualizmus kori Pozsony közjegyzői-személyes történetek.* Közjegyzők Közlönye. 2022. 4. szám.

Schelker Károly /Carl Schelker/

Királyi közjegyző, Nagyszeben, 1875–1882., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.
Császári–királyi közjegyző, Nagyszeben 1. székhely, 1871–1874., Nagyszebeni császári–királyi Megyei Törvényszék.

Részletes életrajza a könyv Császári királyi közjegyzők című fejezetében található!

Schick Károly dr. (1884–1957)

Királyi közjegyző, Kúla, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1884. november 13-án született Torzsán. Református. Apja Schick Mátyás, anyja Korell Zsuzsanna. Házasságot 1912-ben, Kolozsváron Herczegh Emmával, Herczeg Sándor szamosfalvi nagybírló és földbirtokos leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti (1902–1903) és Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen (1903–1906) folytatott. Egyéves önkéntesi katonai szolgálatát a kolozsvári 35. tábori tüzérezred kötelékében (1908–1909) teljesítette. A jogi doktori oklevelét 1910. június 11-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1912. április 20-án tette le. Szakmai pályafutását Kolozsváron ügyvédjelöltként kezdte (1907–1912). A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1912-ben Kúla székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a kolozsvári 35. tábori tüzérezred kötelékében teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemkereszt III. Osztálya, Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Koronás Arany Érdemkereszt. Az impériumváltás után az Újvidéki Ügyvédi Kamara tagja lett. Az igazságügyminiszter 1941-ben királyi közjegyzőnek nevezte ki Kúlára. Szerb és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Samassa János zalaegerszegi közjegyző irodájában (1945–1949). 1950-től pénzügyi előadó volt Zalaegerszegen. A Szerb–Horvát–Szlovén Református Egyházmegye világi főjegyzőjének választotta meg. 1957. július 17-én hunyt el Zalaegerszegen.

346. Schick Károly

Forrás: Zalaegerszeg hal. akv. 226/1957.; Budapest IX. ker. hal. akv. 1319/1972.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Id. Herczeg Sándor gyászjelentése. 1914. január 24.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.*

Budapest, 2017.; Mák Ferenc: *Magyarok a Vajdaságban 1918–1945*. Zenta, 2013.; Csuka Zoltán (szerkesztette): *A visszatért Délvidék*. Budapest, 1941.; ELTE Egyetemi Levéltár 2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Schiffbäumer Alfréd (*1869)

Királyi közjegyző, Beszterce, 1915–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.
Román királyi közjegyző, Bistrița, 1919–1925., Camera Notarilor Publici Cluj.

1869. december 30-án született Besztercén, Johann Alfred Schiffbaeumer néven. Evangélikus. Apja Johann Schiffbaeumer, anyja keresztnéve Regina. Középiskolai tanulmányait a Besztercei Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1888-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1891–1896). A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1900-ban Beszterce székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1915-ben Besztercére nevezte ki magyar királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással megszűnt. A román igazságügyminiszter 1919-ben Besztercére nevezte ki román királyi közjegyzőnek. Román közjegyzői szolgálata 1925-ben megszűnt. A Besztercei Hitel-, és Előlegezési Rt. ügyésének választotta meg (1914–1919).

Forrás: *Budapesti Tudományegyetem Almanachja*. 1891–1896.; Besztercei Evangélikus Főgimnázium Értesítője. 1887–1888.; Kormos Alfréd: *Magyar Pénzügyi Compass 1914–1915*. Budapest, 1915.; Budapesti Közlöny. 1915. 28. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1900. 1. szám.; Patria. 1925. 217. szám.; Family Search honlapon található utalás a Beszterce 1870. február 3-i anyakönyvi bejegyzésre.

Schiller Antal (1845–1904)

Királyi közjegyző, Ipolyság, 1875–1904., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1845. június 27-én született Hegybányán (Pjerg, Siglisberg), Iltsik János Antal néven. Római katolikus. A természetes apa, Schiller Antal hegybányai mészáros 1846-ban vette feleségül az anyát, Iltsik Jozefát. Házasságot 1874-ben Szlanka Helenával kötött. Második házasságot – első neje 1883-ban bekövetkezett halálát követően – 1885-ben Sántha Mariannával, Sántha János dalmadi közbirtokos és ügyész leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Selmezbányai Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányainak befejezése után ügyvédként praktizált Selmezbányán. 1874-ben szolgabíró volt Hont megyében. Az igazságügyminiszter 1875-ben Ipolyságra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német és szlovák nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Német és szlovák nyelvű bírósági tolmács volt az Ipolysági Kir. Törvényszéken. Közjegyzői szolgálata 1904-ben a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Ipolyság község képviselőtestületének és Hont vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt Hont vármegyei szervezetét. Igazgatója volt a Hont vármegyei Kaszinónak. Az Ipolysági Állami Polgári Leányiskola gondnokának választották meg. A király 1897-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1904. augusztus 28-án hunyt el Ipolyságon.

Forrás: Stiavnicke Bane róm. kat. ker. akv. 1843–1852. 44. pag., ház. akv. 1843–1851. 15. pag.; Banska Štiavnica róm. kat. ház. akv. 24/1874.; Šahy róm. kat. hal. akv. 103/1883.; Hontianske Tristány róm. kat. ház. akv. 9/1885.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schiller Antal gyászjelentése. Ipolyaság, 1904. augusztus 28.; Nemzet. 1887. 1848. szám.; Budapesti Közlöny. 1897. 290. szám.; Budapesti Hírlap. 1900. 97. szám.; Budapesti Közlöny. 1904. 209. szám.; Ipolyási Állami Polgári Leányiskola Értesítője. 1904.

Schilling Dezső dr. (*1885)

Királyi közjegyző, Kolozsvár 4. székhely, 1940–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1885 körül született. Református. Apja Schilling Ottó dési királyi közjegyző, anyja Árkosy Fanni. Házasságot Boros Olgával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szamosújvári Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányainak befejezése után ügyvédként praktizált Kolozsváron. Az igazságügyminiszter 1940-ben Kolozsvár 4. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara közgyűlése 1941-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. 1941. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Az Erdélyi Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg (1942–1944).

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schilling Ottó gyászjelentése. Noszoly, 1921. december 10.; Keleti Újság. 1942. 20. szám.; Ellenzék. 1941. 114. szám.

Schilling Lajos dr. (*1874)

Királyi közjegyző, Mócs, 1910–1919., Dész 1. székhely, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1874. április 17-én született Kolozsváron. Református. Apja Schilling Rudolf királyi közjegyző, anyja borcsányi és kiscétényi Bokros Júlia. Házasságot 1902-ben lécfalvi Gyárfás Máriával, Gyárfás Benedek uradalmi igazgató leányával kötött. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1901. november 23-án tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott (1898), majd közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el apja, Schilling Rudolf budapesti közjegyző irodájában (1901–1910). Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Az igazságügyminiszter 1910-ben Mócsra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Ezt követően ügyvédként praktizált. Az igazságügyminiszter 1941-ben újból kinevezte királyi közjegyzőnek Dész 1. számú székhelyére. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg.

Forrás: BFL IX. 260. udapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Schilling Rudolf gyászjelentése. Kolozsvár, 1917. december 23.; Kolozsvári Református Kollégium Értesítője. 1881.; Magyar Polgár. 1902. 112. szám.; Budapesti Közlöny. 1910. 52. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1941. 4. szám.; Budapesti Napló. 1903. 184. szám.

Schilling Ottó dr. (1847–1921)

Királyi közjegyző, Szamosújvár, 1887–1908., Dés, 1908–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Teaca, 1919–1921., Camera Notarilor Publici Cluj.

1847 körül született. Református. Apja Schilling János vármegyei mérnök, anyja Tercs Teréz. Házasságot 1873 körül Árkosy Fannival kötött. Középiskolai tanulmányait a Kolozsvári Református Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1865-ben tette le. Jogi tanulmányainak befejezése után ügyvédként praktizált Kolozsváron. Az igazságügyminiszter 1887-ben Szamosújvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1908-ban Désre helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter 1919-ben ideiglenes megbízással áthelyezte Tekére közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1921-ben a halálával szűnt meg. A Széki Református Egyházmegye 1907-ben a főgondnokának választotta meg. 1921. december 10-én hunyt el Noszolyon.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1887. 60., 1908. 262. szám.; Kolozsvár. 1888. 222. szám.; Magyar Polgár. 1900. 145. szám.; Ország–Világ. 1900. 29. szám.; Ellenzék. 1907. 255. szám.; Brassói Lapok. 1922. 19. szám.; Protestáns Egyházi és Iskolai Lapok. 1907. 48. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schilling Ottó gyászjelentése. 1921. december 10.

Schilling Rudolf (1844–1912)

Királyi közjegyző, Kolozsvár 2. székhely, 1875–1895., Budapest VI. kerület 2. székhely, 1895–1912., Kolozsvári-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

1844. január 4-én született Kolozsváron. Református. Apja Schilling János tisztviselő, vármegyei mérnök, anyja Tercs Teréz. Házasságot 1870 körül borcsányi és kiscétényi Bokros Júliával kötött. Középiskolai tanulmányait Kolozsváron végezte. Jogi tanulmányokat a Kolozsvári Jogakadémián folytatott (1866). Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1873-ban tette le. Szakmai pályafutását Kolozsváron ügyvédjelöltként kezdte (1866–1873). 1873-tól ügyvédként praktizált Kolozsváron. Az igazságügyminiszter 1875-ben Kolozsvár 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Kolozsvári Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara első elnökének választotta meg (1875–1895). 1895-ben áthelyezték közjegyzőnek Budapest VI. kerület 2. számú székhelyére. 1899-ben főszerkesztője volt a Közjegyzők Lapjának. Az itáliai magyar légio katonája volt 1861–1862-ben. Közjegyzői szolgálata 1912-ben a halálával szűnt meg. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt kolozsvári szervezetét. Tagja volt Alsó-Fehér vármegye és Buda-

347. Schilling
Rudolf

pest székesfőváros törvényhatósági bizottságának. A király 1889-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1912. november 9-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *Nyugdíjintézetéről*. Közjegyzők Lapja. 1899. 2., 3., 13., 16–17. szám.; *Bírói megbízások*. Közjegyzők Lapja. 1899. 4. szám.; *Szerződés után várandó örökség eladása inánt*.

Közjegyzők Lapja. 1899. 4. szám.; *Illetékügyek. Nyomorúság. (Közlemények)* Közjegyzők Lapja. 1899. 4. szám.; *A közjegyző a német birodalmi polgári törvénykönyvben.* Közjegyzők Lapja. 1899. 4. szám.; *A tisztelt kartársakhoz.* Közjegyzők Lapja. 1899. 6. szám.; *A közjegyzői levéltárak kiselejtezése.* Közjegyzők Lapja. 1899. 6. szám.; *Az örökösödési eljárás (1894. XVI. t.-cz.) 55. §-hoz. (Kísérlet a mintatár alkotásához.); Az 1886. VI. törvénycikk 6. §-hoz.* Közjegyzők Lapja. 1899. 10. szám.; *Reform a francia közjegyzői törvényben.* Közjegyzők Lapja. 1899. 10. szám.; *Félév után.* Közjegyzők Lapja. 1899. 13. szám.; *Codificatio.* Közjegyzők Lapja. 1899. 13., 15., 16–17. szám.; *A bajor közjegyzői törvény reformja.* Közjegyzők Lapja. 1899. 15. szám.; *Közjegyzői kényszer telekkönyvi ügyekben.* Közjegyzők Lapja. 1899. 18. szám.; *A hagyaték tárgyalása, ha az örökösök közül senki sem jelenik meg.* Közjegyzők Lapja. 1899. 23. szám.

Forrás: Budapest VI. ker. hal. akv. 1713/1912.; Rokolya Gábor: *A polgári közjegyzőség emlékezete. 1875–1949.* Budapest, 2009.; Ravasz László: *Hazatérés: Schilling Rudolf sírjánál.* 1912. évi november 11. Dés, 1913.

Schimics Béla dr. (*1893)

Királyi közjegyző, Zsibó, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1893-ban született Pancsován. Római katolikus. Apja Simics Márton. Házasságot 1942-ben, Zsibón Száva Rozínával (Rózsika) kötött. Középiskolai tanulmányait a Pancsovai Állami Reálgimnáziumban és a Budapest VII. kerületi István úti Gimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1910-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1911–1915). Az I. világháborúban a 14. közös hegyi tüzérezred kötelékében, utoljára tartalékos főhadnagyi rangban, teljesített katonai szolgálatot az olasz fronton. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1923. november 5-én tette le. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1923-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1923–1926 között a Nemzeti Takarékpénztár és Bank Rt. titkáráként dolgozott. 1929-től közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített a következő közjegyzői irodákban: Tóthfaludy Tóth Aladár budapesti (1929–1930), Zámor Rezső újpesti (1930), Olchváry László nagykállói (1931), Teőke Béla budapesti (1931–1935, majd 1949), Gröber Aladár gyöngyösi (1935–1936), Meixner László váci (1936–1939, majd 1945), Lénárt Dezső budapesti (1939–1940) és (1947–1949), Gyapay Endre ipolysági (1940). Tartós helyettes az ipolysági (1940–1941), Lázár Ferenc budapesti (1944–1945) és Divéky István esztergomi közjegyző (1945–1947) irodáiban. Az igazságügyminiszter 1941-ben Zilahra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Kolozsvári Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Az igazságügyminiszter 1950-ben Rétságra nevezte ki állami közjegyzőnek. Az Egyesült Mozgóképszínház Tulajdonosok Rt. közgyűlése és a Dunamenti Kertgazdasági Rt. közgyűlése a társaságok felügyelőbizottsági tagjának választotta meg.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5970.; Gazdasági, Pénzügyi, Tőzsdei Kompassz 1927–1928., 1943–1944.; Pancsovai Állami Reálgimnázium Értesítője. 1902.; Budapest, VII. kerületi István úti Gimnázium Értesítője. 1908–1910.; Hellebronth Antal: *A Ma-*

gyar Tüzér. *A magyar tűzérsg története*. Budapest, 1938.; *Budapesti Tudományegyetem Almanachja*. 1911–1913.; Eger. 1935. 175. szám.; Váci Hírlap. 1942. 73. szám.; Pest Megyei Hírlap. 1969. 43. szám.; MNL–OL Magyar Távirati Iroda hírei. 1920–1956. 1941. 03. 31.

Schlesinger Náthán dr. (*1856)

Királyi közjegyző, Rózsahegy, 1900–1919., Kassai Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Ružomberok, 1919–1922., Pezinok, 1922–1929.?, Notárska Komora Slovenska.

1856. augusztus 29-én született Liptóújíváron (Hradek). Izraelita. Apja Schlesinger József, anyja Lux Jozefina. Nős. Az Eperjesi Ügyvédi Kamara 1883-ban Liptószentmiklós székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1900-ban Rózsahegyre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. Tovább működött, mint csehszlovák állami közjegyző. 1922-ben Bazinba helyezték át. Virilista jogon tagja volt Liptó vármegye törvényhatósági bizottságának. 1897-ben megválasztották a Liptószentmiklósi Izraelita Hitközség elnökének. A Liptószentmiklósi Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1890), a Magyar Papírgyár Rt. közgyűlése (1907), a Celulosefa Beszerzési Rt. közgyűlése (1913), a Kénkovand Beszerzési Rt. közgyűlése (1917), és a Pozsonyi Vasöntőde és Zománczóomű Rt. közgyűlése (1918) a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. A Magyar Textilipari Rt.–Rózsahegy Fonógyár Rt. közgyűlése 1914-ben a társaság felügyelőbizottsági tagjának választotta meg. Tagja volt a Magyarországi Jogász Egyletnek és a Magyarországi Kárpát Egyesület Liptói osztályának. Liptó vármegye közgyűlése Liptó vármegye tiszteletbeli tisztii ügyész helyettese, majd a Liptó vármegye tiszteletbeli tisztii ügyésze címmel tüntette ki.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schlesinger József gyászjelentése. 1899. november 15.; Kassai Újság. 1922. 202. szám.; Eperjesi Evangélikus Kollégium Értesítője. 1873.; Herzog Emil: *A zsidók története Liptói-Szent-Miklóson*. Budapest, 1894.; Budapesti Közlöny. 1883. 292. szám.; Központi Értesítő. 1890. 106., 1913. 35. szám.; Jogtudományi Közlöny. 1887. 14. szám.; Pesti Napló. 1895. 286. szám.; Pesti Hírlap. 1897. 20. szám.; Magyarország. 1908. 305. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1907.; Budapesti Közlöny. 1914. 34. szám.; Vegyi Ipar. 1918. 22. szám.; Bányászati és Kohászati Lapok. 1917. 5. szám.; Hazánk. 1898. 302. szám.

Schmidt Konrád dr. (1883–1971)

Királyi közjegyző, Apatin, 1941–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1883. október 14-én született Szentfülöpön. Római katolikus. Apja Schmidt Vendel földbirtokos, anyja Müller Anna. Házasságot előbb Heigel Karollával, majd Lukács Jolánnal, később Magula Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Jezsuita Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1903-ban tette le. Teológiai tanulmányait rövid ideig a Kalocsai Érseki Hittani Főiskolán végezte. Jogi tanulmányokat az Innsbrucki Tudományegyetemen, majd Kolozsváron a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1906–1910). Önkéntesi katonai szolgálatot teljesített a szabadkai 6. számú gyalogezred kötelékében. Jogi doktori oklevelét 1910. május 21-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1913. október 18-án tette le. Ügyvédjelöltként dolgozott Lászlóffy István

budapesti ügyvéd irodájában (1909–1914). A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1914-ben Zombor székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Népfelkelő főhadnagyként harctéri szolgálatot látott el a szabadkai 6. számú honvéd gyalogezred kötelékében (1915–1917). Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Ezüst Vitézségi Érem II. osztálya. Az igazságügyminiszter 1941-ben Apatinba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Szerb és német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1945-ben sváb származása miatt deportálták a magyar határ menti Gakovo (Gádor) falu koncentrációs táborába. A biztos éhhaláltól csak magyar származású felesége határozott fellépése mentette meg, aki kihozta őt a táborból. 1948-ban az Újvidéki Ügyvédi Kamara Zombor székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1920-ban alapító tagja volt a Schwabisch–Deutschen Kulturbundnak. A Kulturbund közgyűlése 1935-ben az egyesület vezetőjének választotta meg. Virilista jogon tagja volt Zombor szabad királyi város törvényhatósági bizottságának. A kormányzó 1942-ben Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. A Handels–und Gewerbe Zeitung jogi szakírója. Munkatársa a Jugendruf és a Familienfreunde című lapoknak. A Donau című hetilap szerkesztője. 1971. augusztus 14-én hunyt el Zomborban.

348. Schmidt
Konrad

Forrás: Filipova román. kat. ker. akv. 115/1883.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017. Anton Zollitsch: *Filipowa Entstehen, Wachsen und Vergehen einer donauschwabischen Gemeinde in der Batschka Freilassing*. 1957.; Pfarrer Josef Negele: *In memoriam Dr. jur. Konrad Schmidt*. (1883–1971.); MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara iratai.

Schnell Károly dr. (1841–1905)

Királyi közjegyző, Brassó 1. székhely, 1897–1905., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1841. május 27-én született Brassóban. Evangélikus. Középiskolai tanulmányait a Brassói „Honterus” Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Bécsi Tudományegyetemen és a Nagyszombati Jogakadémián végzett. A Brassói Ügyvédi Kamara 1867-ben Brassó székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Brassói Ügyvédi Kamara közgyűlése 1893-ban megválasztotta a kamara választmányi tagjának. Az igazságügyminiszter 1897-ben Brassó 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Brassó szabad királyi város képviselőtestületének és Brassó vármegye törvényhatósági bizottságának. 1863–1864-ben Brassó képviselője az erdélyi országgyűlésen. Országgyűlési képviselő volt a Brassó 1. számú választókerületben (1897–1901). 1884-től elnökként vezette a Szász–Német Párt brassói szervezetét. 1892-ben megválasztották a Szabadelvű Párt brassói szervezetének elnökévé. A brassói evangélikus egyházközség gondnoka, 1894–1897 között pedig az evangélikus egyháztartomány konzisztóriumának világi tagja volt. A Brassói Általános Takarékpénztár Rt. közgyűlése (1885), az Erdélyi Kőolajfinomító Rt. közgyűlése és a Felek–Fogarasi Helyi Érdekű Vasút Rt. közgyűlése a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1905. április 12-én hunyt el Meranban.

Forrás: Sturm Albert: *Országgyűlési Almanach 1897–1901*. Budapest, 1901.; Budapesti Közlöny. 1897. 110. szám.; Nemere. 1884. 78. szám.; Nemzet. 1885. 1103. szám.; Alföldi Iparlap. 1887. 40. szám.; Budapest. 1892. 48. szám.; A Jog. 1893. 40. szám.; Központi Értesítő. 1895. 65. szám.; Pesti Napló. 1895. 305. szám.; Siebenbürgisch–Deutsches Tageblatt. 1905. 9522. szám.; Szinyei József: *Magyar írók élete és munkái. 12. kötet*. Budapest, 1914.

Schrammel Imre dr. (1868–1931)

Királyi közjegyző Vasvár 1. székhely, 1919–1931., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1868. július 21-én született Kaposváron. Római katolikus. Apja Schrammel Benedek (Bence) magánzó, anyja Vaszary Terézia. Házasságot 1893 körül Lang Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Győri Szent Benedek–rendi Gimnáziumban folytatta. Az érettségi vizsgát 1884-ben tette le. Jogi tanulmányait a Győri Jogakadémián végezte. A Győri Törvényszék elnöke 1889-ben joggyakornoknak nevezte ki a Kapuvári, majd a Magyaróvári Törvényszék területére. 1891-ben áthelyezték joggyakornoknak a Komáromi Törvényszék területére. 1891-ben a joggyakornoki állása mellett posta és távirdai segédfogalmazónak, 1892-ben posta és távirdai tisztnek nevezték ki. 1894-ben törvényszéki jegyzői kinevezést kapott a Szombathelyi Törvényszék területére. A király 1896-ban a Nezsideri Kir. Járásbíróságra nevezte ki aljárásbírónak. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Geisler József soproni (1904–1905) és Hanny Tódor győri közjegyző (1911–1919) irodájában. Az igazságügyminiszter 1919-ben

349. Vasvár 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése 1929-ben a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1931. december 1-én hunyt el Vasváron.

Schrammel
Imre

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Kaposvár róm. kat. ker. akv. 118/1868.; Vasvár hal. akv. 61/1931.; Budapesti Közlöny. 1889. 304., 1891. 62., 1892. 153., 1896. 237., 1919. 59. szám.; Győri Szent Benedek–rendi Gimnázium Értesítője. 1879–1884., Esztergom és Vidéke. 1893. 111. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1929. 8. szám.; Fővárosi Lapok. 1894. 122. szám.; Soproni Hirlap. 1931. 276. szám.

Schreiber Miklós (1900-ig Móric) dr. (1875–1939)

Királyi közjegyző, Naszód, 1908–1918., Kolozsvár 3. székhely, 1918–1919., Kecskemét 3. székhely, 1925., Szolnok 1. székhely, 1925–1939., Kolozsvári-, Budapesti-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1875. március 8-án született Szolnokon, Schreiber Móric néven. Izraelita; később – 1902 után – kikeresztelkedett, illetőleg római katolikus vallásra tért át. Apja dr. Schreiber Lőrinc orvos, anyja Kirschner Jozefina. Házasságot 1902-ben Fischer Margittal, Fischer Lajos kolozsvári ügyvéd leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Szolnokon végezte. Jogi

tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1905. május 19-én tette le. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Jakab Géza újpesti (1905), Dorgó Albert kolozsvári (1905–1907) és Takács Jenő tapolcai (1908) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1908-ban Naszódra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1918-ban Kolozsvár 3. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg Kolozsváron. A román igazságügyminiszter ideiglenes megbízással Kolozsvárra nevezte ki közjegyzőnek. 1922-ben Magyarországra repatriált. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el menekült közjegyzőként Déchy Aladár budapesti közjegyző irodájában (1922–1925). 1925-ben Kecskemét 3. számú székhelyére nevezték ki királyi közjegyzőnek. 1925-ben Szolnok 1. számú székhelyére helyezték át. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szolnok város képviselőtestületének. Elnöke volt a Naszódi Vadásztársaságnak. A Naszódvidéki Takarékos és Hitelintézet Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Jász–Nagykun–Szolnok vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli szolgabírája címmel tüntette ki. 1939. január 9-én hunyt el Szolnokon.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Szolnok izr. szül. akv. 782/1875.; Szolnok hal. akv. 19/1939.; Mezőtúr hal. akv. 74/1895.; *A Magyar Társadalom Lexikonja*. 1. kiadás. Budapest, 1930.; Schefftsik György: *Jász–Nagykun–Szolnok vármegye múltja és jelene*. Pécs, 1935.; Nemzeti Jövők. 1933. 5. szám.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1908. 7. szám.; Vadászat és Állatvilág. 1912. 22. szám.; Magyar Polgár. 1901. 222., 1902. 70. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1911.

Schreiber (1945-től Simonyi) Miklós ifj. dr. (1902–1957)

Királyi közjegyző, Békéscsaba 1. székhely, 1936–1949., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1902. december 23-án született Szolnokon. Izraelita, majd áttért a római katolikus vallásra. Apja dr. Schreiber Miklós királyi közjegyző, anyja Fischer Margit. Házasságot 1939-ben, Budapesten Fölser Adriennel, Farkas György földbirtokos elvált nejével, dr. Fölser István szabadkai orvos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Szolnokon végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten 1929-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Szabó István békési közjegyző irodájában (1924–1929). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Szabó István békési közjegyző (1929–1933), és Mikosevits Dezső békési közjegyző irodájában (1933–1936). Az igazságügyminiszter 1936-ban Békéscsabára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Kinevezését zsidó származása miatt 1944 tavaszán hatálytalanították. A kormányzó – anyja kérelmére – mentesítette őt a zsidótörvények hatálya alól. 1945-től tovább folytatta közjegyzői működését. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. 1957. november 18-án, mint vállalati tisztviselő hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest VII. ker. ház. akv. 403/1929.; VIII. ker. hal. akv. 2462/1957.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. 2. kötet. M–Z*. Budapest, 1940.; Békés Vármegye Hivatalos Lapja. 1939. 42., 1940. 2. szám.; Budapesti Közlöny. 1944. 118. szám.

Schubert (Subert) István (1811–1888)

Királyi közjegyző, Szenice, 1875–1888., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

1811. július 23-án született Szenicén. Evangélikus. Apja Schubert Pál, anyja Raith Katalin. Házasságot 1843-ban Conrad Antóniával, Conrad István Nyitra megyei táblabíró leányával kötött. Ekkor, mint ügyész, gróf Nyáry József özvegyének a szolgálatában állt. 1848-ban ügyvéd, „több előkelő családok ügyésze” Szenicén. 1875-ig ügyvédként praktizált ugyanott. Az igazságügyminiszter 1875-ben Szenicére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1888. szeptember 27-én hunyt el Szenicén.

Forrás: Senica evang. ker. akv. 1783–1834. 222. pag., 102/1848., ház. akv. 12/1843., hal. akv. 50/1888.; Budapesti Közlöny. 1875. 189., 1876. 28. szám.; Pesti Napló. 1875. 268. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Subert István gyászjelentése. 1888. szeptember 26.

Schultz Sándor (*1844)

Királyi közjegyző, Abádszalók, 1897–1910., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1844. március 3-án született Sárospatakon. Római katolikus. Apja Schultz József a sárospataki hercegi uradalom ispánja, anyja Szovits Anna. Házasságot 1878-ban kimlődi Hodoly Ilonával, Hodoly János varannói földbirtokos leányával kötött. 1872-ben bírósági végrehajtónak nevezték ki a Nagymihályi Járásbíróságra. A Kassai Ügyvédi Kamara 1876-ban Varannó székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1883-ban lemondott az ügyvédi állásáról. 1896-ig ügyvédi gyakorlatot folytatott Sátoraljaújhelyen. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot látott el Görgey Béla sátoraljaújhelyi közjegyző irodájában (1896–1897). Az igazságügyminiszter 1897-ben Abádszalókra nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1910-ben lemondott a közjegyzői állásáról. 1909-ben alapító tagja volt a Miskolci Jogászegyletnek.

Forrás: Sárospatak róm. kat. ker. akv. 1828–1864. 108. pag.; Vranov nad Topľou róm. kat. ház. akv. 1/1878.; Abádszalók hal. akv. 31/1901.; Budapesti Közlöny. 1876. 82., 1881. 174., 1883. 155., 1910. 41. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1896. 7., 1897. 4. szám.; Miskolci Napló. 1909. 290. szám.; Magyar Újság. 1872. 37. szám.

Schuster Frigyes dr.

Királyi közjegyző, Segesvár, 1913–1919., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

Evangélikus. A Nagyszebeni Ügyvédi Kamara 1892-ben Segesvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1913-ban Segesvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1893-tól volt tagja Szében vármegye törvényhatósági bizottságának. A Segesvár–Szentágotai helyi érdekű vasút Rt. közgyűlése a társaság felügyelőbizottsági pótagjának választotta meg. Az Erzsébetvárosi Takarékpénztárak Záloglevél Intézete Rt. közgyűlése 1893-tól a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. 1901-ben megbízták a Segesvári Ipar–Takarék-, és Előlegezési Egylet igazgatóhelyettesi feladatainak ellátásával.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1892. 98., 1913. 117. szám.; Kirchliche Blätter. 1904. 38. szám.; Központi Értesítő. 1914. 36. szám.; Kolozsvár. 1893. 137. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1901.; Vasút-, és Közlekedésügyi Közlöny. 1900. 74. szám.

Schürger István dr. (*1874)

Királyi közjegyző, Szepsi, 1938., Kassai Közjegyzői Kamara.

1874. december 17-én született Alsó–Mecenzéfen. Római katolikus. Apja Schürger János ügyvéd, alsó–mecenzéfi községi jegyző, anyja Leschner Amália. Házasságot Góts Erzsébettel kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. 1902-ben joggyakornoknak nevezték ki a Budapesti Királyi Ítéltábla területére. A Kassai Ügyvédi Kamara 1903-ban Szepsi székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az illetékes katonai közigazgatás vezetője ideiglenes megbízással királyi közjegyzőnek nevezte ki Szepsire. Kinevezését az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői megbízatása 1938-ban megszűnt. A Polgári Takarékpénztár (Szepsi) Rt. közgyűlése 1912-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Szepsi Sport Klub 1932-ben a díszelnöki címmel tüntette ki. 1940-ben vármegyei tiszteletbeli tisztí ügyésszé nevezték ki.

Forrás: Nižný Medzev róm. kat. ker. akv. 137/1874.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schürger János gyászjelentése. 1905. április 25.; Prágai Magyar Hírlap. 1932. 47., 1933. 91. szám.; Budapesti Közlöny. 1902. 52., 1903. 79., 1939. 79. szám.; Felvidéki Ujság. 1940. 164. szám.; Központi Értesítő. 1912. 16. szám.; Budapesti Tudományegyetem Almanachja 1896–1897.

Schvarczer Ödön (1847–1917)

Királyi közjegyző, Nagyszőlős, 1880–1885., Beregszász, 1885–1917., Kassai Közjegyzői Kamara.

350.
Schvarczer
Ödön

1845. február 9-én született Galántán. Római katolikus. Apja Schvarczer János, gróf Eszterházy Vince uradalmi ispánja, anyja Kompót Veronika. Házasságot 1882-ben Bernáth Matilddal, néhai Bernáth Kálmán kataszteri felügyelő leányával kötött. Középiskolai Tanulmányait az Ungvári Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1865-ben tette le. A Kassai Ügyvédi Kamara 1873-ban jegyezte be a tagjai sorába. 1876-ban lemondott az ügyvédi állásáról. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Eöry Jenő ungvári közjegyző irodájában (1876–1880). Az igazságügyminiszter 1880-ban Nagyszőlősrre nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1885-ben Beregszászra helyezték át. 1917-ben lemondott a közjegyzői állásáról. Virilista jogon tagja volt Beregszász város képviselőtestületének és Bereg vármegye törvényhatósági bizottságának. Tagja volt az Ungvári Közművelődési Társaságnak (1879). 1878-ban az Ungvári Társaskör a jegyzőjének választotta meg. A Szabadelvű Párt Beregszász városi szervezetének elnökként vezette és a Szabadelvű Párt Bereg vármegyei

szervezete végrehajtó bizottságának elnöke volt (1905). A király 1917-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. 1917. május 5-én hunyt el Beregszászon.

Publikációja: *Előszó a Szinműkedvelői Emlékkönyvbe*. Ungvár, 1880.

Forrás: Galanta róm. kat. ker. akv. 1784–1873. 287., 349. pag.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Schwarczler Ödön gyászjelentése. 1917. május 6.; Budapesti Közlöny. 1873. 29., 1880. 3., 1885. 114. szám.; Magyar Themis. 1876. 17. szám.; A Hon. 1880. 4. szám.; Ung. 1878. 16., 1879. 41., 1880. 9. szám.; Fővárosi Lapok. 1882. 191. szám.; Magyar Nemzet. 1905. 20., 21. szám.; Pesti Hírlap. 1910. 177. szám.; Ungvári Katolikus Főgimnázium Értesítője. 1864.

Scipiades József (1836–1899)

Királyi közjegyző, Jászapáti, 1887–1899., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1838. május 3-án született Gyöngyöspüspökin. Római katolikus. Apja Scipiades János kántortanító, anyja Monsparth Borbála. Házasságot 1869-ben Kientzl Jusztinával kötött. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1855-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott (1864–1869). 1869-től ügyvéd Jászapátiban. Az igazságügyminiszter 1887-ben Jászapátiba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1899. július 5-én hunyt el Jászapátiban.

Publikációja: *A fogadásnak per útjáni érvényesítéséről*. Jogtudományi Közlöny. 1873. 32. szám.

Forrás: Gyöngyöspata róm. kat. ker. akv. 1799–1856. 141. pag.; Jászapáti róm. kat. ker. akv. 75/1869., polgári hal. akv. 302/1899.; Budapesti Közlöny. 1887. 121. szám.; Budapesti Hírlap. 1899. 199. szám.; Nyírvidek. 1913. 44. szám.; A Pesti Tudományegyetem Értesítője. 1865.; Egri Ciszterci Katolikus Gimnázium Értesítője. 1855.

Scoberda Antal (1850–1932)

Királyi közjegyző, Mezőcsát, 1909–1932., Kassai-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1850. január 19-én született Gyendán. A természetes apa, Skoperda Antal haszonbérlo és az anya, Bogdanovics Katalin 1853 nyarán házasodott össze, ennek révén utólag törvényesítve gyermeküket. Római katolikus. Nőtlen. Középiskolai tanulmányait az Egri Ciszterci Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1869-ben tette le. Jogi tanulmányokat az Egri Érseki Jogakadémián folytatott (1869–1872). A Miskolci Ügyvédi Kamara Mezőcsát székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1909-ben Mezőcsátra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Borsod-Gömör-Kishont k. e. e. vármegyék törvényhatósági bizottságának. 1886-ban pártoló tagként lépett be a Miskolci Katolikus Főgimnázium Segély Egyletbe. A Mezőcsáti Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank igazgatósági tagjának választotta meg (1891–1894). 1932. február 22-én hunyt el Mezőcsáton.

Forrás: Kunhegyes róm. kat. ker. akv. 5/1850.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Scoberda Antal gyászjelentése. 1932. február 22.; Budapesti Hirlap. 1932. 45. szám.; Udvardy László: *Az egri érseki jogliceum története*. Eger, 1899.; Miskolci Katolikus Főgimnázium Értesítője. 1890.; Egri Ciszterci Főgimnázium Értesítője. 1862.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1909. 5. szám.; Központi Értesítő. 1891. 47., 1894. 70. szám.; Borsod-Gömör és Kishont vármegye Hivatalos Lapja. 1925. 26. szám.; Budapesti Közlöny. 1909. 106. szám.

Sebesi Ákos bolgárfalvi és borosjenői dr. (1845–1912)

Királyi közjegyző, Segesvár, 1898–1912., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1845. május 29-én született Gyulafehérváron. Református. Nemes. Apja bolgárfalvi és borosjenői Sebesi Károly, anyja Szoboszlói Róza. Házasságot 1872-ben ábrahámfalvi Ugron Júliával kötött. 1872-től ügyvédi gyakorlatot folytatott Székelyudvarhelyen. Az igazságügyminiszter 1898-ban Segesvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Udvarhely vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Udvarhelyi Református Egyházmegye és a Székelyudvarhelyi Református Kollégium főgondnokának választotta meg. A Székelyudvarhelyi Református Kollégium a tiszteletbeli főgondnok címmel tüntette ki. 1912. június 19-én hunyt el Segesváron.

Publikációja: *A közvégrendelet tanúinak írástudása a kir. Curia 1909. évi május 18-án 939. sz. a. hozott elvi jelentőségű határozat szerint*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1909. 7. szám.

Forrás: Pálmay József: *Udvarhely vármegye nemes családjai*. Sepsiszentgyörgy, 2003. (Hasonmás kiadás.); OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Sebesi Ákos gyászjelentése. 1912. június 19.; Budapesti Közlöny. 1872. 218. szám.; Székelyudvarhelyi Református Kollégium Értesítője. 1894., Gyulafehérvári Születési Anyakönyv 1845. letöltve: www.familysearch.hu, 2023. 11. 14., 8 óra.

351. Sebesi Ákos

Sebestyén Kálmán vitéz dr. (1879–1952)

Királyi közjegyző, Békéscsaba 2. székhely, 1939–1944., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1879. július 15-én született Nagyenyeden. Református. Apja Sebestyén Sándor, anyja barátosi Tóth Ilona. Házasságot Hollósy Gizellával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagyenyedi Református Főgimnáziumban (Bethlen Kollégium) végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1913-ban Marosvásárhelyen tette le. Szakmai pályafutása kezdetén joggyakornok volt a Földművelésügyi Minisztériumban. A Nagyváradi Ügyvédi Kamara 1913-ban Élesd székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban az 50. közös honvéd gyalogezred kötelékében, főhadnagyi rangban teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: III. osztályú Katonai Érdemkereszt a hadiékítményekkel, I. és II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme. 1928-ban repatriált Magyarországra. A Debreceni Ügyvédi Kamara 1928-ban Ko-

mádi székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben Békéscsaba 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben, a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Bihar vármegye törvényhatósági bizottságának. Főtitkárként vezette az Erdélyi Magyar Párt élesdi tagozatát. 1935-ben országgyűlési képviselőnek választották meg a cséffai választókerületben. 1936-ban lemondott a képviselői mandátumáról. A Nagyszalontai Református Egyházközség ügyészének, a Békéscsabai Református Egyházközség főgondnokának választotta meg. Bihar vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. A kormányzó vitézi címmel, 1944-ben pedig Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1952. december 29-én, mint ügyvéd, zamárdi lakos, hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest IX. ker. hal. akv. 1867/1952.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Lexikon. 2. kötet M–Z.* Budapest, 1940.; Vermes Ernő (szerkesztette): *Bihar vármegye tíz évvel Trianon után.* Csonka-Bihar vármegye revíziós emlékalbuma. Berettyóújfalú 1930.; *Vitézek Albuma.* Budapest, 1939.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1944. 1. szám.; Haefler István (szerkesztette): *Országgyűlési Almanach 1935–1940.* Budapest, 1940.

Sebestyén Mátyás dr. (1895–1962)

Királyi közjegyző, Perlak, 1941–1944., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

352. Sebestyén
Mátyás

1895. február 24-én született Kotoron. Római katolikus. Apja Sebestyén István földműves, anyja Matotek Klára. Házasságot Wirth Etelkával kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagykanizsai Katolikus Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1916-ban tette le. Az I. világháborúban a nagykanizsai 20. honvéd gyalogezred kötelekében tartalékos zászlós beosztásban teljesített szolgálatot. Katonai kitüntetése: Károly-csapatkereszt. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1917–1921). Az ügyvédi vizsgát Újvidéken, 1925-ben tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Perlakon Reményi Zoltán ügyvédi irodájában (1921–1925). Ügyvédként praktizált Perlakon 1925–1941 között. Az igazságügyminiszter 1941-ben Perlakra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Horvát és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Gáspár Ödön nagykanizsai közjegyző irodájában (1946–1949). 1950-től előbb utókalkulátor és anyagkönyvelő a Nagykanizsai Szállodai és Vendéglátó Vállalatnál, majd Vácra történt költözése után raktáros volt az Óbudai Szesz-, és Élesztőgyárban. A Horvát Köztársasági Parasztpárt perlaki járási szervezetének, majd a Jugoszláv Nemzeti Párt perlaki járási szervezetének volt a titkára. A perlaki Kaszinót elnökként vezette. Az 1941-ben történt magyar visszatérés után Perlak főbírájának (polgármesternek), majd a Perlaki Járásbíróság elnökének nevezték ki. Virilista jogon tagja volt Zala vármegye törvényhatósági bizottságának. 1962. július 22-én hunyt el Vácon.

Publikációja: *Abogy én láttam. (Emlékirat.)* Budapest, 2016.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.* Budapest, 2017.

Seemayer Károly lovag dr. (1850–1918)

Királyi közjegyző, Versec, 1914–1918., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1850 körül született Versecen. Római katolikus. Házasságot Frisch Paulával kötött. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1870–1874). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1877. június 4-én tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Zsigmondy Jenő és Wagner Géza budapesti ügyvédek irodáiban (1874–1875). 1876-ban aljegyzőnek nevezték ki a Fehértemplomi Királyi Törvényszékre. 1877-ben áthelyezték aljegyzőnek a Verseci Királyi Járásbíróságra. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1877-ben Versec székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1914-ben Versecre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1918-ban a halálával szűnt meg. Elnökként vezette a Verseci Magyar Közművelődési Egyesületet (1887–1901). A Verseci Polgári Takarékpénztár Rt. közgyűlése és a Verseci Téglagyár és Építő Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Alapító tagja volt az 1883-ban alakult Verseci Park Egyesületnek és a Verseci Városi Múzeumnak. Elnökként vezette a Verseci 1848/1849-es szoborállító bizottságot. Elnöke volt a Verseci Bortermelők Egyesületének. Publicisztikai írásai jelentek meg a Délvidék című napilapban. Elnökként vezette a Szabadelvű Párt verseci szervezetét. Elnöke volt a Verseci római katolikus egyházközség egyháztanácsának. 1912-ben a Szent Gergely Rend lovagkeresztjével tüntették ki. 1918. augusztus 22-én, 68 évesen hunyt el Versecen.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Pauline Seemayer geb. Frisch gyászjelentése. 1911. augusztus 5., Dr. Seemayer Károly, illetőleg Karl Seemayer gyászjelentései. 1918. augusztus 22.; Temesvarer Zeitung. 1918. 187. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Seress István dr. (1885–1971)

Királyi közjegyző, Sajószentpéter, 1939., Putnok, 1939–1946., Debreceni-, Kassai Közjegyzői Kamara.

353. Seress
István

1885-ben született. Református. Házasságot színyei Farkas Jolánnal, néhai színyei Farkas Gyula putnoki ügyvéd és takarékpénztári titkár leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1908. június 26-án kapta meg. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1911-ben Putnok székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1939-ben Sajószentpéterre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői székhelyét 1939-ben Putnokra helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1946-ban szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Putnok nagyközség és Borsod–Gömör–Kishont k. e. e. vármegye törvényhatósági bizottságának. A Putnoki Takarékpénztár és Hitelbank Rt. közgyűlése 1911-ben és a Putnoki Építőanyagipar Rt. közgyűlése 1917-ben a társaság felügyelő bizottsági tagjának választotta meg. Elnökként vezette a Nemzeti Egység Pártja putnoki járási szervezetét. Elnöke volt a Magyarországi Kárpát Egyesület gömöri osztályának. A Gömör–Tornai

Református Egyházmegye a világi tanácsbírájának választotta meg. Választmányi tagja volt a Putnoki Vadásztársulatnak. A Putnoki Úri Kaszinó elnökének választotta meg. 1971-ben hunyt el Putnokon.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Farkas Gyula gyászjelentése. 1906. július 16.; Bodnár Mónika: *Tompa-hagyományok és emlékek a magyarországi Gömörben. Hermann Ottó Múzeum Évkönyve 40.* Miskolc, 2001.; Budapesti Cím-, és Lakásjegyzék 1922–1923.; Halmay Béla – Leszih Andor: *Miskolc és Borsod–Gömör–Kishont közigazgatásilag egyelőre egyesített megyebeli községek.* Budapest, 1929.; Budapesti Közlöny. 1911. 284., 1939. 224. szám.; Felsőmagyarországi Reggeli Hírlap. 1936. 107. szám.; Vadászati útmutató. 1927–1928.; Borsod–Gömör–Kishont vármegye Hivatalos Lapja. 1934. 31. szám.; Sárospataki Református Lapok. 1923. 20. szám.; Turistaság és Alpinizmus. 1926. 11–12. szám.; Központi Értesítő. 1917. 16. szám.; Putnoki temető, Farkas-Seress család sírja.

Sík Béla dr. (*1887)

Királyi közjegyző, Szabadka, 1941., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1887. április 13-án született Zentán. Római katolikus. Apja Sík Frigyes iparos, anyja Pintér Klára. Házasságot Trendler Saroltával kötött. Középiskolai tanulmányait a Zentai Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott (1905–1908). Egyéves önkéntes katonai szolgálatát a szegedi 46. gyalogezredben teljesítette. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1913-ban tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédjelöltként dolgozott Szabadkán, majd Nagybecskerekén. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1913-ban Zenta székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a szabadkai 6. közös gyalogezredben tartalékos főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései Katonai Érdemérem (Signum Laudis), Károly-csapatkereszt. Az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője 1940-ben ideiglenes megbízással megbízta a közjegyzői teendők ellátásával. Német és szerb nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői megbízatását az igazságügyminiszter nem erősítette meg, így közjegyzői szolgálata még 1940-ben megszűnt. Tagja volt a Magyar Délmagyarországi Közművelődési Egyesület szabadkai szervezetének, valamint a Gazdakörnek és a Tüzoltó Egyesületnek. 1945-től ismét ügyvédi gyakorlatot folytatott Zenta székhellyel. Az 1950-es évek elején még életben volt.

Forrás: Zenta róm. kat. ker. akv. 265/1887.; Szabad Vajdaság. 1945. 142. szám.; Magyar Szó. 1951. 126., 1953. 20. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken.* Budapest, 2017.; De Sgardelli Caesar: *A Délvidék hadtörténete 1914–1918.* Budapest, 1941.

Siklósi (1900-ig Klein) Tamás dr. (1896–1960)

Királyi közjegyző, Bonyhád, 1939–1949., Pécsi Közjegyzői Kamara.

1896. október 30-án született Pécsen. Római katolikus. Apja Klein István Pécs város osztálymérnöke, anyja Nagy Margit. Házasságot 1925-ben Dömötör Máriával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait a Nyíregyházi, a Pécsi, és a Jászberényi Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetem

folytatott (1914, 1919–1920). A jogi doktori oklevelét 1920. október 9-én kapta meg. Az I. világháborúban 45 hónap csapatszolgálatot teljesített, 32 hónapot az orosz, román és az olasz frontokon. 1918. december 1-én tartalékos tüzér főhadnagyként szerelt le. Katonai kitüntetései: Katonai Érdemérem (Signum Laudis) a kardokkal, II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Sebesülési Érem, Háborús Emlékérem. 1919–1920-ban a Nemzeti Hadsereg tagja. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1923. december 3-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén ügyvédlőtként dolgozott Budapesten, Halász Frigyes budapesti ügyvéd irodájában. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1924-ben Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Agyal Béla pécsi közjegyző irodájában (1927–1939). Az igazságminister 1939-ben Bonyhádra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Pécsi Közjegyzői Kamara államosítás előtti utolsó elnöke volt (1945–1950). Állami szolgálatba átvették. Állami közjegyzői szolgálata 1950. év végén elbocsátással szűnt meg. 1951–1956 között könyvelő volt a Bonyhádi Építőipari KTSZ-nél. 1960. augusztus 26-án, mint kisipari szövetkezeti főkönyvelő hunyt el Bonyhádon.

354. Siklósi
Tamás

Forrás: BFL IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 6053.; Pécs szül. akv. 897/1896.; Budapest VI. ker. ház. akv. 649/1925.; Bonyhád hal. akv. 74/1960.; Csillag Attila – Rokolya Gábor: *A Pécsi Közjegyzői Kamara története. 1875–1949.*, Budapest, 2015.; MNL–BaML IX. 705. Pécsi Közjegyzői kamara iratai.; MNL–OL K. 631. Igazságügyminisztériumi Levéltár. Egységes Bírói–Ügyvédi Vizsgáló Bizottság iratai 1923/287.; HM–HIM Hadtörténelmi Levéltár és Irattár Tiszti személyügyi anyagok. 1896/1203, 1896/2270.

Simon Árpád vitéz (1896–1976)

Királyi közjegyző, Hajdúszoboszló, 1939–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1896. május 10-én született Péren. Református. Apja Simon Márton református tanító, anyja Kovács Emma. Házasságot 1931-ben halmaji Bór Jolán hajdúszoboszlói tanítónővel, Bór János igazgató-tanító, a „Független Hajdúság” című lap alapító szerkesztőjének leányával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Szakmai pályafutását Soroksáron kezdte ügyvédlőtként Sepsey Barnabás ügyvéd irodájában. Az első világháborúban katonai szolgálatot teljesített. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme, Háborús Érem. A Debreceni Ügyvédi Kamara Hajdúszoboszló székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminister 1939-ben Hajdúszoboszlóra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950. év elején megszűnt. Virilista jogon tagja volt Hajdúszoboszló község képviselőtestületének és Hajdú vármegye törvényhatósági bizottságának. A Független Hajdúság című lap felelős szerkesztője. A Magyar Élet Pártja hajdúszoboszlói választókerületi titkára volt. A MUOSZ Újságírói Főosztálya választmányi tagjának választotta meg. A Tűzharcos Szövetség hajdúszoboszlói szervezete a díszelnöki címmel tüntette ki. A kormányzó Nemzetvédelmi Kereszttel tüntette ki. 1976. december 3-án, mint nyugdíjas bírósági tisztviselő hunyt el Budapesten.

Forrás: MNL–HBML IX. 272 Debreceni Közjegyzői Kamara iratai.; Hajdúszoboszló ház. akv. 108/1931.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Simon Márton gyászjelentése. 1935. június 3., halmaji Bor János gyászjelentése. 1943. október 7.; Hortobágyi Jenő (szerkesztette): *Keresztény Magyar Közéleti Almanach. 2. kötet, M–ZS*. Budapest, 1940.; Dr. Wünscher Frigyes (szerkesztette): *Sajtóalmanach 1931*. Csonka Magyarország sajtója. 4. kiadás, Budapest, 1931.; Vitézek Albuma. Budapest, 1939.; Állami Tanítóképző, Cinkota Értesítője. 1931.; Budapesti Közlöny. 1939. 175., 216. szám.; Hajdú–Bihari Napló. 1945. 56. szám.; Magyar Nemzet. 1976. 291. szám.

Simonsich Géza nahácsi és banjalukai (1844–1917)

Királyi közjegyző, Billéd, 1875–1883., Nagyszentmiklós, 1883–1917., Temesvári Közjegyzői Kamara.

1844. november 2-án született Pakácpusztán. Római katolikus. Nemes. Apja nahácsi és banjalukai Simonsich György földbirtokos, anyja Hesz Friderika (Frida). Házasságot 1873 körül szöllősi és hercegszöllősi Szöllősy Saroltával, a zágrábi érsekség billédi uradalmának tiszttartója, Szöllősy Lajos leányával (Bartók Béla zeneszerző gyermekkori mentorával) kötött. Jogi tanulmányait a Pesti Tudományegyetemen és a Nagyváradai Jogakadémián végezte (1861–1865, 1868). Az ügyvédi vizsga letétele után ügyvédként praktizált Temesváron. A király 1871-ben aljárásbírónak nevezte ki a Nagyszentmiklósi Királyi Járásbíróság területére. 1875-ben járásbírónak (járásbíróság elnöke) nevezték ki a Billédi Kir. Járásbíróságra. Az igazságügyminiszter 1875-ben Billédre nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német, szerb és román nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Temesvári Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi (elnökségi) tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1917 elején történt lemondásával szűnt meg. Alelnökként egyik vezetője volt a Szabadelvű Párt nagyszentmiklósi szervezetének (1904–1905). A Nagyszentmiklósi Népbank Rt. közgyűlése 1894-ben a felügyelő bizottság FB tagjának, 1910-ben az igazgatóság elnökének választotta meg. Alapító részvényese volt az Első Nagyszentmiklósi Hengergőzmalom Rt.-nek. Tagként lépett be 1887-ben a Magyarországi Kárpát Egyesületbe, 1894-ben az Erdélyi Kárpát Egyesületbe. Alapító elnöke a Nagyszentmiklósi Dalárdának (1890), elnöke a Nagyszentmiklósi Társaskörnek (Kaszinó). A Dalárda Egyesületek Országos Szövetsége 1892-ben választmányi (elnökségi) tagjának választotta meg. A Délvidéki Magyar Közművelődési Egyesület alapító tagja volt. A király 1904-ben királyi tanácsosi címmel tüntette ki. Torontál újság szerkesztője (1872). 1917-ben hunyt el Nagyszentmiklóson.

Forrás: Fővárosi Lapok. 1873. 11. szám.; Budapesti Közlöny. 1917. 58. szám.; Szabad Szó. 1969. 7708. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.; Szöllősy Kálmán: *A felsőszöllősi Szöllősy család krónikája*. Budapest, 1911.; Schreyer Victor: *Nagyszentmiklós tradicionális monográfiája*. Nagyszentmiklós, 1912.; Bozókay Lajos: *A Nagyvárad királyi akadémia százados múltja 1788-tól 1888-ig. Száz éves jubileuma alkalmából*. Budapest, 1889.

Sipos Sándor vállaji (1816–1889)

Királyi közjegyző, Szarvas, 1875–1889., Aradi Közjegyzői Kamara.

1816. május 28-án született Szentesen. Református. Apja Sipos József békési református lelkész, anyja Tanárky Eszter. Házasságot 1848 körül rotaresti Dobsa Amáliával, Dobsa Sámuel makói kereskedő leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kecskeméti Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Debreceni Református Jogakadémián folytatott. Az ügyvédi vizsgát 1842-ben tette le. Szakmai pályafutását Mezőberényben esküdtként kezdte. 1843-ban Szeghalmon volt esküdt. 1848-ban Békés vármegye alispánjának választották meg. 1850-től ügyvédi praktizálása mellett uradalmi ügyész (jogtanácsos) volt Szarvason a Bolza, Inkey és Mitrovszky családok szolgálatában. Az igazságügyminiszter 1875-ben Szarvasra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Kákafoki Társulat igazgatójának választották meg. A Békés–Bánáti Református Egyházmegye közgyűlése az egyházmegye tanácsbírájává választotta. Tagja volt a Békés vármegyei Régészeti és Mivelődéstörténeti Társulatnak (1876–1889). Békés vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli aljegyzője címmel tüntette ki. 1889. szeptember 11-én hunyt el Szarvason.

Publikációi: *A puszta menekültjei. Népszínmű három felvonásban*. Költemények a Lant és Camilla című debreceni lapokban (1833–1835).

Forrás: Szeghalom ref. ker. akv. 168/1849.; Pesti Napló. 1889. 252. szám.; Héjja Julianna Erika: *Békés vármegye archontológiája 1715–1950. Főispánok–Alispánok. Közlemények Békés megye és környéke történetéből*. Gyula, 2002.; Molitorisz Pál: *Sipos Soma (1852–1896)*. Szarvas és Vidéke. 2010. június 3.; *Békés vármegyei Régészeti és Mivelődéstörténeti Társulat Évkönyve 1876–1889*; Fővárosi Lapok. 1889. 252. szám.; Szinnyei József: *Magyar írók élete és munkái*.

Sirchich György kissirai (1868–1937)

Királyi közjegyző, Topolya, 1902–1910., Szeged 3. székhely, 1910–1937., Szegedi Közjegyzői Kamara.

1868. február 18-án született Trencsénben. Római katolikus. Nemes. Apja kissirai Sirchich Ferdinánd (Nándor) ügyvéd, vármegyei főjegyző, anyja Simon Paulina trencsényi földbirtokos. Házasságot 1902-ben Fabiny Emília festőművésszel, Fabiny Ferenc szegedi ítélőtáblai elnök, később a Pesti Hazai Első Takarékpénztár igazgatója leányával kötött (tőle 1927-ben törvényesen elvált). Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Evangélikus Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1901-ben tette le. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Trencsényi Kir. Törvényszéken. 1894-ben törvényszéki aljegyzőnek nevezték ki a Trencsényi Kir. Törvényszékre. A király 1895-ben aljárásbírónak nevezte ki a Zsolnai Kir. Járásbíróságra. 1897-ben a Szekszárdi és a Trencsényi Királyi Ügyészségen volt alügyész. 1902-ben törvényszéki bírónak nevezték ki a Szegedi Kir. Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1902-ben Topolyára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1910-ben Szeged 3. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Az I. világháborúban tüzer önkéntesként teljesített katonai szolgálatot. A Szegedi Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése előbb választmányi tagjának és alelnökének, majd 1934-től a kamara elnökének választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Szeged–

Belvárosi Kaszinó igazgatójának választotta meg. A Dél–magyarországi Közgazdasági Bank igazgatósági tagja, majd az igazgatóság elnöke volt. Az Alföldi Gőzfűrés-, és Örlőmalom Rt. közgyűlése 1911-ben a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A kormányzó 1937-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1937. január 24-én hunyt el Szegeden.

Forrás: BFL VII. 153. a. Rónay Károly közjegyző iratai. Okiratok. 243/1924.; Trenčín róm. kat. ker. akv. 19/1868.; Szeged ház. akv. 593/1902.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. kis-sirai Sirchich György gyászjelentése. 1937. január 24.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken* Budapest, 2017.

Skublics Imre velikei és besenyői (1848–1934)

Királyi közjegyző, Alsólendva, 1876–1885., Zalaegerszeg, 1885–1933., Csepreg, 1933., Pécsi-, Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1848. január 29-én született Zalaegerszegen. Római katolikus. Nemes. Apja velikei és besenyői Skublits Gábor táblabíró, földbirtokos, anyja Kochanovszky Antónia. Házasságot 1875 körül Prosch Zsuzsannával, Prosch Lajos nyugalmazott császári–királyi százados leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Nagyszombaton és Szombathelyen végezte. Jogi tanulmányokat a Pozsonyi Evangélikus és a Pécsi Püspöki Jogakadémián folytatott (1869–1871). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1876. február 23-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén aljegyző volt a Zalaegerszegi Királyi Törvényszéken. 1874-től ügyvédjelöltként dolgozott Budapesten. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1876-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1876-ban Alsólendvára nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1885-ben Zalaegerszeg 1. számú székhelyére, 1933-ban Csepregre helyezték át. Közjegyzői szolgálata 1933-ban a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Zalaegerszeg város és Zala vármegye törvényhatósági bizottságának.

355. *Skublics Imre*

Az Alsólendvai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank felügyelőbizottsági tagjának választotta meg (1879–1886). A kormányzó 1932-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1934. június 26-án hunyt el Balatonmárfiafűrdőn.

Forrás: Zalaegerszeg róm. kat. ker. akv. 16/1848.; Balatonkeresztúr hal. akv. 17/1934.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Capoferri Erzsébet gyászjelentése. 1900. március 3.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Skultéty Viktor dr. alsólehotai (1874–1942)

Királyi közjegyző, Beregszász, 1939–1942., Budapesti-, Debreceni Közjegyzői Kamara.

1874. február 18-án született Felsővisón. Római katolikus. Nemes. Apja alsólehotai Skultéty Ambrus magyar királyi adóhivatali pénztárnok, anyja Doberauer Franciska. Házasságot 1907 körül Kusnyíry Margittal, Kusnyíry Gyula nagykaposi főszolgabíró leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Kassai Premontrei Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1901. június 15-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1903. június 8-án tette le. A Máramarosszigeti Ügyvédi Kamara Nagykapos székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az impériumváltás után a csehszlovák Turócszentmártoni Ügyvédi Kamara tagjaként folytatott ügyvédi tevékenységet. Az igazságügyminiszter 1939-ben Beregszász 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Ung vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1920 előtt a 48-as párt Ung megyei, 1939 után a Magyar Élet Pártja Bereg megyei szervezetének az elnöke volt. 1942. január 11-én hunyt el Beregszászon.

356. Skultéty
Viktor

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Skultéty Ambrus gyászjelentése. 1886. június 25., Kusnyíry Gyula gyászjelentése. 1911. január 24., alsólehotai Dr. Skultéty Viktor gyászjelentése. 1942. január 12.; Kárpáti Híradó. 1942. 9. szám.

Somogyi Béla vitéz felsőpulyai dr. (1894–1965)

Királyi közjegyző, Budapest V. kerület 1. székhely, 1935–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1894. december 4-én született Nagyváradon. Római katolikus. Nemes. Apja felsőpulyai Somogyi Béla földbirtokos, anyja verebélyi Marsó Ilona. Házasságot 1930-ban az elvált családi állapotú Hüttenberger Karolinával kötött. Házasságukból gyermek nem született. Az érettségi vizsgát 1913-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A cs. és kir. 11. huszárezred kötelékében 40 havi frontszolgálatot teljesített. Tartalékos főhadnagyi rangban szerelt le. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Bronz Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. A jogi doktori oklevelét 1920-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1923. június 18-án tette le. 1920-tól ügyvédjelöltként dolgozott Budapesten. A Budapesti Ügyvédi Kamara 1923-ban Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter

357. Somogyi
Béla

1935-ben Budapest, V. kerület 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Rongyos Gárda tagjaként 1938-ban részt vett Kárpátalja visszafoglalásában. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Még 1949 őszén őrizetbe vették, illetve 1953-ban fajvédelmi mozgalomban való részvétele miatt háborús bűncselekménnyel vádolták meg és jogerősen 1 évi börtönbüntetésre ítélték. Szabadulása után Balatonarácson gazdálkodott. Virilista jogon tagja volt Zala vármegye és Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának. A letenyei választókerületben két alkalommal is országgyűlési képviselőnek választották meg (1925–1926, 1931–1936). Tagja volt a Nemzeti Függetlenségi Pártnak. 1934-ben vitézzé avatták. A Magyar Fajvédők Országos Szövetsége 1939-ben ügyvezetőjének választotta meg. 1941–1944 között felsőházi tag volt. 1944-ben Bajcsy–Zsilinszky Endrével együtt a nemzeti ellenállási mozgalom egyik tagja. A Magyar Nemzet című lap egyik megalapítója. 1965. május 6-án hunyt el Balatonfüred–Tamáshegyen.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., VII. 209. a. Krenner Zoltán közjegyző iratai. Okiratok. 966/1948., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 5969., XXV. 4. f. Fővárosi Bíróságiratai. Titkos ügykezelés alól kivont perek iratai. 547/1953.; Budapest IV. ker. ház. akv. 395/1930.; Balatonfüred–Balatonarács 3/1965.; Lengyel László – Vidor Gyula: *Magyar Országgyűlési Almanach. 1931–1936.; Ötszáz magyar élet.* Budapest, 1931.; Rokolya Gábor: *Az államosított közjegyzőség története.* Budapest, 2019.; *Vitézek albuma.* Budapest, 1939.; Kempelen Béla (szerkesztette): *Magyar Nemesi Évkönyv.* I. Budapest, 1923.

Somogyi Gyula (1845–1935)

Királyi közjegyző, Nyíregyháza 1. székhely, 1875–1925., Gyöngyös 2. székhely, 1925., Debreceni-, Budapesti Közjegyzői Kamara.

358. *Somogyi Gyula*

1845. szeptember 8-án született Nyíregyházán. Evangélikus. Apja Somogyi Márton, anyja Zsiska (Siska) Julianna. Házasságot Tóth Máriaival kötött. Középiskolai tanulmányait a Soproni Evangélikus Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat az Eperjesi Evangélikus és a Debreceni Református Jogakadémián folytatott. Az ügyvédi vizsgát Pesten, 1870-ben tette le. 1875-ig ügyvédi tevékenységet folytatott Nyíregyházán. Az igazságügy-miniszter 1875-ben Nyíregyháza 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. 1925-ben Gyöngyös 2. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1925-ben a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Elnökként vezette a Függetlenségi és 48-as Párt nyíregyházi szervezetét. A Nyíregyházi Színház Rt. közgyűlése 1893-ban a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. Elnöke volt a Nyíregyházi Torna és Vívó Egyletnek, valamint a Magyar Vöröskereszt nyíregyházi szervezetének. Tagja volt a Debreceni „Haladás” szabadkőműves páholyoknak. A Nyíregyházi Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1891-ben a bank igazgatósági elnökének választotta meg. A Nyíregyházi

Evangelikus Egyházközség a tiszteletbeli gondnok címmel tüntette ki. Igazgatótanácsosa volt az Evangélikus Kossuth Lajos Reálgimnáziumnak (1874–1932). A király 1905-ben

királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1918-ban megkapta a Magyar Vöröskereszt II. osztályú polgári érdemkeresztjét, valamint később megkapta a Magyar Vöröskereszt Érdemrend díszjelvényét. 1935. február 11-én hunyt el Nyíregyházán. Emlékét őrzi Krúdy Gyula: *Az ősök unokái* című novellája, valamint Sebestyén Sándor 1981-ben elkészült Somogyi Gyulát ábrázoló bronz reliefje a nyíregyházi Móricz Zsigmond Színházban.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közigazgatási Kamara iratai.; Nyíregyháza evang. ker. akv. 1828–1852. 316. fol.; Margócsy József: *Utcák, terek, emléktáblák. Újabb mozaik Nyíregyháza életéből. Szabolcs–Szatmár–Bereg Megyei Levéltár kiadványai. III. Tanulmányok. II.*, Nyíregyháza, 2002.; Margócsy József: *Közigazgató kap Nyíregyháza. Somogyi Gyula és kora.* Kelet-Magyarország 1997. 191. szám.; Központi Értesítő. 1893. 62. szám.; Nyírvidék. 1891. 36., 1894. 7., 1906. 45., 1929. 88. szám.; Evangélikus Kossuth Lajos Reálgymnázium Értesítője. 1932.; Új Kelet. 1996. 199. szám.

Sóti Ádám dr. (1874–1957)

Királyi közigazgató, Zenta, 1941–1944., Szegedi Közigazgatási Kamara.

1874 körül született Magyarakanizsán. Római katolikus. Házasságot 1907-ben Kőrösi Máriával, néhai Kőrösi Ferenc zentai tanár leányával kötött. Középiskolai tanulmányait a Szabadkai Katolikus Főgimnáziumban (1888–1893) és a Szarvasi Evangélikus Főgimnáziumban (1893–1895) végezte. Jogi tanulmányokat a Kecskeméti Református Jogakadémián, a Budapesti Tudományegyetemen és Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1911. április 4-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1904-ben tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte. A Szabadkai Ügyvédi Kamara 1905-ben Zenta székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháborúban a 86. közös gyalogezredben 1914–1918 között teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Katonai Érdemérem (Signum Laudis) kardokkal a vitézségi érem szalagján, Károly-csapatkereszt. 1941-ben az illetékes katonai közigazgatási szerv vezetője ideiglenes megbízással, az igazságügyminiszter véglegesen kinevezte királyi közigazgatónak a Zenta 3. számú közigazgatási székhelyre. A Szegedi Királyi Közigazgatási Kamara közgyűlése a kamara választmányi póttagjának választotta meg. Közigazgatási szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. A Magyar Párt társelnöke volt (1921–1929). A Tóparti Keresztény Fogyasztási Szövetkezet közgyűlése a szövetkezet igazgatósági tagjának választotta meg. 1957 szeptemberében, mint ügyvéd, 83 évesen hunyt el a Vajdaságban.

Forrás: Rokolya Gábor: *Magyar közigazgatók a Délvidéken.* Budapest, 2017.; Csuka János: *A délvidéki magyarság története 1918–1941.* Budapest, 1995.; Csuka Zoltán (szerkesztette): *A visszatért Délvidék.* Budapest, 1941.; De Sgardelli Caesar: *A Délvidék hadtörténete 1914–1918.* Budapest, 1941.; ELTE Egyetemi Levéltár.2/a.; MNL–CsML IX. 270. Szegedi Királyi Közigazgatási Kamara iratai.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Kőrösi Ferenc gyászjelentése. 1906. október 29.; Magyarország. 1907. 6. szám.; Magyar Szó. 1957. 258. szám.

Spátay István spáczai (1845–1880)

Királyi közjegyző, Felsőőr, 1875–1880., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1845. július 24-én született Nezsideren. Római katolikus. Nemes. Apja spáczai Spátay Alajos kereskedő, anyja Spáczay Mária (keresztelésekor: Maria Wilhelmini de Kopestinska). Házasságot 1875 körül darás–porpácsi Darás Irénnel kötött. Házasságukból gyermek nem született. Középiskolai tanulmányait Sopronban, a Szent Asztrik Bencés Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1865-ben tette le. Jogi tanulmányokat a Pesti Tudományegyetemen folytatott. 1875-ig ügyvédként praktizált Felsőőrről és Vas vármegye árvaszéki jegyzője volt. Az igazságügyminiszter 1875-ben Felsőőrré nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Felsőőri Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsága tagjának választotta meg. 1880. november 18-án hunyt el Felsőőrről.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Neusiedl am See róm. kat. ker. akv. 1827–1864. 130. pag.; Oberwart róm. kat. hal. akv. 40/1880.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Spátay István gyászjelentése. Felsőőr, 1880. november 18.; Budapesti Közlöny. 1875. 161., 280. szám.; Fővárosi Lapok. 1880. 268. szám.; Szent Benedek-rendi Szent Asztrik Főgimnázium Értesítője. 1865.; Központi Értesítő. 1878. 27. szám.

Stamberger Ferenc dr. (1854–1935)

Királyi közjegyző, Budapest V. kerület 1. székhely, 1896–1935., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1854. október 28-án született a Sáros megyei Magyarjakabfalván. Izraelita. Apja Stamberger Ábrahám, anyja Holstein Jetti. Házasságot 1897-ben Freund Eszterrel (Elvirával) kötött. A Miskolci Református Gimnáziumban tanult. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1886. február 3-án tette le. Szakmai pályafutása kezdetén közjegyzőjelöltként dolgozott Mannheimer Ignác budapesti közjegyző irodájában (1881–1884). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Mannheimer Ignác (1886–1888) és Kiss József budapesti közjegyző irodájában (1888–1896). Az igazságügyminiszter 1896-ban királyi közjegyzőnek nevezte ki Budapest V. kerület 1. számú székhelyére. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Magyar Izraelita Irodalmi Társulat választmányi tagjának választotta meg (1912–1935). A kormányzó 1931-ben kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1935. január 31-én hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest VI. ker. ház. akv. 234/1897., II. ker. hal. akv. 2595/1910; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1935. 1.

359. szám.; 8 órai Újság. 1931. 63. szám.

*Stamberger
Ferenc*

Stefanics József dr. (1887–1972)

Királyi közjegyző, Szirák, 1943–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1887. július 9-én született Veszprémben. Római katolikus. Ruszin. Apja Stefanics Lajos csapósegéd, anyja Jánosik Julianna. Házasságot 1913-ban, Szaploncán Sepeghy Bellával kötött. 1908. július 1-én községi jegyzői oklevelet szerzett. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Az I. világháború alatt harctéri szolgálatot teljesített. 1919–1923 között a Nemzeti Hadseregben szolgált. Tartalékos tüzér századosként szerelt le. Katonai kitüntetései: Koronás Arany Érdemkereszt a vitézségi érem szalagján a kardokkal. A jogi doktori oklevelét 1924. május 23-án kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1925. október 26-án tette le. A Nyíregyházi Ügyvédi Kamara 1925-ben Kisvárdra székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Ügyvédi tevékenysége székhelyét 1926-ban Kispestre, 1927-ben Nyíregyházára, 1928-ban Törökszentmiklóásra, 1929-ben Mezőkövesdre helyezte át. Az igazságügyminiszter 1943-ban Szirákra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. Borsod vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli főügyésze címmel tüntette ki. 1972. június 18-án hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 6323.; Veszprém róm. kat. ker. akv. 195/1887.; Budapest IX. ker. hal. akv. 1222/1967.; Nyírvidék. 1927. 203. szám.

Steinbach István hidegkúti dr. (1828–1913)

Királyi közjegyző, Budapest V. kerület 3. székhely, 1875–1897., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1828. szeptember 20-án született Pesten. Római katolikus. Nemes. Apja Steinbach Alajos kereskedő, anyja Maár Mária. Házasságot 1861-ben tótlipcei Fabriczius Máriával kötött. Az 1848–1849. évi szabadságharcban önkéntes nemzetőr altisztként, majd a 32. gyalogezred 3. zászlóaljának kötelékében századosi rangban katonai szolgálatot teljesített. 1849. szeptember 7-én, a péterváradi helyőrség tagjaként tette le a fegyvert, ezért amnesztiában részesült. Szakmai pályafutását 1851-ben Pest város tanácsának díjtalan gyakornokaként kezdte. 1855-ben törvényszéki segéd volt a Budai Császári Királyi Országos Törvényszéken. 1858-ban figyelő a Pesti Császári Királyi Kerületi Főtörvényszéken. 1859-ben titkárnak nevezték ki a Kecskeméti Császári Királyi Megyei Törvényszékre. 1868-ban törvényszéki tanácselnöknek nevezték ki a Pesti Főtörvényszékre. A Budapesti Ügyvéd Egylet tagja 1870–1874 között. Az igazságügyminiszter 1875-ben Budapest V. kerület 3. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Közjegyzői szolgálata 1897-ben, a közjegyzői állásról történt lemondással szűnt meg. Virilista joga tagja

360. Steinbach István

volt Budapest székesfőváros törvényhatósági bizottságának. Tagja a Pest városi Honvéd Egyletnek, valamint az 1848–49–iki honvédek országos bizottságának. Belépett a Belvárosi Körbe. A király 1896-ban királyi tanácsos címmel tüntette ki. 1913. július 2-án hunyt el Budapesten.

Publikációja: *Néhány észrevétel a hagyatékok körüli eljárásról*. Jogtudományi Közlöny. 1875. 30. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Pest Belváros róm. kat. ker. akv. 1822–1829. 302. fol.; Budapest II. ker. hal. akv. 1428/1913.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Steinbach István gyászjelentése. Budapest, 1913. július 2.; Jogtudományi Közlöny. 1870. 13. szám.; *Nemzeti Kalendárium* 1851., 1855., 1858., 1859., 1868.; Magyar Igazságügy. 1876. 3. szám.; Budapesti Közlöny. 1896. 135. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1897. 5. szám.; Budapesti Hírlap. 1904. 59. szám.; Az Újság. 1904. 113. szám.; Sitkó Gyula: *Budapesti Önkéntes Mentő Egyesület története 1887–1897*. Budapest, 1897.; Bona Gábor: *Századosok az 1848/49. évi szabadságharcban. II. kötet L–ZS*. Budapest, 2009.; Czaga Viktória: *A hidegkúti Steinbachok 1848-ban*. Budai Polgár.; Budapesti Cím-, és Lakásjegyzék 1909.; Budapesti Hírlap. 1913. 156. szám.

Stern József (1860–1928)

Királyi közjegyző, Budapest III. kerület 1. székhely, 1913–1928., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1860. március 5-én született Varannón. Izraelita. Apja Stern Ármin (Hermann) magánzó, anyja Glück Katalin (Kati). Házasságot 1892-ben Fleischer Annával, Fleischner Samu nagymihályi ügyvéd és Weisz Cecília lányával kötött. Középiskolai tanulmányait Eperjesen végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A Budapesti Ügyvédi Kamara Budapest székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1913-ban Budapest III. kerület 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1891-től tagja volt Budapest főváros törvényhatósági bizottságának. Elöljárósági képviselőnek választották meg a Budapest III. kerületének képviselőtestületébe. Elnöke volt az Óbudai Társaskörnek, amely egyben a Községi Párt helyi szervezete volt. 1891-ben a III. kerületi TVE elnökének választották meg. Elnökségi tagja volt a Magyar Labdarúgó Szövetségnek. Az Óbudai Izraelita Hitközség elnökének választották meg. A király 1909-ben királyi tanácsos címmel tüntette ki. A III. kerületi TVE egyesület közgyűlése a sportklub örökös díszelnökének választotta meg. 1928. február 26-án, 68 évesen hunyt el Budapesten.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. b. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Ü. 1367.; Vranov nad Toplou izr. szül. akv. 1840–1939. 1303/1860.; Budapest III. ker. hal. akv. 107/1928.; Pesti Hírlap. 1915. 299. szám.; Budai Napló. 1919. 607. szám.; Nemzeti Sport. 1924. 226. szám.; Pesti Hírlap. 1891. 315., 1915. 249. szám.; Budapesti Közlöny. 1909. 60. szám.; Pesti Napló. 1913. 199. szám.; Egyenlőség. 1928. 9. szám.; Az Est. 1928. 48. szám.; Varannói Aurél: *Toll és bilincs*. Budapest, 1989.; Pesti Hírlap. 1892. 128. szám.

Sternberg Gyula dr. (1852–1936)

Királyi közjegyző, Fehérgyarmat, 1906–1936., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1852. november 20-án született. Izraelita. Házasságot 1890 körül Friedmann Arankával kötött. Tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1897-ben Nagykároly székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1897-től közjegyzőhelyettesként dolgozott Zanathy Mihály nagykárolyi közjegyző irodájában. A Debreceni Közjegyzői Kamara 1903-ban tartós helyettesnek rendelte ki az állásától felfüggesztett Zanathy Mihály nagykárolyi közjegyző irodájába. Az igazságügyminiszter 1906-ban Fehérgyarmatra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. A Fehérgyarmat és Vidéke Úri Casino közgyűlése az egyesület választmányi tagjának választotta meg. 1936. március 18-án hunyt el Fehérgyarmaton.

Forrás: Budapesti Közlöny. 1897. 295., 1936. 68. szám.; Szatmár Vármegye Hivatalos Lapja. 1903. 19. szám.; Pesti Napló. 1897. 357. szám.; Szatmár Vármegye. 1907. 23. szám.; Nagykároly és Vidéke. 1907. 12. szám.; Fehérgyarmati Hírlap. 1910. 6. szám.

Sterner Artúr dr. (1884–1942)

Királyi közjegyző, Körmöcbánya, 1918–1919., Pozsonyi Közjegyzői Kamara.

Csehszlovák állami közjegyző, Kremnica, 1919–1938., Komarno, 1938–1942., Notárska Komora Slovenska.

1884. január 6-án született Szereden. Izraelita. Apja Sterner Dávid, anyja Taub Pepi. Házasságot 1914-ben Hoffmann Ilonával kötött. Középiskolai tanulmányokat a Lévai Kegyesrendi Kisgimnáziumban folytatott. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. A jogi doktori oklevelét 1910. június 12-én kapta meg. 1914-ben ügyvédi gyakorlatot folytatott Trencsénben. 1916-ig közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Hitsch Károly trencsényi közjegyző irodájában. A Pozsonyi Ügyvédi Kamara 1917-ben Trencsén székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1918-ban Körmöcbánya székhellyel nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A csehszlovák igazságügyminiszter 1919-ben Körmöcbányára nevezte ki állami közjegyzőnek. 1938-ban Komáromba helyezték át közjegyzőnek. A szlovák hatóságok 1942. július 8-án Körmöcbányáról deportálták. A sobibori koncentrációs táborban gyilkolták meg.

Publikációja: *A férj özvegyi joga*. Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 8–9. szám.

Forrás: Mohács ház. akv. 101/1914.; Trenčín izr. szül. akv. 2/1916.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1917. 8–9., 1930. 7., 1938. 9. szám.; Az Ujság. 1914. 253., 1918. 106. szám.; Délmagyarország. 1910. 32. szám.; Yad Vashem, The Central Database of Shoah Victims' Names, Artur Sterner, Deportation List, Item ID 5359517., 9764126.

Stettner János dr. (1871–1937)

Királyi közjegyző, Székelyhíd, 1901–1919., Jászberény 1. székhely, 1936–1937., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1871. szeptember 29-én született Nagyváradon. Római katolikus. Apja Stettner János, anyja Palatinusz Erzsébet. Házasságot biharszentandrás Frankó Margittal kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte. A jogi doktori oklevelét 1895-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1898-ban tette le. 1898-tól közjegyzőhelyettesként dolgozott Miskolc Barnabás nagyvárad közjegyző irodájában. Az igazságügyminiszter 1901-ben Székelyhídra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. Az I. világháborúban a debreceni 3. honvéd gyalogezred kötelékében főhadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kitüntetése: Bronz Katonai Érdemrem (Signum Laudis). Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben, az impériumváltással szűnt meg. Román királyi közjegyzőként dolgozott 1933-ig. 1933-ban repatriált Magyarországra. Az igazságügyminiszter 1936-ban Jászberény 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Bihar–diószegi Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1907-ben a felügyelő bizottság tagjának, az Érmelléki Takarékpénztár Rt. közgyűlése 1915-ben, a Székelyhídi Fürdő Rt. közgyűlése 1915-ben az igazgatósági tagjának választotta meg. 1937. augusztus 5-én hunyt el Jászberényben.

Forrás: Jászberény hal. akv. 241/1937.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Stettner János gyászjelentése. 1937. augusztus 5.; MNL–HBML IX. 272. Debreceni Közjegyzői Kamara iratai.; Budapesti Közlöny. 1901. 255., 1936. 139. szám.; Mihók-féle Magyar Compass. 1907.; Kormos Alfréd (szerkesztette): *Magyar Pénzügyi Compass 1914–1915.*

Stoll Gábor váradi (1847–1906)

Királyi közjegyző, Nagybánya, 1875–1906., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1847. február 24-én született Felsőbányán. Római katolikus. Nemes. Apja váradi Stoll Adolf kincstári uradalmi tisztartó, anyja Zörnleib Teréz. Házasságot 1877-ben Girsik Erzsébettel, Girsik János miniszteri osztálytanácsos, kolozsvári királyi erdőigazgató leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Nagybányán és Kolozsváron, valamint a Nagyszombati Jezsuita Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti és a Bécsi Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1873-ban tette le. 1872-ben joggyakornoknak, 1873-ban tanácsjegyzőnek, 1875-ben segédfogalmazónak nevezték ki a Budapesti Ítéltáblára. Az igazságügyminiszter 1875-ben Nagybányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagybánya város képviselőtestületének és Szatmár vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Nagybányai Kaszinót (1895–1905), a Nagybányai iskolaszéket, valamint a Magyar Vöröskereszt nagybányai szervezetét. 1900-ban alapító tagja volt a Nagybányai Múzeum Egyesületnek. A Nagybányai Kaszinó Egyesület közgyűlése a kaszinó tiszteletbeli elnökének választotta meg. 1906. december 8-án hunyt el Nagybányán.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Stoll Gábor gyászjelentése. 1906. december 8.; Budapesti Közlöny. 1875. 82. szám.; Fővárosi Lapok. 1877. 207. szám.; Magyar Polgár. 1900. 203. szám.; Nagybánya 1906. 5., 1905. 50. szám.

Stoll László dr. váradi (*1883)

Királyi közjegyző, Nagybánya, 1942–1945., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1883-ban született Nagybánán. Római katolikus. Apja váradi dr. Stoll Béla nagybányai ügyvéd, anyja alpári és gelléri Gellért Ida. Unokaöccse volt Stoll Gábor nagybányai kir. közjegyzőnek. Házasságot Molcsány Lilivel kötött. Középiskolai tanulmányait a Nagybányai Állami Gimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1908-ban kapta meg. Az ügyvédi vizsgát 1911-ben tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1911-ben Nagybánya székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1918-ban Felsőbánya város tiszteletbeli tiszt ügyészevé nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1942-ben Nagybányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1945-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Nagybánya város képviselőtestületének. Elnökként vezette a Nagybányai Kaszinó Egyesületet. Az Erdélyi Párt nagybányai szervezetének alelnöke, majd ügyvezető elnöke volt. 1912-ben a Nagysikárlói állami iskola gondnokának választották meg. A Kővárvidéki Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottság tagjának választotta meg. Igazgatósági tagja volt a Nagybányai Gazdasági Egyesület Gyümölcsértékesítő Rt. (1908–1909), a Nagybányai Részvénytakarékpénztárnak, a Felsőbányai Takarékpénztár Rt.-nek, valamint a Szilágysági Szénbányászati Rt.-nek.

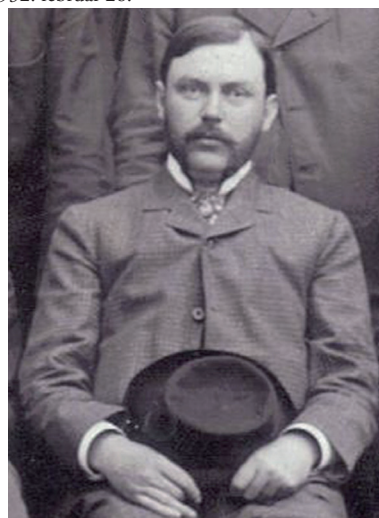
Forrás: Nagybányai Állami Főgimnázium Értesítője. 1902.; Budapesti Közlöny. 1911. 272., 1942. 97. szám.; Központi Értesítő. 1908. 91., 1909. 75., 1943. 4. szám.; Nagybánya. 1915. 51., 1918. 52. szám.; Nagybányai Hírlap. 1912. 45. szám.; Nagybánya és Vidéke. 1913. 9. szám.; Kővárvidék. 1916. 24. szám.; Ellenzék. 1942. 77., 1943. 109. szám.; Nagy Magyar Compass. 1913.; Gazdasági, Pénzügyi, Tőzsdei Compass 1941–1942.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Várad Stoll Károly gyászjelentése. Budapest, 1932. február 26.

*361. Streitman
Gyula*

Streitman Gyula dr. (1870–1918)

Királyi közjegyző, Jászapáti, 1909–1918., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1870. április 7-én született Jászberényben. Római katolikus. Apja Streitmann András iparos, anyja Hoy Klára. Házasságot 1893 körül Muhoray Etelkával, Muhoray Titus jászberényi városi főügyész leányával kötött. Jogi tanulmányait a Budapesti Tudományegyetemen végezte (1889–1893). Az Egri Ügyvédi Kamara 1899-ben Jászberény székhellyel vette fel tagjai sorába. 1903-ban a város tiszteletbeli ügyészevé választották. Az igazságügyminiszter 1909-ben Jászapátiba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Jászberény város képviselőtestületének és Jász–Nagykun–Szolnok

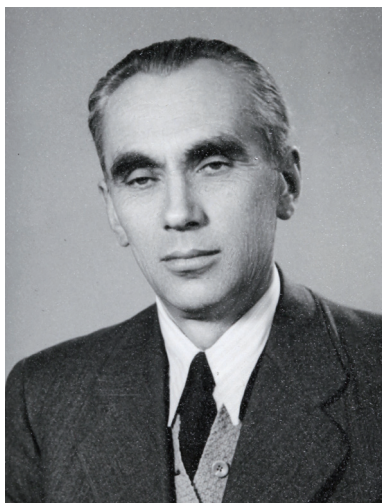

vármegye törvényhatósági bizottságának. Jászberény rendezett tanácsú város tiszti ügyésze volt. A Jászberényi földbirtokosok és Iparosok Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezetének (1900–1912), valamint a Gazdasági és Iparbank Rt. (Jászapáti) igazgatósági tagja (1912–1918) volt. 1918. június 25-én hunyt el Jászapátiban.

Forrás: Jászberény róm. kat. ker. akv. 255/1870.; Jászapáti hal. akv. 160/1918.; Budapest XVI. ker. hal. akv. 216/1959.; Budapesti Hírlap. 1903. 1. szám.; Budapesti Közlöny. 1909. 111. szám.; Nagy Magyar Compass. 1912.; Budapesti Tudománygyetem Almanachja. 1892–1893.; Budapesti Közlöny. 1899. 116. szám.; Közpon-ti Értesítő. 1900. 99., 1912. 49. szám.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Streitmann Gyula gyászjelentése. 1918. június 25.

Streitmann András dr. (1905–1996)

Királyi közjegyző, Vámosmikola, 1943–1949., Budapesti Közjegyzői Kamara.

362.
*Streitmann
András*

1905. január 15-én született Budapesten. Római katolikus. Apja Streitmann Béla Péter pékmester, anyja Dianovszky Vilma. Házasságot 1935-ben Rettegi Ilonával kötött. Az érettségi vizsgát 1923-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1923–1927). A jogi doktori oklevelét 1928. február 15-én kapta meg. 1929–1930 folyamán az egy éves kötelező katonai szolgálatát teljesítette. Az ügyvédi vizsgát 1935. június 24-én tette le Budapesten. Szakmai pályafutását budapesti ügyvédjelöltként kezdte (1928–1932). Előbb közjegyzőjelöltként, majd közjegyzőhelyettesként dolgozott Bathó Kálmán budafoki közjegyző irodájában (1928–1938). 1937-ben Joannovits Jenő budapesti, 1938-ban Kovácsy Zoltán kispesti, Rónay Tibor budapesti, 1939-ben Lázár Ferenc budapesti közjegyző irodájában volt közjegyzőhelyettes. Az igazságügyminiszter 1939-ben Vámosmikolára nevezte ki királyi közjegyzőnek. A második világháborúban főhadnagyi rangban katonai szolgálatot teljesített,

1945 februárjában a harctéren szovjet hadifogságba esett. Az uzmányi hadifogolytáborban tartották fogva, amelyből 1947-ben tért vissza. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. 1996. április 27-én hunyt el Jászberényben.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai., IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Új. 11709.; MNL–OL M KS 27611839196.; MDP Hadifogoly Iroda adatbázisa, dr. Streitmann András.; Budapest VI. ker. szül. akv. 165/1905., VIII. ker. ház. akv. 893/1935.; dr. Streitmann András személyi iratai a családi gyűjteményből.; Hadifogoly Híradó. 1994. 7. szám.

Suciu János /Ioan Suciu/ dr. (*1901)

Királyi közjegyző, Székelyudvarhely, 1940., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

1901-ben született Nagysármáson. Görögkatolikus. Házasságot Dragoș Mariorával kötött. Középiskolai tanulmányait a Balázsfalvi Görögkatolikus Főgimnáziumban végezte. Jogi

tanulmányokat a Kolozsvári Tudományegyetemen folytatott. 1928-ban Marosvásárhely rendőrprefektusának (kvesztorának) nevezték ki. Helyettes városi főügyész volt Marosvásárhelyen. Az illetékes katonai közigazgatás járási vezetője ideiglenesen megbízta Székelyudvarhelyen a közjegyzői feladatok ellátásával. Közjegyzői megbízatását az igazságügy-miniszter nem erősítette meg, így magyar közjegyzői szolgálata 1940. év végén megszűnt. 1943-ban a Nemzeti Földgáz Rt. (Bukarest) Marosvásárhelyi Gázelosztó Üzeme cégvezetőjének választották meg. Tagja volt az Astra és az Agru egyesületeknek. A román király a Román Koronarend tiszti keresztjével tüntette ki.

Forrás: Damó Jenő: *Ki kicsoda? Az erdélyi és bánági közélet lexikonja*. Temesvár–Arad, 1931.; Székely Napló. 1928. 140. szám.; A Ma. 1931. 112. szám.; Ellenzék. 1939. 134. szám.; Bomba. 1940. 5. szám.; Központi Értesítő. 1943. 6. szám.

Sugár Gyula dr. (1899–1978)

Királyi közjegyző, Miskolc 1. székhely, 1947–1949., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1899. augusztus 6-án született Abaújszántón. Izraelita. Apja Sugár Miksa gőzmalmi raktárnok, anyja Hercz Zseni. Házasságot 1936-ban, Miskolcon Klein Rózsával kötött. 1917–1918 között a 34. cs. és kir. magyar gyalogezred kötelékében teljesített zászlósként katonai szolgálatot. Katonai kitüntetései: Bronz Vitézségi Érem, II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt, Sebesültek Érme. Szakmai pályafutását 1923-ban ügyvédjelöltként Balla Ignác miskolci ügyvéd irodájában kezdte. 1926–1927-ben Budapesten volt ügyvédjelölt. A Miskolci Ügyvédi Kamara 1934-ben Miskolc székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1946-ban a város tiszteletbeli főügyészévé nevezték ki. Az igazságügyminiszter 1947-ben Miskolc 1. számú székhelyére nevezte ki közjegyzőnek. Állami szolgálatba nem vették át, így közjegyzői szolgálata 1950 elején megszűnt. 1957-ben kivándorolt Izraelbe. A Rózsa Malom Klein és Társai, valamint a Rózsa Kenyérgyár Szövetkezet közgyűlései 1936-ban a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1925-ben a Miskolci Sakkör titkárának választották meg. 1934-ben a Magyar Ifjúsági Labdarúgó Liga (MILL) vezetőségi tagja volt. 1935-ben az MLSZ alszövetségi tanácstagjának, 1938-ban a Játékvezetők Testülete (Miskolc) titkárának választották meg. Az MLSZ jubileumi emléklakettjével tüntették ki. 1978 májusában hunyt el Izraelben, a Háogén kibucban.

Publikációja: *Ügyes postások*. Új Kelet 1960. 3489. szám.

363. Sugár Gyula

Forrás: BFL IX. 282. c. Budapesti Ügyvédi Kamara iratai. Új. 11325.; Abaújszántó szül. akv. 114/1899.; *A cs. és kir. magyar 34. gyalogezred története*. Budapest, 1937.; Igazságügyi Közlöny. 1934. 4., 1944. 7. szám.; Központi Értesítő. 1936. 74. szám.; Nagy Magyar Compass. 1939.; Reggeli Hirlap. 1934. 41. szám.; Magyar Sakkvilág. 1925. 9. szám.; Magyar Labdarúgó Szövetség Hivatalos Közlönye. 1935. 44. szám.; Pesti Napló. 1936. 74. szám.; Felsőmagyarországi Reggeli Hirlap. 1938. 32. szám.; Magyar Sport. Budapest, 1935.; Szabad Magyarország. 1946. 118. szám.; Új Kelet. 1964. 4884., 1978. 9066. szám.

Susich Ervin horvátkécsai vitéz dr. (1896–1947)

Királyi közjegyző, Pestszenterzsébet 2. székhely, 1939–1947., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1896. augusztus 6-án született Temesvár-Mehalán. Római katolikus. Nemes. Apja dr. horvátkécsai Susich István nagybecskereki kir. közjegyző, anyja Graffay Dóra (Dorothy). Házasságot Mattioni Erzsébettel, Mattioni János szekszárdi selyemgyári tisztviselő leányával kötött. Gyermeke nem született. Középiskolai tanulmányait a Kalocsai Érseki Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1915-ben tette le. Az I. világháborúban a cs. és kir. 4. huszár ezred kötelékében, hadnagyként teljesített katonai szolgálatot. Katonai kiüntetései: Német Háborús Emlékérem, Bronz Vitézségi Érem, I. és II. osztályú Ezüst Vitézségi Érem, Károly-csapatkereszt. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutása kezdetén előbb Kaposváron, majd Lajos Ferenc budapesti ügyvéd irodájában dolgozott ügyvédjelöltként. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Lázár Ferenc (1931–1936), Fekete László (1936–1939) és Lénárt Dezső budapesti (1939) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1939-ben Pestszenterzsébet 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Német, francia és olasz nyelvi jogosítvánnyal rendelkezett. A Budapesti Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara segédtitkárának nevezte ki. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Az Ügyvédjelöltek Országos Szövetsége kaposvári csoportja választmányi tagnak választotta meg. Az Ipari és Kereskedelmi Bank Rt. közgyűlése 1942-ben, a Színházjegyziroda Rt. közgyűlése 1939-ben, a Színházpalota Rt. közgyűlése 1943-ban a társaságok igazgatósági tagjának választotta meg. 1947. november 11-én hunyt el Budapesten.

Publikációi: *A bajor közjegyzők nyugdíja és családtagjainak biztosítása. (Ismertetés Richter titkos tanácsosnak a Notariatszeitungban megjelent cikke alapján.)* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1933. 2. szám.; *A jogerős hagyatékátadó végzés helyesbítése.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1937. 2. szám.; *A német végrendelkezési jog.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1939. 2. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest II. ker. ház. akv. 354/1934., III. ker. hal. akv. 551/1947.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. Susich Ervin gyászjelentése. Pestszenterzsébet, 1947. november 11.; Somogyi Újság. 1931. 56. szám.; Központi Értesítő. 1939. 47., 1946. 33., 1947. 46. szám.; Radványi József: *A volt cs. és kir. 4. huszár ezred története.* 1902–1919. II. kötet. Budapest, 1929.; Somogyi Újság. 1931. 56. szám.

Susich István horvátkécsai dr. (1859–1932)

Királyi közjegyző, Körösbánya, 1900–1915., Nagybecskerek, 1915–1919., Aradi-, Temesvári Közjegyzői Kamara.

1859. augusztus 17-én született Törökbecsén. Római katolikus. Nemes. Apja prykrajai Susich Mihály dr. temesvári ügyvéd, anyja csáffordi és pottyondi Pottyondy Borbála. Házasságot 1894 körül daruvári Graffay Dórával kötött. Középiskolai tanulmányait a Temesvári Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1880-ban tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott (1882–1886). Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1895-ben tette le. A Temesvári Ügyvédi Kamara 1895-ben Temesvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. 1896-tól közjegyzőhelyettesként dolgozott Temesváron. Az

igazságügyminiszter 1900-ban Körösbányára nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Magyarországi Királyi Közjegyzők Országos Egyesülete közgyűlése a központi választmánya (elnökség) tagjának választotta meg. 1915-ben Nagybecskerekre helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1919-ban az impériumváltással szűnt meg. 1932. július 7-én hunyt el Temesvár-Mehalán.

Forrás: OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Horvátkécsai Dr. Susich Istvánné daruvári Graffay Dóra gyászjelentése. 1915. december 20.; Banater Deutsche Zeitung. 1932. 150. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Susich Károly horvátkécsai dr. (1854–1923)

Királyi közjegyző, Karánsebes, 1887–1918., Temesvári Közjegyzői Kamara.

Román királyi közjegyző, Buziaș, 1919–1923., Camera Notarilor Publici, Timiș.

1854. február 13-án született Lippán. Római Katolikus. Nemes. Apja prykrajai Susich Mihály mehalai ügyvéd, kir. közjegyzőhelyettes, anyja csáffordi és pottyondi Pottyondy Borbála. Házasságot 1891-ben Brada Máriával, Brada Ede resicai gyógyszerész leányával kötött. Jogi tanulmányokat a Kecskeméti Református Jogakadémián és a Budapesti Tudományegyetemen (1874–1878) folytatott. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1878. december 30-án tette le. Szakmai pályafutását ügyvédjelöltként kezdte Susich Mihály temesvári ügyvéd irodájában (1875–1878). A Temesvári Ügyvédi Kamara 1879-ben Temesvár székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az igazságügyminiszter 1887-ben Karánsebesre nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Temesvári Királyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a választmány póttagjának választotta meg (1907–1912). Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. A román igazságügyminiszter ideiglenes megbízással Buziásfürdőre nevezte ki román királyi közjegyzőnek. Román közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. A Karánsebes–Hátszeg Helyiérdekű Vasút Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A király a Ferenc József-rend tiszti keresztjével tüntette ki, valamint 1910-ben megerősítette magyar nemességét és horvátkécsai előnevet adományozott neki. Ősnyomtatványokat tartalmazó könyvtárának darabjai az Amerikai Egyesült Államokban, Romániában, valamint Magyarországon közkönyvtárakban és hazai magán gyűjteményekben található. 1923 szeptemberének derekán hunyt el Buziásfürdőn.

Forrás: Fővárosi Lapok. 1891. 317. szám.; Aradi Közlöny. 1923. 207. szám.; Rokolya Gábor: *Magyar közjegyzők a Délvidéken*. Budapest, 2017.

Südy Tibor dr. (*1885)

Királyi közjegyző, Székelyhíd, 1941–1944., Debreceni Közjegyzői Kamara.

1885-ben született Szatmárnémetiben. Római katolikus. Apja Südy Károly városi számtiszt, anyja Tóth Róza. Házasságot 1912-ben, Csokalyon dralepszakai Horváth Imre földbirtokos leányával, Irénnel kötött. Jogi tanulmányait a Nagyváradai Jogakadémián, Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen és a Berlini Tudományegyetemen folytatott. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen, 1910-ben tette le. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara 1911-

ben Szatmárnémeti székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. A Szatmárnémeti Ügyvédi Kamara közgyűlése a kamara választmányi tagjának választotta meg. Az igazságügyminiszter 1941-ben Székelyhídra nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. 1948-ban benyújtott tagfelvételi kérelmét a Nagyváradi Ügyvédi Kollégium elutasította. Tagja volt Szatmárnémeti város képviselőtestületének. Polgármesterjelöltként indult a helyhatósági választáson, de a város alpolgármesterének választották meg. Az Országos Magyar Párt Szatmár megyei szervezetének ügyésze, az Erdélyi Párt margittai járási szervezetének elnöke és a Heti Szemle szerkesztőbizottsági tagja volt. A Szatmári Polgári Takarékpénztár Rt. közgyűlése a társaság igazgatósági tagjának választotta meg. A Szatmári Sport Egylet (SZSE) közgyűlése az egyesület elnökének választotta meg. Római katolikus egyháztanácsos volt.

Forrás: *Erdélyi hősök és mártírok aranykönyve*. Budapest, 1941.; Északkelet 1911. 248. szám.; Debreceni Református Kollégium gyászjelentés gyűjteménye. Wagner Jánosné született Südy Margit gyászjelentése. Szatmárnémeti, 1917. november 7.; Bihari Napló. 1948. 77. szám.

Sült József dr. (1852–1921)

Királyi közjegyző, Pápa 1. székhely, 1889–1921., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1852. január 14-én született Nyergesújfalun. Római katolikus. Apja Sült József magánzó, anyja Graf Júlia. Házasságot 1880 körül Neugebauer Eleonórával (Leónával), Neugebauer József pesti szabómester, háztulajdonos leányával kötött. Középiskolai tanulmányait Esztergomban végezte. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Budapesti Kir. Törvényszéken, ahová 1877-ben aljegyzővé nevezték ki. A király 1878-ban albírónak nevezte ki a Dárdai Járásbírságra. 1879-ben a Pápai Járásbírságra helyezték át. 1885-ben kapott bírói kinevezést a Veszprémi Kir. Törvényszékre. Az igazságügyminiszter 1889-ben Pápa 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése a kamara alelnökének választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Pápa város képviselőtestületének és Veszprém vármegye törvényhatósági bizottságának. A király 1896-ban az érdemes közéleti munkásságát elismerve királyi tanácsos címmel

364. Sült József tüntette ki. A Pápai Takarékpénztár Rt. közgyűlése a bank felügyelő bizottsága elnökének választotta meg. A Pápai Római Katolikus Egyházközség világi elnökének választotta meg. Elnöke volt a Pápai Úri Kaszinónak is. 1921. szeptember 7-én hunyt el, a közjegyzői kamara közgyűlésére utazva, a Sárvárra tartó vonaton.

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Pest Józsefváros róm. kat. ker. akv. 80/1857.; Sárvár hal. akv. 103/1921.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Neugebauer József gyászjelentése. 1885. augusztus 17., Sült József gyászjelentése. Pápa 1921.; Szeghalmy Gyula: *Dunántúli vármegyék. Veszprém*

megyei községek adattárával. Budapest, 1937.; Budapesti Közlöny. 1877. 157., 1878. 121., 1879. 23., 1885. 280., 1889. 128., 1896. 252. szám.; Pápai Hírlap. 1921. 37. szám.

Sümeghi (1882-ig Singer) László István dr. (1875–1933)

Királyi közjegyző, Budapest I. kerület 2. székhely, 1918–1933., Budapesti Közjegyzői Kamara.

1875. május 13-án született Budapesten, Singer Lázár néven. Izraelita; ismeretlen időpontban (még házasságkötése előtt) ki-keresztelkedett, illetve református vallásra tért át. Apja Singer (Sümegi) Fülöp vasúti írnok, később főfelügyelő, anyja Grünfeld Janka. Házasságot 1916-ban Groszner (1919-es, dr. Ság Manó ügyvéd általi örökbefogadás nyomán: Ság) Malvinnal (1931-től Máriával), dr. Donáth Gyula ügyvéd, a Budapesti Áru- és Értéktőzsde jogügyi titkárának özvegyével kötött. Középiskolai tanulmányait a Szegedi Piarista Főgimnáziumban végezte. Az érettségi vizsgát 1894. június 6-án tette le. Jogi tanulmányokat a Budapesti Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevélét 1904. december 13-én kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1906. május 1-én tette le. Közjegyzőjelöltként dolgozott Rónay Károly budapesti közjegyző irodájában (1898–1901., 1905–1906.). Közjegyzőhelyettes volt Rónay Károly budapesti közjegyző irodájában (1906–1918). Az I. világháborúban katonai szolgálatot teljesített. Tartalékos századosként szerelt le. A Magyarországi Királyi Közjegyzőjelöltek és Közjegyzőhelyettesek Egyesülete elnökhelyettesének, majd 1917-ben elnökének választotta meg. Az igazságügy-miniszter 1918-ban Budapest I. kerület 2. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Magyar Királyi Közjegyzők Országos Egylete a főtítkárának választotta meg. Elnöke volt a Közjegyzői Nyugdíjintézet Ellenőrző bizottságának. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. 1910-ben megválasztották a Budai Polgári Kaszinó elnökének. Elnökként vezette az Egységes Párt kelenföldi szervezetét. 1927-ben a Kelenföldi Társaskör ügyvezető elnökének választották meg. Az Egységes Budai Gazdasági Párt elnöke volt. A Kelenföldi Református Egyházközség presbiterének választotta meg. A Szegedi Piarista Diákok Országos Szövetsége Budapesti Körét vezette elnökként (1929). A Magyar Vöröskereszt Egylet 1929-ben az örökös tagja címmel tüntette ki. A kormányzó az érdemes közéleti munkásságát elismerve 1926-ban kormányfőtanácsos címmel tüntette ki. 1933. június 27-én hunyt el Budapesten.

365. Sümeghi
László István

Publikációja: *A közjegyzőség Nagy-Magyarország utódállamaiban, illetve a megszállott területeken.* Kir. Közjegyzők Közlönye. 1930. 7. szám.

Forrás: BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapest izr. szül. akv. 705/1875.; Budapest VII. ker. ház. akv. 623/1916., I. ker. hal. akv. 1327/1933.; Budapesti Hírlap. 1910. 42. szám.; Pesti Hírlap. 1914. 155., 314., 1926. 50. szám.; Pesti Napló. 1917. 168., 1929. 141. szám.; Igazságügyi Közlöny. 1918. 4. szám.; Budai Napló. 1927. 871. szám.; Magyar Hírlap. 1929. 44., 1931. 68. szám.; 8 órai Újság. 1926. 276., 1931. 128. szám.; Pester Lloyd. 1929. 153. szám.

Sütő Nagy Jenő fiátfalvi és székelykeresztúri (1872–1945)

Királyi közjegyző, Csíkszentmárton, 1941–1944., Kolozsvári Közjegyzői Kamara.

366. Sütő
Nagy Jenő

1872. november 16-án született Székelykeresztúron. Református. Nemes. Apja fiátfalvi és székelykeresztúri Sütő Nagy Sándor, anyja fiátfalvi és székelykeresztúri Sütő Nagy Marcella. Házasságot 1908 előtt Pap Máriával kötött. Középiskolai tanulmányait a Székelykeresztúri Unitárius Főgimnáziumban és a Székelyudvarhelyi Református Főgimnáziumban végezte. Jogi tanulmányokat Kolozsváron, a Ferenc József Tudományegyetemen folytatott. A jogi doktori oklevelét 1897-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Marosvásárhelyen 1901-ben tette le. A Marosvásárhelyi Ügyvédi Kamara 1901-ben Csíkszentmárton székhellyel jegyezte be a tagjai sorába. Az I. világháború alatt a cs. és kir. 82. székely gyalogezred tisztjeként teljesített katonai szolgálatot. Az igazságügy-miniszter 1941-ben Csíkszentmártonba nevezte ki királyi közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata 1944-ben az impériumváltással szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Csíkszentmárton képviselő-testületének és Csík vármegye törvényhatósági bizottságának. Az Alcsíki Bank megbízta az ügyészi (jogtanácsosi) feladatai ellátásával. Az EMKE igazgató választmányi tagjának, a Székely Nemze-

ti Múzeum alelnökének választotta meg. Csík vármegye közgyűlése a vármegye tiszteletbeli tiszti főügyésze címmel tüntette ki. 1945. április 30-án hunyt el Budapesten.

Forrás: Budapest, XII. ker. hal. akv. 1573/1945.; Orbán János: *Székelykeresztúr története*. Kolozsvár, 1943.; Rokolya Gábor: *A rendíthetetlen közjegyzői címertábla*. Notarius Hungaricus. 2016. 1. szám.

Svastits Benedek (Bénó) bocsári dr. (1867–1943)

Királyi közjegyző, Nagyszeben, 1898–1919., Battonya, 1925–1943., Kolozsvári-, Szegedi Közjegyzői Kamara.

1867. május 18-án született Zalaegerszegen. Római katolikus. Nemes. Apja bocsári Svastits Benő Zala vármegye főispánja, anyja bocsári Svastits Paula. Első házasságát 1898-ban Gartner Georginával, Gartner Fülöp miskolci dohánygyári tiszt leányával kötötte. Második alkalommal – miután első nejétől 1909-ben törvényesen elvált – 1921-ben, Nagyszebenben Kiss Máriát, Kiss János gyöngyösi földműves leányát vette feleségül. Közjegyzőjelöltként dolgozott Rupp Zsigmond budapesti közjegyző irodájában (1893–1894). Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Kiss Aladár budapesti (1894–1895), Steinbach István budapesti (1895–1897) és Rupp Zsigmond budapesti (1897–1898) közjegyzők irodáiban. Az igazságügyminiszter 1898-ban Nagyszeben 1. számú székhelyére nevezte ki királyi közjegyzőnek. Magyar közjegyzői szolgálata 1919-ben az impériumváltással szűnt meg. 1925-ben repatriált Magyarországra. Menekült közjegyzőként 1925-ben Battonya 2. számú székhelyére helyezték át közjegyzőnek. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Tagja volt Csanád, Torontál k. e. e. vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnöke volt

a Battonyai Kaszinó Egyletnek. Elnökként vezette a Magyar Élet Pártja battonyai szervezését. 1943. január 16-án hunyt el Szegeden.

Forrás: MNM–CsML IX. 270. Szegedi Közjegyzői Kamara iratai.; Zalaegerszeg róm. kat. ker. akv. 107/1867.; Gyöngyös róm. kat. ker. akv. 432/1869.; Csongrád ház. akv. 113/1898.; Szeged hal. akv. 92/1943.; Budapest XIX. ker. hal. akv. 209/1955.; OSZK gyászjelentések gyűjteménye. Dr. bocsári Svastits Béné gyászjelentése. Battonya, 1943. január 16.; BFL IX. 260. Budapesti Közjegyzői Kamara iratai.; Budapesti Közlöny. 1898. 71., 1925. 131. szám.; BFL VII. 192. Rhorer Géza közjegyző iratai. Okiratok. 884/1921.

Svastits Zoltán bocsári dr. (1861–1942)

Királyi közjegyző, Sárvár, 1900–1942., Szombathelyi Közjegyzői Kamara.

1861. július 28-án született Gelsén. Római katolikus. Nemes. Apja bocsári Svastits Károly földbirtokos, zalai főszolgabíró, anyja nagymádi és várbogytai Bogytai Paulina. Házasságot 1900-ban szenkirályszabadjai Baditz Emerenciával (Imrike), szenkirályszabadjai Baditz Lajos kapuvári közjegyző, kamarai elnök lányával kötött. Az érettségi vizsgát 1881-ben tette le. A jogi doktori oklevelét 1889-ben kapta meg. Az ügyvédi vizsgát Budapesten, 1892. március 1-én szerezte meg. Szakmai pályafutását joggyakornokként kezdte a Pécsi Törvényszéken. Közjegyzőjelöltként dolgozott Plihál Ferenc nagykanizsai közjegyző irodájában. Közjegyzőhelyettesi szolgálatot teljesített Mihálkovich Tivadar győri közjegyző irodájában (1896–1900). Az igazságügyminiszter 1900-ban Sárvárra nevezte ki királyi közjegyzőnek. A Szombathelyi Közjegyzői Kamara közgyűlése fegyelmi pót bírának (1906), majd fegyelmi bírójának (1910) választotta meg. Közjegyzői szolgálata a halálával szűnt meg. Virilista jogon tagja volt Sárvár város képviselőtestületének és Vas vármegye törvényhatósági bizottságának. Elnökként vezette a Levente Egyesület sárvári szervezetét. 1942. március 8-án hunyt el Sárváron.

367. Svastits Zoltán

Forrás: MNL–VaML IX. 315. Szombathelyi Közjegyzői Kamara iratai.; Gelse róm. kat. ker. akv. 70/1861.; Budapest IV. ker. ház. akv. 1107/1900.; Sárvár hal. akv. 147/1942.; Szluha Márton: *Vas vármegye nemes családjai*. Budapest, 2012.; Halász Imre: *Vas megyei fejek*. Szombathely, 1930.; Kir. Közjegyzők Közlönye. 1906. 9., 1910. 9. szám.; Budapesti Közlöny. 1900. 229. szám.

